

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

~~not the~~ Boss of Me

USA Today Bestselling Author
MAUREEN SMITH

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Contents

[Başlık Sayfası](#)

[Soundtrack](#)

[Bölüm 1 Bölüm](#)

[2 Bölüm 3](#)

[Bölüm 4 Bölüm](#)

[5 Bölüm 6](#)

[Bölüm 7 Bölüm](#)

[8 Bölüm 9](#)

[Bölüm 10 Bölüm](#)

[11 Bölüm 12](#)

[Bölüm 13 Bölüm](#)

[14 Bölüm 15](#)

[Bölüm 16 Bölüm](#)

[17 Bölüm 18](#)

[Bölüm 19 Bölüm](#)

[20 Bölüm 21](#)

[Bölüm 22 Bölüm](#)

[23 Bölüm 24](#)

[Bölüm 25 Bölüm](#)

[26 Bölüm 27](#)

[Bölüm 28 Bölüm](#)

[29 Bölüm 30](#)

[Bölüm 31 Bölüm](#)

[32 Bölüm 33](#)

[Bölüm 34](#)

[Bölüm 35](#)

[Bölüm 36](#)

[Bölüm 37](#)

[Bölüm 38](#)

[Bölüm 39](#)

[Bölüm 40](#)

[Bölüm 41](#)

[Bölüm 42](#)

[Sonsöz](#)

[Yazar Notu Fidy](#)

[Milyarderleri](#)

[Ayrıca Yazan: Maureen](#)

[Smith Yazar Hakkında](#)

~~not the~~
Boss
of Me

MAUREEN SMITH

BENİM PATRONUM

Telif Hakkı © 2024 Maureen Smith tarafından

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü, eleştirel makalelerde veya incelemelerde kullanılan kısa alıntılar dışında, yazarın yazılı izni olmadan elektronik veya mekanik veya şu anda bilinen veya daha sonra icat edilecek diğer araçlar da dahil olmak üzere herhangi bir biçimde çoğaltılamaz veya iletilemez.

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali olarak kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle, ticari kuruluşlarla, olaylarla veya yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir. Yazar, bu kurgu eserde atıfta bulunulan ve izinsiz kullanılan çeşitli ürünlerin ticari marka statüsünü ve ticari marka sahiplerini kabul eder. Bu ticari markaların yayınlanması/kullanılması, ticari marka sahipleri tarafından yetkilendirilmemiş, onlarla ilişkilendirilmemiş veya desteklenmemiştir.

Yazarın web sitesini ziyaret edin: maureen-smith.com

Soundtrack

"All To You" - Russ (feat. Kiana Ledé)

"Wilder Dreams" - Taylor Swift "Ocean

Eyes" - Billie Eilish

"Replay" - Hndaya

"You Don't Own Me" - Lesley Gore

"Free Fallin'" - Tom Petty "Moonlight

Sonata" - Beethoven "Yours" -

Gteyson Chance

"Yeah, I Said It" - Rihanna

"Espresso" - Sabrina Carpenter

"HERicane" - Lucky Dzye

"The Feels" - Labrinth (feat. Hndaya)

Birinci Bölüm

MARLOWE

"Y "NEYE GIDIYORSUN?"

Ayaklarımı askılı taba rengi topuklu ayakkabıların içine kaydırırken kız kardeşimin kuşkulu ses tonuyla irkiliyorum. "Bir randevuya gidiyorum. Dawson'la."

"Patronunun seni tanıştırdığı adam mı? Telefonu kapatan ve bir hafta boyunca sessiz kalan adam mı?"

"İş yerinde çok meşguldü," diye açıklıyorum. "Ama bu sabah mesaj atıp beni içki içmeye davet etti."

Ember inanamayarak, "Ciddi olamazsın," diye mırıldanıyor. "Ne demek istiyorsun?"

"Bunu zaten konuşmuştuk, Marlowe. O senin patronunun en iyi arkadaşının oğlu. Onunla çıkmak belaya davetiye çıkarmaktır. Pek çok şey ters gidebilir ve işle eğlenceyi karıştıracak kadar saf olduğun için işini kaybetmeyi göze alamazsın. Ayrıca," diye söyleniyor Ember, "erkeklerle tanışmanın başka pek çok yolu var. Tinder'ı, Plenty of Fish'i, Bumble'ı hiç duymadın mı?"

"Flört uygulamalarını sevmediğimi biliyorsun," diye araya giriyorum. "Hiç denemedin bile."

"Gerek yok. Korku hikayeleri duydum."

Kız kardeşim homurdanıyor. "Korkunç olan ne biliyor musun? Daha önce hiç görmediğin bir adamla çıkmak. Yani, onun *senin* resmini görüp *senin* onunkini hiç görmemiş olman sence de tuhaf değil mi?"

Kaşlarımı çatıyorum. "Sosyal medyada yok-"

"En azından sana bir selfie gönderemez miydi? Tanrım, Marlowe. Ya iğrenç biriye?"

Kurtarma kedim turbo şarjlı bir motor gibi mırıldanarak bacaklarıma dolanırken "O değil," diye ısrar ediyorum. "Barbara bana onun uzun boylu, siyah saçlı ve harika bir gülümsemesi olduğunu söyledi. Gerçekten çekici olduğunu söyledi."

"Tabii ki öyle diyecek. O en iyi arkadaşının oğlu. Ve *onun* çekicilik tanımı sizinkinden tamamen farklı olabilir."

Aynı düşünce benim de aklıma geldi ama bunu Ember'a itiraf edecek değilim. Sansa'nın yumuşak turuncu kürkünü okşamak için uzandığımda, neredeyse savunmaya geçercesine, "Telefonda konuştuk-" diyorum.

"Üç dakika boyunca."

"İyi bir adam olduğunu doğrulayacak kadar uzun süre-" "Kıç kadar çirkin olabilir."

İçimi çektim. "Bu kadar olumsuz olmayı bırakacak mısın?" "Olumsuz değilim. Gerçekçi davranıyorum."

Telefonum Uber'imın geldiğini haber veriyor. "Gitmeliyim," diye anons ediyorum Sansa koşarak uzaklaşırken.

Ember iç geçirir. "Yani bu çılgınlığı gerçekten yapacaksın."

"Yapıyorum." Dudağımı ısııyorum. "Bana şans dile."

"Buna ihtiyacın olacak," diye karşılık veriyor.

"Hadi ama Ember," diye inleyerek dolap kapısının arkasında asılı duran boy aynasının karşısına geçiyorum. "Şehirde yeniyim ve bu uzun zamandır ilk randevum. Alabileceğim her türlü manevi desteğe ihtiyacım var."

"Biliyorum, biliyorum." Sesi yumuşar. "Özür dilerim. Debbie Downer gibi davranmak istememiştim. Sadece *senin* için endişeleniyorum."

Sessizce gülümsüyorum. "Yeni olan başka ne var?"

Benden üç yaş büyük olan Ember her zaman aşırı korumacı olmuştur. Babamızı biz küçükken kaybettik. Ani ölümünden sonra annemiz ebeveynliği neredeyse bıraktı. Keder ve öfkeyle kendini işe verdi ve kız kardeşimle beni kendi başımızın çaresine bakmak zorunda bıraktı. Ember bakıcı rolünü üstlendi - ev ödevlerime yardım ediyor, izin kâğıtlarımı imzalıyor, bana erkek çocuk veriyordu.

tavsiyelerde bulunurdu. Kulağa saçma bir klişe gibi gelebilir ama onsuz ne yapardım bilmiyorum. O benim kayam.

Başımın etini yerken bile.

Tekrar iç çekti. "Eğer adam pisliğin tekiyse bana mesaj at, seni sahte bir acil durumla kurtarayım."

Gülüyorum. Aslında teklifini kabul etmezdim, ama bir kaçış planına sahip olmaktan asla zarar gelmez.

"Dikkatli ol," diye uyarıyor otoriter avukat sesiyle. "Ve oraya vardığında bana mesaj at ki kaybolma ihtimaline karşı adamın fiziksel eşkalini öğrenebileyim."

"Gerçekten mi, Em?"

"Evet, gerçekten."

Gözlerimi deviriyorum. "Senin de defalarca belirttiğin gibi, o patronumun en iyi arkadaşının oğlu. Eğer bu gece bana bir şey olursa, baş şüpheli o olur. Sırf beni kaçırmak için hapse girmeyi göze alır mı?"

"Umarım öyle değildir. Ama dışarıda bir sürü hasta var. O yüzden ne kadar geç olursa olsun, eve varır varmaz beni mutlaka ara."

"Evet hanımefendi," diyorum onun göremediği sahte bir selamla.

"Artık gidebilir miyim?" "Sanırım. Ama sizden haber alamazsam-"

Gülerek telefonu suratına kapatıyorum, sonra aynadaki yansıma son bir kez bakıyorum.

Dawson ve ben, The Jaded Zombie adında bir hipster barda bir şeyler içmek için buluşuyoruz. Üzerimde spagetti askılı, beli oturan ve kloş etekli beyaz keten bir sundress var. Bir veri uzmanı olarak saçlarımı genellikle dağınık topuz ya da at kuyruğu yaparım. Ama bu gece bırakıyorum. Uzun ve parlak, erimiş bitter çikolata renginde. Kesinlikle en iyi özelliklerimden biri.

Boynuma ve bileklerime biraz parfüm sıktıktan sonra çantamı alıyorum ve şoförümle buluşmak için aceleyle aşağı iniyorum.

Bara giderken gergin bir şekilde kıpırdanıyorum. Kız kardeşim haklıydı. Daha önce hiç görmediğim bir adamla çıkmayı kabul ettiğim için deli olmalıyım. Bu hayatımda yaptığım en düşüncesizce şeylerden biri. Bu asla risk almadığım anlamına gelmiyor.

Geçtiğimiz bahar üniversiteden mezun olduktan sonra, büyük bir inanç sıçraması yaptım ve ülkenin diğer ucuna, dünyanın canlı müzik başkenti Austin, Teksas'a taşındım. İlk yılımda South by Southwest festivaline katılırken şehre aşık olmuştum. Burada kimseyi tanımıyordum ya da

taşınmaya karar verdiğimde herhangi bir iş beklentim yoktu. Tek bildiğim Austin'in olmak istediğim yer olduğuydu.

Annem ve kız kardeşim aklımı kaçırdığımı düşünüyorlardı ve bazı günler ben de onlara hak vermek zorunda kalıyordum. Ancak şehre geldikten üç hafta sonra, bir festival teknolojisi girişiminde giriş seviyesinde bir iş bulduğumda oynadığım kumar işe yaradı.

Austin harika bir şehir ve yaptığım işten keyif alıyorum. Ancak iki aydır buradayım ve iş arkadaşlarımla yaptığım birkaç gezi dışında pek sosyal bir hayatım olmadı. Açıkçası, bu beni rahatsız etmeye başladı. Bu yüzden patronumun numaramı Dawson'a vermesine izin verdim.

Ama şimdi tereddütlerim var. Ya Dawson ve benim hiçbir ortak noktamız yoksa? Ya randevumuz tam bir felaket olursa? Ya beni Barbara'ya kötülerse ve kovulursam?

Şoförüm Altıncı Cadde'ye yaklaşırken, ona devam etmesini söylemek için ciddi bir istek duyuyorum. Söylemiyorum tabii ki. Ama içimden geldi.

Şehir merkezindeki kalabalık cadde trafiğe kapalı olduğu için beni gideceğim yerden birkaç blok ötede bırakıyor. Temmuz akşamı sıcak ve bunaltıcı, bu yüzden popüler bara ulaştığımda biraz terliyorum.

Cuma gecesi ve iyi bir kalabalık var. Müziğin sesi yüksek ve atmosfer canlı. Girişte durup barı tarıyorum. Dawson bana erken geleceğini ve arka köşede bir masa kapacağını söyledi, böylece biraz mahremiyetimiz olacaktı.

Odanın arka tarafına doğru baktım. Ve işte o zaman onu gördüm. Bir masada tek başına oturmuş telefonuyla mesajlaşıyordu.

Onun görüntüsü içime alevli bir ok gibi saplanıyor ve tüm duyularımı ateşe veriyor.

Sadece çekici değil. O muhteşem.

Siyah meyan kökü rengindeki kalın ve düz saçları, telefonunun üzerine eğilirken alına dökülüyor. Keskin siyah kaşları ve cam kesecek kadar keskin elmacık kemikleri var. Sakalının gölgesi çenesinin sert açısını vurguluyor.

Düşmüş bir meleğe benziyor, dünyevi bir diyar için fazla güzel.

Çöpçatanlığın koruyucu azizine bir teşekkür duası gönderirken, Dawson aniden başını kaldırıyor ve barın karşısında durduğumu görüyor.

Kıpırdamadan duruyor, kalp atışlarımı maksimum hıza çıkaran tutuk bir bakışla bana bakıyor.

Kapı arkamdan açılana kadar olduğum yerde durup ona bakıyorum, daha fazla bar müdaviminin gelişi beni şaşkınlığımdan kurtarıyor.

Kalın bir şekilde yutkunuyorum ve ayaklarımın ilerlemesini istiyorum, Dawson beni izlerken yoğun masalar arasında yolumu açıyorum. Karnım, Ember'la küçükken bahçemizde yaptığımız gibi taklalar atarak dönüp duruyor.

Dawson'a yaklaştıkça gözlerinin maviliğine kapılıyorum. O kadar koyu ki neredeyse lacivert. Bana alacakaranlıkta gökyüzünün rengini hatırlatıyorlar. Çarpıcı. Etkileyici. Baştan çıkarıcı.

Ben yaklaşırken ayağa kalkıyor, karanlık bakışları bedenimin üzerinde yakıcı bir okşayış gibi kayıyor. Beni sıcak ve titrek, meme uçlarımı elmas gibi sert bırakıyor.

"Merhaba." Sesim ancak bir nefesten ibaret. "Ben Marlowe. Sen de Dawson olmalısın."

Ağzının köşesi hafifçe yukarı doğru kıvrılıyor. Beklediğimden çok daha uzun boylu, uzun bacakları ve kalın kalçaları özel dikim koyu renk pantolonla sarılmış. Koyu renk ceketinin altında omuzları nefes kesecek kadar geniş ve göğsü kaslarla dolu. Beyaz düğmeli gömleği bronz teninin sağlıklı ışıltısını öne çıkarıyor. İlk üç düğme açıldığında güçlü boğazı ve pürüzsüz teninden oluşan üçgen ortaya çıkıyor.

Umduğumdan daha ateşli. En çılgın fantezilerimde bile hayal edemeyeceğim kadar ateşli. Bunun da ötesinde, kesinlikle harika kokuyor.

Sandalyemi çekmek için hareket ediyor, ama o kadar gerginim ki o bana ulaşmadan oturuyorum.

Masanın karşısındaki koltuğuna dönmeden önce o derin mavi gözler loş ışıktaki parlıyor.

Yakından bakınca, saat beş yönündeki gölgesinin altındaki çenesinde belli belirsiz bir çukur fark ediyorum. Hayatımda gördüğüm en seksi ağza sahip; üst dudağı sert, alt dudağı dolgun ve ortasında hafif bir çukur var. Dilimi üzerinde kaydırmak, yumuşak dolgunluğu ağzımın içine çekmek ve onun zevkle inlediğini duymak istiyorum.

Beni izlediğini fark ediyorum ve yanaklarımın ısındığını hissediyorum. Boğazımı temizleyerek saçlarımı gergin bir şekilde kulağımın arkasına topluyorum ve çekici bir gülümseme olduğunu umduğum bir ifade takınıyorum. "Lütfen bana uzun zamandır beklemediğini söyle."

"Yapmadım." Sesi karanlık bir gümbürtü, sıcak çakıl taşının üzerine dökülmüş sıvı seks. Mideme doğru kıvrılan bir sıcaklık gönderiyor.

Telefonda sesinin bu kadar orgazm edici çıktığını hatırlamıyorum. Ciddiyim. Sadece sesinden bile boşalabilirim. "Ne içiyorsun?" diye soruyor.

Genelde margarita ya da votka cranberry sipariş ederim ama bu gece maceracı hissediyorum. "Ben sek viski alacağım."

Dawson tek kaşını kaldırıyor, ağzının kenarları gülümsemeye doğru seğiriyor. Seçimime şaşırdı mı yoksa etkilendi mi anlayamıyorum.

Garsona işaret ettiğinde yerime oturup bacak bacak üstüne atıyorum, bakışlarını küçük masanın üzerinde tutuyorum. "Buraya sık gelir misin?"

Tembel beyaz sırtışı kalçalarımın arasına vuruyor. "Hadi ama güzelim," diyor. "Bundan daha iyisini yapabilirsin."

Kalbim komik bir sıçrama dansı yaparken gülüyorum. Tanrım. Sanırsın ki bana güzel diyen ilk erkek o.

Garson geldiğinde, Dawson ikimize de sek viski ısmarlıyor. Kendimi onu izlerken buluyorum, karanlık yakışıklılığını içime çekiyorum. Kalın kaşları, kare çenesi, saçları kadar siyah kalın kirpiklerinin çevrelediği büyüleyici mavi gözleri.

Her gözeneğinden sızan vahşi bir manyetizma, ham bir seksapel yayıyor. Neredeyse ezici.

Garsonun gittiğini fark etmiyorum, ta ki Dawson benimle konuşup onu hayranlıkla incelememi yarıda kesene kadar.

"Özür dilerim." Transa girmiş gibi gözlerimi kırıştıyorum. "Ne dedin sen?"

İşte yine o, ağzını kıvrıran hafif eğlence kıvrımı.

Günahtan bile daha seksi, çılgık atana kadar sikimi emen ağzı.

"Teksas'ta yaşamayı nasıl bulduğunu sordum," diyor. "Senin için yeterince sıcak mı?"

Gülüyorum. "Şey, sadece birkaç aydır buradayım ama havaya alışmak kesinlikle biraz zaman alıyor."

Gözleri parlıyor. "Senin için çok mu sıcak?" "Biraz," diye itiraf ediyorum.

Gülümsediğinde, nefesim boğazımda düğümleniyor. Tanrım, o muhteşem. Nasıl bekar olabilir ki?

"Belli ki sığağa alışkınsın," diye geveliyorum.

Eğlenen bir kaşını çeviriyor.

"Çünkü sen Teksas'ta büyüdün," diye açıklıyorum. "Büyüdüm. Hayatım boyunca buradaydım."

Ben cevap veremediğim garson içkilerimizle geri döndü. Bardaklarımızı alıp hafifçe tokuşturuyoruz.

"Şerefe," diye mırıldanıyor.

"Şerefe." Gülümsüyorum ve içkimi yudumluyorum, viskinin boğazımdan aşağıya, aşırı hassas klitorisime doğru bir yol açtığını hissediyorum.

Dawson bardağının kenarından beni izliyor. Gözlerindeki sıcaklık bu caddedeki tüm barlarda servis edilen içkilerden daha sarhoş edici.

"Demek viskici bir kızsın, ha?" diye takılıyor.

"Sadece ruh halime bağlı."

"Hmm. Peki sen nasıl bir ruh halindesin?"

Yavaşça gülümsüyorum. "Cesur bir ruh hali."

Gözleri benimkilerle kilitlendi. Aramızda cızırdayan cinsel gerilim o kadar sıcak ki neredeyse boğucu.

Dawson içkisinden bir yudum daha almadan önce nabız atışlarını hızlandıran üç vuruş geçer.

Bardağına sarılmış iri, bronzlaşmış eline bakmaktan kendimi alamıyorum. Parmakları uzun ve geniş, tırnakları temiz ve küt. Bardağını hiç çaba harcamadan ezebilecek kadar güçlü görünüyorlar.

Omuzlarının kaslı cüssesine bakarken, diğer vücut hatlarıyla uyumlu olduklarını fark ediyorum. Aşırı şişirilmiş bir vücut geliştirmeci kadar iri değil, ama kesinlikle korkutucu olacak kadar büyük. Sağlam ama zarif görünüyor. Sert ama kibar.

Ceketinin pahalı kesimine ve bileğindeki platin saate bakılırsa, belli ki parası var. Bu son moda hipster barda yeri yokmuş gibi görünüyor. Muhtemelen koyu renkli ahşap panelleri, bembeyaz masa örtüleri olan ve menüsünde fiyat yazmayan lüks bir restoranda daha rahat ederdi. Öyle bir yer ki, önünden geçerken bile iflas ederim.

Bardağını ağzından indirişini izliyorum. Parlayan dudakları külotumu yırtıp yüzüne oturmak istememe neden oluyor.

"Bunu sık sık yapar mısın?"

diye soruyor. Yüzüm kızarıyor.

"Neyi?"

Hafifçe öne eğiliyor. "Tanışma randevularına git."

"Hayır, pek sayılmaz. Aslında," diye itiraf ediyorum, gözlerinin içine bakarak, "sen benim ilkinsin."

"Öyle miyim?"

"Öylesin."

Gözlerindeki hınzır parıltı omurgamdan aşağı yasadışı bir ürperti gönderiyor. Onda ciddi tehlikeli bir şey var. Beni heyecanlandıran, beni çeken, çekingenliğimi bir makaradan çıkmış iplik gibi çözen bir şey.

Bakışları ağızma inip kalırken kirpiklerini indiriyor. "Acaba seni başka hangi ilklere ikna edebilirim?" diyor o müstehcen seksi sesiyle.

Dudaklarımı yalıyorum, nabız atışlarım hızlanıyor. "Sanırım bunu bilmek bana, öğrenmek de sana düşüyor."

İkinci Bölüm

GUNNER

I Orospu çocuğunun tekiyim.

Başka ne denir ki, bir kadının kendisini başka biri sanmasına izin veren bir adama? Başka?

Son on dakikadır Marlowe'u kandırıyorum ve bunun için hiçbir mazeretim yok.

Ama kendimi savunmam gerekirse, bunların hiçbirini ben istemedim. Burada oturmuş kendi işime bakıyordum ki gördüğüm en ateşli hatunlardan biri yanıma geldi, kendini tanıttı ve tatlı kıcını masama park etti.

Ne yapmam gerekiyordu? Ona yanlış adamı yakaladığını mı söyleyecektim? Kaybolmasını mı söyleseydim?

Söz konusu bile olamaz.

Son sözleri aramızda asılı kalıyor, hem bir meydan okuma hem de bir davet. *Sanırım bunu bilmek bana, öğrenmek de sana düşer.*

Vay anasını.

"Ee, Dawson," diyor kayıtsızca, "finans sektöründe çalışmayı nasıl buluyorsun?"

Tanışma randevusu hakkında ne kadar şey bildiğini bilmiyorum. Yanlış bir şey söyleyip kimliğimi açığa çıkarmaktan korkuyorum. Kendim hakkında ne kadar az şey söylersem o kadar iyi.

"Sorun değil," diye cevap veriyorum yumuşak bir omuz silkmeyle. "Heyecan verici bir şey değil."

Manikürlü parmağını bardağının kenarında gezdirerek başını sallıyor. Parlak siyah saçları, parlak ela gözleri, ince kalkık burnu ve bana en ięrenę düşünceleri düşündüren dolgun pembe dudaklarıyla mükemmel oval bir yüzü çerçevesiyor.

O dudaklar yine kıpırdıyor, başka bir soru oluşturuyor. "Deloitte'ta ne kadar süredir çalışıyorsunuz?"

"Yeterince uzun," diyorum göz

kırparak. Kalın kirpikli gözleri bana

parıldıyor. "Ne?" Mırıldanıyorum.

"Yok bir şey. Sadece ... beklediğim gibi değilsin." Ona

tembel bir gülümseme verdim. "Ne bekliyordun ki?"

"Bilmiyorum."

"Yalancı."

Gırtlaktan gelen kahkahası damarlarımda sıcaklığın kıvrılmasına neden oluyor.

"Tamam, tamam," diye rahatlıyor. "Belki biraz sıkıcı birini

bekliyordum..." "Sıkıcı mı? Solgun? Kalem boyunlu?"

Tekrar gülüyor, gözleri parlıyor. "İltifat mı bekliyorsun?"

"Belki." *Kahretsin, çok güzel.* "Beklentilerini aşıyor muyum, Marlowe?"

"Bence bu güvenli bir varsayım." Ağzıma bakışı sikimi sertleştiriyor.

Daha sert, düzeltiyorum. Lanet şey, barın karşısında göz göze geldiğimizden beri neredeyse onu selamlıyordu.

Kadehini kaldırıp viskisinden bir yudum almasını izliyorum. Bir kadının yutkunma görüntüsü beni hiç bu kadar tahrik etmemişti.

"Peki ya sen?" Zihnimi zorla tekrar rayına oturtarak soruyorum. "İşini seviyor musun?"

"Çok fazla. Yani, bu sonsuza kadar yapmak isteyeceğim bir şey değil," diye itiraf ediyor. "Ama üniversite dışındaki ilk işim için gerçekten şikayet edemem."

"Ne iş yapıyorsun?" *Kahretsin! Bunu zaten bilmeli miydim?*

Gülümsemesi beni rahatlatıyor. "Ben bir veri uzmanıyım. Temel olarak, dünyanın dört bir yanında geręekleřen festivallerin veri tabanını tutuyorum."

"Ah. İlginç." Uzun siyah saçlarına bakıyorum ve çıplak göğsümden aşağı inerken ya da kalçalarıma dökülürken nasıl hissettireceğini merak ediyorum. Parmaklarımı tatlı sağ tellerinin arasından geğirdiğimi, yüzünü ellerimin arasına aldığımı ve onu duvara yaslayıp sikerken o güzel ela gözlerine baktığımı hayal ediyorum.

Bardağıma uzanırken barın karşısında ikiz kardeşimi görüyorum. Uzun bir haftanın ardından gevşemek için bir şeyler içmek üzere buluşmamız gerekiyordu. The Jaded Zombie her zamanki mekanım değil ama yer seçme sırası Maverick'teydi ve o da burayı seçti. Yakınlarda bir randevum olduğu için erken gelebildim ve tanınmamızın daha az olası olduğu arka tarafta bir masa kapabildim.

Maverick beni gördü ve bana doğru yöneldi.

Başımı *hayır* anlamında salladım.

Kısa bir süre durup kaşlarını çatıyor, sonra da kaşlarını kaldırarak sevgili arkadaşşıma bakıyor.

"İyi misin?"

Marlowe'un sorgulayan bakışlarıyla karşılaşıyorum ve gülümsüyorum. "Ben iyiyim."

Tam kardeşim dönüp içki siparişı vermek için bara doğru ilerlerken omzunun üzerinden bakıyor. Çift yumurta ikizi olmamıza rağmen, kolayca kardeş olarak tanımlanmamıza yetecek kadar benzerliğimiz var.

Marlowe'un dikkatini dağıtmaya çalışarak, "Peki üniversiteye nerede gittin?" diye sordum.

Bana dönüyor, saçları omzunun üzerinden ipek gibi kayıyor. "Pitt'ten mezun oldum."

"Pittsburgh Üniversitesi," diye çeviriyorum başımı sallayarak. "Bölümünüz neydi?"

"Müzik." İçkisini yudumluyor. "Sonbaharda yüksek lisans programıma başlıyorum." *Güzellik ve beyin mi? Kalbim dursun.* "Ne okuyorsun?"

"Bilgi Çalışmaları, akademik kütüphaneciliğe odaklanıyorum."

Bir kaşımı kaldırdım. "Kütüphaneci mi olmak istiyorsun?"

"Bir müzik kütüphanecisi," diye belirtiyor. "Akademik bir kütüphanede ya da bir orkestra topluluğunda çalışmak istiyorum."

Başımı iki yana eğip ona gülümsüyorum. "Müzik mezunu. Müzik kütüphanecisi. Burada bir tema seziyorum."

"Müziği sevdiğimi mi?"

"Bu olabilir."

Gülüyor. "Beni yakaladınız. Müziği seviyorum." Yüz ifadesi yumuşuyor. "Babam bir grup öğretmeni ve besteciydi. Her zaman kafasında bir melodi, parmaklarının ucunda bir şarkı vardı. Müzik hakkında bildiğim her şeyi bana o öğretti."

Gözlerindeki hüznün içimin derinliklerine ulaşıyor, uzun zamandır ölü ve gömülü olduğunu düşündüğüm bir parçama dokunuyor.

"Çok özel bir adama benziyor," diyorum sessizce.

"Öyleydi." Boğazı sıkı bir yutkunmayla hareket ediyor. "Ben on iki yaşındayken öldü."

"Özür dilerim."

Başını sallayarak sempatimi onaylıyor.

Viskimden bir yudum alıp bardağımın kenarından onu izliyorum. "Peki bir müzik kütüphanecisi tam olarak ne yapar?"

"Nerede çalıştığıma bağlı olarak değişirdi" diye açıklıyor. "Örneğin bir kütüphanede çalışsaydım, müzik koleksiyonlarını kataloglamaktan, referans sorularını yanıtlamaktan, satın alınacak materyalleri seçmekten sorumlu olurum - bu tür şeyler. Bir topluluk kütüphanecisi olarak, müzisyenler için orkestra notalarını korumak ve konserlerde kimin hangi parçayı çaldığını takip etmek için parçaları tek tek işaretlemek gibi harika şeyler yapabilirdim."

"Kulağa hoş geliyor," diyorum ve konuşurken yüzünün aydınlanmasına bayılıyorum.

"Eskiden babamın devasa plak koleksiyonunu düzenlerdim," diyor. "Titiz sistemimi takdir ederdi ve ben de onun dinlemek istediği sanatçıları bulmasını kolaylaştırmaktan keyif alırdım."

Yumuşakça gülümsüyorum. "Müzik kütüphanecisi olmak için doğmuşsun gibi görünüyor." Gülüyor. "Onun gibi bir şey."

Büyülenmiş bir halde, ışıltılı gözlerine bakıyorum. Bütün gün konuşmasını dinleyebilirim. En son ne zaman bir kadın hakkında böyle hissetmişim?

"Yüksek lisansını nerede yapacaksın?" Ona sordum. "Teksas Üniversitesi."

"Mezun olduğum okul. Harika." Kelimeler ağzımdan çıktığı anda, her şeyi berbat ettiğimi anladım.

"Gerçekten mi?" Marlowe başını yana eğiyor ve bana şaşkınlıkla bakıyor. "Barbara'nın bana Texas A&M'e gittiğini söylediğine yemin edebilirim."

Kahretsin, kahretsin, kahretsin!

"Böyle söylediğine emin misin?" Aklına bir şüphe tohumu ekmeye çalışarak karşı çıkıyorum. "Senin gibi Teksaslı olmayan insanlar genellikle iki okulu birbirine karıştırır."

Utangaç bir şekilde gülüyor. "Bunu kesinlikle birkaç kez yaptım."

Gülümsedim, biraz rahatladım çünkü paçayı kurtardım. *Ucuz atlattık.* "Hata yapmayın, UT kendi başına bir sınıfta."

"Biliyorum," diyor parıldayan bir gülümsemeyle. "Ülkenin en iyi üniversitelerinden biri. Gelecek ay derslere başlamak için sabırsızlanıyorum. Mezun olduğunuza göre, belki siz tavsiye edebilirsiniz-" Biri tarafından bölündü

Sandalyesinin arkasına asılı çantasından gelen yüksek sesli müzik zil sesi.

Bana özür dileyen bir gülümseme atarak çantasını kapıyor ve telefonunu karıştırıyor. Acaba gerçek randevusu geç kalacağını söylemek için mi arıyor? Acaba yakalanmak üzere miyim? Umarım yakalanmam.

Telefonunun ekranını kontrol ederken kendimi nefesimi tutarken buluyorum. Onu finansçı bir hıyara teslim etme düşüncesi beni olması gerekenden daha fazla rahatsız ediyor.

Vicdanım bana *ondan vazgeçemeyeceğimi* hatırlatıyor. *Yaptığın şey çalgınca ve tamamen karakter dışı. Sonunun iyi bitmeyeceğini bilmelisin.*

Marlowe başını kaldırıp bana baktı. "Bana bir dakika izin verir misiniz?"

"Elbette." Sesim aldatıcı bir şekilde yumuşak. "Her şey yolunda mı?"

"Evet. Sadece şu telefona cevap vermem gerekiyor." Sandalyesinden kalktı ve bana hızlı bir gülümseme gönderdi. "Hemen döneceğim."

Uzaklaşmasını izliyorum, saçlarının koyu perdesi adımlarıyla birlikte sallanıyor. Harika bir kıcı var, yüksek, yuvarlak ve şaplak atılabilir. Bacakları da güzel ve uzun, ben içine girerken sırtıma sarılabilecek kadar uzun.

Barın önünden geçerken ağabeyim ona takdirle bakıyor ve dişlerimi sıkıyor. Koridorun sonundaki tuvaletlere doğru ilerleyişini izlemek için yana doğru eğiliyor. Kız gözden kaybolunca taburesinde dönüyor ve bana, "*Kim bu ateşli?*" diye soruyor.

Seni ilgilendirmez, diye karşılık veriyorum. Gülüyor ve başını sallıyor.

Bir yanımla Marlowe'la bu maskaralığı sürdürdüğüm için suçlu hissediyor. Bunun tamamen yanlış olduğunu biliyorum ama kendime engel olamıyorum. O şimdiye kadar tanıştığım en büyüleyici kadın ve onu daha iyi tanımak istiyorum - bu ona biraz daha yalan söylemek anlamına gelse bile.

Bardağımı ağzıma götürüyorum ve kıvrımlı bir sarışının Maverick'e yaklaşmasını izliyorum. Yakınına eğilip kulağına bir şeyler mırıldandığında, beni hemen unutuyor.

Ben viskimi yudumlarken solumdaki masadan kahkahalar yükseliyor. Dalgınca bir bakış atıyorum ve bir grup kadının kadehlerini tokuşturarak kadeh kaldırdıklarını görüyorum. Yirmili yaşlarının başındalar ve daracık üstler, kısa etekler ve yüksek topuklu ayakkabılar giymişler.

İçlerinden üçü gözüme takılıyor ve davetkâr bir şekilde gülümsüyor. Başımı eğdiğimde kıkırdıyorlar ve bana bakmak için dönen, kirpiklerini kırıştıran ve saçlarını çiftleşme çağrısı gibi savuran diğerlerine fısıldamaya başlıyorlar.

Başka bir gece olsa, onlara birer içki ısmarlar ve zararsız bir flörtün tadını çıkarırdım. Ama bu gece ilgilendiğim tek bir kadın var ve o masada oturmuyor.

Başparmağımla bardağımın kenarını yoklayarak banyoların olduğu yöne bakıyorum. Marlowe sonsuza dek gitmiş gibi geliyor ama aslında sadece birkaç dakika oldu. Muhtemelen gerçek Dawson'la telefonda konuşuyor, ona kendisini taklit eden ürkütücü psikopattan bahsediyordur. Şu anda benden olabildiğince uzaklaşmak için arka kapıdan gizlice çıkıyor olabilir.

Ve onu suçlamıyorum. Hem de hiç. Onun yanında bir nanosaniye daha geçirmeyi hak etmiyorum.

Ama aniden arkadan çıktığında, bir gemi enkazından kurtulan bir kazazedenin kurtarma botunu görmesinden daha fazla rahatladım.

Bana doğru gelişini izliyor, yüz ifadesini okumaya çalışıyorum. Kızgın görünmüyor, bu da umut verici bir işaret.

Tam ayağa kalkarken aniden duruyor ve çantasından telefonunu çıkarıyor. Ekranı bakıp kaşlarını çatı.

Hassiktir. Hassiktir.

Barın öbür ucuna bakıyor ve gözlerimle buluşuyor. Ağzım kuruyor ve nefes almadığımı fark ediyorum.

Hemen döneceğimi söylemek istercesine parmağını kaldırıyor. Sonra telefonu kulağına götürdü ve koridorda geri dönmek için döndü, aynı anda bir sesin haykırdığını duydum, "Olamaz. Bu Pantheon'un CEO'su *olamaz*."

Arkamı döndüğümde beyzbol şapkalı bir züppenin bana doğru geldiğini görmeden önce içimi bir korku kaplıyor.

Bir iniltiyi bastırıyorum. Harika. Tam da ihtiyacım olan şey.

Masama ulaşıyor, manyak gibi sırtıyor. "Kahretsin, sen olduğunu sandım!" Elini uzattı. "Topher. Büyük bir hayranınızım Bay Ransom."

"Tanıştığımıza memnun oldum." Marlowe dönmeden önce ondan kurtulmayı umarak elini sıkıyorum. *Eğer* dönerse.

Sırtıyor. "Seni burada otururken gördüğümde inanamadım. Bu çöplükte ne işin var? Sen trilyoner gibisin."

"Pek sayılmaz." Sabırsızlıkla kenarlı bir gülümsemeyi zorluyorum. "Dinle, Christopher-"

"Topher. Sadece Topher." Burnunu kırıstırıyor. "Christopher'dan nefret ediyorum. Ne dangalak bir isim."

"Bu benim büyükbabamın adı."

Yüzü kıpkırmızı oldu. "Oh, kahretsin. İsteyerek yapmadım-"

"Şaka yapıyorum. Bak, şu anda önemli bir işin ortasındayım-"

"Oh, benim hatam. Bölmek istememiştim. Sizi gördüğümde başka bir barda arkadaşlarımla buluşmaya gidiyordum. Gelip elinizi sıkmak zorunda kaldım."

"Sorun değil," diyorum, gözlerim Marlowe'u arıyor.

Topher masadan bir kokteyl peçetesi alır. "İmzanızı alabilir miyim?"

"Elbette." Göğüs cebimi yokluyorum. "Vay be. Kalemin var mı?"

"Ah, kahretsin. Bilmiyorum." Etrafına bakınır. "Belki biri-"

Bunun için zamanım yok. "Bir selfie'ye ne dersin? Bar peçetesine karalanmış bir imzadan daha iyidir, değil mi?"

"Evet, kesinlikle." Telefonunu çıkarıp sırtarak, "Oğullarım kanıt görmedikçe seninle tanıştığımıza inanmazlar," diyor.

Onu omzundan alkışladım. "Aynen öyle."

Selfie çektikten bir saniye sonra Marlowe'un koridordan geldiğini görüyorum. İçimi bir panik sarsıntısı kaplıyor.

Topher umutlu bir sırıtışla, "Gelecek yıl üniversiteden mezun olduğumda Pantheon'da çalışmayı çok isterim," diyor. "Sence-"

"Pazartesi günü ofisimi ara. Asistanıma tanıştığımızı ve stajla ilgilendiğini söyle. Bir görüşme ayarlarız."

Gözleri komik bir şekilde genişler. "Vay anasını.

Gerçekten mi?" "Gerçekten." *Şimdi kimliğimi açığa çıkarmadan defol!*

"Ç o k teşekkür ederim," diye coşkuyla elimi sıkıyor. "Seninle tanışmak harikaydı!"

"Aynı şekilde."

Topher bir midye kadar mutlu bir şekilde uzaklaşır ve masaya dönerken Marlowe'un yanından geçer.

Bana yarı meraklı, yarı alaycı bir gülümseme vermeden önce omzunun üzerinden ona bakıyor. "Hayranın mı?"

"Eski bir aile dostumuzun oğlu." Bu yalanın dilimden bu kadar kolay dökülmesi korkutucu. Korkunç ve dehşet verici.

Marlowe buna inanmış görünüyor, bu da beni daha da suçlu hissettiriyor.

Elindeki telefonu gösteriyorum. "Her şey yolunda mı? Seni çağıran acil bir durum yok mu?"

Gülümsüyor. "Hem de hiç."

İçimi bir rahatlama dalgası kapladı. Ben lanet olası bir suçluyum.

Gürültülü barın etrafına bakıyor, dişleri pelüş alt dudağına batıyor. O dudakların benimkilerin altında nasıl hissedeceğini, beni boğazının arkasına götürürken aletimin etrafında nasıl gerileceklerini merak etmekten kendimi alamıyorum.

Kalın bir şekilde yutkunuyorum, şehvet ve suçluluk duygusu destansı bir savaş veriyor. Ona her şeyi itiraf etmeliyim. Yapılacak en doğru şey bu, beni terk edip hayatımdan çıkmasıyla sonuçlansa bile, bu kesinlikle sinir bozucu bir olasılık ve göğsümü ağrıtıyor.

"Marlowe-"

Bakışlarımı cesaretle karşılıyor. "Daha sessiz bir yere gitmek ister misin?" "Tabii ki evet," diye homurdanıyorum, ona duyduğum arzu hissettiğim suçluluk duygusunun önüne geçiyor.

Bana gülümsediğinde kalbim çarpıyor ve sikim beklentiyle kabarıyor. Hızla cüzdanımı çıkarıp birkaç yüzlük koparıyorum ve masanın üzerine bırakıyorum, ardından Marlowe'un sırtına bir el koyarak onu çıkışa doğru yönlendiriyorum.

Gerçek randevusu gelmeden onu buradan çıkarmalıyım.

Çünkü bu gece onu eve götürecek biri varsa, o da benim.

Üçüncü Bölüm

MARLOWE

Y SADECE BİR KEZ
YAŞARSINIZ.

Dawson boğucu yaz gecesinde bana rehberlik ederken kız kardeşimin tuhaf sözleri zihnimde yankılanıyor. Ember'ın telefonuna cevap vermek ve güvende olduğuma dair onu temin etmek için banyoya kaçmıştım. Dawson'ın sadece çirkin *olmadığını değil*, aynı zamanda hayatımda tanıdığım en seksi erkek olduğunu duyunca rahatlamıştı.

Milyonlarca soru sordu, hatta başka bir şey hatırladığında ikinci kez geri aradı. Emin ellerde olduğumdan emin olduktan sonra bana saçlarımı serbest bırakmamı ve harika vakit geçirmemi söyledi.

Ben de bunu yapmaya niyetliyim.

Dawson ve ben, barlardan kaldırımlara taşan müzik sesleri arasında Altıncı Cadde boyunca yürüyoruz. Şehir merkezindeki popüler bölge, yaz tatilinin son haftalarının tadını çıkaran turistler ve üniversite öğrencileriyle dolu.

Dawson elini belimden çekmiyor, yerdeki şüpheli görünen döküntülerin etrafından dolaştırıyor beni. Çok uzun boylu ve erkeksi, mutlak güç ve hakimiyet yayıyor. Her adımında "benimle taşak geçmeyin" havası veriyor ve sarhoş öğrenci birliğindeki çocukları bizden uzak durmaları için uyarıyor.

Bir kavşakta durduğumuzda eğiliyor, yumuşak dudakları şakağımı okşarken mırıldanıyor: "Aklında belirli bir hedef var mıydı?"

Başımı çevirip bakışlarıyla buluşuyorum, nabzım heyecanla atıyor. "Hayır," diyorum nefes nefese, "ama önerilere açığım."

Yavaş, seksi gülümsemesi karın kaslarımın zevkle kıvrılmasına neden oluyor.

"Mükemmel bir yer biliyorum." Telefonunu çıkarıp bir mesaj yazıyor, başparmakları tuş takımının üzerinde uçuşuyor. Elleri çok büyük ve güçlü görünüyor. Vücudumda, tenimi okşarken nasıl hissedeceklerini hayal etmekten kendimi alamıyorum.

Telefonundan başını kaldırıyor, gözleri benimkilerle kilitleniyor. Birden etrafımızdaki hareketli gece hayatından, bangır bangır çalan müzik seslerinden ve sarhoş kahkahalarından habersiz kalıyoruz. Tüm dünya kayboluyor ve sadece ikimiz birbirimize bakıyoruz. Daha önce hiçbir erkeğe karşı hissetmediğim bir şekilde ona çekiliyorum. Sarhoş edici, heyecan verici ve korkutucu, derimin altında vızıldayan dizginlenmemiş elektrik.

Bir tutam saçını yüzümden uzaklaştırıp gözlerimin içine bakıyor. "Kaç yaşındasın sen?"

Cevap vermeden önce tereddüt ettim, "Yirmi üç."

Başını sallıyor, hareketi zar zor algılanabiliyor. Barbara zaten yirmi yedi yaşında olduğunu söylemişti, o yüzden yaşını sorma zahmetine girmiyorum.

Parlak siyah bir makam aracının bizi beklediği Kuzey Lamar Bulvarı'na doğru yürüyoruz.

Dawson benim için arka kapıyı açtı. İçeri girmeden önce sadece bir an duraksadım.

Benden sonra içeri kayıyor, sıcak kalçası benimkine bastırıyor. Bu temas kafa derimden ayak parmaklarıma kadar her yerimin karıncalanmasına neden oluyor.

Arka koltuğun karanlığında gözlerimiz buluştuğunda, kalbim otobandaki bir Ferrari gibi hızla çarpıyor.

Bunu yaptığıma inanamıyorum.

Tanımadığım insanlarla bardan çıkmam.

Bilinmeyen yerlere giden arabalara atlamam.

Çılgınca, pervasızca şeyler yapmam.

Ya da en azından bu geceye kadar bilmiyordum.

Birkaç blok sonra, müzikle çınlayan havalı bir kulübün özel girişine yanaşıyoruz. Şoför inip arka kapıyı açtı.

Dawson önce tırmanıyor, sonra arabadan inmeme yardım etmek için uzanıyor. Eli hafif nasırlı ve kocaman, benimkini tamamen yutuyor.

Ona gülümsüyorum. O da gülümsüyor, başparmağı avucumun içini okşuyor ve içimde uçuşan hisler gönderiyor.

Kulübün özel girişi siyahlar giymiş bir güvenlik ekibi tarafından korunuyor. Adamlar daha dik duruyor ve Dawson beni karanlık, hareketli mekânın içine götürürken saygıyla başlarını sallıyorlar.

"Sahibini tanıyorum," diyor bana. Sırıttım. "Güzelmış."

Güvenlik müdürü bize üst katta şık siyah deri koltukları ve kavisli bir barı olan lüks bir salona kadar eşlik ediyor. Rahatlıkla boş.

Dawson elini belime koyarak beni kapıdan en uzaktaki kanepeye yönlendiriyor.

Oturdum ve bacak bacak üstüne attım.

Yanımda oturuyor ve arkasına yaslanıp bir kolunu arkamdaki kanepeye uzatıyor. Nefesim kesiliyor, ondan yayılan saf cinsel gücün büyüüne kapılıyorum.

Işıklar loş ve arka planda hafif bir müzik çalıyor - The Weeknd'in yavaş ve baştan çıkarıcı bir şarkısı.

"Bir içki ister misiniz?" Dawson teklif eder.

"Hayır, teşekkür ederim." Bakışlarımı onunkilerden ayırıp süitin etrafına göz gezdiriyorum. "Arkadaşının gerçekten güzel bir kulübü var."

Dawson, "Ona böyle söylediğini söylerim," diye mırıldanıyor. "Dans etmeyi sever misin?" "Bazen." Gözlerine bakıyorum. "Sadece ruh halime bağlı."

Birbirimize bakıyoruz, aramızdaki hava kıvılcımlanıyor ve çatırdıyor. Buraya havadan sudan konuşmak için gelmedik. Buraya sevişmeye geldik ve başka türlü davranmanın bir faydası yok.

İlk hamleyi benim yapmamı bekliyor gibi görünüyor. Sanki benim rızamı almak istiyor gibi.

Bir an bile tereddüt etmeden elimi boynunun arkasına kaydırıyorum ve parmaklarımı yakasını sıyıran yumuşak, kalın saçlarında gezdiriyorum.

Gözleri kararıyor, kalbimin çarpmasına neden olan bir yoğunlukla bana odaklanıyor. Nazik parmak uçlarıyla yanağımı okşayıp başparmağının ucunu alt dudağıma sürterken bakışlarına karşılık veriyorum. Dokunuşuyla vücudumda oluşan ürpertiği hissedebildiğinden oldukça eminim.

Bacaklarımı açtığımda gözleri hareketi takip ediyor. Karıncalanan dudağımı ısıriyorum, büyük elini dizime indirirken zar zor nefes alıyorum. Kanımı heyecan verici bir sıcaklık kaplıyor.

Başparmağı dizimin üzerinde tembel daireler çizerken, nefesim neredeyse kesilene kadar hızlanıyor. Dudaklarım aralanıyor, nabzım hızla atıyor, elinin yavaşça bacağımdan yukarı kayışını ve elbisemin altından geçerek iç uyluğumu okşamasını izliyorum.

Keskin bir nefes çekiyorum ve dizlerimi birbirine bastırarak elini hassas tenime hapsediyorum.

Bana bakıyor, gözleri o kadar karanlık ki loş ışıktaki neredeyse simsiyah görünüyor.

"Buraya gel," diye fısıldıyor.

Beni kucağına çekip üzerine oturttuğunda karşı koymuyorum, elbisem bacaklarıma kadar çıkıyor. Göğsü ve kalçaları gördükleri kadar harika, kaya gibi sağlam ve kaslarla dolu. Bacaklarının arasındaki belirgin çıkıntı tungsten çelikten daha sert hissettiriyor, ağzımı sulandırıyor ve içimi ısıtıyor.

Bakışları yüzümde geziniyor, yüz hatlarımı inceliyor. "Tanrım, çok güzelsin."

Midemde binlerce kelebek uçuşuyor. "Sen de öyle."

Gözleri mavi ateş gibi parlıyor, sonra saçlarımı omzumdan çekip boğazımın çukuruna en ateşli, en seksi öpücüğü konduruyor.

Zevkten titriyorum, başım geriye düşüyor. Bundan faydalanan, ben inleyip titreyene kadar boynumun derisini yalıyor ve emiyor.

"Tanrım, Marlowe." Elleri başımı kavıyor ve yüzümü onunkine doğru yönlendiriyor. Dudaklarımız buluştuğu anda kalp atışlarım hızlanıyor ve vücudum elektrikle doluyor.

Önce beni yavaşça öpüyor, dilinin duygusal kıvrımlarıyla ağzımı yokluyor. Dudakları yumuşak ve sertin mükemmel bir bileşimi, kirli sakalları tenimi lezzetli bir şekilde okşuyor. Çok güzel kokuyor ve tadı inanılmaz, dumanlı viski ve sarhoş edici erkek.

Açık ağzına doğru inliyorum, gözlerim kapanıyor. Parmakları saçlarımın arasına giriyor, başımın arkasını kavıyor ve ağzı sıcak ve lezzetli bir şekilde morarmış ağzımı tüketirken beni kendisine bağlıyor.

Daha önce yaşadığım hiçbir öpücüğe benzemiyordu. İçinde boğuluyorum, omuzlarını kavrayıp devasa ereksiyonuna karşı sürtünene kadar onun çiğ açlığıyla eşleşiyorum. Ona içimde o kadar çok ihtiyacım var ki tüm vücudum ağrıyor.

"Dawson," diye inliyorum. "Seni istiyorum."

Öpüşmeyi kesip yüzünü boynuma gömmeden önce göğsü hırıltılı bir iniltiyle titriyor ve sertçe nefes alıyor. "Yapmam gereken bir şey var-"

"Durma," diye inliyorum şok edici bir çaresizlikle. "Tanrım, lütfen durma."

Kabaca küfrediyor ve ağızlarımızı birbirine çarpıyor, elleri kıcımlı kavırıyor ve sıkıyor. Aleti çok sıcak ve sert, pantolonunun pahalı dokuması arasından bana doğru geriliyor. Amımdan sızan sularımın bikini külotumu ıslattığını hissedebiliyorum.

Hayatımda hiç bu kadar tahrik olmamıştım. İhtiyaçtan kör olmuş bir halde ona daha da yaklaşıyorum, kalçalarım onun ağız sulandıran sertliğine doğru sallanıyor.

Boğazından alçak sesle inliyor ve dilinin uzun, tatlı darbeleriyle öpüşmemizi derinleştiriyor. Meme uçlarım acıyla zonkluyor ve bacaklarımın arasındaki sıcak, ağrıyan yer rahatlamak için çığlık atıyor. Cidden bir yabancıya beni sikmesi için yalvarmanın eşiğindeyim.

Sonunda, *nihayet*, eli kalçalarımın arasından kayıyor ve sıırıslıklam külotumu bir tarafa itiyor. İçimi bir beklenti ürpertisi kaplıyor. Sonra tam ihtiyacım olan yerime dokunuyor, şişmiş klitorisimi başparmağıyla daire içine alıyor ve beni kucağında kıvrandırıyor.

Gözleri yüzümden hiç ayrılmıyor, uzun bir parmağını içime sokuyor. Zevk karnımda sarsılırken ve omurgamdan aşağı dalgalanırken nefes alıyorum.

Parmağını kıvrıyor ve yavaşça içeri ve dışarı itiyor. Her geri çekilişinde, tekrar içime girmeden önce başparmağını klitorisime sürüyor.

Çaresizce inliyorum, kalçalarım eline karşı dönüyor. İkinci parmağını eklediğinde, şok olmuş bir coşkuyla geriye doğru eğildim. Lanet olsun, G noktamı buldu. Daha önce hiçbir erkek G noktamı bulamamıştı. Asla.

"Oh Tanrım," diye inliyorum, parmaklarını içime sokup çıkarırken, her seferinde o sihirli noktaya vururken gözlerim mutluluk içinde geri yuvarlanıyor. İnanılmaz bir his. *Çok* inanılmaz.

Şaşırtıcı bir hızla doruğa ulaşıyorum, bedenim salıverilmemin gücüyle kasılırken ve spazm geçirirken haykırıyorum.

Sularım parmaklarının üzerine dökülürken Dawson seksi bir şekilde inliyor. İçime pompalamaya ve klitorisimi okşamaya devam ediyor, vücudumdan titreyen zevkin her son parçasını sıkıyor.

Tükenmiş ve titreyerek ona doğru yığılıyorum, orgazmımın artçı sarsıntıları içimde titreşirken gözlerimi kapatıyorum. Dawson dudaklarını şakağımda gezdiriyor ve parmaklarını yavaşça çekiyor.

Keyifli bir sisin içinde süzülürken, boğuk bir zil sesini uzaktan fark ediyorum. Bu benim telefonum.

Dawson kulağıma "Aldırma," diye homurdanıyor.

"Açsam iyi olacak, gerçi muhtemelen yine kız kardeşimdir." Saçlarımı yüzümden iterek, çantamı almak için kanepeye uzandım. Telefonumu el yordamıyla çıkarıp ekrana bakıyorum ve Dawson'ın numarasını görünce kaşlarımı çatıyorum. "Bu çok garip."

Dawson tamamen sessizliğe gömüldü.

Önce telefonuma, sonra da yetenekli parmaklarıyla bana hayatımın en iyi orgazmını yaşatan adama bakıyorum. Yüzündeki suçlu ifade içime soğuk bir şok gönderiyor.

"Aman Tanrım," diye fısıldadım. "Marlowe-"

Kucağından kalkıp çılgınca ondan uzaklaşıyorum, zihnim korku ve kafa karışıklığıyla çalkalanıyor.

Panikle verdiğim tepki karşısında yüz ifadesi yumuşuyor. "Hey," diyor nazikçe, sanki korkmuş bir hayvanla konuşuyormuş gibi. "Sorun yok, tatlım. Canını yakmayacağım-"

"Kimsin sen?" Dehşet içinde ona bakarken boğuluyorum.

Bana bakıyor, muhteşem yüzüne pişmanlık damgasını vurmuş. "Benim adım Gunner."

Katıksız bir utanç beni sarıyor, yanaklarımı haşlıyor. Elbisemi aşağı çekiyorum, çantamın askısını omzuma atıyorum ve aniden ayağa fırlıyorum, öyle ki topuklarımın üzerinde sallanıyorum.

Gunner bana destek olmak için ayağa kalktığı anda, elini savurup kapıya doğru koşuyorum.

"Kahretsin. Bekle." Peşimden geliyor. "Sana yalan söylediğim için özür dilerim-" "Uzak dur benden!" Çığlık atıyorum.

"Asla böyle şeyler yapmam ama sen çok güzelsin. Çok tatlı ve inanılmaz. Seni gördüğüm anda beni yıldırım gibi çarptın ve ben sadece-"

"Beni rahat bırak!" Odadan çıkıp koridorda koşmaya başladım. Kalbim düzensiz bir şekilde çarpıyor ve az önce olanların şokuyla bir an nefes alamıyorum.

Arkamda sürüngenin ayak seslerini duyarak merdivenlerden hızla iniyor ve iki fedainin yanından hızla geçiyorum. Yüzleri bulanık, sesleri ürkekti.

"Bayan, siz-"

Devam ediyorum, Gunner'ın birisine arabayı geri getirmesi için talimat verdiğini duyarken arka çıkışa doğru koşuyorum.

Kulüpten fırlayıp, bir Uber çağırmak için telefonumu çıkardım. Kaldırıma doğru fırlarken Gunner üst kolumdan yakalayıp beni döndürüyor.

"Marlowe-"

"Siktir git!" Bağıriyorum, aşağılanma ve öfkeyle titriyorum. "Bunu bana nasıl yaparsın? Gerçek randevum olmadığını anladığımda ne kadar korktuğumu biliyor musun? Senin bir tecavüzcü ya da seri katil olabileceğini düşündüm! Ölmek üzere olduğumu sandım!"

"Özür dilerim. Çok özür dilerim." Sesi pişmanlıktan paçavraya dönmüştü. "Bana ne oldu bilmiyorum."

"Ne tür bir psikopatsın sen?" Çığlık atıyorum.

Yüzünü buruşturup ensesini ovuşturuyor. "Kendimi savunmak için, durdurmaya çalıştım-"

Yüzüne, kafasını yana doğru kıracak kadar sert bir tokat attım.

Ardından gelen sessizlikte kanım kulaklarımda uğulduyor ve kalbim kaburgalarıma şiddetle çarpıyor.

"Sanırım bunu hak ettim," diye mırıldanıyor.

"Aynen öyle!" Suratına bir parmak indirdim. "Sen ürkütücü bir psikopatsın. Hasta bir sikik."

Çenesindeki bir kas esniyor. "Öyle demek istemedim-"

"Araba misafiriniz için hazır efendim," diye araya giriyor

bir görevli. Topçu sertçe başını sallar.

"Aman Tanrım." Şaşkınlıkla ona baktım. "Sen sadece kulübün sahibini tanımıyorsun. Sen sahibisin!"

Yüz ifadesi mahcup ve sinirli arasında bir yerde. "Marlowe-"

"Benden uzak dur!" Bir Uber bekleyemeyecek kadar öfkeliydim, kaldırıma yürüdüm, bekleyen arabaya bindim ve arkama bakmadan uzaklaştım.

Eve döndüğümde hala sümkürüyordum.

Makyajımı silmeye ya da dişlerimi fırçalamaya zahmet etmiyorum. Topuklu ayakkabılarımı çıkarıp üzerime büyük boy bir Pittsburgh Steelers tişörtü geçiriyorum ve yorganımın altına giriyorum.

Sansa yüzümü koklamak için yatağa atladığında ona ters ters bakıyorum ve "Bu konuda konuşmak istemiyorum" diye homurdanıyorum.

Uzun bir süre bana bakıyor, sonra kuyruğunu sallayıp bir *dahaki sefere iyi şanslar* der gibi miyavlıyor.

Buna homurdanıyorum. Görücü usulü randevularla işim bitti. Bu geceki felaketten sonra, tekrar böyle bir aşağılanmayı göze almak için deli olmam gerekir.

Kaşlarımı çatarak Sansa'nın yataktan atlayıp daha iyi bir eğlence arayışına girmesini izliyorum. Sabah olmadan kontrol etmezsem kız kardeşimin endişeleneceğini biliyorum, bu yüzden isteksizce telefonumu çantamdan çıkarıp ona bir mesaj atıyorum: **Randevu fiyaskoyla sonuçlandı. Tartışmaya bile değmez. Ben yatmaya gidiyorum. Yarın konuşuruz.**

Ember cevap verene kadar bir dakika geçer: **Fiyasko mu? Bu berbat! Kendini beğenmiş miydi? Ateşli olanlar genelde öyledir.**

Kesinlikle *bir* şeylerle doluydu, diye düşündüm mesajıma cevap vermeden önce: **Pisliğin tekiydi. Bana ürkütücü bir takipçi havası verdi.**

Olamaz!

Aynen öyle,

cevap

veriyorum.

Ben YaniÜzgünüm, Mar, Kor üzüyor.

Kötü tarihler iç karartıcı. Ama ucuz

atlatmışsınız gibi görünüyor.

Kesinlikle katılıyorum. Ancak öfke ve utancımın altında, neredeyse ezici bir hayal kırıklığı hissetmekten kendimi alamıyorum.

Daha önce Gunner gibi biriyle hiç tanışmamıştım. Bu sadece paylaştığımız patlayıcı kimya, tüm vücudumu havai fişek gibi ateşlemesi değildi. Aynı zamanda bana bakışı, gülümsemesi ve gülmesiydi. Beni dinlemesi ve adımı bir okşayış gibi söylemesiydi. O, bu kadar derin bir bağ hissettiğim ilk erkekti.

Ve hepsi koca bir yalandı.

Ember bir mesaj daha gönderdi: **Az önce yurtdışına gitmem gerektiğini öğrendim. Patronum ve ben Londra'daki ofiste büyük bir müşteriyle görüşeceğiz. Bir haftalığına gideceğiz ama fırsat buldukça temas kurmaya çalışacağım.**

Tamam, diye cevap veriyorum, keşke ben de onunla gidebilseydim, sadece bir süreliğine utanç verici hayatımdan kaçmak için. **İyi yolculuklar ve bol bol fotoğraf çekin.**

Deneyeceğim, söz veriyor.

Bir öpücük emojiyle bitiriyorum ve o da aynı şekilde karşılık veriyor.

Telefonumu komodinin üzerine attıktan sonra sırtüstü uzanıyorum ve gözlerimi tavana dikeyim. Kendimi bu gece olan her şeyi tekrar ederken buluyorum, her bir göz kamaştırıcı detayı hatırlıyorum.

Hâlâ üzerimde kokusunu alabiliyorum ama bu beni olması gerektiği kadar rahatsız etmiyor. Daha da kötüsü, bacaklarımın arasında yoğun bir zonklama var, görmezden gelemediğim bir nabız atışı.

Kalçalarımı birbirine bastırıyorum ama ağrı daha da derinleşiyor. Hayal kırıklığına uğramış bir nefesle başımın altındaki yastığı alıp sıcak yüzüme bastırıyorum.

Lanet olsun o yalancı, pis seksi piç kurusuna!

Uykuya dalmam sonsuza kadar sürüyor ve sonunda uyuduğumda, bir çift hipnotik mavi göz beni rüyalarımda kovalıyor.

Cha4Bse Fow

MARLOWE

FRIDAY NIGHT'S FIASCO hafta sonunun geri kalanı için beni kötü bir ruh haline soktu.

Bay Uzun, Karanlık ve Ürkütücü'yü düşünmeden edememekten nefret ediyorum. İçimde nasıl hissettirdiğini, beni nasıl yalvarttığını, inlettğini ve parmaklarının her tarafına boşalmamı sağladığını yeniden yaşamayı bırakamamaktan nefret ediyorum. Hayatımda yaşadığım en ateşli cinsel karşılaşmaydı. Bu da onun aldatmacasını daha da çileden çıkarıcı yapıyor.

Pazartesi yaklaştığında hala fokur fokur kaynıyorum. Her şeyin ötesinde, patronumu görmekten korkuyorum. Şimdiye kadar Dawson'la çıkmadığım felaket randevuyu duymuştur. Eminim benim tam bir çapkın olduğumu düşünüyordur ve muhtemelen benim için çöpçatanlık yaptığına pişmandır. Umarım bu iş ilişkimizi etkilemez.

Duş almak ve saçımı yıkamak için kendimi yataktan dışarı sürüklüyorum. Hızlı bir fön ve makyajdan sonra beyaz düğmeli gömleğimi ve ince gri pantolonumu giyiyorum. Ofis kıyafet yönetmeliği son derece rahat, bu yüzden iş arkadaşlarımdan çoğu kot pantolon ve parmak arası terlik giyiyor. Ben giymiyorum. Annemin her sabah takım elbisesi ve topuklu ayakkabılarıyla işe gidişini, yanında sallanan tasarım çantasını izleyerek büyüdüm.

Kız kardeşime ve bana *başarı için giyinmeniz gerektiğini* söylerdi. *Bir profesyonel olarak ciddiye alınmak istiyorsanız, rolünüze uygun görünmelisiniz.*

İkimiz de bu mesajı içselleştirdik. Ama Ember bir adım daha ileri gitti ve annemizin izinden giderek avukat oldu. Bu yüzden onun gözbebeği o ve ben değilim.

Çantamı ve buzdolabından bir yoğurt alıp otobüsü yakalamak için yola çıkıyorum. Eski arabam buraya taşındığım hafta pes etti, bu yüzden toplu taşıma araçlarına güvenmek zorunda kaldım. İki kazayla birleşen yoğun trafik sayesinde otuz dakika geç kalıyorum.

Aceleyle çalışma alanıma girdiğimde, havada bir gerilim akımı var. İnsanlar hücrelerinin etrafında toplanmış, kendi aralarında fısıldaşıyor ve etraflarına kaçamak bakışlar atıyorlar.

Kabinime ulaştığımda çantamı masanın üzerine bırakıyorum ve başımı kabinin duvarından uzatıp klavyesine vuran iş arkadaşım ve kankam Quinn'le konuşuyorum. Uzun lavanta rengi saçları ve siyahla çevrili ışıltılı kahverengi gözleri var.

"Hey." Neden fısıldadığımı bilmiyorum. Belki de herkes fısıldadığı içindir.

Quinn bana baktı. "Selam." Sesi gergin geliyor. "Buradasın."

"Evet. Trafik çok kötüydü. Neler oluyor?"

Etrafına bir göz attıktan sonra kısık bir sesle, "Görünüşe göre yönetim Cuma gecesi geç saatlerde acil bir toplantı yapmış" dedi.

"Ne hakkında?"

"Hiçbir fikrim yok. Ama Barbara seni arıyordu."

Kahretsin! Geç kalmak için onca gün varken! "Ona sesli mesaj bıraktım-"

"Geç kalmanı umursadığını sanmıyorum," diye araya giriyor Quinn.

"Sadece buraya geldiğinde seni geri göndermemi söyledi."

Kollarımdaki ince tüyler tedirginlikle diken diken oluyor. *Başım belada mı? Dawson'ı ayağa kaldırdığım için bana bağıracak mı?*

Quinn bana sadece sempatik olarak tanımlayabileceğim bir bakış atıyor.

"İyi şanslar." Kabinlerden oluşan labirentte amirlerin ofislerine doğru yürürken herkesin bana baktığını hissedebiliyorum. Kendimi bir mahkûm gibi hissediyorum.

darağacına yürüyen bir mahkum.

Patronumun ofisine ulaşmam sonsuzluk gibi geliyor. Kapısının yanındaki pirinç tabelada BARBARA YOON, CNP, PH.D, ETKİNLİKLER DİREKTÖRÜ yazıyor. Cam panellerin arasından, masasının arkasında oturduğunu ve telefonunu kulağına götürdüğünü görebiliyorum.

Kapalı kapıyı tereddütle çaldım.

Kafasını kaldırıp bana el sallıyor.

Ofise girip kapıyı arkamdan kapatıyorum, sonra odayı geçip Barbara'nın masasının karşısındaki sandalyeye oturuyorum.

Aramasını bitiriyor ve telefonu yere bırakıyor. Stresli görünüyor, her zamanki düzgün at kuyruğundan siyah saç telleri çıkıyor.

Kuru dudaklarımı yalıyorum. "Geç kaldığım için üzgünüm-"

"Bunun için endişelenme." Gülümsemesi gergin. "Hafta sonun nasıldı?"

"Pek iyi değil." Odadaki fili ele almaya karar verdim. "Daha önce duydunuz mu bilmiyorum ama Dawson ve ben Cuma gecesi buluşmadık. Bir karışıklık oldu ve ben o gelmeden bardan ayrıldım."

Barbara başını sallar. "Barmen Dawson'a başka bir adamla ayrıldığınızı söyledi. Bu doğru mu?"

"Evet ama düşündüğün gibi değil," diyorum aceleyle. "Adamı Dawson sandım ve o da beni düzeltmedi."

Barbara bir kaşını kaldırıyor. "Başka biri olduğunu düşünmene izin mi verdi?"

"Evet!" Yüzüm yeni bir öfkeyle yanıyor. "Onun Dawson olmadığını anladığım anda onu azarladım ve yanından uzaklaştım. Dawson'ı geri arayamayacak kadar üzgündüm, bu yüzden eve gittim."

Barbara'nın bana inanıp inanmadığını anlayamıyorum. Yere bakıyor, manikürlü tırnaklarıyla masasındaki bir karta dokunuyor. Bu onun kartvizitlerinden biri.

Ellerimi kucağımda birleştiriyorum. "Dawson'la yeniden görüşmeyi çok isterim ama artık ilgilenmiyorsa bunu anlayışla karşılarım."

Barbara acımasızca kıkırdar. "Bunu ikinizin çözmesine izin vereceğim. Şu anda kızartacak daha büyük balıklarım var."

Ona endişeyle bakıyorum. "Her şey yolunda mı?"

"Tam olarak değil," diyor ellerini masasının üzerinde kavuşturarak. "Korkarım bazı kötü haberlerim var. Geçtiğimiz çeyrekte çok önemli bir fonu kaybettiğimizi duymuşsunuzdur. Sonuç olarak, bütçede ciddi kesintiler yapmak zorunda kaldık. Ne yazık ki bu da personel sayısını azaltmak anlamına geliyor."

Kalbim karnıma düşüyor. "Beni kovuyor musun?" "İşten çıkarıyorum," diye yeniden ifade ediyor.

Ona bakıyorum. "Dawson'la olanlar yüzünden mi?"

"Tabii ki hayır!" Bu öneriden rahatsız olmuş görünüyor. "Bu Dawson'la *hiçbir* ilgisi yok."

Tek duyabildiğim kız kardeşimin *sana söylemiştim demesi*. O haklıydı. Patronumun en iyi arkadaşının oğluyla çıkmak son derece kötü bir fikirdi.

Söz konusu randevu aslında hiç gerçekleşmemiş olsa da, acı acı düşünüyorum.

"Harika bir çalışan oldun Marlowe," diye beni temin ediyor Barbara. "Kendi işini kendin yapıyorsun, çok çalışıyorsun ve her zaman olumlu bir tavrın var. Keşke gitmene izin vermek zorunda kalmasaydık. Sonuçta karar kıdeme bağlı."

"Yani ben son işe alınan, ilk kovulan kuralının bir kurbanıyım." Bunun beni daha iyi mi yoksa daha kötü mü hissettirdiğini bilmiyorum.

Barbara bana sempatiyle bakıyor. "Gelecekte mali durumumuz düzelirse, seni tekrar işe almakta tereddüt etmem."

Midemi tırmalayan paniği bastırmaya çalışarak hiçbir şey söylemiyorum. Ödemem gereken faturalar var. Kira, faturalar, okul harcı, beslenmek için yiyecek almaya duyduğum sinir bozucu ihtiyaçtan bahsetmiyorum bile. İşim olmadan ne yapacağım? Ne *bok* yiyeceğim ben?

Barbara bana "Sana iyi bir referans vermekten mutluluk duyarım" dedi. "Ve ilginizi çekebilecek herhangi bir açık pozisyon için gözümü dört açacağım. Bu arada, senin için bir iş önerim var."

Göğsümde umut alevleniyor. "Gerçekten mi?"

Kartvizitini aldı ve bana uzattı. "Arkasına bak." Not aldığı bilgileri okumak için kartı ters çeviriyorum.

"Bir hizmetçi mi?" Sesimi hissettiğim kadar sönük çıkarmamaya çalışıyorum. "Hizmetçi olarak iş başvurusu yapmamı mı istiyorsun?"

Rahatsız görünüyor. "Sadece düşündüm ki... şey, daha önce ev temizliği yaptın, yani zaten tecrübelisin..." Sesi kesiliyor.

Sertçe yutkunuyorum ve gülümsemeye zorluyorum. "Tabii ki."

"İşveren çok iyi ödeme yapıyor - aslında piyasanın üzerinde. Ayrıca eğitim masraflarını da karşılıyor."

Bu beni neşelendirdi. "Ev personeli için mi? Gerçekten mi?"

"Gerçekten. Büyük bir şirketi yöneten çok zengin bir adam. Bu boşluğu doldurmakta kesinlikle zorlanmayacaktır." Barbara duraksıyor. "Umarım sakıncası yoktur ama hafta sonu özgeçmişinizi güncelleyip gönderme cüretini gösterdim. Size henüz işten çıkarılmanızdan bahsetmediğim için, başka bir işverenin sizi aramasıyla gafil avlanmanızı istemedim. Bu yüzden sizinki yerine kendi telefon numaramı verdim. Dün işveren için başvuruları değerlendiren özel ajansla görüştüm. Bana işverenin

Baş kahya bir gün daha adaylarla mülakat yapacak. Sınırlı sayıda boş yer vardı, bu yüzden sizin için bir görüşme ayarladım."

"I-oh." Ne diyeceğimi bilemiyorum.

"Bu sadece geçici bir durum, daha iyisi gelene kadar." Barbara bana cesaretlendirici bir gülümseme verdi. "Görüşmeye git. İlgilenmediğinize karar verirsiniz, zarar yok."

Elimdeki karta bakıp sözlerini düşündüm. Pittsburgh şehir merkezindeki lüks bir otelde temizlikçi olarak çalışarak üniversiteyi bitirdim. İğrenç, yorucu bir işti ve her anından nefret ediyordum. Tuvaletleri ovalamaya ve kirli çarşafları değiştirmeye geri dönmeyi gerçekten istiyor muyum?

Başka seçeneğiniz olmayabilir.

"Görüşme ne zaman?"

"Saat onda."

"Bu sabah mı?" Gıcırdıyorum.

Barbara özür dileyerek yüzünü buruşturur. "Kısa bir süre olduğunu biliyorum ama bu fırsatı kaçırmayı istemedim. Dediğim gibi, bu iş ilanı çok uzun sürmeyecek."

Saatime bakıyorum. Görüşmeye gitmek için bir saatten az zamanım var ve hâlâ masamı toplamam ve kimliğimi teslim etmem gerekiyor.

Barbara'nın dahili telefonu çalıyor. "Sizi konferans odasında bekliyoruz," diyor sabırsız bir ses.

"Hemen geliyorum." Barbara Korece bir şeyler mırıldandı, sonra bana acıyan bir bakış attı. "Sanırım ikimiz de gitsek iyi olacak."

Gülümsemek istiyorum. "Bana göz kulak olduğun için teşekkürler. Bunu yapmak zorunda değildin ama yaptın ve bunu takdir ediyorum."

"Teşekküre gerek yok. En azından bunu yapabildim." Nazıkçe gülümsüyor. "İyi şanslar, Marlowe. İrtibatta kalalım."

Görüşmeye UBER'le gitmem gerekiyor, bu yüzden Quinn eşyalarımı daha sonra bırakmayı teklif ediyor. Benim için çok üzülüyor ama içten içe hâlâ bir işi olduğu için rahatladığını söyleyebilirim. Diğer birkaç iş arkadaşım da ben eşyalarımı toplarken dertleşmek için odamın etrafında toplanıyor.

Herkesle vedalaştıktan sonra dışarı çıkıyorum ve beni bekleyen Uber'e biniyorum. Yolun yarısına geldiğimizde potansiyel yeni işverenimin adını bile bilmediğimi fark ettim. İşten çıkarıldığım için o kadar sarsılmıştım ki Barbara'ya sormayı tamamen unutmuştum ve artık çok geçti.

Bir iş görüşmesi için hiç bu kadar hazırlıksız hissetmemiştim.

Saat henüz on ve sıcaklık şimdiden bunaltıcı seksen beş dereceye ulaşmış durumda. Prius'un arka koltuğunda kavruluyorum. Ter omurgamdan aşağı süzülüyor, gömleğimi sırtıma yapıştırıyor. Arabanın kliması arızalanmak için daha kötü bir gün seçemezdi.

Sürücü mahcup bir şekilde özür diliyor ve camları indiriyor, ancak boğucu esinti pek rahatlama sağlamıyor.

Geçen manzaraya bakarken kendimi boş yere yelpazeliyorum. İşveren, şehir merkezinin hemen batısındaki zengin bir yerleşim bölgesinde yaşıyor. Austin Gölü kıyısında yer alan geniş arazi, heybetli bir demir kapının ardına gizlenmiş.

Şoförüm kendini bir video kameraya tanıttıktan sonra kapı yavaşça açılıyor. Bir kilometre uzunluğundaki yolda ilerlerken, göl kenarındaki arazinin gözümü kamaştırmasına engel olamıyorum. Arazi, yolun üzerinde bir gölgelik oluşturan canlı meşelerle dolu ve mükemmel bakımlı çimler o kadar yeşil ki sahte görünüyor.

Pudra kâğıdımı çıkarıyorum ve yansıma bakıp neredeyse çılgın atacağım. Yanaklarım sıcaktan kızarmış, hem de hiç hoş olmayan bir şekilde. Rüzgâr topuzumdaki saç tellerini çekerek nemli alnıma yapıştırdı. Kızgın güneşin altında çölde yürüyüş yapmış gibiyim.

Gevşek saçlarımı aceleyle topuzuma geri sokuyorum, dudak parlaticımı tazeliyorum ve ter lekesi olmadığından emin olmak için koltuk altlarımı kontrol ediyorum.

Yolun sonuna yaklaştığımızda, devasa bir malikane karşımıza çıkıyor. Çok sayıda cam ve krom ile şık ve modern. Tamamen çarpıcı.

Şoför dairenin etrafından dolanıyor ve ön kapıya çıkan taş merdivenin önünde duruyor. Klima için tekrar özür dilemeye başladı ama ben çoktan arabanın fırınından atlayıp kapı ziline basmak için aceleyle merdivenleri çıkmaya başlamıştım.

Gerçek bir uşak kapıyı açıyor ve burnunun ucuyla bana bakıyor. "Bayan Somerset?"

"Merhaba. Bayan Calder ile bir görüşme için buradayım," diyorum, baş kahyayı kastederek.

Adam beni kareli mermer zemini ve duvarlarında soyut modern sanat eserleri olan devasa bir giriş salonuna götürüyor.

"Bu taraftan lütfen."

Şaşkınlık ve korku karışımı bir duyguyla etrafıma bakarak uşağı takip ediyorum. Zor işlere aldırmam ama burası temizlenmesi gereken *çok fazla* alan.

Uşak beni şık koltuk ve sandalyelerin bulunduğu yüksek tavanlı bir oturma odasına götürüyor. Büyük bir resim penceresi muhteşem bir göl manzarası sunuyor.

Elli yaşlarında, sarıya çalan gri saçlarını topuz yapmış zarif bir kadın karşılıyor beni. Solgun görünüşüme bakıyor ve hoşnutsuzlukla dudaklarını büzüyor.

"Bayan Somerset, sanırım?"

"Evet, hanımefendi." Kendimi korkmuş ve mahcup hissederek kadının elini sıkmak için ilerliyorum.

Parmakları soğuk, soluk gri gözleri beni tepeden tırnağa eleştirel bir şekilde değerlendiriyor. "Telefonda sesin daha yaşlı geliyordu."

Patronumun beni taklit etmesini onaylamayacağını varsayarak, "Bunu çok duyuyorum," diyorum.

Bir süre daha yüzümü inceliyor ve sonra büyük mermer şöminenin yanındaki iki koltuktan birine oturmamı işaret ediyor.

Diğer sandalyeye oturuyor ve özgeçmişimi incelemek için kucağındaki dosyayı açıyor. "Fairmont Pittsburgh'da çalıştığınızı görüyorum," diyor.

"Evet, hanımefendi. Neredeyse beş yıldır." "Pittsburgh'dan mısınız?"

"Öyleyim. Doğma büyüme."

"Hmm, evet. Bir aksanınız var." Ses tonundan bunun bir iltifat olmadığı anlaşılıyor. "Pittsburgh Üniversitesi'nden onur derecesiyle mezun oldunuz. Tam zamanlı çalışma ve okula gitme taleplerini nasıl dengelediniz?"

"Çok fazla uyku ve sosyal aktiviteden fedakârlık ettim ve zamanımı nasıl yöneteceğimi öğrenmek zorunda kaldım. Kolay değildi ve mezun olmam fazladan bir yılımı aldı. Ama hiçbir zorluktan geri adım atmadım ve hiçbir şey beni diplomamı almaktan alıkoyamayacaktı."

Bayan Calder özgeçmişimden başını kaldırıp kısık gözlerle beni değerlendiriyor.

Bilinçsizce omurgamı dikleştiriyorum. Yıllarca piyano çaldıktan sonra oldukça iyi bir duruşum var. Ama bu kadının sert duruşuyla kıyaslandığında, ben de kambur duruyor ve erkek gibi yayılıyor olabilirdim.

Bana Fairmont'taki kat hizmetleri deneyimimle ilgili sorular sormaya başladı. İşin olumsuz yönleri üzerinde durmadan mümkün olduğunca dürüstçe cevap veriyorum. Süitlerini dağıtan ve bahşiş bırakmayan zengin pisliklerin arkasını temizlemek zorunda kalmak gibi. Her vardiyadan sonra eve ağrıyan ayaklar ve ağrıyan bir sırtla gitmek gibi. Bağırıp çağırmak ve maaşımı kesmek gibi.

en küçük ihlaller. Olumlu yönler odaklanıyorum, bir amigo kız kadar neşeli konuşuyorum.

Bayan Calder sessizce dinliyor, hiç sözümü kesmiyor. Vurdumduymaz ifadesi, cevaplarım hakkında ne düşündüğünü söylemeyi zorlaştırıyor, bu da çok sinir bozucu.

"Anladığım kadarıyla üniversitede müzik eğitimi almışsınız," diyor. "Evet, doğru."

Başını salladı. "Bay Ransom senfoni için sezonluk biletleri olan bir sanat hamisi."

İşverenin soyadını zihnimde canlandırarak gülümsüyorum. Ransom. Şimdi tek ihtiyacım olan eve dönerken Google'da aratabileceğim bir ilk isim.

Bayan Calder'a "Austin Senfoni Orkestrası hakkında harika şeyler duydum," diyorum. "Bir gün bir konsere katılmayı umuyorum."

Özgeçmişime tekrar bakarken kayıtsız bir not mırıldanıyor. "Normal görevlerinize ek olarak, gerektiğinde diğer görevleri de yerine getirmeniz beklenecektir."

"Diğer görevler?"

"Bay Ransom çok fazla eğlence düzenliyor," diye açıklıyor. "Hayır baloları, sanat gösterileri, akşam yemeği partileri. Bu etkinlikler sırasında konuklara hizmet etmeniz ve ikram personeline yardımcı olmanız istenebilir."

Kulağa mantıklı geliyor. "Tamam."

Dosyayı kapatıp bir kenara koyuyor ve ellerini kucağında birleştiriyor. "Bana sormak istediğiniz bir şey var mı?"

"Mahalleye otobüsle ulaşılabilir mi?"

"Tanrım, hayır." Bu fikir karşısında neredeyse ürperiyor. "Ev işlerini halletmeniz ve market alışverişi yapmanız için size özel bir araç sağlanacak."

"Harika," diyorum yavaşça, "ama işe nasıl gideceğim? Arabam yok ve her gün Uber'e binmek oldukça pahalıya patlar."

Bayan Calder kaşlarını çatı. "Bunun yatılı bir pozisyon olduğunun farkında değil misiniz?"

"Öyle mi?" Gıcırđıyorum.

"İş ilanında açıkça belirtilmişti."

Kahretsin! Barbara bu kadar önemli bir detayı nasıl atladı?

"Bu sizin için bir sorun olacak mı?" Bayan Calder buyurgan bir tavırla soruyor. "Şey, kira kontratımın bitmesine dört ay var."

"Anlıyorum." Dudaklarını yok olana kadar büzüyor. "Başka bir şey var mı?"

Sandalyemde gergin bir şekilde kayıyorum. "Benim bir kedim var."

Sanki az önce yamyam olduğumu açıklamışım gibi geri çekiliyor. "Bay Ransom evcil hayvanlara izin vermiyor. Özellikle de kedilere."

Kedilerle ne alıp veremediği var? Sormak istiyorum.

"İşimi yapmak için burada yaşamak zorunda değilim," diyorum onun yerine. "Otelde çalıştım ama-"

"Bay Ransom dakiklik konusunda çok titizdir," diye sözümü kesti. "Geç kalmaya tahammülü yoktur. Ofiste, toplantılarına geç kalan biri olursa, suçluyu ayağa kaldırır ve tüm odadan özür diletir."

Vay anasını. Ne dangalak ama.

"Önceki temizlik görevlilerimizden biri araba sorunu nedeniyle sürekli geç kalıyordu. Onun işine son verildikten sonra Bay Ransom bu işi yatılı olarak yapmaya karar verdi." Bayan Calder'ın ses tonu sert. "Bu pazarlığa açık değil, Bayan Somerset."

"Anlıyorum." Göl kıyısında bir malikanede yaşamak çok da zor olmazdı ve kira ödemek zorunda kalmamak bana tonlarca para kazandırır. Ama bu işi kabul edersem, Sansa için başka bir ev bulmam gerekecek. Bu düşünce içimi karartıyor.

Bayan Calder, "Bay Ransom işe aldığı kişiler konusunda çok titizdir," diye bilgi veriyor. "İster şirketinde ister evinde çalışsınlar, onları en yüksek standartlarda tutar ve buna göre ücretlendirir." Duraksıyor. "Birkaç yıl boyunca, çok memnun olduğumuz bir temizlik hizmeti kullandık. Ancak bazı gizlilik ihlallerinin ardından sözleşmelerini feshetmek zorunda kaldık. O zamandan beri yerlerine uygun birini bulmakta zorluk çekiyoruz."

"Bunu duyduğuma üzüldüm," diyorum uygun bir ciddiyetle.

"Bu üzüntü verici. Sık sık yeni hizmetçiler işe almak ve eğitmek zorunda kalmak yorucu olabiliyor." Doğrudan bir bakışla beni iğneledi. "Bir haftadır adaylarla görüşüyorum ve bizim için en uygun kişinin sen olduğuna inanıyorum. Bu yüzden size işi teklif etmek istiyorum."

Bu görüşmenin her türlü tehlike işaretini uyandırmasına rağmen içimde bir heyecan sıçraması hissediyorum. "Ne kadar sürede başlamamı istersiniz?"

"Mümkün olan en kısa sürede," diyor Bayan Calder net bir şekilde. "Bay Ransom bu hafta iş seyahatine çıkıyor ve o dönmeden önce pozisyonun doldurulmasını bekliyor."

"Oh." Zihinsel bir kontrol listesi yaparken alt dudağımı çiğniyorum. Kira kontratımı bozmam gerekecek. Dairemi toplamalıyım. Eşyalarımı depoya koymalıyım.

Sansa için yeni bir ev bul.

"Geçmişinize ve niteliklerinize dayanarak," diye devam ediyor Bayan Calder, "başlangıç maaşınız yılda yüz bin dolar olacaktır."

Şaşkınlık içinde ona bakakaldım. Doğru duymuş olamazdım. "Yüz bin dolar mı dedin?"

"Bu doğru." Gözlerinde bilmiş bir pırıltı var. "Maaşınıza bir yan haklar paketi ve fazlasıyla cömert bulacağınız bir yılsonu ikramiyesi de dahil."

Başım dönüyor. Nutkum tutuldu. Tamamen nutkum tutuldu.

"Teklif, referans ve geçmiş kontrollerinin ve uyuşturucu testinin başarıyla tamamlanmasına bağlıdır. Ayrıca, Bay Ransom'ın Pantheon Global Solutions'ın CEO'su olarak yüksek profilli statüsü göz önüne alındığında, bir gizlilik anlaşması imzalamanız gerekecektir. Gizlilik sözleşmesi, daha önce bahsettiğim nedenlerden dolayı çok önemlidir. Gizlilik ihlallerine ve diğer uygunsuz davranışlara müsamaha gösterilmeyecektir." Bayan Calder ellerini önünde kavuşturarak ayağa kalkmadan önce yüzümü incelemek için durakladı. "Sana bir gün veriyorum-"

"Gerek yok," diye ağızımdan kaçırdım. "İşi kabul edeceğim."

Beşinci Bölüm

MARLOWE

TBİR DAKİKA SONRA, BAYAN CALDER beni ön kapıya çağırıyor.

Kulaktan kulağa sırtıyorum. Elimde değil. İki saatten kısa bir süre içinde işsizken altı haneli bir işe girdim. Daha önce kazandığımın üç katından fazlasını kazanacağım. Bu da okula gidip gelmek için ihtiyaç duyacağım başka bir araba almak için yeterli parayı biriktirebileceğim anlamına geliyor. Hatta yerel hayvan barınağına daha fazla bağışta bulunabilirim.

Şansıma inanamıyorum. Rüya görmediğimden emin olmak için kendimi çimdiklemek istiyorum. O bunaltıcı Prius'un arka koltuğunda uyuyakalmış olmam ve tüm bunların ateşli bir sanrı olması tamamen mümkün.

"Şoförümüzden sizi eve bırakmasını isteyecektim," diyor Bayan Calder, "ama şu anda Bay Ransom'ı havaalanına götürüyor."

"Sorun değil," diye onu temin ediyorum. "Uber'im her an gelebilir."

Benim için ön kapıyı açtı. "Yakında temasa geçeceğim."

"Harika." Ona gülümsedim. "Bu fırsat için tekrar teşekkürler." Kapıyı kapatmadan önce bana hafif bir gülümseme veriyor.

Merdivenlerden inmeye başladığımda, pırıl pırıl siyah lüks bir sedan evin önüne yanaşıyor. Araba tamamen durmadan önce arka kapı açılıyor ve pahalı takım elbiseli bir adam dışarı fırlıyor. Telefonunu kulağına dayamış, diğer ucundaki zavallıya talimatlar yağıdıyor.

Onu gördüğümde donup kalıyorum, tanıdıklarım beynime hücum ediyor.

Bardaki yalancı pislik. Bay

Uzun, Karanlık ve Ürkütücü.

Merdivenleri çıkarken yarı yolda durup bana bakıyor, o da aynı derecede şaşkın. "Marlowe?"

İçimde öfke kabarıyor, lav gibi sıcak. Yeni işverenim o mu?

"İnanılır gibi değil," diye fısıldıyorum.

Veda etmeden aramayı bitiriyor, gözlerini benden hiç ayırmıyor. "Burada ne yapıyorsun?"

"İş görüşmesi için geldim," diye tersliyorum. "Büyük hata, belli ki."

İlerliyor, o uzun bacakları aramızdaki mesafeyi korkutucu bir kolaylıkla kapatıyor. İçimde bir elektrik zonklıyor, başım onun ani yakınlığından dolayı uğulduyor.

Üstündeki basamakta durmama rağmen benden yüksekte duruyor, büyük omuzları güneşi engelliyor. Ismarlama lacivert takım elbisesi gözlerinin derin mavisini ortaya çıkarıyor ve sanki içinde doğmuş gibi vücudunu sarıyor. Bu detayları fark ettiğim için kendimden nefret ediyorum. Beni etkilemelerine izin verdiğim için kendimden daha da çok nefret ediyorum.

Gözleri yüzümde geziniyor, odaklanmış ve yoğun. "Temizlikçi işi için görüşmeye gittin mi?"

"Fark etmez. Senin için çalışmamın imkanı yok." Hışımınla yanından geçmeye çalıştım ama bileğimi yakaladı.

"Bırak beni!" Öfkeyle tısladım.

Çenesinde bir kas zonklıyor. "Cuma gecesi için özür dilerim. Sana yalan söylememeliydim."

"Yok artık!" Tutuşundan kurtuluyorum, parmaklarının sıcaklığından tenim karıncalanıyor. İnanılmaz kokuyor, bu da beni daha da kızdırıyor.

Bana bakıyor, gözleri spekülasyonla kısılmış. "İşini sevdiğini sanıyordum. Neden başka bir iş arıyorsun?"

"Seni ilgilendirmez."

Bakışları sertleşir. "Benim mülkümdesiniz. Bu da beni çok ilgilendiriyor."

Yumruğumu sıkıp o muhteşem piç suratına yumruk atmamak için kendimi zor tutuyorum. "İlgimi çeken bir iş fırsatı olduğunu duydum. Ama işverenin siz olduğunu bilseydim görüşmeye gelmezdim. Tam zamanında gelip beni ikinci bir iş görüşmesi yapmaktan kurtardığın için teşekkürler.

hayatımın en büyük hatasıydı. İlk hata senin gibi bir pisliğin yanına gitmekti!"

"Kahretsin, Marlowe," diye homurdanıyor hayal kırıklığı içinde. "Yaptığım şeyden gurur duymuyorum. Seni kandırmakla hata ettim ve benden nefret etmekte sonuna kadar haklısın. Ama o gece bir bağ kurduk. Gerçektir ve bunu ikimiz de biliyoruz."

Ona ters ters baktım. "Benimle çıkıyormuş gibi davranman yeterince kötü değilmiş gibi, bir de beni sahibi olduğun bir kulübe götürme cüretini gösterdin. Bu da çalışanlarına seni ele vermemeleri için özellikle talimat verdiğin anlamına geliyor. Bunu kim *yapar*?"

"Ben

üzgünüm-"

"Cehenneme

git!"

Kaşlarını çatıyor ve elini saçlarında gezdiriyor, sonra sabırsızca kaldırımında duran Mercedes-Maybach'ı işaret ediyor. "Ben de havaalanına gidiyordum. En azından seni eve bırakayım."

"Hiç şansın yok." Aracımın daire şeklindeki sürücüyü yanaştığını görünce rahatladım. "Lütfen Bayan Calder'a teklifini takdir ettiğimi ama işi kabul etmeyeceğimi söyleyin."

Gunner'ın çenesi gerilir. "Marlowe-"

Onu iterek geçtim ve Uber'ime tırmanmak için merdivenlerden aşağı indim.

Şoför camdan dışarı, Gunner'a bakıyor. "Bu CEO'su değil mi?"

"Evet." Çantamdan güneş gözlüklerimi çıkarıp yüzüme yapıştırıyorum.

"Vay anasını," diye hayret ediyor şoför. "Onun şirketine iş başvurusunda bulunduğum ama hiç mülakata çağırılmadım."

Acı acı homurdanıyorum. "Ucuz atlattın."

"Gerçekten mi?" Şaşırılmış gözler bana kayıyor. "Neden böyle söylüyorsun?" "O bir pislik. Artık gidebilir miyiz lütfen?"

"Evet, tabii." Şoför uzaklaşmadan önce Gunner'a son bir kez özlem dolu bir bakış atıyor.

Pencereden dışarı, malikânenin mükemmel bakımlı bahçesine bakıyorum. Midem çalkalanıyor, gözlerimin arkasında öfke ve pişmanlık yanıyor.

Gunner'la randevum gibi bu fırsatın da gerçek olamayacak kadar iyi olduğunu bilmeliydim.

Altıncı Bölüm

GUNNER

I HONDA'NIN ağaçlarla kaplı yolda kayboluşunu izliyorum. Garip bir gerginlik göğsümü sıkıştırırken, dönüp ön tarafa doğru adım atıyorum Kapı. Ben ulaşamadan açıldı.

"Tekrar hoş geldiniz, efendim." Uşağım Bay Leland, beni kibarca sorgulayan bir bakışla karşıladı. "Bir şey mi unuttunuz?"

"Öyle sanıyordum ama yanılmışım. Bayan Calder nerede?"

"Ofisinde, efendim."

Başımı salladım ve koridordan Bayan Calder'in özel çalışma odasına yöneldim.

Antika fildişi masasının arkasından başını kaldırıyor, beni görünce yüzünde bir şaşkınlık ifadesi belirliyor. "Burada ne işin var? Ofisinizden doğruca havaalanına gitmeniz gerekiyordu."

"Plan buydu," diye homurdanıyorum, kalçamı onun düzenli masasının köşesine dayıyorum.

Saatini kontrol ediyor ve kaşlarını çatıyor. "Uçuşuna geç kalacaksın."

"Uçak benim. Ne zaman oraya varırsam uçak o zaman kalkar."

Zarif kaşları saç çizgisine doğru yükseliyor. Muhtemelen bana ne olduğunu merak ediyordur. Hiçbir şeye geç kalmam ve başkalarını da asla bekletmem. Bu kardeşimin yöntemi.

"Az önce röportaj yaptığınız kadınla karşılaştım," dedim.

"Ah, evet. Marlowe Somerset. Çok etkileyici bir genç bayan. Ona işi teklif ettim ve o da kabul etti."

Artık değil, alaycı bir şekilde düşünüyorum.

"Ben de tam diğer görüşmecileri arayıp iptal etmek üzereydim-" "Dosyasına bakmama izin verin," diye araya giriyorum.

"Kimin? Bayan Somerset'in mi?" "Evet."

Bayan Calder bu alışılmadık istek karşısında kaşlarını çatır. "Bir sorun mu var?" "Sadece niteliklerini görmek istiyorum."

Bayan Calder sertleşir, dudakları incilir. "Ev personelinizi işe alma konusunda gayet yetenekliyim."

"Öyle olduğunu biliyorum," diyorum sevecen bir kıkırdamayla. "Yıllardır benimle birliktesin. Sen olmasan burası dağılırdı."

Sadece biraz sakinleşmiş görünüyor.

"Sizi memnun etmek de benim kadar zor. Bayan Somerset'i hemen işe aldığınıza göre, sizi gerçekten etkilemiş olmalı. Doğal olarak ilgimi çekti." Masanın üzerindeki bir klasörü gösteriyorum. "Bu onun dosyası mı?"

"Evet. Referanslarını aramalıyım-"

"Ben yaparım."

Bayan Calder skandala uğramış gibi görünüyor. "Saçmalamayın. Çok daha önemli meseleleriniz var-"

"İyi ki birden fazla işi nasıl yapacağımı biliyorum." Dosyayı almak için elimi uzattım.

Tereddüt ediyor, ağzı daha fazla tartışmaya hazırmış gibi açılıyor, sonra tekrar düşünüp isteksizce dosyayı bana uzatıyor. "Özgeçmiş kontrolü isteyeceğim-"

"Lütfen yap." Masaya doğru eğilip alnından öpüyorum ve ona göz kırpiyorum. "Sana Hong Kong'dan bir hatıra getireceğim."

"Oraya önce sen gitmelisin." Beni başıboş bir kedi gibi kovalıyor, Doğu Teksas aksanı sesine karışıyor ve "Hadi şimdi git" diyor.

Gülüyorum, dosyayı kolumun altına sıkıştırıyorum ve kapıdan çıkıyorum. Dışarı çıktığımda şoförüm arabanın yanında sabırla bekliyordu.

Arka koltuğa daha yeni tırmanmıştım ki dosyayı açıp Marlowe'un özgeçmişinin içeriğini taramaya başladım. Açlıktan ölmek üzere olan bir adam gibi her ayrıntıyı özömsüyorum ve hâlâ doymamış durumdayım.

Onun hakkında bilinmesi gereken her şeyi bilmek istiyorum. Tek sayfalık bir özgeçmişte ya da iş başvurusunda bulamayacağım türden ayrıntılar.

Dosyayı kapatıp sabırsızlık ve beklentiyle pencereden dışarı bakıyorum.

Tanıştığımız gecedan beri durmadan Marlowe'u düşünüyorum.

Onun her yönü hafızama kazındı.

Gülümseme şekli.

Sesinin tınısı ve gülüşünün müziği.

Teninin kokusu ve ağzının tadı. Tanrım, sikilesi bir ağzı vardı. O dudaklar ve o dil bir erkeği çılgın bir bağımlıya dönüştürmek için yeterliydi.

Yaşadığım sürece, onun daracık amının parmaklarımın etrafında güneşte ısınmış bal gibi eriyişini asla unutmayacağım. Beni kaldırımın kenarında bıraktıktan sonra, parmaklarımı ağzıma götürüp onun lezzetli özünü tatmaktan kendimi alamadım.

Otuz yaşındayım, sikini ilk kez ıslatmaya çalışan tecrübesiz bir ahmak değilim. Sayamayacağım kadar çok kadınla birlikte oldum. Hiçbiri -tekrar ediyorum, *hiçbiri*- beni Marlowe'un etkilediği gibi etkilemedi.

Onu bir daha asla göremeyeceğimi düşündüm. Bu gerçek olasılığa mutsuz bir şekilde boyun eğmişim. Sonra birden karşıma çıktı, nadir bulunan güzel bir hediye gibi kapıma kadar geldi.

Keskin pençeleri olan bir hediye, diye düşünüyorum

sessiz bir kıkırdamayla. Benden nefret ediyor ve benimle hiçbir şey yapmak istemiyor.

Onu suçlayamam. Ama bu kadar kolay pes edeceğimi düşünüyorsa yanılıyor.

Bir Fortune 500 şirketinin CEO'su olarak, gerektiğinde acımasız olan usta bir müzakereci olarak ün kazandım. Hayır cevabını kabul etmeyi sevmem ve nadiren kabul ederim.

Marlowe'u hayatımda istiyorum, hangi sıfatla olursa olsun. Öyle ya da böyle, her zaman istediğimi elde ederim.

Yedinci Bölüm

MARLOWE

"ARTIK KÜÇÜK KOMŞULAR OLMADIĞIMIZA İNANAMIYORUM," diye yakınıyor Quinn o akşam eşyalarımı bırakırken. İşyerinde fazla eşya biriktirecek kadar uzun kalmamıştım, bu yüzden kutu neredeyse boştu. Tıpkı benim

Çek hesabı.

"Eşyalarımı getirdiğin için teşekkürler." Kutuyu ikinci el eşya satan bir dükkândan aldığım kanepenin yanına bıraktım. "Bira ister misin?"

"Elbette." Quinn beni mutfğa kadar takip ediyor ve kahvaltı barına oturuyor. "Orada olmaman çok kötü, Marlowe. Aynı hissettirmiyor."

"Biliyorum. Kahve molalarımızı özleyeceğim." Sansa, Quinn'in bacağına sürtünmek için sinsice yaklaşırken buzdolabını açıp iki düşük karbonhidratlı bira alıyorum.

"Merhaba güzelim." Quinn eğilip Sansa'nın başını okşuyor ve bir yandan da ona mırıldanıyor. Calico memnun bir şekilde mırlıyor ve pofuduk kuyruğunu sallıyor.

Kederle iç çekiyorum. "Onu genel kedi mamasıyla beslemeye başlamak zorunda kaldığımda seninle kaçacak."

Ona bir bira getirip yanındaki tabureye oturduğumda Quinn gülüyor. Çenesini tezgâhtaki dizüstü bilgisayarına doğru eğiyor.

"İş arama işi nasıl gidiyor?"

"Harika değil," diye itiraf ediyorum. "Uygun olduğum sadece birkaç iş gördüm. Bir iş bulma kurumuna kaydoldum ama beni yaz aylarında işe alımların yavaşladığı ve iş başvurusu yapmak için en uygun zaman olmadığı konusunda uyardılar."

"Bunu daha önce de duymuştum," diyor Quinn. "Umarım bir şeyler çıkar. Bu arada, işsizlik başvurusunda bulunmalısın."

"Biliyorum." Bir iç çekişle Sansa'yı kucağıma alıyorum ve sıcak bedenini kucağıma yerleştiriyorum. Memnun bir şekilde mırıldanıyor, kulaklarının arkasını kaşırken zümrüt gözleri kapanıyor.

Quinn bana sempatiyle bakıyor. "Kız kardeşine söyledin mi?"

"Hayır," diye mırıldanıyorum. "Mümkün olduğunca erteliyorum."

"Neden?"

"Çünkü ne söyleyeceğini zaten biliyorum. Bana bunun eve dönmem için bir işaret olduğunu söyleyecek. Ve annem bunu öğrendiğinde, bu onun benim sürekli başarısız olduğum yönündeki fikrini pekiştirecek. Yani, *ben* üniversiteden mezun olması beş yıl süren kızım. Kazançlı bir kariyer yapmak için hukuk fakültesine gitmeyi reddeden kızım. Bir iş bulamayıp ülkenin öbür ucuna taşınan kızım. *Ben* şu anda işsiz olan ve tek umudu zengin bir dangalağın yanında temizlikçi olarak çalışmak olan beceriksiz kızım."

Quinn'in ifadesi yumuşar. "Annenin daha fazla destekleyici olmamasına gerçekten üzuldüm."

Sempatisini omuz silkerek geçiştirdim. "Buna alışkınım."

"Bu onu doğru yapmaz." Quinn elini omzuma koydu. "O ne düşünürse düşünsün, sen başarısız *değilsin*. Yeni bir yere taşınmak cesaret ve kararlılık ister. Annen bunu göremiyorsa, onun yargılayıcı kışından uzakta yaşamak daha iyi olur."

Ona minnettar bir gülümseme veriyorum. "Teşekkürler, bebeğim."

Omzumu sıkıyor, sonra şişesini eline alıp birasından bir yudum alıyor. "Zengin bir pislik için çalışman da neyin nesî?"

Tereddüt ediyorum, aniden keşke bu konuyu açmasaydım diyorum. "Bu sabah yatılı bir hizmetçi işi için mülakata girdim. İşverenin Gunner Ransom olduğu ortaya çıktı."

Quinn bir sonraki bira içişinde neredeyse boğuluyordu. "*Ne?*" diye mırıldanıyor, bana bakıyor. "*Gunner Ransom* mı dedin?"

Asık suratla başımı sallıyorum.

"Panthéon'un CEO'su mu?" Gözlerimi deviriyorum. "Evet."

"Aman Tanrım!" diye haykırıyor inanamayarak. "Sana hizmetçisi olarak iş mi teklif etti?"

"Doğrudan o değil," diye homurdanıyorum, "ama evet, iş teklifi aldım."

Quinn heyecanlı bir çılgılık attı. Sansa irkilerek kucağımdan fırladı ve saklanmak için koşmaya başladı.

"Vay anasını, Marlowe! Bu inanılmaz! Yani, onun şirketinde işe girseydin daha da harika olurdu, ama *yine de!*"

Ona asık suratlı bir bakış attım. "Şampanyayı patlatmadan önce, işi geri çevirdim."

"Ne?" Şaşkınlıkla bana bakıyor. "Bunu neden yaptın ki?"

Kaşlarımı çatıyorum. "Bu uzun bir hikaye."

"Um, merhaba?" Eliyle etrafı işaret ediyor, bileklerinde boncuklu bilezikler şingirdiyor. "Zamanım var!"

"Gerçekten yapmamayı tercih ederim-"

"Hadi, Marlowe. Dökül bakalım." Beklentiyle öne doğru eğilir.

Bu işin peşini bırakmayacağını bildiğim için ona Cuma gecesi olanları anlattım. Sözümü kesmeden dinliyor, gözleri neredeyse yuvalarından fırlayacak kadar büyüyor.

"Vay canına," diye nefes alıyor bitirdiğimde. "Bunu sana yaptığina inanamıyorum. Bu çok berbat bir şeydi."

"Bir de bana sor." Biradan öfkeli bir yudum alıyorum. "Bu kadar kızgın olmana şaşmamalı. Ne sik kafalısın." "Aynen öyle!"

Quinn dudağını ısırarak şişenin üzerindeki etiketi karıştırıyor.

"Bununla birlikte ..." Gözlerim kısıldı. "Ne?"

"Şey ..." Ölümçül bakışlarım altında kıvranıyor. "Açık olmak gerekirse, yaptığı şeyi mazur görmüyorum. Sana yalan söylediği için tamamen hatalıydı. Pislikçe ve açıkçası ürkütücüydü. Ama ... şey, ikiniz gerçekten birbirinize vurulmuşsunuz gibi görünüyor. Belki de o gece tanışmanız kaderinizde vardı. Belki de Dawson'ın geç kalması ve senin Gunner'ı onunla karıştırman tesadüf değildi. Belki de kısmetti."

"Oh, lütfen," diye tiksintiyle homurdandım.

"Kısmet değilmiş." "Nereden biliyorsun?"

"Öyle işte." Quinn beni düşünürken şişemle oynuyorum ve bir yudum daha alıyorum. Söyleyecek daha çok şeyi olduğunu söyleyebilirim ve bu her neyse, hiç hoşuma gitmeyecek.

"Belki de iş teklifini tekrar gözden geçirmelisin."

"Bunu neden yapayım ki?"

"Um, çünkü o bir milyarder? Ve çok seksi olduğu için mi?" Quinn gülüyor. "Gunner Ransom için çalışmak için kaç kişinin ruhunu satacağını biliyor musun?"

Uber şoförümü düşünüyorum, Gunner'a öyle uzun uzun baktığını hatırlıyorum ki neredeyse onun için üzüleceğim.

"*Architectural Digest* ve *Texas Monthly*'de malikanesinin resimlerini gördüm. Muhteşem görünüyor."

"Öyle," diye isteksizce itiraf ediyorum.

"Vay be. Yani sadece adam için çalışmakla kalmayıp, onun muhteşem malikanesinde de yaşayabilirdin?" Quinn iç geçiriyor ve başını bana doğru sallıyor. "Ne kadar ödüyordu ki?"

Taburemde kayıyorum. "Yüz bin."

Quinn'in çenesi düşer. "*Yüz bin dolar mı?* Ciddi misin lan sen?"

"Ben de en az senin kadar şok oldum, inan

bana." "Ve sen onu geri çevirdin!"

"Beni suçlayabilir misin? Benim randevummuş gibi davrandı, Quinn. Onu başkası sandığımı bile bile benimle öpüştü! Böyle bir adi için çalışmamın imkanı yok. Bunu düşünmek için bile deli olmam gerekir ve ben deli değilim."

Quinn homurdanıyor. "Az önce altı haneli bir işi reddettin. Bana oldukça çılgınca geldi."

Ona ters ters baktım.

"Sadece söylüyorum, Marlowe. Böyle iş teklifleri her gün gelmiyor." Telefonunu çıkardı ve tıklamaya başladı. "Bu web sitesine göre, Austin'de bir temizlikçinin ortalama maaşı 34.567 dolar. Size bu miktarın neredeyse üç katı teklif ediliyor!"

"Farkındayım."

"Öyle misin? Çünkü ben-" Quinn'in konuşması kapı ziliyle kesildi.

Erteleme için minnettarım, kalktım ve kapıyı açmak için yürüdüm.

Elinde kocaman bir buket yanan turuncu gül tutan yerel bir çiçekçi teslimatçı var. Gözlerim şaşkınlıkla açılıyor.

"Marlowe Somerset?" Başımı salladığımda teslimatçı gülümsüyor ve ağır çiçek vazosunu bana uzatıyor. "İyi akşamlar."

Ona teşekkür ediyorum ve kapıyı kapatıyorum.

"Vay canına!" Quinn haykırıyor. "Bunlar çok çarpıcı! Kim gönderdi bunları?"

"Hiçbir fikrim yok." Aranjmanı kahvaltı barına götürüp bıraktıktan sonra ekteki karta uzandım.

Notu okuduğumda nabzım hızlandı: *Yanlış bir başlangıç yaptığımız için üzgünüm. Yeniden başlamanın ruhuna uygun olarak, benim adım Gunner. O gece sana yalan söylediğim için pişmanım ama seninle tanıştığım için pişman değilim. Not: İş teklifim hâlâ geçerli.*

İçimdeki her şey affedilmek için eriyip gitmek istiyor ama ben buna şiddetle direniyorum. Gunner Ransom o gece benden faydalandı. Beni aptal yerine koydu. Ne kadar zarif ve güzel olurlarsa olsunlar, çiçek göndererek gözüme giremez.

"Eee?" Quinn heyecanla bana bakıyor. "Beni merakta bırakma. Gizli hayranın kim?"

Tereddüt ettim. "O."

"O mu? Yani ..." Yüzümdeki ekşi ifadeye bakıyor, gözleri kocaman açılıyor. "Yok artık!"

Kartı ona veriyorum.

Çabucak okur ve bayılmaya başlar. "Aman Tanrım, Marlowe! Bu çok romantik!"

"Romantik mi?" Küçümseyerek yankıladım.

"Evet! Sana çiçek göndermiş! İnanılmaz derecede muhteşem çiçekler, belli ki ciddi bir paraya mal olmuş. Yani, şunlara baksana. Daha önce hiç bu renk gül görmemiştim."

Ben de öyle, ama bunu itiraf etmektense ölmeyi tercih ederim.

Quinn kartı kaldırıyor, gözleri parlıyor. "Belli ki senden hoşlanıyor, Marlowe."

Homurdanıyorum. "Benimle ilgilenmiyor. Sürüngen sadece o gece başladığımız şeyi bitirmek istiyor."

Quinn piercingli kaşlarını oynatarak, "Eminim öyledir," diye alay ediyor. "Onu suçlayabilir misin?"

Onu tersledim.

Gülüyor ve başını bana doğru sallıyor. "Şaka bir yana Mar, burada büyük resmi düşünmelisin. Gunner Ransom'ın kahyası olmak sana pek çok kapıyı açabilir. Eğer işini iyi yaparsan, belki de seni şirketinde çalıştırmak için işe alır. Ya da bağlantılarını kullanarak size bir toplulukta veya akademik kütüphanede harika bir iş bulabilir. Hatta, büyük bir mezun bağışçısı olarak, size bir öğretim asistanlığı almak için torpil bile yapabilir.

Çünkü siz başvurana kadar tüm pozisyonlar dolmuştı. Ciddiyim. Sizin için yapabileceği tüm iyilikleri bir düşünün."

"Ondan iyilik falan istemiyorum," diye homurdanıyorum, elimdeki gül demetine bakarak. "Ayrıca, evcil hayvanlara izin vermiyor. İşi kabul edersem Sansa'dan vazgeçmek zorunda kalacağım."

"Hmm. Belki de değil."

Quinn'e kaşlarını çatıyorum. "Ne demek istiyorsun?" "Ya kira kontratını devralırsam?"

"Affedersiniz?"

"Sansa'ya bakacak birine ihtiyacın var ve ben de ailemin evinden taşınıp kendi evimi bulmayı planlıyordum. Belki de sonunda kıcıımı kaldırıp bunu yapmak için ihtiyacım olan dürtü buydu."

Biramı içiyorum, teklifini düşünüyorum. Bunun sorunlarımın çoğunu çözeceğini inkar edemem. İşverenim ücretsiz oda ve yemek sağlarsa kira ödemek ve yiyecek almak konusunda endişelenmeme gerek kalmayacak. Ve Quinn benim dairemde yaşarken, istediğim zaman Sansa'yı ziyaret edebilirim.

Quinn sırtarak kafamda dönen çarkları izliyor. "Bu mükemmel bir plan. Sen seksi bir milyarder için çalışacaksın, ben kendi evimi alacağım ve Sansa da alıştığı ortamda kalacak. Herkes için kazan-kazan." Yaratıcılığı karşısında gülümsüyor.

Keşke onun heyecanını paylaşabilseydim, gerçekten. Ama Gunner Ransom için çalışmak şeytanla pazarlık yapmak gibi bir şey.

"Eee?" Quinn hevesle bastırır. "Ne diyorsun?"

Dudaklarımı birleştiriyorum. "Bunu düşüneceğim."

Cehennem donduğunda.

HAFTA SONUNA DOğRU, donmuş bir cehennem giderek daha akla yatkın görünüyor. Kiramın son ödeme tarihi gelecek hafta ve son maaşım tüm tutarı karşılamayacak. Kendi alanımda birkaç iş başvurusunda bulundum, ancak kapanış tarihlerine haftalar var ve zaman, karşılayamayacağım bir lüks. Buraya taşındığımda iş bulmam neredeyse bir ayımı almıştı. Bu kadar şanslı olacağımın garantisi yok.

İkinci kez.

Cuma sabahını internetteki iş sitelerini tarayarak geçirdim. Birkaç saat sonra, kendimi biraz deli gibi hissediyorum. Biraz temiz havaya ve manzara

değişikliğine ihtiyacım var.

Ben de koşu şortumu giydim, spor ayakkabılarımı baēladım ve kafamı boşaltmak için koşuya çıktım.

Okula kolay gidip gelebilmek için üniversiteye yakın bir yere taşındım. Oturduğum apartman kompleksi son yıllarda inşa edilen yenileri kadar güzel deēil. Ama kirası uygun, ki vadesiz hesabımda altı bin dolarla taşındığımda benim için önemli olan da buydu. Bu paranın büyük bir kısmı bana mezuniyet hediyesi olarak verilmişti. Geri kalanını da temizlik işimden biriktirmeyi başarmıştım. Geriye kalan tek şey iki yüz dolar ve biraz bozuk para.

Koşu yoluna çıktığımda, spor ayakkabılarımın tabanları güneşin kavurduğu kaldırıma vururken iç karartıcı düşüncüyü bir kenara itiyorum. Henüz terlemeye başlamıştım ki kulaklıklarımın arasından çalan telefonum, dinlediğim Billie Eilish şarkısını böldü.

Yavaşladım ve telefonu cebimden çıkardım. Ekrandaki numarayı tanımıyorum. Belki de bir işveren görüşme ayarlamak için arıyordur.

Kulaklıklarımı çıkarıyorum ve hevesle cevap düēmesine basıyorum. "Alo?" "Sesin nefes nefese geliyor," diye mırıldanıyor derin bir ses.

Kalbim kaburgalarımaya çarpıyor. Onu son kez duymadığımı bilmeliydim.

"Seni kötü bir zamanda mı yakaladım?"

"Araman için hiçbir zaman iyi bir zaman yoktur, sürüngen."

Alçak sesle kıkırdaması içimi ısıtıyor.

Kaşlarımı çatıyorum, gölgeli ahşap bir banka doğru yürüyüp otururken uçuşan bir tutam saçımı çekiştiriyorum. "Ne istiyorsun?"

"Gülleri aldın mı?"

"Evet," diye

homurdandım.

"Bu iyi," diye mırıldandı. "Renk bana kaçan alevleri hatırlattı. Kavurucu, parlak, yanıcı. Sana çok yakıştığını düşündüm."

Sözleri karşısında gülümsemek için

kendimi zor tutuyorum. "Beğendin mi?"

diye soruyor usulca.

"Elbette," diyorum şirret bir sırıtışla. "Onları o kadar çok sevdim ki çöpe atmak için sabırsızlanıyordum."

"Touché." Sesinde belirgin bir sırıtma var. Lanet çiçekleri sakladığımı o da benim kadar iyi biliyor.

"Ne istiyorsun?" Huysuzca tekrarlıyorum.

"Neden bana işini kaybettiğini söylemedin?"

Gözlerimi kısıyorum. "Bunu nereden biliyorsun?"

"Referanslarını aradım. Eski işverenleriniz sizden övgüyle bahsetti. Özellikle Barbara seni ne kadar övse az. Seni bırakmak zorunda kaldığı için çok üzgün."

Kaşlarımı çattım. "Neden referanslarımı aradın? Sana işi kabul etmeyeceğimi söyledim."

Çıldırııcı derecede seksi bir kıkırdama daha kulağımı okşuyor. "Tekrar düşünmen için sana birkaç gün vereyim dedim."

"Tekrar düşünmedim," diye çıktım. "Senin için çalışmakla ilgilenmiyorum."

"Hadi ama, Marlowe," diye hoşgörölü bir şekilde seslendi. "Paraya ihtiyacın olduğunu ikimiz de biliyoruz."

"Bu seni ilgilendirmez."

"Bana iş için geldiğinde bunu benim işim haline getirdin. Şimdi içinde bulunduğun durumu bildiğim için senin için endişeleniyorum."

"Olma," diye homurdandım. "Başka bir şey bulacağım." "Benim teklif ettiğimden daha iyisini mi?"

Kaşlarımı çatıyorum ama bir şey söylemiyorum. Ona üstünlük sağlamış olmanın tatminini yaşatmak istemiyorum, her ne kadar açıkça öyle olsa da.

"Bak ne diyeceğim," diyor ipek gibi. "Bugün kendimi ekstra cömert hissediyorum, bu yüzden anlaşmayı tatlandıracağım. İki yüz bin."

Şok içinde nefes nefese kaldım, neredeyse telefonumu düşürüyordum. "Ne?"

"Hizmetçim olman için sana iki yüz bin dolar ödeyeceğim."

"Delirdin mi sen?" İnanamayarak çığlık attım. "Temizlikçiler o kadar para kazanmıyor!"

"Belki de yapmalılar," diyor ciddi bir şekilde. "Çok çalışıyorlar ve emeklerinin karşılığını almayı hak ediyorlar."

Buna kesinlikle itiraz edemem.

"Gelip benim için çalışmanı istiyorum Marlowe ve bunun karşılığını vermeye hazırım. Tek yapman gereken evet demek."

Titreyen bir elimi alnıma bastırıyorum, düşünmeye çalışıyorum, teklifini kabul etmemem için tüm nedenleri hatırlamaya çalışıyorum. Bu çılgınlık, bu saçmalık.

.. ama Tanrım, iki yüz bin dolarla yapabileceğim şeyler! "Sen aklını kaçırmışsın," diye yarı azarlıyor, yarı sızlanıyorum.

Kısık kahkahası pürüzlü sinirlerimi gıcırdatıyor. "Üniversiteden yeni mezun oldun, Marlowe. Sana para ödeyecek başka bir işveren bulamazsın.

Ne kadar yetenekli olursan ol, hizmetlerin için iki yüz bin dolar." Alt dudağıımı kemiriyorum. Haklı olduğu için ondan nefret ediyorum. Ama hala teslim olmuyorum.

"Neden bu kadar inatçısın? Senin benim parama, benim de bir hizmetçiye ihtiyacım var." Sesi hem eğlenmiş hem de sinirlenmiş gibiydi. "Şımarıklık yapma, Marlowe. Kabul et şu lanet işi."

"Senin sadakanı istemiyorum," diye homurdanıyorum.

"Bu sadaka değil. İnan bana kedicik, sana ödediğim her kuruşu hak edeceksin."

Boğucu yaz sıcağına rağmen vücudumda bir ürperti dolaşıyor. "Birkaç saat içinde kahvaltı için bazı iş adamlarıyla buluşacağım," dedi. sakince beni bilgilendiriyor. "İş teklifim telefonu kapattığım anda sona eriyor." Boğazım kuruyor ve kalp atışlarım hızlanıyor.

"Bir cevaba ihtiyacım var, Bayan Somerset."

"Sana zaten bir tane verdim," diye mırıldandım. "Kabul etmeyi reddediyorsun."

O kadar uzun süre sessiz kaldı ki, acaba telefonu kapattı mı diye düşündüm. Ama hayır, hâlâ orada. Onu sanki yanımda oturuyormuş gibi hissedebiliyorum.

"Gelip benim için çalışır mısın?" Sesi alçak ve ikna edici, damarlarımda dolaşıyor. "Evet de."

Gözlerimi kapatıp yutkunuyorum, cazibe son kararlılığıma da aşındırıyor.

"Evet," diye o kadar alçak sesle fısıldıyorum ki kendimi zar zor duyabiliyorum. "Neydi o?"

"Evet dedim. İş kabul edeceğim."

"Aferin kızıma," diye mırıldanıyor memnuniyetle. "Aklının başına geleceğini biliyordum."

Kibrine karşı kendimi tutamıyorum.

"Böbürlenmeye başlamadan önce," dedim, "birkaç şeyi açıklığa kavuşturalım. Bu işe ihtiyacım var. Eğer çalışmazsam faturalarımı ödeyemem ya da başımı sokacak bir evim olmaz. Eğer bu olursa, toparlanıp kuyruğumu bacaklarımdan arasına sıkıştırarak Pittsburgh'a dönmek zorunda kalacağım. Bu benim için bir seçenek değil. Bu yüzden yerlerinizi paspaslayacağım, çamaşırlarınızı yıkayacağım ve tuvaletlerinizdeki bok lekelerini temizleyeceğim. Ama geceleri yatağınıza atlayacağımı düşünüyorsanız, başka bir şey düşünüyorsunuz demektir."

Uzun bir sessizlik oluyor, bu sırada gergin bir şekilde hiç sahip olmadığım en iyi maaşlı işten geri adım atıp atmadığımı merak ediyorum.

Sonunda sessiz bir kıkırdama çıkardı. "Siz gerçekten bir şeysiniz, Bayan Somerset."

Sertçe yutkunuyorum. "Ben sadece-" "Bayan Calder sizinle irtibata geçecek."

Başka bir şey söyleyemeden telefonu kapattı.

Sekizinci Bölüm

MARLOWE

H Bir hafta sonra benim için bir araba gönderdi. Şoförü Trace adında çekici, iri yarı bir Teksaslı. O gece bize şoförlük yapan adamla aynı kişi değil, yoksa Gunner'ın maskaralığına katıldığı için onu azarlardım.

Ben Sansa'ya veda ederken o benim kutularımı ve bavullarımı yüklüyor, mutlu bir cehalet içinde mırıldanırken ona sarılıyor ve öpüyorum. Onu geride bıraktığım için kendimi suçlu hissediyorum ama Quinn'in ona iyi bakacağını biliyorum.

Onu gönülsüzce yere bıraktığımda, arkasına bile bakmadan zıplayarak uzaklaşıyor.

Alt dudağımı dışarı çıkarıyorum.

"Merak etme. Seni unutmayacak." Quinn bana sıkıca sarılıyor, sonra geri çekilip göz kırpmıyor. "Araban seni bekliyor, Sindirella. Saraya gidiyorsun."

Ona kaşlarımı çatıyorum, o da gülüyor.

Kırk dakika sonra Taşralı Prens'in malikanesine vardığımda, Mrs. Calder beni ön kapıda karşıladı.

"Trace eşyalarınızı içeri getirecek. Size odanızı göstereyim." Fuayeyi geçmeye başlar. "Köşede bir asansör var, temizlik malzemelerinizi katlar arasında taşımanızı kolaylaştıracak."

Başımı sallayarak onu büyük dairesel merdivenden yukarı ve sonsuza kadar uzanıyormuş gibi görünen bir koridora kadar takip ediyorum. Beni hizmetkârlar bölümünde küçük, mütevazı bir odaya götüreceğini sanıyorum. Sonunda yatak odası, oturma odası ve göle bakan özel banyosu olan acayip bir süite geldiğimizde şaşkına dönüyorum. Tüm dairemde daha büyük ve herhangi bir beş yıldızlı oteldeki başkanlık süitine rakip olacak kadar lüks.

Şaşkınlıkla etrafıma bakarak yavaşça bir daire çiziyorum. "Burası benim odam mı?"

"Öyle." Bayan Calder gülümsüyor, verdiğim tepkiyle eğleniyor. "Bay Ransom maksimum konforunuzu sağlamak istedi. Banyo, banyo malzemeleri ve temiz havlularla dolu ve dolapta yeni üniformanızdan beş takım bulacaksınız. Her zaman temiz ve ütülü tutulmalılar."

Başımı sallayarak bu ayrıntıları değerlendiriyorum. "O burada mı? Bay Ransom?" "Hayır. Hafta sonu için uzakta."

Kendime göğsümdeki sancıların hayal kırıklığı olmadığını söylüyorum.

"Yerleşmene izin vereceğim. Hazır olduğunuzda ofisime gelin, böylece programınızı ve görevlerinizi gözden geçirebiliriz." Şoför eşyalarımı getirmeye başlarken Bayan Calder oradan ayrıldı.

Birkaç saat sonra kutularım açılmış ve giysilerim gömme dolaba asılmıştı. Odayı kişiselleştirmek için komodinin üzerine birkaç resim yerleştirdim. Fotoğraflardan biri ben sekiz yaşındayken babamla birlikte piyano çalarken çekilmiş. Bir diğer fotoğrafta Sansa pencerede güneşlenirken görülüyor. Üçüncü fotoğrafta ise Ember ve ben iki yıl önce katıldığımız son maçta Steelers forması giyerken görülüyoruz. Kollarımızı birbirimizin omuzlarına dolamış kameraya bakarken yüzlerimiz siyah ve altın rengine boyanmış.

Bir terapist, annemin resimlerimdeki yokluğunu analiz etmek için bir saha günü geçirirdi, ama bu başka bir zaman için başka bir hikaye.

Bayan Calder'in ofisine gittiğimde bana malikaneyi gezdiriyor. On dört yatak odası, on bir banyo ve sayılamayacak kadar çok oda var. Her yer tertemiz, her yüzey pırıl pırıl.

Turdan sonra, o benim temizlik programımın üzerinden geçerken biz de güneşlenme odasında limonata içiyoruz. Her bir görevin nasıl yapılacağını ve ne kadar süreceğini ayrıntılı bir şekilde anlatıyor.

Özetini bitirdiğinde, herhangi bir sorum olup olmadığını sordu.

"Hayır, bence sen her şeyi hallettin." Limonatamı yudumluyor ve güzel bahçeleri hayranlıkla seyrederek pencereden dışarı bakıyorum. "Ne kadar zamandır Bay Ransom için çalışıyorsunuz?"

"Sadece beş yıl," diyor. "Ama onu tüm hayatı boyunca tanıdım." "Tanıyor muydunuz?"

"Gerçekten de öyle. Babası ve ben Bullsboro'da birlikte büyüdük," diye açıklıyor hafifçe gülümseyerek. "Burası herkesin herkesi tanıdığı ya da en azından söylentilerini duyduğu küçük kasabalardan biri. Dale Ransom komşu çocuğuydu, vahşi bir mustang gibi kabadayıydı. Kedi köpek gibi kavga ederdik ama birbirimiz için yapmayacağımız şey yoktu." Tekrar gülümsüyor, güneş odasına sızan güneş ışığında yüzü daha yumuşak görünüyor.

Çok güzel bir kadın. Benim yaşımdayken tam bir afet olduğunu söyleyebilirim. Acaba Gunner'ın babasıyla birbirlerine karşı bir şeyler hissediyorlar mıydı?

"Dale on yedi yaşında bir petrol platformunda çalışmak için evden ayrıldı," diye devam ediyor. "Sonunda üniversiteye gitti ve Houston'da iyi bir iş buldu. Beni arayıp mektuplar yazarak büyük şehirde ona katılmam için ısrar ettiğinde altın bulduğunu düşünebilirdiniz. Çok cazip gelmişti ama sonuçta memleketimizi terk edecek kadar cesur değildim." Gözleri bana parlıyor. "Belki de senin cesaretini kullanabilirdim."

Ona gülümsüyorum.

Bardağını kaldırmadan önce gülümsüyor, buz küpleri şingirdiyor. "Dale evlendikten sonra oğullarını her yaz ziyaret için eve getirirdi. Nereden geldiğini bilmelerini istiyordu. Mütevazı başlangıçlarını görmenin onlara çok çalışmaları ve her zaman en iyisi için çabalamaları için ilham vereceğini söyledi. Haklı olduğu ortaya çıktı." İçkisini yudumlamak için duraklıyor. "Sevgili kocam vefat ettikten sonra kendimi kaybolmuş ve amaçsız hissettim. Ailem çoktan gitmişti ve kızlarım da taşınmıştı, yani Bullsboro'da benim için hiçbir şey kalmamıştı. Gunner beni yanında kalmaya davet ettiğinde, kendimi yardıma muhtaç biri gibi hissetmek istemedim. Bana bir iş vermesini, beni çalıştırmasını söyledim. Biraz tartıştıktan sonra kabul etti. Ve gerisi tarih oldu."

Hikayeyi ve sağladığı içgörüyü takdir ederek sessizce gülümsüyorum.

"Gunner'ın geldiği noktadan gurur duyduğumu söylemeye gerek yok. Değerli amaçlar için cömertçe bağışta bulunuyor ve hayırsever vakfı her yıl milyonlarca burs ve hibe veriyor. Ayrıca en küçük çocuğumu üniversiteye gönderdi ve New York'ta hayalindeki işe girmesine yardımcı oldu." Bayan Calder yumuşak bir şekilde gülümsüyor ve tekrar konuşmadan önce Gunner'ın iyiliğinin büyüklüğünü özümsememe izin veriyor. "Altın gibi bir kalbi var ama her zaman başa çıkılması kolay bir adam değil. Görevlerinizi tatmin edici bir şekilde yerine getirdiğiniz sürece, onun hedef tahtasından uzak durmakta sorun yaşamazsınız."

Başımı sallıyorum, tam olarak güvende değilim.

Limonatasını bitiriyor ve bardağı yere bırakıyor. "İşi kabul ettiğine sevindim. Fikrini değiştirmiş olabileceğini düşünmüştüm."

"Yaptım," diye itiraf ettim utangaçça. "Ama Bay Ransom çok ısrarcıydı." Bayan Calder'in gözleri bir kadın sezgisiyle parıltıyor.

"Eminim öyledir."

İşe başladığım ilk üç gün boyunca onu görmedim.

Sabah erkenden çıkıyor ve geç saatlere kadar eve gelmiyor. Bayan Calder'e göre, her güne bir antrenmanla başlıyor ve ardından ofiste uzun saatler geçiriyor ve çoğu akşamı üst düzey restoranlarda iş yemekleriyle tamamlıyor.

Onu tekrar görmek için acelem yok, bu yüzden yokluğu büyük bir rahatlama sağlıyor. Bana iki haftada bir ödeme yaptığı sürece sorun yok. Onunla ne kadar az muhatap olursam o kadar iyi.

En azından kendime böyle söylüyorum.

Ama gece geç saatlerde yatağında uzanırken kendimi onu düşünürken buluyorum. Onu güney kanadındaki ana süitinin zemininde volta atarken hayal ediyorum. O kocaman yatakta dönüp durduğunu, artık dayanamayacak hale gelene kadar bedeninin benimkini arzuladığını hayal ediyorum. Odama gizlice girdiğini, yatağıma ulaşmak için gölgelerin arasından sinsice ilerlediğini hayal ediyorum. Onu üstümde, ben adını inlerken içimde hareket ederken hayal ediyorum.

Dün gece o kadar tahrik olmuştum ki yüzüstü yuvarlandım ve herhangi bir sürtünme için çaresizce yatağa vurmaya başladım. Gunner'ın için için yanan mavi gözlerini ve seksi ağzını hayal ederek bacaklarımın arasına uzandım ve orgazm sert ve hızlı bir şekilde üzerimde patlayana kadar klitorisimi ovuşturdum.

Sonrasında inanamayacağım kadar utandım. Ama bu beni ilk maaşımla alacağım şeyler listeme bir vibratör eklemekten alıkoymadı.

Perşembe akşamı vardiyam bittiğinde odama dönüyorum ve büyük küvette sıcak bir banyo yapıyorum. Nilüfer çiçeklerinin kokusuyla kendimden geçerken gözlerimi kapatıyor ve gelmeyen patronum hakkında kötü şeyler düşünmemeye çalışıyorum.

Uyuyakalıyorum ve birinin başında dikildiğini hissederek uyanıyorum. Ama oda boş, su soğumuş ve tenim kurudu.

Tembel bir iç çekişle küvetten çıktım ve hayatımda hissettiğim en yumuşak havluyla kurulandım.

Bayan Calder bu akşam kitap kulübüyle buluşacak, bu yüzden akşam yemeğinde yalnızım. Tam giyinmeyi bitirmiştım ki, kapım çalındı.

Açtığımda, Bay Leland'ın orada durduğunu görünce şaşırdım.

"İyi akşamlar, Bayan Somerset." Defalarca rica etmeme rağmen bana ilk adımla hitap etmeyi reddediyor. "Bay Ransom sizi çağırmam için talimat verdi."

"Evde mi?" Niyetimden daha umutlu bir ses tonuyla söylüyorum.

"Öyle, hanımefendi. Ve aşağıda bulunmanızı istiyor."

Kaşlarımı çatıyorum, küçük bir ihlalden dolayı beni azarlayıp azarlamayacağını merak ediyorum. Belki çatal bıçak takımını onu tatmin edecek şekilde parlatmamışımıdır. Ya da belki de misafir havlularını katlama şeklimi beğenmemiştir.

"Bayan Somerset?" diye sorar kahya.

Kendime bakıyorum. Rahat bir tişört ve gri yoga pantolonu giyiyorum ve saçlarım dağınık bir şekilde toplanmış. Kıyafetlerimi değiştirmeyi düşünüyorum, sonra vazgeçiyorum. Mesai saati dışındayım. Kendi zamanımda istediğimi giyebilirim.

Kahya bana alt kattaki şık yemek salonuna kadar eşlik ediyor; Gunner burada uzun bir masanın başında oturmuş, Vivaldi'nin "Bahar" şarkısını dinlerken şarabını yudumluyor. Siyah elbise gömleğinin içinde karanlık bir çekiciliğe sahip görünüyor, gür siyah saçları yumuşak avize ışığında parlıyor.

Onu gördüğümde, midem çılgınca bir takla atıyor.

Gümüş kapaklarla örtülü iki yemek tabağı ile iki yer takımı var. Masanın üzerinde pahalı bir şişe şarap soluyor.

Gunner bardağını yere bırakıyor ve bakışlarını vücudumda gezdiriyor, ayaklarımdan başlayıp yavaşça kalçalarım, karnıma, göğüslerime ve dudaklarıma doğru ilerliyor. Gözlerime ulaştığında kendimi kızarmış ve çıplak hissediyorum. Kuşkusuz niyeti de buydu.

"İyi akşamlar." O sıvı seks sesi içime doğru kayıyor ve zaten karıncalanmamış olan tenimin her santiminde tüylerimi diken diken ediyor. "Günün nasıl geçti?"

"İyi," diye mırıldanıyorum. "Senin mi?"

"Verimli. Ben de tam yemek yemek üzereydim." Sağ tarafındaki boş sandalyeyi işaret ediyor. "Bana katıl."

Ağzım kurudu. "Odamda yiyecektim." "Bu gece olmaz."

Sesindeki otoriteye sinirlenerek ona meydan okuyan bir bakış attım. "Patronla yemek yemenin bir gereklilik olduğunu bilmiyordum."

O koyu mavi gözler bana parıldıyordu. "Seninle her zaman bir güç mücadelesi mi olacak?"

Soruyu duymazdan gelerek ona sırtıtıyorum. "Yardımcıyla birlikte yemek yemen gerektiğine emin misin? Yanlış bir mesaj verebilir."

Bir kaşını kaldırıyor. "Burası benim evim. Kiminle istersem onunla yerim."

Cevap vermek için ağzımı açıyorum ama söyleyecek başka bir şey bulamıyorum. "Otur, Marlowe."

İstemeye istemeye itaat ediyorum.

"Aferin kızışma." Sesi derin ve gürültülü ve bana iyi kız dediğini duymak doğrudan içime bir sıcaklık gönderiyor.

Şarap şişesini aldı. "Montrachet?" Tereddüt ediyorum, sonra başımı sallıyorum.

Bardağımı beyaz şarapla dolduruyor. "Umarım konaklamanız sizi memnun etmiştir."

Neredeyse gülecektim. "Öyle de diyebilirsin."

Dudakları seğiriyor. "Yerleştin mi? Rahat uyuyabiliyor musun?"

Gece aşermelerim aklıma geliyor ve kızarıyorum. "Uyuyorum."

"Bunu duyduğuma sevindim. Gidelim mi?" Tabağındaki kapağı kaldırıyor ve ben de aynısını yapıyorum. Yemekler çok lezzetli görünüyor ve kokuyor; düşündüğümde daha açım. Ama zengin şaraptan güçlendirici bir yudum almak için önce kadehime uzanıyorum.

Gunner'ın gözleri beni izlerken parıldıyordu. "Benim yanımdayken gergin olmana gerek yok."

"Ben değilim."

"Yalancı," diyor usulca.

"Her neyse." Bardağımı bıraktım, çatalımı aldım ve balığımı kestim. Yumuşacık ve lapa lapa, mükemmel bir şekilde ızgara edilmiş. Görevlerim arasında yemek hazırlamak olmadığı için içten içe minnettarım. İyi bir aşçıyım ama Gunner'ın Michelin eğitilmiş özel şefiyle asla yarışamam.

İçimi çekmiş ya da bir zevk sesi çıkarmış olmalıyım, çünkü Gunner bana sırtıtıyor. "Pisi balığı hoşuna gitti mi?"

"Evet. Şahane bir şey." Dudaklarıma alaycı bir gülümseme dokunuyor. "Lüks süit ve Gustav'ın beş yıldızlı mutfağı arasında kendimi yardımdan çok Ritz'de bir misafir gibi hissediyorum."

"Kendine yardım demeyi bırak."

"Ben sizin hizmetçinizim. Bu *kelimenin tam anlamıyla* yardımın tanımı." Gunner kaşlarını çatığında omuz silkiyorum. "Her şey yolunda. Ev işlerinde utanılacak bir şey yok, özellikle de cömertçe karşılığını alıyorsan. Dürüst olmak gerekirse, servetini etrafa saçmayı seven bir patronum olduğu için şanslıyım. Bir aptal ve parası hakkında ne derler bilirsiniz."

Gunner göğsümü titreten gırtlaktan gelen bir kahkaha atıyor. "Tanrım, ağzın iyi laf yapıyor."

Tatlı tatlı gülümsüyorum ve o ışıltılı gözlerle beni süzerken şarabımdan bir yudum alıyorum. Ben onun için bir yeniyim. Kendini eğlendirebileceği güzel bir oyuncak. Bu düşünce sinir bozucu.

"Her zamankinden daha erken gelmişsin," diyorum zoraki bir rahatlıkla. "Gerçekten burada mı yaşıyorsun diye merak etmeye başlamıştım."

Yavaşça sırtıyor. "Beni özlüyor musun?"

Yüzüm ısınıyor. "Pek sayılmaz."

Bana inanmıyormuş gibi gülüyor.

Oturduğum yerde kıpırdamamaya çalışarak bir çatal dolusu kızarmış patates yiyorum ve bir yudum şarap daha içiyorum.

Gunner yemeğine devam etmeden önce bardaklarımızı dolduruyor. Kırpikleri o kadar kalın ve uzun ki, her göz kırpışında yanaklarını havalandırıyor. Acaba onun iç gıcıklayıcı güzelliğine alışabilecek miyim? Pek olası değil.

"Konuş benimle," diyor.

"Ne hakkında?" "Her şey

hakkında. Çoğunlukla

senin hakkında." Başımı

sallıyorum. "Hayır."

"Hayır mı?" Şaşırmış görünüyor. Sanırım bu kelimeyi çok sık duymuyor.

"Benim geçmişimi araştırdınız, yani benim hakkımda benim sizin hakkınızda bildiğimden çok daha fazlasını biliyorsunuz. Aslında, teknik becerileriniz ve geniş kaynaklarınız göz önüne alındığında, anaokulundan beri kaç kitap okuduğumu bilseniz şaşırmazdım."

"Bilmiyorum."

"Ne yapmayayım?"

"Kaç kitap okuduğunu biliyorum." Gözleri parlıyor. "Ama bu öğrenmekten çekinmeyeceğim büyüleyici bir ıvır zıvır."

"Her ne olursa olsun, paylaşma sırası *sende*." Sırıtiyorum. "Artık başka birini taklit etmediğine göre, bana kendinle ilgili gerçek bir şey anlatabilirsin."

Dediğim gibi, bilmediğim çok şey var."

Şüpheli görünüyor. "Beni Google'da araştırmadığına inanmamı mı bekliyorsun?"

"Hayır," dedim ona dürüstçe. "İş görüşmemden eve dönerken, merakımdan şirketinizin web sitesine girdim. Biyografinize tıklayıp resminizi görür görmez neredeyse telefonumu camdan dışarı fırlatacaktım."

Bir kahkaha patlatıyor, o nefis ses odada yankılanıyor.

Dudaklarımın seğirdiğini hissediyorum. "Seni Google'da aratamayacak kadar kızgındım. Ancak iş teklifinizi kabul ettikten sonra şirketiniz hakkında daha fazla bilgi edinmek için web sitenize geri döndüm."

"Peki ne öğrendiniz?"

"Dünyanın dört bir yanındaki şirketlere ve hükümetlere teknoloji çözümleri ve güvenlik hizmetleri sağladığınızı öğrendim. Altmış bin çalışanın var ve gelecek yıl yeni bir kampüsün temelini atacaksınız. İnovasyon ve teknoloji alanında çok sayıda sektör ödülü kazanmışsınız ve sürekli olarak en iyi işverenler arasında gösteriliyorsunuz. Bayan Calder ayrıca bana bir sürü burs ve hibe verdiğinizi söyledi ki bu takdire şayan." Çatalım tabağımın üzerinde dururken duraksıyorum. "Kişisel olarak hakkınızda bildiklerim oldukça sınırlı."

"Anlıyorum." Kendi çatalını bırakıyor ve bardağına uzanıyor. "Ne bilmek istiyorsun?"

"Bana ne söylemek istersen," diyorum, sanki öyle ya da böyle umurumda değilmiş gibi. Ama umurumda. İtiraf etmek istediğimden daha fazla önemsiyorum.

Bir sonraki sözlerini düşünürken şarabını içiyor, neyi paylaşmak isteyip neyi paylaşmayacağını sıralıyor. "Houston'da doğdum. Babam Chevron'da çalışıyordu ve annem şımartılmış bir ev hanımıydı. Maverick-"

"İkiz kardeşin," diye araya giriyorum. "Pantheon'un başkan yardımcısı ve işletme müdürü."

Gunner bana gülümsüyor. "Ev ödevini yapmışsın."

"Temel bilgileri biliyorum. Peki kim daha yaşlı? Sen mi Maverick mi?"

"Bir saat farkla öyleyim." Kıkırdıyor. "Tembel piç ana rahminin sıcak konforundan ayrılmak istemedi. Hikâyeye göre, vakumla çıkarılması gerekmiş ve bunun için kıyameti koparmış. Doktor onu serbest bıraktığında, bir matadorun pelerininin daha kırmızıydı, yumruklarını sallıyor ve kışlere bağıırıyordu. Babam ona dünyanın en çılgın tahliye edilmiş kiracısı derdi."

Bir kahkaha patlattım.

Gunner gülümsüyor, büyülenmiş bir ifadeyle beni izliyor. "İnanılmaz bir gülüşün var."

"Sen de öyle." Kelimeler ben onları durduramadan ağzımdan dökülüyordu.

Bakışlarının yumuşaması bedenimi elli katlı bir binadan düşüyormuş gibi hissettiriyor. Birbirimize bakıyoruz, o anın içinde kayboluyoruz.

Kendimi büyüü bozmaya zorlayarak, ağırlık merkezimi bulmaya çalışarak şaraptan bir yudum ve sonra bir yudum daha alıyorum. "İsimleriniz -Gunner ve Maverick- eski bir western filmindeki bir çift silahşör gibi."

"Biliyorum," diye katılıyor alaycı bir kıkırdamayla. "Babam oğullarının mümkün olan en kovboyca isimlere sahip olmasını isteyen iyi niyetli bir ihtiyar delikanlıdır."

"Görev tamamlandı."

"Oldukça fazla." Gunner gülümsüyor. "Doğumdaki kişiliklerimize göre bize isim verdi. Benim için Gunner'ı seçtiğini söylüyor çünkü ben keskin şutlu bir oyun kurucu gibi ilk ben çıktım, kış tekmelemeye ve isim almaya hazırdım."

"Güzel," diyorum sırtarak. "Görünüşe bakılırsa ilk izlenimin hakkını vermişsin."

"Denerim." Balığının son lokmasını da çatalına alıp dalgın dalgın çiğniyor. "Nerede kalmıştım?"

"Sanırım bana büyüdüğün yeri anlatıyordun."

"Doğru ya. River Oaks'ta yaşadık, hizmetçilerimiz ve şoförlerimiz vardı ve paranın satın alabileceği en iyi özel okullara gittik."

"Demek ayrıcalıklı doğdunuz."

Ses tonum karşısında siyah bir kaş kalkıyor. "Bu duyduğum kınama mı?"

"Hayır." Ona alaycı bir bakış attım. "Annem çok güçlü bir avukat. Ben de fakir büyümedim."

"Yine de kendini üniversiteye göndermek zorunda kaldın." Gözleri benimkileri araştırıyor. "Annen neden yardım etmedi?"

Bedenim bir yay kirişi gibi kaskatı kesiliyor. "Benim hakkımda konuşmuyorduk. Senin hakkında konuşuyorduk."

Beni incelemeye devam ediyor, cevaplar arıyor. Cevap bulamayınca bez peçetesiyle ağzını siliyor ve sandalyesinde arkasına yaslanıyor. "Annemle babam boşandıktan sonra Dallas'a taşındık."

"Annenle baban boşandı mı?"

Başını sallıyor, bakışlarını boş tabağına indiriyor. "Babam etek giyen her şeyin peşinden koşan çapkın bir kadın avcısıydı. Çalıştığı zaman

Chevron, sekreteriyle bir ilişki yaşadı. Sekreter işi bıraktığında, bir sonraki sekreteri ve bir sonrakini becerdi ve bu böyle devam etti." Gunner'ın ağzı alaycı bir şekilde bükülür. "Tahmin edebileceğiniz gibi, aldatması mutlu bir evliliğe pek de elverişli değildi."

"Özür dilerim," diyorum usulca.

Başıyla kısa bir selam veriyor ve kadehini boşaltıyor. Hikâyenin çok daha fazlası olduğunu söyleyebilirim. Bayan Calder'ın bana Gunner'ın babasıyla olan uzun süreli arkadaşlığı hakkında söylediklerini hatırlıyorum. Birbirlerini seviyorlarsa, bu onun evliliğini etkiledi mi? Kalbi çocukluk aşkına ait olduğu için mi sapıttı? Bu onun sadakatsizliğini haklı çıkarmaz ama açıklayabilir.

"Gustav tatlı olarak yapışkan şekerlemeli puding yaptı," diye anons ediyor Gunner. "Gece için gitti, bu yüzden kendimiz servis yapmak zorundayız."

Gülümsüyorum. "Tatlı kulağa çok lezzetli geliyor ama şu anda bir lokma daha yiyemem. Yine de istersen sana biraz getirebilirim."

Başını sallıyor ve küçük, sessiz bir gülümsemeyle beni izliyor. "Eşlik ettiğiniz için teşekkürler."

"Bana fazla seçenek bırakmadın." Ayağa kalktım ve bulaşıkları toplamaya başladım. Yardım etmek için ayağa kalktığımda, elimle işaret ediyorum. "Ben hallederim. Bu benim jo-"

"Sus, kadın."

Masayı birlikte topluyoruz ve tabaklarımızı, her girdiğimde hâlâ gözümü kamaştıran geniş şef mutfağına taşıyoruz. Gustav gitmeden önce temizlik yapmıştı, bu yüzden tek endişelenmemiz gereken kullandığımız tabaklar ve mutfak eşyaları.

Son teknoloji bulaşık makinesini görmezden gelerek lavaboyu sıcak suyla dolduruyorum ve Gunner yanıma gelirken bulaşık deterjanı ekliyorum.

"Ben yıkayıp durulayacağım, sen kurutup kaldıracaksın." Kollarını sıvıyor, ön kollarının ip gibi kaslarını ortaya çıkarıyor.

Ağzım kurudu. "En son ne zaman bulaşık yıkadın?" Ona şüpheli bir bakış fırlatarak soruyorum. "Nasıl yapıldığını biliyor musun ki?"

Alınmış görünüyor. "Ne biçim soru bu? Elbette bulaşık yıkamayı biliyorum."

"Gerçekten mi?"

"Evet, Gerçekten. Çünkü senin Bilgi, benim kardeş ve I paylaşılan Üniversitede bir dairem vardı ve temizliğin çoğunu *ben* yapardım."

Gözlerim şüpheyle kısıldı. "Hizmetçiniz yok muydu?"

"Hayır." Tereddüt etti. "Üçüncü sınıfa kadar yoktu."
"Ha! Biliyordum!"

Yüzünde dizlerimin bağıni çözen çocuksu bir sırıtış beliriyor.

Boğazımı temizleyerek bulaşıkları kurulamak için bir havlu aldım. "Şarap kadehlerine dikkat et. Onları çizmek istemezsin."

"Evet, hanımefendi," diye göz kırpmıyor.

Birbirimize bu kadar yakın durmak ona dair farkındalığımı ilkel, hücresel bir düzeyde artırıyor. İri bedeninden yayılan sıcaklığı hissedebiliyorum ve gömleğinin kolunun çıplak koluma değmesi kanımı ürpertiyor. O kadar güzel kokuyor ki, yüzümü gömleğine gömüp kokusunu içime çekmek, her molekülünü içime çekmek istiyorum.

Bulaşıkları yavaşça yıkıyor, işi bitirmek için acele etmiyor. Daha iyi bilmesem, birlikte geçirdiğimiz zamanı uzatmaya çalıştığını düşünürdüm.

Bana kurumam için bir tabak uzatıyor, ıslak parmakları benimkileri sıyrıyor. Sanki canlı bir kabloya dokunmuşum gibi tenimde elektrik çatırdıyor. Gözlerinin içine bakarken dudaklarım aralanıyor, kalp atışlarımın iki katına çıktığını hissediyorum.

Uzun saniyeler geçti.

Gözlerimi ilk kaçıran ben oluyorum, temiz tabağı kurularken dudaklarımı yalıyorum. "Hizmetçisiyle bulaşık yıkayan bir milyarder olarak nasıl bir görüntü oluşturmamız. Biri *Forbes*'u ya da *Guinness Dünya Rekortları*'nı arasın."

Gunner bana çarpık bir sırıtış attı. "Ukala."

Titrek bir kahkaha attım. Nefret etmeyi bu kadar çok istediğim bir adamdan böylesine çılgınca etkilenmek tam bir cehennem.

Görevimizi tamamladığımız anda Bay Leland mutfığa giriyor ve önündeki ev sahnesi karşısında gözleri büyüyerek kısa bir süre duruyor.

Gunner omzunun üzerinden tembel bir bakış gönderiyor. "Ne var ne yok?"

"Ahem." Şaşkın uşak boğazını temizler. "Ben bu akşamlik emekli olmadan önce başka bir şeye ihtiyacınız olacak mı?"

"Hayır. Ben iyiyim." Gunner bana baktı.

"Sen?" "Ben iyiyim."

"Pekâlâ, o zaman." Bize son bir spekülâtif bakış atan uşak iyi geceler dileyip ayrılıyor.

Gunner ve ben uzun bir süre konuşmadan birbirimize bakıyoruz.

Tam kaçmak üzereydim ki, yüzümden bir tutam saç ı uzaklaştırıp parmak uçlarıyla yanağımı okşadı. Yumuşacık dokunuş, tenimde ateşin patlamasına neden oluyor.

Gözleri boynuma ve köprücük kemiğime yayılmış tüylerimdeki dikenlere kayıyor. O baktıkça göğüslerim daha da sıkılaşıyor ve ağırlaşıyor,

onun dokunuşu için ağrıyordu.

Parmağını kalbime doğru götürdüğünde, kalbim o kadar sert atıyor ki nefesim kesiliyor.

Elini saçlarımın arasına sokmadan önce bakışları kararıyor ve başımın arkasını kavrayarak ağzım onunkinden sadece birkaç santim uzakta olacak şekilde eğiyor.

Gözlerinin içine bakıyorum, nefeslerimiz birbirine karışıyor. Birini öpmeyi hiç bu kadar çok istememiştim. Onu tatmak istiyorum. Ağzını kalçalarımın arasında ve vücudumun her yerinde hissetmek istiyorum. Beni tezgâhın üzerine kaldırmasını ve anlamsızca becermesini istiyorum. Ama o çizgiyi bir kez geçerse, geri dönüşü olmayacağını biliyorum.

Daha yakına eğiliyor, nefesi dudaklarımda geziniyor.

"Yapma," diye fısıldıyorum.

Duraklıyor, göz bebekleri büyüyor. Gözlerindeki mücadeleyi, kendi kontrolünü yeniden kazanmak için verdiği iç savaşı görebiliyorum. Parmakları saçlarımı neredeyse acı verecek kadar sıkıyor ve içim ihtiyaçla doluyor.

Sonunda beni bırakıyor ve sanki bana tekrar dokunmamak için kendine güvenmiyormuş gibi geri adım atıyor.

Birbirimize birkaç şarjlı an boyunca bakıyoruz, tek ses buzdolabının zar zor duyulabilen uğultusu.

"Hadi biraz tatlı yiyelim," diye mırıldanıyor sonunda.

Sertçe yutkunuyorum ve başımı sallıyorum. "Belki sonra." "Emin misin?"

"Olumlu."

"Keyfinize bakın." Şefinin iki tatlı tabağı ve kaşık koyduğu devasa orta adaya doğru yürür. Bir hamleyle bir tabağın kapağını kaldırarak üzerine ustaca serpiştirilmiş şekerleme sosuyla süngerimsi bir kek yığınına ortaya çıkarır.

"Mmm." Tabağı eline alıyor, bir o yana bir bu yana çeviriyor. "Güzel görünüyor, değil mi?"

"Öyle." Sıcak şekerleme ve pekmez kokusu ağzımın suyunu akıtıyor.

"Gustav'ın yapışkan şekerlemeli pudingini tatmadan yaşamış sayılmazsın." Gunner kaşığını kekin içinden geçirip ağzına götürerek bir gösteri yapıyor, ayak parmaklarını kıvıran bir iniltiyle gözleri kapanıyor.

"Tanrım, bu çok lezzetli."

Sertçe yutkunuyorum, kalçalarım sıkılıyor.

Bana alaycı bir gülümseme fırlatıyor. "İstemediğine emin misin?"

Ağzım deli gibi sulanıyor. Tatlıyı istediğim için açgözlü müyüm? ve onu tutan nefis adam?

"Ben iyiyim," diye mırıldanıyorum. "Gerçekten."

Gunner usulca kıkırdar. "Çok kötü bir yalancısın, Marlowe. İkimiz de istediğini biliyoruz. Neden kendini bu zevkten mahrum ediyorsun?"

Kalın bir şekilde yutkunuyorum ve başımı sallıyorum.

"Ne kaçırdığınızı bilmiyorsunuz." Kekin üzerine biraz daha şekerleme sosu gezdiriyor ve bir kaşık daha yiyor. "Mmm. Çok lanet-"

Hemen yanına koşup aç bir haydut gibi tabağı elinden kapıyorum. Bir kahkaha çılgılığıyla başını geriye atıyor.

Sırtarak, ağız dolusu lezzetli, yapışkan bir kek alıyorum ve kaşığı yalıyorum. *Onun* kaşığını. Ağzında olan kaşık. Dilindeki.

Ben tabağı tutarak geri çekilirken gözleri bana parlıyor. "Karşı koyamayacağımı biliyordum."

Kendisinden mi yoksa tatlıdan mı bahsediyor bilmiyorum. Her iki durumda da, hala yapabiliyorken oradan çıkmalıyım.

"İyi geceler, Bay Ransom."

"İyi geceler, Marlowe." Karanlık ve hınzır sesi peşimden geliyor. "Tatlı rüyalar . . ."

Dokuzuncu Bölüm

GUNNER

D *BU GEVEZE HIÇ SUSMAZ MI?*

Cidden. Hiç hava almaya çıkıyor mu?

Konferans masasının başında oturmuş, küresel kalite güvencesinden sorumlu kıdemli başkan yardımcıma ters ters bakıyorum. Yeni hükümet düzenlemelerinin uygulamaya konmasını tartışıyor ve yemin ederim ki tek bir nefes almak için bile duraklamadı. Hep böyle uzun soluklu mudur? Ne oluyor lan?

Başka bir konuşmaya başladığında, sabrımın son halkası da kopuyor.

"Yeter." Sesim onun gevezeliğini kesiyor ve onu donmuş bir sessizliğe boğuyor.

Teksas büyüklüğündeki konferans masasının etrafını gergin kahkahalar sarıyor. "Bilgilendirmeniz için teşekkür ederim Prentice," diyorum gergin bir nezaketle. "Bu bilgilendirici oldu, ancak gündemdeki bir sonraki maddeye geçmemiz gerekiyor." "Ama daha bitirmemiştim," diye gürleyerek saatine dokundu. "Hâlâ iki saatim var.

ayrılan dakikalar-"

"Güncellemenin geri kalanını bize e-posta ile gönderebilirsin," diye çıkıştım. "Biz yolumuza devam ediyoruz."

Bu, üst düzey yönetici ekibinin diğer bazı üyelerinin kıs kıs gülmesine neden oluyor. Şirket önceliklerini gözden geçirmek ve hafta boyunca ortaya çıkmış olabilecek sorunları ele almak için her Cuma toplanıyoruz. Bu, iletişim kanallarını açık tutmanın ve herkesin aynı sayfada olduğundan

emin olmanın iyi bir yoludur. I

Bu uygulamayı altı yıl önce şirketi kurduğumda hayata geçirdim. "Temp-checks" olarak adlandırılan sıcaklık kontrolü toplantıları, kurumsal etkinliğimiz için kesinlikle çok önemlidir.

Peki neden kendimi ilmiyal dersine girmeye zorlanmış bir Katolik öğrenci gibi huzursuz hissediyorum? Neden masadaki herkesi boğmak istiyorum?

Yüzlerine sinirli bir bakış fırlatıyorum. "Bu toplantıları saat ikiye ayarlamak kimin saçma fikriydi?"

Rahatsız edici bir boğaz temizleme dalgası var.

"Senin." Maverick masanın diğer ucundan bana sırtıyor. "Bu *senin* aptalca fikrindi."

Ona ters ters bakıyorum.

Soluk mavi gözleri kendini beğenmiş bir eğlenceyle parıldıyor. Birkaç sinsi öksürük ve kıs kıs gülüş duyuyorum.

Sandalyemde arkama yaslanarak gözlerimin masanın etrafında dönmesine izin verdim, her bir yüz üzerinde kısa bir süre durdum. "Şu andan itibaren saat onda buluşacağız."

Odadan şaşkınlık dolu haykırırlar yükselir.

Maverick sadece kıkırdar ve başını sallar.

Finans müdürümüz Sedonia Larson, "*Çılgın beyaz çocuk yine yaramazlık yapıyor*" dercesine gözlerini deviriyor. Üniversiteden beri benim hakkımda söylediği şey bu.

Kurumsal gelişimden sorumlu kıdemli başkan yardımcımız "Saat on benim için uygun değil" diye itiraz ediyor. "Akupunktur uzmanımla haftalık bir randevum var."

"Artık değil. Başka bir zaman seçin. Bu hepiniz için geçerli," diye homurdanarak masadakilere baktım. "İdari bir karar alıyorum ve sizden programlarınızı buna göre ayarlamanızı bekliyorum."

Genel bir kafa karışıklığı ve anlaşmazlık mırıltısı var, ama yüzüme bir bakış herkesi geri çekilmeleri konusunda uyarıyor.

Kızmaları umurumda bile değil. Kardeşim ve ben onları en çılgın hayallerinden bile daha zengin yaptık. En iyi kurumsal avantajların ve en iyi küresel güvenlik firmalarından birinde çalışmanın prestijinin tadını çıkarıyorlar. Ara sıra yaptığım eşekliklere katlanmak zorunda kalıyorlarsa, bu sadece giriş bedeli.

Parmaklarımı tabletime vuruyorum. "Toparlamadan önce eklemek istediği başka bir şey olan var mı?"

Yirmi çift göz bana bakıyor. Kimse konuşmuyor.

"Güzel. Toplantı sona ermiştir." En çekici gülümsememi sunuyorum. "Harika bir hafta sonu geçirin, millet."

Bu durum bazı iyi niyetli kahkahalara ve homurdanmalara neden olur.

Sedonia koltuğuna yaslanıp beni kolumdan dürttü. "Tüm bunlar gerçekten gerekli miydi?"

"Kesinlikle," diye karşılık veriyorum ve bir göz devirme daha kazanıyorum.

Sedonia ve ben UT'de birinci sınıf fizik dersinde tanıştık. Benimkine rakip olan acımasız bir rekabetçi çizgisi olan güzel ve zeki bir kızdı. Sonraki dört yılı en iyi notları almak için yarışarak geçirdik ve bu arada arkadaş olduk. Maverick ve ben girişimimizi başlattığımızda, işe aldığımız ilk kişi Sedonia oldu. O mükemmel bir CFO'ydu. İş dünyasının ikonları tarafından eğitilmiş bir finans sihirbazı ve en kötü dürtülerimizi dizginleyen yetenekli bir stratejist. Onun şirketin ayrılmaz bir parçası olduğunu söylemek yetersiz kalır.

"Günün birinde," diyor masadan kalkarken, "o kapıdan çıkıp gideceğim ve bir daha arkama bakmayacağım."

Dişsiz tehdide kıkırdıyorum. "Hadi ama, Nia. İkimiz de bizi asla terk etmeyeceğini biliyoruz."

"Nasıl bu kadar emin olabiliyorsun?"

"Bir kere beni çok özlersin."

Homurdanıyor. "*Sen* öyle sanıyorsun."

"Bu doğru ve sen de bunu biliyorsun," diyorum sırtarak. "Ayrıca, seni avlamaya çalışan her rakibin işini bitirmeyi kendime görev edinirim."

Başını bana doğru sallıyor. "Deli göt."

"Bunu kötü bir şeymiş gibi söylüyorsun."

"Her neyse." Dolgun dudakları seğiren Sedonia, uzun örgülerini omzunun üzerinden geçirip topuklarını şaklatarak uzaklaşıyor ve bana da arkasından sırtmak kalıyor.

Oda boşalırken, Maverick taşaklarını patlatmak için geride kalıyor.

"*Bu da* neydi şimdi?"

"Ne?"

Konferans masasının etrafını işaret ediyor. "Tüm o sık sallamalar." Omuz silkiyorum. "Cuma öğleden sonraları toplantı için berbat bir zaman."

"Bunu yıllardır söylüyorum. Sonunda ışığı görmene sevindim." Maverick sırtıyor ve kollarını başının arkasında kavuşturarak sandalyesinde geriye yaslanıyor. "Her ne kadar o mizahtan yoksun gaz torbasını pataklaman hepimizin gizliden gizliye hoşuna gitmiş olsa da, Prentice'i bu şekilde kışkırtmamalısın. Bir rakibimize iltica edecek ve tüm

şirket sırlarımızı ifşa edecektir."

"Ve unutulmak için dava edilirdi. Bunu o da çok iyi biliyor." Dudaklarım dar bir gülümsemeye dönüşüyor. "İnan bana, hiçbir yere gitmiyor."

"Hayır," diye katılıyor Maverick kıkırdayarak. "Yaptığı tüm homurdanmalara rağmen, o yaşlı huysuz burada iyi olduğunu biliyor."

"Kesinlikle." Ayağa kalktım ve huzursuzca şehir merkezinin silüetine bakan pencerelere doğru ilerledim.

Ellerimi ceplerime sokarak, önümüzdeki akşamı düşünüyorum. Şehir dışından gelen bazı önemli yatırımcılarla akşam yemeği yemem gerekiyordu. Wagyu bifteği ve havyar eşliğinde gevezelik etme düşüncesi hiç çekici gelmiyor. Eve gidip ukala hizmetçimle yemek yemeyi tercih ederim. Sözlü atışmalarımızı şimdiden özlüyorum ve tatlımı kaptığı anı beni gülümsetiyor. *Güzel küçük hırsız.*

"Vay be. *O da* neydi öyle?"

Omzumun üzerinden Maverick'e bakıyorum.

"Ne dedin?" "İç çektin. Uzun, hüzünlü bir iç çekiş."

"Hayır, yapmadım."

"Kesinlikle yaptın." Pencerede bana katılıyor, gözleri yüzümü tarıyor. "Bütün gün garip ve dalgın davranıyordun. Neyin var senin?"

"Hiçbir şey," diye yalan söyledim. "Uzun bir hafta oldu."

Homurdanıyor. "Sen bir işkoliksin. *Her* hafta uzun bir hafta, ama bu seni daha önce hiç rahatsız etmedi." Gözleri spekülatif bir şekilde kısılıyor. "Düşündüm de, geçen hafta sonu büyükbabanın doğum günü partisinde huzursuz davranıyordun. O yaşlı adamı ne kadar sevsen de, başka bir yerde olmak için can attığın çok belliydi. Annem bile fark etti ve kendisi ya da o şımarık tüy yumağı dışında hiçbir şeyi fark etmez."

Homurdanıyorum. "Bu lanet gerçek değil mi?"

Annemiz bir kutu raptiye kadar annelik içgüdülerine sahip. Sevgi dolu şefkatini, Charlotte Brontë adında iddialı bir şekilde kötü gözlü bir canavar olan değerli İran kedisine saklıyor. Annem klasik İngiliz edebiyatından birkaç sayfadan fazlasını okumamış, bu da kedisinin adını daha da göz devirmeye değer kılıyor.

"Peki seni ne yiyor?" Maverick omzunu benimkine çarparak ısrar ediyor. "Hâlâ bardaki o seksi kızı mı düşünüyorsun? O gece onunla kaçtıktan sonra neler olduğunu bana hiç anlatmadın."

"Hiçbir şey olmadı," diye homurdanıyorum.

"Bu yüzden mi bu kadar sinirlisin? Biriyle yatmadığın için mi?"

Kaşlarımı çattım. "Siktir git."

Gülüyor. "Bunu evet olarak kabul ediyorum."

Ona ters ters baktım. "Katılman gereken başka bir toplantı yok mu?"

"Yirmi dakikadan önce olmaz." Sırıttıyor, sadece bir ikiz kardeşin yapabileceği gibi sinirlenmemin tadını çıkarıyor. "Bana söylemediğin şey ne, Gunn? Er ya da geç öğreneceğimi biliyorsun, o yüzden itiraf etsen iyi olur."

O haklı, elbette. Ne kadar yakın olursak olalım, birbirimizden sır saklamayı asla başaramadık. Denemek bile nafile. Ama Marlowe üniversitedeyken bir fiçı partisinde çaktığım bir kız öğrenci yurdu bebeği değil. Kulüpte tanıştığım tek gecelik bir ilişki de değil. O farklı ve ne kadar çılginca gelse de, onu elimden geldiğince kendime saklamak istiyorum.

"Şu anda bu konuya girmek istemiyorum," diyorum sonunda. "Bu uzun bir hikaye-"

Maverick muzaffer bir edayla, "Demek bir hikâye *var*,"

diye atılır. "Evet, göt herif, bir hikâye var."

Gülüyor, neşeyle ellerini birbirine sürtüyor. "Duymak için sabırsızlanıyorum." Ona karanlık bir bakış fırlatıyorum.

Sırıttıyor ve omzunu pencereye dayıyor, dışarıya bakarken aniden düşünceli görünüyor.

Yeni bir konuya geçmesini umarak tekrar konuşmasını bekliyorum.

Birkaç dakika sonra anımsayarak şöyle diyor: "Annemin bizi Cuma günleri babamın ofisine nasıl götürdüğünü hatırlıyor musunuz? Kollarını omuzlarımıza nasıl doladığını, pencereden dışarıyı gösterip gururla 'Eğer çok çalışır ve beladan uzak durursanız, bir gün siz de böyle muhteşem bir manzaraya sahip olabilirsiniz' dediğini hatırlıyor musunuz? Hatırladınız mı?"

"Elbette," diye mırıldanıyorum.

Maverick memnuniyetle gülümsüyor. "Bizim görüşümüz *onunkini* sudan çıkmış balığa çevirir."

Sadece kıkırdıyorum, kalabalık şehir manzarasına bakıyorum.

Bir zamanlar babamız dünyanın en büyük petrol şirketlerinden birinde üst düzey bir yöneticiydi. Güçlü, iyi bağlantıları olan, kurnaz ve son derece saygın bir iş adamıydı. Çok çalışır ve harcayabileceğinden çok daha fazla para kazanırdı. Ama bu onun için asla yeterli değildi. Her zaman daha fazlasını arıyordu. Kötü bir yatırım anlaşmasında bir servet kaybettikten sonra,

içmeye ve fahişelik yapmaya başladı. Düzensiz davranışları bir sorumluluk haline geldiğinde, şirket onunla bağlarını kopardı.

Daha da derin bir depresyona girerek kumar oynamaya başladı ve ailemizin kalan servetini de yavaş yavaş çarçur etti. İki odalı sıkışık bir daireye küçülmek zorunda kaldık. O zamana kadar toplumdan dışlanmıştık, soyadımız babamın rezil düşüşüyle lekelenmişti.

Kumar borçları biriktikçe, annemle olan ilişkisi daha da gerginleşti. Neredeyse her gün tartışıyorlardı, bağırışları dairemizin kağıt inceliğindeki duvarlarında yankılanıyordu. Onlar kavga ettikçe, babam daha çok içiyor, kumar oynuyor ve hile yapıyordu. Annem daha fazla dayanamayınca boşanma davası açtı ve Maverick ile beni büyüdüğü Dallas'a götürdü.

Çok geçmeden babam da çocuklarının yanında olmak istediğini söyleyerek bizi takip etti. Ne yazık ki, kötü alışkanlıklarını geride bırakmadı. İçki ve kumar onu tüketti, kaçamadığı yıkıcı şeytanlar. Kardeşim ve ben o zamandan beri onun pisliklerini temizliyoruz.

"Bu kadar hayal yeter. İşinizin başına dönün." Maverick omzuma vuruyor, gözleri mizahla parlıyor. "Bir sonraki toplantınızda kimseyi bıçaklamamaya çalışın. CEO'muzun cinayetten tutuklanması iş için ciddi kötü olur, anlıyor musun?"

Bir şekilde anladığı anlaşılmaz bir şeyler homurdanıyorum ve kapıdan çıkarken gülmesine neden oluyorum.

Pencerede kalıyorum, düşüncelerim hemen Marlowe'a geri dönüyor. Onu aklımdan çıkaramıyorum. Gözlerimi her kapattığımda, onun kabarık pembe dudaklarının sikime sarıldığını hayal ediyorum. Onu cilalı bir masanın üzerine yatırıp arkadan becerirken bir yandan da lezzetli yuvarlak kışına şaplak atmayı hayal ediyorum.

Ama arzuladığım sadece onun seksi vücudu değil. Onun zihninin iç işleyişini bilmek istiyorum. Beni sarhoş ediyor. Beni çileden çıkarıyor. Başka hiçbir kadının yapmadığı şekilde beni büyülüyor.

Yaptırdığım geçmiş araştırması bana iyi bir kredisi olduğunu, ödenmemiş trafik cezası olmadığını, olağanüstü bir akademik sicili olduğunu ve yetersiz kazancına rağmen cömert hayırsever katkılarda bulunduğunu söyledi. Ama bana en sevdiği rengi, en güzel çocukluk anısını ya da öptüğü ilk erkeğin adını söylemedi. Bekaretini nerede ve ne zaman kaybettiğini ya da neden kaybetmediğini söylemedi. Annesiyle olan gergin ilişkisine ışık tutmadı.

Başka bir deyişle, bana bilmek istediğim şeyleri söylemedi.

Geçmişini daha derinlemesine araştırmak için özel dedektifimin hizmetlerine ihtiyacım olacak. Onu aramak için çok istekli olmama rağmen, bu yoldan gitmekten kaçındım. Kimliğim hakkında ona yalan söyleyerek Marlowe'un güvenini zaten ihlal ettim. Onu daha iyi tanımak istiyorsam, bunu eski yöntemlerle yapmalıyım: güvenini ve saygısını kazanarak.

Söylemesi yapmaktan kolay, alaycı bir şekilde düşünüyorum.

Onun yanındayken aklımı kaçırmış gibi hissediyorum. Ama uzak duramıyorum. O kesinlikle büyüleyici ve ben daha fazlasını istiyorum. Çok daha fazlasını.

Kendimi durduramadan telefonumu çıkarıp bir arama yapıyorum.

Onuncu Bölüm

MARLOWE

H MOZART'IN 24 NO'LU PİYANO KONÇERTO'SUNU İZLERKEN elektrikli süpürgeyi bilaro odasının zeminine sürdüm. Tam konçerto üçüncü bölüme geçerken, kulaklıklarımın telefonumun sesi geliyor.

Süpürgeyi kapatıyorum ve telefonu çıkarmak için önlüğümün cebine uzanıyorum. Ekranda kız kardeşimin yüzünü gördüğümde gerildim. Bir süredir konuşmuyorduk çünkü iş yerinde çok yoğunlu, bu da ona yeni işimden bahsetmek zorunda kalmamam için bana hoş bir erteleme sağlıyordu.

Her ne kadar gülünç derecede iyi para kazanıyor olsam da, beş yıl boyunca diploma almak için kıcıımı yırtmadım, sadece temizlikçi olarak çalıştım. Ember'a bu haberi vermeye hazır değilim ama ona yalan söyleme konusunda hiç iyi olmadım. Eğer telefonuna çıkarsam, her şeyi itiraf etmiş olacağım ve o da beni eve geri dönmeye ikna etmeye çalışacak. Ki böyle bir şey olmayacak.

Telefonuma bakıyorum, tamamen aramayı reddetme niyetindeyim. Ama beynim tekliyor ve onun yerine kabul tuşuna basıyorum.

"Hey, sen." Ember'ın sıcak gülümsemesi ekranı dolduruyor. Kirli sarı saçları, deniz yeşili gözleri ve kıskanılacak kadar yüksek elmacık kemikleriyle annemize benziyor.

"Hey, avukat bey," diyorum normal görünmeye çalışarak. "Sonunda hava almaya mı çıktın?"

"Sadece öğle yemeği için. Annem ısrar etti."

Midem sıkışıyor. "Anne?"

"Evet. Benimle restoranda buluşacak, hayır cevabını kabul etmedi. Her neyse, Cuma günleri erken çıktığını biliyorum, o yüzden arayıp nasıl olduğunu sorayım dedim." Ember omzumun arkasından bakıyor, merak gözlerini parlatıyor. "Neredesin?"

"Sadece bir arkadaşımı ziyaret ediyorum."

"Süslü dekora bakılırsa zengin bir arkadaş olmalı." Ember ekrana yaklaşıp arkamdaki duvara bakıyor. "Bu bir Jackson Pollock mu?"

"Sanmıyorum," diye yalan söylüyorum, pahalı tabloyu görmesini engellemek için telefonumu yaklaşıtıyorum.

Bana kaşlarını çattı. "Neden bu kadar gergin davranıyorsun?" "Gergin değilim."

"Evet, öylesin. Gergin görünüyorsun. Neler oluyor?"

"Hiçbir şey. Sadece beni kötü bir anımda yakaladın-"

"Annem şimdi burada." Ember gözleriyle bana sessiz bir özür gönderiyor. "Merhaba demek istiyor."

"Ne? Hayır, bekle, yapmam gerek-"

Ben kaçamadan Caroline Somerset'in yüzü ekranda beliriyor. "Merhaba, sevgilim."

"Selam anne." Gülümsemeye çalışıyorum ama çenem sertleşiyor.

"Nasılsın? İşler nasıl?"

"Her zamanki gibi meşgul, bu da işlerin iyi olduğu anlamına geliyor." Beni inceliyor, gözleri değerlendirmek için kısılmış. "Kilo mu aldın? Yüzün daha yuvarlak görünüyor."

Bu üstü örtülü eleştiri midemdeki düğümü daha da sıkılaştırıyor. "İyi gidiyorum anne," diyorum alaycı bir tavırla. "Sorduğun için teşekkür ederim."

"Cidden," diye homurdanıyor kız kardeşim ekrandan. "Kesin şunu."

"Sadece basit bir soru sordum," diye homurdanıyor annem.

"Marlowe'un kilosunun dalgalanma eğiliminde olduğunu hepimiz biliyoruz. Üniversitede o korkunç birinci sınıf 15 kilosunu aldı-" "Ben de kilo aldım," diye hatırlatıyor Ember. "*Bana hiçbir zaman*

Bu konuda kederlen."

"Çünkü sen her bir kilonu kaybettin. Marlowe birkaçını sakladı." Annem bana yatıştırıcı bir gülümseme veriyor. "Gelecek ay yüksek lisansa başlıyorsun ve sana güzel tasarım kıyafetler göndermek istiyorum. Neden kamerayı aşağı kaydırmıyorsun, böylece hala aynı bedende olduğundan emin olabilirim?"

Gözlerimi deviriyorum ama alışkanlıktan dolayı razı oluyorum. Annem sertçe soluduğunda hatamı hemen anlıyorum.

"Ne giyiyorsun böyle?" diye bağıyor. "Bu bir hizmetçi üniforması mı?"

Kahretsin!

Telefonu tekrar yüzüme götürüyorum ama artık çok geç ve annemle kız kardeşim aval aval bana bakıyorlar.

"Neden hizmetçi gibi giyindin?" Annem soruyor.

Dudağımı ısııyorum, sonra teslim olmuş bir nefes veriyorum. "Yeni bir işim var."

"Ne?" Ember şaşkınlıkla haykırır. "İşine ne oldu-" "İşten çıkarıldım."

"Şimdiden mi?" Annem ağlıyor. "Daha iki ay bile olmadı!"

"Bunun farkındayım."

Bana suçlayıcı bir bakış attı. "Ne yaptın sen?"

"Aman Tanrım, anne," diyor Ember öfkeyle. "Yapamaz mısın?"

Annem sinirlerini yatıştırmak istercesine kokteylinden büyük bir yudum alıyor. Benim varlığım bile onu strese sokuyor.

"Ben yanlış bir şey yapmadım," diyorum gergin bir sesle. "Bütçe kesintisi yapmak zorunda kaldılar. İşine son verilen tek çalışan ben değilim."

"Gerçekten üzgünüm, Mar." Ember'ın nazik sempatisi telefonda rahatlatıcı bir kucaklama gibi geliyor. "Orada çalışmaktan ne kadar keyif aldığını biliyorum."

"Ve şimdi tuvaletleri ovmaya ve kirli çarşafaları değiştirmeye geri döndün." Annem sahte bir kadeh kaldırdı. "Diplomanı iyi bir şekilde kullanmak için çok fazla."

Onun için tam bir hayal kırıklığıym. Her zaman öyleydim. Acıtmıyormuş gibi davranamam. Sadece bununla yaşamayı öğrendim.

İç geçiriyor, başını bana doğru sallıyor. "Peki şimdi kimin için çalışıyorsun? Başka bir otel mi?"

"Hayır," diye mırıldandım. "Ben yatılı bir hizmetçiyim."

Annem ve Ember, "İşvereniniz kim?" diye sormadan önce birbirlerine bakıyorlar.

"Um . . ." Birinin gelip gelmediğini görmek için omzumun üzerinden bakıyorum. Etrafın temiz olduğundan emin olduktan sonra odayı geçip terasa açılan Fransız kapılardan birini açıyorum.

"Çok gizemli," diye alay ediyor Ember. "Bu gerilim beni öldürüyor."

"Kesinlikle," diye onaylıyor annem. "Kimin için çalışıyorsun, Marlowe? Valinin kendisi için mi?"

"Hayır." Devasa arka bahçeye ve pırıl pırıl göle bakan korkuluklara doğru yürüyorum. "O bir iş adamı."

"Tanrı aşkına," diyor annem sabırsızlıkla. "Nazlanmayı bırak ve bize onun adını söyle."

"Ben Gunner." Durakladım. "Gunner Ransom."

Annem ve Ember yüksek sesle soluyor, gözleri şok içinde açılıyor. "Teknoloji CEO'su mu?"

"Adını duydun mu?"

"Tabii ki adını duyduk!" Annem haykırıyor. "O sadece ülkenin en zengin adamlarından biri! Milyarlarca dolar değerinde ve sürekli *Forbes*, *GQ*, *Money* gibi dergilerde yer alıyor. Dürüst olmak gerekirse, onun kim olduğunu bilmemek için bir kayanın altında yaşıyor olmanız gerekir!"

"Kim olduğunu bilmiyordum," diye omuz silkerek itiraf ettim. "Ama bunun Teksaslı olmadığım ve sizin gibi iş çevrelerinde dolaşmadığım için olduğunu düşündüm. Eğer ünlü bir sanatçı olsaydı, bu farklı bir hikaye olurdu."

"Aptal kız," diye azarlıyor annem, ama sesinde küçümseme yok. Aslında bana saf, katıksız bir zevkle bakıyor - alışık olmadığım bir şey. "Gunner Ransom'ın hizmetçisi olarak nasıl iş buldun? Daha da önemlisi, sana ne kadar ödüyor?"

Alt dudağımı çiğneyerek tereddüt ediyorum. "İki yüz bin."

Annem ve Ember'ın şaşkın yüzleri beni neredeyse güldürüyor. "*İki yüz bin dolar mı?*" Ember ciyaklıyor.

Sırıtmadan edemiyorum. "Çılgınca, değil mi?"

"Aman Tanrım," dedi annem inanamayarak. "Kız kardeşinin hukuk diplomasıyla kazandığından daha fazla kazanıyorsun!"

"Ciddiyim." Ember kocaman sırıtıyor. "Belki de nankör işimi bırakıp Teksas'a taşınmalı ve temizlikçi olmalıyım."

"Ya da zengin bir koca bulmak için." Annemin gözlerinde hesapçı bir parıltı var. "Marlowe cazibesini Gunner'ın üzerinde kullanabilir, sen de aynısını kardeşine yapabilirsin."

Ember ve ben tiksintiyle inliyoruz. "Sakın-"

"Marlowe?" diye sert bir ses evin içinden seslenir.

Kahretsin!

"Gitmem gerekiyor." Telefonu kapatıp aceleyle içeri giriyorum, tam o sırada Mrs. Calder bilardo salonundan çıkmak için döner. "Bana ihtiyacın var mı?"

Arkasını döndü. "Oh, işte buradasın. Ben de nereye gittiğini merak ediyordum."

İşimi kaytarırken yakalandığım için yüzüm kızardı. "Sadece biraz temiz hava alıyorum."

Üzgünüm."

"Olma, sevgili kızım. Mola vermene izin var." Bayan Calder'ın kolunda katlanmış deri bir giysi çantası var. "Bay Ransom bu akşam bazı önemli yatırımcılarla yemek yiyecek. Ona yeni bir kıyafet getirmeni istedi."

"Şu anda mı?"

"Elbette." Giysi çantasını bana vermek için yürüdü. "Range Rover'ı al. Şirketin adresi GPS'e programlandı bile."

"Um. Tamam." Gri üniformama bakıyorum. Kruvaze, beli oturan, A kesim etekli, beyaz yakalı ve manşetli. Önlük olmasa neredeyse şık bir elbise gibi durabilirdi.

Yine de Gunner'ın ofisine hizmetçi üniformasıyla gidersem kendimi oldukça tuhaf hissederdim. "Üstümü değiştireyim mi?"

"Beklememeni tercih ederim. Ne kadar beklerseniz trafik o kadar kötüleşir." "Özellikle de Cuma günü."

"Kesinlikle." Ben hemen hareket etmeyince Bayan Calder ellerini hızlıca çırpıyor. "Çabuk, çabuk, başla."

Neredeyse reverans yapacaktım. "Evet, hanımefendi."

PANTHEON GLOBAL SOLUTIONS'IN MERKEZİ Batı İkinci Cadde'ye bakan ışıltılı bir gökdelende yer almaktadır. Etkileyici şıklıktaki binada kırk kat ofis alanı, iki adet beş yıldızlı restoran, bir bar ve puro salonu ile bir spa ve fitness merkezi bulunmaktadır.

Bayan Calder'in talimatlarına uyarak arka taraftaki özel girişe park ediyorum. Bir güvenlik görevlisi bana şirketin C-suite ofislerinin bulunduğu en üst kata kadar eşlik etmek için bekliyor.

Asansörden çıktıktan sonra çift camlı kapılardan geçerek parlak bir resepsiyon alanına giriyorum. Kocaman yuvarlak masada kulaklık takan ve güzellik yarışması gülümsemesine sahip iki resepsiyon görevlisi çalışıyor.

Yaklaşırken beni süzüyorlar, gri elbisemi ve beyaz spor ayakkabılarımı inceledikten sonra "Yardımcı olabilir miyim?" diye soruyorlar.

Ben daha cevap veremedim, göz alıcı kıvılcı saçlı bir kadın önümü kesiyor. "Sen Marlowe olmalısın," diyor yumuşak bir sesle ve elimi sıkıyor. "Ben de

Veronica, Bay Ransom'ın yönetici asistanı. Bana sizi beklediğini söyledi."

"Evet, ona yeni bir takım elbise ve gömlek getirdim."

Asistanın mükemmel kaşları şaşkınlıkla çatılır. "Takım elbise mi?"

"Evet. Bu gece giymesi için." Elimdeki giysi çantasını uzattım.

Veronica profesyonel maskesi tekrar yerine oturmadan önce şaşkın bir bakış atar. "Bunu bıraktığınız için teşekkürler. Eminim Bay Ransom bunu takdir edecektir."

"Sorun değil. Sadece işimi yapıyorum." Gülümseyip gitmeye hazırlanıyorum. "Tanıştığımıza memnun oldum-"

"Senden ofisinde beklemeni istedi."

"Ne?"

"Şu anda bir toplantıda ama onu beklemenizi rica etti."

"Oh." Onu görmeyi beklemiyordum ve görmek istediğimden de emin değilim. Ama bu konuda bir seçeneğim varmış gibi görünmüyor.

"Çok uzun sürmez. Bu taraftan lütfen." Veronica bana resepsiyon masasının önünden geçip bir dizi heybetli cam kapıya kadar eşlik ediyor. İki yöne ayrılan uzun bir koridorda ilerliyoruz, her ikisi de köşe sütlere çıkıyor.

"Bu COO'nun ofisi." Veronica beni sola, bir antreye yönlendirmeden önce sağ tarafı işaret etti. "Ve bu da CEO'nun."

Çift kapıdan içeri girdiğimizde çenem düştü. Ofis devasa, tertemiz cam ve şık kromdan oluşuyor. Cam duvarlardan biri Austin şehir merkezine hakim bir manzarayı çerçeveleyiyor. Başka bir duvarda ise etkileyici bir soyut resim koleksiyonu sergileniyor.

Veronica öne doğru adım atıyor, biçimli baldırları her adımda esniyor. Gunner'ın takım elbisesini asmak için dolabın kapağını açmasını izliyorum. . . diğer birkaç takım elbisenin yanına.

Bekle bir dakika.

"O zaten-"

"Evet, acil durumlar ve öğle yemeği sırasında spor yaptığı günler için her zaman burada bir kıyafet bulundurur." Veronica dolabın kapağını kapattı ve döndü. "Belki de farklı renkte bir takım elbise istemiştir."

"Belki," diye mırıldanıyorum ama buna inanmıyorum.

Veronica gizlemediği bir merakla beni inceliyor. "Ne kadar zamandır Bay Ransom için çalışıyorsunuz?"

"Daha bu hafta
başladım." Başını
sallıyor.

"Peki ya sen?" Ben soruyorum.

"Üç buçuk yıl. Beni yüksek lisanstan hemen sonra işe aldı." Veronica gülümsüyor. "Oldukça sert ve talepkar olabiliyor ve bazen insani becerileri üzerinde biraz çalışmak gerekiyor. Ama dehası inkar edilemez. Ondan çok şey öğrendim ve doğum günlerini ve yıldönümlerini asla unutmaz."

Bu bilgi beni itiraf etmek istediğimden daha fazla memnun etti. "Onun için çalışırken böyle olumlu bir deneyim yaşadığınıza sevindim."

"Ben de öyle. Dürüstçe söyleyebilirim ki o şimdiye kadar sahip olduğum en iyi patron." Veronica yine gülümsüyor. "İçecek bir şey ister misin?"

"Um, hayır teşekkürler. Ben böyle iyiyim."

Oturma alanını işaret ediyor. "Rahatınıza bakın." O ayrıldıktan sonra, Gunner'ın kutsal mekanında yavaşça yürüyorum, yüksek kaliteli mobilyalara ve pahalı modern sanat eserlerine hayranlıkla bakıyordum. Bu ofisin dekorasyonuna ne kadar para harcandığını tahmin etmek bile istemiyorum.

Birkaç dakika manzarayı seyrettikten sonra pencereden dönüp devasa masanın yanına gidiyorum. Gunner'ın aşırı telafi ettiğini söyleyebilmeyi isterdim ama o gece pantolonunda hissettiğim büyük şişkinliğe bakılırsa adamın telafi edecek *hiçbir şeyi* yok.

Masanın üzeri dosyalar ve kâğıtlarla kaplıdır. Fotoğraf ya da kişisel hatıra yok. Yumuşacık stres topları, logolu kupalar ya da diğer ıvır zıvırlar yok. Neredeyse diğer her şeyi dışlayarak köle gibi sıkı çalışan, acımasızca disiplinli bir adamın masası.

Onu Google'da araştırdığımda -ki sonunda araştırdım- UT'de yüksek lisans yaparken bir casus yazılım önleme uygulaması geliştirdiğini ve patentini aldığını öğrendiğimde çok etkilendim. Yenilikçi yazılım ürünü, ona girişimini başlatması için fon sağlayan bir dizi yatırımcının ilgisini çekmiş. Şimdi, otuz yaşında, dünya çapında kırktan fazla ülkede ofisi bulunan bir teknoloji imparatorluğunu yönetiyor.

Sanki bunlar yeterince etkileyici değilmiş gibi, bir hidrojen enerji şirketinin, Fransa ve İsviçre'de lüks otellerin de sahibi. Ve tabii ki tanıştığımız gece beni götürdüğü kulübün de.

Parmak ucumu masasının kenarında gezdirerek yüksek arkalıklı yönetici koltuğuna bakıyorum. Taht gibi görünüyor, o kadar büyük ve hükmedici ki içine oturmak istiyorum.

Dudağımı ısırarak Gunner'ın gelip gelmediğini görmek için omzumun

üzerinden bakıyorum. Hiçbir şey görmeden ya da duymadan masanın etrafından dolanıyorum ve kendimi geniş

Vücudum pelüş siyah deriye gömülürken iç çekiyorum. Cennet gibi hissettiriyor ve zengin malzemenin altında Gunner'ın kolonyasının en hafif izini koklayabiliyorum.

Daha fazlası için açgözlülükle koltuğun etrafında dönüyorum ve bir koku izini takip eden bir tazı gibi koltuk başlığını kokluyorum. Dün Gunner'ın yatak odasını temizlerken, daha önce hiç duymadığım lüks bir Avrupa markası olan kolonya şişesinin fotoğrafını çektim. Bileğime biraz sıktım, böylece günün geri kalanında gizli bağımlılığımı şımartabilirdim. Ayrıca şampuanından ve vücut yıkayıcısından da birkaç derin koku aldım.

Ürkütücü mü? Evet. Acınası mı? Kesinlikle.

Telefonumun müzikli zil sesi çalıyor. El yordamıyla çantamdan çıkarıp ekrana bakıyorum. Numarayı tanıyamayınca belli belirsiz cevap veriyorum, "Alo?"

"Marlowe? Ben Dawson."

"Dawson?" Şaşkınlığımı gizleyemedim. Ondan bir daha haber alamayacağımı sanmıştım.

Kıkırdıyor. "Beni çoktan unuttuğunu söyleme sakın." "Tabii ki unutmadım." Gülümsüyorum.

"Nasılsın?"

"İyi, iyi. Meşgulüm, sıkı çalışıyorum. Bu arada," diyor heyecanla, "Panththeon'un CEO'su için yeni bir iş bulduğunu duydum."

"Uh, evet. Ben onun hizmetçisiyim."

"Güzel, güzel. Bir yerden başlamak lazım, değil mi?"

Bu bir kazı mı?

"Patron nasıl biri?"

"O ..." *İnanılmaz güzel. Çıldırtıcı derecede ukala. Kemik eritecek kadar seksi.* "O iyi biri. Onu neredeyse hiç görmüyorum."

"Hadi canım. Adam bütün gün elleri üzerinde oturarak zengin olmadı." Dawson'ın sesi neredeyse aşık olmuş gibiydi. "Dinle, Barbara anneme buluştuğumuz gece neler olduğunu anlattı. Kabul ediyorum, başka bir adamla gitmene çok sinirlenmişim. Ama geç kalacağımı söylemek için seni daha önce aramamam kısmen benim hatamdı. Yine de seninle tanışmayı çok isterim, eğer istersen."

"Öyleyim," diyorum hissettiğimden daha büyük bir hevesle.

"Harika," diye yanıtlıyor, sesi memnun görünüyor. "Bu hafta sonu şehir dışına çıkıyorum. Gelecek Cumartesi boş musun?"

"Gelecek cumartesi mi?" Çitle çeviriyorum.

"Evet. Yemeğe çıkabiliriz diye düşünmüştüm."

Gülümsemem zoraki gibi geliyor. "Elbette. Bunu yapabiliriz."

"Harika." Kıkırdıyor. "Bu sefer seni ben alacağım, böylece herhangi bir karışıklık olmayacak."

Yüzüm kızardı. "Bu muhtemelen iyi bir fikir."

Tekrar kıkırdıyor. "Bir müşteriyle buluşacağım, o yüzden gitmem gerek. Fırsat bulduğunda bana adresini mesaj at."

"Olur. Gelecek Cumartesi görüşürüz," diyorum, tam o sırada Gunner'ın gür sesinin yaklaştığını duyuyorum.

Panikle çantamı kaptım ve ayağa fırladım. Ama o çoktan kapıdan içeri girmiş, kravatını çözmüş ve Bluetooth kulaklığına bağarmaya başlamıştı bile.

Masasının arkasında beni görünce adımlarını yavaşlatıyor. Ona bakarken kalbim gırtlığıma kadar çarpıyor.

Bugün, çok pahalı olduğu belli olan, elle dikilmiş gri bir takım elbisenin altına açık mavi bir gömlek giyiyor. Huysuz, biraz korkutucu ve çok seksi görünüyor.

Gözlerini benden ayırmadan, "Bitir şu işi" diyerek görüşmesini sonlandırıyor. Sonra kulaklığı çıkarıp masanın üzerine fırlatıyor ve bir elini muhteşem saçlarında gezdiriyor.

Ona bir kaşımı kaldırıyorum. "Kötü bir gün müydü?"

Kaşlarını çatıyor. "Bir toplantıdan diğerine koşturuyorum."

"Oh." Ceketini omuz silkerek çıkarışını ve masanın etrafından dolaşarak giysisinin sandalyesinin arkasına örtüşünü izliyorum. Özel dikim gömleği iri göğsüne yapışıyor ve ciddi şekilde yırtık olduğunu söyleyebilirim.

Sertçe yutkunuyorum. "Um, sadece senden çıkacağım-"

"Hayır. Kal." Elini omzuma koyuyor, parmaklarının sıcaklığı üniformamı kızgın bir damga gibi yakıyor. "Otur. Lütfen."

Parmaklarımı dolgulu kolların etrafında kıvrarak sandalyeye geri gömülüyorum.

Kalçasını masanın kenarına dayamış, pahalı yün pantolonu kaslı kalçalarını geriyor.

Bakışlarımı zorla uzaklaştırmak zorunda kalıyorum. Yanaklarım utanç verici bir şekilde ısındı ve diğer bölgelerim de öyle.

Üniformamın vücudumu nasıl sardığına bakarak yavaşça beni süzüyor. Elbise çok kısa değil ama görmesini istemediğim hiçbir şeyi görmemesi için dizlerimi birbirine bastırıyorum.

"Peki masamda ne yapıyordun?" diye mırıldandı. "Gözetliyor muydun?"

"Hayır! Tabii ki hayır! Ben sadece-"

"Sakin ol. Sadece takılıyorum." Gözleri bana parlıyor. "Seni koltuğumda görmek hoşuma gidiyor."

"Öyle mi?"

Başını sallıyor. "Evinde gibi görünüyorsun."

Sırıtiyorum, arkama yaslanıyorum. "Bu harika bir sandalye. Süper rahat, mükemmel sırt desteği. Ergonomik bir rüya."

Dudakları titriyor. "Ergonomik rüya mı?" "Evet. Nereden aldın bunu?"

"Özel olarak yaptırdım. İstersen odan için de bir tane sipariş edebilirim," diyor. "Rahatsız bir sandalyede ders çalışmana ve ödevlerini yapmana izin veremem."

"Masa sandalyem mükemmel. Ciddiyim. Yenisine ihtiyacım yok. Ama teşekkürler-" Bana güldüğünü fark edince sözümü kesiyorum. Dudaklarımın seğirdiğini hissederek birkaç dakika onu izliyorum. "Bu kadar komik olan ne?"

Başını sallıyor. "Az önce bütün bir konuşmayı ofis koltukları hakkında yaptığımıza inanamıyorum."

Sırıtiyorum. "*Sen* başlattın."

"Gerçekten de öyle." Sırıtiyor ve kollarını önünde kavuşturuyor, pazuları gömleğinin kollarını zorluyor. "Aklıma gelmişken, ev için istediğin ya da ihtiyacın olan bir şey olursa sormaktan çekinme."

"Gerçekten mi? Herhangi bir şey?"

"Ne istersen." Sırıtişında bir parça cinsel alay var. "Makul ölçülerde."

"Evet, Bay Ransom," diye

mırıldandım. Bana göz

kırpıyor.

Flört ediyoruz ve Tanrı yardımcım olsun, her lezzetli anın tadını çıkarıyorum. "Bay Ransom?" diye asistanının sesi interkomdan Masa. "Böldüğüm için özür dilerim ama Bay Kemp arayıp bu akşam yemeğe bir misafir getirip getiremeyeceğini sordu."

"Sorun değil, Veronica." Gunner'ın kalçalarındaki kaslar, ayağını masa sandalyesinin altından geçirip beni daha yakına çekerken esniyor. Kapüşonlu gözlerine bakarken vücudum ısınıyor.

"Rezervasyonu güncellemek için restoranı arayın," diye asistanına talimat verir. "Peki efendim. Hemen."

Dahili telefon sessizleşirken Gunner bana bakıyor.

Kalın kalın yutkunarak gözlerimi Brioni mokasenlerine indiriyorum. "Büyük ayakların var."

"Öyle mi düşünüyorsun?"

"Bu tartışmaya açık değil. Kocamanlar. Ayakkabı numaran kaç?" "On dört."

"Vay canına." Midemde garip bir ihtiyaç düğümü sıkılaşıyor. Gunner'a baktığımda, gözlerinde tamamen hınzır bir parıltı var.

"Ve şimdi eski sözün doğru olup olmadığını merak ediyorsun," diye alay ediyor.

"Hayır, değilim." *Merak etmeme gerek yok. Zaten biliyorum.* "Her neyse, neden benden sana kıyafet getirmemi istedin?" Dolabı işaret ederek soruyorum. "Zaten seçebileceğin bir sürü takım elbisen var."

Yavaş, utanmaz bir sırıtış yüzüne yayılıyor. "Yakalandım."

"Ne oluyor be?" Öfkeyle kekeledim. "Temizliğim bitmemişti ve şimdi eve dönerken trafiğin en yoğun olduğu saatlerde uğraşmak zorunda kalacağım."

"Acele etmene gerek yok. Sana günün geri kalanında izin veriyorum."

"Teşekkürler."

"Bir şey değil." O büyüleyici mavi gözlerde kahkahalar dans ediyor.

Hâlâ biraz sinirli bir şekilde ona elimi sallıyorum. "İşe giderken hep takım elbise mi giyersin?"

Kaşları çatılmış bir halde kendine bakıyor. "Bunun nesi yanlış?"

"Öncelikle, Casual Fridays diye bir şey duymadın mı hiç?" "I-"

"Sen bir teknoloji CEO'susun. Herkese ne kadar havalı ve hip olduğunu göstermek için kot pantolon ve kapüşonlu sweatshirt'ten başka bir şey giymemen gerekiyor."

Ağzı eğlenerek seğiriyor. "Gündelik kıyafet kurallarına uymayan yabancı yöneticilerle iş yapmak için çok seyahat ediyorum. Ayrıca babam ofise giderken hep takım elbise giyerdi ve sanırım bu bende silinmez bir etki bıraktı."

Sözleri karşısında gülümsemeden edemiyorum. "Annem için de aynısı geçerliydi. Güçlü takımlar ve topuklular. Her gün, istisnasız."

"Öyle mi?" Gunner'ın gözleri keskin bir ilgiyle parlıyor. "Büyük bir hukuk firmasının ortağı, değil mi?"

Başımı salladım.

"Evden uzaklaşman hakkında ne düşünüyordun?"

Tereddüt ediyorum. "Hata yaptığımı düşünüyordun. Ama bu yeni bir şey değil."

"Ne demek istiyorsun?"

Dudaklarım alaycı bir şekilde bükülüyor. "Karar verme yeteneğime pek güvenmiyor diyelim."

Gunner'ın gözleri benimkileri araştırıyor. "Bu yüzden mi yakın değilsiniz?" "Sebeplerden biri de bu."

Daha fazlasını duymak istiyor gibi görünüyor ama paylaşmayı bitirdim.

"Gitsem iyi olacak." Ayağa kalkıp çantamın askısının omzuma asıyorum. "Bu akşam yemekte iyi eğlenceler."

Yavaşça başını sallıyor, bakışları dudaklarımda.

Yanından geçmeye çalıştığımda bileğimi yakalıyor. Dokunuşuyla ürperiyorum, gözlerimiz buluşuyor ve sarılıyor.

"Telefondaki kimdi?" diye rahatça soruyor.

Ona göz kırpyorum. "Ne?"

"Ben içeri girdiğimde telefonda yeni çıkıyordun."

"Bunu gördün mü?"

"Her şeyi görüyorum."

Bu üç kelime tüylerimi diken diken ediyor. "Dawson'la konuşuyordum."

Gunner'ın gözleri kısılır. "Dawson kim?"

"O gece buluşmam gereken adam." Sırıttım. "Taklit ettiğin adam."

"Ah." En ufak bir utanç duymuş gibi görünmüyor. "Ne istiyormuş?"

Bileğimi serbest bırakıyorum. "Bunun seni nasıl ilgilendirdiğini anlamıyorum."

"Yine de söyle."

Bu adamın cesareti!

"Eğer bilmek istiyorsan, bana çıkma teklif etti. Biliyorsun, ilk randevumuz ismini vermeyeceğim *biri* tarafından sabote edildiğinden beri."

Gunner kıkırdıyor, hâlâ hiç utanmadan. "Onu geri çevirdiğinde ne dedi?"

Gözlerimi kısıyorum. "Onu reddettiğimi nereden çıkardın?"

"Reddetmedin mi?"

"Hayır. Yapmadım."

Gunner başını sallıyor, gözlerinde hafif bir parıltı vardır. "Dawson'la ilgilenmiyorsun."

Çenemi kaldırıyorum. "Kiminle ilgilendiğimi nereden biliyorsun?" "Bu konularda iyi içgüdülerim vardır."

"İçgüdülerin yanlış," diye karşılık veriyorum.

"Öyle mi?" Yavaşça ayağa kalkıyor, üzerime doğru geliyor.
Dudaklarımı yalıyorum, ağzım aniden kuruyor. Bakışları bu hareketi takip ediyor ve damarlarıma ısı gönderiyor.

"Randevun ne zaman?" diye soruyor
usulca. "Önümüzdeki Cumartesi."

"Hmm." Elini uzatıp çeneme dokunuyor, parmak uçlarıyla hafifçe.
"Korkarım önümüzdeki Cumartesi müsait olmayacaksın."

Kaşlarımı çatıyorum, kafam karışmış gibi hissediyorum. "Neden olmasın?"

"O gece bir akşam yemeği partisi veriyorum ve hizmetinize ihtiyacım olacak." "Ama cumartesi günleri izinliyim," diye itiraz ettim.

Bir kaşını kaldırıyor. "Mülakatınız sırasında 'gerektiğinde diğer görevleri yerine getirmek' ifadesinin hangi kısmını anlamadınız?"

İçimde sıcak bir öfke alevleniyor. "Neden akşam yemeği partinizi ilk kez duyuyorum? Bayan Calder tek kelime etmedi."

Omuz silkiyor. "Aklından çıkmış olmalı."

Ona inanmıyorum. Bir saniye bile.

"Görünüşe göre David'le randevunu yeniden planlaman gerekecek," diyor. "Dawson," diye çıkışıyorum.

"Doğru. Dawson." Dudakları seğirerek yanımdan geçip sandalyesine oturdu ve parmaklarını yüzünün önünde birleştirerek arkasına yaslanıp beni düşünmeye başladı. "Seninle temasa geçmesi neden bu kadar uzun sürdü?"

"Ne?" Masasının arkasında erkeksi bir güç ve otoriteyle dolup taşan bakışları dikkatimi dağıtıyor.

"Randevunuz iki hafta önceydi," diyor sakince. "Neden yeniden planlamak için bu kadar bekledi?"

"Ne fark eder ki?" Tersliyorum. "Sadece merak ediyorum. Sen merak etmiyor musun?"

Öfkeyle bir of çektim. "Belki meşguldü. Belki de o gece bardan başka bir adamla ayrıldığım için sinirlenmiştir. Onu suçlayabilir misin?"

Gunner bana uzun, spekülatif bir bakış attı. "Benim için çalıştığını biliyor mu?"

Kaşlarımı çatıttım. "Neden?"

"Öyle mi?"

"Evet."

"Hmm."

Ona ters ters baktım. "Beni aramasının sebebinin bu olduğunu mu söylüyorsun? Ünlü bir teknoloji milyarderi için çalışıyorum ve senin gözüne girmek için beni mi kullanmak istiyor?"

Gunner'ın gözleri parlıyor. "Görünüşe göre Romeo hakkında kendi sonuçlarını çoktan çıkarmışsın."

Beni açık bir kitap gibi okuduğu için ondan nefret ediyorum.

"Bu konuşmayla işim bitti." Dönüyorum ve kapıya doğru yürüyorum.

"O adamla vaktini boşa harcama," diye sesleniyor arkamdan. "O değildi.

olması gerekiyordu."

Patronum olduğunu umursamadan onu tersledim.

Karanlık, seksi kahkahası beni kapıdan dışarı kadar takip ediyor.

O AKŞAM, kıyafetlerimi gece çantasına doldururken kız kardeşim beni aradı.

Hafta sonunu Quinn ve Sansa ile birlikte eski dairemde geçireceğim. Gunner'la yaşadığım çıldırtıcı karşılaşmadan sonra, bu gece yatak odasına gizlice girip onu uykusunda boğmayacağım konusunda kendime güvenmiyorum.

Telefona cevap verdiğimde Ember heyecanla kulağıma fısıldıyor, "Aman Tanrım! Daha önce patlattığın bomba yüzünden hâlâ şoktayım! Tüm detayları öğrenmek için seni aramaya can atıyordum!"

Kaşlarımı çattım. "Neden fısıldayarak bağıırıyorsun?

Neredesin?" "İş yerindeki tuvaletteyim."

"Saat neredeyse dokuz oldu. Hala ofiste misin?"

"Ben aşırı çalışan bir birinci sınıf avukatım. Ofisten başka nerede olabilirim ki?" Sesindeki acı izi, avukatlığı iddia ettiği kadar sevip sevmediğini ilk kez merak etmeme neden oluyor.

"Annem yeni patronun hakkında konuşmadan duramadı. Seni aradı mı?" "Evet. İki kez."

"Açmadın mı?"

"Ne düşünüyorsun?" Tuvalet sifonunun sesini duyunca burnumu kırıstırıyorum. "Bir numara mı yapıyorsun, iki numara mı?"

Ember kıs kıs güler. "Sakin ol. Sadece işlemem ve tamponumu değiştirmem gerekiyordu.

Her neyse, gerçek bir milyarder için çalıştığına inanamıyorum!" "Fazla heyecanlanma," diyorum karanlık bir sesle. "Fazla abartılıyor."

"Deli misin sen? Gunner Ransom için çalışmak nasıl abartılabilir?"

"Şaşıracaksın," diye homurdandım.

"Ne demek istiyorsun? O bir pislik mi?"

Çantama bir gömlek daha attım. "Kötü bir başlangıç yaptık diyelim."

"Ne oldu? Sakın bana bu konuda konuşmak istemediğini söyleme," diye uyarıyor Ember. "Üç haftadır sır saklıyorsun ve bu bizim çalışma şeklimiz değil. Oraya uçup kışına tekme basmamı istemiyorsan, anlatmaya başlasan iyi edersin."

İç çekerek, Gunner'la tanıştığım gecedan başlayıp bugünkü can sıkıcı ofis karşılaşmasına kadar tüm hikayeyi anlatmaya başladım.

"Vay anasını," diyor Ember sözümü bitirdiğimde.

"Ho-lee bok." "Temel olarak," diye mırıldanıyorum nefesimin altında.

"Bakalım doğru anlamış mıyım? Flörtün sandığın ve neredeyse düzüştüğün seksi adam, şu anda yanında çalıştığın milyarder Gunner Ransom muydu?"

Yüzümü buruşturuyorum. "Bu şekilde özetlendiğini duymak kulağa daha da kötü geliyor."

Kız kardeşim gülüyor. "Hangisi beni daha çok şaşırtıyor bilmiyorum; yaptığı üçkâğıtçılık mı yoksa aşırı cömert iş teklifi mi? Adamda ciddi cesaret var."

"Hiçbir fikrin yok," diye mırıldandım.

"Oh, hayal edebiliyorum." Ember şehvetle kıkırdar.

Dudağımı ısırdım. "İş kabul ettiğim için deli olduğumu mu düşünüyorsun?"

"Şaka mı yapıyorsun? Sana iki yüz bin dolar ödüyor. Bu kadar parayı geri çevirecek birini tanımıyorum, özellikle de senin zor durumundayken." Ember ellerini yıkarken akan suyun sesi duyuluyor. "Çalışma saatlerin nedir?"

"Yedi buçuktan dörde kadar. Hafta sonları izinliyim." *Önümüzdeki hafta sonu hariç*, diye düşünüyorum ekşiyerek.

"Yüksek lisans yaptığınıza göre, esnek bir program sunuyor mu?"

"Evet. Dersler başladığında çalışma programım ayarlanacak. Okul harcımı da o ödeyecek. Hepsini."

"Ciddi misin? Bu müthiş bir şey!"

Gülümsüyorum. "Bu kesinlikle büyük bir satış noktasıydı."

"Şaka yapmıyorum." Ember'ın sesi çok memnun görünüyor. "Yani . . . Sadece sormak zorundayım."

"Ne?"

"Onun odası seninkinden ne kadar uzakta?"

Kaşlarımı çattım. "Bunun ne önemi var ki?"

"Çünkü seni becermek istiyor," diyor Ember pis bir kahkaha atarak.
"Ve sen de onu becermek istiyorsun."

Yanaklarımın ısındığını hissediyorum. "İstemem, niyetim olduğu anlamına gelmez.
için."

"Mmm. En azından karşılıklı şehveti inkar etmedin." Ember karıştırıyor
gürültüyle çantasını karıştırıyor, muhtemelen ruj arıyordu. "Biliyorsun, bir
iş avukatı olarak, patronunla kesinlikle yatmaman için bir sürü neden
sıralayabilirim. Yanlış gidebilecek pek çok şey var. Açıkçası, bu felaket için
bir reçete."

Nefes alıp veriyorum. "Patronumla yatmıyorum."

Ember kıkırdar. "Ünlü son sözler, evlat. Ünlü son sözler."

On Birinci Bölüm

MARLOWE

D GARİP BİR ŞEKİLDE KISA
BİLDİRİME RAĞMEN, konağın devasa oturma odası
ertesini Cumartesi günü misafirlerle dolup taşar. Gunner'ın doğaçlama akşam
yemeği partisi için en az iki yüz kişi gelmiştir.

Görünüşe göre hafta sonunun kaçırılmaması gereken sosyal etkinliği.

Gelen konukları karşılamak için ön kapıda görev yapıyorum. Bunlar Austin'in önde gelenleri: teknoloji yöneticileri, girişimciler, milyarder yatırımcılar, büyük vakıf fonlarına sahip sosyetikler.

Şoförlü arabalardan tasarım smokinleri ve ısıtılı gece elbiseleriyle iniyorlar. Üzerlerinden yayılan güç, lüks ve ayrıcalığın kokusunu alabiliyorum. Bana özel etkinlikler için tahsis edilen üniforma olan düz beyaz bluzum, ince siyah eteğim ve uzun siyah ayakkabılarımla kendimi fakir gibi hissediyorum.

Gelenlerin durgunluğu sırasında, partiye göz atmak için koridora gizlice giriyorum. Konuklar kahkahalar atarak, sohbet ederek, şampanyalarını yudumlayarak ve ordövrlerini atıştırarak etrafta dolarken Chopin'in melodileri havada romantik bir şekilde süzülüyor.

Odanın ortasında, Gunner küçük bir kalabalık tarafından kuşatılmış durumda. Ismarlama bir smokin giymiş, bir elini rahatça cebine sokmuş.

O kadar iyi görünüyor ki nefesimi kesiyor ve beni çok kızdırıyor. Onu çekici bulmak istemiyorum. Randevumu engelledikten sonra

Dawson'la -yine!/- Ona kızgın kalmak istiyorum. Ama onu görmek bile hormonlarımı alt üst ederken bu çok zor. Bütün hafta onu görmedikten sonra, kendimi her gülümseyişini, her göz kırpışını, misafirleriyle sohbet ederken kaldırdığı her seksi kaşını içerken buluyorum.

Gördüğüm hiçbir erkek gibi smokin giymiyor ve bu yüzden ondan nefret ediyorum. o.

Alt dudağımı kemirerek, şampanya kadehini kaldırışını izliyorum. Ağzını. Bakışlarımı hissetmiş gibi başını çeviriyor ve doğrudan bana bakıyor. Bütün hava ciğerlerimi terk ediyor.

Uzun bir süre bana bakıyor, sonra göz temasını kesmeden yavaşça şampanyasından bir yudum alıyor.

Nabız deli gibi atıyor, gözden kayboluyorum ve aceleyle ön kapıdaki yerime dönüyorum.

Bir motosikletin kükremesini duyunca kapıyı açıyorum ve siyah bir Kawasaki Ninja'nın üzerinde eve doğru gelen bir adam görüyorum. Siyah bir smokin ve siyah kovboy çizimleri giymişti.

Motoru durdurmasını, kickstand'i indirmesini ve kaskını çıkarmasını izliyorum, kalın siyah saçları muhteşem bir yüzün üzerine dökülüyor. Onu hemen Maverick Ransom olarak tanıdım, Gunner'ın ikiz kardeşi.

Bir elini saçlarında gezdiriyor, asi buklelerini evcilleştirmeye çalışıyor ama başaramıyor. Bisikletten usulca inişini ve bu gece valeleri denetleyen Bay Leland'a sırtışını hem hayranlıkla hem de keyifle izliyorum. İki adam birkaç kahkaha atıyor, sonra Maverick eve doğru bir bakış atıyor ve beni kapı aralığında gizlenirken görüyor. Tembel sırtışı genişliyor, koyu renkli kirli sakalına beyaz bir kesik atıyor.

Kutsal duman gösterisi!

Birkaç dakika daha şakalaştıktan sonra Bay Leland'ın omzuna vurur ve ön merdivenlerden çıkmaya başlar. Gunner'la aynı yapıdadır; uzun boylu, geniş omuzlu, dar kalçalı ve uzun bacaklıdır. Çift yumurta ikizi olmalarına rağmen, kare çeneli yakışıklılıkları kardeş olduklarına şüphe bırakmayacak kadar benzerdir.

Maverick merdivenlerin tepesine ulaştığında, onu içeri almak için kapıyı daha geniş açıyorum.

Şaşkınlık içinde bana bakıyor. "Vay anasını. Bardaki bebek."

Gülümsemekten kendimi alamıyorum. "Pantheon'un web sitesinde resminizi gördüğümde tanıdık geldiğinizi biliyordum. Kardeşinle tanıştığım gece sen de oradaydın."

"Öyleydim." İkizi kadar delicesine seksi bir şekilde bana sırtıyor.
"Gunner bana bu gece geleceğini söylemedi."

"Fazla seçeneğim yoktu. Onun için çalışıyorum."

"Şaka yapıyorsun."

"Hayır. Ben onun yeni hizmetçisiyim."

"Bu doğru mu?" Maverick yavaşça bana bakıyor ve sırtarak başını sallıyor. "O sinsi orospu çocuğu."

"Bunu tekrar söyleyebilirsin." Küçük bir dürtü bana "O gece randevumu taklit ettiğini sana söyledi mi?" diye itiraf ettiriyor.

Maverick bana göz kırpmıyor. "Yine mi geldin?"

"Onu buluşacağım adamla karıştırdım ve gerçek randevum arayıp kimliğini ifşa edene kadar maskaralığa devam etti."

Maverick şaşkınlıkla bana bakıyor, sonra bir kahkaha patlatıyor.

Ses o kadar zengin ve bulaşıcı ki dudaklarımın seğirdiğini hissediyorum. "Eğlenceli bulmana sevindim."

"Özür dilerim," diyor seksi kıkırdamalar arasında. "Gunner'ın yaptığı çok yanlış. Ama bu onun yapacağı bir şey değil. O böyle şeyler yapmaz."

"Evet, yaptı."

Maverick sırtıyor. "Onun adına özür dilerim. Saygılarımla." Gözleri kardeşininkilerden daha açık, buz mavisi, sizi içine çekiyor ve olduğunuz yere kilitliyor. "Adın ne güzelim?"

"Marlowe."

Elimi sıkıyor, teni sıcak ve hafif nasırlı. "Tanıştığımıza memnun oldum, Marlowe."

"Sana da." Gülümsüyorum. "Bir sürü insan sizi soruyor, Mr. COO, o yüzden içeri girip geyik yapmaya başlasan iyi olur."

Sırtıyor. "Ne zamandır kapı görevindesin?"

"Sadece son misafir gelene kadar. Sonra garsonlara yardım edeceğim."

Maverick'in gözleri bana parıldıyor. "Seni bulacağım," diye söz veriyor ve partiye katılmak üzere uzaklaşıyor.

Yarım saat sonra, kalabalığın arasında gümüş bir tepside şampanya ikram ediyorum. Kendimi görünmez hissediyorum, elitlerin bu gösterişli dünyasında tamamen önemsizim. Böyle bir şey normalde beni rahatsız etmezdi. Ama bu gece, nedense, rahatsız ediyor.

Odanın içinde dolaşırken Gunner'a göz atmadan edemiyorum. Hâlâ etrafında vızıldayan bir kalabalık var ve şimdi koluna yapışmış uzun boylu bir sarışın var. Omzu açık gümüş rengi bir elbisenin içinde muhteşem görünüyor.

zarif kıvrımlarını kucaklıyor. Onu kapıda karşıladığımı hatırlamıyorum, o yüzden geç gelmiş olmalı.

Biri tepsimdeki son şampanya flütünü de alınca dikkatim dağılıyor. Şampanyamı tazelemek için mutfığa dönmek yerine, Gunner'ı gizlice izlemeye devam etmek için mermer bir sütunun arkasına geçiyorum.

Bir hikaye anlatıyor, konuşurken bir eliyle işaret ediyor. Dinleyicileri büyülenmiş görünüyor, her kelimesine kilitlenmişler. Bir noktada sarışın başını arkaya yatırıyor ve mükemmel beyaz dişlerini göstererek gülüyor.

Gunner ona gülümsediğinde göğsümde garip bir burkulma hissediyorum. "Eğleniyor musun?"

İrkildim ve neredeyse boş tepsimi düşürecektim.

Maverick onu yakalıyor, gözlerinde kahkahalar dans ediyor. "Özür dilerim. Seni korkutmak istememiştim."

"Ben, uh, sadece, um-"

"Patronunu mu
gözetliyordun?"

Yüzümü sıcaklık
kaplıyor.

Maverick güler. "Merak etme. Sırrın benimle güvende." Boş tepsimi yanımdan geçen bir garsona uzatıyor.

Ona kaşlarımı çatıyorum. "Daha fazla şam-"

"Rahatla. Onlar halleder."

"Ama-"

"Aması yok. Ara vereceksin, ısrar ediyorum."

Ona alaycı bir bakış attım. "Alınma ama maaş çeklerimi imzalayan Ransom sen değilsin."

Sırıttıyor. "Touché."

Başka bir sunucu şampanya ikram etmek için yaklaştığında, Maverick tepside iki flüt alıp birini bana uzatıyor.

Başımı sallıyorum. "Yapamam. Çalışıyorum-"

"Evet, evet, evet." İtirazımı geçersiz kılıyor ve soğutulmuş bardağı elime tutuşturuyor. "Biraz gevşemelisin, saçlarını açmalısın. Hatırladığım kadarıyla muhteşemdi."

Ona sırtımdan edemiyorum. "Başımı belaya sokacaksın."

"Kimin, benim mi? Asla."

"Evet doğru," diye gülüyorum. "İçimden bir ses senin kadınları yoldan çıkarma konusunda epey tecrübeli olduğunu söylüyor."

"Ne demek istediğin hakkında hiçbir fikrim yok. Şerefe." Kadehini benimkine vuruyor. Şampanyadan bir yudum almadan önce suçlulukla etrafıma bakıyorum.

"Aferin kızıma." Maverick'in gözleri hınzır bir onayla parlıyor. "Demek *sen* bozulabilir."

"Görünüşe göre öyle." Sırıtiyorum ve biraz daha şampanya yudumluyorum. "Bu arada adı Laurene."

Maverick'e göz kırpmıyorum. "Kim?"

"Bir dakika önce ters ters baktığın sarışın."

Yanaklarım yanıyor. "Dik dik bakmıyordum."

Maverick bilerek sırtıyor ama benimle tartışmıyor.

Birkaç dakika sonra bakışlarımı Gunner'ın koluna yapışmış kadına çeviriyorum. "Eski kız arkadaşın mı?" Sıradan görünmeye çalışarak soruyorum.

"Eski nişanlım."

Şaşırdığımı hissediyorum. "Kardeşin nişanlı mıydı?"

Maverick kıkırdıyor. "Şok edici, değil mi?"

Başımı sallayıp biraz daha şampanya yudumluyorum ve sarışının Gunner'a yaklaşmasını izliyorum. Biraz daha yaklaşırlarsa birbirlerine kaynaşacaklar.

"O bir otel varisi," diye gönüllü oluyor Maverick.

"Gerçekten mi?" Tabii ki Gunner varislerle çıkıyor. O süper zengin bir seks sembolü ve emrinde çok sayıda güzel kadın var. Kiralık yardımcılarla - özellikle de benimle- takılmak zorunda değil.

"Peki ne oldu? Neden ayrıldılar?" Maverick tereddüt ettiğinde yanaklarımdaki sıcaklık artıyor. "Özür dilerim. Burnumu sokmak istememiştim."

"Sen değilsin." Maverick kadehini dudaklarına götürür. "Laurene Gunner'ın çok fazla çalıştığını düşünüyordu. Onunla daha çok vakit geçirmesini, romantik gezilere çıkmasını, daha özenli olmasını istiyordu." Maverick'in ağzının köşesi sanki eğleniyormuş gibi yukarı kalkıyor. "Gunner onun ultimatoma iyi yanıt vermedi, bu yüzden ondan ayrıldı."

"Nişanı attı mı?"

Maverick başını sallar. "Ültilatomların nadiren talep eden kişilerin lehine sonuç verdiğini zor yoldan öğrendi. Onu geri istiyor ve işleri yoluna koyabileceklerini umuyor."

"Oh?" Boğazımda pamuk varmış gibi hissediyorum. "Şey, onlar için en iyisini diliyorum."

"Mmm." Maverick şampanyasını yudumluyor, soluk mavi gözleri flütün kenarından beni inceliyor. Yüzümde ne gördüğünü merak ediyorum. Bilmek istediğimi sanmıyorum.

Gunner aniden bize doğru bakıyor, gözleri hoşnutsuzluğa benzer bir şeyle kısılıyor. Sarışın onun bakışlarını takip ediyor ve kaşlarını çatıyor,

önce bana sonra Gunner'a baktı.

Maverick'ten bilmiş bir kıkırdama yükseliyor. "İlginç."

"Ne?" Ben soruyorum.

"Şunu izle," diye mırıldanarak bana yaklaşıyor. Gunner'ın ifadesi karardığında, Maverick şeytanın kendisinden gelebilecek hıznır bir kahkaha atıyor.

Ona başımı salladım. "Eğer kovulursam, seni suçlayacağım."

Kıkırdıyor. "Endişelenme güzelim. İnan bana, hiçbir yere gitmiyorsun."

Bunun ne anlama geldiğini bilmiyorum. Detaylandırmasını isteyemeden bana göz kırpmıyor ve kalabalığın arasına karışıyor. İki kadın hemen ona yapışıyor, sırtıyor ve vizon kirpiklerini kırıştırıyor.

Gunner'a doğru bakma isteğime direnerek kadehimi boşaltıyorum ve mutfığa doğru ilerliyorum. Yemekçiler akşam yemeğini hazırlamak için koşuşturuyorlardı. Elinde ordövr tepsisiyle aceleyle geçen bir garson tarafından neredeyse biçiliyordum.

Mutfığın karşısında, Bayan Calder catering müdürüyle görüşüyor. Bütün akşam çok otoriterdi, manyak bir talim çavuşu gibi herkese emirler yağdırıyordu. Onun hedefinde olmak istemiyorum, bu yüzden bir tepsi şampanya kadehi alıp aceleyle partiye geri dönüyorum.

Patronum ve eski sevgilisi kalabalığın arasında sürükleniyor, gülüyor ve diğer konuklarla kaynaşıyorlar. Mesafemi korumaya kararlı bir şekilde odanın karşı tarafına geçiyorum ve orada kalıyorum.

Kaçınma stratejim Gunner ve Laurene'in bana doğru geldiğini fark edene kadar işe yarıyor gibi görünüyor. Sarışınla göz göze geldiğimde içime soğuk bir bıçak saplandığını hissediyorum. Ben dönüp kaçamadan o elini kaldırıp sanki restorandaki bir garsonmuşum gibi beni çağırıyor.

Bir laneti bastırarak, tepsim bir elimde dikkatlice dengelenmiş halde ilerlemeye başlıyorum. Gunner yaklaşmamı izliyor, yüz ifadesi gergin ama temkinli. O kadar sinir bozucu ki, taşıdığım içecekleri düşürmeden önce kendimi rahatlamaya ve nefes almaya zorlamam gerekiyor.

Çifte ulaştığımda Laurene tepsimden bir flüt alıyor, gümüş yeşili gözleri beni tepeden tırnağa süzüyor. Buz gibi sarı saçları ve güneşin öptüğü teniyle yakından daha da muhteşem görünüyor. Korkutucu derecede muhteşem.

"Gunner bana yeni kahyası olduğunu söyledi," diyor kibirli bir şekilde.

Gülümseyerek başımı sallıyorum. "İşe ihtiyacım olduğunda beni işe alacak kadar nazikti."

"İşte benim Gunner'ım," diye iç geçiriyor ve mükemmel bakımlı elini onun göğsünde gezdiriyor. "Her zaman mazlumların şampiyonu."

"Gerçekten de," diye mırıldanıyorum, Gunner'ın sessiz bakışlarıyla buluşarak. "Çok cömert davrandı."

Laurene gözlerini kısar. Kusursuz bir şekilde haute couture giyinmiş, cazibe, zenginlik ve seksi sofistike bir görünüm sergiliyor. Onun yanında, hizmetçi kıyafetlerimin içinde kendimi sıkıcı ve rüküş hissediyorum.

Tepsimi Gunner'a uzattım. "Biraz daha şampanya?"

Yavaşça bir bardak alıyor, gözleri yüzümden hiç ayrılmıyor. "Partinin tadını çıkarıyor musun?"

"Kesinlikle efendim," diye nefesi kesilmiş bir genç kız gibi konuşuyorum. "Cumartesi gecesini olmak isteyeceğim başka bir yer yok."

Gözlerinde belli belirsiz bir eğlence pırıltısı parlıyor. Bana ukala dediğini neredeyse duyabiliyorum ve gülmek istiyorum.

Laurene aramızda bir bakış fırlatıp kaşlarını çatıyor, sonra el değmemiş bardağını keskin bir çınlamayla tepsime bırakıyor. "Yani Margaret-"

"Marlowe," diye düzeltiyorum.

Masumca göz kırpmıyor. "Ben de öyle demedim mi?" "Margaret dedin. Adım Marlowe."

"Özür dilerim." Gülümsemesini zorlukla bastırıyor. "Aksanınızı anlayamadım. Nerelisiniz?"

"Pittsburgh."

"Tanrım. Evden çok uzaktasın, değil mi?" Bana şüpheyile bakıyor. "Teksas'ta kalıcı olarak kalmayı mı planlıyorsun?"

"Um-"

Gunner alaycı bir hoşgörülle, "Buraya daha yeni geldi," diyor. "Yüksek lisansını bitirdiğinde o köprüyü geçecek."

"Doğru." Laurene'e gülümsedim. "Ne dediyse o." Dudakları hoşnutsuzlukla geriliyor.

Gunner başparmağını bardağının ağzında gezdirerek sessizce beni selamlıyor. Uzun parmaklarına bakıyorum ve içimde hissettiklerini, okşadıklarını, ittiklerini, beni hayatımda yaşadığım en ateşli orgazma götürdüklerini hatırlamadan edemiyorum.

Yanaklarımı sıcaklık basarken bakışlarımı onunkilere kaldırıyorum. Gözlerindeki şeytani parıltıdan tam olarak ne düşündüğümü bildiğini ve bundan hoşlandığını anlayabiliyorum. Piç kurusu.

Laurene odanın karşısındaki birine el sallıyor ve sonra kolunu Gunner'ınkiyle birleştiriyor, açıkça benim yararına hak iddia ediyor. "Hadi gidip Hugh'a merhaba diyelim. Yeni yatıyla ilgili her şeyi duymak istiyorum ve belki gelecek ay muhteşem gün batımı partilerinden birini düzenlemesi için onu ikna edebilirsin."

Gunner şampanyasını bitiriyor ve boş kadehi tepsime koyuyor, gözlerimin içine bakarak mırıldanıyor: "İşinize dönmenize izin vereceğiz."

"Elbette. Keyfinize bakın." Tatlı tatlı gülümsüyorum ve yürüyüp gidiyorum. Omzumun üzerinden bir bakış atarak, Laurene'le birlikte kalabalığın içinde kaybolmadan önce Gunner'ın bana pişmanlık dolu bir ifadeyle baktığını görüyorum.

Tepsim boşalana kadar şampanya servisi yapıyorum. Tekrar doldurmak için mutfığa dönerken Bayan Calder yolumu kesti.

"Pişmanlık yapıyorsun, değil mi?"

"Evet," diye cevap veriyorum, ona temkinli bir bakış atarak. "Neden?"

Bir köşeye sıkışmış, pırıl pırıl kuyruklu piyanoyu işaret ediyor - kanadı kalkık, telleri açıkta, fildişi tuşları parlıyor. "Oturma odasını her temizleyişinde ona hayran hayran baktığını görüyorum. Neden yemekten önce konuklarımız için bir şeyler çalmıyorsun?"

"Hayır," diyorum aceleyle. "Aylardır oynamadım. Çok paslandım."

"Burası Carnegie Hall değil canım. Kimse Mozart'ı beklemiyor." Elimden tepsiyi aldı, beni Steinway'in yanına götürdü ve neredeyse beni iterek bankın üzerine oturttu.

Birkaç kişi bize doğru bakıyor. Birkaçı eğlenceli bir performansın cazibesine kapılarak bize doğru gelmeye başladı. Kısa süre sonra diğerleri de onları takip ediyor ve ben farkına bile varmadan büyük bir kalabalık toplanıyor.

Etrafıma bakarken zorlukla yutkunuyorum. Maverick her iki kolunda çekici birer kadınla kalabalığın ön tarafına yakın bir yerde duruyor. Laurene bir kenarda duruyor, sıkılmış bir ilgisizlikle beni izlerken elmas gerdanlığını parmaklıyor.

Neyse ki Gunner görünürde yok.

"Bu parça babam tarafından bestelendi," diye gergin bir şekilde dinleyicilerime duyuruyorum. "Adı 'Mavi Dilek'. Eserleri pek bilinmiyor, o yüzden birkaç kez hata yaparsam farkı anlamayacağınızı umuyorum."

Kahkahalar kalabalığın içinde dalgalanıyor. Maverick bana sırtıyor, gözleri takdirle parlıyor. Bayan Calder bana cesaretlendirici bir baş selamı veriyor.

En son ne zaman "Blue Wish" çaldığımı hatırlamıyorum. Ama parmaklarım tuşların üzerinde hareket etmeye başladığında, tanıdık melodi

bana geri geliyor ve

Birden çocukluğuma geri dönüyorum, eski piyanomuzun başına oturup babamın gururlu bakışları altında şarkının notalarını tıngırdatıyorum.

Tam sinirlerim yatışmaya başlamışken, Gunner'ın girişte çerçevelenmiş olduğunu görmek için başımı kaldırıyorum.

Gözlerimiz kilitlendi.

Aramızdaki bağ hissediliyor, beni öyle bir sarsıyor ki neredeyse yanlış notaya basacaktım.

Yavaşça bana doğru ilerliyor, kalabalık ona yer açarken gözleri benimkilerden hiç ayrılmıyor.

Avuçlarım terden nemli bir hal alıyor. Kendimi piyanonun tuşlarına bakmaya zorluyorum, çarpan kalbime ya da onun bakışlarının ağırlığına değil müziğe odaklanıyorum.

Şarkıyı bitirdiğimde kalabalık alkışa boğuldu. Maverick en yüksek sesle alkışlıyor ve ıslıkla onaylıyor.

Gunner sadece bana bakıyor. Yüzünde hiçbir duygu yok, ama mavi gözleri daha parlak yanıyor gibi. Daha sıcak.

Ayağa kalkıp selam veriyorum ve alkışlar arttıkça sırtıyorum.

Laurene Gunner'ın kulağına fısıldamaya başlar. Dikkati dağılmış bir şekilde başını sallar ve artık tanıdık gelen bir hareketle elini saçlarının arasından geçirir.

Bayan Calder sevinçli bir gülümsemeyle yanıma geldi; gecenin ilk gülümsemesiydi bu. "Çok güzeldi canım. Çok iyi çalışıyorsun."

"Teşekkür ederim," diyorum utanarak. "Pratikten çok uzağım."

"Kimsenin fark ettiğini sanmıyorum. Ama istediğin zaman piyanoda pratik yapabilirsin."

"Gerçekten mi? Bay Ransom'ın aldırmayacağını mı düşünüyorsunuz?"

"Neden yapsın ki? O piyanoya bir servet harcadı ve neredeyse hiç kullanılmıyor. Ayrıca," diye ekliyor parıldayan gözlerle, "belli ki senin çalmandan hoşlanmış."

"Öyle mi düşünüyorsun?" Kararsızlığımı gizleyemiyorum. "Bazen onu okumak zor oluyor." "Onu tüm hayatı boyunca tanıdım ve onu bir kitap gibi okuyabiliyorum. İnanın bana, çok memnun oldu." Bayan Calder kolunu benimkinin arasına sokup göz kırıyor. "Hadi gidip akşam yemeğini kontrol edelim, olur mu?"

Parti açık havaya taşınır, çimenlerin üzerine dizilmiş kağıt fenerler akşam esintisiyle sallanır ve beyaz ketenle kaplı masaların üzerinde mumlar parlar. Açık havada yumuşak caz, rahatlatıcı ve romantik bir şekilde süzülür.

Konuklar yemekten sonra kaynaşıyor, keyifli yaz gecesinin tadını çıkarırken masadan masaya dolaşıyorlar.

Artık mesaim bittiğine göre, sıcak bir köpük banyosu beni çağırıyor. Ama odama gitmek yerine topuklu ayakkabılarımı çıkarıp rıhtıma doğru ilerliyorum. Ayaklarımın altındaki çimenler ılık ve süngerimsi bir his veriyor, suyun kenarına kadar uzanıyor.

Üst güvertesi olan büyük bir kayıkhanenin önünden geçerek iskelenin sonuna kadar yürüyorum ve oturup bacaklarımı kenardan sarkıtıyorum. Ay gölün camsı yüzeyinden yansıyor, su yumuşak bir esinti altında dalgalanıyor.

Atkuyruğumun lastiğini çekip çıkarıyorum ve derin bir iç çekerek saçlarımı sallıyorum.

Uzun bir gün oldu ama gerçekten şikayet edemem, özellikle de dün ilk maaşımı aldıktan sonra. Vadesiz hesabıma yatırılan sağlıklı meblağı gördüğümde kendimi piyango kazanmış gibi hissettim. Sadece tüm faturalarımı iki ay önceden ödeyebilmekle kalmadım, en sevdiğim hayvan barınağına cömert bir bağış yapmak için yeterli param bile kaldı. Ayrıca Quinn'e Sansa'nın bakım masraflarını karşılaması ve kendisine güzel bir şeyler alması için yedi yüz dolar verdim. Miktar konusunda tereddüt etti ve kabul etmesi için zorlamam gerekti. Ama ağlamaklı bir minnettarlıkla kabul etti.

Yolda daha fazla para ve yüzümü okşayan ılık bir esinti varken, dünyada her şey yolundaymış gibi hissediyorum.

Arkamda ayak sesleri duyduğumda tüylerim diken diken oluyor. Kimin yaklaştığını görmek için omzumun üzerinden bakmıyorum. Zaten biliyorum.

Yanımda durup sessizce göle bakıyor. Göz ucuyla smokin ceketinin olmadığını ve gömleğinin kollarının bronzlaşmış dirseklerine kadar kıvrılmış olduğunu görüyorum.

Konuşmasını bekliyorum, kalbim her geçen saniye daha hızlı atıyor.

"Güzel bir gece," diyor sessizce.

Ona bakmadan başımı sallıyorum.

Yanıma oturuyor, uzun bacakları suyun üzerinde sallanıyor. Nabzım hızla atıyor, her nefesim onun kokusuyla doluyor. Sıcaklığını hissedebiliyorum, neredeyse havadaki tadını alabiliyorum.

"Bu geceki sıkı çalışman için teşekkürler," diyor bana. Omuz silkmeye zorluyorum. "Sadece maaşımı kazanıyorum."

"Bayan Calder harika bir iş çıkardığınızı söylüyor. Ben de aynı fikirdeyim."

Sonra ona baktım. "Nişanlın şu anda nerede olduğunu biliyor mu?"

Gözleri ay ışığında parlıyor. Sonra kıkırdıyor, sesi hem eğlenmiş hem de sinirlenmiş gibi çıkıyor. "Görüyorum ki kardeşim ağzını açmış konuşuyor."

Bileklerimi çapraz yapıyorum. "Biz arkadaş olduk."

"Bu doğru mu?" Gunner bana tembel bir yarım gülümseme veriyor. "Onu benden daha mı çok seviyorsun, kedicik?"

"Herkesi senden daha çok seviyorum."

Derin kahkahası gece havasında gürlüyor. Gülmemek için dudağımı ısırarak zorunda kalıyorum.

"Ne kadar ukala." Daha yakına kayıyor, kaslı bacağı benimkine sıcak bir şekilde bastırıyor. Kalbim tekliyor ve kalçalarım eteğimin altında sıkışıyor. Ondan uzaklaşmalıyım ama yapmıyorum. Doğrusu, istemiyorum.

Bir esinti saçlarımı yüzüme savurduğunda, gözlerimin içine bakarak gevşek saç tellerini geriye doğru tarıyor. "Laurene ile nişanlı değilim. Artık değilim."

Yüzüne bakıyorum. "Ama tekrar bir araya gelebilirsiniz, değil mi? O yüzden bu gece burada, değil mi?"

Bana bakıyor.

Kendimi nefesimi tutarken buluyorum, aşk hayatı beni ilgilendirmese de vereceği cevaptan korkuyorum.

Cevap vermeden uzaklara bakıyor, gözlerini yıldızlara dikeyyor.

"Çaldığın şarkı inanılmazdı. Baban mı yazdı?"

Küçük bir nefes verdim ve başımı salladım. "Bana öğrettiği ilk şarkıydı."

"Öyle mi?"

Tekrar başımı salladım. "Ekstra para kazanmak için piyano dersleri verirdi. Çocukken köşeden gizlice bakıp onu dinlemeye bayılırdım. Orada olduğumu hep bilirdi ama beni görmemiş gibi davranırdı. Bir gün öğrencisi gittikten sonra beni piyanonun başına oturttu ve benim için yeni şarkılarından birini çaldı. O kadar hoşuma gitti ki, bana öğretmesi için yalvardım. Öğretti ve ondan sonra da birçok şarkı öğretti." Sessizce gülüyorum. "İkimiz de benim dahi bir çocuk falan olmadığımızı biliyorduk. Sadece baba-kız bağ kurma zamanımıza değer veriyorduk."

Gunner gülümsüyor, beni izlerken yüz ifadesi neredeyse şefkat dolu. "Bu harika bir anı."

"Öyle," diyorum usulca. "Bende onlardan çok var." "O zaman çok şanslısın."

İkimiz de sessizliğe gömülmeden önce ona gülümsüyorum, ay ışığıyla aydınlanmış suya bakıyoruz.

"Burası gerçekten çok güzel," diye fısıldıyorum, sanki büyüü bozmak istemiyormuş gibi. "Göl kenarında yaşamayı seviyor olmalısın."

"Güzelmış." Birkaç dakika duraklar. "Yarın tekneyle açılmayı düşünüyordum. Belki sen de bana katılmak istersin."

Sertçe yutkunuyorum ve ona bakmadan önce dudaklarımı yalıyorum. Bakışları ağzıma kilitleniyor ve içime sıcak çırpıntılar gönderiyor.

"Bu gece gözlerimi senden alamadım," diye itiraf ediyor boğuk bir sesle. "Misafirlerime ya da yapmam gereken konuşmalara odaklanamadım. Senden başka bir şey düşünemedim."

Ona bakıyorum, kalbim kulaklarımda gök gürültüsü gibi çarpıyor.

"Gunner-" Saçımın bir tutamına dokunuyor ve onu sonuna kadar takip ediyor.

Bakışları yavaşça, çok yavaşça yüzüme doğru kalkmadan önce orada kalıyor.

Sıcaklık içimi büküyor. Sıcaklık ve özlem.

Birbirimize bakarken, diğer her şey yok oluyor - yıldızlı gökyüzü, parıldayan göl, partiden gelen uzak müzik. O anda sadece o, ben ve aramızdaki delicesine güçlü çekim var.

Sonra bir kadın sesi "Nişancı!" diye bağırdı.

İkimiz de başımızı çevirdiğimizde Laurene'in iskelenin diğer ucunda durduğunu görüyoruz. Uzaktan bile öfkesi hissediliyordu.

Gunner'a bakıyorum.

Sessizce bakışlarıma karşılık veriyor.

Bir dakika geçiyor, ayağa kalkıp beni nazıkçe ayağa kaldırıana kadar kalbim her saniyeyi sayıyor. Topuklu ayakkabılarımı giymeme yardım etmek için diz çöktüğünde, cam ayakkabıyı Külkedisi'nin ayağına geçiren atılgan prensi düşünüyorum ve karnım zonkluyor.

Ama ben Sindirella değilim ve Gunner Ransom da Beyaz Atlı Prens değil. Öyle olmasını dilemeye başlasam bile.

On İkinci Bölüm

GUNNER

I MARLOWE'UN eve DOĞRU GİDİŞİNİ İZLEYİN, gölgelerin arasında kaybolmadan önce koyu renk saçları ayın altında parıltıyor. O dedi ki yatağa gidiyor. Ona katılmak için neler vermezdim.

"Gunner." Laurene yanağımı avucunun içine alarak beni kızgın bakışlarıyla buluşmaya zorluyor. "Bana söylemek istediğin bir şey var mı?"

"Bilmiyorum," diye mırıldandım. "Var mı?"

Gözleri keskin bir şekilde kısıldı. "Marlowe ile aranızda ne haltlar dönüyor? Onunla yatıyor musun?"

"Hayır."

"Ama sen istiyorsun," diye suçlayıcı bir şekilde tıslıyor. "Onu becermek istediğin o kadar belli ki."

İnkâr etmiyorum. Ne anlamı olabilir ki?

"İnanılmaz!" Laurene parmağını göğsüme saplayarak çığlık atıyor. "Ayrıralı sadece bir ay oldu Gunner. *Lanet olası bir ay!*"

Beni tekrar dürtmeden önce elini tutuyorum. "S a k i n l e ş m e n gerek," diye ısııyorum. "Her şeyi bitiren *sendin*, unuttun mu?"

"Çünkü beni ihmal ediyordun!" diye bağırıyor yüzüme. "Tek önemsendiğin değerli arkadaşlarındı! Bana hiç zaman ayırmadın!"

"Bu doğru değil," diye homurdandım. "Zamanımın her saniyesini istedin. Ne kadar çok verirsem, o kadar çok talep ediyordun. Bu senin için asla yeterli olmadı ve bunu biliyorsun."

Elini benimkinden çekiyor, çenesi huysuz küçük bir kızinki gibi titriyor. "Neden beni bu geceki partiye davet etmedin? Neden bunu başkalarından duymak zorundaydım?"

Kaşlarımı çattım. "Artık birlikte değiliz-"

"Bunu biliyorum," diye tersliyor. "Sürekli hatırlatmana gerek yok." Ona başımı sallıyorum. "Benden ne istiyorsun Laurene?"

"Benim seni özlediğim kadar senin de beni özlediğini söylemeni istiyorum. Senin için mükemmel olduğumu ve birbirimize ait olduğumuzu kabul etmeni istiyorum."

Sessizce ona bakıyorum. Çok güzel, zengin ve iyi bağlantıları var. Bir otel patronunun kızı olarak, o benim doğal dengim -sonunda birlikte olmam gereken türden bir kadın. Ona değer veriyorum. Önemsemeseydim evlenme teklif etmezdim. Ama şu anda, onun önünde dururken, duymak istediği sözleri söylemiyorum.

Yapamam.

Ve bu oldukça lanetleyici.

Bana bakıyor, gözleri kısılmış ve suçlayıcı. "Bunun ne hakkında olduğunu biliyorum. Beni cezalandırıyorsun."

Kaşlarımı çattım. "Sen neden bahsediyorsun?"

"Senden ayrıldığım için beni cezalandırıyorsun."

"Hayır, cezalandırmıyorum."

"Evet, öylesin!"

"Hayır, değilim." Bir elimi saçlarımın arasında gezdiriyorum ve sert bir nefes veriyorum. "Bak, şu an iyi bir zaman değil. Misafirlerim var-"

"Bu seni küçük hizmetçini mehtaplı bir buluşma için buraya kadar takip etmekten alıkoymadı." Laurene bana dudak büktü. "Tüm bu süre boyunca onu izliyor muydun, peşinden sıvışmak için mükemmel bir fırsat mı kolluyordun?"

"Bu tartışmayı yapmayacağım," diyorum dişlerimi sıkarak. "Ben partiye geri dönüyorum. Burada kalabilir ya da benimle gelebilirsin. Sana kalmış ama ben gidiyorum."

Oflama sesi çıkarıyor ve kollarını isyan edercesine göğsünde kavuşturarak peşimden geliyor. Partiye varana kadar başka bir şey konuşmuyoruz. Çiftler yıldızların altında dans ediyor, *Muhteşem Gatsby*'den bir sahne gibi dönüyor ve gülüyorlar.

İşleri yumuşatmaya çalışarak Laurene'i dansa davet ettim.

"Burnumu pudralayacağım." Hâlâ somurtarak kaçıyor.

Sanki bir işaretmiş gibi, bir tepsi dolusu bardak ve bir şişe Glenfiddich ile bir garson yaklaşır. "Viski, Bay Ransom?"

"Tabii ki evet."

Bana bir bardak doldurup uzatıyor. Kardeşim yüzünde bilmiş bir sırıtışla yanıma gelirken derin ve minnettar bir yudum alıyorum.

"Zor bir gece miydi?"

"Siktir git," diye
homurdanıyorum.

Gülüyor. "Yani eski sevgilinle yeni oyuncağının aynı partide olması iyi bir fikir *değil miydi*? Şok edici."

Ona sinirli bir bakış fırlattım. "Marlowe benim oyuncağım değil."

"Katılıyorum. Belli ki senin için bundan daha fazlasını ifade ediyor." Maverick sinir bozucu bir şekilde yüzümü inceliyor. "Neden bana onun senin için çalıştığını söylemedin?"

"Her yeni temizlikçi işe aldığımında bir duyuru yapmam gerektiğini bilmiyordum."

"Saçmalık," diye alay ediyor Maverick sırıtarak. "Onunla tanıştığın gecedен beri o kadına kafayı takmış durumdasın. Ona gizlice iş vermiş olman büyük bir olay ve bunu sen de biliyorsun."

Sadece homurdanıyorum ve biraz daha viski içiyorum.

Maverick yanımda durup dans eden kalabalığı izliyor. "Laurene'i neden davet ettin?"

"Ben davet etmedim. Kendisi davet etti."

"Tabii ki yaptı." Maverick kuru kuru kıkırdıyor. "Gördüğüm kadarıyla rakibini bulması uzun sürmemiş. Marlowe'la göz göze gelme şekline bakılırsa bu hiç de şaşırtıcı değil. Tanrım, Gunn. Düşündüğümünden de kötü durumdasın."

Sözleri karşısında içim daralıyor ama ona karşı çıkmaya zahmet etmiyorum. O haklı. Kötü durumdayım. Sırf Marlowe'un başka bir adamla çıkmasını engellemek için koca bir akşam yemeği partisi verdim. Eğer bu acınası bir durum değilse, ne olduğunu bilmiyorum.

Maverick bana yan yan sırıtıyor. "O gece gerçekten onun randevusunu mu taklit ettin?"

Ona kaşlarımı çatıyorum, o da gülüyor. "Lanet olsun, kardeşim. Ne oluyor lan?"

"En iyi anlarımdan biri değildi," diye mırıldandım.

"Açıkça." Maverick kıkırdar ve başını sallar. "O gerçek bir fişek. Yaptığın o boktan numaradan sonra seninle çalışmayı kabul ettiği için şanslısın. İkimiz de onun yeteneklerinin başka bir yerde daha iyi kullanılacağını biliyoruz."

Homurdanarak kabul ediyorum ve içkimin geri kalanını yudumluyorum. Zihnimin gözünde Marlowe'u hâlâ piyano çalarken görebiliyorum, bir tablo kadar unutulmaz güzellikte. Görüntü beynime kazınmış, muhtemelen sonsuza dek.

Ağabeyim tekrar konuşmadan önce birkaç saniye beni inceledi. "Çalışanlarıyla yatmamak gibi bir kuralın hep vardı. Hatta işi sağlama almak için bir lezbiyeni asistanın olarak işe aldın."

Kaşlarımı çatıyorum. "Veronica'nın cinsel yöneliminin işi almasıyla hiçbir ilgisi yok."

"Belki de değil. Ama seksi asistanın erkeklerden hoşlanmıyorsa günaha girmekten kaçınmanın daha kolay olduğu kesin. Mesele şu ki, babam sahip olduğu her sekreteri becerdiğinden beri, asla onun gibi olmayacağına yemin ettin. Bu değişti mi?"

Elim boş bardağımın etrafında esniyor. "Hayır."

Maverick sessiz, ama bana inanmadığını biliyorum. Onu suçlamıyorum. Marlowe'u işe almak işle zevki karıştırmama kuralıma açıkça aykırı. Ona işi teklif ettiğimde bunu biliyordum ama önemli değildi. Onun burada benimle olmasını istiyordum ve hiçbir şey bunu gerçekleştirmeme engel olamayacaktı.

"Maverick, "Onu çatınız altına aldığınıza göre Laurene konusunda ne yapacaksınız?" diye soruyor.

Ağır bir nefes veriyorum.

"Bilmiyorum." "Bence biliyorsun."

Sessizlik içinde Laurene'in evden çıkışını izliyorum, saçlarının her bir teli yerine oturmuş, makyajı kusursuz. Kalabalığın arasından süzülüyor, gülümsüyor ve kahkahalarla çınlıyor, geçerken dönen başların son derece farkında.

Baş döndürücü. Göz kamaştırıcı. Balonun en güzel kızı.

Ve onu hiç şu anda istediğimden daha az istememiştim.

Bu onun suçu değil, gerçekten. Yedi ay önce evlenme teklif ettiğim kadınla aynı. Hiçbir şekilde değişmedi.

Ama şu anda istediğim tek bir kadın var ve başkası olmaz.

On Üçüncü Bölüm

MARLOWE

S GECE YARISINDAN BİR SÜRE SONRA, UYUYAMADAN, bir bardak su içmek için mutfığa iniyorum.

Odaya birkaç adım atınca, kısa kesiyorum.

Dolunay pencerelerden öyle bir parlıyor ki, görmek için ışığa ihtiyacım yok. Ne yazık ki gördüğüm şey, Gunner'ın devasa açık buzdolabının önünde durduğu.

Kahretsin!

Onunla uğraşmak istemiyorum, bu yüzden yavaşça odadan çıkmaya başladım. Birden omzunun üzerinden baktı ve beni gördü.

Olduğum yerde donup kaldım, hareket edemiyordum.

Buzdolabını kapatıyor ve yavaşça dönüp bana bakıyor. Üstü çıplak ve kalçalarına kadar inen siyah pijama altı giyiyor, ipek bel bandının altında kaybolan V kaslarını ortaya çıkarıyor.

Tanrım, diye düşünüyorum şehvet midemi neredeyse acı verici bir düğüm haline getirirken. Tam bir gladyatör vücuduna sahip. Günlerce geniş, güçlü omuzlar. Kaldırım taşı gibi sert, belirgin göğüs kasları. Üzerinde çamaşır yıkayabileceğim karın kasları.

Adamın vücudu hayal ettiğimden bile daha ateşli. Bu nasıl mümkün olabilir? "Hey." Alçak sesi durgunlukta pahalı bir motor gibi gürliyor odanın. "Uyuyamadın mı?"

Dudağımı ısırđım ve başımı salladım.

Gözleri üzerimde geziniyor, dokunur gibi tenimi yakıyor. Birden kendimi uyluğumun ortasında duran Steelers geceliğimin içinde çıplak hissettim.

Ayak parmaklarımı fayansın içine kıvrıyorum. "I . . . Sadece biraz su almaya geldim." Tembelce buzdolabına doğru işaret ediyor. "Seni durdurmamaya izin verme."

Tereddüt ediyorum. Varlığımın her zerresi kaçmam için beni uyarıyor, ama kendimi odayı geçmeye ve dolaptan bir bardak almaya zorluyorum. Bardağı lavabodan süzdüğüm musluk suyuyla doldururken Gunner'ın beni izlediğini hissedebiliyorum.

Bakışlarının sıcaklığı açıkta kalan etlerime diken diken oluyor. Keşke aşağı inmeden önce bornoz giyseydim, ama bu saatte patronumla karşılaşacağımı nereden bilebilirdim ki? Hem neden buzdolabını karıştıyordu ki? Lüks akşam yemeğı partisinde yeterince yemek yemedi mi? Tanrı biliyor ya, küçük bir ülkeyi doyuracak kadar yiyecek vardı.

Onun varlığından ve benim ona verdiğim kimyasal tepkiden rahatsız olarak bardağımı boşaltıyorum ve üç yudumda yuttuğum suyla dolduruyorum.

"Biraz susuz mu hissediyorsun?" Sesi alaycı bir tizliğe sahip. "Belki de bu gece o kadar çok şampanya içmemeliydin."

Sırtım savunmacı bir şekilde sertleşiyor. "Sadece bir bardak içtim."

"Üç," diye düzeltti. "İlk kadehi kardeşimle içmiştin. Sonraki iki kadehi ise akşam yemeğı sırasında gölgelerin arasında saklandığın ıstakoz lokmalarının arasında içtin."

Boş bardağımı lavaboya koyuyorum, sonra yüzümü ona dönüyorum. Buzdolabına yaslanmış, kollarını geniş göğsünde kavuşturmuş. Saçları dağınık ve gözleri parıldayan safirler gibi içimi deliyor.

Kendimi açıklama yapmak zorunda hissediyorum. "Bayan Calder partiden önce beni koşturdu, bu yüzden yemek yeme fırsatım olmadı. Şampanyaya gelince-"

"Çalışıyordun," diye araya girdi. "Sana işte içki içmen için para ödemiyorum."

Suçlu bir kızarıklık yanaklarımı ısıtıyor. "Özür dilerim," diye mırıldanıyorum, hafiflemiş hissederek. "Bir daha olmayacak." *Pislik.*

Buzdolabını itip ortadaki adaya doğru ilerlemeden önce bir kez başını sallıyor.

Ona bakıyorum, kaslarının ay ışığında değişmesinden, bronzlaşmış teninin altında kıvrılıp dalgalanmasından isteksizce büyüleniyorum. Ağzım, belindeki o yalanabilir V oluklarının tadına bakmak için sulanıyor.

"Gördüğün şeyi beğendin mi?"

Gözlerim onun yüzüne kayıyor. Onun bilmiş sırtışı beni kıldandırıyor. Kendini beğenmiş piç kurusu.

Kollarımı göğüslerimin altında kavuşturuyorum. "Acilen yukarıya, yapışkan eski sevgilinin yanına dönmen gerekmiyor mu?" Alay ediyorum. "Eminim nefesini tutmuş, bacaklarını açmış seni bekliyordur."

"Aslında" diyor, "o burada değil."

"Ne?" Abartılı bir şokla söylüyorum. "Yani geceyi sana göz kulak olmak için geçirmedim mi?"

"Yapmalı mıydı?" diye karşı çıkıyor, gözlerinde eğlenen bir parıltıyla. "Burada tehlikede miyim? Beni baştan çıkarmayı mı planlıyorsun?"

Homurdanıyorum.

"Rüyanda görürsün." "Ya da belki senin."

Yüzüm her zamankinden daha sıcak yanıyor. "Ben seni hayal etmiyorum," diye alay ediyorum. Gözleri parlıyor. "Hiç mi?"

"Hayır."

"Yalancı," diyor o külot parçalayan sesiyle. İyi ki şu anda külot giymiyorum.

"Bak-" Sözümü yarıda kesiyorum ve onun yavaşça orta adaya doğru dönüp beni tezgâha yaslamasını izliyorum. Dizlerimin titremesinden ve kalbimin daha hızlı çarpmasından nefret ediyorum.

Sertçe yutkunarak gözlerimin göğsünden yukarıya, boğazından geçerek yüzüne kaymasına izin verdim.

Bakışmamızı kesmeden uzanıyor ve başparmağının ucuyla dudaklarımı okşuyor.

I. Am. Nefes almıyorum. Nefes almıyorum.

"Belki de yanılmışımdır," diye mırıldanıyor. "Belki de bu işi almamalıydın."

"Neden olmasın?" Mırıldanıyorum.

"Çünkü hayatımda hiç bir çalışanla yatmadım ve siz bana kendi kuralımı çiğneteceksiniz."

Sözleri karşısında tüm vücudum titriyor.

Tepkimi belli etmemeye çalışarak ona sırtıyorum. "Yani bana hiç parlak gözlü bir asistan ya da stajyerle takılmadığımı mı söylüyorsun?"

"Yapmadım."

"Sana inanmıyorum."

"Umurumda olup olmadığını sor."

Birbirimize dik dik bakıyoruz, etrafımızdaki havayı dolduran bir düşmanlık ve şehvet sisi içinde kilitlenmişiz.

Korkmadığımı göstermek için parmak uçlarımda gerinerek bakışlarımı onunkilerle aynı seviyeye getiriyorum. Gözlerim sadece çenesine ulaşıyor ama bakışlarımın doğrudanlığı ona kolay lokma olmadığını gösteriyor.

Gözlerinde tehlikeli bir şey parlıyor. "Git buradan."

"Sen git."

"Buraya ilk ben geldim. Ve burası benim

evim." "Her gün tertemiz tuttuğum ev,"

diye karşılık veriyorum. Gözleri kısıldı.

Ben de benimkini daraltıyorum.

"Eğer gitmezsen," diye korkutucu derecede alçak bir sesle uyarıyor, "bundan sonra aramızda olacıklardan ben sorumlu olmayacağım."

Sözleri tüylerimi diken diken ediyor. Ama hareket etmiyorum. Hareket edemiyorum.

Çenesi sıkılır. "Yürü git, kedicik. Bunun daha ileri gitmesini istemiyorsan, hemen şimdi git."

Çenemi meydan okurcasına kaldırıp doğrudan gözlerinin içine bakıyorum. "Hayır."

Boğazından sert bir ses çıkarıyor, sonra yüzümü ellerinin arasına alıyor ve ağzımı öyle derin, öyle şehvetli bir öpücüğe boğuyor ki nefes almayı unutuyorum.

"Beni delirtiyorsun." Sesi hırıltılı bir iniltiydi. "Neden seni lanet kafamdan çıkaramıyorum?"

Ellerini saçlarımın arasına sokup beni sıkıca kavrarken inliyorum, dili ağzıma dalıyor, keşfediyor, talep ediyor. Dudaklarımın kenarlarını yalarken ve kemiklerimi parçalayan kontrollü bir saldırganlıkla dilimi emerken titriyorum.

Tam dizlerimin bağı çözülmek üzereyken ağzını benimkinden ayırıyor ve yüzünü boynumun kenarına gömüyor. "Git, lanet olası."

Sesindeki yalvarıştan ürperiyorum. Kontrolü zar zor elinde tutuyor ve ben onu uçurumun kenarına itmek isteyecek kadar deliyim.

"Yap beni," diye fısıldadım kulağına.

Vahşi bir hırıltıyla beni sertçe kendine çekiyor, bacaklarımı kalçalarına doladığımda beni yukarı kaldırıyor. Kasıklarımındaki devasa ereksiyon hissi nefesimi kesiyor.

"Seni uyarmadığımı söyleme," diye gürlüyor, kıcımlı kavrıyor ve pelvisini benimkine sürüyor.

Dudaklarımdan muhtaç bir inilti kopuyor.

Beni tezgâhın üzerine indirerek parmaklarını saçlarımda gezdiriyor ve boğazımın çukurunu yalayarak içime bir arzu titremesi gönderiyor. Kalçalarım sıkışınca geceliğimi yukarı ve başımın üzerine çekiyor, açıkta kalan tenimde tüylerim diken diken olurken ürpermeme neden oluyor.

Gırtlaktan bir takdir sesi çıkarıyor. Sonra boğazımdan göğsüme doğru öpüşüyor, dili aradaki her santim derinin tadına bakıyor. Sıcak ağzı bir göğsümün üzerine kapandığında nefesim kesiliyor ve ellerim saçlarına dolanıyor.

Dilini meme ucumun etrafında döndürüyor, hafifçe yalıyor ve ısırıyor. Sertçe titriyorum, daha fazlası için ağrıyorum ve ağzının çatısına karşı sıkı zirveyi emdiğinde, zevkle miyavlıyorum.

Gunner *hırlıyor*, hırlıyor ve bu hayatımda duyduğum en seksi ses. Nasırlı elleri aşağı kayarak kalçalarımı araladığında, ancak o zaman nerede olduğumuzu hatırlıyorum.

"Burada olmaz," diye boğuluyorum. "Birisi-"

Beni çoktan kucaklayıp mutfaktan çıkarıyor, karanlık fuayeden geçirip dolambaçlı merdivenlerden yukarı taşıyor.

Mutfak ile yatak odası arasında bir yerde, sağduyu ve akliselim devreye girmeliydi. Ama hayır, ikisi de beni terk etti.

Ebeveyn süitine ulaştığımızda, beni pırıl pırıl ahşap zemine taşıyor ve kendi posta koduna sahip olacak kadar büyük bir yatağın ortasına indiriyor. Yatağın başucundaki lamba yanıyor ve komodinin üzerinde açık duran bir kitap var.

Üzerime eğilen Gunner yavaşça minik pijama şortumu sıyırıyor ve amımı bakışlarına sunuyor.

Gözlerindeki vahşi, karanlık bakış, içimdeki zonklayan ağrıyı daha da şiddetlendiriyor. Onu bana karşı, üstümde, içimde hissetmek istiyorum, büyük bedeninin ağırlığı benimkine baskı yapıyor.

"Gunner," diye fısıldadım, sesim bir yalvarış gibiydi.

Bana bakıyor, gözleri vahşi bir açlıkla parıldıyor, bu beni ayağa kaldırıp kaçmama neden olmalıydı. "Seni ne kadar istediğimi bilmiyorsun, Marlowe. Tadını. Tenini. Güzel vücudunun her santimini, her tatlı kıvrımını. Tanıştığımız gecedan beri seninle sevişmek için can atıyorum. Sana o kadar ihtiyacım var ki canım yanıyor."

Oh. Aman Tanrım. *Tanrım*.

Ön kollarıyla kalçalarımı birbirinden ayırıyor ve bacaklarımdan arasına diz çöküyor. Dilini kapüşonlu klitorisime dokundurduğunda, yataktan

boğuk bir nefes.

"Tatlı küçük kedicik," diye gürlüyor, gözleri gözlerimin içine bakıyor. "Seni öyle bir boşaltacağım ki günlerce beni hissedeceksin."

"Aman Tanrım," diye inliyorum, o kadar tahrik olmuşum ki önümü zar zar görebiliyorum.

Sıcak dilini klitorisimin etrafında kaydırıyor, yumuşakça ve sonra daha sert emiyor. Bu his beni ağlatıyor, karnım spazm geçiriyor ve meme uçlarım sert, karıncalı düğümler halinde sıkılıyor.

Beni tekrar yalıyor, dili amımın dudaklarında geziniyor ve sularımı tadabilmek için onları birbirinden ayırıyor. Adını haykırıyorum, başım onun gibi kokan yastığa çarpıyor.

Edepsiz bir şeyler homurdanıyor ve kıcımlı kavırıyor, dili hassaslaşmış klitorisime yasak meyve gibi saldırıp tüm vücudumu cızırdatırken beni ağzına götürüyor.

Zevkle inleyerek, ağrıyan göğsümü avuçluyorum ve başparmağımla meme ucumu çimdikliyorum, diğer elim çarşafı yumrukluyor.

Kalın bir parmağını içime sokup çevirdiğinde gözlerim yuvalarından fırlıyor. Bir parmağını daha sokup klitorisimi emerken ben nefes nefese inliyor, kalçalarımın umutsuz küçük sarsıntılarıyla yüzüne biniyorum.

"Bu iyi, bebeğim. Hem de çok iyi." Doyamıyormuş gibi beni tüketiyor, ben çılgılık atmaya hazır olana kadar kemiriyor, emiyor, yalıyor ve işkence ediyor. Diliyle beni tamamen mızrakladığında, ağzının karşısında paramparça oluyorum, inleyen bir feryatla başımı geriye atıyorum.

Sularımı emerken titreyen kalçalarımı birbirinden ayırıyor, zevkimi ortaya çıkarmak için amımı dilliyor.

Yavaşça yeryüzüne inerken, gözlerimi açtığımda onu üstümde buluyorum. Ağzı benimkinin üzerine eğilmiş, kokumla kaygan ve sıcak.

"Çok lezzetlisin," diye gürlüyor. "Doğum kontrol hapı kullanıyor musun?" "Evet," diye fısıldıyorum.

"Güzel." Göğüslerimi okşuyor, büzüşmüş meme uçlarıma dikkat kesiliyor. "Düzenli olarak test yaptırıyorum ve her zaman temizim. Bu gece prezervatif takacağım ama her seferinde hatırlayacağıma söz veremem. Beni bu kadar delirtiyorsun."

Sözleri karşısında titriyorum, sonra çekilip pijamasının altını indiriyor ve siki serbest kalıyor.

Boğazımdan çıkan iniltiyi durduramıyorum. Hayatımda gördüğüm en büyük, en güzel alete sahip. Uzun, kalın ve lezzetli bir şekilde damarlı. Neredeyse salyalarım akıyor, ucundaki parlayan boncuğu kucaklamak için can atıyorum.

Komodinin çekmecesinden bir prezervatif alıyor, paketi yırtarak açıyor ve kendini ustalıklı kılıfına sokuyor. Sonra üzerine uzanıyor, kalçalarının arasına yerleşirken güçlü kollarını başının iki yanına dayıyor.

Kadife mavisı gözleri benimkilere kilitlenmişken, sikinin kalın başını yarığım boyunca sürüklüyor. Havayı emiyorum, karnım uyarılma ve beklentiyle sıkışıyor.

İçime yavaşça giriyor, çok yavaşça, beni sınırlarıma kadar geriyor. Kaslarım onun etrafında kenetlenirken "Gunner," diye inliyorum.

"Tanrım, sırlıslık olmuştun." İçime daha da giriyor, iri kaslı kalçaları bacaklarımı daha da genişletiyor. O kadar iyi, o kadar yasadışı erotik hissettiriyor ki, gözlerim yaşıyor.

Saçlarımı okşuyor, yavaşça çekilirken beni dikkatle izliyor. "İyi misin, bebeğim?"

Başımı hızla sallıyorum ve ayak bileklerimi arkasından kilitleyerek devam etmesi için ona coşkulu bir yeşil ışık yakıyorum.

O kadar yavaş geri itiyor ki aklımı kaybedeceğimi düşünüyorum. Sonra sabit bir ritim tutturuyor, içime girip çıkarken kıcının yuvarlak kasları kasılıyor.

"Aman Tanrım," diye soluyup sırtımı dikleştiriyorum, göğüslerim göğsüne çarpıyor.

Titriyor ve alt dudağını sertçe ısıyor, gözleri karanlık bir şehvetle benimkilere sabitlenmiş. "Çok seksisin, tatlım. Hayatım boyunca hangi cehennemdeydin?"

Sözleri ve sesindeki ilkel açlık içimde vahşi bir heyecan yaratıyor. Zevkten delirmiş bir halde, birleştığımız yere bakıyorum, kalın sikinin amımın içinde kaybolmasını ve ıslaklığımla parlayarak tekrar dışarı kaymasını izliyorum. Bu şimdiye kadar gördüğüm en ateşli şey.

Beni öpmek için eğiliyor, kalçalarını tekrar tekrar içime bastırırken karın kasları dalgalanıyor, her itiş bir öncekinden daha derin. Lezzetli, gıcırdayan sürtünme beni başka bir orgazmın eşiğine getiriyor.

"Tanrım, Marlowe," diye memnuniyetle inliyor. "Hiçbir şey bu kadar iyi hissettirmemişti."

"Asla," diye kabul ediyorum, tırnaklarımı sırtında gezdiriyorum ve onun hırıltılı bir inilti çıkarmasını sağlıyorum.

Bacaklarımdan birini eliyle kavrayıp delicesine daha derin bir açıyla içime girerken birbirimizin gözlerine bakıyoruz. Vücudum titreyen bir ecstasy kütlesinden başka bir şey olmayana kadar sıkılaşıyor, orgazmım sırasında adını çığlık atıyor

içimi parçalıyor. Gunner kulağımda inlerken gözlerim şok edici bir zevkle kapanıyor, kalçalarım kontrolsüzce titriyor.

Çekip beni dört ayak üzerinde çevirmeden önce nefesimi tutmama ancak izin veriyor. Saçlarımı yumruğunun etrafına sarıp arkamdan içime girerken oda odaktan çıkıyor.

Yeni açıda nefessiz bir şekilde heveslendim, horozunun sıcaklığı ve baskısı tarafından boğulmuştum. Diğer eli belimi kavıyor, G noktamı okşamaya başlarken beni ona sabitliyor, bana mümkün olduğunu düşündüğümde daha derine nüfuz ediyor. Yüksek sesle inliyorum, ihtiyaç kanımda kükrerken ve ayak parmaklarımı kıvrırken gözlerimi sıkarak kapatıyorum.

Beni iyice beceriyor, sikini içime sokarken her hamlesinde bana ustaca hükmediyor, kalçaları popoma çarpıyor. Acımasız vuruşlarıyla göğüslerim birbirine çarpıyor, saçlarımı çekerken kafa derim karıncalanıyor.

"Oh Tanrım," diye miyavladım. "Oh Tanrım, oh Tanrım, oh Tanrım!"

Zıplayan göğsümü diğer avucuyla kavrarken hayvani bir inilti çıkıyor içinden. Çakıllı meme ucumu okşadığında rahmim kasılıyor ve vücudumun her yeri titriyor.

Adımı haykırarak elini karnımdan aşağı kaydırıyor, parmakları kalçalarımın arasındaki sırlıklam buklelerin arasından geçiyor. Şişmiş klitorisimi parmaklarken, vahşi çığlıklarımı bastırmak için yüzümü yastığa gömüyorum, pozisyonum kıcımlı havaya kaldırıyor.

"Kahretsin, evet," diye kabaca inliyor Gunner ve vuruşlarını uzatıyor, daha sert ve daha hızlı iterken dizlerim yataktan çıkıyor, vücudumun derinliklerine vuruyor. Beni ele geçirilmiş bir adam gibi beceriyor, parmakları kalça kemiklerimi kazıyor, vahşi bir çığlıkla patladığında horozunun tabanını bana karşı aynı hızda tutuyor.

Serbest bırakılmasının gücüyle hıçkırıyorum, tekrar doruğa ulaşırken amım spazm geçiriyor ve shaftının etrafında fişkırıyor.

Sırtıma eğilip omurgamdan aşağıya doğru öpücükler kondurmadan ve kış yanağımı tokatlamadan önce zevkten titrediğini hissediyorum. Sonra saçlarımı bırakıyor ve nefes nefese, terli uzuvlarımız birbirine karışmış bir halde yatağa yığılıyoruz.

"Vay anasını," diyor saçlarıma doğru uzun bir nefes verirken.

"Bunu tekrar söyleyebilirsin." Az önce arka arkaya üç kez orgazm oldum. Üç. Bu daha önce hiç olmamıştı. Neredeyse bir mucize.

Gunner uzanıp yorganı üzerimize çekiyor ve boştaki koluyla beni kendine çekiyor. Başımı omzuna koyuyorum, göğüslerim onun yan tarafına yaslanıyor ve saçlarım sıcak göğsünün üzerinde dalgalanıyor. Göz kapaklarım ağırlaşıyor, bedenim hala küçük elektrik sarsıntılarıyla uğulduyor.

Yanağıyla başımın üst kısmını okşuyor. "Bu inanılmazdı."

"Mmm. İnanılmaz ötesi. Bacaklarımı hissedemiyorum." "Benimkiler de oldukça titrek," diye gürlüyor.

I gülümseme ile zevk. "Tahmin et Biz gerçekten sallandı her biri diğerinin-" Birdenbire gözlerim fal taşı gibi açıldı. "Olamaz!"

"Ne?"

"Geceliğim! Alt katta mutfakta bıraktık! Eğer biri onu bulursa-"

"Sakin ol. Ben hallederim." Saçlarımı okşamaya devam ediyor.

Birkaç dakika sonra başımı kaldırıp ona bakıyorum. "Bu biraz acil."

"Uh-huh." Bana tembel bir gülümseme veriyor ve parmağıyla köprücük kemiğimin üzerinde geziniyor.

"Gunner," diye sızlanıyorum.

"Beni aceleye getirme," diye homurdanıyor. "Burada akşamüstünün tadını çıkarmaya çalışıyorum.

Zaten o gömleği yakman gerekiyor."

"Ne? Neden?"

"Ömür boyu Cowboys taraftarı olarak bu beni rahatsız ediyor. Bayan Calder size evimde Steelers eşyalarına izin vermediğimi söylemeliydi."

"Ciddi misin?" Kekeliyorum.

"Ciddiyim. Gömleğin sende kalmasına izin vereceğim çünkü üzerinde çok seksi duruyor.

Ama şu Korkunç Havlulardan birini bulmasam iyi olur-" *"Lanet gömleğimi alabilir misin lütfen?!"*

Öfkeli çıkışıma gülüyor.

"Tamam, tamam," diyerek benden uzaklaşıyor. O yataktan çıkıp pijamalarını yerden alırken, ben de yorganı göğsüme çekerek doğruluyorum.

"Yatak odamın kapısını da kapatabilir misin? Kimsenin nerede uyuduğumu bilmesini istemiyorum."

"Uyudun mu?" Omzunun üzerinden bana hınzırca bir bakış gönderiyor, bukleleri alnına düşüyor. "Bu gece uyuyabileceğini düşünüyor musun, kedicik?"

Sözleriyle nabzım hızlanıyor. Dudağımı ısırarak, prezervatifi atmak için banyoya giderken mükemmel yuvarlak kıcına hayranlıkla bakıyorum. Pijamasının altıyla yeniden ortaya çıkıyor, saçları eskisinden daha da dağınık.

"Hemen döneceğim," diyor göz kırparak.

O gittikten sonra, rüya gibi bir gülümsemeyle yüzümü yastığına gömüyorum ve orgazmlarımın kalıcı etkilerinin tadını çıkarıyorum. Amım ağrıyor ve muhtemelen işlemem gerekiyor ama kalkamayacak kadar tembelim. Bu gece bir bebek gibi uyuyacağım. Tabii bana izin verirse, ki bu pek olası görünmüyor.

Kısa bir süre sonra iki bardak su ve omzuna astığı geceliğimle geri dönüyor. Bana doğru yürüyüşünü izlerken karnımda keleklerin uçuştüğünü hissediyorum. Hayatımda tanıdığım en seksi adam. Herhangi bir erkeğin olabileceğinden daha seksi.

Bana bir bardak uzatıyor ve dudaklarını yalayıp büyülenmiş bakışlarımla buluşmadan önce diğerini bir yudumda boşaltıyor.

"İç," diye emrediyor.

Suyun yarısını yutarak itaat ediyorum.

"Aferin kızıma." Bardağımı alıyor, kendi bardağının yanındaki masaya koyuyor ve geceliğimi bir kenara fırlatıyor. Sonra pantolonunu çıkarıp yatağa geri kayıyor ve beni üstüne çekerek kucağına oturtuyor. Göğüslerim göğsüne yaslanmışken beni yavaş ve derin öpüyor, ellerini sırtımdan aşağı kaydırıp kıcımın kabarıklığını avuçluyor.

Ağzını benimkinden ayırdığında, kalçalarım titriyor ve tüm vücudum bir bağımlı gibi onun için ağrıyor.

Ağır göz kapaklarının altından bana bakarken, üzerine çıkıyorum ve amımı şaftına sürterek onu sularıyla ıslatıyorum.

Zevkten titriyor, çenesi geriliyor. Bir eliyle hâlâ kıcımın yanağını kavrarken, diğer eliyle sikini tutuyor ve içime birazcık itiyor.

Nefesim aniden kesiliyor, ihtiyaç içimi titretiyor. Kapüşonlu gözlerine bakarak ellerimi göğsüne yerleştiriyorum ve bir santim daha aşağı kayarken kalçalarımı yavaşça daire içine alıyorum.

"Vay anasını." Sesi gırtlaktan gelen bir törpü gibi. "Beni öldürüyorsun, tatlım."

Sırıtarak, kıcım kalçalarına dayanana kadar aşağıya doğru iniyorum.

İnliyor, boynu yastığa doğru eğiliyor. O çok büyük ve ben de acıyla doluyum. Neredeyse kaldırabileceğimden daha fazla.

"Kımılda," diye emrediyor kısık sesle. "Kendimi kaybetmeden kımılda."

Sözlerindeki ığlık amımı ateşle dolduruyor.

"Nasıl isterseniz, Bay Ransom." Bununla birlikte sikine binmeye başladım, yavaşça aşağı yukarı hareket ederek, ikimiz de çığlık çığlığa orgazm olana kadar ona hiç ara vermedim.

Cha4Bse FowBSSn

MARLOWE

I *PATRONUMU BECERDIM. Patronumu becerdiğime inanamıyorum.*

Sabah uyandığımda aklıma gelen ilk düşünce bu oluyor.

İkinci fark ettiğim şey ise hâlâ yatakta birlikte olduğumuz. Kaşıklaşırken kolu belimde ağır bir şekilde duruyor, koruyucu bir şekilde etrafımda kıvrılıyor. Vücudu büyük, sıcak ve kaya gibi sağlam, hayatımda hiç hissetmediğim kadar güvende hissettiriyor.

Rüya gibi bir gülümseme dudaklarımı bükerken, yavaşça gözlerimi açıyorum. Güneş ışığı, göle bakan pencere duvarından odaya süzülüyor. Canlı mavi bir gökyüzünün altında su parıldıyor, görünürde tek bir bulut yok.

Dün gece bu dünyanın dışındaydı. Gunner'ın ağzıyla, elleriyle ve kocaman sikiyle bana yaptıklarını asla unutmayacağım. Vahşi ve acımasızdı, talepkâr ve doyumsuzdu. Dürüst olmak gerekirse bu kadar çok orgazm olabileceğimi bilmiyordum. Olağanüstüydü. *O* olağanüstüydü.

Ama şimdi, günün ayık ışığında, hayatımın en büyük hatasını yapıp yapmadığımı merak etmekten kendimi alamıyorum.

Yorganın altında hafifçe kayarken, Gunner'ın kolu sıkılaşıyor ve beni kendine çekiyor. Kaslı sıcağına sokuluyorum ve biraz iç çekiyorum. Daha önce hiç ağrımayan yerlerim ağrıyor, varlığından bile haberdar olmadığım yerlerim. Ama kesinlikle şikayet etmiyorum.

Pencereden dışarı bakarak Gunner'ın sessizliği bozmasını bekliyorum. "Düşüncelerin için Penny," diye mırıldanıyor sonunda.

"Sadece bir peni mi? Bir milyarderden mi?" Ona *pfft* yaptım. "Cimri piç."

Derin bir kahkaha gümbürtüsü göğsünü sarsıyor. "Tanrım. Bu ukala ağız hiç dinlenmiyor mu?" Kolunu hâlâ belime dolamış, beni yüzüne doğru çeviriyor.

Gülüyorum, dirseğinin üzerinde yükselirken ona bakıyorum. Gözleri uyuklu, çenesi koyu kirli sakallarla kaplı, saçları dağınık ve muhteşem. O kadar seksi görünüyor ki karnım zangır zangır titriyor ve kalçalarım sıkılıyor.

"Günaydın," diye yarı fısıldıyorum.

"Mmm. *Çok* güzel bir sabah." Tembel bir memnuniyetle gülümsüyor. "Nasıl hissediyorsun?"

"Yorgunum." Sırıtiyorum. "Ve biraz açım."

Gözleri parlıyor. "Çok iştah açtık, değil mi?" Yüzüm kızardı. "Öyle de denebilir."

Parmaklarını saçlarımın arasından geçiriyor, gözleri benimkileri incelerken yüzümden geriye doğru okşuyor. "Pişman mısın?"

Bir an tereddüt ettim, sonra başımı salladım.

"Bana yalan söyleme." Başparmağı kaşlarımın arasındaki çatlağı düzeltiyor. "Bana ne düşündüğünü söyle."

İtiraf etmeden önce tekrar tereddüt ediyorum, "Bunun nasıl yürüyeceğini bilmiyorum. Yani, sen benim patronumsun, Gunner. Birlikte yatmak her şeyi karmaşıklatacak."

Çok yavaşça başını sallıyor.

"Olabilir." "*Olabilir mi?*"

"Evet, ama buna gerek yok."

"Nasıl olmaz?"

"Eğer sınırlar koyarsak-"

"Nasıl?" Ben haykırıyorum. "En büyük sınırı çoktan aşmışken nasıl sınır koyabiliriz-"

Beni yastıklara bastırarak bir öpücükle susturuyor. Gözlerimin içine bakarak diliyle dudaklarımı yavaşça aralarken ona doğru eğiliyorum. Alt dudağımı dişlerinin arasına alıp ısırıldığında inlememe engel olamıyorum.

Nefesim kesilene, tüm direncim eriyip gidene kadar beni öpüyor. Yumuşak bir şekilde çeneme sokuluyor, bacağımı kalçasının üzerine çekerek

Göğüslerimin uçları onun sert göğsüne değiyor. Karıncalanmalar vücudumda şimşek gibi çakıyor ve tenimin her santimine sıcak bir kızarıklık getiriyor.

Bana bakıyor ve başparmağının ucuyla şişmiş dudaklarımı yokluyor. "Burayı seviyor musun?"

Şaşkınca göz kırpıyorum.

"Ne?" "Burada yaşamayı seviyor musun?" Başımı salladım.

"Söyle."

"Burada yaşamayı seviyorum."

Memnun görünüyor.

"Ama Sansa'yı özlüyorum," diye ekliyorum hüzünlü bir gülümsemeye. Kaşları şaşkınlıkla çatılıyor. "*Game of Thrones*'dan mı?"

"Hayır." Güliyorum. "Evet, o karakteri özliyorum. Ama ben kedimden bahsediyordum."

Gözleri kısıldı. "Kedin mi var?"

Başımı sallıyorum. "Teksas'a ilk taşındığımda beni mahallede karşılayan bir sokak kedisiydi. Turuncu bir patiska ve tam bir baş belası; *Game of Thrones*'taki Sansa gibi hayatta kalmayı başarıyor. Adını da ondan almış."

Gunner gülümsüyor ama bu gülümseme gözlerine tam olarak ulaşmıyor. "Nerede o?" "Kira kontratımı devralan arkadaşımınla birlikte dairede. Mrs.

Calder bana evcil hayvanlara, özellikle de kedilere izin vermediğinizi söyledi." Yüzüne bakıyorum. "Kedilere karşı bir garezin mi var?"

Çenesinde bir kas sıçradı. "Onlar için deli olmuyorum."

"Neden?"

Yüz hatları sertleşmeden önce garip bir ifade beliriyor. "Ben sadece değilim."

Kalbim parçalandı. Sansa'nın bana katılmasına izin vereceğini ummak buraya kadarmış. Yüzümü izliyor. "Şimdi bana kızgınsın."

"Hayır, değilim."

"Evet, sen-" Kapının sert bir şekilde çalınmasıyla bölündü.

Yatağında yakalanma düşüncesiyle panikleyerek ona bakıyorum.

Çenesini sıkarak sertçe seslendi: "Ne oldu?"

"Rahatsız ettiğim için özür dilerim, efendim," diye seslendi Bay Leland kapıdan. "Annenizin burada olduğunu size bildirmek istedim."

Çarşafı göğsüme bastırarak ayağa fırladım.
"Annem mi?" Gunner inanamayarak tekrarlıyor.

"Evet efendim," diye onaylıyor uşak. "Bu sabah Dallas'tan geldi. Helikopterinini inişini duymadığınıza şaşırdım."

Gunner kaşlarını çatarak bana bakıyor, yüzümdeki endişeli ifade karşısında gözleri kısılıyor. Annesi bizi yatakta yakalarsa utancımdan öleceğime yemin edebilirim.

Kapıya doğru bakıyor. "Nerede o?"

"Oturma odası, efendim. Bayan Calder ona çay servisi yaptı."

"Tamam." Gunner'ın çenesi gergin. "Birazdan aşağıda olurum." "Çok iyi, efendim."

Uşak gittikten sonra Gunner panik içindeki bakışlarımla karşılaştı.

"Sakin ol." "*Rahatlamak mı?* Annen burada!" Sesim tiz çıkıyor. "Sen de mi

Onu mu bekliyorsun?"

"Hayır," diye homurdandı. "Değildim."

Bu sürpriz ziyaretten memnun olmadığı izlenimini edindim. Bu ikimiz için de geçerli.

Yataktan fırlayıp geceliğimi aramaya başlıyorum, o ise beni izliyor, gözleri utanmadan çıplak bedenimde geziniyor.

"Çok güzelsin," diye mırıldanıyor.

Sözleri tenimi ısıtıyor ama iltifatın tadını çıkaramayacak kadar yıpranmış durumdayım. Geceliğimi bulup aceleyle başıma geçiriyorum ve parmaklarımı karışmış saçlarımda gezdiriyorum. "Dün gece odama dönmem gerektiğini biliyordum."

"Gitmene izin vereceğimi nereden çıkardın?" Gunner çiziyor.

Yataktan çıkıp bana doğru ilerlerken ona bakıyorum, ağır siki kalçalarına doğru sallanıyor.

Sertçe yutkunuyorum ve gözlerimi onun yüzüne dikiyorum. "Ne yapıyorsun?"

Yanağımı avucunun içine alıyor. "Bir duş alacağım ve sonra annemi karşılamak için aşağı ineceğim. Neden bana katılmıyorsun?"

"Nereye?"

Mırıldanıyorum.

"Duşta."

"Ciddi misin? Annen buradayken mi?" Başımı salladım. "Hayatta olmaz."

Geri çekilmemi izlerken gözleri parlıyor. "Aşağıda görüşürüz."

Kapıyı açıyorum, iki tarafa da bakıyorum ve kimseye çarpmadan odama geri dönüyorum.

Bugün izin günüm, yani yüzümü göstermem gerekmiyor. Ama odamda saklanarak Gunner'ın annesini gücendirme riskini almak istemiyorum.

Ayrıca ben

Onu dünyaya getiren kadını delicesine merak ediyorum. Hızlı bir duş aldım, giyindim ve aşağıya indim.

Tam Gunner oturma odasında kaybolurken sahanlığa ulaşıyorum. Peşinden aceleyle gidiyorum, kapının yanında duruyorum ve o kanepede oturan çarpıcı, yaşlı bir sarışına doğru yürürken köşeden bakıyorum.

"Anne." Onun kalkık yanağını öpmek için eğilir. "Seni gördüğüme sevindim." "Ben de hayatım." Kadın zarif manikürlü eliyle adamın yüzünü okşuyor.

Elini. "Bayan Calder hâlâ yatakta olduğunuzu söyledi. Uyumak sana hiç yakışmıyor." "Bugün Pazar."

"Ve? Pazar günleri bile altıdan sonra uyumazsın."

"Sanırım her şeyin bir ilki var." Gunner şüpheyle etrafına bakınır. "Şu şeytani tüy yumağı nerede?"

Annesi uzun uzun iç çeker. "Charlotte Brontë'yi kastediyorsan, o bir yerlerde senin şatonu keşfediyordur."

Charlotte Brontë mi? Şaşkınca ağzımı açıyorum.

Gunner annesine kaşlarını çatıyor. "Bir yere işlemese iyi olur."

"Saçmalama. Yıllardır ev eğitimi alıyor." Kanepede onun yanındaki yere vuruyor. "Otur, sevgilim. Üzerime çıkmandan ne kadar nefret ettiğimi biliyorsun. Sen ve Maverick o kadar uzadınız ki, size bakarken boynum tutuluyor."

Gunner mecburen oturuyor. "Peki seni şehre getiren nedir?"

"Seni görmek istedim elbette. Çok uzun zaman oldu."

"Beni daha iki hafta önce büyükbabamın doğum günü partisinde gördün."

"Benim yaşımda iki hafta bir ömür gibi gelebilir. Yaşlı olduğumdan değil, dikkatinizi çekerim."

"Aksini iddia etmeye cüret edemem," diyor Gunner.

Annesi titrek bir ses çıkarır ve çay fincanını eline alır. Mükemmel bir şekilde taranmış sarı saçları ve iri mavi gözleriyle, oyuncu kadrosundan fırlamış eski bir Güney güzellik kraliçesine benziyor. Tertemiz tasarımcı kıyafeti, üzerime geçirdiğim tişört ve kotun içinde kendimi pasaklı hissetmeme neden oluyor.

Kıyafetlerimi değiştirmek için yukarı koşmak istiyorum. Hareket edemeden Gunner'ın annesi aniden odanın öbür ucuna bakıyor ve beni görüyor. Önce şaşırdı, sonra şüphelendi.

"Hayatım," diyor Gunner'a, "misafirin olduğunu bilmiyordum."

Gunner koltuktan kalkıp beni ileriye doğru çağırırken sıcaklık yüzümü ısıtıyor. Tereddüt ediyorum, içeri girmeden önce nemli avuçlarımı kotuma siliyorum.

Oda.

"Anne, seni yeni hizmetçim Marlowe Somerset ile tanıştırmak istiyorum. Marlowe, bu benim annem, Tabitha Billingsley."

Kendimi rahatlamaya ve gülümsemeye zorluyorum. "Tanıştığımıza memnun oldum."

Bana yavaş ve eleştirel bir gözle bakıyor ve Gunner'a şöyle diyor: "Bana yeni bir hizmetçi tuttuğunu söylememiştin. Sonuncusuna ne oldu? Sara, hayır, Brynn. Nereye gitti?"

"İşler yolunda gitmedi," diyor sert bir şekilde.

"Ne yazık. İyi bir yardımcı bulmak çok zor." Annesi bana bakarken tırnaklarını çay fincanına vuruyor. "Kaç yaşındasın sen?"

Cevap vermeden önce Gunner'a bakıyorum, "Yirmi üç."

"Yirmi üç mü?" Gunner'a bir kaşını kaldırıyor. "Gittikçe gençleşiyorlar, değil mi?"

Çenesinde bir kas geriliyor. Anne ve oğul arasında alttan alta bir gerilim var. Kaynağını bilmiyorum ama beni rahatsız edecek kadar hissediliyor.

Bayan Billingsley dikkatini bana çevirdi. "Peki senin hikayen nedir, Sindirella?"

"Ona öyle deme," diye homurdanıyor Gunner. "Onun adı Marlowe. Ya ona saygıyla hitap edin ya da hiç hitap etmeyin."

Annesi bu azarlama karşısında şaşırılmış görünüyor. Benden Gunner'a bakıyor, gözleri anlayışla sertleşiyor.

"Yardımcınla mı yatıyorsun, sevgilim?" diye alay ediyor, dudakları küçümseyerek kıvrılıyor. "Baba gibi, oğul gibi."

Gunner'ın çenesi sıkıştı ve bana bir bakış fırlattı. Gözlerindeki duyguyu okuyamıyorum. Kızgınlık mı? Suçluluk mu? Utanç mı?

Yanaklarım utançtan yanarken kibar bir gülümseme yapıştırdım. "Sizinle tanıştığımıza memnun oldum Bayan Billingsley. İzninizle, yapmam gereken işler var."

Ben dönüp odadan çıkarken sırtıyor. Gunner peşimden geliyor. "Marlowe, bekle."

Daha hızlı yürüyorum. Merdivenlere varmadan hemen önce bileğimden tutup beni kendine doğru çekiyor.

Titreyen bir nefes alıyorum. "Bırak beni-"

Yüzümü ellerinin arasına aldı. "Annem için üzgünüm. Seninle o şekilde konuşmaya hakkı yoktu."

"Sorun değil," diyorum acı acı. "Ben sadece yardımcıyım."

İfadesi gök gürültüsüne dönüşür. "Sen yardımcı değilsin."

Homurdanıyorum. "Ben tam anlamıyla-"

"*SEN LANET OLASI BİR YARDIMCI DEĞİLSİN!*"

Öfkeli çıkışıyla irkilerek dudaklarımı kenetliyorum ve kollarımı göğüslerimin altında kavuşturuyorum. Kalbim öfkeyle çarpıyor ve bacaklarım titriyor. Daha da kötüsü, gözlerim yaşlarla doluyor.

"Kahretsin. Özür dilerim." Yüz ifadesi yumuşuyor ve parmakları yanağımla okşuyor. "Sana bağırarak istememiştim. Ben sadece ... *Siktir.*"

Fırtınalı gözlerine bakıyorum. O kadar acı çekmiş, o kadar çelişkili görünüyor ki, onun için üzülmekten kendimi alamıyorum. Ama kendim için daha da üzülüyorum. Özellikle de Aşk Tanrısı'nın okuyla katledilme tehlikesiyle karşı karşıya olan kalbim için.

Annesi "Gittikçe gençleşiyorlar" derken ne demek istedi? Gunner'ın çalışanlarıyla yatmak gibi bir alışkanlığı var mı? Son hizmetçisini becerdi mi? Ben onun lüks yatak direğindeki başka bir çentik miyim?

Ellerini bırakıp titrek bir nefes alıyorum ve dudaklarımı yalıyorum. "Gitmem gerekiyor."

Gözlerinde panik gibi bir şey parlıyor. "Bırakamazsın."

"Bırakmıyorum. Dışarı çıkıyorum."

Yüzüne yayılan rahatlama hissi içimi ısıtıyor. Bu his uzun sürmüyor.

"Nereye gidiyorsun?"

Sahiplenici ses tonuna sinirleniyorum. "Bugün izin günüm.

Planlarım var." "Ne planları?"

"Seni ilgilendirmez."

Çenesi sıkıştı. "Bana nereye gittiğini söylemeden arabayı almayacaksın."

Öfkem alevlendi. "O lanet arabaya ihtiyacım yok."

Şüphe gözlerini daraltıyor. "Seni biri mi alacak?" "Evet," diye tıslıyorum.

"Kim?"

"Bilmen gerekiyorsa, Dawson'la öğle yemeği yiyeceğim." Gunner'ın yüzü sertleşir. "Cesedimi çiğnemedim."

Ağzım açık kaldı. *Ciddi misin dostum?*

"Şimdi bir şeyi açıklığa kavuşturalım," diyorum hararetle. "İşverenim olabilirsin ama benim patronum değilsin!"

Bu sözler kendi kulaklarıma bile aptalca geliyor ama umursamayacak kadar öfkeliyim.

"Dün geceden sonra," diye hırılıyor, "o adamla çıkmayı nasıl düşünebilirsin?"

"Bilgin olsun diye söylüyorum, geçen hafta beni iptal etmeye zorladıktan sonra randevumuzu yeniden planladık."

"Tekrar iptal et."

Çenemi yukarı kaldırdım. "Hayır."

Öfkeli görünüyor. "Kahretsin, Marlowe-"

"Birlikte yatmış olmamız bana sahip olduğun anlamına gelmez. Ben senin de ğ i l i m , Gunner. Asla da olmayacağım."

"Kendine yalan söylemeyi bırak,"

diye homurdanıyor. "Yalan

söylemiyorum!"

Burnu neredeyse benimkine değene kadar eğiliyor. "Bundan kaçamazsın," diyor usulca, nefesi dudaklarımı okşuyor. "Dün gece aramızda olanlar bir tesadüf ya da hata değildi. Benim seni istediğim kadar sen de beni istedin. Birbirimize bağlandık, tatlım. Birbirimizi ilk gördüğümüz andan beri *aramızdaki* bağ hiç *kopmadı*. İster inan ister inanma, tekrar sevişeceğiz. Ve yine. Ve yine. Bu bir "eğer" meselesi değil, "ne zaman" meselesi.

Kalın bir şekilde yutkunuyorum, dizlerim birbirine çarpacak kadar titriyorum. "Bırakın gideyim, Bay Ransom."

"Yani şimdi Bay Ransom mı oldu?" diye alay ediyor.

İki elimle göğsünü itiyorum ve geri adım atıyor, gözleri vücudumda geziniyor, beni onun olarak işaretliyor.

"Dawson'ı istemiyorsun," diyor alçak bir sesle. "Tanıştığımız gece onu istemedin, şimdi de istemediğinden emin olabilirsin. Kendinin ve onun zamanını boşa harcamayı ne kadar çabuk bırakırsan o kadar iyi olur."

Kesinlikle geri dönüşü olmayan bir şekilde onu ezip geçiyorum ve bu sefer gitmeme izin veriyor.

On Beşinci Bölüm

GUNNER

I Yumruklarım iki yanımda düğümlenmiş halde oturma odasına geri döndüm. Annemin yüzü masumiyetin resmiydi. "Söylediğim bir şey yüzünden mi?"

"Saçmalamayı kes," diye hırladım. "Haddini çok aştın."

"Haddimi aşıyor *muyum*? Hizmetçinle yatan sensin!" "Bu seni hiç ilgilendirmez!"

Şok içinde geri çekiliyor, sanki beni daha önce hiç görmemiş gibi bana bakıyor. "Ne oldu sana böyle?"

Çenemi sıkarak ağır ağır bir koltuğa çöküyorum ve iki elimi saçlarımda gezdiriyorum.

Annem beni inceliyor, gözleri kısılmış ve değerlendiriyor. "Ne?" Isırarak söylüyorum.

"Sen büyürken hizmetçilerimize yardımcı demem seni hep rahatsız ederdi. Ama onlar buydu sevgilim. Kiralık işçiler yardımcıdır ve bu senin erdemli hassasiyetlerini rencide ediyorsa özür dilerim."

Ona kaşlarımı çatıyorum. "Ne demek istiyorsun?"

"Hizmetçinizle tartışmanıza kulak misafiri olmaktan kendimi alamadım. Ona oldukça yüksek sesle yardımcı olmadığını söylemişsiniz." Zarif bir kaş bana doğru kalktı. "Eğer o yardımcı değilse, senin için ne ifade *ediyor*?"

Cevap vermeden ona ters ters bakıyorum.

"Aman Tanrım," diyor skandala uğramış bir dehşet ifadesiyle. "Sakın bana o küçük kıza aşık olduğunu söyleme?"

Göğsümde bir şey takılıyor. Keşfetmemeyi tercih ettiğim pürüzlü ve çiğ bir şey. "Bu işe karışma."

Annem iğneleyici bir kahkaha atıyor ve başını bana doğru sallıyor. "Ah, canım. Bir çalışana aşık olmak mı? Ne kadar da Ransom'cısın."

Boşanmadan önce bile babamın soyadını bir hakarete dönüştürmüştü. Maverick ve benim yaptığımız her kötü şeyden "sefil" Ransom kanımızı sorumlu tuttu.

"Eğer baban-"

"Sakın başlama," diye uyararak homurdandım. "Sakın başlama."

Öfkeyle homurdanıyor. "Bu sabah tam bir barbar gibi davranıyorsun. Belki de gidip kardeşinle kalmalıyım."

"Seni durduran yok. İşte kapı."

Gözlerinde incinmiş bir ifade beliriyor. Manipüle edildiğimi bilsem de, suçluluk duygusu birkaç dakika sonra beni rahatlatıyor.

"Gitmek zorunda değilsin," diye homurdanıyorum karanlık bir şekilde.

Burnunu çekiyor. "İstenmediğim yerde kalmam."

"İstenmediğini mi söyledim?" Öfkeyle homurdanıyorum. "Bu kadar dramatiklik yeter."

Mırıldanarak küçük bir ses çıkarıyor. "Kasabaya geldiğimde burada kalmayı tercih ettiğimi biliyorsun. Maverick'in muhteşem bir evi var ama berbat bir ev sahibi."

"Misafirleri aynı fikirde değil," diyorum alaycı bir tavırla.

"Para avcısı sürtüklerin fikirleri sayılmaz." Annem koltuğa geri yerleşti, çay fincanını aldı ve narin bir yudum aldı. "Akşam yemeği partinizin müthiş bir başarı olduğunu duydum. Sosyete sayfaları çalkalanıyor."

Kulaklarımı Marlowe'un ayak sesleri için dört açarak homurdanıyorum. Onun bir randevuya gidişini izlemek beni kör bir öfkeye sürükleyebilir ama yine de kendimi izlemekten alıkoyamayacağım.

"Laurene'in de katıldığını görüyorum."

Anneme dar bir bakış attım. "Bunu sana kim söyledi?"

"Tabii ki tüm makalelerde onun resmi vardı. İkiniz birlikte muhteşem görünüyordunuz." Annem çay fincanının ağzından beni süzüyor. "Onunla aranızdaki anlaşmazlıkları çözmeye yaklaştığınızı umabilir miyim?"

"Ben öyle demezdim." Sandalyede arkama yaslanıp bir bacağıma önüme doğru uzatıyorum. "Kayıtlara geçsin diye söylüyorum, partiye kendini davet etti. Ben bilmiyordum."

O gelene kadar geleceğini bilmiyordum."

Annem kaşlarını çattı. "Ona bir şans daha verme konusundaki isteksizliğini anlamıyorum. Seni sevdiğini ve senden ayrıldığı için pişman olduğunu biliyorsun."

"Şimdi ziyaretinizin *gerçek* sebebine geliyoruz." Anneme ters ters baktım. "Bunu sana Laurene mi yaptırdı?"

"Elbette hayır," diye homurdanıyor ve çay fincanını buz gibi bir cınlamayla tabağına bırakıyor. "İşlerinize karışmaya çalışmıyorum-"

"Saçmalık. Yaptığın şey tam olarak bu."

Ağzı sitemkâr bir şekilde geriliyor. "Sadece mantıklı düşünmeni istiyorum. Sen ve Laurene mükemmel bir eşsiniz ve çok geç olmadan bunun farkına varmalısın. Onun gibi bir kadın sonsuza kadar müsait olmayacak."

Hiçbir şey söylemiyorum, telaşla parmaklarımı sandalyenin koluna vuruyorum. Sanılanın aksine, Laurene'le ilişkimizi yürütmek için gerçekten çabaladım. En başından beri iyi bir erkek arkadaş olmak için çabaladım. Onunla haftalık randevular ayarladım, onu en iyi restoranlara götürdüm, lüks sosyal etkinliklerde ona eşlik ettim. Ne zaman bir randevuyu iptal etmek zorunda kalsam, ona en sevdiği hediye türü olan pahalı bir biblo alarak bunu telafi ettim.

Ona bağlılığımı göstermek için elimden geleni yaptım. Tamamen dürüst olmak gerekirse, bir kadınla normal, sağlıklı bir ilişki yaşayabileceğimi kendime kanıtlamak istedim. Babam gibi olmadığımı kanıtlamak istedim. Ama çirkin ve acı gerçek şu ki, birbirimize farklı olduğumuzdan daha çok benziyoruz.

İşte tam da bu yüzden Marlowe'dan çok ama çok uzak durmalıyım. Onu incitmek istemiyorum ama uzun vadede bu kaçınılmaz görünüyor.

Annem sinirli bir şekilde iç geçiriyor. "Bu yaz bir otel varisi ile evlenebilirdin. Onun yerine bulaşıkçı hizmetçinle evcilik oynamayı tercih ediyorsun."

Sabırım taşıyor.

"Tek kelime daha etme," diye hırlıyorum ona. "Başka. Başka. Lanet olası. Kelime." Gözleri öfkeyle açılıyor ama akıllıca susuyor.

Tam o sırada antrede topuk sesleri duyuyorum. Ön kapı kapanınca kalkıp pencereye doğru yürüdüm.

Marlowe ve sevgilisi evin önüne park etmiş parlak bir Beemer'a doğru yürüyorlar. Kız adama gülümsüyor, parlak siyah saçları sırtına doğru sallanıyor. Üzerinde kırmızı askılı bir üst, kesik kot şort ve bronz bacaklarını daha uzun gösteren askılı sandaletler var.

Vahşı bir sahiplenme dalgası üzerime çöküyor. Dişlerimi öyle sıkıyorum ki çenem ağrıyor.

Annem de pencerede bana katılıyor. "Vay, vay, vay. Görünüşe göre birinin ateşli bir randevusu var."

Dawson'ın Marlowe için yolcu kapısını açmasını izlerken göğsüm sıkışıyor. Kızın binmesini bekliyor, kız ona gülümserken bacaklarına bakıyor.

"Ne hoş bir çift oldular," diye sevinçle mırıldandı annem.

Beemer uzaklaşırken bağırsaklarım sökülüyormuş gibi hissediyorum.

"Ve gidiyorlar," diye şarkı söylüyor annem pencereden dönüp yanağımı okşamadan önce. "Neşelen canım. Hepsini kazanamazsın."

Asık suratlı bakışlarımı görmezden gelerek kanepeye dönüyor ve kendinden memnun bir gülümsemeyle kendine biraz daha çay dolduruyor.

Tam ruh halim daha da kötüye gidemezken, kedisi zıplayarak odaya giriyor. Aniden durdu ve bana baktı, sırtı dikleşti, tüyleri diken diken oldu. Sanki *onun* bölgesine izinsiz *girmişim* gibi.

Ona

kaşlarımı

çatıyorum. O

da tısladı.

Açık olmak gerekirse, hiçbir kedinin saçının tek bir teline bile zarar vermedim. Ama bu tüylü herif insanlığımın sınırlarını zorluyor.

"Ah, zavallı bebeğim," diyor annem sempatik bir şekilde. "Buraya gel hayatım." Kediyle konuşuyor. Benimle değil, oğluyla. Marlowe'un ayrılığı.

Gözlerini benden ayırmayan Charlotte Brontë yavaşça kanepeye doğru ilerliyor.

Annem onu kucağına alıp kucağına oturtuyor ve tüylerini okşayarak yatıştırıcı bir şekilde mırıldanıyor: "Gunner'a aldırmayın. O sadece bir kadın tarafından reddedilmenin şokuyla başa çıkmaya çalışıyor. Böyle bir şey daha önce hiç olmamıştı ve korkarım bunu pek iyi karşılayamıyor."

Kedi miyavlıyor ve annem bir cadı gibi kıkırdıyor.

Odadan çıkmadan önce ikisine de ölümcül bir bakış gönderiyorum.

On Altıncı Bölüm

MARLOWE

"SUMMA CUM LAUDE'DAN MEZUN OLDUKTAN SONRA," diye devam ediyor Dawson, "Ben Deloitte tarafından işe alındım. Elbette benim için yarışan birkaç şirket daha vardı ama en iyi teklifi Deloitte yaptı. Bir süre oradaydım. Sadece bir yıl önce finansal danışmanlık analistliğine terfi ettim."

"Gerçekten mi?" Dalmış gibi görünmeye çalışarak gözlerimi büyütüyorum. "Bu çok etkileyici."

Sahte bir utangaçlıkla kıkırdıyor. "Muhtemelen bütün bunları Barbara'dan duymuşsundur."

Parlak bir şekilde gülümsüyorum. "İlk ağızdan duymaktan asla zarar gelmez."

Ya da bu durumda atın kıcı.

Bu acımasız düşünce beni suçlu hissettiriyor ama doğru. Dawson bencil bir hödüğün teki ve bu hafif kalır. Öğle yemeğinin yarısındayız ve tek konuştuğu şey kendisi: şehir merkezindeki muhteşem çatı katı, pahalı arabası, harika işi ve şakır şakır maaşı (evet, gerçekten de *şakır şakır* yazar kasa sesi çıkardı). Kaç cümleye "ben" diye başladığının sayısını unuttum. Adam açıkça kendi favori konusu.

Tek tesellim, sanırım, çekici olması. Koyu kahverengi saçları, grimsi yeşil gözleri ve mükemmel beyaz dişleri var. Zayıf yapısı bana

bir yüzücü. Bana 1.80 boyunda olduğunu söyledi ama bunun biraz abartılı olduğundan şüpheleniyorum. Gunner 1.74 boyunda ve topuklu ayakkabılarımla bile benden uzun. Dawson yaklaşılamaz bile.

Ve işte yine Gunner'ı düşünmeye başladım. Kendimi durduramıyorum. Sürekli yüzünü ve bana nasıl baktığını görüyorum, için için yanan bir öfke ve sahiplenme duygusu. Sözleri zihnimde yankılanıyor ve gerçekliğiyle benimle alay ediyor. Dün gece aramızda olanlar bir tesadüf ya da hata değildi. Birbirimizi ilk gördüğümüz andan beri aramızdaki bağ hiç kopmadı. İster inan ister inanma, tekrar sevişeceğiz. Ve yine. Ve-

"Marlowe?"

Dawson'a aptalca göz kırpıyorum. "Özür dilerim. Ne dedin sen?"

"Bir içki daha ister misin diye sordum. Bardağın boş."

Margaritamın son buzlu tortusunu da içtiğimi görmek için aşağıya bakıyorum ama bardağı hâlâ ağızma götürüyorum.

Dawson bir margarita daha için garsona işaret ediyor ve bana gülümsüyor.

Garip bir şekilde gülümsüyorum ve tırnaklarımı masaya vurma dürtüsüne direnerek bardağımı yere bırakıyorum.

Başlangıçta bir yemek kamyonu olarak faaliyet gösteren küçük, korkak bir Meksika restoranının verandasında oturuyoruz. Pazar sabahı bile oldukça kalabalık. Hareketli salsa müziği diğer masalardan gelen sohbet ve kahkahalarla karışıyor. Kimse dayanılmaz derecede sıkıcı bir randevunun acısını çekiyor gibi görünmüyor, bu da beni çok kışkandırıyor.

Üzücü ironi şu ki, Dawson bu sabah beni biraz daha erken alıp alamayacağını sormak için arayana kadar tarihi bile hatırlamıyordum. Keşke o anda vazgeçseydim. Vazgeçmeliydim.

Dawson boş tabağımı işaret ediyor. "Carne asada tacos'un nasıldı?"

"Lezzetli. Gerçekten çok beğendim."

"Anlayabiliyorum," diyor biraz alaycı bir şekilde. "Neredeyse onları içine çektin."

Küçük bir kahkaha atmaya zorlamadan önce utançla yüzümü kızartıyorum. "Sanırım çok acıkmıştım."

Dudaklarında hafif bir tebessümle başını sallıyor. "Temizlik işleriniz çok enerji gerektiriyor olmalı."

Bütün gece patronumu becermek de öyle. Bu iğrenç düşünce yüzümü kızartıyor ve kendi kendime sıırtmama neden oluyor.

Garsonumuz margaritamı getiriyor, boş tabaklarımızı topluyor ve tatlı isteyip istemediğimizi soruyor. Ben "Tabii ki hayır, hesap lütfen" diyemeden Dawson ikimiz için de *tres leches* pastası sipariş ediyor.

Garson uzaklaşırken bana gülümsüyor. "Bayılacaksın. Gerçekten çok güzel ve kalorilere değer."

Zayıfça gülümsüyorum. Büyük kaçışım buraya kadarmış. "Yüksek lisans yapıyorsun, değil mi? UT'de?"

Başımı sallıyorum ve taze margaritamdan bir yudum alıyorum. "Dersler ne zaman başlıyor?"

"Gelecek Salı."

"Kaç ders alıyorsun?" "Üç. Cuma günleri izinliyim." Dawson sırtıyor.

"Heyecanlı mısın?"

"Çok." Randevumuz başladığından beri bana gösterdiği en büyük ilgi bu. Belki de her şeye rağmen bir umut vardır.

"Barbara senin ... bekle, bana söyleme." Konsantrasyon içinde yüzünü buruşturuyor, sonra parmaklarını şıklatıyor. "Bilgi Okulu. iSchool. Kütüphaneci olmak için çalışıyorsun."

Gülümsüyorum. "Bu doğru."

Sırtıyor, belli ki hatırladığı için kendinden memnun. Bana okul, iş, *aile-herhangi* bir şey hakkında daha fazla soru sormasını bekliyorum.

"Patronunuzun UT'nin en büyük mezun bağışçılarından biri olduğunu biliyor muydunuz?" diyor.

Koltuğumda sönüyorum.

"*Forbes*'da okuduğuma göre üniversiteye 250 milyon dolardan fazla bağışta bulunmuş, buna vakfının Küresel Bilgi Güvenliği Bursu'ndan gelen 60 milyon dolar da dahil." Dawson sırtıyor. "UT'nin her an bir binaya onun adını vermesini bekliyorum."

"Okulun zaten bir Ransom binası var," diye mırıldandım. "Ama tabii, neden olmasın?"

Dawson tereddüt ediyor, belli ki daha fazlasını söylemek istiyor. "Onunla tanışmayı çok isterim."

Belki seni bıraktığımda bizi tanıştırebilirsin."

Sahip olduğum son umut kırıntısı da bir sufle gibi çöktü. Görünüşe göre Gunner, Dawson'ın bu randevuyu ayarlamadaki gerçek amacı konusunda haklıymış. Bunu itiraf etmek beni üzüyor ama işte buradayız.

Dawson umutlu bir ifadeyle bana doğru eğiliyor. "Peki ne diyorsun? Beni patronunla tanıştırebilir misin, belki iyi bir-"

"Evde olmayacak," diye yalan söylüyorum. Dawson kaşlarını çattı. "Gelmeyecek mi?"

"Hayır. Pazar günleri golf oynuyor" -her *Pazar*- "ve oldukça geç dönüyor."

"Oh." Dawson hayal kırıklığına uğramış görünüyor. Hatta ezilmiş. Sınırlarımı zorlayarak ona başımı salladım. "Gunner Ransom için çalıştığım için mi bana çıkma teklif ettin?"

Yüzünde önce şok, sonra suçluluk ifadesi belirir. "Tabii ki hayır! Neden böyle bir şey söyledin?"

Gözlerimi kısıyorum. "Patronuma benden daha çok ilgi gösteriyorsun." "Bu doğru değil!"

"Oturduğum yerden öyle görünüyor."

Bana bakıyor, ağzı bir açılıp bir kapanıyor. Belli ki kendisine seslenilmesini beklemiyordu.

Sakince margaritamı yudumluyorum ve saçma sapan bir yanıt vermesini bekliyorum.

"Bak, sana yalan söylemeyeceğim," diyor sonunda. "Patronunun büyük bir hayranıyım. Şirketi halka açılıp tüm borsayı sarstığından beri kariyerini takip ediyorum. İşimi ne kadar sevsem de, Gunner için çalışma şansına balıklama atlardım. Parlak bir zekası ve öldürücü iş içgüdüleri var. Senden bir tanışma istemenin büyük bir olay olacağını düşünmemiştim. Ama seninle çıkmak istememin tek nedeni bu değil," diye ekliyor aceleyle. "Bence sen gerçekten akıllı ve güzelsin. Genelde sıksa sarışınları tercih etsem de seni daha yakından tanımak isterim."

Kendimi biraz aşağılanmış hissederek, sakarca bir gülümseme takınıyorum ve "Birini gerçekten tanımak istiyorsan, kendin hakkında konuşmak için biraz daha az zaman harcamak isteyebilirsin. Bu seni egoist bir dangelak gibi gösteriyor." Ağzının gerildiğini görünce tatlı bir şekilde ekliyorum, "Sadece bir sonraki randevun için aklında tutman gereken bir şey. Korkarım ki bu benimle olmayacak."

Öfkeli bir kızarıklık boynuna ve yüzüne yayılır.

Garsonumuz tatlıyla döndüğünde, Dawson ayrı ayrı hesap istedi. Kaba ses tonu garsonun kaşlarını kaldırır.

"Ayrı çeklere gerek yok. Öğle yemeği benden." Dawson'ın çenesi kenetlenirken ben de bir çatal dolusu pastanın tadına bakıyor ve beğenimi mırıldanıyorum. "Vay canına. Bu *çok* güzel." Garsona sırtıyım. "Giderken bir parça daha alacağım."

O da sırtıyor ve çekle birlikte döneceğine söz veriyor.

Tekrar yalnız kaldığımızda, Dawson bana iğdiş edilmiş hisseden bir adamın somurtkan bakışını atıyor. "Öğle yemeğimi ödemek zorunda değilsin."

"Benim için sorun değil. Param yetmiyor değil ya."

"Yapabilir misin?" Küçümseyerek sırtıyor. "Sen bir hizmetçisin."

"İyi maaşlı biri." Sanki bir sır veriyormuş gibi sesimi alçaltıyorum. "Övünmek gibi olmasın ama ben senden bile fazla kazanıyorum."

Alay ediyor. "Bundan cidden şüpheliyim."

"Oh, ama bu doğru. Bay Ransom inanılmaz cömert bir işveren. Dürüst olmak gerekirse, bence para kazanmaktan daha çok sevdiği tek şey onu dağıtmak. Onunla çalışmak için can atmana şaşmamalı." Göz kırpıyorum. "Eğer eline bir fırsat geçerse, *kesinlikle* değerlendirmelisin."

Dawson bir an bana ters ters bakıyor, sonra el değmemiş pastasına bakıp kaşlarını çatıyor.

Gülmemek için kendimi zor tutuyorum.

EVE GELDİĞİMDE, BAYAN CALDER mutfakta bağımlılık yapan limonatasından bir sürahi karıştırıyor.

Beni gördüğüne şaşırmış görünüyor. "Hemen döndün mü?" Omuz silkiyorum. "Hızlı yedik."

İki kaşını da kaldırıyor. "En azından iyi vakit geçirdin mi?"

"Elbette." Gülümsüyorum ve paket servis kutumu kaldırıyorum. "Sana biraz tatlı getirdim."

Tres leches pastası."

"Oh, ne kadar güzel. Teşekkür ederim canım." Bana gülümsüyor.

"Buzdolabına koy ki daha sonra tadını çıkarabileyim."

İstedikini yapmak için odayı geçiyorum. "Bayan Billingsley hâlâ burada mı?" "Hayır, canım. Maverick'le kalmaya gitti."

"Oh." Rahatladığımı zar zor gizleyebildim.

Bayan Calder'ın gözleri bilerek parıldıyor. Eminim işverenimizin annesinin tam bir sürtük olduğunun farkındadır.

Ellerimi arka ceplerime sokarak ortadaki adaya doğru ilerliyorum.

"Peki, Bay Ransom nerede?"

"Rıhtımda teknelerinden birini zımparalıyor."

Şaşkınlıkla ona bakıyorum. "Bunu yapması için birine para vermiyor mu? Kendisi mi yapıyor?"

Tepkime gülümsüyor. "Elleriyle çalışmaktan hoşlanıyor. O ve Maverick çocukken babaları onlara lastik değiştirmeyi, benzin pompalamayı, motoru çalıştırmayı ve kaputun altındaki tüm parçaları tanımayı öğretti."

Dale, yağ gibi yumuşak elleri ve parlak tırnakları olan şımarık zengin çocuklar yetiştirirse lanetleneceğini söyledi." Kıkırdıyor, buz küplerini sürahiye boşaltıyor.

Limonata damlaları mermer tezgaha sıçradığında, dökülenleri silmek için otomatik olarak bir bulaşık bezi kapıyorum.

"Gunner aklında ağır bir şey olduğunda zorlu projelerin üstesinden gelmeyi sever." Bayan Calder bana araştıran bir bakış fırlattı. "Bunun ne olabileceği hakkında bir fikriniz var mı?"

Sertçe yutkunuyorum ve başımı sallıyorum.

Dudaklarını büzüyor ve bana inanmadığını söyleyebilirim. Geri çekilmeye başladım. "Şey, uh-"

"Bekle biraz." Sürahiye birkaç limon dilimi ekliyor ve anımsayarak gülümsüyor: "Gunner ve Maverick büyürken benim ev yapımı limonatama doyamazlardı. Onlar dışarıda oynarken ben de bir yığın hazırlardım. Hazır olur olmaz eve koşarak gelirlerdi, yüzleri kir içindeydi ve saçları her tarafa dağılmıştı. Onlara ellerini yıkamalarını söyleyemeden limonatamı içip daha fazlası için bağırmaya başlardı. Gunner buna bardakta güneş ışığı diyordu." Uzun bir porsiyon doldurup bana uzattı. "Al, bunu ona götür."

Çekiniyorum. "Um . . ."

Bir kaşını kaldırıyor. "Bir sorun mu var?"

"Hayır, hanımefendi." Mutfaktan koşarak çıkarken, bana güldüğünü duyduğuma yemin edebilirim.

Evden çıkıyorum ve göle inen geniş çimenlikte ilerliyorum. Güneş sıcak, başıma vuruyor. Ama göğüslerimin arasında boncuk boncuk biriken terin yaz sıcağından çok endişeyle ilgisi var.

Kayıkhaneye ve iskeleye yaklaştıkça sinirlerim daha da geriliyor. Patronumla karşılaşmadan önce yüksek sesli rock müziği ve elektrikli bir aletin uğultusunu duyuyorum.

Dizlerinin üzerinde, bir platforma monte edilmiş bir yelkenlinin gövdesini zımparalıyor. Üzerinde gri atletik bir şort ve göğsünü ve kollarının üst kısmını saran, sert kasları belirginleştiren turuncu bir Longhorns tişörtü var. Koruyucu bir yüz siperi, ağır deri inşaat eldivenleri ve aşınmış iş botları var.

Onu daha önce hiç böyle görmemiştim. Alışık olduğum kibar, ısmarlama takım elbise giyen CEO'dan çok farklı. Ne yazık ki benim için, tamirci versiyonu da en az diğer kişiliği kadar ağzımın suyunu akıtıyor.

Elektrikli zımpara makinesi ve bangır bangır çalan müzik arasında konuşursam beni duymayacağını biliyorum. Bu yüzden derin bir nefes alıyorum ve gergin bir şekilde görüş alanına giriyorum.

Tekneden başını kaldırıyor, bakışları bana kilitleniyor. Ağzım Serengeti kadar kurudu.

"Hey," diye mırıldanıyorum.

Yüz siperinin arkasından gözleri kısılıyor ve korkunç bir an için bana kaybolmamı söyleyeceğini düşünüyorum. Ama sonra zımpara makinesini kapatıyor, maskesini yukarı çeviriyor ve gizli hoparlörlerden gelen müziğin sesini kapatmak için telefonunu eline alıyor.

Terleyen limonata bardağını kaldırıyorum. "Bayan Calder bunu size getirmemi istedi. Biraz güneş ışığına ihtiyacın olduğunu düşündü."

Bardağa bakıyor, yüzü hafifçe yumuşuyor ve sonra homurdanıyor: "Suyum var."

"Israr etti." Ona çaresiz bir bakış attım. "Lütfen beni oraya el değmemiş bir içkiyle geri gönderme. Memnun olmayacaktır ve ne kadar korkutucu olabileceğini biliyorsun."

Ağzında bir gülümseme seğirdiğini hissediyorum. Ama sonra çenesini ahşap bir masaya doğru salladı ve hoyratça, "Şuraya bırak," dedi.

"Isınmadan önce içmelisin."

Birkaç saniye daha bana baktı. Sonra maskesini ve eldivenlerini çıkarıp yere atıyor ve ayağa kalkıyor.

Yanıma gelip limonatayı alırken, nasırlı parmakları benimkileri okşarken nefesim sığlaşıyor.

Bardağı boşaltmak için başını arkaya eğdiğinde dudağımı ısıırıyorum. Güçlü gırtlak kaslarının çalışmasını izlemek karnıma bir sıcaklık yayıyor. Ter, toz ve çalışkan bir adam gibi kokuyor. Tamamen lezzetli.

Boş bardağı bana geri uzattı. "Teşekkürler."

Sertçe yutkunuyorum ve başımı sallıyorum.

Önümde dururken vücut ısısı kişisel alanımı işgal ediyor. Siyah saçları tozlu ve buruşuk, çenesi kirli sakallı. Kaslı göğüs kaslarının tişörtünün yıpranmış kumaşını zorladığını görebiliyorum. Rengi solmuş ve beyaz longhorn logosu yontulmuş.

Kendimi biraz sarhoştan da öte hissederek ondan uzaklaşıp önce kayıkhaneye, sonra da çekek yerine demirlemiş pırıl pırıl beyaz yata bakıyorum. Kıç tarafında akan siyah harflerle *Hook 'em Horns* yazıyor ve su hafifçe dibe vuruyor. Gunner nihayet konuşana kadar aramızdaki tek ses bu, sesi alçak ve soğuk.

"Randevun nasıldı?"

Ona dönüyorum, ıslıl ıslıl gülümsüyorum. "Harikaydı. Çok eğlendik." Randevumun tam anlamıyla bir felaket olduğunu bilmenin tatminini ona yaşatmayı reddediyorum.

"Gideli çok uzun zaman olmadı," diye gözlemliyor.

"Dawson'ın ailesiyle önceden akşam yemeği planı vardı. Bu yüzden onun yerine öğle yemeğinde buluştuk." En azından bu kısmı doğru.

Gunner yüzümü inceliyor, gözleri kısık ve yoğun. Sokağa çıkma yasağını çiğnerken yakalanmış suçlu bir genç gibi kıvrınmamak için kendimi zor tutuyorum.

"Onunla tekrar çıkacak mısınız?"

"Belki," diye yalan söyledim.

Çenesi gerildi.

"Muhtemelen hayır," diye fısıldıyorum.

Gözlerinde bir şey parlıyor ve bunun rahatlama mı yoksa zafer mi olduğunu anlayamıyorum.

Muhtemelen ikincisi.

Patronum olarak ilişkimizde üstünlük onda. Ama acaba benim üzerimde ne kadar gücü olduğunu biliyor mu? Acaba her güldüğünde ürperdiğimi biliyor mu? Gülümsediğinde, eriyorum. Bana kedicik dediğinde, kucağına kıvrılmak istiyorum.

Acaba ona aşık olmamak için ne kadar çabaladığımı biliyor mu?

Hâlâ bana bakıyor, gözleri sanki bir şey bekliyormuş gibi benimkilere dikilmiş. Bana kaçırdığım bir soru mu sordu?

"Özür dilerim. I-"

"İstedığınız başka bir şey var mıydı?" Şimdi sesi sabırsız geliyor.

Tereddüt ediyorum, ılık bir esintinin alnındaki bir tutam saç savuruşunu izliyorum. Parmaklarım onu geri okşamak için kaşınıyor. Farklı koşullar altında, yapabilirdim.

"Limonata için teşekkürler." Aniden arkasını dönüp uzaklaşıyor, şortunun altından kışının sert kasları esniyor.

Kuru dudaklarımı yalıyorum. "Sanırım seni işinin başına bırakacağım." Çoktan müziğin sesini açmış, beni başından savıyordu.

On Yedinci Bölüm

MARLOWE

S ALTIDAN HEMEN SONRA, annesi ve erkek kardeşiyle akşam yemeği yemek için ayrılır.

Bayan Calder ile sakin bir yemek yedikten sonra odama çıkıyorum ve bir ders kitabı açıyorum. Geçen ay yüksek lisansa hızlı bir başlangıç yapmak için profesörlerim tarafından verilen kitapları okumaya başladım.

Masamdaki sandalyeye kıvrılmış, dün başladığım bölümü bitirmeye çalışıyorum. Ama konsantre olamıyorum. Gunner'ın düşünceleri beynimi istila ederken sayfadaki kelimeler birbirine karışıyor.

Sonunda pes ettim, kitabı kapattım ve televizyonu açtım. HBO Max'te bir gerilim filmi bulana kadar kanalları geziyorum. Kulaklarımı Gunner'ın eve dönüş sesine hazır tutarak filmi yarım yamalak izliyorum.

Saat on civarında, alt katta sesinin alçak gürültüsünü duyuyorum. Vücudumdaki her sinir ucu canlanıyor ve beni ayağa kaldırıyor. Aceleyle odayı geçip kulağımı kapıya dayıyorum ve Gunner'ın Bay Leland'la konuşmasını dinliyorum. Kâhyaya iyi geceler dediğini duyana kadar konuştuklarını anlayamayacak kadar uzaktaydım.

Kalbim mermi gibi çarpıyor, kapıya yaslanıp gözlerimi kapatıyorum.

Geceyi Gunner'dan ayrı geçirmek istemiyorum. Ona gitmeliyim, aramızdakileri düzeltmeliyim. Ve başlamak için iyi bir yol biliyorum.

Cesaretimi kaybedip kendimi vazgeçirmeden önce soyunuyorum ve kısa saten bir bornoz giyiyorum. Saçlarımı omuzlarımda gevşek bırakarak derin bir nefes alıyorum ve sonra sessiz evin güney kanadına doğru ilerliyorum.

Gunner'ın ana süitine ulaşıyorum ve çift kapının önünde durup içeriden bir ses gelip gelmediğini dinliyorum. Hiçbir şey duymayınca yavaşça kolu çevirip içeri giriyorum. Hem yatak odası hem de oturma odası boştu.

Akan suyun sesini takip ederek devasa süitin içinden geçip ana banyoya açılan Fransız kapılara ulaşıyorum.

Gunner içeride. Duş alıyor. Çıplak. Islak. Sıcak. İşemiş.

Nabzım bir kademe daha yükselirken sessizce ona kadar sayıyorum ve lüks odanın içine süzülüyorum.

Onu gördüğümde nefesim kesildi.

Bir düzine yağmur duş başlığı ve çok sayıda fiskiyesi olan devasa siyah mermer duşun içinde duruyor. Yüzü sıcak spreye doğru kaldırılmış ve gözleri kapalı, su kaslı vücudundan aşağı süzülüyor.

Şişkin pazularına ve geniş omuzlarına bakarken meme uçlarım geriliyor, V şeklindeki gövdesi o muhteşem kıkına doğru ok gibi iniyor. Aleti güçlü kalçalarının arasında ağır ağır sallanıyor ve sevişmelerimizin kavurucu anılarıyla içimi ısıtıyor.

Sanki aç olduğumu hissetmiş gibi gözlerini açıyor ve başını çeviriyor. Orada durduğumu görünce tamamen hareketsizleşiyor ve dönen buharın içinden bana bakıyor.

Göz temasını kesmeden bornozumu omuzlarımdan kaydırıp yere düşmesine izin veriyorum.

Gunner'ın gözleri göğüslerimin ve karnımın üzerinde bir yol açtıktan sonra koyu renk buklelerimden oluşan üçgenime yerleşiyor. Bakışlarındaki açlık açıkça belli oluyor. Ama tek kelime etmiyor, sadece cam kapıyı açmamı ve bütün bir futbol takımının rahatlıkla sığabileceği buharlı muhafazanın içine adım atmamı izliyor.

Akan su tahrik olmuş bedenime çarptıkça karıncalanıyor. Sessizce Gunner'a doğru ilerliyorum ve kollarımı boynuna dolayarak çıplak göğüslerimi göğsüne bastırıyorum. Titrediğini hissediyorum, siki karnıma doğru seğiriyor.

"Marlowe." Sesi karanlık bir gümbürtü, nefesi hırıltılı. "Ne yapıyorsun?"

"Ne düşünüyorsun?" Alt dudağını dişlerimin arasında yakalıyorum, hafifçe çekiştiriyorum ve sonra yavaş, şehvetli bir öpücük için dilimi ağına daldırıyorum.

"Ateşle oynuyorsunuz," diye uyarıyor.

"ok geç. Zaten yanıyorum." Gözlerinin içine bakarak önünde yavaşça dizlerimin üzerine kyorum.

Elimi yalanabilir karın kaslarından aşağı kaydırıp parmaklarımı yırtık kasların üzerinde gezdirirken dikkatle izliyor. Güzel siki gözlerimin önünde yükseliyor, geriliyor ve etkileyici boyutuna ulaşıyor.

Parmaklarımı etrafına sarıp başparmağımla geniş başını daire içine aldığımda sert bir nefes çekiyor. Elim onun gergin kalınlığına karşı çok küçük görünüyor. Bu hem büyüleyici hem de tahrik edici.

Başımı eğıp ona bakıyorum, ıslak siyah saçlarını geriye atmasını, göğsünün tırtıklı nefes alış verişiyle yükselip alçalmasını izliyorum. O kadar seksi ki neredeyse dayanamayacağım.

Gözlerimi onun muhteşem yüzünde tutarak, ağızım ucunu kapatmadan hemen önce elimi sikinin dibinde sıkıyorum.

"Siktir," diye tıslıyor, parmaklarını saçlarıma geçiriyor. "Hoşuna gitti mi?" Baştan ıkarıcı bir şekilde fısıldıyorum.

"Tabii ki evet." Sesi beni muhteşem bir şekilde güçlü hissettiren sıkı bir törpü. Bir kez olsun benim kontrolüm altında, istediğimi yapabiliyorum.

Dilimle etrafında dönüyorum, dizlerini kilitleyip kendini desteklemeden önce uyluklarının sıkışma şeklinden heyecan duyuyorum. Kirpiklerini indirip beni izliyor, fırtınalı mavi gözleri parlıyor, ben ağızımı onun sert şaftından aşağı kaydırırken dudaklarım geniş bir şekilde onun çevresine geriliyor.

Kısık sesle inliyor, eli kafatasımın dibindeki saçlarımı kavırıyor. Verdiğı tepkinin tadını çıkararak ağır taşaklarını avuçluyorum, sıkıyorum, okşuyorum ve avucumun içinde yuvarlıyorum.

Titriyor ve kalçalarını esneterek koca sikini ağızımın içine daha da itiyor. Damarlarının dilimin üzerindeki nabzını severek tatlı dolgunluğun etrafında inliyorum. Diğeri elimle kıcını kavrayarak daha fazlasını yutuyorum, boğulmadan yapabildiğim kadar derin boğazlıyorum.

"Siktir, Marlowe." Gözlerini kapatırken başı geriye düşer, yüz hatları gerilir.

Damarlı uzunluğunu aşıya yukarı sallıyorum, elim ağzıma sığdıramadığım üç dört santimin etrafında kıvrılıyor. Adımı tekrar inliyor, ben onu daha sert emmek için yanaklarımı çukurlaştırırken karın kasları kasılıyor. Daha da şişiyor, dilimin üzerine tuzlu prekum sızdırıyor. Onun zevki, o kadar çiğ ve temel ki, ihtiyacımı neredeyse müstehcen bir seviyeye yükseltiyor. Sakso çekmekten hiç bu kadar zevk almamıştım.

"Çok iyi," diye inliyorum, şişmiş başını yalayıp etrafında dönüyorum. "Çok büyüksün. İçindeki son damlasına kadar emeceğim."

"Lanet olsun, bebeğim." İki elini saçlarımda birleştiren Gunner kontrolü ele aldı ve dudaklarımdan arasından sokmaya başladı.

Gözleri vahşi bir şehvetle bana bakarken onayımı inliyorum. Önünde diz çökmüş, ıslak ağzımı sikerken dudaklarımı sikine dolamış halde ne kadar erotik bir görüntü oluşturduğumu biliyorum. Tam olarak bu senaryonun hayalini kurduğunu biliyorum, çünkü ben de aynı şeyi yaptım.

"Kahretsin, Marlowe, şu anki halin," diyerek düşüncelerimi doğruluyor. "Eğer rüya görüyorsam beni uyandırma."

Gülümsüyorum ve sonra horozunu daha derine çarpıp boğazımın arkasına çarptığında inliyorum. Yüzündeki ifade vahşi ve ilkel, amım zonkladıkça uyarılmamı artırıyor, tırnaklarım kış yanağına batıyor.

"Evet," diye inliyorum nefes nefese. "Seni istiyorum bebeğim. Benim için gel."

Çenesini sıkarak başımı ellerinin arasında tutuyor ve son bir derin hamle yapıyor. Sarsılıp çaresizce inlemeden önce kalçaları ağzıma kilitleniyor, o kadar sert boşalıyor ki bunu iliklerime kadar hissediyorum.

Kalın, sıcak meni dilimin üzerine dökülüyor, boğazımı dolduruyor. Açgözlülükle yutkunuyorum, bana karşı titrerken, gözleri kapalı, göğsü düzensiz nefeslerle kabarıırken onun misk kokulu tadını ve dokusunu seviyorum. Yüzündeki saf coşku beni iliklerime kadar heyecanlandırıyor.

Söz verdiği gibi onu emerek kuruttuğumda saçlarımı serbest bırakıyor ve sikini ağzımdan çıkarıyor. Dudaklarımı yalıyor, beni ayağına kaldırıp öpene kadar ona bakıyorum, ağzı çağlayan suyun içinde yakıcı bir iz gibi.

Beni yavaşça mermer duvara yaslayıp bacaklarımdan birini dirseğine geçirirken nabzım hızla atıyor. Sıcak sisin içinden yüzümü izlerken, ağrıyan klitorisimi parmaklıyor ve iki parmağını içeri sokup G noktamı bulmadan önce onlarla beni beceriyor.

Onun adını hıçkırarak hıçkırarak ağlayarak parçalanmam için gereken tek şey bu.

Orgazm spazmları geçip beni gevşek ve kızarmış bırakana kadar parmaklarını kayganlığımın içine sokup çıkarıyor. Sonra alnını indiriyor

nefeslerimiz birbirine karışıyor, buhar etrafımızda dönüyor.

"İnanılmaz, muhteşem bir ağzın var," diye gürlüyor, ayrılmış dudaklarıma bakarak. "Bütün gece sikssem yine de doymam."

"Aman Tanrım," diye nefes alıyorum, onun şehvetli sözleri karşısında amım dalgalanıyor.

Bacağımı kalçasının etrafına çekerek yavaşça bana sürtünüyor ve sikini yarığım boyunca ileri geri kaydırıyor. Tekrar sertleşmeye başladı bile ve bu düşünce beni başka hiçbir şeyin heyecanlandırmadığı kadar heyecanlandırıyor.

"Gunner," diye fısıldadım. "Beni becermeni istiyorum. *Lütfen*."

Başını kaldırarak duvardaki dokunmatik ekran arayüzünde bir düğmeye basıyor. Odanın diğer ucundaki devasa küvet suyla dolmaya başlar.

Ona sırtıyorum. "Modern teknolojinin mucizeleri."

"Mmm." Boynumu okşamak için eğiliyor, kalçalarımı ve uyluklarımı okşarken elleri sıcak ve kaygan bir şekilde tenimde geziniyor. Göğüslerimi avuçlayıp dişleri ve diliyle meme uçlarımla oynadığında, vücudumda karıncalanmalar patlarken bir iniltiyle geriye doğru eğiliyorum.

Küvet dolduğunda suyu kapatıyor ve elimden tutup beni duştan çıkarıyor. Beni arkasından -küvetin uzağına- götürürken, damlayan vücutlarımız iki gün önce paspasladığım mermer zeminde su izi bırakıyor.

"Gunner-" diye başlıyorum ama bir bakışıyla sözümü kesiyor.

"Beni kıskandırdığında ne olacağını öğreneceksin, Marlowe." Sesi alçak ve tehlikeli, içime hem beklenti hem de korku dolu bir heyecan gönderiyor.

Beni banyodan çıkarıp geniş yatak odasına götürüyor. Bir sonraki nefesimi alamadan beni yatağa fırlattı. Islak saçlarım yüzümü tokatlarken bir sıçrayışla yere düşüyorum.

Kalbim tavşan hızıyla atarken, gömme dolaba geçip içeride kaybolmasını izliyorum. Saniyeler sonra, uzun mavi bir vibratör ve deri bir kürekle yeniden ortaya çıkıyor.

Bana doğru ilerlerken, her adımda siki sallanırken gözlerim açılıyor, heyecanım ve sinirlerim damarlarımda dolaşıyor.

Aniden kuruyan dudaklarımı yalıyorum. "Sen ne-"

"Bütün gün bana işkence edip sonra da hiçbir şey olmamış gibi buraya gelemezsin." Yatağa sinsi bir panter gibi tırmanıyor, gözleri niyetle kararmış. "Sana bir ders verilmesi gerek."

İçimde baş döndürücü bir heyecan dalgası dolaşırken nefesim kesiliyor. "Ne, ne tür bir ders?"

"Asla unutamayacağın türden." Vücudumun üzerinde sürünüyor ve sikinin sert izi göbeğimdeyken kendini orada tutuyor. Onu kavramak için uzanmaktan kendimi alamıyorum, siyah kirpiklerinin altından beni izlerken ona birkaç uzun vuruş yapıyorum.

"Seni becermemi ne kadar çok istiyorsun?" diye mırıldanıyor.

"Sormana gerek var mı?" Utanmadan kendimi ona sürtüyorum. "Belli değil mi?"

"Söyle bana," diye emrediyor. "Söylediğini duymam gerek."

"Beni becermeni istiyorum, Gunner. Hem de çok istiyorum."

Elimi sikinden çekip ağzımız neredeyse birbirine değene kadar yüzünü eğiyor, ıslak saçlarından damlayan iki su damlası dudaklarıma düşüyor.

"Seni becermemi istiyorsan," diye fısıldıyor ipek gibi, "ben söyleyene kadar gelme."

O anda bile, vücudumun her parçası içine girilmesi için çılgılık atarken, çenemin meydan okurcasına yukarı kalktığını hissediyorum. "Ya senden izin almadan boşalırsam? İçimde olmadan nasıl bileceksin?"

Yüz ifadesi hakarete uğramış gibi kararır. "Ne zaman geldiğini anlayamayacağımı mı sanıyorsun, Marlowe? Başının içine doğru yuvarlanmadan önce gözlerinin nasıl bulanıklaştığını ezberlemediğimi mi sanıyorsun? Burun deliklerinin nasıl genişlediğini ve dişlerinin alt dudağına nasıl battığını? Karnınızın titreyişini ve kalçalarınızın titreyişini? Bu görüntülerin beynime kazınmadığını mı sanıyorsun? Gerçekten benden orgazmı saklayabileceğini mi *sanıyorsun*?"

"Sanmıyorum," diye mırıldanıyorum.

Gözleri benimkileri deliyor. "Ben gelebilirsin diyene kadar gelmiyorsun," diye karanlık bir şekilde uyarıyor. "Anlıyor musun?"

Nefes nefese ve titreyerek hızla başımı sallıyorum.

Benden uzaklaşıyor ve topuklarının üzerine oturuyor. Nabız atışları hızlanırken vibratörü alıp açmasını izliyorum, düşük uğultu odayı dolduruyor. Vücudumun üzerinde hafifçe gezdiriyor, göğüslerimle, karnımla ve kalçalarımınla alay ediyor, her geçiş beni kıvrandırıyor ve soluk soluğa bırakıyor.

"Bacaklarını biraz daha aç. İşte böyle." Oyuncağı klitorisimin üzerinde gezdiriyor ve ben haykırıyorum, kalçalarım elektrik hissine karşı titriyor.

Gözleri memnuniyetle kararıyor. Yavaşça, kasıtlı olarak, vibratörün ucunu klitorisimin etrafında dolaştırıyor, asla ihtiyacım olan basıncı tam olarak uygulamıyor.

serbest kalıyorum. Çok geçmeden çılgına dönüyorum, nefeslerim kısa soluklarla geliyor, ellerim altımdaki çarşafları kavırıyor.

"Lütfen Gunner," diye inliyorum, bedenim ona doğru eğiliyor, dokunuşuna deli oluyor. Sikine açtım.

Eğiliyor, dudakları kulağıma değiyor. "Henüz değil," diye gürlüyor, kelimeler omurgamdan aşağı sıcak karıncalanmalar gönderiyor. Vibratörü aşağı kaydırıyor, sert klitorisime geri dönmeden önce girişimi kızdırıyor, beni kenarda tutuyor ama asla düşmeme izin vermiyor.

Hayal kırıklığım körüklenen bir fırın gibi büyüyor, vücudum neredeyse derimden çıkana kadar gümbürdüyor. Kendime dokunmak için hamle yaptığımda, Gunner bileklerimi yakalıyor ve büyük bir eliyle başımın üzerinde sabitliyor. Gözlerindeki acımasız hakimiyet kalbimin daha da hızlı çarpmasına neden oluyor.

"Seni bağlamam mı gerekiyor?" diye homurdanıyor.

"Hayır." Gözlerimi kapatıyorum, nefesim kesiliyor. "Ama ben Sanmıyorum-"

"Sana düşünmeni kim söyledi?"

Bir iniltiyi yutuyorum, ayak parmaklarım kıvrılıyor.

İşkencesine devam ediyor, vibratör çıldırtıcı derecede hafif dokunuşlarla damlayan amıma vızıldıyor.

Kalçalarım onun eline karşı dönüyor, umutsuzca arzuladığım sürtünmeyi arıyor. Ama o beni reddediyor, kalbim kulaklarımda gümbürderken, amımdaki ve klitorisimdeki gerginlik düpedüz acı verirken beni sıkıca yerinde tutuyor.

Tam patlamadan bir saniye daha dayanamayacağımı düşündüğüm anda beni dört ayak üzerinde çeviriyor. Ona bakarken sıırılsıklam saçlarım yüzümden sarkıyor, küreği kıcımın kabarıklığı boyunca sürüklemesini izliyorum. Deri soğuk, sıcak tenimle tam bir tezat oluşturuyor. İçgüdüsel olarak geriliyorum, beklenti duygularımı yükseltiyor.

İlk vuruş keskin, nefesimi kesiyor.

Kendime gelmem için duraklıyor ve sert bir şekilde "İyi misin?"

diye soruyor. İçimdeki aptalca bir meydan okuma kıvılcımı

"Hepsi bu mu?" diye tıslamama neden oldu.

Ceza hızlıydı, kıcıma üç sert şaplak atarak beni kamburlaştırdı ve ağlattı, acı beklenmedik bir zevkle karıştı.

"Küçük velet. O akıllı ağzın senin sonun olacak." Aynı noktaya birkaç kereden fazla vurmamaya dikkat ederek bir dizi sert, ölçülü tokat attı.

Bırakın raketle dövülmeyi, daha önce hiç şaplak yememiştim. Ceza beni nefes nefese bırakıyor ve inletiyor, tenim her seferinde yanıyor.

Etki. Gözyaşlarım gözlerimi yakıyor, içimdeki sızı kaygan kıvrımlarımdan ıslaklık damlayana ve kalçalarım yanıyormuş gibi yanana kadar yoğunlaşıyor.

O durduğunda, kığım kıpkırmızı ve zonkluyordu. Ama umursama noktasını çoktan geçmiştim. Daha önce hiç olmadığı kadar serbest bırakılmaya ihtiyacım var, beni saf cinsel unutkanlığa sürüklemesine ihtiyacım var.

Beni tekrar ters çeviriyor, çaresiz, yarı çılgın halime bakarken gözleri vahşi bir zaferle parlıyor.

"Benimle oyun oynadığında ne olduğunu gördün mü?" diye alçak sesle homurdanıyor.

"Evet," diye inliyorum, sikine bakarken kalçalarım kıvranıyor. Vücudundan sıyrılmış, bir mızrak gibi dimdik ve granit gibi sert. Onu neredeyse müstehcen bir yoğunlukla içimde istiyorum. Adam beni sik delisi küçük bir fahişe gibi hissettiriyor ve davranmamı sağlıyor.

"Lütfen Gunner, sadece-"

"Henüz değil," diye tekrarlıyor ve vibratörü klitorisime geri getiriyor.

Benimle acımasızca alay ediyor, beni tekrar tekrar eşiğe çekiyor, sadece son saniyede geri çekiyor. Aç inlemelerim, oyuncağın titreşen titreşimleri beni o harika, göz kamaştırıcı kenara daha da yaklaştıırken miyavlayan çığlıklara dönüşüyor. Kıvranan sıcak bir karmaşayım, vücudumdaki her hücre tatlı bir rahatlama için yalvarıyor. Ama beni orada tutuyor, ihtiyaçtan neredeyse delirene kadar orgazmın uçurumunda sallanıyorum.

"Sana dokundu mu?" diye fısıldıyor nefes nefese kalmış ağzıma. Şaşkınlık içinde ona bakıyorum. "Kim?"

"Lanet olası randevun. Sana dokundu mu?" Gunner vibratörü klitorisime daha sert bastırıyor ve inlememe neden oluyor. "Seni öpmesine izin verdin mi?"

Başımı hızlıca sallıyorum. "Hayır-"

Kadranı bir çentik yukarı çevirir. "Bana yalan söyleme." "Beni öpmedi, yemin ederim!"

"Hmm." Gunner vibratörün sadece ucunu içime sokuyor, amımın onu emişini izliyor, tüm uzunluğu talep ediyor. "Seni öpmesini istedin mi?"

"Hayır," diye nefes nefese kaldım. "Ben ilk buluşmada öpüşmem." "Sen beni öptün."

Vücudum kızarıyor. "Sadece sen, Gunner. Sadece sen."

"Aferin kızıma" diye mırıldanmadan önce gözleri kararıyor, erimiş mavi derinliklerinde zevk gibi bir şey titreşiyor.

Yarı yarıya bir erteleme ile ödüllendirilmeyi bekliyorum. Ama vibratör ile becerikli elleri ve ağzı arasında gidip gelerek bana işkence etmeye

devam ediyor. O

Acıyan meme uçlarımı çimdikliyor, yumuşak öpücüklerle acıyı yatıştırmadan önce vahşi bir çığlık atıyor. Parmakları karnımdan aşağı inerken tenim yanıyor ve kaslarım titriyor.

Sonunda bir parmağını içime soktuğunda zevkten çığlık atıyorum, kalçalarım eline çarpıyor. Onayını mırıldanıyor ve ikinci bir parmak daha ekliyor, duvarlarım acı içinde sıkışınca kadar döndürüyor ve daldırıyor.

"Lütfen Gunner," diye bağıyorum, sesim titriyor. "Yapamam. Daha fazla dayanamayacağım!"

"Yapabilirsin ve yapacaksın." Sırılsıklam parmaklarını içimden çekip çıkarıyor, aşağı doğru inip bacaklarımı daha da açarak iç baldırlarımı öpmeden önce itirazımı duymazdan geliyor. Nefesi aşırı hassas tenime karşı sıcak, kirli sakalının yumuşak törpüsü neredeyse dayanılamayacak kadar fazla.

Yalarken ve kemirirken onun altında kıvranıyorum, bana en çok ihtiyacım olan yere asla tam olarak dokunmuyor. Tüm vücudum canlı bir tel, her sinir ucu serbest bırakılmak için çığlık atıyor, kanım beni orgazmdan mahrum bıraktığı her acı verici saniyede daha sıcak yanıyor.

Sonunda ağzını muhtaç amıma bastırıyor, dilini yarığım boyunca gezdiriyor. İnemelerim yüksek ve sınır tanımaz, parmaklarım onu daha da yakına çekmek için ıslak saçlarını pençeliyor.

Klitorisimi emiyor, dili işkenceli daireler çizerek dönüyor. Duygu başka bir dünyadan, her kıvrım ve vuruş vücuduma coşku sarsıntıları gönderiyor.

Orgazmım hızla artıyor, içimdeki baskı ateş perdesine ulaşıyor. Tam uçurumun kenarından yuvarlanmak üzereyken, Gunner bir kez daha geri çekiliyor.

Hayal kırıklığıyla küçük bir çığlık attım, gözyaşlarım şakaklarımdan aşağı süzülüyordu. "Artık yeter... lütfen Gunner, boşalmam gerek!"

Gözleri hınzır bir memnuniyetle parlıyor. Yavaşça vücuduma geri dönüyor, eli bacaklarımın arasında geziniyor, geniş parmakları tekrar içime dalıyor. Başparmağı aşırı uyarılmış klitorisimi fırçalarken onları yavaşça pompalıyor ve beni acı verici bir şekilde bıçak sırtında dengede tutuyor.

"Ben söylediğimde geleceksin," diye hatırlatıyor bana. "Ve *sadece* ben söylediğimde."

Eğilip beni öperken inliyorum, dili dokunuşuyla uyguladığı aynı hâkimiyetle ağzımı ele geçiriyor. Vücudum onunkine doğru eğilirken onu umutsuzca öpüyorum, sıcaklığını, kontrolünü arzuluyorum. Tamamen sahip olmasını.

Geri çekiliyor, kobalt gözleri çiğ bir şehvetle parlıyor. "Şimdi, Marlowe," diye hırlıyor. "*Şimdi* seni becereceğim."

Beni kucağına alıp banyoya götürdüğünde rahatlamaktan neredeyse feryat edeceğim, orada çevik bir şekilde büyük küvete tırmanıyor ve bizi buharlı suyun içine indiriyor.

Kollarımı omuzlarına doluyorum ve yarrağının açıklığına yaptığı keskin baskı karşısında nefes nefese kalarak üzerine biniyorum. "Oh Tanrım. Bunu başaramayacağım."

"Evet, öylesin," diye gürlüyor, kalçalarımı sıkıca kavrayarak. "Çok iyi bir kız oldun, Marlowe. Biraz daha dayan. Benimle sonuna kadar git."

Sadist, dizlerimin üzerinde yükselip kalın ereksiyonunu kavramak için aşağı uzanırken sessizce onu lanetliyorum. Beni üzerine indirirken gözlerimiz kilitleniyor, boğuk bir memnuniyetle inliyor.

Ağrılı bir dolgunluğa kadar gerilmişken, bir an için hareket edemiyorum, sadece yüzümü omzuna dayayarak öne doğru eğilebiliyorum. Hiçbir şey bu adamın beni esnetme şeklinden daha mükemmel hissettirmemişti. Beni taşırana kadar dolduruyor.

İki eliyle kığımın yanaklarını kavrayarak beni yavaş, akıllara durgunluk veren bir ritimle sikinden yukarı ve aşağı kaldırmaya başladı. Uzun süredir işkence gördüğüm için şişmiş ve hassaslaşmışım. Bir titreme vücudumu bir ön şok gibi sarsarken, Gunner'ın omuzlarını kavriyorum ve gözlerimi kapatıyorum, amımın içindeki her sinir ucunu ovuşturmasının kaygan sıcaklığıyla inliyorum.

"Bana bak," diye emrediyor.

İtaat ettiğim an, gözlerindeki kavurucu ihtiyaç beni neredeyse oracıkta çözüyor.

"Gunner." Sesim onun ismiyle kesiliyor. "Lütfen . . . Yapamam-"

"Sadece biraz daha." Ağzı ıslak ve aç bir şekilde benimkini kaplamadan önce boynumu ve çenemi öpüyor. Ben de onu öpüyorum, içimde erotik bir gerilim dalgası kabarıırken tırnaklarım omuzlarını kazıyor. Şişkin klitorisimi ovmak için bedenlerimizin arasına uzandığında, tatlı sürtünme beni coşku içinde bırakıyor.

Tamamen kontrolü ele alarak içime giriyor. Yavaş ya da nazik değil ve ben de öyle olmasını istemiyorum. Kendini tekrar tekrar içime sokarken acımasız bir penetrasyon istiyorum, her vuruş klitorisimi sikine sürüyor ve içimde zıplayan zevk şok dalgaları gönderiyor.

"Çok iyi, Marlowe. Hem de çok iyi." Göğsümü derinlemesine emiyor, dili meme ucunun sıkı etini okşuyor.

"Evet," diye hıçkırıyorum başım arkaya düşerken, nemli saçlarım kığıma dökülüyor. "Lütfen, lütfen, lütfen, yapamam-"

"Yakında, meleğim." İçime girip çıkıyor, sıcak su bedenlerimize çarpıyor ve küvetin kenarından akıyor. Sıkıca tutunuyorum, amım sikinin etrafını sıkarken nefesim kesiliyor, her hamlede onu sağıyorum. Sınıra çok yakınlım, enfes bir rahatlamanın peşindeyim.

"Sen benimsin, Marlowe," diye kulağıma hırlıyor. "Tatlı amın benim, seksi kışın, muhteşem göğüslerin, zeki ağzın. Her santimin bana ait ve bunu asla unutma."

"Yapmayacağım," diye nefes nefese kaldım, yarı sayıklıyordum. "Söz veriyorum."

"Aferin kızıma. Şimdi boşalmana izin vereceğim." Daha kelimeler ağzından çıkmadan ben doruğa ulaşıyorum, duvarlarım onun etrafında sarsılırken onun adını haykırıyorum. Zevk o kadar yoğun, rahatlama o kadar baş döndürücü ki, sanırım bayılacağım.

Gırtlaktan gelen bir bağırıyla patladığında hâlâ sikinin üzerine boşalıyorum, içime sıcak sperm ipleri pompalarken ağzını boynuma bastırıyor.

Nefes nefese ve ıslak bir şekilde birbirimize yapışmış halde birkaç dakika öylece kalıyoruz. Dişlerini tenime batırdığında, başımı güçsüzce omzuna bırakmadan önce titriyorum, tamamen tükenmişim.

Birkaç dakika sonra memnuniyetle mırıldandım, "Daha sık kavga etmeliyiz. Makyaj seksi bu dünyanın dışında."

Gunner'ın dumanlı kıkırdaması seksin kişileşmiş hali. "Tek yaptığımız kavga etmek." "*Senin* hatan."

Misilleme olarak omzumu ısırtıyor.

Yumuşak dudakları tenimin üzerinde dans ederken, alay ederken ve okşarken, hızlı acı nefesimi kesiyor ve sonra inletiyor.

Bu adama doyacağımı hiç sanmıyorum. Ve bu tamamen iyi Ben.

On Sekizinci Bölüm

MARLOWE

AİLERİDE oturma odasındaki büyük pelüş halının üzerinde battaniyeye sarınmış bir şekilde uzanıyoruz. Tek ışık, şöminenin içinde çıtırdayan kısık ateşten geliyor.

taş şömine.

Gunner beni kollarının arasına alıyor, başımı sıcak göğsüne yaslıyor. İkimiz *de* sessiz, Tchaikovsky'nin *Souvenir de Florence*'ının yumuşak tınılarını dinliyoruz. Daha önce hiç klasik müzik zevkimi paylaşan bir adamla birlikte olmamıştım. Ama sonra, Gunner Ransom sıradan bir adam değil. Benden daha yaşlı, daha bilge ve çok daha deneyimli. Dünyaları gördü ve benim sadece hayal edebileceğim yerlere seyahat etti. Onunla birlikte olmak heyecan verici. Sarhoş edici. Daha önce yaşadığım hiçbir şeye benzemiyor.

Umarım kalbimi kırmaz.

"Ne düşünüyorsun?" diye mırıldanıyor saçlarıma.

"Çok değil," diyorum usulca. "Sadece müziğin tadını çıkarıyorum. Tchaikovsky babamın beni tanıştırdığı ilk bestecilerden biridir."

"Öyle mi?" Gunner kalçamda tembel daireler çiziyor. "En sevdiğin parça hangisi?"

"Hmm. Söylemesi zor. Demek istediğim, *1812 Uvertürü* onun en ünlü eseridir. *Kuşu Gölü*, *Fındıkkıran* ve *Uyuyan Güzel* de en popüler baleleri; hepsi de harika tabii ki. Ama bir favori seçmek zorunda olsaydım

parça, *Pathétique Senfonisi* olmalı. Son yılımda bahar konserinde seslendirdiğim şarkı buydu."

"Etkilendim," diyor Gunner içtenlikle. "*Pathétique* tüm zamanların en büyük senfonik başyapıtlarından biri olarak kabul edilir."

"Biliyorum," diyorum sakın bir gülümsemeyle. "Tchaikovsky'nin son eseri idi ve çok güçlü bir parçaydı. Bunu seçtim çünkü babam hayatta olsaydı onun yapacağı gibi kendime meydan okumak istedim. Öldüğünde bir resitaldeydim, bu nedenle seyircilerin önünde performans sergilemek benim için her zaman özellikle duygusal olmuştur. Bahar konserindeki performansım sırasında onu cennette sırtırken ve beni alkışlarken hayal ettim."

Gunner başımın tepesini öpüyor ve bana daha sıkı sarılarak saçlarıma doğru fısıldıyor: "Onu çok gururlandırdığını biliyorum."

Kalbim onun sözleriyle genişliyor. "Teşekkür ederim," diye fısıldıyorum, yüzümü boynunun kıvrımına gömüyorum.

Elini sırtımda bir aşağı bir yukarı gezdiriyor, içimi ürperten ve ısıtan şefkatli bir okşayış. "Austin Senfonisi için sezonluk biletlerim var. Belki bu sonbahar seni bir konsere götürürüm."

Nabzım heyecanla atıyor. "Randevu gibi mi?"

"Randevu gibi." Sesine eğlence karışmıştı. "Bu senin için sorun olur mu?"

Tenine karşı gülümsüyorum. "Sanırım idare edebilirim."

Göğsünden gelen kısık bir kıkırdama gülümsememi derinleştiriyor.

Düz meme ucunu parmağımla daire içine alıyorum, dış kenarındaki minik çıkıntılardan büyüleniyorum. "Randevulardan bahsetmişken . . . Sana yalan söyledim."

Eli hâlâ sırtımda. "Ne hakkında yalan söyledin?"

"Dawson'la randevum." Alt dudağımı ısıırıyorum, kendimi aptal gibi hissediyorum. "İyi vakit geçirmedi. Korkunçtu."

"Korkunç

mu?" "Bir

felaket."

"Kahretsin," der Gunner. "Bunu duyduğuma gerçekten üzıldüm."

Başımı geriye eğip ona şüpheyle bakıyorum. "Üzgün görünüyorsun."

"Öyleyim." Bakışlarımla buluşmak için başını yastığın üzerinde kaydırırken sırtışı sözlerini yalanlıyor. "Ne oldu?"

Kaşlarımla çatıyorum. "Pisliğin tekiydi. Sıkıcı, sığ, kibirli. Kendisiyle övünmediği zamanlarda sana yaltaklanıyordu."

"Ben mi?"

"Evet, *sen*." Gözlerimi deviriyorum. "Görünüşe göre senin en büyük hayranın. Onu seninle tanıştıracacağımı umuyordu, entrikacı pislik."

Gunner'ın sırtışı kendini beğenmişliğe dönüşür. "Sana söylemiştim demekten nefret ediyorum."

Kaburgalarını dürtüyorum ve odanın içinde yankılanan gürültülü bir kahkaha atıyor.

Bir hışımla geri çekildiğimde beni tekrar kollarına alıyor ve bedenimi kendi bedenine hapsediyor. Dramatik bir öfkeyle teslim oluyorum, başım göğsüne yeniden yerleşirken sırtlamakla savaşıyorum.

Parmakları saçlarıma batıyor, kafa derimi nazikçe yoğuruyor ve tenime yeni bir karıncalanma dalgası gönderiyor. "Dawson'ın zavallı bir ezik olduğu ortaya çıktığı için üzgünüm. Kıçını tekmelememi ister misin?"

"Hayır," diye homurdandım. "O tam bir hayran çocuğu, muhtemelen hoşuna gidecektir."

Gunner gülüyor, Chopin'in Mi bemol majör Noktürn'ü çalmaya başladığında yanağıyla saçlarımı okşuyor.

Göğsündeki kas çıkıntılarını izliyorum, o sabahtan beri aklımda olan konulardan birini açmak için cesaretimi topluyorum. "Sana bir soru sorabilir miyim?"

"Devam et." Sesi temkinli geliyor.

"Önceki hizmetçinize ne oldu?" Vücudunun altımda gerildiğini hissediyorum.

Birkaç saniye sonra sertçe, "Neden onu soruyorsun?" dedi. "Sadece merak ettim. Yürümediğini söylemiştin. Nedenini bilmek istiyorum. Onun hatalarını tekrarlama," diyorum yarı şaka.

Hiç eğlenmiyor. "Bu iş için doğru mizaca sahip değildi. Ben de onu kovdum."

"Anlıyorum." Ama ben görmüyorum. Belli ki paylaşmak istemediği ayrıntılar olmadan olmaz. "Anneniz hizmetçilerinizin gittikçe gençleştiğini söyledi. Benden önceki kaç yaşındaydı?"

Tereddüt ediyor. "Yirmi yedi."

Parmağımı göğsünde gezdiriyorum. "Güzel miydi?"

"Kahretsin, Marlowe," diye homurdanıyor hayal kırıklığı içinde. "Eğer merak ettiğin buysa, onunla yatmadım. Dün gece sana çalışanlarımla oynaşmadığımı söyledim ve bunda ciddiymdim. Şimdiye kadar yaptığım tek istisna sensin."

Öfkesi, ondan şüphe ettiğim için kendimi suçlu hissetmeme neden oluyor. "Özür dilerim. Ben sadece Sanırım annenin sözlerinin beni etkilemesine izin verdim."

"Sen ilk olmazdın," diyor karanlık bir sesle. "İnsanların korkularını ve güvensizliklerini sömürerek büyüyor. Bu onun yaşam kaynağı."

Sesindeki acıyı fark ettim. Bu bana anneme karşı hissettiğim karmaşık duyguları hatırlatıyor. "İkiniz bu yüzden mi yakın değilsiniz? Soğuk ve kindar olduğu için mi?"

"Bu yeterli bir sebep değil mi?"

Bu konunun benim için olduğu gibi onun için de hassas bir konu olduğunu söyleyebilirim. Muhtemelen bu konuyu kapatmalıyım ama onu daha iyi tanımak istiyorum. Onu neyin harekete geçirdiğini, onu neyin heyecanlandırıldığını, neyin korkuttuğunu bilmek istiyorum.

Ve gizliden gizliye, onu mutlu edip edemeyeceğimi bilmek istiyorum.

"Peki annenle aranızdaki hikâye nedir?" Nazikçe araştırıyorum. "İlişkinizi başka ne zehirledi?"

O kadar uzun süre sessiz kaldı ki cevap vermeyeceğini düşündüm. Sonunda cevap verdiğinde sesi o kadar kısık ki zar zor duyabiliyorum.

"Babama çok fazla benzediğimi düşünüyor ve bunun için bana kızıyor."

Derisine bir müzik notası çiziyorum. "Sen ve baban nasılsınız?"

Uzun bir duraklama daha. "İkimiz de dik kafalıyız. Acımasızca hırslıyız. Tek fikirli." Sesi alçalıyor. "Huzursuz."

Son kelimedede ona bakmak için başımı arkaya eğdim. Ama o ateşe bakıyor, yüzü düşünceli ve okunamaz.

Avucumu sert göğüs kafesine dayadım ve vücudundaki sert gerginliği hissettim. "Annenle baban boşandığında kaç yaşındaydın?"

"On beş."

Sıcak tenini okşuyorum. "Bu senin ve kardeşin için çok zor olmuş olmalı."

Zorlukla algılanabilen bir baş sallama hareketi yapıyor.

Ona açılmak dış çekmek gibi. Ama ben çok kararlı bir kadınıam.

"Boşandıktan sonra ne oldu?"

Çenesi titriyor. "Annem Maverick'le beni okuldan aldı ve Dallas'a götürdü."

"Oradan mı geliyor?"

"Evet." Hâlâ ateşe bakıyor, alevler yüzüne gölgeler düşürüyor. "Ailesi bizi kollarını açarak karşıladı. Kızlarının önemsiz bir kasabadan bir cahille kaçmasını asla onaylamadılar. Babam Chevron'da yükselen bir yıldız olsa da Billingsley'ler için doğru soyağacına sahip değildi."

"Annenin ailesi zengin mi?"

Gunner başını sallar. "Onlar eski Dallas parası. Büyük büyükbabam servetini bankacılık ve sigortacılığa yatırmadan önce safkan yarış atları yetiştirmiş. Annem bir güzellik kraliçesi ve sosyeteye takdim edilen bir kızdı. Dale Ransom gibi biriyle evlenmemesi gerekiyordu."

"Nasıl tanışmışlar?" Büyülenmiş bir merakla soruyorum.

"Annem Fort Worth rodeosunda bir geçit törenine katılıyordu. Babam hafta sonu için arkadaşlarını ziyarete gitmişti. Hikayeye göre, annem geçit törenine katıldığında babam ona şöyle bir bakmış ve 'Bu kızla evleneceğim' demiş. Arkadaşları gülerek onun kendisini aştığını söylediklerinde, babam bunu onlara yanıldıklarını kanıtlamak için bir meydan okuma olarak kabul etmiş. Bir tanışma ayarladı ve sonra ona kur yaptı, ona ilgi ve pahalı hediyeler yağdırdı. Fırtınalı bir flört dönemi geçirdiler ve ailesinin şiddetle karşı çıkmasına rağmen üç ay içinde evlendiler. Babası ona büyük bir ev, kürkler, mücevherler, alışkın olduğu tüm zenginlik ziynetlerini aldı. Birbirlerine deliler gibi aşıklardı... ta ki aşık olmayana kadar."

Yüz ifadesinin kararmasını, yanağında bir kasın seğirmesini izliyorum. "Ne zaman aldatmaya başladı?" Sessizce soruyorum.

"Bilmiyorum." Sesi sertti. "Ama evliliklerini mahveden sadece aldatma değildi. Aynı zamanda ciddi bir kumar bağımlılığı vardı. Paramızı kumarda harcadı ve ailemizin tüm değerli eşyalarını rehin bıraktı. Sırtımızdaki giysiler dışında neredeyse her şeyimizi kaybettik. Ama o zaman bile, iflasın eşiğine geldiğimizde, annemin ailesinden yardım isteyemeyecek kadar gururlu ve inatçıydı. Onunla evlendiği için annemi neredeyse evlatlıktan reddetmişlerdi, bu yüzden onlardan tek bir kuruş bile kabul etmeyi reddetti. Annemle tartıştıkları pek çok konudan biri de buydu. Bazen tartışmaları o kadar çirkinleşirdi ki, ağabeyim ve ben kavgaya tutuşmadan önce araya girerdik."

Dehşet içinde ona baktım. "Baban annene mi vurdu?"

"Hayır," diyor karanlık bir sesle. "Maverick ve ben onu öldürürdük, o da bunu biliyordu. Ama annem çok sinirliydi. Ona tokat attığında, genellikle öfkeyle çekip giderdi. Ama ne zaman gerçekten sarhoş olsa, kendini tutabileceğinin garantisi yoktu. Ne yazık ki, ayık olduğundan daha sık sarhoş olurdu. Bu yüzden Maverick ve ben her zaman tetikteydik, her şeye hazırдық ve en kötüsüne hazırдық."

Sesindeki acı kalbimi parçalıyor. "Çok üzgünüm Gunner," diyorum usulca. "Hiçbir çocuk bunu yaşamak zorunda kalmamalı."

"Katılıyorum." Düzensiz bir nefes alıp verirken göğsü inip kalkıyor. "Boşandıktan sonra babam bizi Dallas'a kadar takip etti. Annem tam velayete sahipti ama

babamın ziyaret haklarını onurlandırdı. Geriye dönüp baktığımda bu muhtemelen bir hataydı. Bir işte tutunamıyor ya da ayık kalamıyordu ve kumar oynaması daha da kötüleşti. Mav ve ben üniversite için evden ayrıldığımızda, büyükanne ve büyükbabamız babamı bizden uzak tutmak için ona karşı bir yasaklama emri çıkardılar. Tabii ki bunu görmezden geldi ama biz de ona sırtımızı dönemezdik. Bu yüzden ne zaman etrafı koklamaya gelse ona para verdik ve ne zaman içkiyi bırakıp kendini toparlayacağına dair söz verse ona inandık." Gunner'ın çenesi gerilir. "Geçtiğimiz on iki yıl boyunca sırayla kefaletini ödeyip onu beladan kurtardık. Sonsuz bir döngü bu."

Dudaklarımı yalıyorum, neredeyse sormaya korkuyorum. "O şimdi nerede? Hâlâ Dallas'ta mı?"

"Hayır," diyor Gunner soğuk bir şekilde. "O burada, Austin'de. İki yıl önce arabasını hurdaya çevirdi ve alkollü araç kullanmaktan tutuklandı. Bu onun üçüncü alkollü araç kullanma suçuydu, bu yüzden yargıç ehliyetini iptal etti ve onu hapisane yerine rehabilitasyona mahkum etti. Serbest bırakıldıktan sonra benimle ya da Mav'le kalmayı reddetti. Bağımsızlığa ihtiyacı olduğunu söyledi. Onu kendi haline bırakamayacağımızı biliyorduk, bu yüzden onu iyileşen bağımlılar için bir yaşlı yaşam topluluğuna yerleştirdik. Kendi özel bungalovu var ve tesiste en iyi tıp uzmanları ve 24 saat güvenlik görevlisi bulunuyor. Bizden izin almadan tesisten ayrılamıyor."

"Vay canına," diyorum sessizce. "Böyle olmak zorunda olduğu için gerçekten üzgünüm. Ama içki içip araba kullanmamalı. Benim babam da muhtemelen sarhoş bir sürücü tarafından bir vur-kaç olayında öldürüldü. Hiçbir ailenin böyle bir acı yaşamasını istemem."

Gunner beni nazikçe sıkıyor, sessiz bir teselli sunuyor.

"Baban sana ve Maverick'e sahip olduğu için çok şanslı. Onunki de dahil olmak üzere hayat kurtarıyorsunuz."

"Ki bu hak ettiğinden de fazla." Gunner parmaklarını alnındaki dağınık buklelerin arasından geçiriyor, pazuları hareketle şişiyor. Uzanıp yanağını okşadığımda dönüp bana bakıyor. Gözleri gölgeli, çenesi gergin.

"Bana içini açtığın için teşekkür ederim," diyorum usulca.

Yüzünü avucuma çevirip ortasından öpüyor ve içimden bir titreme geçerken gözlerimin içine bakıyor. "Senin için bir yabancı olmak istemiyorum Marlowe. Kim olduğumu, nerede olduğumu ve daha ne kadar yolum olduğunu bilmeni istiyorum."

Sözleri karşısında kalbim sıkışıyor. "Bu iyi bir başlangıç," diye fısıldıyorum ona.

Beni dikkatle inceliyor, gözleri dağınık saçlarımda ve makyajsız yüzümde geziniyor. Tam kendimden utanmaya başladığım anda üstüme doğru yuvarlanıyor ve vücuduma sıcaklık yayacak şekilde bacaklarımın arasına yerleşiyor. Ellerimi başımın üzerine uzatıp yere sabitlerken ona bakıyorum, güçlü parmakları bileklerimi zincirliyor.

Kalp atışlarım damarlarımda gümbür gümbür atıyor. "Gunner-"

"Kendimi hiçbir zaman kıskanç bir adam olarak görmedim," diyor alçak bir hırıltıyla. "Seni o orospu çocuğunun arabasına binerken izlediğim an bu değişti. Sana yakın oturduğunu, sana dokunduğunu, aynı havayı soluduğunu düşünmek beni delirtti. Dikkatimi dağıtacak bir şeyler bulmalıydım, yoksa seni aramak için şehri paramparça ederdim." Gözleri ateş ışığında kararıyor. "Lütfen bana bunu tekrar yaşatma, Marlowe."

Yavaşça gülümserim. Gücümün tadını çıkarıyorum. "Ne d i y o r s u n u z , Bay Fidyemi?"

"Artık başka erkeklerle çıkmak yok."

"Peki ya erkek sınıf arkadaşlarıyla çalışma randevuları?" Gözleri kısıldı. "Hayır."

"Ciddi misin?"

"Karışık cinsiyetli çalışma grupları iyidir. Erkeklerle teke tek? Hayatta olmaz."

Seğiren dudağımı ısırıyorum. "Çok sahiplenicisin, değil mi?"

"Sadece seninle." Kalçalarını esnetiyor, sikinin geniş başı girişimi dürtüyor. "Bir anlaşmamız var mı?"

Bileklerim onun ellerinde bağlıyken ve bedenim onunkiler için ağrırken verebileceğim tek bir cevap var: "Evet."

Gözleri memnuniyetle parlıyor. Sonra bacaklarımı beline doluyor ve içime kayıyor ve diğer her şey kaybolup gidiyor.

On Dokuzuncu Bölüm

MARLOWE

O SONRAKİ ÜÇ GÜN BOYUNCA, Gunner eve geldiği andan tekrar işe gitmek üzere ayrılana kadar kendimi onun varlığının aşırı farkında buluyorum. Bir odaya girdiğini görmeme gerek yok, vücudumun karıncalanmasından yakınlarda bir yerde olduğunu anlayabiliyorum. Bir fincan kahve içerken gözlerimiz her buluştuğunda kalbim yerinden fırlayacakmış gibi oluyor. Eğer yalnız değilsen ve bana sürtünecek olursa, inlememek için iç yanağımı ısırmak zorunda kalıyorum. Kuru temizlemeciden kuru temizlemesini almak bile bana samimi bir hareketmiş gibi geliyor.

yardımdan ziyade bir kız arkadaş tarafından gerçekleştirilir.

Ama ben yardımcıyım ve bunu unutmayı göze alamam. Bana ruhumu paramparça eden orgazmlar yaşatma yeteneğine rağmen, bana güvenmesine ve beni sahiplenmesine rağmen, onu aklımdan çıkaramamama rağmen - *tüm* bunlara rağmen - Gunner'la gerçek bir şeyler yaşayabileceğime inanmam delilik olur. O bir milyarder, benim ligimin o kadar dışında ki başka bir galakside de yaşıyor olabilir.

Onun lüks akşam yemeği partisinde kendimi yersiz hissetmemin bir nedeni vardı. Onun seçkin arkadaş çevresinin arasında sudan çıkmış balık gibiydim, onlara şampanya ikram ederken gözlerini benden ayırmayan o pahalı giyimli kadın ve erkeklerin arasında. Gunner ne derse desin ya da benden ne beklerse beklesin, ben onun dünyasına ait değilim. Asla da olmayacağım.

Perşembe günü işlerini bitirip malikâneye dönerken bu kasvetli düşünce aklımdan çıkmıyor. Bir düzine bahçıvan çimleri biçmek, çiçek tarhlarını ayıklamak, çitleri ve ağaçları budamak için harıl harıl çalışıyor. Evin önüne geldiğimde Bayan Calder dışarıda duruyor ve bahçıvanla konuşuyor. Bana el sallıyorlar, ben de karşılık veriyorum.

Ben motoru kapatırken, Bay Leland arka koltuktan Gunner'ın kuru temizlemecisini almak için dışarı çıkıyor. Onu içeri kadar takip ettim ve üst kattaki odama çıktım.

Kapıdan içeri girdiğimde, yatağın üzerinde oturmuş patilerini titizlikle yalayan kedimi görünce duruyorum.

Şok içinde nefesim kesildi. "*Sansa!*"

Aşağı atlıyor ve kuyruğunu havada sallayarak bana doğru koşuyor. Onu kucağıma alıp sarılıyorum ve bıyıklı yüzünü bana sürttüğünde neşeyle gülüyorum.

"Buraya nasıl geldin?" Ben haykırıyorum.

"Şey, belli ki ışınlanmış."

Quinn saklandığı yerden çıkıp "Sürpriz!" diye bağırdığında çenem düşerek etrafımda dönüyorum.

"Aman Tanrım!"

Birbirimizin kollarına atılıp sarılıyoruz, Sansa itiraz edercesine bağırıp kollarımdan aşağı atlayana kadar aramızda eziliyoruz.

Quinn'in ellerini tutmadan önce gülerek, "Üzgünüm tatlı bebeğim," diyorum. "Ne zamandır buradasın?"

"Yaklaşık yarım saat." Sırıttıyor. "İşten eve geldiğimde patronunuzun şoförü beni bekliyordu. Çok tatlı bu arada. Bekâr mı?"

"Trace mi? Hayır, onun bir kız arkadaşı var." "Kahretsin." Quinn parmaklarını şıklatır.

Gülüyorum. "Söylediğin şeye geri dönelim."

"Doğru ya. Nerede kalmıştım? Oh, evet, beni otoparkta pusuya düşürdü-" "Pusuya mı düşürdü?"

"Yani, büyük ve biraz korkutucu görünüyor. Böyle bir adam tarafından yaklaşılmak biraz korkutucu olabilir. Ayrıca elleri bağlıydı. Belli ki bir sürücünden daha fazlası."

"Haklısın. Aynı zamanda patronumun koruması." Quinn bana iri gözlerle bakınca omuz silkiyorum. "Gunner kârlı hükümet sözleşmeleri olan milyarder bir CEO. Bu da onu adam kaçırانlar için birincil hedef haline getiriyor."

Teröristler. Trace eski Özel Kuvvetler mensubu ve Gunner'ı sadece kurşun geçirmez araçlarla gezdiriyor."

"Vay canına." Quinn başını sallıyor, büyülenmiş görünüyor. "Şu anda yaşadığın dünya ..."

"Gerçeküstü, değil mi? Artık kesinlikle Kansas'ta değilim." Konuşmamızı asıl konuya geri yönlendiriyorum. "Yani Trace otoparkta sana yaklaştı ..."

"Doğru, doğru. Dediğim gibi, kendini tanıttı ve Sansa'yı alıp size getirmesi için talimat aldığını söyledi. Şüpheyi yaklaştım çünkü patronunuzun evcil hayvanlara izin vermediğini söylemişsiniz. Trace'in anlattıklarının doğru olup olmadığını öğrenmek için sizi aramak istedim ama o bana Bay Ransom'ın size sürpriz yapmak istediğini söyledi."

"Gerçekten mi?" Sansa'nın odanın içinde dolaşp her şeyin standartlara uygun olduğundan emin olmasını izlerken boğazıma bir yumru oturuyor.

"Her neyse," diye devam ediyor Quinn, "daha fazla ayrıntı bilmeden Sansa'yı tamamen yabancı birine teslim etmek istemedim. Bu yüzden Trace'e patronunu aramasını söyledim-"

"Yapmadın!"

"Öyle yaptı," diye onaylıyor derin bir ses. "Beni önemli bir ürün geliştirme toplantısından çıkardı."

Hızla döndüğümde Gunner'ın kapıya yaslandığını görüyorum. O sabah giydiğinden farklı bir takım elbise giymişti. Bu seferki kömür rengi ve siyah gömleğinin ilk iki düğmesi açık.

Ona bakıyorum, tüm bedenim sıcaklıkla dolup taşıyor. Çünkü şahane görünüyor ve az önce bana en beklenmedik ve en değerli hediye verdi.

"Bana Sansa'nın taşınmasına izin vereceğini söylememiştin," diyorum usulca.

"Bu sürprizi mahvederdi." Ağzının kenarı yukarı doğru kıvrılıyor. "Telefonda konuştuktan sonra bile Quinn, Sansa'nın kaçırılmadığından emin olmak için eve kadar ona eşlik etmekte ısrar etti."

Quinn omuz silkiyor ve bana sırtıyor. "Sansa senin bebeğin ve onu bana emanet ettin. Ona bir şey olursa beni asla affetmeyeceğini biliyordum."

"Haklısın," diyorum sırtarak. "Bu kadar uyanık bir koruyucu olduğun için teşekkür ederim."

Küçük bir reverans yapar. "Önemli değil leydim."

Gunner arkamdan yaklaşırken kıkırdıyor. Vücudumdaki tüm tüyler diken diken oluyor ve titrememek için kendimi zor tutuyorum.

"Arayı kapatmalıyız," diyorum Quinn'e. "Akşam yemeğine kalabilir misin?"

Gözleri parıldıyor. "Aslında patronun beni yatıya kalmaya davet edecek kadar nazikti. Trace beni sabah işe bırakacak."

"Harika." Gunner'a bakıyorum, o da göz kırpmıyor.

Sansa sinsice yaklaşıp pantolonunun paçasını kokluyor ve ona göz kırpmıyor. Adam tek kaşını meydan okurcasına kaldırarak ona bakıyor.

Kuyruğunu öfkeyle sallayan Sansa, yeni evini keşfetmeye devam etmek üzere oradan uzaklaşır.

Gunner'a alaycı bir şekilde gülümsüyorum. "Başboştu, o yüzden yabancılara karşı hâlâ temkinli. Size ısınması için ona zaman verin."

"Ya da birbirimizden uzak durabiliriz," diye kuru bir teklifte bulunuyor. "Bu benim de işime gelir."

"Ah, böyle yapma," diyorum gülererek. "Sansa'yla arkadaş olmanızı istiyorum. Olacak, merak etme."

"Endişeli görünüyor muyum?" "Pek değil."

Sırıtiyorum.

Dudakları seğirerek saatine bakmak için bileğini oynattı. "Mütevelli heyeti toplantım var, gitsem iyi olacak."

Ona gülümsedim. "Bunun için teşekkür ederim. Kedi sevmediğini biliyorum ama Sansa'nın burada olması benim için dünyalara bedel."

Bakışları yumuşuyor. Nazik bir avuç içiyle saçlarımı okşuyor ve kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor.

Dudaklarına bakarken, beni öpmek istediğini söyleyebilirim. Öpmesini istesem de öpmeyeceğini biliyorum. Quinn'in önünde olmaz, ki ona değişen ilişki durumumuzdan bahsetmediğim için bu muhtemelen akıllıca olur.

Yanağıma dokunup göz kırpmıyor, sonra Quinn'e gülümsüyor. "Kendini evindeymiş gibi hisset."

"Yapacağım," diye fışkırıyor. "Kankamla kalmama izin verdiğin için teşekkürler." "Her zaman." Bana son bir kez daha sıcak bir bakış atan Gunner

Kapı.

Quinn nefes nefese ciyaklamadan önce ancak iki saniye bekliyor, "Aman Tanrım! O çok ateşli!"

Ellerimi tuttuğunda sıırıtiyorum, beni yatağa doğru çekmeden önce yukarı aşağı zıplıyor ve gençler gibi gülererek geriye doğru yatıyoruz.

Quinn bir dirseğinin üzerinde doğrulur ve etrafına hayretle bakar. "Vay anasını, Mar. Burası kesinlikle olağanüstü. *Architectural Digest*'te gördüğüm resimlerden bile daha inanılmaz görünüyor."

"Biliyorum. Hâlâ alışmaya çalışıyorum."

"Yok artık. Lanet bir prenses gibi yaşıyorsun!"

Kıs kıs gülüyorum. "Bütün gün tuvaletleri fırçalayan ve yerleri paspaslayan kaç prenses tanıyorsun?"

"Anlaşıldı." Quinn tekrar yere uzanıyor ve yüksek tavana bakarak sırtıyor. "Gunner'ın ne kadar seksi olduğuna inanamıyorum. Bunun mümkün olduğunu sanmıyordum ama şahsen daha da lezzetli." Kıkırdıyor. "Ve Sansa'yla aralarındaki o küçük çekişme ne kadar sevimliydi? *Kısa* sürede onu avucunun içine alacak."

"Umarım öyledir. Onu göndermesini hiç istemem."

"Ve seni üzme riski mi? Hayatta olmaz."

Quinn'e bakmak için başımı çeviriyorum. "Ne demek istiyorsun?"

"Bana masum rolü yapma." Hınzırca sırtıyor. "Onu beceriyorsun, değil mi? Sakın inkâr etmeye kalkma," diye uyarıyor ben daha ağzımı açmadan. "Seni son gördüğümde, randevunu engellediği ve seni fazla mesaiye zorladığı için söyleniyordun. Bütün hafta sonu onun hakkında atıp tuttu ve hatta yeni bir iş başvurusunda bulundun. O yüzden bugün Sansa'yı alması için şoförünü gönderdiğinde yaşadığım şoku tahmin et. Bana kedilerden nefret ettiğini söylemiştin, o zaman neden birdenbire evcil hayvan politikasını değiştirsin? Aranızda bir şeyler değişmiş olmalı diye düşündüm ama sizi birlikte görene kadar tam olarak emin değildim. Sana bakışı ve saçlarını okşayışı her şeyi açıklığa kavuşturdu."

Dudağımı ısırarak kızardım. "Aramızdaki şeyler ... ilginçleşti." "Ne kadar ilginç?"

"Ummm . . ."

Quinn doğruluyor, gözleri parlıyor. "Dökül bakalım."

Ben de öyle yaptım. Ona rekor sayıda orgazma yol açan gece geç saatteki mutfak buluşmamızı anlattım. Annesinin sürpriz ziyaretini ve sonrasında yaşadığımız çirkin kavgayı anlattım. Ona Dawson'la olan felaket randevumu anlatıyorum, Gunner'ı duşta baştan çıkararak düzelttiğim bir hata.

Hikayem sırasında kaç kez ciyakladığını sayamıyorum. Mahrem detayları minimumda tutmama rağmen, onu kendini yelpazeleyen ve "*Ohmygod, ohmygod, ohmygod!*" diye bağırان heyecanlı bir çılgınlığa gönderecek kadarını veriyorum.

İşim bittiğinde muzaffer bir edayla, "Gördün mü? Sen ve Dawson asla birlikte olmamalıydınız!" diye bağırıyor.

Homurdanıyorum. "*Bu* yetersiz bir ifade."

Gülüyor, yatakta bağdaş kurup oturuyor. "Seni şanslı sürük, ateşli milyarder patronunla akıllara durgunluk veren bir seks yapıyorsun. O odaya girdiğinde derinin neredeyse kemiklerinden erimesine şaşmamalı."

Yüzüm ısınıyor. "Bunu fark ettin mi?"

"Tabii ki evet." Dudaklarında müstehcen bir sırıtış beliriyor. "Büyük bir aleti var mı? Eminim vardır."

"Quinn!"

Hınzır kahkahalarla uluyor.

Başımı ona doğru sallıyorum, yanaklarım yanıyor. "Bu yatıya kalma işini yeniden düşünmem gerekebilir."

"Hayır! Söz veriyorum iyi

olacağım!" "Olsan iyi edersin."

Sırıtiyorum.

Quinn lavanta rengi saçlarını gözlerinden uzaklaştırıyor ve çenesini yumruğuna dayayarak ağırbaşlı bir ifadeyle beni inceliyor. "Peki şimdi ne olacak?"

"Yani artık patron ve çalışan arasındaki çizgiyi aştığımızı mı söylüyorsun?" Çaresizce başımı sallıyorum ve iç çekiyorum. "Bilmiyorum."

"Ne olmasını *istiyorsun*?"

Yutkunuyorum, boğazım aniden düğümleniyor. "Bir şey istemek istemiyorum," diye itiraf ediyorum, kendimi savunmasız hissediyorum ve bundan hoşlanmıyorum. "Yani, o benim patronum. Ve o muhteşem ve müstehcen derecede zengin ve istediği her kadına sahip olabilir" kelimeler tükeniyor. Çünkü, gerçekten, söylenecek başka ne var ki?

"Tamamen ulaşılmaz biri olabilir. Çoğu milyarder öyledir," diye sessizce kabul ediyor Quinn. "Ama bu milyarder, seni mutlu etmek istediği için senin için güzel bir şey yapma yoluna gitti. Bu küçük bir jest değil, Marlowe."

Göğsümde umut gibi bir şey kıpırdanıyor, bir kelebeğin kanadı kadar zayıf. "Belki," diye fısıldıyorum.

Quinn sessizleşiyor, neredeyse sempatik bir şekilde beni izliyor.

"Her neyse." Yüzümü ona dönmek için yan döndüm ve dirseğimin üzerine yaslandım. "Benden bu kadar bahsettiğimiz yeter. Sana neler oluyor?"

"Pek bir şey yok. Cumartesi günü olanları saymazsak tabii."

Merakla ona bakıyorum. "Cumartesi günü ne oldu?"

Hınzır bir kıvılcım gözlerini aydınlatıyor. "Komşuyla yattım." "Um, ne?"

"Komşumla seks yaptım."

"Ciddi misin?" Ona bakakaldım. "Hangisi?"

Tereddüt ediyor, dudağını ısırıyor. "Bağımsız müzisyen."

Ağzım açık kaldı. "Hiç duş almıyormuş gibi görünen pis keş mi? Koridorda yanından her geçtiğimizde zar zor selam veren mağara adamı mı? O adam mı?"

Quinn sırtıyor. "Evet."

"Aman Tanrım!" İnanamayarak
çığlık attım. Bir kahkaha patlattı.

"Nasıl?" Dizlerimin üzerinde doğrulup soruyorum. "Bu nasıl oldu? Demek istediğim, bu adam bir konuşma yapabilecek kapasitede mi?"

Quinn sırtıyor. "Beni külotumdan kurtaracak kadar yetenekliydi."

Ellerimi yüzüme vurup inliyorum.

Tepkime kıkırdıyor. "İnanın bana, o gün kapısını çaldığımda onunla yatmak gibi bir niyetim yoktu. Yanlışlıkla bazı mektuplarını almışım -yine- bu yüzden eşyalarını vermek için dairesine gittim. Son seferinde postayı elimden kaptı ve kapıyı suratıma çarptı. Ama bu sefer beni bira içmeye davet etti. Gitarını çıkarmıştı ve yeni bir müzik üzerinde çalışıyordu. Kibar bir misafir olarak ondan benim için bir şeyler çalmasını istedim. Şarkı o kadar da harika değildi ama yağlı saçlarının gözlerinin üzerine dökülüşü bana bir şeyler hissettirdi. Bir an alkışlıyorum ve bis istiyordum, bir an sonra kokan kanepesinde öpüşüyorduk."

Burnumu kırıstırıyorum. "Kanepesi
kokuyor mu?" "Ve yapış yapış."

"İyy," diye inleyerek yüzümü tekrar kapatıyorum. "Bu çok iğrenç."

"Biliyorum," diye katılıyor Quinn kıkırdarak.

Parmaklarımın arasından ona bakıyorum. "En azından seks iyi miydi?"

"Harikaydı. O kadar sert boşaldım ki yıldızları gördüm." Dudaklarını
büzüyor

düşünceli bir şekilde. "Ya da belki de havadaki ot dumanından kafam
iyiydi. Lanet olası dairesi büyük bir sera gibi."

Bir an için birbirimize bakıyoruz ve sonra kahkahalara boğulup
yanlarımızı tutuyoruz.

Neşemiz dindiğinde gözlerimizdeki yaşları siliyor ve orantısız bir sırıtış
paylaşıyoruz.

"Bu kadar cinsel istismar yeter." Quinn ellerini birbirine vuruyor. "Bana
bu sarayı gezdirmek zorundasın. Ya yaşlı hanımefendi, Bayan Calder?
Yemekten sonra saunada dinlenebileceğimizi söyledi. Burada lanet olası bir
sauna mı var?"

Sırıtiyorum. "Birinci katta koca bir spa, spor salonu ve havuz var. Her banyoda bide var, mutfak ölmek üzere ve Gustav'ın yemeklerini tadana kadar bekleyin."

Quinn neşeyle ışıldıyor.

Sırıtişım yumuşuyor. "Burada olmana gerçekten çok sevindim."

"Ben de öyle," diye heyecanla mırıldanıyor Quinn. "Destansı pijama partisi başlasın!"

Yirminci Bölüm

MARLOWE

I BU BENİM İLK SINIF GÜNÜM ve heyecanla dolup taşıyorum. O günkü tek dersim, ana kampüsten iki blok ötede bulunan UTA Binası'nda üç saatlik bir ders. Oraya yirmi dakika erken gidiyorum ve boş sınıfın ön sıralarında yerimi alıyorum.

Zamanım varken dizüstü bilgisayarımı çıkarıp masanın üzerine koyuyorum. Telefonumun müzikli zil sesi çantamdan duyulduğunda, onu bulana kadar etrafı karıştırıyorum. Ekranda ANNE'yi gördüğümde iyi ruh halim bir balon gibi patlıyor.

Aramasını görmezden gelebilirdim, ki bunu son iki haftadır yapıyorum. Ama o benim annem, bu yüzden ondan sonsuza kadar kaçamam.

Derin bir nefes alıyorum, cevap düğmesine basmadan önce zihinsel olarak kendimi destekliyorum. "Selam anne."

"Bakın kim sonunda telefonuna cevap vermiş," diyor abartılı bir şokla.

Bir iç çekişi bastırıyorum. "Özür dilerim. Çok meşguldüm."

"Kız kardeşinin telefonlarına cevap veremeyecek kadar meşgul değilsin. *Onunla* her gün konuşuyorsun." "Her gün değil," diye itiraz ediyorum.

"Yeterince yakın. Her neyse, bana bugün okula başladığını söyledi."

"Evet, aslında şu anda sınıftayım-"

"Mükemmel. İyi notlar aldığınızdan ve danışmanınızla düzenli olarak görüştüğünüzden emin olun. Lisansüstü eğitim, lisans eğitiminden çok daha zorludur. İyi bir başlangıç yapmak çok önemli."

"Tavsiye için teşekkürler," diye mırıldanıyorum iki güler yüzlü öğrenci kapıdan içeri girerken.

"Sana okul için yeni kıyafetler göndermeyi planlıyordum ama telefonlarıma cevap verme zahmetine katlanamadığın için ..." Kasıtlı olarak sözünü kesiyor, azarlaması havada asılı kalıyor ve sonra şöyle diyor: "Umarım ders için uygun giyinmişsinizdir. Mezuniyet okulu bir iştir ve her zaman istediğin iş için giyinmelisin."

Beyaz kısa kollu gömleğime, haki şortuma ve düz sandaletlerime bakıyorum. Pasaklı olmaktan uzak olsa da, bu kıyafet annemin katı standartlarını asla geçemezdi ve ben de bundan sapıkça bir memnuniyet duyuyorum.

"Her neyse," diye devam ediyor daha neşeli bir şekilde, "yeni patronunla aran nasıl?"

"Peki."

"Umarım yaptığınız işin kalitesinden memnun kalmıştır."

"Sanırım öyle," diyorum, düşüncelerimin hınzırca dönüşü karşısında kızarmamaya çalışarak. "Hiç şikâyet duymadım."

Annem titriyor. "İşte benim kızım."

Gerçekten mi? Ne zamandan beri?

"Arkadaşlarım ve meslektaşlarım kızımın Gunner Ransom için çalışmasından çok etkilendiler," diye anlatıyor annem.

Sırıtmadan edemiyorum. "Onlara onun hizmetçisi olduğumu söyledin mi?" "Elbette söyledim. Neden bu ayrıntıyı atlayayım ki?"

Temizlik işimi hep küçümsediğin için mi? Benden utandığın için mi?

Daha fazla öğrenci sınıfa girerken, annem iç g e ç i r i y o r . "Oraya uçmayı düşünüyorum-"

"Ne?" İçimdeki alarm ateşiyle ciyaklıyorum. "Buraya mı gelmek istiyorsun? Teksas'a mı?"

"Şey, evet. Yaşadığınız yeri görmenin ve birlikte birkaç gün geçirmenin güzel olacağını düşündüm."

"Um . . ." Profesör kapıdan içeri adımını atarken odanın diğer ucuna bakıyorum. "Gitmem gerek anne. Ders başlıyor."

"Pekala. Ama ne düşünüyorsun-"

"Sonra konuşuruz." Telefonu yüzüne kapattım ve telefonumu çantama geri koydum.

Annemle takılmak, birlikte alışveriş yapmak, latte içmeye gitmek, manikür yaptırmak, aramızdaki her şey normalmiş gibi davranmak düşüncesi midemi bulandırıyor. Bir ortaçağ işkence odasına hapsolmayı tercih ederdim.

Tabii ki, benimle vakit geçirmekle ilgilenmiyor. Ziyaret etmek istemesinin tek nedeni bir milyarder için çalışıyor olmam. Gunner'la buluşarak ne yapmayı planladığını ya da neyi başarmayı umduğunu bilmiyorum. Ama ona beni utandırması için bir şans vermeye niyetim yok, ki bunu kesinlikle yapacaktır.

"Bilgi Kaynakları ve Hizmetlerine Giriş dersine hoş geldiniz," diye anons eden profesör dikkatimi odanın önüne çekti. Kendini tanıtıyor, geçmişinden biraz bahsediyor ve sınıftan kahkahalar yükselten esprili bir şaka yapıyor.

İyi ruh halimin bir kısmının geri geldiğini hissederek, annemle ilgili düşünceleri bir kenara itip buraya ne için geldiğime odaklanıyorum.

O akşam dersten eve geldiğimde Gunner'ı kanepeme uzanmış, Sansa'yı da göğsüne kıvrılmış, ikisi de mışıl mışıl uyurken buldum.

Onları görmek kalbimi eritiyor ve yumurtalıklarımın patladığından eminim.

Sırt çantamı yere bırakıp telefonumu çıkarıyorum ve sessizce uyuyan çiftin fotoğrafını çekiyorum. Sonra parmak uçlarımda odanın karşısına geçip kanepenin yanına çömelerek Sansa'nın yumuşak tüylerini okşuyorum. Mırlamaya başladığında gülümsüyorum.

"Karşı konulmaz olduğunu biliyorum ama o benim," diye fısıldıyorum ona. "Kendi erkeğini bul."

Siktir git der gibi kuyruğunu sallıyor.

Bir kahkahayı bastırarak başımı kaldırdığımda Gunner'ın kalın kirpiklerinin altından bana baktığını görüyorum. Karnım deli gibi zonkluyor. "Uyanmışsın."

"Hmm." Gözleri ağır ağır kapanıyor, dudaklarında tembel bir gülümseme kıvrılıyor. "Derslerdeki ilk günün nasıldı?"

"Muhteşemdi. Ders biraz uzun ama son derece bilgilendiriciydi. Okumam gereken bir ton şey var." Ona sırtıyorum. "Görüyorum ki Sansa'yla iyi anlaşıyorsunuz. Bu hiç zaman almadı."

Göğsünde uyuklayan kediye bakıyor. "Ben uyuduktan sonra kendini rahat hissetmiş olmalı."

"Çünkü senden hoşlanıyor." Bilerek sırtıyorum. "Ve sen de ondan hoşlanıyorsun." Homurdanıyor. "Ben o kadar ileri gitmezdim."

"Ciddi misin? Şu halinize bir bakın, birbirinize sarılmış kestiriyorsunuz. Belli ki birbirinize bağlanmışsınız."

"Belki." Bir eliyle Sansa'nın sırtını okşuyor ve Sansa hiç duymadığım kadar yüksek sesle mırıldanıyor.

Sahte bir tiksintiyle homurdanıyorum. "Elinde oyuncak olmuşsun. Kelimenin tam anlamıyla."

Ağzının köşesi ironik bir gülümsemeye yukarı kalkıyor. "Annemin kedisi benden nefret ediyor ve bu his karşılıklı."

"Bunu duyduğuma gerçekten üzüldüm."

"Olma. Gözyaşı dökmeyeceğim." Parmağını yüzümün yan tarafında gezdiriyor ve tüylerim diken diken oluyor.

Ona gülümseyerek alt dudağımı ısııyorum. "Sansa iyi bir karakter yargıcıdır. Ayrıca sana güvendiğimi söyleyebilir, bu da onun da güvenebileceğini bilmesini sağlar." Gunner'ın ifadesi ciddileşiyor. "Sen güveniyor musun?"

"Ne yapayım?"

"Güven bana."

Ona bakıyorum, nefesim aniden sığlaşıyor. "Yapmalı mıyım?"

Sessizleşiyor, gözleri karnımı sıkan bir yoğunlukla beni delip geçiyor.

Lütfen sana güvenebileceğimi söyle, sessizce yalvarıyorum. Lütfen incitmeyeceğine söz ver

Ben.

Dudakları ayrılır. "Sanırım-"

"Sansa," diye sesleniyor Bayan Calder aşağıdan, "yemek hazır!"

Sansa, Gunner'ın göğsünden sıçrayıp kapıdan öyle hızlı çıkıyor ki bir kahkaha patlattı.

Bayan Calder bütün hafta boyunca kedimi şımarttı, onu çiğ et ve balık, pişmiş tahıl ve sebzelerden yapılmış taze yemeklerle besledi. Sansa hiç bu kadar iyi beslenmemişti ve ben de ona daha fazla minnettar olamazdım.

Gunner kaçan bir tutam saçı yüzümden uzaklaştırırken, onun güzel gözlerine gülümsüyorum. "Akşam yemeği yedin mi?"

"Hayır. Seni bekliyordum." Başparmağı elmacık kemiğimi okşuyor. "Sen bana okuldaki ilk gününü anlatırken birlikte yiyebiliriz."

"Tamam." Daha sert gülümseyerek yerden kalkıyorum ve ona elimi uzatıyorum.

Almak yerine oturuyor ve beni kucağına çekerek vücutlarımızı birbirine yaklaştırıyor. Meme uçlarım sütyenimin altında zirve yapıyor ve karıncalanmalar yarışıyor

çekirdeğime kadar.

İri elleri popomun altından kayarken, kollarımı boynuna doluyor ve ona sarılıyorum. Geniş omuzlarına ve kaslı göğsüne yapışan koyu gri bir Henley giyiyor. Yumuşak pamuğın altında teni sıcacık ve kot pantolonunun kalçalarımın iç kısımlarına sürtünmesi hoşuma gidiyor.

"Bir şey fark ettim," diyorum şaşırarak. "Bugün takım elbise giymiyorsun."

"Mmm," diye mırıldanıyor, nefesi kulağımın arkasındaki hassas deride geziniyor. "Gözlem gücün çok etkileyici."

Gülüyorum. "Ben ciddiylim."

"Ben de öyle." Hassas kulak mememi dişleriyle yakalıyor, titrememe ve gözlerimi kapatmama neden oluyor.

"İşe kot pantolonla geldiğinde herkes şok olmuş olmalı," diye takılıyorum. "Muhtemelen bir uzaylı tarafından istila edildiğini düşünmüşlerdir."

"Muhtemelen." Çenemi ısıırıyor.

Gülümseyerek yüzümü boynuna gömüyorum ve nefis kokusunu içime çekiyorum, kirli sakalının tenimde bıraktığı yumuşak törpünün tadını çıkarıyorum. "Peki bugün neden takım elbise giymiyorsunuz Bay CEO?"

"Fark eder mi?" Elini saçlarıma daldırıyor, parmakları saç tellerimin arasında geziniyor.

Ona kendini beğenmiş bir sırıtış atmak için başımı kaldırıyorum. "O gün ofisinde seninle dalga geçtiğim için, değil mi? Her gün takım elbise giydiğin için seninle dalga geçmiştim. Kafanın içine girdim."

"Evet, öyle. Buna hiç şüphe yok." Başımın arkasını avuçluyor ve külotumun kıvrımlarıma nemli bir şekilde yapışmasına neden olan yavaş, uyuşturucu bir öpücükle dudaklarını dudaklarıma bastırıyor.

"Yemeğe hazır mısın?" diye mırıldanıyor dudaklarıma karşı. Başımı sallıyorum, konuşamayacak kadar nefessizim.

"Gustav'a bize odamda servis yapmasını söyledim. Balkonda yemek yiyeceğiz, bir şişe şarabı paylaşacağız ve gün batımını izleyeceğiz. İşimiz bittiğinde seni duşa taşıyacağım ve beynini sikeceğim." Sızlanmalarım karşısında gözleri parlıyor ve gürleyerek devam ediyor: "Duştan sonra yatağa geçeceğiz. Seninle sevişeceğim Marlowe, ta ki sen odana geri dönmeyi bile düşünemeyecek kadar bitkin düşene kadar."

"Ama Bayan Calder-"

"Daha dün doğmadı. Bizi bilmediğini sanıyorsan kendini kandırıyorsun." Alt dudağımı ısıyor ve diliyle acıyı yatıştırarak külotumu daha da ısıtıyor. "Başka sorunuz var mı?"

Başımı sallıyorum.

"Aferin kızıma." Kıçımı tokatladı. "Şimdi yemeğe gidelim. Açlıktan ölüyorum."

YEMekten SONRA BALKONDA, hafif bir sohbet ve lezzetli bir kırmızı şarap eşliğinde kayboluyoruz. Yaz gecesi yapış yapış ve ılık, ay gölün üzerinde alçakta asılı.

Bir noktada kendimi Gunner'ın kucağında buluyorum, muhtemelen bana üçüncü kadeh şarabı doldurduğu sırada.

"Beni sarhoş etmeye mi çalışıyorsun?" Alay ediyorum.

"Bu gece sana yapmak istediğim o kadar çok şey varken bunu neden yapayım ki?" diye mırıldanıyor.

Sözleriyle kalçalarım sıkıştı. Kucağında yanlamasına oturuyorum, yalınayak, kollarım boynuna dolanmış. Yüzlerimiz birbirimizin havasını soluyacak kadar yakın, kalp atışlarımız neredeyse senkronize.

Çenemi baş ve işaret parmaklarının arasına alan Gunner, ağzını nazıkçe benimkinin üzerinde gezdiriyor.

Kalbim güm güm atıyor, karnım çılgınca çırpınıyor. Gözlerimin içine bakarak diliyle dudaklarımın kenarlarında geziniyor ve tüm bedenimin ona karşı titremesine neden oluyor.

Aç bir ses çıkarıyor, midemde hissettiğim karanlık bir uğultu. Sonra dudaklarıyla ağzımı açıyor, dili içeri kayıyor. Ağzının şarap kokulu sıcaklığı düpedüz sarhoş edici. Adını soluyorum, öpücüklerinin bedenimi her zaman akılsız bir arzu birikintisine indirgeyip indirgemeyeceğini merak ediyorum.

Yüzümü avuçluyor, dili sıcak ve tatlı darbelerle ağzımın tadına bakıyor. Zevkle inliyorum ve bacaklarımın arasında zonklayan ağrıyı dindirmeye çalışarak kucağında kıvranıyorum.

Gırtlığından gümbür gümbür bir ses geliyor, eli kalçamı ve uyluğumu sıkamak için aşağı iniyor. Aleti popomun altında inanılmaz derecede sertleşiyor ve kendini bana doğru iterken inlememe neden oluyor. Sürtünme klitorisimi zonklatıyor ve öpüşürken nefes nefese kalana kadar nabzımı hızlandırıyor.

"Siktir, Marlowe." Ayağa kalkıyor, beni de kendisiyle birlikte kaldırıyor ve bacaklarım kalçalarına dolanacak şekilde vücudumu kaydırıyor. Sertliği şortumun dikişine baskı yapıyor ve ona sürtünmekten kendimi alamıyorum.

Kalın bir şekilde inliyor ve alt dudağımı ısıyor, bir elini saçlarıma daldırırken diğeri kıcımlı kavıyor ve bizi birbirimize sürüyor.

Ağzının içinde inleyerek ellerimi omuzlarında gezdiriyorum, gömleğinin altındaki sert kasların esnekliğinin tadını çıkarıyorum. Parmakları saçlarımı sıkıyor, dudakları çenemde ve boynumda gezinip tenimin tadına bakarken başımı geriye çekiyor. Sonra tekrar ağzıma dönüyor, sanki beni orada yutmak istiyormuş gibi alıyor.

İhtiyaçtan titreyerek parmaklarımı saçlarında gezdiriyorum, alt dudağını emerken onu daha da yaklaştırmak için kalın avuçlar sokuyorum.

Hırıltılı bir iniltiyle beni etrafında döndürüyor ve balkon boyunca adım atarak beni geniş şezlonga yatırıyor. Ona bakıyorum, nefesim kesilmiş ve başım dönmüş, külotum o kadar ıslak ki tenime yapışmış.

"Kımıldama." İçeri giriyor ve bir tüp kayganlaştırıcıyla geri çıkıyor, gece karası gözleri niyetle parlıyor.

Kayganlaştırıcıyı yanımdaki masaya koymasını izlerken ağzım kuruyor. Sonra çenemi kavıyor, başparmağı alt dudağımın üzerinde geziniyor. "Gunner-"

"Kıyafetlerini çıkar." Sesi çeliğin üzerindeki ipek gibi.

Titremeler omurgamdan aşağı dans ederek karnımda birikiyor. Soyunmaya başladım, şortumu ve pamuklu külotumu çıkarıp ikisini de şakacı bir şekilde yüzüne fırlattım.

Onları havada yakalıyor, gömleğimi çıkarıp askısız sütyenimi çözerken gözlerini benden hiç ayırmıyor. Sütyen düşüyor ve göğüslerim bir sıçrayışla serbest kalıyor.

Gunner sessiz, kukuletalı gözleri ay ışığında yanıyor.

Saçlarımı dağınık bir şekilde topluyorum ve ona nazlı bir gülümseme veriyorum. "Senin sıran."

Gömleğini çıkarıyor. Kot pantolonunu ve boxer külotunu bacaklarından aşağı indirdi. Sonra önümde duruyor, muhteşem bir şekilde çıplak, aleti yüzüme doğru sallanıyor.

Sertçe yutkunuyorum, amım uyarılmayla ısınıyor. "Belki de bunu içeri taşımamız," diye fısıldıyorum.

"Neden?"

"Açık havadayız." Geniş balkonun etrafını ve gölü işaret ediyorum.

"Birileri bizi görebilir."

"Kim? Özel arazideyiz ve kilometrelerce ötede başka bir ev yok."

Gözleri kurt gibi parlıyor. "Biri bizi görse bile, bir şey

hoşuna gideceğini söyledi."

Dudağımı ısıtıyorum, yanaklarım kızarıyor. "Ben teşhirci değilim."

"Şaplak yemekten ya da orgazm olmamaktan hoşlanmadığını düşünüyordun ama işte buradayız." Bana göz kırpmıyor. "Deneyene kadar eleştirme."

Sözleri karşısında klitorisim seğiriyor. Haklı tabii ki. Ufkumu hiç hayal etmediğim ya da hayal edemeyeceğim şekilde genişletiyor. İçimdeki teşhirciyi serbest bırakabilecek bir erkek varsa, *o da odur*.

Dudaklarımı yalayarak çenemi kayganlaştırıcıya doğru eğiyorum. "Buna ihtiyacım yok. Seninleyken olmaz."

"Bu gece yapacaksın." Sikini yumruklayıp uzun ve yavaş bir vuruş yapıyor. Ona bakıyorum, nabzım çılgına dönüyor. "Ne-"

"O küçük, dar kıcını sikeceğim Marlowe," diye gürlüyor, karanlık ve baştan çıkarıcı. "İyi bir kız gibi her santimimi alacaksın ve o kadar sert boşalacaksın ki kendi lanet adını unutacaksın."

İğrenç sözleri içimde çığ gibi büyüyen bir ihtiyaç yarattı, güçlü, sıcak ve heyecan verici. Daha önce hiç anal seks yapmamıştım. Her zaman merak etmişimdir ama denemek istediğim bir erkekle hiç tanışmamıştım. Şimdiye kadar.

"Dört ayak üzerine kalk."

Tereddüt etmeden itaat ediyorum, arkama geçip nemli amımı eliyle kavradığında nabzım heyecanla atıyor. İnliyorum ve gözlerimi kapatıyorum, klitorisimi yavaşça ovarken kalçalarım dönüyor, küçük sinir demeti sıkıca düğümleniyor.

Kalçalarının üzerine çökerek kayganlaştırıcıyı kık deliğime sürüyor ve kör parmaklarıyla ağzımı açıyor. Her bir ustaca girdapla, büzülmüş açıklığının daha da derinlerine bastırıyor ve içimdeki her şey acı verici bir şekilde kenetlenirken inliyorum.

Ne olduğunu anlayamadığım bir şeyler mırıldanıyor. Sonra parmağını eklemine kadar soktu.

İçimden yumuşak bir çığlık yükseliyor, bakır kaslarım onun etrafında çırpınıyor. "Mükemmel," diye gürlüyor. "Neredeyse hazırsın."

Kaygan parmağı kıcımda kıpırdanıyor, başparmağının sert pedi muhtaç klitorisimi ovarken beni çevreliyor ve geriyor. Ham zevk spazmları içimde yuvarlanırken, adını inliyorum ve kalçalarımı birbirine sıkıştırıyorum.

Sağ kık yanağıma şaplak atıyor, tekrar erişebilmesi için bacaklarımı açmamı sözsüzce emrediyor. Hemen itaat ediyorum, avuçlarının yakıcı sıcaklığı altında titriyorum. Dilini kıcımın yanaklarına

Kıçımın çatlağı, her tarafım titriyor, yüksek sesle inlememi bastırmak için salon minderini ısıyorum.

Cevap niteliğindeki hırıltısı etrafımızdaki boğucu havayı titretiyor, nefesi tenimde dolaşıyor ve tüylerimi diken diken ediyor. Kıvrımımı birkaç kez daha yalıyor, bu hareketin şehvet dolu şehveti amımdan ıslaklığı çekip çıkarıyor ve büzülmüş deliğime yayıyor.

Ayağa fırlayarak, yanaklarımı ayırarak kıçımın çatlağına daha fazla kayganlaştırıcı fişkırtıyor. İnliyorum ve kalçalarımı geriye yuvarlıyorum, omzumun üzerinden eline biraz jel döküp sert sikini yağlarken izliyorum.

Sonra beni omuzlarımdan tutuyor ve vücudumu şezlongun ucuna doğru çeviriyor. Ellerimin ve dizlerimin üzerindeyim, bir ayağı yerde, diğer ayağı sandalyenin üzerinde arkamda diz çökerken kıçımı yukarı kaldırdım.

Elleriyle yanaklarımı ayırıp sikinin başını dar açıklığıma bastırırken titriyorum. Klitorisim sıkışıyor ve karnım beklentiyle titriyor. Beklenti, biraz korkudan daha fazlasıyla karıştı.

Beni kalçalarımdan kavrayan Gunner, aletin ilk kalın santimini içime kaydırarak kasların büzülmüş halkasını itiyor.

Nefesim ciğerlerimde patlıyor. "Oh Tanrım."

"Bana doğru bastır," diye emrediyor kabaca.

Bana söyleneni yapıyorum, sikini daha derine gömerken nefes nefese kalıyorum. Tüm vücudum kasılıyor, zevk daha keskin bir acı ile karışıyor. Beni inanılmaz derecede geriyor ve bu çok acıtıyor ama aynı zamanda iyi hissettiriyor. İkisi birden nasıl doğru olabilir?

Gunner duraklıyor, büyük aleti hassas kanalımda zonkluyor ve "İyi misin?" diye soruyor.

"Evet," diye nefes nefese kaldım, ona doğru itmek için sırtımı kamburlaştırdım.

Hayvani hırıltısı tenimin cızırdamasına ve amımın kasılmasına neden oluyor. Ona tekrar baktığımda gözleri kapalıydı ve çenesi acımasızca sıkı bir çizgiye oturmuştu. Bakışlarına karşılık vererek elini acı bir tokatla kıçımın yanağına indiriyor.

Şok içinde haykırıyorum, ona o kadar sıkı sarılıyorum ki bana tekrar şaplak atmadan önce tıslıyor.

Çılgınca inliyorum, o içimde hareket etmeye başladığında bacaklarım titriyor. Sert horozu dışarı kayıyor ve sonra tekrar içeri giriyor, beni akan meyve sularıyla yağlıyor. Gözlerim yaşlarla doluyor, acı ve zevk dayanılmaz bir his fırtınasında birbirine karışıyor.

Açılmış kalçalarımın arasına uzanıyor, beni rahatsızlıktan uzaklaştırmak için klitorisimin etrafında tembel daireler çiziyor. Büzülmüş deliğim daha da gevşerken, onaylayarak inliyor, "İşte bu, meleğim. Benim için açıl. Beni alabildiğin kadar derine al."

Eğilip bakır kıcımlı ele geçirdiği gibi ağzımı da ele geçirdiğinde, dilini itişlerine paralel olarak içeri ve dışarı soktuğunda inliyorum. Kombine hisler o kadar yoğun ki nefes almak için öpücüğü kesmek zorunda kalıyorum, yanağımı şezlonga yaslamak için başımı çeviriyorum.

Kaslı kalçalarının benimkilerin arkasına dayandığını hissedebiliyorum, kalçalarının her tokadı ısınmış etimin üzerinde dalgalanmalar yaratıyor ve kıcımlı sallıyor.

"Evet," diye heveslendim, başımı geriye attım. "Aman Tanrım, evet!"

"Kendini çok iyi hissediyorsun, Marlowe," diye hırılıyor şiddetle. "Vücudun benim için yaratılmış. Bunu biliyorsun, değil mi? Asla başka birine ait olamazsın."

"Asla," diye nefes nefese kaldım, tüm kalbimle aynı fikirdeydim.

Daha hızlı hareket ediyor, beni daha sert beceriyor. Tutarsızca inliyorum ve vücudumun üst kısmını ellerimden dirseklerime kadar indiriyorum. Bir elini kalçamda tutuyor ve diğerini ağrıyan göğsümü sıkmak için kıcımlı yumruklarken, beni horozunun her güçlü darbesini almaya zorluyor.

Daha önce hiç böyle bir şey yaşamamıştım. Bu çok iyi. Çok çiğ. Çok fazla.

"İşte bu," diye homurdanıyor, şimdi kık yanaklarımı el izi bırakacak kadar sert kavırıyor. "İşte bu bebeğim, beni geri sik."

Adını inliyorum, amım zonkluyor ve ayak parmaklarım kıvrılıyor. Omzumun üzerinden ona baktığımda, teni terli ve ay ışığında parlıyor, göğüs kasları şişkin, karın kasları kasılıyor, sahiplenici bakışları benimkilere kilitlenmiş.

"Benim pis kızım. Seveceğini biliyordum. Sikimin kıkında olmasını seveceğini biliyordum." Saçlarımı yumruğunun etrafına sarıyor ve sırtım bir yay gibi bükülene kadar çekiyor. "Sikimi çok iyi alıyorsun, tatlı kız. O küçük sıcak deliğine çok sert boşalacağım."

Çılgın atlamaya çalışarak dudağımı sertçe ısırıyorum. Ev çalışanlarının ilişkimizi biliyor olması, sınırsız seks yaptığımızı duymalarını istediğim anlamına gelmiyor.

"Bana sessiz kalma," diye azarlıyor Gunner karanlık bir şekilde. "Bana nasıl hissettiğini söyle. Neye ihtiyacın olduğunu söyle."

"Daha fazla," diye nefes nefese kaldım. "Bana daha fazlasını ver."

"Ne açgözlü küçük bir kız." İçime tekrar tekrar giriyor, kalçaları yüksek sesle kıcıma çarpıyor. Zevkten hıçkırıyorum, kalçalarımı onunkilere çarpıyorum, ulaşamayacağım bir orgazm için çaresizce.

"Lanet olsun, kedicik."

Gece havası nefes alıp vermelerimiz ve inlemelerimizle, tenin tene çarpmasıyla, şezlongun sabit gıcirtısıyla doluyor. Göğüslerimin arasından ter damlıyor, meme uçlarımdan damlıyor ve çırpınan amıma doğru akıyor.

"Gunner ... oh lütfen ... oh Tanrım." Sırtımı kamburlaştırdım, onun adını haykırdım, serbest bırakılması için yalvardım.

Adam zevkle inliyor. "Neredeyse oldu, meleğim. Çok yaklaştın."

İçime daha derin girerken nefesim kesiliyor, taşakları kalın ve sert boyunun her uzun darbesinde klitorisime çarpıyor. Bacaklarımdan arasına uzanıp şişmiş klitorisimi okşarken ona karşı geri çekiliyorum, sonra iki parmağını kremi amımın içine kaydırıyor ve beni her yönden ele geçiriyor.

"Benim için gel, Marlowe," diye emrediyor kısık bir sesle. "Kontrolünü kaybettiğinde o küçük, sıkı kıcının sikimi sıkıldığını hissetmeme izin ver."

Sonunda baraj yıkılırken boğazım düğümlenerek hıçkırıklara boğuluyorum, kalçalarım öyle bir titriyor ki tüm vücudum sarsılıyor.

"İşte böyle meleğim," diye mırıldanıyor Gunner, başparmağı klitorisimi okşarken.

Başımı geriye atıyorum, doruk noktam dar boğazımdan bir çığlık atmaya zorluyor. "İşte böyle bebeğim, benim için çığlık at. Adımı haykır ki herkes tam olarak kime ait olduğunu biliyorum."

"Gunner," diye feryat ediyorum, orgazmımın gücü ve vahşeti yüzünden şiddetle titriyorum. İlki hâlâ bedenimi yırtmaya devam ederken bir diğeri ansızın beni vuruyor. Yüksek sesle ve uzun uzun hıçkırıyorum, coşku gözyaşlarım yüzümden aşağı akıyor.

Gunner hırlıyor ve bana karşı titriyor, kalçaları vahşi bir öfkeyle çarpıyor. Sonra hayvani bir inilti çıkararak sıcak tohumlarını göt deliğime pompalıyor. Parmakları amıma gömülü ve siki götümdeyken, ben ağzına kadar dolana ve taşakları boşalana kadar boşalıyor ve boşalıyor.

Birlikte şezlonga yığılıyoruz, onun ağır bedeni üzerime yayılıyor. İkimiz de nefes nefese kalmışız, ter ve çiğ seks kokusu nemli geceye sinmiş.

Gunner omzumu öpüyor, göğsü sırtımda titrerken "Sana sert davrandım" diye gürlüyor.

"Bu bir özür mü?"

"Özür mü
istiyorsun?"

"Şikayet ettiğimi duydun mu?"

"Hayır." Tenime karşı gülümsüyor. "Sen olağanüstüsün."

Onun övgüsü beni bir sera çiçeği gibi açtırıyor. "Siz de hiç fena değilsiniz Bay Ransom."

Yumuşayana ve yavaşça içimden çıkana kadar bu pozisyonda kalıyoruz. Sıcak bir meni fişkırması, bir su birikintisi içinde yatana kadar kalçalarımın arasından aşağı damlıyor.

"Vay anasını," diye nefes alıyorum. "Çok fazla sperm var."

Kıçımın bir yanağını avuçlayıp hafifçe sıkarken boğuk kahkahası omzumu okşuyor. Sonra şezlongda yanıma uzanıyor ve beni yanına yatırıyor. Gözlerimi kapatıyorum, uykulu bir gülümseme dudaklarımı kıvrıyor.

Ayın altında ne kadar yattığımızı bilmiyorum. Kemiksizdim, seks sarhoşuydum. Uyuyakalıyorum ve beni bir gelin gibi kucağına almasıyla uyanıyorum, kaygan çıplak tenim onunkine sürtünüyor.

"Nereye gidiyoruz?" Şaşkınca mırıldanıyorum.

"Sana sıcak bir banyo yaptıracam," diye mırıldanıyor şakağıma doğru. "Bu senin ilk seferindi ve sen çok iyi bir kızdın. Biraz bakım hak ediyorsun."

Bölüm Yirmi Bir

MARLOWE

I GECE YARISI, Gunner denizaşırı bir iş telefonu alır. Bana bir özür fısıldadıktan sonra yataktan kalkıp pijamalarını giyiyor ve çalışma odasındaki telefona cevap vermek üzere odadan çıkıyor. Balkondaki seks maceralarımız yüzünden iyice bitkin düşmüştüm. Ama vücudunun sıcaklığını o kadar özlüyorum ki tekrar uyuyamıyorum.

Kalktım ve onun ipek pijamasını giydim. Beni sarıyor, dizlerime kadar sarkıyor. Ellerim ve bileklerim açıkta kalana kadar kollarını birkaç kez geriye kıvrıyorum. Sonra sessizce aşağıya iniyorum, koridordan kütüphaneye gitmeden önce mutfakta durup bir bardak su içiyorum.

Gunner'la yaşadığım bir aydan sonra bile kütüphanesinin ihtişamı beni şaşırtmaya devam ediyor. Deri koltukların çevrelediği devasa bir pencere göle bakıyor. Duvarlarda sıra sıra kitaplar dizili ve üst raflara erişimi sağlayan maun merdivenler var. Bir Chesterfield kanepesi ile uyumlu sandalyeler, pelüş halılar ve bir köşe şöminesi var.

-Soğuk bir kış gecesinde bir kitapla kıvrılmak için mükemmel.

Konağın her santimetrekaresini sevmeme rağmen, kütüphane en sevdiğim oda. Öğle tatillerimin çoğunu burada geçiriyorum, geniş kitap koleksiyonunu keşfederken bir merdiveni raftan rafa taşıyorum, rastgele bölümler okumak için oradan buradan bir kitap koparıyorum.

Kendimi her zaman *Güzel ve Çirkin*'deki Belle gibi hissedirim ve bu gece de kitap rafları arasında dolaşırken, parmağımı her renk ve boyuttaki deri ciltlerin üzerinde gezdirirken bir istisna yaşamadım. Platon'dan Poe'ya, Aristo'dan Nietzsche'ye, Descartes'tan Voltaire'e kadar her şeyin ilk baskıları var. Marquis de Sade'ın *Justine*'inin nane rengi bir kopyası bile var. Gunner'ın erotik romanı okuduğunu düşünmek beni sırtıtıyor.

"Şu anda kütüphaneci cennetindesin, değil mi?"

Döndüğümde onu kapının pervazına yaslanmış, bir kutu duble şekerlemeli dondurma yerken görüyorum.

Kaşımı kaldırıyorum. "Dondurma mı? Gecenin bir yarısı mı?"

"Canım çikolata çekti." Bana doğru yürürken dağınık saçları, karın kasları ve seksi çıplak ayaklarının birleşimi beynimi allak bullak ediyor. Dondurmayı kaşıklayıp dudaklarıma götürmesini şaşkınlıkla izliyorum. "Tadına bak."

"Yapmasam iyi olur-"

"Hadi, sevgilim. Benimle kötü ol." Adam bütün bir rahibe manastırını iffet yeminlerini bozmaya ikna edebilir. Benim ne şansım olabilir ki?

Ağzımı açıyorum ve bir kaşık dolusu dondurmayı dudaklarımdan arasından geçirmesine izin veriyorum. Çökmekte olan çikolata dilimin üzerinde eriyip boğazımdan aşağı kayarken inliyorum.

"Aferin kızıma," diye mırıldanıyor, benden sonra kaşığı yalıyor.

İç çektim. "Yarın tüm o fazla kalorileri yakmak için yirmi mil koşmak zorunda kaldığımda bunu ödeyeceğim."

Bana pis pis sırtıyor. "Kalori yakmana yardımcı olacak birkaç yaratıcı yol düşünebilirim. Sadece söylemen yeterli."

Kıkırdıyorum. "Sanırım bir gece için yeterince kalori yaktık, sence de öyle değil mi?"

"Konu seni becermem olduğunda yeterli diye bir şey yoktur." "Aman Tanrım." Arkasındaki çikolatayı yalamasını şaşkınlıkla izliyorum. kaşık, ters çevirir ve dilini yavaşça kısıp içini yalar.

Uyluklarımdan arasındaki kaslar kasılırken, alt dudağımı ısıtırıyorum.

Sanki üzerimdeki etkisini biliyormuş gibi gözleri parlıyor. "Yatağa geri dönemeyecek kadar yorgunum. Hadi biraz takılalım."

"Tamam," diye fısıldıyorum dikkatim dağılmış bir şekilde.

Pencerenin yanındaki büyük maun masanın yanında duruyoruz. Dondurmayı yere bıraktı, sonra ellerini belime doladı ve

Beni masaya yatırdı. Arkama yaslanıp lotus tarzı oturuyorum, uzun gömleği dizlerimin üzerine kadar uzanıyor ve çıplak kasıklarımı gizliyor.

Çevik bir hareketle masaya tırmanıyor, böylece aramızda bir kutu dondurma varken karşılıklı oturuyoruz. Bu bana, Ember ve benim annemle birlikte itiraf edemeyeceğim kadar çok izlediğimiz seksenli yılların romantik komedisi *Sixteen Candles*'ın final sahnesindeki Molly Ringwald ve Jake Ryan'ı hatırlatıyor.

"Araman nasıl gitti?" Gunner'a sordum. "Her şey yolunda mı?"

"Şimdilik. Sadece Avrupa enerji piyasasındaki bazı gelişmeleri yakından takip etmem gerekiyor." Bana biraz daha dondurma yediriyor, ağız dolusu şekerlemeyi yutup inlediğimde o içten içe yanan yoğunluğuyla beni izliyor.

"Annem şu anda yaptığım şeyi hiç onaylamazdı. Beni azarladığını duyar gibiyim, 'Sana kaç kere söyledim, Marlowe? Dudaklarda bir an, kalçalarda bir ömür.'"

"Siktir et onu," diye homurdanır Gunner.

"*Senin* için söylemesi kolay," diye takılıyorum, tanrısal vücudunu işaret ederek. "Selülit konusunda endişelenmene gerek yok ve-"

"Kes şunu. Vücudunda hiçbir sorun yok. Tepeden tırnağa çok güzelsin." Neredeyse masadan bayılacaktım.

"İltifat beklemiyordum," diyorum utangaç bir şekilde. "Ama teşekkür ederim."

"Sadece doğruyu söylüyorum," diye yanıtlıyor, sabit ve nazik bakışlarıyla beni sabitleyerek. "Hepimizin bir iç eleştirmeni vardır. Zehirli bir ebeveynle büyümek kafamızdaki bu sesleri, bize yeterince iyi olmadığımızı, ne kadar uğraşırsak uğraşalım başarısız olmaya mahkum olduğumuzu söyleyen sesleri büyütebilir. Annenize sizin üzerinizde bu kadar güç vermeyin. O bunu hak etmiyor. Kimse hak etmiyor."

Ona bakıyorum, beni fiziksel yakınlığın ötesinde derin bir seviyede anlayan bir adam bulduğuma hayret ediyorum. Bu biraz korkutucu. Tamam, *çok* korkutucu.

Gözlerimi ondan kaçırarak dondurmanın içine gömdüğüm kaşıkla oynuyorum. "Senin kadar başarılı birinin senin değerinden şüphe duyabileceğine inanmak zor."

"Şaşıracaksın." Hâlâ beni izliyor, yüzümü biraz sinir bozucu bir titizlikle inceliyor. "Bana annenle olan ilişkiden biraz daha bahset."

Sivri bir acı göğsümü sıkıyor. Gözlerimi kucağıma indiriyorum, çocukluğumun sorunlu sularına girmeye isteksizim.

Gunner sessizce bekliyor.

"Benden hiç hoşlanmadı." Sesim kelimelere takılıyor. "Küçükken bile her zaman çok eleştirildi. Onu memnun etmek için ne kadar uğraşırsam uğraşayım, hiçbir şeyi doğru yapamazdım. Babam öldükten sonra beni önemsiyormuş gibi yapmayı bıraktı. Kız kardeşim onun favorisiydi ve bunu saklamak için hiçbir girişimde bulunmadı."

"Özür dilerim." Gunner'ın sessiz sesini öfke kaplıyor. "Bunu hak etmedin."

Dudaklarıma alaycı, hüznünlü bir gülümseme dokunuyor. "Ne yazık ki o bana ne kadar kötü davrandıysa, Ember da beni o kadar çok sevdi ve korudu." Sertçe yutkunuyorum, devam etmeden önce kendime bir an izin veriyorum. "Babam öldükten kısa bir süre sonra, annem onun plak koleksiyonunu bir hayır kurumuna bağışladı, oysa onun benim almamı isteyeceğini biliyordu. Ben yıkılmışım ve Ember o kadar öfkeliydi ki annemle iki hafta boyunca konuşmadı. Dürüst olmak gerekirse, sanırım onun bu sessizliği annemi benim gözyaşlarımdan daha çok rahatsız etti."

Gunner uzanıp elimi tutuyor, başparmağı elimin arkasında daireler çiziyor. Onun şefkati konuşmaya devam etme isteği uyandırıyor. Ben de devam ediyorum.

"Her zaman statü takıntısı olmuştur. Pittsburgh'da tipik bir mavi yakalı aileden geliyordu. Hem babası hem de büyükbabası çelik fabrikalarında çalışıyordu ve o hayattan nefret ediyordu. Büyük hayalleri ve hırsları vardı. Hukuk fakültesine gitmenin orta sınıf sıradanlığından çıkış bileti olduğunu söylerdi. Prestijli bir hukuk firmasında çalışmak ona yepyeni bir dünyanın kapılarını açtı. Birdenbire operaya gitmeye, şık akşam yemeği partilerine katılmaya ve kodamanlarla takılmaya başladı. Zengin bir adamla evlenmeyi ve güçlü bir çiftin parçası olmayı planlıyordu." Duraksadım, hafifçe gülümsedim. "Onun yerine babamla evlendi."

"Bando öğretmeni," diye mırıldanıyor Gunner. "Aşk için evlendi."

"Evet," diyorum usulca. "Kesinlikle aşktı. Birlikte çok iyiydiler. Gerçekten mutluydular. Ama babam öldükten sonra ..." Sesim kesiliyor, boğazım düğümleniyor.

Gunner nazikçe elimi sıkıyor, beni kelimeler olmadan rahatlatıyor.

Dudaklarımı yaladım. "Her neyse, benim de kendisi gibi avukat olmamı istiyordu ama benim avukatlık yapmaya hiç niyetim yoktu. Ona müzik okuyacağımı söylediğimde çok kızdı ve okul harcımı ödemeyi reddetti. Yüksek geliri nedeniyle çok fazla mali yardım alamadım ve kısmi bursum sadece masraflarımın bir kısmını karşıladı. Geri kalanını ödemek için bir otelde temizlik işi buldum. I

Ayrıca müzik bölümü başkanının asistanı olarak dört dönem geçirdim. O zamanlar iki işte çalışmak zorunda kalmak haksızlık gibi geliyordu ama öyle değildi. Kendimi okula vermek beni daha da güçlendirdi. Daha çok çalışmamı ve eğitimimi hafife almamamı sağladı. Bana kendi başıma nasıl hayatta kalacağımı öğretti."

Gunner elimi dudaklarına götürüp arkasından öpüyor ve gözlerimin içine bakıyor. "Sen kesinlikle inanılmazsın, bunu biliyor musun?"

Yumuşakça gülümsüyorum. "Bu senin gibi birinden gelen büyük bir vg." "Benim gibi biri mi?"

Gunner hakkında makaleler içeren *Forbes*, *Fortune 500*, *Money* ve diğer dergilerin çerçeveli kapaklarının sergilendiği yakındaki duvarı işaret ediyorum. *Forbes*'un kapağında onun ve Maverick'in katil takım elbiseleri içinde sırt sırta dururken çekilmiş bir fotoğrafı ve SILICON HILLS'İN İKİZ TEKNİK DEVLERİYLE TANIşIN yazısı var.

Gunner'ın gücünün, servetinin ve nüfuzunun büyüklüğü karşısında dehşete düşmemek elde değil. Onun benim sevgilim olduğu gerçeği, gerekstlğn başka bir seviyesini ekliyor.

"Teknoloji sektörüne girmene ne sebep oldu?" Ona sordum.

Belli belirsiz gülümsüyor. "Lisedeyken bir kod maymunuydum. Programlamayı ve nasıl çalıştıklarını anlamak için algoritmalarla oynamayı severdim."

Alaycı bir şekilde sırtıyorum. "Sana bir bilgisayar ineği olmak için fazla seksi olduğunu söyleyen ilk kişi olmadığımı biliyorum."

Kuru kuru kıkırdıyor. "Bunu bir ya da iki kez duymuş olabilirim."

Sırtışım genişliyor. "Seni, arka planda *Star Trek* maratonu çalarken bilgisayarının başına çöreklenmiş, sosyal açıdan beceriksiz, moda zrl bir inek olarak hayal etmeye çalışıyorum."

Homurdanıyor. "Bilgin olsun, hayatımda bir gün bile 'modaya meydan okumadım'." Duraksama. "Ama geri kalanı oldukça doğru."

Gülüyorum, çok memnunum.

Gözleri bana parlıyor. "Mesele şu ki, ben çoğu insanın bir ömür boyu deneyimleyeceğinden daha fazlasını görmüş ve yapmış ayrıcalıklı zengin bir ocuktum. Canım sıkılmaya başlamadan önce yapabileceğim kayak, ata binme ve dünya turunun bir sınırı vardı. Cehennem gibi huzursuzdum, her zaman yeni zorluklar ve maceralar arıyordum." Duraklıyor. "İşte korsanlığa böyle başladım."

Gözlerim açıldı. "Sen bir hacker mıydın?"

"Şşş." Parmağını dudaklarına götürüyor, gözlerini muzip bir parıltı aydınlatıyor. "Büyük kardeş dinliyor olabilir."

Gülüyorum, onun kötü çocuk bir hacker olarak uçlarda yaşaması fikri gülünç bir şekilde içimi gıcıklıyor. "Ne tür şeyler h-a-c-k ettin?" Kelimeyi abartılı bir dikkatle heceleyerek söylüyorum.

Bana sırtıyor. "Başlarda sadece zararsız şakalardı. Golf kulübü veri tabanlarına girip insanların çay saatlerini ve yemek rezervasyonlarını değiştirmek gibi. Ya da gazete web sitelerine girip haber başlıklarını hicivli başlıklarla değiştirmek gibi."

İnanamayarak gülüyorum. "Ne sinsi bir pislikmişsin sen."

"Ben *bozguncu* terimini tercih ederim," diyor küstahça.

Homurdanıyorum ve gözlerimi deviriyorum.

Devam etmeden önce kıkırdıyor, "Hacklemek bana paraşütle atlamaktan, bungee jumping yapmaktan ya da Pamplona'da boğalarla koşmaktan daha fazla adrenalin patlaması yaşattı. Delicesine bağımlılık yapıyordu. Yeraltı hacker toplulukları buldum ve forumlarda gizlenerek olabildiğince çok bilgi edindim. Suç işlemek ya da masum insanların hayatlarını mahvetmekle hiç ilgilenmiyordum. Sadece sınırları zorlamak, bir şeyleri biraz sarsmak istiyordum. Becerilerim geliştikçe daha riskli mücadelelere girdim."

Ona temkinli bir bakış attım. "Ne kadar riskli?"

"On yedi yaşındayken, ordu tarafından yürütülen gizli bir şifreleme algoritmasını kıran dört hackerdan biriydim."

"Lanet olsun," diye nefes alıyorum.

Tepkim karşısında ağzı seğiriyor.

"Bu delilik, Gunner. Herhangi biriniz yakalandı mı?"

"Hayır. İzlerimizi çok iyi gizledik. Ama kıl payı kurtulduk, o yüzden bir süre ortalıkta görünmemeye karar verdim. İki yıl ileri sararsak, UT'de bilgisayar bilimleri ikinci sınıf öğrencisiydim. Bir gün durup dururken, üç harfli bir ajans bilgi güvenliği uzmanı olarak çalışmak üzere benimle iletişime geçti. Elbette şüpheliydim. Federallerin sonunda beni yakaladığını düşündüm. Gözümün önünde bir iş teklifi sallandırarak tuzak kurduklarını düşündüm."

Kendimi öne eğilmiş, hikâyesinin içine çekilmiş buluyorum. "Öyle miydiler?"

"Hayır," diyor bir parça mizahla. "Meğer profesörlerimden biri yüksek mevkilerdeki insanlara benim kodlama dehamla övünüyormuş. Biraz ileri geri konuştuktan sonra, ajans beni sistemlerindeki güvenlik açıklarını ortaya çıkarmam için işe aldı."

"Bekle. Bakalım doğru anlamış mıyım. Hükümet, bir zamanlar askeri bir şifreleme kodunu kırdığınızdan tamamen habersiz olarak, onları kötü niyetli bilgisayar korsanlarından korumak için ağlarını hacklemeniz için sizi işe mi aldı?"

Dudakları kıvrıldı. "İroni gözümünden kaçmadı."

"Eminim," diyorum gülerек. "Demek gündüzleri üniversite öğrencisi, geceleri ise beyaz şapkalı bir hacker'dın."

"Temel olarak." Kıkırdıyor. "İyi bir işti. Çalışma saatleri esnekti, kampüsten uzaktan çalışıyordum ve maaşı olağanüstüydü. Bu üç yıl boyunca değerli deneyimler kazandım ve girişimimi başlattığımda işime yarayacak önemli bağlantılar kurdum."

"Bu harika Gunner," diyorum içtenlikle. "Girişimci olmak istediğini hep biliyor muydun?"

"Oldukça erken anladım." Dudaklarında bir gülümseme beliriyor. "Programlama becerilerimi iyilik için kullanmaya karar verdiğimde, enerjimi işletmelerin fidye yazılımı saldırılarıyla mücadele etmesine yardımcı olacak bir uygulama geliştirmeye adanmıştım. Soyadımın Ransom olduğu düşünülürse," diye alaycı bir şekilde ekliyor, "şirkete neden kendi adımı vermediğimi anlayabilirsiniz."

Sırıtiyorum. "İyi karar."

"İşe yaramış gibi görünüyor," diye söyleniyor.

"Öyle diyebilirim." Eriyen dondurmadan bir lokma alıp kaşığı yalarken Gunner'ın gözlerinin kararmasını izliyorum. Tembel duruşunun altındaki sarmal enerjiyi hissedebiliyorum. Bana saldırmaya hazır aç bir aslanı hatırlatıyor.

Kaşığı parlayan dudaklarımın üzerinde ileri geri kaydırarak nazlı nazlı gülümsüyorum. "CEO olmanın en iyi yanı nedir?"

Anlayışsızca göz kırpmıyor. "Ha?"

Kıkırdıyorum.

"Özür dilerim. O kaşıkla yaptığın şey dikkatimi dağıttı. Bir gümüş eşyayı hiç bu kadar kıskanmamıştım."

Bir kahkaha patlattım.

Hafif bir kıkırdamayla dizimi okşamak için uzanıyor. "Sorunu tekrarla, tatlım."

Onun dokunuşu, bu sevgi dolu sözlerle birleşince neredeyse ne konuştuğumuzu unutuyordum. "CEO olmanın en iyi yanı nedir? Para ve prestij dışında tabii ki."

Soruyu düşünüyor. "Dürüst olmak gerekirse, işimin en ödüllendirici yönünün yetenekleri tespit etmek ve beslemek olduğunu düşünüyorum," diyor düşünceli bir ses tonuyla. "Yetenekli, yaratıcı çalışanlar şirketimin

başarısı için kesinlikle çok önemli.

Bu yüzden içlerindeki en iyiyi ortaya çıkarmaya öncelik veriyorum. Jack Welch'in ünlü sözünde olduğu gibi, 'Lider olmadan önce, başarı tamamen kendinizi büyütmekle ilgilidir. Lider olduğunuzda ise başarı tamamen başkalarını yetiştirmekle ilgilidir.'

Yanıtını takdir ederek gülümsüyorum. "Görünüşe göre sadece konuşmuyorsun; sen Yürümek ve Yürü. Senin şirketin ciro oran o Asistanınız bana şimdiye kadar sahip olduğu en iyi patron olduğunuzu söyledi." "Şimdi mi söyledi?" Çenesini sıvazlıyor, gözleri sıcak bir ifadeyle parlıyor. Mizah. "Ona bir zam daha yapmam gerekecek."

Gülüyorum ve kaşığı raflara doğru sallayarak biraz daha dondurma yiyorum. "Bu kitaplardan kaçını okudun?"

"Hepsi." "Her biri mi?"

"Her biri." Eğlenmiş görünüyor. "Bu seni şaşırttı mı?"

"Pek sayılmaz," diyorum. "Belli ki zeki, kültürlü ve entelektüel açıdan meraklısın. Mandarin ve Farsça konuşuyorsun ve bir yerde dahi bir IQ'ya sahip olduğunu okumuştum."

Kıkırdıyor. "Okuduğun her şeye inanma." "Yani dahi bir IQ'ya sahip değilsin?"

Gözleri parlıyor. "IQ'larıyla övünen insanlar eziktir." "Bekle. Az önce bir sorudan kaçarken Stephen Hawking'den alıntı mı yaptın? bir dahi olmak hakkında?"

Bana verdiği tek cevap çarpık bir yarım gülümseme.

Derin bir iç çekerek kaşığı yere bıraktım ve "Yarın Çarşamba ve ikimizin de erken kalkması gerekiyor. Sanırım en iyisi-"

"Çocuklar hakkında ne düşünüyorsun?"

Soru beni hazırlıksız yakaladı. "Um, ne?" "Onları seviyor musun?" Gunner açıklıyor.

Gülümsüyorum.

"Çocukları severim."

"Seviyor musun?"

"Tabii ki. Özellikle de bebekler," diye ekliyorum sırtarak. "Tombul yanaklarında, salyalı gülüşlerinde ve küçük tombul kalçalarında karşı konulmaz bir şey var. Ve esnediklerinde o tatlı bebek nefeslerini içime çekmeye bayılıyorum. Çok kıymetliler."

Bana bakarken Gunner'ın yüz hatlarında bir şefkat titreşimi beliriyor. "Onlarla çok deneyiminiz var mı?"

"Çocuklarla mı?" "Evet."

"Bakıyorum. Ekstra para için komşuların çocuklarına bakıcılık yapardım. Onlarla aram iyiydi, bu yüzden hizmetlerime her zaman talep vardı." Başımı iki yana eğip ona sırtıyorum. "Neden beni bir dadı işi için inceliyormuşsun gibi hissediyorum?"

Ağzı belli belirsiz kıvrılıyor. "Sadece merak ettim." "Peki ya sen? Çocukları sever misin?"

"Var," diyor içtenlikle. "Walker adında bir vaftiz oğlum var." Gülümsüyorum. "Kaç yaşında?"

"Üç yaşına yeni girdi ve bir enerji yumağı." "Aww.

Kulağa çok sevimli geliyor."

"Öyle," diye onaylıyor Gunner bariz bir şefkatle. "Babası üniversiteden eski bir arkadaşım. Mezun olduktan sonra Kaliforniya'ya geri taşındı. Bir dahaki sefere şehre geldiklerinde onunla ve karısıyla -ve Walker'la-tanışabilirsin."

"Dört gözle bekliyorum." Ona alaycı bir gülümseme veriyorum. "Sana Baba demeye başlayacağım."

Kıkırdıyor, beni incelerken kirpikleri gözlerinin üzerine iniyor. "Çocuk istiyor musun?"

"Eninde sonunda," diyorum, gülümsemem yumuşuyor. "Önce okulu bitirmek ve kariyerime başlamak istiyorum."

"Elbette," diye mırıldanıyor.

"Peki ya sen? Çocuk yapmayı planlıyor musun?"

Yavaşça başını sallıyor. "Doğru zaman geldiğinde."

Kendimi onu bir baba olarak hayal ederken buluyorum. Sert ama sevgi dolu, aşırı korumacı ama hoşgörülü. Onu, sadece pahalı özel öğretmenlere güvenmek yerine, çocuklarının ev ödevlerine yardım ederken hayal ediyorum. Onu rıhtımda, dağınık siyah saçları ve güzel mavi gözleriyle kendisinin minyatür bir versiyonu olan oğluyla birlikte teknelerinden birini zımparalarken hayal ediyorum. Onu, kucığında küçük kızıyla birlikte çtırtıdayan bir ateşin başında otururken, ona savaşçı prenseslerle ilgili bir masal okurken hayal ediyorum ve-

"Hey." Sesi düşüncelerimi böldü. "Nereye gittin?"

"Özür dilerim." Boğazımdaki garip yumruyu yutuyorum ve gülmeye zorluyorum. "Sadece çocuklarınızın ne kadar şımarık olacağını düşünüyordum. Seçkin özel okullara gidecekler, tasarım kıyafetler giyecekler, abartılı doğum günü partileri yapacaklar ve dünyayı dolaşacaklar. Her şeyin en iyisine sahip olacaklar."

"Belki," diye sessizce kabul ediyor Gunner. "Ama onlara en önemli şeyi sağlamazsam dünyadaki tüm maddi varlıkların bir önemi kalmayacak."

"O da ne?"

"İyi bir anne."

Gözleri gözlerimi tutarken nefes almayı bırakıyorum. Sözlerinde çok fazla katman, çok fazla olası anlam var. İyi bir anne olup olamayacağımı görmek için beni inceliyor olabilir mi? Burada olan şey bu mu?

Kalbim aniden çok sert ve çok hızlı atmaya başladı. Uzaklara bakıyorum, önce duvardaki bir tabloya, sonra da dondurma kutusuna.

"Gece yarısı atıştırmalığın eriyor," diye fısıldıyorum sonunda. "Bana bir tat daha ver," diye mırıldanıyor.

Yapışkan çikolatadan bir parça alıp ona sunarken elim hafifçe titriyor.

Dudaklarını kaşığının etrafına kapatıyor, vücuduma yakıcı bir sıcaklık yayılırken bana bakıyor.

Kaşığı ağzından bıraktığında, gözlerim aşağıya, göğsünün genişliğine, sonra da kalın kalçaları boyunca uzanan pantolonunun ipeksi kumaşına kayıyor. Ağzım kuruyor ve sertçe yutkunuyorum.

Adımı fısıldadığında, bakışlarımı onunkilere kaldırıyorum.

Gözlerinin derin, hipnotize edici mavisi ben daha farkına bile varmadan beni ona doğru sürüklüyor.

Benimle yarı yolda buluşuyor, dudaklarımız o kadar tatlı ve mükemmel bir öpücükle birleşiyor ki kalbimin yerinden fırlayacağını düşünüyorum.

Bir filminden çıkmış gibi ama on kat daha iyi.

Siyah perde ve jenerik . . .

Yirmi İkinci Bölüm

GUNNER

Iraketbol sahasının köşesine koşuyor, kardeşimin az önce vurduğu topa koşuyordum. Raketimi sallayarak, ralliyi bitirmek için öldürücü bir vuruş yaptım.

"Siktir!" Maverick hayal kırıklığı içinde bağırır.

Raketimi ona doğrultarak sırtıyorum. "Sana sahibim, evlat." Kaşlarını çattı ve beni tersledi.

Kıkırdayarak yuvarlanan mavi topu alıyorum ve ona atıyorum. "Servis senin."

Alnındaki teri siliyor ve sonra raketiyle topa vuruyor. Top yerde sekiyor ve bana doğru fırlamadan önce arka duvardan sekiyor.

Topa sert ve yüksek bir vuruş yaparak ön duvara doğru fırlatıyorum.

Maverick geri dönüş atışını kaçırıyor ve beni güldüren bir dizi küfür savuruyor.

Perşembe öğleden sonra ve raketbol maçımızın üçüncü oyununun yarısındayız. Haftada bir kez birbirimize karşı oynuyoruz, bazen programlarımıza bağlı olarak daha fazla. Kafamızı boşaltmak, stres atmak ve yoğun bir iş gününde adrenalin pompalamaya devam etmek için harika bir yol. Ayrıca çocukluğumuzdan beri süregelen bir gelenek olarak birbirimizin kışını tekmelemekten de keyif alıyoruz.

Hangi oyunu oynarsak oynayalım, bahisler ne kadar yüksek ya da düşük olursa olsun, her zaman birbirimize üstünlük sağlamak için elimizden geleni yapardık. O kadar şiddetli bir rekabet içindeydik ki, babamız müdahale edene kadar sık sık yumruklaşarak yerde yuvarlanırdık. Kahkaha ve öfke arasında kaldığımızda bizi ayırır ve el sıkışmamızı isterdi. Beş dakika içinde tekrar gülmeye ve şakalaşmaya başlardık, kollarımız birbirimizin boynuna dolanırdı.

Anne karnında kurduğumuz kopmaz bağı hiçbir şey yok edemez. Ama ikimiz de kaybetmekten nefret ediyoruz ve birbirimize o kadar denkiz ki şimdi yetişkin birer adam olarak dostça bir raketbol oyunu bile kan sporuna dönüşebiliyor.

Maverick topu parke zeminde sektiriyor, nefesini tutuyor. "Aşk yuvasında işler nasıl gidiyor?"

"İyiler. Hadi, gidelim."

Topu ön duvardan ve yanlardan aşağı sürerek, her atışta terleyerek ve homurdanarak ileri geri ralli yapıyoruz.

"Bardaki o geceyi düşünüyordum," diyor Maverick, orta sahanın kontrolü için güreşirken.

Topa ters vurdum. "Ne gecesi?"

"Marlowe'la tanıştığın gece." Patlayıcı atışı yan duvara çarptı.

"Peki ya o gece?" Söyledim.

Sırıttırıyor. "Oraya ilk ben varsaydım benim olurdu." Raketim havada savruluyor, topu bir mil farkla ıskalıyor. Maverick yumruklarını sıkıp gülüyor.

Ona ters ters baktım.

"Kaltak göt." Daha sert gülüyor.

Uzun süre böbürlenmesine izin vermedim. Bir sonraki ralliyi kolaylıkla kazanarak ona sırtıttırıyorum ve "Maç sayısı" diye bağırıyorum.

Kaşlarını çatması intikam duygusuyla geri döndü. "Hizmet et, pislik."

Topu sektirip vuruşumu yapıyorum ve zamanında yetişemediği arka köşeye alçak bir şut atıyorum.

"Oyun, orospu çocuğu!"

Maverick tiksintiyle raketini duvara fırlatır.

Sırılsıklam gömleğimi çıkarıp başımı arkaya atıyorum ve sahada yankılanan bir zafer kükremesi çıkarıyorum.

Maverick bana kaşlarını çatdı. "Neden olimpiyat altını kazanmış gibi davrandığını anlamıyorum."

Gülüyorum, gömleğimi omzuma atıyorum. "Kızma çünkü senin o zavallı kıcını yerden yere vurdum."

"Her neyse," diye homurdanıyor. "Beni boş bir günümde yakaladın." "Hı-hı. Elbette," diye alay ederek onu sahanın dışına kadar takip ettim.

Yüzümüzü ve boynumuzu kuruladıktan sonra raketlerimizi çantalarımıza dolduruyor ve su şişelerimizden içiyoruz.

Pantheon'un fitness merkezinde sekiz raketbol sahası, bir basketbol sahası, olimpiik bir havuz, sauna ve buhar odaları ile son teknoloji ürünü bir spor salonu bulunmaktadır. Çalışanlarımız bu tesislerden yararlanmaları için teşvik edilmektedir ve çoğu da yararlanmaktadır.

Maverick bana bir parmak salladı. "Rövanş istiyorum."

"Yok artık." Bir saatlik zorlu bir oyundan sonra hâlâ birkaç tur daha atabilirdim. Ama katılmam gereken toplantılar ve yönetmem gereken bir şirket var, bu yüzden Mav intikamını başka bir gün almak zorunda kalacak.

Terli sırtını tokatlıyorum. "Oyun zamanı bitti. İşinizin başına dönün." "Hay hay patron."

Spor çantalarımızı alıp yakındaki asansörlere yöneliyoruz. Maçlarımızdan sonra özel banyolarımızda duş almayı ve üstümüzü değiştirmeyi tercih ediyoruz, böylece hemen işe geri dönebiliyoruz.

Asansörlere doğru giderken, öğle arası antrenmanlarını özenle yapan insanlarla dolu cam cepheli spor salonunun önünden geçiyoruz. Smith makinesinde squat yapan tanga taytlı seksi siyah kıızı gözden kaçırmak zor.

Yanımızdan geçerken bizi fark ediyor ve çapkınca gülümsüyor. Maverick ona göz kırpmıyor.

Oyalanmaya meyilli görüldüğünde, hareket etmesini sağlamak için sert bir omuz kontrolü yapıyorum.

Alçak bir kurt ısılgı çıkarır. "Vay anasını. Şu bebeğin kıcını gördün mü?"

"Tanrım," diye mırıldandım tiksintiyle. "Sen bu binanın COO'su ve ortak sahibisin. Biraz edepli ol."

Utanmadan gülüyor. "Senin için konuşulduğunu biliyorum kardeşim, ama o koca kıcı dikizlemediğine inanmamı bekleme benden."

Asansör bankasına vardığımda, kısıtlı en üst kata erişmek için anahtar kartımı okutuyorum. "Onu gördüm."

Maverick sırtıyor. "Ve?"

Dudaklarım seğiriyor. "Ne söylememi istiyorsun? Güzel bir kıçtı."

Maverick şeytanca kıkırdıyor ve omzunu benimkine çarpıyor.

Asansörle katımıza çıkarken, cevapsız çağrılar ya da mesajları kontrol etmek için telefonlarımızı çıkarıyoruz. Ekranım bildirimlerle dolu ama Marlowe'dan gelen üç mesaja odaklanıyorum.

İlkinde şöyle yazıyor: **Umarım harika bir gün geçiriyorsunuzdur.**

Kalp emojili basit mesaj, ilk aşkını yaşayan bir okul çocuğu gibi sırtımama neden oluyor.

İkinci mesajda şöyle yazıyor: **Dün gece bu bizdik.**

Ekte bir resim var, aralarında mum ışığında parlayan bir doğum günü pastası ile karşılıklı oturan bir çiftin görüntüsü. Molly Ringwald ve adını

Google'da aratmadan söyleyemeyeceğim bir adamın oynadığı eski bir seksenler filmi olan *Sixteen Candles*'dan tanıdım bu popüler kareyi.

Marlowe'un yüzlerimizi aktörlerin bedenlerine photoshopla yapıştırdığını görünce içimden sıcak bir kahkaha yükseliyor.

"Ayy," diye mırıldanıyor Maverick, omzumun üzerinden okuyarak. İğrenç bir öpücük sesi çıkarıyor ve "Gunner ve Marlowe bir ağaçta oturuyorlar, k-i-s-s-i-n-g-" diye şarkı söylüyor.

"Siktir git." Ama sırtıyorum. Kendime engel olamıyorum.

Marlowe ile olan bu şey . . . Nasıl tanımlayacağımı bile bilmiyorum. Onun hakkında hissettiklerim keşfedilmemiş bir bölge. Onun için gözümü kırpmadan adam öldürürüm. Onun için ölürüm. Onun için Sibiry'a'da bir hapisanede çürürüm.

Kesinlikle ve tamamen bağımlıyım. Damarlarıma pompalanan bir uyuşturucu gibi, kan dolaşımımı dolduruyor ve kalbimi en yoğun heyecanla sarsıyor.

Ona doyamıyorum ve doyabilecek miyim bilmiyorum.

Bu da demek oluyor ki sonsuza kadar boku yedim.

Asansörün duvarına yaslanarak mesajlarına cevap veriyorum:

Eve, sana gelmek için sabırsızlanıyorum. . .

Gönder düğmesinin üzerinde birkaç saniye duruyorum, en fazla beş saniye. Sonra parmağımla düğmeye basıyorum ve kardeşime bakıyorum. Telefonuyla mesajlaşıyor, başparmakları tuş takımının üzerinde uçuşuyor.

"Mav."

Dikkati dağılmış bir şekilde homurdanıyor.

"Birkaç günlüğüne kaleyi korumanı istiyorum. Bunu halledebilir misin?"

"Her zaman öyle değil miyim?"

Başımı salladım. "Anlaşıldı."

Bana bakıyor, tek kaşını kaldırmış. "Bir yere mi gidiyorsun?"

Parmağımla Marlowe'un güzel yüzünün izini sürerek telefonumun ekranına bakıyorum.

"Evet," diye mırıldanıyorum neredeyse kendi kendime. "Bir yere gidiyorum."

Yirmi Üçüncü Bölüm

MARLOWE

I CUMA SABAHİ YALNIZ UYAN.

Yatağımın diğer tarafı boş, yastık Gunner'ın başını koyduğu yerden çökmüş. Elimizi uzatıp yumuşak tümseğin üzerinde yavaşça gezdiriyorum. Dokununca serinliyor, bu da bir süre önce gittiğini gösteriyor.

Kendimi acı içinde hissederek yatakta doğruldum ve dağınık saçlarımı yüzümden uzaklaştırdım. Tam o sırada komodinin üzerinde duran bir not görüyorum. Şaşkınlıkla uzanıp notu alıyorum ve Gunner'ın cesur, erkeksi el yazısına gülümsüyorum.

Yavru kedi,

*Erken bir toplantıya yetişmem gerekiyordu. /O kadar mışıl mışıl uyuyordun **Kİ** seni uyandırmaya kıyamadım. Seni hafta sonu için götürüyorum, çantanı hazırlamalısın. Giymen için yeni şeyler seçtim. Umarım*

*Onlar gibi. Saat 10'da çıkıyoruz, hazır olun.
Yakında görüşürüz.*

*/ours,
G.R.*

Heyecanla çığlık atıyorum, sesim odada yankılanıyor.

Kendime gülerek notu göğsüme bastırıyorum, kalbim mutlulukla ve şu anda analiz etmek istemediğim başka bir duyguyla dolup taşıyor.

Kulaktan kulağa sırtarak yorganı geriye atıyorum ve gömme dolaba doğru koşuyorum. Soyunma bankının üzerinde parlak siyah kutu yığınlarını görünce çenem düşüyor.

"Birkaç şey mi?" İnanamayarak haykırıyorum.

İlk üç kutu La Perla'nın pahalı iç çamaşırlarıyla dolu. İpek ve dantelin narin parçalarını usulca okşuyorum, Gunner'ın benim için bu kadar seksi iç çamaşırları seçtiği düşüncesiyle heyecanlanıyorum ve tahrik oluyorum.

Beni transparan sütyen ve külotlarla mı hayal etti? Bu onu tahrik etti mi? Düşüncesi bile beni ürpertiyor.

Diğer kutularda hepsi benim bedenimde olan bir dizi tasarımcı eteği, bluzu, pantolonu ve sundress elbisesi var. Ayrıca birkaç ayakkabı kutusunda da askılı sandaletler, çıplak topuklu ayakkabılar ve mücevherlerle süslü topuklu ayakkabılar var. Louis Vuitton. Jimmy Choo. Christian Louboutin.

İnanılmaz bir şekilde başımı sallıyorum. Gunner abartılı bir alışveriş çılgınlığı yapmak için ne zaman zaman buldu?

Şaşkınca sırtarak raftan bir giysi çantası çekiyorum, fermuarını açıyorum ve nefesimi kesen bir gece elbisesi çıkarıyorum.

Elbise kırmızının çarpıcı bir tonundadır. Gövdesi ipekten, yakası daldırma ve sırtı açık. Göz alıcı, seksi ve son derece pahalı.

İçine dikilmiş tasarımcının adını gördüğümde neredeyse kendimden geçiyorum. Zuhair Murad! Yok artık!

Heyecandan titreyerek elbiseyi vücuduma doğru tutuyorum ve gardırobun aynasındaki yansıma bakiyorum. Bu şimdiye kadar sahip olduğum en güzel elbise. Kırmızı halıdaki bir film galasında görebileceğiniz bir şey gibi.

Kapının alındığını duyunca hafif paniklemiş bir ifadeyle aynanın karşısında dönüyorum. Gunner'ın Bayan Calder'in ilişkimizi bildiğine dair ısrarına rağmen, her şeyin ortaya çıkmasından rahatsız oluyorum. Ya hakkımda kötü düşünürse? Ya umutsuzca saf olduğumu ya da daha kötüsü fırsatçı bir servet avcısı olduğumu düşünürse?

Elbiseyi dikkatlice bir aksenli sandalyenin arkasına örtüyorum, sonra dolaptan çıkıp "İçeri gel" diye sesleniyorum.

Bayan Calder, Sansa'nın peşinden odaya girer. "Günaydın canım. Gunner geç saate kadar çalıştığını söyledi, bu yüzden uyuyup kalmadığından emin olmamı istedi."

"Hayır. Uyandım."

"Anlıyorum." Gözlerinde bir ışıltı var. "Toplanmaya başladın mı?"

"Henüz değil." Tereddüt ediyorum, ona bakıyorum. "Yolculuktan haberin var mı?" "Elbette canım. Ama bana nereye gideceğini sorma.

Bu bir sürpriz." Aptalca sırtıyorum.

"O burada olmayacağı için Gunner hepimize hafta sonu izni verdi. Bay Leland Houston'daki ailesini ziyaret edecek, ben de Tahoe Gölü'ndeki büyük kızım ve ailesine katılacağım. Sizin için de uygunsa Sansa'yı da yanımda götürmek istiyorum."

"Elbette," diyorum tereddüt etmeden.

Bayan Calder gülümsüyor. "Torunlarım onu çok sevecek."

"Büyükanneleleri gibi," diye alaycı bir şekilde işaret ediyorum. "Ben de senin kedilerden nefret ettiğini düşünüp endişeleniyordum."

"Tanrım, hayır. Bu fıkre nereden kapıldın?"

"Röportajım sırasında, bir kediniz olduğundan bahsettiğimde neredeyse dehşet içinde geri çekildiniz."

"Öyle mi yaptım?" İç çekiyor. "Muhtemelen Gunner'ı düşünüyordum. Evde evcil hayvan beslenmesine her zaman şiddetle karşı çıkmıştır. Sen benim en büyük adayımdın ve kedi sahibi olmanın seni diskalifiye edeceğinden korkuyordum. Ama işte buradasınız, ikiniz de. Sonu iyi biten her şey iyidir, değil mi?"

"Kesinlikle," diyerek gülümsemesine karşılık veriyorum.

"Şimdi o zaman," diyor ellerini birbirine vurarak. "Elbiseni görebilir miyim?"

"Kesinlikle!"

Beni dolaba kadar takip ediyor, orada haute couture elbiseyi dikkatlice elime alıp kalbime yakın bir şekilde kucaklıyorum. "Muhteşem değil mi?"

"Çok." Onaylıyor.

"Elimde gerçek bir Zuhair Murad elbisesi olduğuna inanamıyorum," diye haykırıyorum. "O dünyaca ünlü bir moda tasarımcısı!  nl ler Oscar ve Met Gala'da onun elbiselerini giyiyor. Bir mağazaya girip raftan bir tane satın alamazsınız."

"Biliyorum," diyor Bayan Calder parıldayan bir gülümsemeyle. "Gunner, Zuhair'le arkadaş olduğu için elbiseyi senin için özel olarak diktirdi." Duraksıyor. "Bu, sen burada çalışmaya başladıktan kısa bir süre sonraydı. Bundan ne çıkarırsanız çıkarın."

Kesinlikle çok şaşırdım. " l lerimi nasıl aldı ki?"

" niformanı sipariş etmek için onları dosyaya koymuştım." Kırmızı elbiseye bir kez daha bakıyor, gülümsemesi hayranlıkla genişliyor. "Gunner seni bunun içinde gördüğünde küçük dilini yutacak."

Sansa bir kutudan dökülen pembe k ğıt mendili koklamak için bankın üzerine atladığında usulca gülüyorum.

"Bebeğime bu kadar iyi baktığınız için teşekkür ederim Bayan Calder. Bunu size söylemek istiyordum."

Minnettarlığımı elinin tersiyle itti. "Onun arkadaşlığından hoşlanıyorum. Ginger'ım on yıl önce öldüğünden beri hayatımda bir kedi olmadı. Sansa bana iyi geldi."

Sözlerinden etkilenerek gülümsüyorum. "Senden çok hoşlanıyor, eğer belli olmadıysa. Seni her yerde takip ediyor ve benim yerime seninle yatmayı tercih ediyor."

Bayan Calder kıkırdıyor ve kedinin kulaklarının arkasını sevgiyle kaşıyor. "Seni hâlâ seviyor. Sadece bundan sonra seni paylaşması gerektiğini biliyor."

Yanaklarım kızarıyor. Arkamı dönüp aynaya bakıyorum ve uzun bir süre yansımama bakıyorum. "Bunun olmasını istememiştim," diye fısıldıyorum kendimi durduramadan.

"Neyi istemedin canım?"

"Gunner'la olan bu ilişki. Bunu planlamamıştım. Aslında, elimden geldiğince mücadele ettim. Ama ..."

Bayan Calder'in yansıması aynada benimkiyle birleşiyor, gözleri anlayışla yumuşuyor. "Kalp, kalbin istediğini ister."

Sertçe yutkunuyorum, kendimi savunmasız hissediyorum. "Sence. . . sence hata mı yapıyorum?"

"Bir hata mı?"

"Patronumla ilişkiye girmek. Sence bu yanlış mı?"

Yüz ifadesi yumuşuyor. "Buna karar vermek bana düşmez." Dudaklarını büzerek aynadaki sıkıntılı yüzümü inceliyor. "Sana söyleyeceğim şey, onu daha önce hiç böyle görmediğim. Daha rahat ve neşeli - Gunner Ransom'ı tanımlamak için kimsenin kullanmayacağı iki kelime. Bu hafta işe kot pantolonla geldi ve geçen sabah koşu bandında koşarken ıslık çaldığını duydum. En son ne zaman her şeyi bırakıp hafta sonu için kaçtığını hatırlamıyorum." Gözleri sıcacık parlıyor. "Belli ki bu ani spontanlığının ardındaki ilham kaynağı sensin, Marlowe. Onu mutlu ediyorsun ve içimden bir ses bu duygunun karşılıklı olduğunu söylüyor."

"Öyle," diye fısıldıyorum. "Kesinlikle."

Gülümsüyor. "O zaman ilişkinizde yanlış bir şey görmüyorum, sen de görmemelisin." Bir kolunu omuzlarıma doluyor ve beni nazikçe sıkıyor. "Şimdi o eve gelmeden hazırlansan iyi olur. Değişmiş bir adam olsun ya da olmasın, bekletilmekten nefret eder."

Gülüyorum. "Çok doğru."

İKİ SAAT SONRA TOPLANMIŞ VE HAZIRIM Gunner ön kapıdan içeri girdiğinde, üzerinde bol beyaz bir gömlek ve ten rengi bir pantolon vardı. Telefonla konuşuyor, sert bir tonda konuşurken güç ve sabırsızlık yayıyor.

Merdivenin en alt basamağında oturuyorum. Sansa kucağıma kıvrılmış, uyuklayıp duruyor.

Gunner'ın yüzündeki gerginlik, bakışları bize çevrildiğinde yumuşuyor gibi görünüyor. O yanıma doğru yürürken Sansa kuyruğunu sallayıp utanmadan mırlamaya başlıyor. Gözlerinde onaylayıcı bir parıltıyla bana bakarken onun başını okşuyor. Bana aldığı kıyafetlerden birini giyiyorum, çıplak omuzlarımı ve bacaklarımı gösteren cilveli sarı bir sundress.

"Pazartesi gününe kadar şehir dışında olacağım ve müsait değilim," diye telefonda homurdanıyor. "Ben dönmeden önce meselenin çözülmesini bekliyorum. Mazeret falan yok." Telefonu kapatıyor ve çenesini açıyor, sonra eğilip dudaklarını alnıma bastırıyor. "Bunun için üzgünüm. Genişleme projesinde bazı gecikmeler yaşıyoruz."

Bir suçluluk duygusu hissediyorum. "Belki de senin için iyi bir zaman değil-"

Beni sert bir öpücükle susturuyor, dili içime girip benimkine karışıyor. Ben gırtlaktan bir inilti çıkarırken, parmaklarını saçlarımdan geçiriyor ve ağzıma doğru fısıldıyor, "Bu hafta sonu seni tamamen kendime almak için ölüyordum. Vahşi atlar bile beni seninle o uçağa binmekten alıkoyamadı."

Sözleri midemi bulandırıyor. "Sen ne zaman istersen ben hazırım." Beni tekrar öpüyor. "Hadi gidelim."

Herkesle vedalaşıp kapıdan çıkıyoruz. Trace bavullarımızı arabaya yüklerken, ben arka koltuğa kayıyorum. Gunner yanıma tırmanıyor, sert ve kaslı kalçası benimkine bastırıyor. Vücudundan yayılan ısı elbisemi yakıyor ve meme uçlarımı sıkıyor. Nereye gittiğimizi bilmiyorum ama oraya vardığımızda onun kemiklerinin üzerine atlayacağım.

Ne diyebilirim ki? Bağımlıyım.

Havaalanına doğru yola çıktığımızda Gunner elime uzanıyor ve parmaklarımızı kalçasında birleştiriyor.

Ona nazlı bir gülümseme veriyorum. "Birçok sırrı olan bir adamsınız Bay Ransom. Bu sürpriz kaçamağı ne zaman planladın?"

"Muhtemelen seninle tanıştığım gece."

Bir kahkaha attım. "Yine mi geldin?"

"Belki o gece değil ama kısa bir süre sonra." Sözlerine vereceğim tepkiyi ölçmek için gözlerimi izleyerek esrarengiz bir şekilde gülümsüyor. Ciddi olup olmadığını anlayamıyorum ama yine de kalbim daha hızlı atıyor.

"Dün ayrılmak bize birlikte daha fazla zaman kazandıracaktı elbette. Ama dersi kaçırmayı istemedim." Gözlerini benimkilerden ayırmadan, birleşmiş ellerimizi ağzına götürüyor ve dudaklarını parmak eklemlerimde gezdirerek omurgamda küçük karıncalanmalar yaratıyor.

"Kırmızı elbiseyi beğendin mi?" diye mırıldanıyor.

"Şaka mı yapıyorsun? Kesinlikle göz kamaştırıcı," diyorum nefes nefese. "Benim için bir elbise diktirdiğine inanamıyorum! Bir *Zuhair Murad* elbisesi!"

Kıkırdıyor. "Ünlü arkadaşlara sahip olmaktan asla zarar gelmez."

"Eminim," diyorum sırtarak. "Bana aldığın *her şeye* bayıldım, seksi iç çamaşırları da dahil. Olağanüstü bir zevkin var."

Gözleri parlıyor. "Seni içinde görmek için sabırsızlanıyorum." "Elbise mi? Yoksa iç çamaşırı mı?"

Kulağıma fısıldamak için yakınımaya eğildi, "İkisi de."

Lezzetli sıcaklık vücudumda kıvrılıyor, bacaklarımın arasında titreşiyor. Bu gece kemikleri *kesinlikle* zıplayacak.

"Peki," diyorum nefes nefese bir sesle, "beni nereye götürüyorsun?" "Kauai," diye cevap veriyor. "Orada bir evim var."

Şok içinde nefes nefese kaldım. "*Hawaii*'ye *mi* gidiyoruz?" "Gidiyoruz." Gülümsüyor.

"Hiç gittin mi?"

"Hayır, ama hep istemişimdir!" Heyecanla kollarımı boynuna doluyor ve onu dudaklarından öpüyorum.

Gülüyor, sıcak ve boğuk.

"Bu harika! Sen *gelmiş geçmiş* en iyi erkek arkadaşsın!" Kelimeler ağzımdan çıktığı anda hatamı fark ediyorum ve öfkeyle kızarıyorum. "Özür dilerim. Sana öyle demek istememiştim. Ben sadece Yani ..." Bocalıyorum, bir şüphe denizinde sürükleniyorum ve kendimi kurtarmak için doğru kelimeleri bulmaya çalışıyorum. "İlişkimizi tanımlamadığınızı biliyorum-"

Eğilip beni öpüyor ve sözlerimi kesiyor. "Bunu fazla düşünme," diye fısıldıyor ağzıma. "Hafta sonumuzun tadını birlikte çıkaralım, sadece ikimiz. Etiketler hakkında daha sonra endişelenebiliriz."

Gözlerinin içine bakıyorum, sonra kalın bir şekilde yutkunuyorum ve başımı sallıyorum.

Telefonu çaldığında cebinden çıkarıyor ve bana özür dileyen bir bakış göndermeden önce nefesinin altında küfrediyor. "Buna bakmam gerek."

"Sorun değil," diyorum gülümseyerek. "Ben burada oturup güneşli plajları ve mai taileri hayal edeceğim."

Telefonu kulağına götürmeden önce bana göz kırpmıyor. Özel Gulfstream'ine bindiğimiz havaalanına varana kadar iş konuşuyor.

Daha önce hiç özel jete binmedim ve hayatımda sadece bir kez birinci sınıfta uçtum. Bu yüzden krem rengi deri koltukların, gömme ahşap aksanların ve çoklu eğlence ekranlarının katıksız zenginliği karşısında gözlerim kamaştı. Ayrıca bir mutfak, yatak odası ve toplantılar için bir yönetici salonu da var.

Hızlı bir turdan sonra "Vay canına," diye hayret ediyorum. "Burası tekerlekli beş yıldızlı bir otel gibi."

Gunner arkamdan kıkırdıyor. "Nereye istersen otur."

Ben pencere kenarı bir koltuk seçiyorum, o da yanımdaki koltuğa yerleşiyor. Lüks uçak, farklı dünyalardan gelen farklı insanlar olduğumuzu hatırlatan bir başka şey.

Havalandıktan sonra güler yüzlü bir uçuş görevlisi bize içecek ve öğle yemeği servisi yapıyor. Lezzetli yemeğin tadını çıkardıktan sonra pelüş koltuğuma yaslanıyorum ve dudaklarımdan keyifli bir iç çekiş dökülüyor. Bundan sonra ekonomi sınıfında uçmak ciddi bir düşüş olacak.

Gunner'a bakmak için başımı çeviriyorum. Tembel ve rahat görünüyor, uzun parmakları martini bardağının sapını okşarken kapüşonlu gözlerle beni izliyor. Böylesine muhteşem, güçlü bir adamın tek odağı olmak delicesine sarhoş edici.

"Uçuş ne kadar sürecek?" Ben soruyorum.

"Sekiz saat," diyor. "Öldürecek çok zamanımız var. Film izlemek ister misin?"

"Hmm. Pek sayılmaz."

"Peki ya kartlar? Sana Texas Hold'em oynamayı öğretebilirim."

Ona sııttım. "Poker oynamayı biliyor musun?"

Bana alaycı bir bakış attı. "Babam iyileşmekte olan bir kumarbazdır."

"Doğru." Hatırlatma karşısında dudağımı ısııyorum ve ona acıyarak bakıyorum. "Belki daha sonra oynayabiliriz."

"Sen nasıl istersen." Kirli martinisini bitiriyor, bardaktan bir zeytin alıyor ve dudaklarıma götürüyor.

Zeytini ağzıma alıyorum, dudaklarım parmaklarının etrafında kenetlenirken gözlerinin kararmasını izliyorum. Birbirimize bakarken cinle ıslatılmış zeytini çiğniyorum, aramızdaki hava cinsel farkındalıkla cızırdıyor.

"İyi mi?" diye

mırıldanıyor.

"Lezzetli."

Seksi gülümsemesi pelvisime bir sıcaklık patlaması gönderiyor. Kalçalarımı birbirine sıkıştırıyorum, parmaklarını yavaşça yalamasını izliyorum, likörle birlikte benden izler tadıyor.

"Peki ne yemek istersiniz, Bayan Somerset?"

"Mmm. Birkaç fikrim var."

Bakışları ağzıma doğru kayıyor. Acaba benim onu öpmek istediğim kadar o da beni öpmek istiyor mu?

"Dinliyorum," der.

Bakışlarını tutarak yavaşça ayağa kalkıyorum ve eğilip ağzına doğru fısıldıyorum: "Tuvaletten döndüğümde sana söylerim."

Ben uzaklaşırken, bana karanlık ve baştan çıkarıcı bir gülümseme veriyor ve "Beni bekletme" diye uyarıyor.

Cha4Bse GesnB,-Fow

GUNNER

I MARLOWE'UN uçağın arkasına doğru sallanışını, zıplayan yuvarlak kığının aletimi zonklatan büyüleyici bir hareketle sallanışını izleyin.

Arka kabinin kapısına ulaştığında duraklıyor ve omzunun üzerinden bana bakıyor. Ben izlerken, dilinin ucunu o kabarık pembe dudaklarının üzerinde kışkırtıcı bir şekilde kaydırıyor.

Bir çırpıda yerimden kalkıp koridorda ilerleyerek onu kabin kapısına kadar takip ediyorum. Bana sırtıyor, güzel ela gözleri muziplikle parlıyor ve elimi tutup beni tuvaletin önünden geçirerek yönetici salonuna götürüyor.

Kapıyı arkamızdan kapatıyorum ve onu yavaşça konferans masasına doğru geri çekiyorum, sundress'inin askısını parmaklıyorum. "Neyin peşindesin, yaramaz kız?"

Parmak uçlarında yükseliyor, kollarını boynuma doluyor ve beni öpüyor. Elektrik vücudumda roketler gibi dolaşıyor, her sinirimi sarsıyor. İpeksi diliyle ağzımın içini keşfederken, sikim pantolonuma doğru geriliyor.

İhtiyaçla inleyerek ellerimi yanlarında gezdiriyorum ve başparmaklarımla göğüslerini okşuyorum.

Dudaklarıma karşı titriyor ve inliyor, sesi omurgamı titretiyor.

Öpüşme daha sıcak ve ıslak hale geldikçe, ellerimi elbisesinin altına kaydırıyorum ve kıcının etli kıvrımlarını avuçluyorum. Ben çok sertim ve onun vücudu çok yumuşak.

"Siktir, tatlım," diye fısıldıyorum ağzına karşı. "Seni şu anda çok kötü istiyorum."

"Ben de seni istiyorum," diye fısıldıyor.

Onu masanın üzerine kaldırıyorum ve bacaklarının arasında duruyorum. Elbisesinin kuplarından taşan dolgun memeleriyle çok seksi görünüyor, eteği kalçalarının etrafında buruşmuş.

Dizlerini okşuyorum, parmaklarımı bacaklarında gezdirirken eteğini yukarı itiyorum. Teni sıcak ipek gibi ve yaban çileği kokuyor.

Kalçalarının içini okşadığımda nefesi kesiliyor ve bacakları daha da açılıyor.

Kırmızı külotunu gördüğümde inledim. "Yeni iç çamaşırlarını giymişsin."

"Elbette," diyor gırtlaktan gelen bir mırıltıyla, neredeyse pantolonumun içine boşalacaktım.

İpek külot o kadar şeffaf ki am dudaklarını görebiliyorum. Para iyi harcanmış mı? Kesinlikle.

Yarı kapalı bakışlarını tutarak elimi sıcak amının üzerine koyuyorum ve tüm vücudumu saran bir ürpertiyle ödüllendiriliyorum.

"Çok güzelsin, Marlowe," diye fısıldıyorum, dudaklarımı kulağının üzerinde gezdirerek. "Sana çok bağımlıyım."

"Bu her iki taraf için de geçerli," diye fısıldıyor gülümseyerek.

Önünde diz çökerek seksi külotunu yana sıyrıyorum ve amının parlayan pembe kıvrımlarına bakıyorum.

Titremeye başlar. "Gunner . . ."

"Tanrım, burada çok güzelsin." Parmaklarımla dolgun dudaklarını aralıyorum, sonra öne eğilip ballı kayganlığının tadına bakıyorum.

Haykırıyor, kalçaları tepki olarak sıkılıyor.

Külotunun narin ipeğini tutup yırtmadan önce içimden gürleyen bir hırıltı çıkıyor.

Ağzımı amının üzerine kapatıp dilimi sırlıklam sıcaklığına daldırırken, "Hey! Bunlar *yepyeni* şeylerdi," diye inliyor. Tadı inanılmaz, tatlı meyve ve taze yağmur suyu gibi.

Onu masanın kenarına sürüklüyorum, bacaklarını omuzlarıma atıyorum ve yüzümü kalçalarının arasına gömüyorum.

Uzun bir inilti çıkarıyor, dirseklerine yaslanıp başını arkaya atıyor. Onu böyle görmeye bayılıyorum, tamamen açıkta ve benim merhametimde. Bütün günümü ve gecemi onu yiyerek, nefes nefese çıkardığı zevk seslerini dinleyerek geçirebilirim.

"Amin çok ıslak. Çok tatlı." Dilimi kaygan kıvrımlarında gezdiriyorum ve adımı haykırıyor, kalçaları omuzlarımda titriyor. Kanım alev alev yanıyor ve aletim o kadar sert ki düpedüz acı veriyor.

İnleyerek, ağızma alıp sıkıca emmeden önce klitorisini dilimle daire içine alıyorum.

Kendinden geçmiş bir şekilde inliyor, amını yüzüme sürttükçe kolları arkasında titriyor.

Kalçalarını kavriyorum, dilimi yarığında aşağı yukarı gezdirirken parmaklarım etine batıyor, ulaşabildiğim her yerini yalıyorum.

"Gunner," diye nefes nefese bağılıyor. "Aman Tanrım."

Gözlerimi kapatıyorum, kendimi onun etli vücudunun harikalarında kaybediyorum.

Orgazmı onu bir roket gibi yırtıyor. Titreyen bacaklarındaki yoğunluğu, ağızma karşı nabız gibi atan etini, miyavlayan çığlığını hissediyorum. Onu yalamaya ve emmeye devam ediyorum, sıcak sularını boğazımdan aşağı yutuyorum, dipsiz özlemimi besliyorum.

Masanın üzerine yığıldığında, bacaklarını omuzlarımdan üzerinden indirip ayağa kalkıyorum. Ona doğru eğilerek, dilimde onun tadı ve beynime kazınmış kokusuyla onu öpüyorum.

Yumuşak bir iç geçiriyor, gözleri parlıyor ve yanakları kızarıyor, beni öpüyor ve alt dudağını emiyor.

Titreyen ellerimle kemerimi çözüp fermuarımı açıyorum ve pantolonumu boxer külotumla birlikte aşağı itiyorum. Marlowe ayağa kalkıyor ve sertleşmiş sikimi eline alıyor, alçak sesle çıkardığım zevk tıslamasına gülümsüyor.

Beni tabandan uca doğru okşuyor, acı verici derecede hassas başımı ovuyor ve temiz prekum boncukları bulaştırıyor. Ona karşı ürperiyorum, ince elinin beni yavaşça pompalamasını izliyorum, o ise kirpiklerinin arasından bana bakıyor ve dudağını o seksi tarzıyla ısırtıyor.

Onun tatlı işkencesine daha fazla dayanamadığımda, elini sikimden çekip kendi elimle değiştiriyorum. Şaftımı onun açıklığına doğru yönlendirirken bir bacağını kalçamın etrafına sarıyor ve sadece ucunu içeri sokuyor.

"Lütfen, Gunner," diye inliyor.

"Tanrım, ismimin dudaklarındaki sesini seviyorum." Kendimi bir saniye daha tutamayarak onun lezzetli ıslaklığına daldım ve sikimi köküne kadar gömdüm.

"Evet," diye inliyor kırık bir sesle. "Tanrım, *evet!*"

İçinden neredeyse sonuna kadar çekiyorum ve sonra tekrar sokuyorum, gırtlaktan gelen bir çığlıkla geriye doğru yükselirken inliyorum, göğsündeki deri pembeleşiyor.

Elimi diğer bacağının etrafına doluyorum ve ikisini de belime çekiyorum. Ayak bileklerini arkamda çaprazlıyor, ben içeride daha derine kayarken tırnakları pazılarımı ısıyor, klitorisine sürtünüyor.

"*Ah bebeğim ...*" diye inliyor.

Onu öpmek için eğildim, içine girip çıkarken dilimi onunkinin etrafında döndürdüm. İlk başta yavaşça, daha fazlası için yalvardıkça yavaş yavaş hızımı artırıyorum.

"O daracık amcığın doyamıyorum," diye fısıldıyorum ağzına. "İnanılmaz hissediyorsun, çok sıcak ve ıslaksın ve sadece benim için yaratılmışsın."

"Evet," diye nefes alıyor. "Ben senin için yaratıldım. Sadece senin için."

Sözleri beni ateşliyor, vücudumdaki her ilkel içgüdüğü tetikliyor. Ona vurmaya başladım, her hamlem vahşi bir tatmin homurtusuyla noktalanıyordu.

Arkasına uzanır ve destek için masanın kenarına tutunur, can havliyle tutunur. "Kahretsin, Gunner. Aynen böyle. *Aynen böyle.*"

Orgazmının ilk nabız atışları başladığında taşaklarım geriliyor, sikimi beyaz-sıcak bir mengenede sıkıyor. Daha sert itiyorum, dudaklarından dökülen erotik seslerin akışıyla çılgınca sarhoş oluyorum.

"Tanrım, geliyorum-"

Ağzımı onunkine bastırıyorum, vücudu kasılırken ve bacakları titrerken çığlıklarını yutuyorum. Ve sonra adımı haykırıyor ve sikimin etrafında spazm geçiriyor.

"İşte bu, bebeğim. Oh kahretsin," diye inliyorum, patlayana kadar kalçalarının arasına çarpıyorum, kalçalarım onun sıcaklığına fişkırان her spermle sarsılıyor.

Tam o anda, uçağı sallayan küçük bir türbülans cebine çarptık. Dengeyi sağlamak için bacaklarımı destekleyip onu sıkıca kendime yasladığımda Marlowe sevimli küçük bir ciyaklama sesi çıkarıyor.

Pilotumun yatıştırıcı sesi hoparlörden geliyor, zor bir dönemden geçtiğimiz için özür diliyor ve bizi varış noktamıza sağ salim ulaştıracağına söz veriyor.

Marlowe tam olarak güvende değildir. "O adama ne kadar

güveniyorsun?"

Kıkırdıyorum, boynuma sarılırken dudaklarım onun nemli saçlarını okşuyor. "O dünyanın en deneyimli pilotlarından biri ve yıllardır benimle birlikte. Sevişmemizin stratosfere şok dalgaları göndermesi onun suçu değil."

Nefes nefese bir kahkaha atıyor ve bana bakmak için başını geriye yatırıyor. Gözleri memnuniyetten puslanmış, dudakları kiraz kırmızısı ve şişmiş. "Destansı bir orgazmdan hemen sonra yere çakılmak kulağa neredeyse şiirsel geliyor."

"Dışarı çıkmak için harika bir yol olurdu, orası kesin." Ona sırtıtıyorum. "Destansı, ha?"

Gülümsüyor. "Hayat değiştiren."

Şefkat içime akıyor. Şefkat ve şehvet. Harika bir kombinasyon.

Oval pencereden dışarı, süzülen kabarık beyaz bulutlara bakıyor. "Daha önce hiç uçakta seks yapmamıştım."

Bu beni olması gerekenden çok daha fazla memnun ediyor. "İlk seferinin benimle olmasına sevindim."

Bakışları benimkilere dönüyor. "Ben de," diyor, neredeyse utangaç bir şekilde gülümseyerek.

Ellerimle yüzünü çerçeveliyorum ve eğilip ağzına hafif bir öpücük kondururken mırıldanıyorum: "Bu konferans odası en son kullanıldığında, bir lisans anlaşmasının ayrıntılarını belirlemek üzere bir grup Bangladeşli yöneticiyle toplantı yapıyordum."

"Öyle mi?"

"Evet." Dudaklarına karşı gülümsüyorum. "Bu masaya bir daha asla kaya gibi sertleşmeden bakamayacağım."

Gülüyor, yanakları pembeleşiyor. "Bu bir sorun olabilir."

"Öyle mi düşünüyorsun?" Pantolonumu yukarı çekerek alay ediyorum. Onu masadan kaldırdığımda kollarını ve bacaklarını bana doluyor. Vücudunu kendime yakın tutuyorum, onu korumak için ezici bir arzu hissediyorum. Ona değer vermek. Ona tapınmak.

Korkutucu. Hem de çok korkutucu.

Onu kapıdan çıkarırken alaycı bir şekilde "Nereye gidiyoruz?" diye sordu.

"Yatak odası," diye gürlüyorum. "Öldürecek birkaç saatimiz var ve bunu yapmanın mükemmel bir yolunu biliyorum."

Yirmi Beşinci Bölüm

MARLOWE

WYerel saatle öğleden sonra erken saatlerde Kauai adasına varıyoruz. Uçaktan indiğimizde, pistte şoförlü bir Maserati ile birlikte Gunner'ın güvenlik ekibini taşıyan siyah bir SUV.

Boynumuza rengârenk mayolarımızı takarak onun tatil evine doğru yola çıktık. Yolculuğun büyük bir kısmını yüzümü cama dayayarak, masmavi okyanus, yontulmuş yeşil dağlar, çağlayan şelaleler ve uçsuz bucaksız altın sarısı kumsal karşısında huşu içinde geçirdim.

Kıyı şeridini kucaklayan dar bir otoyol boyunca seyahat ediyoruz. Otuz dakika sonra araba, sallanan palmiye ağaçlarının sıralandığı bir dağ yoluna sapıyor. Bir mil kadar sonra, kapılı bir girişten geçiyoruz ve dönümlerce bakımlı yeşil çimenlerin yanından geçiyoruz. Tepenin zirvesinde geniş beyaz sıvalı bir konak duruyor.

Nefesimi içime çekiyorum ve Gunner'ın kolunu sanki burayı daha önce hiç görmemiş gibi kavriyorum. Saçlarıma hafifçe vurarak kıkırdıyor.

Çarpıcı malikane, Pasifik Okyanusu'na bakan bir uçurumun üzerinde yer almaktadır. Dairesel sürüşün merkezinde bir çeşme bulunan yemyeşil tropik bahçelerle çevrilidir.

Evin önündeki avluya girdiğimizde, emlak müdürü ve iki çalışanı bizi karşılamak için hazır bekliyor.

Arabadan indiğimizde Gunner müdürle el sıkışıyor ve onu bana David Kapono olarak tanıtıyor.

"Aloha," diyor kırk yaşlarındaki Hawaiiili adam, kara gözleri de gülümsemesi kadar sıcak. "Kauai'ye hoş geldiniz."

"Teşekkür ederim," diyorum ışıldayarak. "Burada olduğum için çok heyecanlıyım." "Bu güzel adamıza ilk ziyaretiniz mi?"

"Öyle."

"Ama bu onun sonuncusu olmayacak," diyor Gunner.

Kalbim iki kez atıyor. Ona baktığımda bana göz kırpmıyor.

Hizmetçiler valizlerimizi alırken, Gunner beni geniş taş basamaklardan yukarıya, lüks bir otel lobisi olarak ikiye katlanabilecek bir giriş salonuna yönlendiriyor. Yerler beyaz mermer, kubbeli tavanda bir tavan penceresi var ve iki kavisli merdiven ikinci kata yükseliyor.

"Vay canına," diye huşu içinde nefes alıyorum.

Gunner gülümsüyor. "Size bir tur attırayım."

Dokuz yatak odasına sahip olan konakta yüksek tavanlar, güzel fayans işçiliği ve üst düzey mobilyalar bulunmaktadır. Uzun cam pencereler tonlarca doğal ışığı içeri alarak iç ve dış mekan arasındaki çizgileri bulanıklaştırır. Sıcak toprak tonları bolca kullanılmış ve her oda okyanus manzarasına hakim.

"Sanki eviniz yeterince muhteşem değilmiş gibi," diye hayret ediyorum ana süitin balkonunda dururken. Buradan aşağıya yayılmış tüm araziye görebiliyoruz. Palmiye ve banyan ağaçları ve yemyeşil bitki örtüsüyle bezenmiş iki yüz dönümlük bir alana yayılıyor. Ana konutun yanı sıra iki konuk evi, bir sera, bir tenis kortu, özel bir plaj ve lagün var.

"Burada sık sık tatil yapar mısınız?" Gunner'a

sordum. "Olması gerektiği kadar sık değil."

"Çünkü sen bir işkoliksin," diyorum yarı alaycı bir şekilde.

"Öyleyim," diye itiraf ediyor. "Para kazanmayı seviyorum. Ne kadar çok çalışırsam o kadar çok kazanıyorum."

"Ve bu sizin için önemli."

Yavaşça başını sallıyor. "Mutlu olmak için paraya ihtiyacım yok. Ona sahip olmanın getirdiği güvenliğe ve kontrole ihtiyacım var."

"Baban yüzünden," diyorum sessizce. "Onun kumarı ailenize paradan daha fazlasına mal oldu. Huzurunuzu ve güvenlik hissinizi çaldı."

Çenesinin hafifçe gerilmesi değerlendirmemi doğruluyor.

Kısık bir sesle şöyle diyor: "Her şeyimizi kaybettikten sonra, büyüdüğümde bir daha asla bu kadar savunmasız olmayacağıma yemin ettim. Bu beni korkuttu ve

güçsüzdüm ve buna asla alışmak istemedim." Adadaki arazisine bakıyor. "Bu yüzden yapmadım."

Profilini inceliyorum, sözlerini özömsüyorum. Onu her gün biraz daha anlıyorum ve bu beni ona daha yakın hissettiriyor. Ama daha da fazlasını istiyorum.

"Hadi," diyor, karanlık ruh halinden sıyrılıp elime uzanarak. "Hadi gidip arka bahçeyi kontrol edelim."

Beni alt kata ve okyanusa bakan siyah arduvaz bir terasa götürüyor. Geniş çim alan tropik bitkilerle güzelce düzenlenmiş ve siyah tabanlı sonsuzluk havuzu güneş ışığında göz kırıyor.

"Tanrım. Bu inanılmaz." Heyecanla teras merdivenlerinden aşağı atlıyorum, sandaletlerim topuklarıma çarpıyor.

Gunner yavaşça beni takip ediyor, ben önde koşarken kız gibi heyecanlanmamın tadını çıkarıyor. "Çok uzağa gitme," diye sesleniyor arkamdan. "Dibe doğru çok dik bir iniş var."

Gülüyorum ama uyarısına akıllıca kulak vererek uçurumun kenarından birkaç metre ötede duruyorum. Ilık ticaret rüzgârları saçlarımin arasından esiyor ve elbisemi dizlerimin etrafında kırbaçlıyor, okyanusa bakarken dalgaların aşağıdaki kayalara çarpmasını dinliyorum. Gerçekten Hawaii'de olduğuma inanamıyorum. Rüya görmediğimden emin olmak için kendimi çimdiklemek istiyorum.

Başımı arkaya yatırarak temiz tropik havadan derin nefesler alıyorum ve yüzümdeki Hawaii güneşinin tadını çıkarıyorum.

"Burası cennet mi ne?" Nefes nefese ve sersemlemiş bir halde omzumun üzerinden baktığımda Gunner'ın telefonuyla fotoğrafımı çektiğini görüyorum.

Ona dilimi çıkardığımda sırtıyor ve bir fotoğraf daha çekiyor.

Kollarımı iki yana açıp başımı arkaya atarak dönüyorum, okyanus ve gökyüzünün mavileri birbirine karışıyor.

Gunner telefonunu indiriyor ve donmuş bir ifadeyle bana bakıyor. "Tanrım, çok güzelsin."

Sırtarak rüzgârda savrulan saçlarımin yüzümden uzaklaştırıyorum ve kollarımı boynuna dolayarak ona doğru koşuyorum.

Gülüyor, beni ayağımdan kaldırıyor ve ben mest olmuş bir şekilde ciyaktarken etrafımda sallıyor.

Beni tekrar yere bıraktığında kollarımı boynuna doluyorum ve parmak uçlarımda yükselip dudaklarına fısıldıyorum: "Beni buraya getirdiğin için teşekkür ederim."

Beni usulca öpüyor ve gözlerimin içine bakarak "Geldiğin için teşekkür ederim" diye fısıldıyor.

Öğleden sonranın geri kalanını güneşlenerek, sörf yaparak ve mai tais içerek geçiriyoruz. Birlikte duş aldıktan sonra, akşam yemeğini lanai'de yiyor ve nefes kesici Hawaii gün batımını izliyoruz.

Son altın güneş ufukta kaybolurken, üst kattaki odamıza çıkıyoruz ve yatağa giriyoruz. Yorgunluk bacaklarımızı çekiştirirken bile birbirimize uzanıyoruz, ağızlarımız birleşiyor, ellerimiz keşfediyor. Yasemin kokusu üzerimizde dolaşırken yavaşça, şehvetli bir şekilde sevişiyoruz.

Daha sonra okyanus esintisinin tadını çıkarmak için balkon kapılarını açık bırakarak birbirimize sarılmış bir şekilde uykuya dalıyoruz.

ERTESİ GÜNE tropikal bir yağmur ormanında zipline yaparak başlıyoruz. Güzel Ha'upu Dağları'nın tepede belirlediği yemyeşil bir ağaç gölgesinin üzerinde süzölmek korkunç ama heyecan verici bir deneyim. Gunner bana gülerken ben avazım çıktığı kadar bağıyorum.

Sahilde piknik yaparak öğle yemeğimizi yedikten sonra, ormanın içine sıkışmış bir şelale havuzunda yüzmeye gidiyoruz. Tamamen yalnızız, görünürde başka kimse yok.

Bir an gülüyoruz ve birbirimize su sıçratıyoruz. Bir sonraki an öpüşüyoruz, dili ıslak bir şekilde benimkine dolanırken elleri saçlarımı okşuyor. Sonra bikini üstümü çıkarıyor, çıplak göğüslerimi avuçluyor ve meme uçlarımı emerek beni inletiyor. Bikini altımın kenarındaki ipi çekiyor ve kayınca bacaklarımı kalçalarına doluyor ve içime giriyor. İçimi delen çılgınlığım şelalenin gürültüsüyle boğuluyor.

Eğer seks yapmak için unutulmaz yerler listem olsaydı, tropik bir şelale en üst sırada yer alırdı.

Bir saat sonra Bentley Bentayga'sına bindiğimizde hâlâ birbirimize sırtıyorduk. Bugün onu ilk kez araba kullanırken görüyordum ve onu izlerken kendimi fena halde tahrik olmuş buluyordum. Ormanda off-road yaparken evinde gibi görünüyordu, açık sunroof'tan gelen rüzgâr saçlarını karıştırırken engebeli araziye ustalıkla idare ediyordu.

SUV'un anahtarsız kontağına dokunurken, "Heyecan arayışını abarttığını sanıyordum," diye takılıyorum. "Meğer o milyon dolarlık takım elbiselerin altında gerçekten *de* bir adrenalin bağımlısı varmış."

Bana bir sırtış fırlatıyor, dişleri koyu kirli sakalına karşı bembeyaz parlıyor. Nemli tişörtü güçlü omuzlarına ve kaslı göğsüne yapışıyor. Her türlü ateşli, seksi erkeklik onda. Ve önümüzdeki bir buçuk gün boyunca o tamamen bana ait.

"Bana böyle bakmaya devam edersen seni ikinci raunt için o şelaleye geri götürürüm" diye uyarıyor.

Gülüyorum ve parmaklarımı ıslak saçlarında gezdirmek için uzanıyorum, ipeksi dokusuna hayret ediyorum.

Motorun çalışmasına izin veriyor, gözleri dar tişörtüm ve dar şortumla örtülü olmayan vücudumun her santiminde geziniyor. "Çok güzel bronzlaşıyorsun," diye mırıldanıyor.

"Sen de öylesin."

Elimi tutup dudaklarına götürüyor ve parmaklarımı tek tek öpüyor. "Saat üçte senin için bir spa bakımı ayarladım. Bitkisel vücut sargısı, çamur banyosu, manikür, pedikür, masaj. Her şey var."

"Aman Tanrım," diyorum, çok memnun olmuş bir şekilde. "Çok cömertsiniz. Peki ben bu birinci sınıf şımartılmanın tadını çıkarırken *sen* ne yapacaksın?" "Bazı son dakika detaylarını halletmem gerekiyor."

"İçin . . . ?"

Gözleri parlıyor. "Özel bir akşam planladım."

İçimde sıcak bir zevk parıltısı yayılıyor. "Beni çok şımartıyorsun," diyorum yumuşak bir gülümsemeyle.

Eğilip bana ayak parmaklarımı kıvrarak bir öpücük veriyor ve dudaklarıma doğru mırıldanıyor: "Daha yeni başlıyorum."

Yirmi Altıncı Bölüm

MARLOWE

A ÜÇ SAATLİK ŞAMPİYONLUKTAN SONRA, Gunner'la büyük randevu gecem için hazırım.

Peeling yapılmış cildim ipek gibi ve tırnaklarım güzelce manikürlenmiş. Gunner'ın tuttuğu yetenekli stilist sayesinde saçım ve makyajım kusursuz. Koyu renk saçlarım ustalıkla başımın üzerine yığılmış ve ısıltılı gümüş taraklarla sabitlenmiş.

Couture gece elbisem kıvrımlarıma yapışıyor ve bolca göğüs dekoltesi ortaya çıkarıyor. Sırt kısmı da aynı derecede cüretkâr, omurgamın dibine kadar iniyor. Yürüdüğümde, yan taraftaki bir yırtmaç bacağımı ayak bileğimden uyluğuma kadar gösteriyor. Elbisenin canlı kırmızı rengi rujuma uyuyor ve ela gözlerimi ortaya çıkarıyor.

Takımı tamamlayanlar ise ısıltılı stilettolar ve Gunner'ın dün gece bana sürpriz yaparak taktığı bir çift sallantılı elmas küpe.

Aynadaki yansımamı zar zor tanıyorum. Hayatımda hiç bu kadar göz alıcı görünmemiştim. Kendimi baloya giden Sindirella gibi hissediyorum.

Odadan çıkıp da Beyaz Atlı Prens'i merdivenin dibinde beklerken bulduğumda nefesim boğazımda düğümleniyor.

Duvara rahatça yaslanmış, siyah smokini içinde, gür saçları yüzünden geriye taranmış, kalp durduracak kadar yakışıklı. O görünüyor

yyip bitirecek kadar iyi.

Elimi korkuluklara koyduğumda yukarı baktı. Beni görünce gözleri açılıyor. Yavaşça duvardan uzaklaşırken midemde kelebekler uçuşuyor.

Merdivenlerden inişimi öylesine sahiplenici bir vahşilikle izliyor ki derimin kemiklerimden ayrılıp erimemesi bir mucize.

Merdivenlerin dibine vardığımda beni yavaşça tepeden tırnağa süzüyor.

"Görünüyorsun ..." Merakla başını sallıyor. "*Nefes kesici* kelimesi bunu anlatmaya yetmez."

Adamın içimi tamamen pelteye çeviren bir tarzı var. "Teşekkür ederim," diyorum utangaçça gülümseyerek. "Sen de hiç fena görünmüyorsun."

Gözlerimle tekrar buluşmadan önce göğüs dekoltemde oyalanarak beni bir kez daha yavaşça incelerken dudakları kıvrılıyor. "Enfes."

Onun bariz hayranlığı kendimi muhteşem ve güçlü hissettiriyor, sarhoş edici bir kombinasyon.

"Gel." Elleri çıplak sırtımda geziniyor ve vücuduma lezzetli ürpertiler gönderiyor. Beni ön kapıdan çıkarıyor, siyah Maybach limuzini merdivenlerin dibinde emlak müdürüyle birlikte bekliyor.

David bana minnettar bir gülümseme veriyor. "Çok hoş görünüyorsunuz Bayan Somerset."

"Teşekkür ederim," diyorum utanarak.

"Sana söylemiştim," diye fısıldıyor Gunner kulağıma, beni limuzine doğru götürürken kalçamı sahiplenerek avuçluyor.

David zarif bir gösterişle arka kapıyı bize açtı. "İyi akşamlar."

Şoför bizi sahile bakan bir kayalığın üzerinde yer alan şık bir restorana götürüyor. Smokinli şef garson Gunner'ı coşkuyla selamlıyor ve bizi en üst kata çıkaran özel bir cam asansöre kadar eşlik ediyor.

Kapılar açıldığında, yumuşak bir nefes aldım.

Etrafı saran devasa pencereler okyanusun panoramik manzarasını sunmaktadır. Işıklandırılmış ağaçlar var ve duvarlar yosunla kaplı. Kendimi büyümlü bir ormana adım atmış gibi hissediyorum. Atmosfer o kadar romantik ki neredeyse Gunner'ın ayaklarına kapanacaktım.

Şef garson bizi pencere kenarında mum ışığında bir masaya yönlendiriyor. Tüm katta yemek yiyen sadece ikimiz varız.

Oturduktan saniyeler sonra siparişimizi almak için bir garson ve şarap garsonu geliyor. Gunner şarap mahzeninden nefis bir Chablis seçiyor. Menüye odaklanamayacak kadar heyecanlıyım, bu yüzden başlangıçlarımızı da onun seçmesine izin veriyorum.

Yalnız kaldığımızda "Burası harika bir yer," diye övünüyorum. "Bu kadar kısa sürede nasıl rezervasyon yaptırdın? Yoksa sormama gerek var mı?"

Esrarengiz bir şekilde gülümsüyor. "Benim de kendi yöntemlerim var."

Anlama yetim gelişirken ona bakıyorum. "Sakın bana restoranın sahibi olduğunu söyleme."

"Tamam. Sana söylemem."

"Ciddi misin?" Gülüyorum, başımı ona doğru sallıyorum. "Teknoloji ve enerji şirketleri. Restoranlar. Oteller. Gece kulüpleri. Portföyünüzü çeşitlendirmeye gerçekten inanıyorsunuz, değil mi?"

"Onun gibi bir şey." Gözleri gözlerimi tutuyor ve tenimde sıcak karıncalanmalar yaratıyor. "Kesinlikle büyüleyici görünüyorsun, Marlowe. Gözlerimi senden alamıyorum."

Derin bir memnuniyet damarlarımda dolaşüyor. "Bu elbisenin içinde kendimi bir tanrıça gibi hissediyorum."

"Sen bir tanrıçasın," diyor boğuk bir sesle. "Ve sen benimsin."

Sözleri beni heyecanlandırıyor, nefesimin kesilmesine neden oluyor. Varlığımın her zerresi söylediklerinin doğru olduğunu biliyor. Ben onunum. Sadece ve sadece onun.

Arka planda çalan yumuşak müzik eşliğinde, masada hazırlanan çiğ istiridye ve ızgara mahi mahi yiyoruz. Yemek lezzetli ve ambiyans rüya gibi bir mükemmellikte.

Sıcak mum ışığı yüzlerimizde dans ederken yemeğimizin tadını çıkarıyor, gülüyor ve sessizce konuşuyoruz.

"Lisede nasıl biriydin?" Gunner tatlının üzerine soruyor. "Hemen hemen şimdiki halimle aynıydım."

"Yani, ukala mı?"

Daralmış gözlerime bakıp boğazının altından gülüyor.

Bir çatal dolusu guava şifon kekini yemeden önce gülümsüyorum ve Hawaii tatlısının keskin lezzetinin tadını çıkarıyorum. "Cidden, lisedeyken içime kapanık biriydim. Yani, takıldığım birkaç yakın arkadaşım vardı ama genellikle kendi arkadaşlığımı tercih ederdim."

"Peki ya kız kardeşin? Siz ikiniz yakın değil misiniz?"

"Çok yakındık. Her şeyi birlikte yapardık. Ama benden üç yaş büyük olduğu için kendi arkadaşları ve sosyal hayatı vardı. Münazara takımının kaptanıydı ve yıldız bir voleybol oyuncusuydu, yani oldukça popülerdi."

Gunner gülümseyerek çatalındaki krema lekesini yalamamı izliyor. "Peki ya sen? Hangi ders dışı aktivitelere katıldın?"

"Okulumuzun caz topluluğunda piyano çalışıyordum. Resital vermediğimiz zamanlarda kütüphanede ve yerel hayvan barınaklarında gönüllü olarak çalışıyordum."

"Öyle mi?" Gunner'ın her kelimeme asılı kalması, iyi bir viski gibi içimi ısıtıyor.

"Benim için tipik bir Cumartesi günü, kütüphanede masal saati yönetmek ve ardından evcil hayvan sahiplendirme etkinliklerine yardımcı olmaktı," diye ekliyorum gülümseyerek.

Ağzıma bakarak bana pastasından bir ısırık veriyor. "Peki ya erkek arkadaşlar?"

"Peki ya onlar?"

"Çok çıktınız mı?"

"Tam olarak değil," diye alaycı bir şekilde itiraf ediyorum. "Seçiciydim, bu yüzden pek fazla erkeğe şans vermedim. Bu yüzden lisede sadece üç erkek arkadaşım oldu ve hiçbirisi ciddi bir ilişki değildi."

"Güzel," diye homurdanıyor

Gunner. Bir kaşımı kaldırıyorum. "İyi mi?"

"Sana söylediğim gibi, başka erkeklerle birlikte olman fikrinden nefret ediyorum. Ne kadar az erkek arkadaşın olursa o kadar iyi."

Ona sadece gülebiliyorum.

Guava kekinin son kırıntılarını da yedikten sonra garson tabaklarımızı topluyor ve bize biraz daha şarap dolduruyor. Kadehlerimizi kaldırıp hiçbir şeye kadeh tokuşturmuyoruz, sadece birbirimizin gözlerinin içine bakıyoruz, ötesinde başka hiçbir şeyin var olmadığı mükemmel bir anda asılı kalıyoruz.

"Bu gecenin bitmesini istemiyorum," diye fısıldıyorum Gunner'a. "Sonsuza dek sürmesini sağlayabilir misin?"

Yumuşakça gülümsüyor. "Planımız bu."

Malikâneye dönerken el ele tutuştuk.

Vardığımızda limuzinden inmeme yardım etti. "Sana bir sürprizim var," diyor gözlerinde gizemli bir parıltıyla.

Nabzım heyecanla atıyor. "Ne oldu?"

"Göreceksin." Ellerimizi birleştirerek beni konağın yanından arka terasa doğru götürüyor. Yürürken, okyanus esintisi bir fısıltı gibi üzerimizde esiyor. Gece yasemin, keskin deniz ve büyü kokuyor.

Taş yolun sonuna yaklaştığımızda, gözlerim şok içinde açılıyor.

Çimenlerin üzerinde özenle hazırlanmış bir sahnede tam bir orkestra kurulmuştur. Müzisyenler resmi bir şekilde giyinmiş, sessizce enstrümanlarını akort ediyorlar.

İnanılmaz bir şekilde Gunner'a bakıyorum. "Nasıl ... ne zaman ... ?"

Bana gülümsüyor. "Seni Austin Senfonisi'ni izlemeye götüreceğime söz verdim. Normal sezonları birkaç hafta daha başlamayacağı için onları sana getirmeye karar verdim."

"Bekle. Yani ..." Şaşkın bakışlarım onun yüzünden orkestraya doğru fırlarken, elimi ağzıma götürüyorum. "Aman Tanrım! Austin Senfoni'yi benim için Hawaii'ye getirdiğine inanamıyorum!"

Tepkimin tadını çıkararak sırtıyor. "Orkestra şefi iyi bir arkadaşımıdır. Bana bir iyilik borcu vardı ve müzisyenlerini tüm masrafları karşılanmış bir cennet gezisinden mahrum bırakmak istemedi."

Kendimden geçmiş bir çığlıkla kollarımı boynuna doluyorum. Sarılmama karşılık verirken gülüyor ve ayaklarımı yerden kaldırıyor.

Beni tekrar yere bıraktığında nefes nefese, "Her şey için teşekkürler Gunner. Bu çok inanılmazdı. *Her şey için.*"

Elimi dudaklarına götürüyor ve arkasından öpüyor. "Seni gülümsetmeyi seviyorum."

Çimenlikte yürümeye başlamadan önce ona bakıyorum, yolumuz yürüyüş yollarını kaplayan alevli meşalelerle aydınlatılmış. Sahneye yaklaştığımızda müzisyenler bana geniş geniş sırtıyor.

Yaşayan en şanslı kız gibi hissediyorum. Yani, güzel bir tropik adada özel bir açık hava konserinden daha romantik ne olabilir ki?

Gunner beni begonvil sarmaşıklarından oluşan bir gölgelik altındaki yüksek arkalıklı bir banka götürüyor. Oturduktan sonra orkestra şefi sahneye çıkıyor ve bizi selamlıyor.

"Bu akşam yıldızların altındaki özel performansla hoş geldiniz," diye anons ediyor, gözleri parlayarak. "Orkestra bu geceki programını Beethoven'ın Do minör Üç Numaralı Piyano Konçertosu ile açacak. Lütfen keyfini çıkarın."

Gunner'a heyecanla gülümsüyorum, o da bana göz kırpmıyor.

Orkestra çalmaya başladığında, hemen müziğe kapılıyorum, her heyecan verici nota beni nefessiz bırakıyor. Büyülenmiş.

Gunner'ın beni izlediğini, her tepkimi gözlemlediğini uzaktan fark ediyorum. Orkestra Çaykovski'nin *Pathétique Senfonisi*'ne başladığında ona keyifli bir sırtıma gönderiyorum.

O da sırtıyor ve elimi tutup parmaklarımızı birbirine geçiriyor.

Şarkıyı dikkatle dinliyorum, geniş gamlar ve canlı üflemelilerin dorukları beni gözyaşlarına boğuyor. Bu dokunaklı senfoninin sonunda o kadar duygulanıyorum ki orkestrayı ayakta alkışlıyorum ve Gunner da bana katılıyor.

Orkestra şefi alkışlarımıza karşılık olarak eğiliyor. Müzisyenleri memnun görünüyor.

Ara verdiklerinde, beyaz ceketli bir garson bize şarap getiriyor. Orkestra dönene kadar oturup birbirimizin kadehlerinden içiyor, hafifçe gülüyor ve eğleniyoruz.

Johann Strauss'un *Binbir Gece*'sinin açılış akorları havayı doldururken Gunner ayağa kalkıyor ve bana elini uzatıyor. "Bu dansı bana lütfeder misiniz?"

Ona ışıltılı bir gülümseme veriyorum. "Kesinlikle."

Göz kırparak beni ayağa kaldırıyor ve sahnenin önündeki derme çatma dans pistine doğru yürüyor. Bir elini belime doluyor, diğer elini benimkine doluyor ve beni vals yapmaya yönlendirirken gözlerinin içine bakıyorum.

Konuşmadan dans ediyoruz, şarkının güzel tınılarının bizi alıp götürmesine izin veriyoruz. Gunner harika bir valsçi, her adımda ve dönüşte beni zahmetsizce yönlendiriyor, beni döndürürken gözleri benimkileri tutuyor. Onunla dans etmek, havada süzölmek gibi uhrevi bir his veriyor. Regency dönemindeki bir balo salonuna zamanda yolculuk yaptığımıza yarı yarıya ikna oldum.

Valsin son notaları kaybolurken, ağzımı kulağına yaklaştırıp fısıldıyorum: "Bu hayatımın en unutulmaz gecesi idi."

Sanki sözlerim içinde bir şeyleri serbest bırakmış gibi vücudunda bir titreme oluyor. Beni kendine çekiyor, kulağıma "Bir dans daha" diye fısıldarken parmaklarımız birbirine dolanıyor.

Rüya gibi bir keman konçertosu çalmaya başladığında, başımı omzuna koyuyorum ve onun sıcaklığında eriyorum. Yıldızların altında hafifçe sallanıyoruz, kendimizi tamamen birbirimize ve büyüleyici müziğe kaptırıyoruz.

Orkestra son bölümü bitirdiğinde başımı Gunner'ın omzundan kaldırıyorum. Nefesim kesiliyor, birbirimize bakarken kalbim hızla çarpıyor. O anlarda aramızda söylenmemiş pek çok kelime geçiyor.

Yüzümü ellerinin arasına alıyor, başını eğiyor ve ağzını benimkinin üzerine eğiyor. Öpücüğü o kadar nazik, o kadar sonsuz şefkatli ve muhtaç ki kalbim göğsümde sıkışıyor.

Ağzını benimkinden ayırıp bana bakarken onun adını soluyorum, gözleri adı konmamış bir duyguyla parlıyor.

"Hadi özel bir yere gidelim."

Gözlerimi kırıştıyorum, hâlâ öpücüğünün samimiyetinde kaybolmuş durumdayım.

"Nereye?"

"Bir fikrim var." Telefonunu çıkardı ve hızlıca bir mesaj gönderdi. Orkestra şefi arkadaşıyla başını salladıktan sonra elimi tutuyor ve beni çimlerin üzerinden geçirip ön avluya giden patikaya yönlendiriyor.

Bentley, arazi maceramızdan sonra yeni yıkanmış ve cilalanmış olarak getirildi. Gunner beni cesur bir tantanayla kucağına aldı, SUV'a taşıdı ve yolcu koltuğuna bıraktı.

Arabamızın direksiyonuna geçerken gülümseyerek "Nereye gidiyoruz?" diye soruyorum.

"Göreceksin," diyor o akşam ikinci kez.

Arazinin içinden geçerken gece esintisinin tadını çıkarabilmemiz için açılır tavanı açıyor. Yılan gibi uzanan yolun her iki tarafı da devasa banyan ağaçları ve ay ışığında sallanan palmyelerle çevrili.

"Burası çok güzel," diye hayret ediyorum. "Kendine ait bir cennet parçan olduğu için çok şanslısın."

"Öyleyim." Gunner bana bakıyor. "Burada seninle birlikte olmak bana bu konuda yepyeni bir takdir kazandırdı."

Sözlerine gülümseyerek başımı koltuğa yaslıyorum ve sonsuz yıldız denizine bakıyorum.

Birkaç dakika sonra, ormanlık tepelerle çevrili, yıldızlarla aydınlanmış bir lagüne varıyoruz.

Çok güzel görünüyor, o kadar romantik ve dingin ki bir Monet tablosu olabilir. "Oh, Gunner," diye iç geçirdim.

Parıldayan suya yakın bir yere park ediyor. "Gece yarısı tekne turuna çıkabiliriz diye düşünmüştüm."

Rıhtıma bağlı parlak mavi kayığa bakıyorum. "Bu gece çok iyisin Romeo."

Motoru durdururken hafifçe kıkırdıyor. "Yatı ya da yelkenliyi suya indirebilirdik. Ama bunun daha rahat olacağını düşündüm."

"Bu mükemmel." Gunner kravatını çıkarıp gömleğinin birkaç düğmesini gevşetirken ben topuklu ayakkabılarımı çıkarıyorum.

Cipten inip kapımı açmak için yanıma gelmeden önce şakacı sırtışlarımızı değiş tokuş ediyoruz. Beni kaldırıp göğsüne yaslıyor, kollarımı boynuna doladığımda ve çenesine öpücükler yağdırdığımda sırtışı genişliyor.

Beni rıhtıma kadar taşıyor ve burada sandala tırmanıp bana yardım ediyor. Tekne en az iki kişiyi alabilecek kadar büyük.

sekiz kişi.

Gunner smokin ceketini çıkarıp çıplak omuzlarıma örterken ben ahşap banklardan birine oturuyorum. O kollarını sıvayıp tekneyi bağladığı yerden çözerken ben mutlu bir şekilde kumaşa sarılıp onun kokusunu içime çekiyorum.

Karşımdaki banka oturuyor, kürekleri tutuyor ve tekneyi iskeleden uzaklaştırıyor. Ve sonra ay ışığıyla aydınlanmış lagnde szlmeye başladık.

Mükemmel bir yaz gecesi, dağlardan gelen yumuşak esintilerle ılık. Su, gece gökyüzünün altında cam gibi görünüyor ve dev zambak yastıkları yüzeyde yüzüyor.

Güzel kırmızı elbisemin içinde otururken kendimi ruhani bir peri masalındaki prenses gibi hissediyorum.

"Bir kızın fantezilerini nasıl gerçekleştireceğini gerçekten biliyorsun, Gunner Ransom," diyorum i çekerek.

Bana sırtıyor, gözleri ay ışığında parlıyor. "Başka nelerin hayalini kuruyorsun?"

"Bir hanımefendi asla söylemez."

Gülüyor ve kalbim bu sesle kabarıyor. Birkaç dakika boyunca onu izliyorum, tekneyi zahmetsizce kürek çekişine, n kollarındaki kasların her kulata dalgalanışına hayranlıkla bakıyorum.

"Bu kadar güzel vals yapmayı nereden ğrendin?" Ses tonum yarı alaycı, yarı ciddi. "Bu zengin çocuklar için bir ön koşul mu? Vals yapmayı öğrenmek?"

"Olduk fazla," diyor dudaklarını alaycı bir şekilde kıpırdatarak. "Büyükannem ve büyükbabam Dallas Country Club'ın saygın üyeleridir. Onlarla yaşamanın en kötü yanı bir sürü sıkıcı sosyete balosuna katılmak zorunda kalmaktı."

Sırtıyorum. "Bu yüzden mi şehir kulübü veri tabanlarını hackledin? İntikam almak için mi?"

Kıkırdıyor. "Muhtemelen."

Gülüyorum ve bankta arkama yaslanıyorum, üzerimizde dolaşan yumuşak esintinin tadını çıkartıyorum, saçlarımın dallarını serbest bırakıyorum.

Gunner beni izliyor, gözleri yırtmaçlı elbisemde ve kalçamın çıplak kivrımında geziniyor, sonra tekrar yüzüme gelip orada kalıyor.

"Peki ya sen, kedicik?" diyor her zaman kanımı ısıtan o alçak, gürültülü ses tonuyla. "Sana vals yapmayı kim öğretti?"

"Lisedeyken salon dansı dersleri almıştım. Tango da yapabilirim."

"yle mi?" Gunner sırtıyor. "Bu çok seksi."

"Öyle," diye katılıyorum. "Tango çok seksi bir dansır."

Gözleri parlıyor. "Bir ara bana göstermen gerekecek."

"Memnuniyetle." Ona bakarken sesim yumuşuyor. "Seninle dans etmeyi seviyorum."

"Ben de aynı şekilde hissediyorum," diyor yumuşak bir sesle. "Seni kollarımda tutmaktan daha iyi bir şey yok, Marlowe."

Tekne tropik ağaçların altında yüzerken, yapraklı yapraklar başımızın üstünü okşayan parmaklar gibi fırçalarken, şefkatli bir gülümsemeyi paylaşıyoruz. Bu unutulmaz peri masalı deneyiminin her anının tadını çıkararak keyifli bir iç çekiyorum.

Lagünün ortasına ulaştığımızda Gunner kürekleri çekiyor ve teknenin sürüklenmesini önlemek için çapayı bırakıyor.

Yanımda oturmak için hareket ettiğinde kalbim daha hızlı atıyor, vücudunun sıcaklığı benimkine yayılıyor. Ben fısıldayana kadar konuşmadan birbirimize bakıyoruz: "Bunların hiçbirisi gerçek değil. Bir rüya gibi geliyor."

Bir gülümseme gözlerini aydınlatıyor. "Eğer bu bir rüyaysa, şimdiye kadar gördüğüm en iyi rüya ve uyanmak istemiyorum."

"Ben de öyle."

Daha da yaklaşıyor, ellerini saçlarıma gömüyor. "Bütün gece bunu yapmak için can atıyordum."

Gümüş saç taraklarını teker teker çıkarıp bankın üzerine bırakırken zorlukla nefes alarak ona bakıyorum. Sonra parmaklarını gevşemiş saçlarımdan geçiriyor, saçlarım omuzlarıma dökülüp yüzümü çerçeveleyiyor.

Kıpırdamadan duruyor, hayranlıkla bana bakıyor. "Çok güzelsin, Marlowe. Çok güzelsin."

Sözleri ve gözlerindeki bakış kalbimin üç kez çarpmasına neden oluyor. Ben cevap veremediğim başını eğiyor ve dudaklarını dudaklarıma bastırıyor. İçimde bir his cümbüşü kıvılcımlanıyor, tenimde karıncalanıyor ve karnımda çırpınıyor.

Gözlerimi kapatarak kollarımı boynuna doluyorum, göğüslerim göğsüne yaslanıyor. Yumuşak bir inilti çıkarıyor ve ben de hemen kucağına kaymak istiyorum.

Öpüşmemiz aç bir hal alırken, avucu açıkta kalan kalçamda bir yol açıyor. Göğüslerimde ve bacaklarımda tahrik zonkluyor.

Ağzımızdaki mührü bozmadan beni geriye doğru itiyor ve bank koltuklarının arasından yere indiriyor. Smokin ceketi

Kalçaları bacaklarımın arasında kayarken, vücudu bedenimi örtüyor.

Başımın geriye düşmesine izin veriyorum, öpücüğünün sıcaklığının ve baskısının tadını çıkarıyorum. Eli tenimde sıcak, kalçamı okşamak için dış uyluğumdan yukarı kayıyor. İnliyorum ve ona karşı titriyorum, bacağıma kalçasının etrafına kıvrıp onu daha yakına çekerken elbisem daha da yükseliyor.

Sert bir inilti çıkarıyor ve dilimi ağzına almadan önce alt dudağımı ısıtıyor. İkimiz de zor nefes alana kadar, o benim tadıma bakarken ben de onun tadına bakıyorum.

"Tanrım, bebeğim." Boynumdan göğsüme doğru ağzı açık öpücükler bırakıyor ve dilini göğüs dekoltemin kabarıklığı arasına daldırıyor. Sıcak, ıslak törpü meme uçlarımı sıkılaştırıyor ve tenimde tüylerim diken diken oluyor.

Elbisemin üst kısmını aşağı itiyor ve inliyor, çıplak göğüslerime bakarken gözleri parlıyor. "Sütyen yok mu?"

"Bu elbise sütyenle giyilmek üzere tasarlanmadı," diyorum nefes nefese. "Tanrıya şükür," diye homurdanıyor. "Zuhair tam bir dahi."

Ağzını göğüslerime indirip onları neredeyse saygıyla öpmeden ve burunlarını sokmadan önce cevap verme şansım yok. Dudakları göğüs uçlarımdan birine yaklaştığında nefesim kesiliyor, sırtım eğilirken hassas eti çekiştiriyor.

Dikkatini diğer göğsüme çeviriyor, onu avucunun içine alıyor ve diliyle ve dişleriyle aynı alaycı işkenceyi yapıyor.

"Gunner ... oh Tanrım," diye inliyorum, parmaklarımı saçlarına daldırıp köklerini çekiştiriyorum.

Ağzımı başka bir yakıcı öpücükle almak için boğazımdan yukarı doğru öpüyor. Nefes nefese bir inilti içimden titreyerek çıkıyor, karnım ağrıyan bir ihtiyaç dalgasıyla sıkılıyor.

Kollarımı boynuna dolayarak, dilinin yavaşça itişiyi ve kalçalarının şehvetli yuvarlanmasıyla ona daha da gömülüyorum. Aleti bana karşı sert, o kadar sert ve kalın ki teknenin içinde ona binmek istiyorum.

Kalçalarımı açarak ellerimi sırtında gezdirip muhteşem kıcını sıkıyorum. Boğazından gürleyen bir ses çıkarıyor ve üzerime doğru yükseliyor, elbisemin altından uzanıp ince külotumun bandını kavrarken gözleri mavi ateş gibi parlıyor. Yavaşça bacaklarımdan aşağı kaydırıyor, acele etmiyor ve bu şimdiye kadarki en seksi şey.

Neredeyse smokin pantolonunun fermuarını açıp elini sikine dolamasını, mürekkep rengi saçlarının alına dökülmesini izlemek kadar seksi. Tek yapabildiğim bu.

sızlanmamaya ve ona karşı sallanmamaya çalışarak onu teşvik ediyor.

Gözlerinde şeytani bir parıltıyla bana biraz daha işkence ediyor, sikinin ağlayan başı iç kalçalarımı fırçalıyor ve klitorisimle alay ediyor. Beklentiden titreyen bir karmaşa haline geldiğimde, bacaklarımı beline doluyorum, topuklarım kıkına sertçe bastırıyor.

Gözleri benimkilerle kilitlenmeden önce nefesi tıslıyor, sikinin başını girişime dayayıp eve doğru kayarken tüm yaramazlık izleri kayboluyor.

Haykırıyorum ve omuzlarına yapışıyorum, tırnaklarım gömleğinin altındaki çelik kaslara batıyor. Kalçalarını bana doğru çeviriyor, neredeyse sonuna kadar dışarı kayıyor ve sonra kendini tekrar içeri sokuyor.

Kırık bir şekilde inliyorum, zevkten neredeyse gözyaşları içindeyim. Ellerimi tutuyor ve parmaklarımızı birbirine dolayarak başımın iki yanına sabitliyor.

Yüzüne bakarak adını söylüyorum, o da benimkini mırıldanıyor, kalçaları sallanan tekneyle birlikte sallanıyor. Birlikte kendimizi çok iyi hissediyoruz, fiziksel bağın ötesinde ruhumun derinliklerinde hissedebileceğim bir düzeyde birbirimize bağlıyız.

Gunner da bizi birbirimize bağlayan aynı amansız çekimi, aynı bağlantı heyecanını hissediyor olmalı. Bunu parıldayan gözlerinde görüyorum, dudaklarını dudaklarımın üzerinde gezdirirken ve usulca, "Sen benim meleğimsin. Benim güneşim ve ayımsın. İstedğim her güzel şeysin."

Sözleri karşısında nefesim kesiliyor. "Sana çok ihtiyacım var," diye fısıldıyorum.

"Benim de sana ihtiyacım var, tatlım," diye fısıldıyor. "Senin bilebileceğinden çok daha fazla."

İticileri yoğunlaştıkça, kalçalarımı pompalayan yanlarına kilitliyorum, içimde derinlere doğru okşayan horozunun kaygan sertliğinin tadını çıkarıyorum.

"Gunner," diye inliyorum ağzına karşı, tensel bir coşku seli içinde kayboluyorum.

Alnını benimkine yaklaştırıyor, bir kez daha iterken doğrudan gözlerimin içine bakıyor ve kendini orada tutuyor, olabildiğince derine gömülüyor. Onun adını haykırarak boşalıyorum, kalbim göğsümden fırlıyor.

Saniyeler sonra sikinin sarsıldığını hissediyorum ve ardından güçlü titremeler vücudunu sarsarken içime hararetli bir meni hücumu doluyor. Birlikte doruğa ulaştığımızda, gözleri benimkilere sabitlenmiş, hevesle zevkimi içiyor.

Orgazm dalgaları geri çekildiğinde ve bedenlerimiz sıcak bir mutluluk içinde gevşediğinde, yanağımı okşayabilmek için ellerimi bırakıyor. Sonra dudaklarını göz kapaklarımın, burnumun ve son olarak da ağzımın üzerinde gezdiriyor.

Seni seviyorum.

Gunner gözlerimin içine öyle dikkatle bakıyor ki, kelimeleri yüksek sesle söyleyip söylemediğimi merak ediyorum.

Ama sonra beni sırt üstü yatırıyor, bacaklarımı kalçalarının üzerine atarak göğsüne yastıyor. Mest olmuş bir şekilde iç çekiyorum, yeni keşfettiğim vahiy üzerine düşünürken onun lezzetli sıcaklığını içime çekiyorum.

Bu adamı seviyorum. Derinden. Tamamen. Geri dönülmez bir şekilde.

Ne zaman olduğunu ya da geleceği nasıl etkileyeceğini bilmiyorum. Şu anda hiçbir önemi yok. Bu andan başka hiçbir şeyin önemi yok.

Gece gökyüzüne bakarken ılık tuzlu havanın tadını çıkararak doyasıya uzandık. Yıldızlar her zamankinden daha yakın görünüyor ve yükselen dağ zirveleri keskin bir silüet halinde göze çarpıyor. Sanki adadaki tek iki insan bizmişiz gibi geliyor.

"Keşke eve gitmek zorunda olmasaydık," diye fısıldıyorum. "Keşke sonsuza kadar burada kalabilseydik."

"Ben de." Tekne altımızda sallanırken Gunner yanağıyla saçlarımı okşuyor. "Kesinlikle geri geleceğiz. Buraya değilse bile diğer evlerimden birine."

"Daha var mı?" Tabii ki var.

"Fiji, İsviçre ve Como Gölü, İtalya'da villalarım var. Bir sonraki gideceğimiz yeri senin seçmene izin vereceğim."

Vücuduma sıcak bir his yayılıyor. "Birlikte olduğumuz sürece gerçekten önemli değil."

Gunner bir dirseğinin üzerinde durmak için kayıyor. Bana bakarak parmak uçlarıyla yanağımı okşuyor, dokunuşu da ifadesi kadar nazik. "Sen tanıdığım en inanılmaz kadınsın."

Kalbim göğsümde çırpınıyor. Ağzını benimkine doğru indirdiğinde, onu kendime yakın tutmak için ellerimi boynunun arkasında birleştiriyorum.

Yarın ne getirirse getirsin, bu büyülü geceyi ve hayallerimi gerçeğe dönüştüren o muhteşem adamı asla unutmayacağım.

Yirmi Yedinci Bölüm

MARLOWE

THawaii'den döndüğümüzün ertesi sabahı yatağında uzanmış, uykuya dalıp çıkıyordum. Uzuvarım lezzetli bir şekilde ağırlaşıyor, zihnim Gunner ve benim tropik saklanma yerimizde sevişme anılarımız.

Kalkmak istemiyorum. Olduğum yerde kalmak istiyorum, sıcak, rahat ve harika bir şekilde memnun. Ama bir şey bilincimi çeikiştiriyor, beni uyanıklığa sürüklüyor. Gözlerimi açtığımda Gunner'ı yanımda oturmuş beni uyurken izlerken buluyorum.

Koyu renk takım elbise giyiyor ve saçları nemli, çıplak göğsünden aşağı su damlacıkları süzölüyor. Bakışlarındaki şefkat içimi tatlı bir sızıyla dolduruyor.

"Günaydın tatlım," diye mırıldanıyor.

"Günaydın." Ona hülyalı bir gülümseme veriyorum, yüzüstü uzanıp başımı kollarımın arasına alıyorum. "Erken kalkmışsın. Güneş daha yeni doğdu."

"Biliyorum. Ofise gidip her şeyi hızlandırmam lazım." Elini saçlarıma gömüyor ve eğilip ağzını benimkinin üzerine kapatıyor.

Zevk dalgaları içimde dönerek kanımı ısıtıyor. Onu içime çekiyorum, duyularım teninin, yeni şampuanlanmış saçlarının ve naneli serin ağzının sarhoş edici kokusuyla dolup taşıyor.

Yavaşça uzaklaşıyor, ben ağır göz kapaklarımı kaldırıp onun bakışlarıyla buluşurken başparmağıyla alt dudağımda geziniyor.

"Tekrar merhaba," diye
fisıldıyor. "Sana da merhaba,"
diye fisıldıyorum.

Saçlarımı yastığın üzerine yayarak usulca gülümsüyor. "Bayan Calder ve Bay Leland yarına kadar dönmeyecekler. Yani bu gece ev bize kalacak."

"Aman Tanrım," diyorum yaramaz bir gülümsemeyle. "Kendimize ne yapsak acaba?"

"Aklıma bir iki şey geliyor," diye mırıldanıyor, dudaklarını kürek kemiklerimin arasına bastırarak.

Titriyorum, ayak parmaklarım şiltenin içine kıvrılıyor. "Kahvaltı ister misin? Sana Fransız tostı yapabilirim."

"Mmm. Fransız tostuna bayılıyorum, ama başka bir zamana erteleyip iş yerinden bir şeyler almam gerekecek." Omurgamdan aşağıya doğru öpmeye, yalamaya ve kemirmeye başladı.

Yastığıma doğru nefes nefese bir inilti bırakıyorum. "Gunner . . ."

Alçak iniltisi tenimde gürliyor. "Tanrım, bütün günü seninle yatakta geçirmek için neler vermezdim."

"Neden yapmıyorsun?"

"Yapamam. Üst düzey bir biyoteknoloji firmasıyla büyük bir toplantım var. Milyonlarca dolarlık bir sözleşme söz konusu."

Sırıtiyorum. "Multimilyon, ha? Yeterince para kazanmadın mı?"

"Öyle bir şey yok." Omurgamın dibindeki çukuru yalayarak beni zevkten kamburlaştırıyor. Sonra kalçamın arkasını okşuyor ve kıç yanağımlı sıkıyor, isteksizce çekilmeden önce boğazımdan bir inilti daha çıkarıyor.

Dudaklarımı yalıyorum, pantolonuna doğru şişkinleşen sikinin dış hatlarına bakıyorum. "Mmm," diye mırıldanıyorum hınzırca. "Biraz daha kalmak istemediğine emin misin?"

Cevap olarak kaşlarını çatması saçma bir şekilde seksi. "Beni kışkırtma."

Temiz bir fanila alıp başına geçirdiğinde gülüyorum, yumuşak pamuk göğsündeki her kası vurguluyor. Dolabın içinde kayboluyor ve pantolonunun içine soktuğu bembeyaz gömleğiyle yeniden ortaya çıkıyor. Güzel bir ipek kravat boynundan sarkıyor ve çok sayıdaki İtalyan makosen ayakkabılarından birini giyiyor.

Yan dönerek platin kol düğmesini bileğindeki ilikten geçirmesini izliyorum. Onu giyinirken izlemek asla ama asla alamayacağım bir zevk.

Yeterince.

O kravatını ustalıkla düğümlerken, ben de lüks çarşafın altında usulca uzanıyorum. Gunner'dan yedi yaş daha genç olmama rağmen, onun dayanıklılığının sadece bir kısmına sahibim. O her zaman hareket halinde, enerji, canlılık ve erkeklikle dolup taşıyor. Üç saat uyuyabiliyor, bir makine gibi çalışıyor, yatağa geri dönüyor ve beni anlamsızca beceriyor, sonra düş alıyor ve dünyayı fethetmek için kapıdan çıkıyor. Yemin ederim o insanüstü. Brioni giymiş bir canavar.

Tembelce bir iç geçirdim. "Benim de kalkmam gerek."

"Hayır, yapamazsın," diyor Gunner. "Bugün izin al. Biraz dinlenin ve dersten önce okuma ödevlerinizi tamamlayın."

"Aslında ben öndeyim."

Bana yan yan sırtıyor. "Çok başarılı."

Gülüyorum. "Birini tanımak için biri gerekir."

"Touché." Kıkırdıyor, kravatını düzeltiyor. "Bilgi Üzerine Perspektifler. Bugünkü dersiniz bu, değil mi?"

"Evet." Programımı ezberlemesine bayılıyorum. "Üçten altıya kadar."

Komodinin üzerindeki telefonu çalıyor. Telefonu almak için yanına gittiğinde esniyorum ve kedi gibi geriniyorum.

"Cidden ama. Birazdan kalkmam gerekiyor. Dersden önce danışmanımla bir toplantım var."

Gunner bir mesaj yazıyor, başparmakları tuş takımının üzerinde uçuşuyor. "Danışmanınız kim?"

"Dr. Ying Lee. Onu tanıyor musun?"

"Evet. O harika biri. Son derece zeki ve başarılı. Emin ellerdesiniz." Gunner telefonunu cebine sokuyor ve bana hızlı bir öpücük vermek için eğiliyor, dilini dudaklarımda gezdirmek için fazladan bir dakika ayırıyor. Titrediğimde burnunu burnuma sürüyor, içimi jöleye çeviren tatlı ve şefkatli bir hareket.

"Seninle tekrar yatağa girmeden önce gitsem iyi olacak." Burnumun ucunu öpüyor ve gülümsüyor. "Okulda iyi günler."

"Teşekkür ederim." Sırtıyorum. "Umarım büyük toplantınız iyi geçer."

Beni kendimden geçiren o seksi alfa özgüveniyle "Her zaman yaparlar," diyor.

Takım elbisesinin ceketini kapıyor ve odadan çıkmadan önce bana göz kırpmıyor.

O gittikten çok sonra bile yüzümde aptalca bir gülümsemeyle yatıyor ve birlikte geçirdiğimiz büyülü hafta sonunun her anını yeniden yaşıyorum. Bana hayatımın en güzel zamanını yaşattı ve kelimelerle ifade edilemeyecek kadar değerli hissettirdi.

Onun için özel bir şey yapmak istiyorum. Romantik ve unutulmaz bir şey. Ama parmağını şıklatarak dünyayı satın alabilen bir milyardere ne verebilirsiniz ki? Onu pahalı hediyelerle ve egzotik tatillerle şımartacak param yok. Onun için özel müzik performansları ayarlayacak bağlantılarım yok.

Neyse ki Gunner'a minnettarlığımı göstermek için bir servete ya da doğru bağlantılara ihtiyacım yok. Ona verebileceğim en iyi hediye kalbimden gelmeli ve ben tam olarak ne olduğunu biliyorum-

Düşüncelerim, adamın kravatını çekerek kapıdan içeri girmesiyle bölünüyor.

"Dönmüşsün." Şaşkınlıkla doğruldum. "Burada ne işin var?"

Bana karanlık ve yırtıcı bir bakış gönderiyor. "Seni yatağымda çıplak, sıcak ve tatlı bir şekilde yatarken düşünmeden edemiyorum."

Gülüyorum. "Sen ciddi misin?"

"Lanet bir kalp krizi gibi." Ayakkabılarını çıkarıyor ve gömleğini yırtarak açıyor, düğmeleri etrafa saçılıyor. "Geri dönmek zorunda kalmadan önce ilk trafik ışığına kadar geldim."

Yüzündeki saf şehvetten karnım titriyor. "Toplantın ne olacak?"

"Birkaç saatim var." Gözleri benimkilere kilitlenmişken kemerini çözdü ve pantolonunu açarak sertleşmiş sikini serbest bıraktı. Sonra neredeyse üstüme atlıyor, ağzını ağzıma yapııştırıyor ve nefes nefese kahkahalarımı iniltiye dönüştürüyor.

GUNNER İKİNCİ KEZ AYRILDIKTAN SONRA, duş almak ve saçımı yıkamak için kalkıyorum. Dün gece eve geç döndüğümüz için biraz jet-lag olmuş durumdayım ve birkaç saat daha dinlenebilirim. Ama yapacak işlerim var, o yüzden uyku beklemek zorunda.

Saçlarımın kurumasına izin verdikten sonra giyiniyorum ve kendime bir fincan kahve yapmak için mutfığa gidiyorum. Ortadaki adada otururken telefonumun zil sesi çalıyor. Kız kardeşim arıyor.

Hoparlör düğmesine basıp "Hey, sen" diye cevap veriyorum.

"Vay anasını!" Yüksek sesli çığlığı odayı dolduruyor. "TMZ'de senin ve Gunner'ın fotoğrafları var!"

Neredeyse kahve fincanımı düşürüyordum. "Ne?"

"Az önce senin ve patronunla sevgilinin Hawaii'de kumsalda oynasırken çekilmiş fotoğraflarını gördüm!"

Nefesim kesiliyor, inanamayarak telefonuma bakıyorum. "Lütfen bana şaka yaptığını söyle." "Böyle bir konuda şaka yapacağımı mı sanıyorsun?"

Yapmazdı. Milyon yıl geçse bile.

"Ama ... onun özel plajındaydık," diyorum zayıf bir sesle. "TMZ fotoğrafları nasıl aldı?"

"Alo? Helikopterleri hiç duydun mu? Drone?" Ember saflığıma gülüyor. "Hawaii'ye gideceğini bana söylemediğine inanamıyorum!"

"Bilmiyordum. Sürpriz oldu ve o beni uçağına bindirmeden önce hazırlanmak için sadece iki saatim vardı."

"Aman Tanrım, Marlowe," diye nefes alıyor Ember. "Bu çok romantik!"

"Öyleydi. Her dakikası." Şimdi gülümsüyorum, enfes anılar bedenimi yeniden ısıtıyor.

"Makalede Austin Senfonisi'ni sizin için konser vermesi için getirttiği yazıyor. Bu doğru mu?"

Gülümsemem yumuşuyor. "Öyle yaptı. Harika bir sürpriz oldu."

"Şaka yapmıyorum," diyor Ember hülyalı bir iç çekişle. "Az önce duyduğun gümbürtü benim bayılıp yere düşmemdi."

Gülüyorum, saçımı kulağımanın arkasına sıkıştırıyorum.

"O çok muhteşem, Mar. Adamına şehvet duymak istemem ama o mayoların içindeki görüntüsü ağzımın suyunu akıttı. Vay canına, o parçalanmış karın kasları ve etli kalçalar. Onun yanında kıyafetlerini nasıl çıkarıyorsun?"

Sırıyorum. "Öyle olduğumu kim söyledi?"

Ember hınzırca güler. "Seni yaramaz kız. Annem sen ve Gunner'ı öğrenene kadar bekle. Aklını kaçırarak. Muhtemelen Nora Teyze'yi ve tanıdığı herkesi arayıp kızının bir milyarderini tavlamaıyla övünecek."

Kaşlarımı çattım. "Umarım öyle değildir."

Tam bu sırada telefonum başka bir aramayla çalışıyor. Ekrana bir bakış, haberin annemize ulaştığını doğruluyor. *Harika. Sadece harika.*

"Artık ünlü bir gönülçelenle çıkıyorsun, paparazziler seni her yerde takip edecek." Ember'ın sesinde sempatik bir sırıtma var. "Tebrikler. Resmen geldin."

"Nereye varmış?" Homurdanıyorum. "Cehenneme mi?"

Ember gülüyor. "Hafta sonunu cennette geçirmişken nasıl cehennemden bahsedebiliyorsun? Cennette bulutların üzerindeymiş gibi görünüyordun."

resimler. Seni hiç bu kadar mutlu ve kaygısız gördüğümü sanmıyorum." Sesi sakinleşiyor. "Ona aşıksın, değil mi?"

Boğazım düğümleniyor. "Tabii ki öyleyim," diye şaka yapmaya çalışıyorum. "Beni Hawaii'ye götüren *herkese* aşık olurum."

Ember gülmüyor. İçimi görebiliyor.

Kurumuş boğazımı ıslatmak için kahvemden bir yudum alıyorum. Annemiz bir mesajla takip ediyor, ama görmezden geliyorum.

Ember yumuşak bir sesle, "Senin hakkında oldukça ciddi düşünüyor olmalı," diyor. Kalp atışlarım iki katına çıkıyor. "Neden böyle söylüyorsun?"

"Yani, seni *Hawai*'ye götürdü."

"Bu hiçbir şeyi kanıtlamaz. Ünlü çiftlerin bir gün yatta öpüşüp ertesi hafta dramatik bir şekilde ayrıldıklarını kaç kez gördük?"

"Doğru," diye kabul ediyor Ember. "Ünlü çiftlerin vefasızlığı herkesin malumu. Ama Gunner farklı görünüyor. Google'da arattığımda, yatında bikini giymiş süper modellerle oynasırken çekilmiş fotoğraflarını görmedim. Kardeşi, evet. Ama o değil."

"Çünkü o nadiren tatile çıkan çılgın bir işkolik." "Demek istediğim tam olarak bu! Tropik adalarda gezip tozmasıyla tanınmazdı.

Ta ki *sen* onun hayatına girene kadar. Bunun ne kadar büyük bir mesele olduğunu göremiyor musun?"

Sertçe yutkunuyorum ve gözlerimi kapatıyorum, midemin çıldırmamasını diliyorum.

"Ne düşündüğünü biliyorum," diyor Ember daha yumuşak bir ses tonuyla. "Gunner konusunda umutlanmak istemiyorsun çünkü kalbini kıracağından korkuyorsun. Babam öldüğünden beri hayatın boyunca diğer ayakkabının düşmesini bekliyorsun."

"Bu doğru değil," diyorum ama inkarım boşa çıkıyor. Gerçek şu ki, erkeklerle arama o kadar uzun zamandır mesafe koyuyorum ki, bu artık ikinci doğam haline geldi. Gunner, babamı kaybettiğimden beri kalbime yaklaşmasına izin verdiğim ilk erkek. Bu hem korkutucu hem de kesinlikle doğru bir his.

"Kalbini korumak anlaşılabilir bir şey. Hatta akıllıca." Ember homurdanıyor. "Tanrı biliyor ya, benim flört geçmişimin de kanıtladığı gibi, dışarıda bir sürü kaybeden var." "Benim geçmişim de pek parlak değil," diyorum alaycı bir ifadeyle. "Daha yeni bir

üç yıllık bir avantaj."

Kıkırdıyor.

Kahve fincanımı avuçlarımla arasında tutuyorum. "Gunner'a olan hislerim konusunda haklısın. O tanıdığım en harika adam. Aramızdaki

ilişkiye rağmen

"O gece barda yollarımızın kesişmesine sevindim."

"Vay canına." Ember'ın sesi hayrete düşmüş gibi. "Çok sert düştün, değil mi?"

"Sırılsıklam aşığım," diye yenilgiyi kabul ediyorum. "Onunla birlikte olmak istiyorum. Sadece Sonsuza kadar birlikte olacak biri mi bilmiyorum."

"Şey, bunun tek bir yolu var - Kahretsin, gitmeliyim," diye aniden ağzından geçiriyor Ember. "Sorun ne?"

"Patronum geliyor ve benim de bir evrak üzerinde çalışıyor olmam gerekiyor. Bu konuşmaya devam etmek ve romantik kaçamağınızın detaylarını almak için sizi daha sonra arayacağım." Öpüşme sesleri çıkarıyor ve telefonu kapatıyor.

Kahvemi yudumlarken annemin mesajını okumak için telefonun ekranına dokunuyorum: **Hayatım! Sen ve Gunner Ransom için çok heyecanlıyım! Birlikte muhteşem görünüyorsunuz. Bikininin içinde bile iyi görünüyorsun - karnını daha da düzleştirmek için o karbonhidratları kesmeye devam et! Artık Gunner'la resmen çıktığına göre, onunla tanışmak için sabırsızlanıyorum. Takvimlerimizi kontrol edelim ve bir tarih belirleyelim!**

Başımı tezgâha koyup inliyorum. Caroline Somerset benim ölümüm olacak, yemin ederim.

Kapı aniden çaldığında, onu kapının eşiğinde Louis Vuitton bavullarıyla beklerken bulmaktan korkuyorum.

Nemli saçlarımı tepeden topuz yaparak kapıya bakmak için mutfaktan çıkıyorum.

Kendimi Gunner'ın eski nişanlısıyla yüz yüze bulduğumda donup kalıyorum. Annemi tercih ederdim ve bu çok şey ifade ediyor.

Buz gibi sarışın güneş gözlüklerini indirip beni aşağı yukarı süzüyor, kırmızı dudakları alaycı bir ifadeyle kıvrılıyor. "Güzel bronzlaşmışsın."

Rahatsızca yutkunuyorum. "Bay Ransom değil-"

"*Bay Ransom?*" diye alay ediyor. "Dizlerinin üzerine çöküp sikini emerken ona böyle mi sesleniyorsun?"

Yüzüm alev alev yanıyor. Söyleyecek söz bulamıyorum.

Laurene sırıtıyor. "En azından nişanlımı becerdiğini inkar ederek zekama hakaret etmedin."

Kaşlarımı çatıyorum. "O sen değil-"

"Her neyse, buraya onun için gelmedim." Beni iterek evin içine girdi, topukları mermer zemine sertçe vurarak kalenin kraliçesi gibi kasıla kasıla koridorda ilerliyordu.

Onu takip etmekten başka seçeneğim yok.

Sarı saçları kusursuz bir şekilde kesilmiş ve röflelenmiş, altın ipek teller gibi parlıyor. Muhtemelen beş yıllık üniversite harcımdan daha pahalıya mal olan tasarım bir kılıf elbise giyiyor. Yüksek bir çift Manolos mükemmel tonlu baldırlarını vurguluyor ve dirseğinden elmas işlemeli fuşya Birkin sarkıyor.

Oturma odasına giriyor ve bana saldırmadan önce avının etrafında daireler çizen bir köpekbalığını hatırlatırcasına yavaşça yürüyor. "Kauai nasıldı?"

"İnanılmazdı," diyorum sessizce. "Ama eminim detayları duymak istemezsin."

"Oh, lütfen," diyor küçümseyici bir homurtuyla. "Seni hafta sonu için Hawaii'ye götürmesi umurumda mı sanıyorsun?"

"Umurunda olmasaydı burada olmazdın."

"Umurumda *değil*," diye tersliyor.

Mükemmel yüzüne bakıyorum, düşmanlığının altındaki incinmişliği görüyorum. "Seni hiç götürmedi, değil mi?" Anlayarak söylüyorum. "Altı aydır nişanlıydınız ve sizi Hawaii'deki evine hiç götürmedi."

Bana öyle sert bir bakış fırlatıyor ki tuzdan bir sütuna dönüşmemem bir mucize. "Beni bir yere götürmesi için ona ihtiyacım yok," diye öfkeyle tıslıyor. "Tüm dünyayı gezdim, kraliyet saraylarında kaldım, film yıldızlarıyla parti yaptım. Senin aksine, ben çok zenginim ve kendi lanet tatillerimi karşılayabiliyorum."

Hiçbir şey söylemiyorum, bu da onu daha da kızdırıyor gibi görünüyor.

"Ailesinin bana bayıldığını söyledi mi?" Parmağını mermer şömine rafında gezdirerek toz olup olmadığını kontrol ediyor. "Onları Dallas'ta her ziyaret ettiğimizde, büyükanne ve büyükbabası bana yaltaklanıyor ve annesiyle birlikte alışveriş gezilerine çıkıyor ve masaj yaptırıyoruz. Çok fazla ortak noktamız var, bu yüzden her zaman konuşacak çok şeyimiz oluyor. Bu harika bir şey."

Yutkunuyorum, midemde iğrenç bir düğüm hissediyorum.

"Gunner'ın ailesi benim onun için mükemmel olduğumu düşünüyor. Ve haklılar da," diyor Laurene kendini beğenmiş bir gülümsemeye. "*Ben* onun ait olduğu türden bir kadını. Çelik Şehri ABD'den gelen basit bir hödük değil."

Sözleri sinirime dokunuyor ama bunu görmesine izin vermeyi reddediyorum. "Gunner için bu kadar mükemmel olsaydın, hala onunla birlikte olurdun. Ama değilsin." Duraksama. "Öyleyim."

Sert ve kesik bir kahkaha patlatıyor. "Aptal küçük kız. Gerçekten sana bağlanacağını mı düşünüyorsun? Parmağına yüzük takacağını mı? Sen onun için bir oyalamadan başka bir şey değilsin. Kullanışlı bir kış parçası.

Seni asla ciddiye almayacak. Benimle birlikte olmamasının tek nedeni benim ondan ayrılmış olmam, tersi değil." Bana küçümseyici bir bakış atıyor ve ürpertici bir memnuniyetle gülümsüyor. "Gunner beni seviyor. Bana evlenme teklif etti çünkü hayatının geri kalanını benimle geçirmek istiyor. Ona ne kadar oral seks yaparsan yap, onun kalbinde asla ama asla benim yerimi alamayacaksın."

Sözleri karşısında irkildim. Yanağıma atacağı sert bir tokat daha az acıtabilirdi. "Uğradığın için sağ ol," diye zorluyorum kelimeleri.

"Her ne kadar

küçük sohbetimizden keyif alıyorum, yapacak çok daha iyi işlerim var."

"Ne gibi?" diye alaycı bir şekilde sorar. "Gunner'ın iç çamaşırlarını yıkaman mı gerekiyor? Tuvaletini fırçalaman? Kuru temizlemecisine mi bırakacaksın? Malikânenin lorduyla evcilik oynamak seni onun karısı gibi mi hissettiriyor?"

Çenemi kaldırıp yüzüne bakıyorum. "Magazin fotoğraflarından etkilenip buraya gelme ihtiyacı duyduğun için üzgünüm, ne için? Beni aşağılamak için mi? Gözümü korkutmak için mi? Tehdit etmek için mi? Tam olarak ne elde etmeyi umuyordun?"

Gözlerinde kötü niyetli bir parıltıyla bana doğru yürüdü. "Sana bir konuda ipucu vereyim. Gunner A tipi bir kişiliktir. İliklerine kadar çalışır ve seksi stres giderici olarak kullanır. Şu anda sen de bu amaca hizmet ediyorsun. Ama genç vücudun ve daracık amcığın onu sonsuza dek tatmin etmeyecek. Çeşitlilik isteyen doymak bilmez bir iştahı var. Senden sıkıldığında -ki sıkılacak- seni gönderecek."

Soğukkanlı bir gülümseme takındım. "Bu durumda, yapabiliyorken onun tadını çıkarsam iyi olur. Belki gerçekten şanslıysam, bana gerçekten aşık olabilir. Daha çılgınca şeyler de oldu, değil mi?"

Laurene'in gözleri kısılır ve bir anlığına kendine güveni sarsılır, yüz hatlarında şüphe belirir.

Kollarımı kavuşturmuş, gergin bir şekilde bekliyorum.

Yüzüme doğru eğildi. "Kendini fazla beğenme, neşeli hizmetçi Marlowe. Son kullanma tarihin düşündüğünden daha erken geliyor." El çantasını dirseğinin kıvrımına sıkıştırıyor, güneş gözlüklerini takıyor ve bana sırtıyor. "Tik tak, sürtük."

Ben cevap veremedim, yanımdan geçip kapıdan çıktı.

Yirmi Sekizinci Bölüm

MARLOWE

TLAURENE İLE YAPTIĞI ÇİRKİN TARTIŞMA günün geri kalanında beni korkutuyor.

Ne kadar aklımdan çıkarmaya çalışsam da, söylediği nefret dolu şeyleri tekrar tekrar hatırlamaktan kendimi alamıyorum. Kin ve kıskançlıkla hareket ettiğini biliyorum, ancak sözlerinin arkasında güvensizliğimi artırmaya yetecek kadar gerçek vardı.

Gunner ona evlenme teklif *etti*. Yani bir noktada onu sevmiş olmalı. Belki hala seviyordur. Belki de beni sadece bir ribaunt olarak kullanıyordur. Belki de ona geri dönmeye hazır olduğunda ya da yeni birini bulduğunda beni bir kenara atacak. Doyumsuz seks dürtüsü konusunda kesinlikle yanılmıyordu. Sapıkça eğilimleri göz önüne alındığında, onu tatmin etmek imkansız olabilir.

O öğleden sonra kampüse giderken bu tedirgin edici beklentiler içimi karartıyor. Danışmanımla yaptığım görüşmede, akademik sicilimin yansıttığından daha dağınık görünüyorum. Derse girdiğimde, düşüncelerime o kadar dalmışım ki, yerime otururken beni takip eden fısıltıları ve bakışları fark etmiyorum bile.

Ders başladıktan kısa bir süre sonra profesör sürpriz bir konuk konuşmacımız olduğunu duyurdu. Bu kişi, müzisyenlerin bağlantı kurup müzik yaratmaları için dijital bir iş istasyonu geliştirmesiyle tanınan Digitistic şirketinin kurucusu ve CEO'su Harlan Pierce.

Austin'de önemli biri sayılır. Otuzlu yaşlarının başında, çekici, pahalı bir şekilde kesilmiş sarı saçları, gri gözleri ve yontulmuş sakalı var. Indie grubu tişörtünün üzerine koyu renk bir blazer ceket, yırtık kot pantolon ve eski spor ayakkabılar giyiyor. Görünüşüyle ilgili bir şey biraz zorlama gibi görünüyor, sanki sadece hipster CEO rolünü oynuyor. Söylentilere göre şirketin arkasındaki beyin o değil, beynin arkasındaki para o.

Sunumu sırasında müzik endüstrisini dönüştüren ekonomik ve teknolojik çalkantıları tartışıyor. Şirketinin yenilikçi iş modelini tanıtıyor ve birlikte çalıştığı Grammy ödüllü birkaç sanatçının adını anıyor. İlgi çekici bir konuşmacı ve kötü ruh halime rağmen dikkatimi çekmeyi başarıyor. Hatta Digitistic'in müzik geçmişi olan stajyerleri işe aldığını duyurduğunda biraz heyecanlandım.

Dersi biter bitmez sırt çantamı alıp onunla konuşmak için sıraya giren öğrenci kalabalığına katılıyorum.

Ben sıramı beklerken arkamdan bir ses heyecanla "Sen Gunner Ransom'ın kız arkadaşı değil misin?" diye soruyor.

Omzumun üzerinden baktığımda uzun boylu, güzel bir Latin'in bana sırtıttığını görüyorum.

"TMZ'de senin ve Gunner'ın fotoğraflarını gördüm. Aman Tanrım, çok şanslısın!" Elini uzattı. "Valeria."

Elini sıktım. "Marlowe."

"Evet. Makalede sana öyle diyorlardı, *taze yüzlü kız* ve *milyarderin bebeği* ile birlikte." Sırıttığı o kadar bulaşıcı ki, yanaklarımı yakan utanç verici sıcaklığa rağmen kendimi gülümserken buluyorum. "Peki Gunner nasıl biri? Makalede anlatıldığı kadar romantik biri mi? Gerçekten senin için özel bir konser ayarladı mı?"

Ummm . . .

Yüz ifadem karşısında gülüyor. "Bana aldırmayın. Sadece meraklı davranıyorum. Çalışma arkadaşı olmak ister misin?"

Gülümsüyorum. "Elbette."

Telefon numaralarımızı değiştik ve Cuma günü öğle yemeğinde buluşmak için plan yaptık.

Konuşma sırası Harlan Pierce'a geldiğinde, bana tanıyormuş gibi bakıyor. "Seni tanımıyor muyum?"

Yine mi? "Um, sanmıyorum-"

Sanki adım hatırlamaya çalışıyormuş gibi parmaklarını şıklatıyor. "Doğru ya. Sen piyanist kızsın."

"Piyanist kız mı?" Boş boş tekrarlıyorum.

Sırıttıyor. "Tanıdıklarımın biri piyano çaldığınız bir akşam yemeğine katıldı. Performansınızı kaydetmiş ve videoyu benimle paylaştı. Oldukça yeteneklisin."

"Teşekkür ederim." Gülümsedim ve elimi uzattım. "Marlowe Somerset."

"Tanıştığımıza sevindim Marlowe," diyor elimi sıkarken. "Ne okuyorsun?"

"Bilgi Çalışmaları. Müzik kütüphanecisi olmak istiyorum."

"Mükemmel." Gülümsemesi sıcak ve dostça. "Daha fazlasını duymak isterim. Ve belki de geliştirmekte olduğumuz yeni bir yayın uygulaması hakkındaki görüşlerinizi paylaşabilirsiniz. Bir kahve içmek ister misin?"

Kafamın içinde Gunner'ın sesini duyuyorum. *Artık başka erkeklerle çıkmak yok.*

Harlan kıkırdar. "Özür dilerim. Seni zor durumda bırakmak istememiştim. Sanırım önce bir erkek arkadaşın olup olmadığını sormalıydım."

"Hayır, sorun değil," diye onu temin ediyorum. "Kahve içmeyi ve yeni uygulamanız hakkında konuşmayı çok isterim." *Gunner, erkek olan potansiyel işverenlerle bağlantı kurmama itiraz edemez herhalde?*

Harlan'ın gri gözleri parıldıyor. "Başını belaya sokmak istemem. Neden benimle dışarı gelmiyorsun, böylece biraz daha konuşabiliriz? Eğer yeterince zararsız görünüyorsam, kahve konusunu görüşebiliriz."

Gülümsüyorum. "Kulağa hoş geliyor."

Yirmi dakika sonra sınıftan birlikte çıkarken Harlan, "Teksaslı değilsin, değil mi?" dedi.

"Hayır. Pittsburgh."

"Huh. Ben Orta Batı'yı tahmin ederdim." Bana düşünceli bir bakış attı. "Bazıları Pittsburgh'un Doğu Yakası'ndan çok Orta Batı havasına sahip olduğunu iddia edebilir."

"Bazıları olabilir," diye kabul ediyorum. "Neden Orta Batı'dan geldiğimi düşündünüz?"

"Genellikle Ortabatılılarla ilişkilendirdiğim doğal, sağlıklı bir çekiciliğiniz var."

Gülümsüyorum. "Bunu bir iltifat olarak kabul ediyorum."

"Yapmalısın." Göz kırptıyor ve benimle flört edip etmediğini merak ediyorum.

Binadan çıktığımızda Gunner'ı kaldırımın kenarında durmuş iki profesörle konuşurken görünce şaşıyorum. Gülümsüyor ve başını sallıyor, bir elini cebine sokmuş, zahmetsizce erkeksi bir şekilde.

Beni Harlan'la yürürken gördüğünde, yüz ifadesi gözle görülür şekilde karardı.

Kahretsin. Umarım kıskanç erkek arkadaş numarası yapmaz.

Konuşmasını bitiriyor, profesörlerle el sıkışıyor ve omuz tokatlaşıyor. Onlar uzaklaşırken gözleri benimkilere takılıyor.

Kalbim çarpmaya başladı.

O daha bir adım atamadan, iki kız yaklaşıp ondan imza ister. Kibarca tişörtlerini imzalıyor ve onlarla bir selfie çekiyor. Onlar heyecanla kıkırdarak uzaklaşırken, o bana ve Harlan'a doğru yöneliyor. Pek mutlu görünmüyordu.

Sertçe yutkunuyorum, ağzım kuruyor. "Gunner, bu-"

"Tanışmıştık."

Sesindeki katıksız düşmanlık karşısında ürperdiğimi hissediyorum.

Harlan belli belirsiz sırtarak, "Gerçekten de öyle," diyor. "Gunner ve ben çok eskiden tanışırız." "Gerçekten mi?" Şaşırarak söylüyorum.

İki adam birbirlerine bakarak beni görmezden geliyorlar.

Gergin bekleyişlerini bozmak için sinirli bir şekilde boğazımı temizliyorum. "Bay Pierce misafir öğretim üyemizdi-"

"Bana Harlan diyebilirsin," diyor hoşgörülü bir gülümsemeyle. "Gunner'dan sadece bir yaş büyüğüm."

Ben cevap veremedim Gunner bir kolunu belime dolayarak beni yanına çekiyor. Bu hareket açıkça sahipleniciydi. Tehlikeli.

Bu durum Harlan'ın gözünden kaçmaz ve Gunner'a dikkatle gülümser. "Marlowe'un akşam yemeğinizde piyano çaldığı bir video gördüm. Oldukça yetenekli."

"Evet, öyle," diye onaylıyor Gunner.

"Sizin"-Harlan küçümseyerek duraklıyor-"hizmetçiniz" olarak çalışmak için fazla yetenekli.

Isı yüzüme hücum ediyor. *Bu da ne böyle?*

"İnanın bana," diyor Gunner eşit bir şekilde, "böylesine nadir bir mücevher bulduğum için ne kadar şanslı olduğumu biliyorum."

"Gerçekten de nadir bulunan bir mücevher." Harlan bana komplocu bir gülümseme verdi. "Seni hafife almasına izin verme."

Garip bir kakhaha atmaya zorladım.

Gunner'ın eli belimi kavlıyor, sonra sırtımdan yukarı kayarak beni daha da yanına çekiyor. Ona baktığımda sertçe, "Benimle eve geliyorsun," dedi.

"Peki ya Range-"

"Alması için birini göndereceğim."

Harlan bizi hafif bir eğlenceyle izliyor. "Sanırım kahveyi ertelemem gerekecek." Ceketinin cebinden bir kartvizit çıkarıp bana uzattı. "Staj fırsatını konuşmak için bir ara beni ara."

"Um, tamam." Gülümsemeyi başarıyorum. "Teşekkür ederim."

Gunner düpedüz cinayete meyilli görünüyor. "Gidelim," diye homurdanıyor ve üst kolumu kavıyor. Tescilli temas karşısında irkiliyorum ama direnmiyorum.

Beni kaldırımda bekleyen arabaya doğru götürürken Harlan ona sesleniyor: "Annene benden selam söyle."

Gunner olduğu yerde donup kalır.

Ben şaşkınlıkla izlerken, Harlan'a doğru koşuyor ve gömleğinin önünden tutarak adamı kendisine doğru çekiyor, böylece tam yüzüne geliyor. Harlan'ın gözlerini korku bürüyor ve boğazı sert bir yutkunmayla düğümleniyor.

Gunner tutuşunu sıkılaştırıyor, Harlan'ın gözlerine tehditkâr bir şekilde bakarken burunları neredeyse birbirine değiyor. Çok daha iri ve uzun boylu, zorlukla dizginlenmiş bir şiddetle kaynıyor. Onun bu yönünü gördüğüm için şaşkınlıktan titremekten kendimi alamıyorum.

"Gunner," diye sesleniyorum titrek bir sesle. "Hadi eve gidelim."

"İyi fikir." Belirgin tedirginliğine rağmen Harlan gülümsemeyi başarıyor. "Üniversitenin en ünlü mezununun olay çıkarmasına izin veremeyiz, değil mi?"

Gunner'ın gözleri ölümcül bir uyarıyla kısılr. Tüyleri diken diken eden bir anın ardından Harlan'ı serbest bırakır, onu öyle sert iter ki Harlan birkaç adım geriye sendeler ve neredeyse düşer.

Gunner dönüp bana doğru gelmeden önce onu küçümseyen bir bakışla süzüyor. Eliyle dirseğimi kavrayarak, beni Trace'in sanki patronunun diğer erkekleri hırpalamasını izlemek her gün olan bir şeymiş gibi vurdumduymaz bir ifadeyle durduğu arabaya doğru yönlendiriyor.

Bizim için arka kapıyı açtığı anda, Gunner beni arka koltuğa itiyor ve arkamdan içeri doluyor.

Ona doğru dönüyorum, başım dönüyor. "Az önce ne oldu?"

Harlan'ın kartvizitini elimden kapıyor, parçalara ayırıyor ve araba hareket ederken camdan dışarı atıyor.

Şaşkınlıkla ona bakıyorum. "Harlan'la aranızda neler oluyor?"

Öfke çenesini titretiyor. "Ondan uzak dur."

"Neden?"

"Onu sana yakın bir yerde istemiyorum." Kelimeleri gıcırdatarak söylüyor. "Bu konuda bana karşı gelme."

Alçak sesle yapılan uyarı içimi ürpertiyor. Başımı sallıyorum, nefesim kesiliyor ve kafam karışıyor. "Anlamıyorum Gunner. Neden onunla böyle bir sorunun var?"

"O ruhsuz bir piç kurusu. Bilmeniz gereken tek şey bu."

"O ne yaptı? Ve annen hakkındaki yorumu seni neden kızdırdı?"

"Bunun için endişelenme."

"*Ciddi misin?* Az önce sizin destansı sidik yarışmanızın ortasında kaldım! Bana staj teklif ederse, onu geri çevirmeden önce aranızdaki husumetin nedenini bilmeyi hak etmiyor muyum sence?"

Gunner çenesini sıkıyor ve hiçbir şey söylemiyor. İçinde kaynayan şiddet aramızdaki havayı titreştiriyor.

"Peki. Kendine sakla," diye homurdanıyorum, kollarımı kavuşturarak. "Sadece beni lanet olası kan davanda bir piyon olarak kullanma."

Yüz ifadesi sertleşerek ters ters bakıyor. "Seni kullanmak isteyen tek kişi Harlan."

"Neden beni kullansın ki?" Hararetle meydan okuyorum.

"Saf olma," diye homurdanıyor Gunner. "Benim için çalışıyorsun ve belli ki ilişkimizi biliyor. Bana ulaşmak için seni seve seve kullanacaktır."

"Neden her şey seninle ilgili olmak zorunda?" Öfkeyle karşı çıkıyorum. "Beni gerçekten yetenekli bulduğu ve potansiyelim olduğunu düşündüğü hiç aklına geldi mi?"

"Eminim öyledir. Ama bana zarar vermek için seni kullanabilirse, çok daha iyi olur. Ona bu şansı vermeyeceğim."

"Öyleyse aranızda ne olduğunu anlat bana," diye yarı yalvarıyorum. Bana sadece sert bir bakış atıyor.

Hayal kırıklığı içinde başımı sallıyorum. "Eminim Harlan'dan nefret etmek için iyi bir nedenin vardır ve bu her neyse, senin tarafında olacağımı biliyorsun. Ama lütfen kariyer hedeflerim olduğunu anla Gunner. Senin için çalışmaktan ne kadar keyif alsam da sonsuza kadar hizmetçin olamam."

Kaşlarını çatıyor. "Harlan'a ihtiyacın yok. Sana istediğin her lanet işi bulabilirim."

"Benim için ipleri senin çekmeni istemiyorum! Eğer bir iş kendi değerlerimle alamıyorsam, o iş bana göre değildir."

Yanağındaki bir kas seğiriyor. "Harlan için çalışmak istemezsin. Güven bana." Pencereden dışarı bakmak için arkasını dönüyor ve konuşmamıza bir son veriyor.

Eve dönüş yolunun geri kalanında fokurdayan bir sessizlik içinde oturduk. Evin önüne geldiğimizde zil sesi çalmaya başladı. Ekranı kontrol etmek için telefonu cebinden çıkardığında, arayanın adını bir an için görebiliyorum.

Laurene.

Kanım kaynıyor. Araba durur durmaz sırt çantamı kaptığım gibi kapıdan dışarı fırlıyorum.

Gunner hemen peşimde, ben ön merdivenlere ulaşmadan kolumu tutuyor. "Marlowe-"

Öfkeyle etrafımda dönüyorum. "Sen lanet olası bir ikiyüzlüsün!" Kaşlarını çatıyor. "Nasıl ikiyüzlü oluyorum?"

"Başka erkeklerle *konusursam* çılgına dönüyorsun! Yine de şirret eski sevgilinin ev ziyaretleri yapmasını sorun etmemem gerekiyor!"

Kaşları birbirine çarptı. "Sen neden bahsediyorsun?" "Laurene bu sabah sen gittikten sonra eve geldi." "Ne?"

"Sana söylemedi mi? Oh, güzel bir sohbet ettik," diye alay ediyorum acı bir alaycılıkla. "Bana ailenin ona nasıl taptığını, annenle nasıl kanka olduklarını, birlikte alışverişe çıktıklarını ve spa günleri yaptıklarını anlattı. Ayrıca her an kurtulabileceğin kullanışlı bir kış parçasından başka bir şey olmadığını da neşeyle anlattı."

Gunner elini saçlarının arasından geçirir. "Lanet olsun."

Gözlerim yaşıyor. "Çok aydınlatıcıydı, özellikle de çeşitlilik isteyen doymak bilmez iştahınla ilgili kısım. *Bu* neyle ilgiliydi Gunner? Onu aldattın mı?"

"*Hayır.* Siktir." Sert bir nefes verdi. "Seni görmeye geldiğini bilmiyordum. Onunla konuşacağım."

"Belki de yapmamalısın," diye karşılık verdim. "Belki de beni uyararak bana bir iyilik yapmıştır."

Gözleri jilet inceliğinde yarıklara dönüşüyor. "Bu da ne demek şimdi?"

"Ben senin için neyim, Gunner?" Talep ediyorum. "Ben senin oynucağın mıyım? A

Daha genç ve ateşli bir şey gelene kadar kendini eğlendirebileceğin küçük bir oyuncak mı?"

Sertçe kaşlarını çatıyor. "Çılgınca konuşuyorsun." "Öyle miyim?"

"Evet," diye mırıldanıyor. "Öylesin."

"Peki burada ne yapıyoruz?" İkimizin arasında bir el hareketi yapıyorum. "İlişkimizi tanımlamak istemiyorsun ama ayrıcalık talep ediyorsun. İkisine birden sahip olamazsın."

"Her ikisini de elde etmeye çalışmıyorum."

"Kesinlikle öylesin," diye tıslayarak parmağımı göğsüne saplıyorum.

Alçak bir hırıltıyla elimi tutuyor ve beni kendisine doğru

çekiyor. Titrek bir nefes çekiyorum. "Bak-"

Başını eğdi ve ağzımı aldı. Sert. Öfkeli. Sahiplenici.

Dili dudaklarımı ayırıp cesurca içeri girerken kırık bir inilti kaçıyor içimden. Ağzımın her köşesini okşarken parmaklarım gömleğinin ön kısmına kıvrılıyor, beni tüketmekle tehdit eden kavurucu zevkin kadife kirpikleri.

Ona karşı titriyorum, öpücüğündeki talepkâr sahiplenmeden dolayı duyularım sarsılıyor. Kıçımı avuçlayıp beni bedenine doğru kaldırdığında, nihayet nefes nefese ondan uzaklaşacak gücü toplayabiliyorum.

Bana bakıyor, gözleri biraz vahşi. "Marlowe-" "Lütfen yapma," diyorum sesim çatlayarak.

"Ne yapmayayım?"

"Beni seksle manipüle etme. Seninle dürüst bir konuşma yapmaya çalışırken olmaz."

"Kahretsin, Marlowe, benden ne istiyorsun?" diye homurdanıyor, başımı ellerinin arasında tutuyor. "Biz karşılıklı olarak tatmin edici bir ilişkinin tadını çıkaran iki yetişkiniz. İlişki durumumuzu sosyal medyada yayınlamak için şirin etiketlere ihtiyacımız yok. Eğer aradığın buysa, sana biraz büyümeni öneririm."

Sözleri kalbimi bir bıçak gibi kesiyor. Ondan uzaklaşıyorum, gözyaşlarım gözlerimi yakıyor.

Hayal kırıklığı çenesini sıkıyor. "Bebeğim-"

Titreyen elimi kaldırdım. "Bu hafta sonu harika vakit geçirdim ve bunun için sana gerçekten teşekkür ederim. Ama bundan sonra aramızdaki ilişkiyi platonik olarak sürdürsek iyi olur."

"*Ciddi misin lan sen?*" diye hırlıyor, muhteşem bir öfkeyle. "Aramızda platonik hiçbir şey yok, hiç olmadı. Tanıştığımız andan itibaren, daha önce hiç hissetmediğim bir çaresizlikle birbirimizi becermek istedik. Hayatımız buna bağlı olsa bile platonik olamayız."

Kalbim boğazıma düğümleniyor ama sesimi sabit tutmayı başarıyorum. "Seninle yatmak hafife aldığım bir şey değildi. Benim için her şey demekti. Ama bu yeterli değil Gunner. Ben varım ve senin de aynı şeyi hissettiğini bilmem gerek. Ama tek istediğin sıradan bir kaçamaksa, bunu bana hemen söyle ki birbirimizin zamanını boşa harcamayalım."

Başını bana doğru sallıyor, çenesi sıkıca kenetlenmiş. Ona ultimatoma veren son kadının sonu yalnız ve kalbi kırık oldu. Muhtemelen ben de aynı kaderi paylaşacağım.

"Seni incitmek istemiyorum," diyor sert bir sesle.

"Şimdi olması daha sonra olmasından iyidir." Gözlerimdeki yaşları görmeden önce arkamı dönüp merdivenleri hızla çıkıyorum ve kendimi eve bırakıyorum.

Takip etmediğinde, üst kattaki odama çıkıyorum ve kendimi içeri kilitliyorum. Ancak o zaman ağlamaya başlıyorum.

Yirmi Dokuzuncu Bölüm

GUNNER

AUSTIN COUNTRY CLUB, Austin Gölü kıyısında yer alan ve ikonik Pennybacker manzarasına sahip, şehrin en seçkin özel kulübüdür. Köprü.

Şirketimi kurduktan sonra, diğer şirket yöneticileriyle ağ kurmak ve ilişkilerimi geliştirmek için kulübe katıldım. Golf sahasında bilerek iş konuşmayarak onların saygısını kazandım. Anlaşmalar daha sonra, on dokuzuncu delikte içki içerken ya da özel av gezileri sırasında yapıldı.

Şehir kulübü aynı zamanda Laurene ile tanıştığım yerd. Onu ilk kez tenis kortunda gördüm, pembe tenis kıyafeti içinde mükemmel voleybol vuruşları yapan uzun bacaklı bir sarışındı. Aynı anda o da beni gördü ve dikkati o kadar dağıldı ki bir sonraki vuruşunu tamamen kaçırdı. Telaşlanmış ve utanmış bir şekilde, yoluma devam etmeden önce kıkırdamama neden olan kirli bir bakışla beni şişledi.

İki saat sonra, Laurene benimle yüzleştğinde antrenman sonrası soyunma odasından çıkıyordum. Tenis maçına mal olduğum için ona akşam yemeği borçlu olduğumu iddia etti. Güzeldi, kibirliydi ve benim zevkime göre fazla bakımlıydı. Ama onu şımarttım ve yedi ay sonra nişanlandık.

Marlowe'la kavgamdan on dakika sonra, kanım öfkeyle çarparak kulübün ana yemek salonuna girdim.

"İyi akşamlar Bay Ransom," diye selamlıyor şef garson beni kibirli bir gülümsemeyle. "Her zamanki yerinizde mi yemek yiyeceksiniz?"

"Hayır. Bayan Vandenberg'i arıyorum."

"Ah, evet, elbette. Bu taraftan, efendim."

Teras yemek katının hemen dışındaki özel bir odaya yönlendirildim. Ve işte orada, züppe arkadaş çevresiyle birlikte bir masada oturuyor.

Şok olmuş bakışlar ve skandal dolu soluklarla kapıdan hışımla giriyorum. Laurene ayağa fırladı. "Gunner-"

Masanın üzerinden sert bir bakış attım. "Çık dışarı."

Kadınlar yüzüme bir kez bakıyor ve tasarımcı etiketleri ve spreylere bronzlukları ile bir bulanıklık içinde kaçıyorlar.

Laurene kollarını kavuşturmuş, öfkeli bir şekilde orada durmaktadır.

"Gerçekten, Gunner, bana kaba davranmana gerek yok-"

"Marlowe ile konuştun."

Meydan okurcasına saçlarını geriye savuruyor.

"Yaptıysam ne olmuş?" Öfke beni ileri itiyor. "Buna hakkın yoktu."

"Her türlü hakkım vardı!" diye karşılık veriyor. "Hizmetçini beceriyor olman yeterince kötü, ama sonra gidip onu dünyanın önünde sergilemek zorunda kaldın ve şimdi herkes bana gülüyor!"

"Ondan uzak dur."

Ağzı şaşkınlıkla açık kalıyor. "Sen ciddi misin?"

"Çok ciddiym, diye homurdanıyorum, ona ulaşmak için masanın etrafından dolanıyorum. "Marlowe'dan uzak dur. Seni uyarıyorum."

"Buraya *bunu* söylemeye mi geldin?" diye bağıyor, öfkeli bir şekilde. "Tanrım, Gunner, beni aptal yerine koymaya mı çalışıyorsun? Gerçekten nişanlı olduğun kadın yerine hizmetçini Hawaii'ye nasıl götürebildin?"

Ona başımı salladım. "Biz ayrıldık, Laurene. İnsanlar ayrıldıktan sonra hayatlarına devam ederler-"

"GEÇMEDİM!" diye bağıyor, göğsünü göstererek. "Hayatıma devam etmedim, Gunner! Bunu nasıl yaparsın?"

"Birbirimiz için doğru kişi değildik," diyorum, sadece onun neredeyse histerisine karşı koymak için sesimi sakın tutarak. "İlişkimizi bitirerek ikimize de iyilik yaptın."

"Buna inanmıyorum." Bana yaralı bir bakış attı. "Bunları bana nasıl söylersin?"

"Çünkü gerçek bu." Doğrudan gözlerinin içine bakıyorum. "Sen benden ayrılmadan önce ilişkimizin yolunda gittiğini düşünüyordum. İkimizin de birbirimizden ihtiyacımız olanı aldığımızı sanıyordum. Ama yanılmışım ve bunu kabul edecek kadar da erkeğim. Belki de seninle daha fazla zaman geçirmeliydim. Belki seni iş dışı gezilere götürmeliydim. Ama dürüst olmak gerekirse Laurene, bunun senin için bu kadar önemli olduğunu düşünmemiştim. Büyürken ikimiz de çok seyahat ettik. On yaşımıza geldiğimizde gezegendeki neredeyse her ülkeyi ziyaret etmiştik. Bu deneyimleri hafife aldık, ne kadar ayrıcalıklı ve şanslı olduğumuzu gözden kaçırdık. Ama Marlowe ile durum farklı."

"Neden?" Laurene alay ediyor. "Hiç bir yere gitmemiş zavallı bir taşralı olduğu için mi?"

Hakarete kaşlarımı çatıyorum ama Marlowe'un kız gibi kahkahalarını, uçurumun tepesinde kendinden geçmiş bir şekilde dönmesini, her şeyi kavrarken yüzünde beliren ısıltılı merakı hatırlıyorum. Kulağa çok klişe gelebilir ama Kauai'yi onunla birlikte deneyimlemek kendimi yeniden doğmuş gibi hissettirdi. Sanki adayı ilk kez ziyaret ediyormuşum ve manzaraları onun gözünden görüyormuşum gibiydi. Bana iş yükümlülüklerini, son teslim tarihlerini, piyasa tahminlerini, bilançoları unutturdu. Onunla birlikte olmanın verdiği basit zevk dışında her şeyi unutturdu.

Henüz ondan vazgeçmeye hazır değilim. Hazır olacak mıyım bilmiyorum.

"Hadi bebeğim," diyor Laurene suratını asarak. "Kavga etmekten yoruldum. Aynı zaman geçirdik ve sen de biraz eğlendin. Şimdi sadece-"

"Hayır." Sesim onun sözlerini kesiyor. "Tekrar bir araya gelmeyeceğiz. Bitti artık."

Sanki ona vurmuşum gibi kafasını geriye atıyor ve bir an için gözleri sulanıyor. "Bitti mi? Öylece bitti mi?"

"Evet."

Odanın içinde dolaşüyor. "İlişkimizi tanıştığımız yerde bitirecek kadar zalim olduğuna inanamıyorum!"

"Acımasız olmaya çalışmıyorum ama kararımı kabul etmelisin," diyorum ona. "Marlowe'u taciz etmek fikrimi değiştirmeyecek. Bu sadece beni kızdırır ve inan bana bunu istemezsin."

Çirkin, kindar bir gülümseme dudaklarını büküyor. "Büyük bir hata yapıyorsun. Sen ve Marlowe'un hiçbir ortak yönünüz yok. Arkadaşların onu asla kabul etmeyecek, annen de öyle. İkimiz de Marlowe'un servet avcısı bir fahişe olduğunu düşünüyoruz ve ben de bundan emin olacağım-"

Başının arkasından tutup ağzımı kulağına götürüyorum. "Son kez söylüyorum, Marlowe'la konuşmanı istemiyorum. Yanına bile yaklaşma. Eğer kendini onunla aynı ortamda bulursan, ne yapıyorsan bırak ve binayı terk et. Yeterince açık anlatabildim mi?"

Yutkunduğunu hissediyorum. Sert.

"Onunla tekrar iletişime geçersen ciddi bir sorunumuz olacak. Anladığını belli etmek için başını sallama." Başını aşağı yukarı sallıyor.

Ona ters ters bakmak için geri çekiliyorum. "Sana karşı hep centilmen oldum. Beni pişman etme."

Yüzü geriliyor ve kızarıyor.

Onu bırakıyorum, topuğumun üzerinde dönüyorum ve kapıya yöneliyorum.

"Bu şekilde bitmemesi gerekiyordu!" diye huysuzca haykırıyor. "Senden ayrıldığımda, bunun sadece geçici olması gerekiyordu. Aklını başına toplaman ve sürünerek bana geri dönmen gerekiyordu. Başka biriyle tanışmaman gerekiyordu!"

Yavaşça dönüyorum ve başımı ona doğru sallıyorum. "Hadi ama tatlım. Benim ne zaman bir yere süründüğümü gördün ki?"

Yüzü buruşuyor ve gözünden bir damla yaş süzülüyor.

"Güle güle Laurene. Sana gerçekten en iyisini diliyorum." Döndüm ve uzaklaşmaya başladım.

"Onu seviyor musun?"

Sözleri beni durdurdu.

"Beni sevdiğini hiç söylemedin. Evlenme teklif ettiğinde bile 'aşk' kelimesi ağzından hiç çıkmadı. Kendime beni kendi tarzında sevdiğini söyledim ama artık o kadar emin değilim." Ses tonu acı bir şekilde suçlayıcı. "Tekrar soruyorum, Gunner. Onu seviyor musun?"

Göğsüm ciğerlerimin etrafındaki bir mengene gibi daralıyor.

Hissetmediğim bir sakinlikle takım elbisemin ceketini ilikleyip saçlarımı düzelttikten sonra cevap vermeden kapıdan çıkıyorum.

Ertesi sabah masamda oturmuş, parmaklarımı yüzümün önünde birleştirmiş, asistanım dikkat etmem gereken eylem maddelerinin listesini sıralarken yarı dinler haldeyken SORU HALA BEYNİMDE YANIYOR.

". . . M n h'teki teknoloji konferansı için açılış konuşmanız üzerinde çalışmanız gerekiyor. Tamamlandığında seyahat programını e-posta ile göndereceğim. Yeni gelen güvenlik stajyerleri için hoş geldiniz mesajınızda birkaç değişiklik yaptım. Film ekibi videonuzu çekmek için saat 11'de burada olacak. Giydiğin takım m kemm l ama bence farklı bir kravat takmalısın. Daha yumuşak, daha az sade bir şey. Değerlendirmeniz için üç seçenek seçtim. Çekimden sonra, ... ile bir öğle yemeği toplantınız var."

Veronica'nın sesi devam ederken, onu duymazdan geliyorum. Masamın köşesinde bu hafta sonu Marlowe'un çektiğim fotoğraflarından biri duruyor. Yüzünü güneşe doğru kaldırmış, uzun siyah saçları rüzgârda savrulurken uçurumun üzerinde duruyordu. O kadar güzel görünüyordu ki kalbim sızladı.

Resmi  er eveletip masamda sergilemek için sabırsızlanıyordum. şimdi zalim bir şaka gibi benimle alay ediyor.

". . . *Businessweek* gelecek haftaki fotoğraf çekimini onaylamak için aradı. Kapak için Yu-Gi-Oh kostümü giymeni istiyorlar."

" yi, her neyse." Veronica'nın sözleri kafasına dank edene kadar bir süre geçti. "Bekle, ne?"

Gülüyor. "Dikkat etmediğini biliyordum." Ona hoşnutsuz bir bakış attım. "Yu-Gi-Oh? Gerçekten mi?"

" z r dilerim patron. Dayanamadım." Gözlerindeki mizah kaybolmadan önce bir an gülümsüyor. "Her şey yolunda mı?"

"Sadece şeftali." Sabırsızca el kol hareketi yapıyorum. "Benim için başka neyin var?"

Kaşlarını  atıyor. "Dinlemeyeceksen konuşmamın ne anlamı var?"

Gözlerimi ona diktim.

O da kendininkini daraltıyor. Benim sa malıklarımı kesip atma yeteneği, onu vazgeçilmez bir asistan yapan birçok nitelikten sadece biri.

"Peki," diye yumuşuyorum huysuzca. "Bunu daha sonra halledelim-"

"-daha fazla odaklandığında. Katılıyorum." Veronica tabletiyle birlikte ayağa kalkıp kapıya doğru ilerliyor ve dönüp anlamlı bir bakışla beni süzüyor. "Ona  i ek göndereyim mi?"

Cahil numarası yapıyorum. "Kim?"

Homurdanıyor ve kapıdan çıkmadan önce başını sallıyor.

Kendime kızarak sandalyemi döndürüp pencereye ve aşağıdaki şehri yıkayan sabah güneşine bakıyorum. Manzarayı ya da dikkatimi gerektiren sayısız işi düşünmüyorum.

Marlowe'u düşünüyorum. Dünden beri onu görmedim ve bu beni çıldırtıyor.

Dün gece eve geldiğimde, onunla konuşmak ve eski sevgilimin aramızda olmadığına dair onu ikna etmek için doğruca odasına gittim. Ama onu hiçbir yerde bulamadım. Endişe ve hayal kırıklığı sinirlerimi gererken, nereye gittiğini öğrenmek için onu aradım. Aramayı reddetti ve mesaj atarak geceyi Quinn'lerde geçireceğini söyledi. Sabırlı olmaya çalışarak, eve gelmesini rica etmek için mesaj attım, böylece olgun yetişkinler gibi işleri halledebilirdik. "Olgun yetişkinler" kısmı muhtemelen onu kızdırdı, çünkü hiç cevap vermedi.

O gece, saatlerce dönüp durduktan ve tartışmamızın her kelimesini tekrar tekrar dinledikten sonra, telefonumu elime aldım ve ona tekrar ulaşmaya çalıştım. Arama doğrudan sesli mesaja düştü.

O zamandan beri içim içimi
yiyor. "Ben çıkıyorum."

Pencereden başımı çevirip kapı aralığındaki kardeşime bakıyorum.
"Nereye gidiyorsun?"

"Nereyi düşünüyorsun? Tech Fury uygulamasının lansmanını denetlemek için Tokyo'ya gidiyorum." Maverick kaşlarını çatarak bana inanmaz bir şekilde baktı. "Sakın bana unuttuğunu söyleme."

"Tabii ki hayır," diye mırıldanıyorum, bir elimi zaten dağınık olan saçlarımda gezdirirken.

Maverick sinsice yaklaşıyor, gözlerini yüzüme dikmiş. "Sorun nedir?"

"Yok bir şey. İyi yolculuklar."

"Uh-uh. O kadar hızlı değil." Masamın köşesine tünemiş, kollarını göğsünde kavuşturmuş beni inceliyor. "Daha dün dokuz haneli tatlı bir anlaşmaya aracılık ettin, ondan önce de tropik bir adada genç ve ateşli bir hatunla takılıyordun. Şu anda kendini dünyanın zirvesinde hissediyor olmalısın. Peki neden biri mısır gevreğine sıçmış gibi görünüyorsun?"

"Ben mısır gevreği yemem," diye homurdanıyorum. "Ve yetişmen gereken bir uçağın var." "Seni neyin rahatsız ettiğini söyleyene kadar gitmiyorum."

Kaşlarımı çatıyorum. "Geç kalmak gibi kötü bir alışkanlığın var-" "Siktir git. Konuşmaya başla."

Birbirimize ters ters baktığımız birkaç saniyenin ardından içimden küfrediyorum ve koltuğuma yaslanıyorum. "Marlowe ile kavga ettim."

"Ciddi misiniz? Siz aşk kuşları yarı balayınızdan yeni döndünüz.
Ne diye kavga ettiniz?"

"Bu uzun bir hikaye."

"O zaman acele et ve konuşmaya başla." Ona bir kez daha kaşlarımı çattım.

Gülüyor. "Hadi ama. Çıkar ağzındaki baklayı. Ne oldu?" "Harlan oldu."

Adını duymak bile Maverick'in yüz ifadesini anında karartıyor. "O orospu çocuğu bu sefer ne yaptı?"

"Dün Marlowe'un dersinde konuk konuşmacıydı. Biyoteknoloji anlaşmasını kutlamak için onu yemeğe götürmeye gitmişim. Onu Harlan'la çıkarken gördüğümde . . . lanet olsun, kendimi kaybettim."

"İyi bir sebeple. Ne oldu?"

Ona Marlowe ve Laurene ile yaşadığım gergin yüzleşmeyi ve ardından gelen hesaplaşmaları anlattım.

"Kahretsin," diyor acımasızca. "Hem Harlan hem *de* eski sevgilin sorun mu çıkarıyor?"

Çifte vuruştan bahsediyoruz."

"Bir de bana sor," diye hırslıyorum yenilenmiş bir öfkeyle.

"Harlan'ın onca yer varken Marlowe'un sınıfında ortaya çıkması oldukça uygun."

"Bu bir tesadüf değildi," diyorum karanlık bir sesle. "Marlowe'un performansının videosunu kaydeden ortak tanıdığımız Oscar'la konuştum. Partide onunla sohbet ettiğinde, ona UT'de yüksek lisans yaptığını söylemiş. Harlan'a bundan bahsetmiş olmalı, onun da bu işin peşine düşeceğinin farkında değil."

Maverick homurdanıyor. "Tabii ki onunla koştı. Geçen yaz onu Sun Valley'de gördüğümüzden beri bir sonraki hamlesini planlıyordu." Teknoloji devlerinin ve medya patronlarının katıldığı, sadece davetlilerin katıldığı bir konferanstan bahsediyor. "Bizim panelimiz onunkinin iki katı kalabalık çektiğinde ne kadar sinirlendiğini hatırlıyor musunuz? Sinir krizi geçirmiş ve basına sızan o destansı konuşmayı yapmıştı."

Hatırladıkça hafifçe gülümsüyorum. "Çok güzel bir şeydi."

"Evet, kesinlikle." Maverick ayılmadan önce birkaç dakika daha kıkırdıyor. "O şeytani piçin Marlowe'u ele geçirmesine izin veremezsin. Sırf hastalıklı bir heyecan için onu yok edecektir."

"Bunu bilmediğimi mi sanıyorsun?" Sandalyemde arkama yaslanıp çenemi gıcırdatıyorum. Marlowe'un Harlan için çalıştığını düşündükçe öldürücü bir öfke duyuyorum. Onunla yalnız zaman geçirmesi. Onun aldatici cazibesine kapılması.

Maverick bana sempatiyle bakıyor.

"Sanırım çuvalladım," diye mırıldanıyorum. "Durumu iyi idare edemedim ve şimdi Marlowe benim hem pastasını alıp hem de yemek isteyen zorba bir ikiyüzlü olduğumu düşünüyor."

Maverick'in çenesi inanamayarak düşer. "Sen kimsin ve ikizime ne yaptın?"

Ona ters ters baktım. "Çok komik. Ben ciddiylim."

"Ben de öyleyim. Aynı rahmi paylaştığım Gunner Ransom nadiren kendini ikinci plana atar."

Kaşlarımı çattım. "Beni uzlaşmaz bir pislik gibi gösteriyorsun."

"Sen inatçı bir pisliksin, ama bu senin için şimdiye kadar hiç sorun olmadı." Beni mizah ve şaşkınlık karışımı bir bakışla değerlendiriyor. "Kötü durumdasın, değil mi?"

"Benim için çok şey ifade ediyor," diye itiraf ediyorum sakın bir sesle. "Onu kaybetmek istemiyorum."

"O zaman yapma," diyor Maverick. "Laurene ile bağlarını koparmak doğru yönde atılmış gerekli bir adımdı. Eğer Marlowe'la ciddi bir ilişki istiyorsan, bunu ona kanıtla. Romantik kaçamaklar ve pahalı hediyeler çok hoş ama onun büyük jestlerden daha fazlasına ihtiyacı olan bir kadın olduğu açık. Ve bu çok iyi bir şey."

Uzun bir süre Maverick'e bakıyorum, sonra bir elimi yüzümde gezdirip derin bir nefes veriyorum. "Moral konuşması için teşekkürler."

"Hey, kardeşler ne için?"

Hafifçe gülümsüyorum. O benim kardeşimden daha fazlası. En iyi arkadaşım ve sağ kolumdan daha fazlası. Pantheon'u milyarlarca dolarlık bir imparatorluk haline getirmemde bana yardım ederek her adımda, inişte ve çıkışta yanımdaydı. O benim kayam ve onsuz ne yapardım bilmiyorum.

"Gitsen iyi olur," diyorum huysuzca. "İndiğinde bana mesaj at."

Bana tembel bir selam veriyor. "Baş üstüne, kaptan."

O gittikten kısa bir süre sonra masamdaki telefon çaldı. Cevap verdiğimde arayan kişi kendini Oklahoma'da bir kumarhane müdürü olarak tanıttı.

"Baban bütün gece buradaydı. Blackjack masasında bayılmadan önce milyarder oğullarıyla övünüyordu. Onu uyandıramadık, ben de telefonunu karıştırdım ve senin numaranı buldum. Polis yerine sizi aramanın daha iyi olacağını düşündüm."

"Nezaketiniz için teşekkürler," diye homurdanıyorum, her hecede şakaklarım çarpıyor. "Yola çıkıyorum."

Telefonu kapattım ve helikopter pilotumu arayarak bir karşılama ayarladım. Sonra Aspen Oaks'un güvenlik şefini arayıp babamın araziden gizlice çıkmasına izin verdiği için onu bir güzel benzetiyorum.

Onunla işim bittiğinde takım elbisemin ceketini kaptığım gibi hışımla kapıdan çıkıyorum ve ofisimin önünde Veronica'nın masasının önünde duruyorum.

"Bir işim çıktı ve gitmem gerekiyor. Bugünkü randevularımı iptal etmeniz, çekimi yeniden planlamanız ve öğleden sonraki lojistik toplantısına başkanlık etmeniz gerekecek."

"Evet, efendim," diyor Veronica her zamanki tempolu verimliliğiyle.

"Bir şeye ihtiyacın olursa, bana cep telefonumdan ulaşabilirsin." Uzaklaşmaya başladım, sonra geri döndüm. "iekler hakkında ..."

"Evet?"

"Hawaii orkideleriyle birlikte üç düzine beyaz gl gönderin."

Veronica bilge ve bilmiş bir şekilde gülümsüyor. "Mkemmел seçim."

Otuzuncu Bölüm

GUNNER

N BEŞ DAKİKA SONRA, Teksas-Oklahoma sınırı yakınlarındaki WinStar Kumarhanesi'ne vardığımda hâlâ sümkürüyordum.

Kumarhane müdürü babamı otel odalarından birine yerleştirecek kadar nazikti. Hesabı ödedim ve sağduyusunun ödülü olarak ona on bin dolar bahşış verdim. Bana bolca teşekkür ediyor ve asi ihtiyarım bir daha ortaya çıkarsa beni hemen uyaracağına söz veriyor.

Odaya ulaştığımda sevgili babamı yatağın kenarında oturmuş, başını ellerinin arasına almış buluyorum. O kadar zavallı görünüyor ki utanç ve tiksintiyle içim cız ediyor.

Odaya girdiğimde başını kaldırıp bana doğru hafifçe gülümsüyor. "Merhaba evlat. Benim için geldiğini söylediler." Sarhoşken Doğu Teksas'lı gibi konuşması her zaman daha belirgindir. "Görünüşe göre yine yoldan çıkmışım."

"Yok artık." Başımı ona doğru salladım. "Aynı lanet şarkı ve dans."

Yatağa ulaştığımda gözlerini kısarak bana bakıyor ve kıkırdıyor. Mavi gözleri kan çanağına dönmüş, kıyafetleri kırıışmış ve ucuz viski kokuyor.

Ona fokur fokur kaynayan bir nefretle bakıyorum. "Kalk ayağa."

Ayağa kalkmak için çabalıyor ama bunu başaramayacak kadar sarhoş.

Sabırsız bir küfürle eğilip onu kucağıma alıyorum ve omzuma atıyorum. Ne kadar hafif olduğunu görünce şok oldum. Ergenlik öncesi bir çocuktan daha ağır olamaz. Lanet olasıca eriyip gidiyor.

İçimde bir endişe kabarıyor ama kalbimi buna karşı sertleştiriyorum. Acımak benim karşılayamayacağım bir lüks ve onun hak etmediği bir ayrıcalık.

"Gidelim," diye mırıldanarak kapıya doğru ilerliyorum. "Güzel takım," diye mırıldandı. "Armani mi?"

"William Westmancott," diye mırıldandım. "Bana yetmiş beş bine mal oldu. Eğer üzerine kusarsan, yemin ederim boğazını keser ve seni burada kanlar içinde bırakırım."

Gülme ya da hıçkırık olabilecek bir ses çıkarır.

Onu vale görevlisinin helikopter pistinden getirdiğim Jaguar'la beklediği ön girişe götürüyorum. Babamı karga tulumba yolcu koltuğuna bırakıyorum, çömelerek onu lanet bir çocuk gibi arabaya bindiriyorum.

Kapıyı kapatmadan önce uzanıyor ve nasırlı avucuyla yanağımı sıkıyor. "Sen iyi bir çocuksun, Gunner. Babanı gururlandırırıyorsun."

"Duygusal saçmalıkları bir kenara bırak." Kapıyı çarpıp arabanın etrafında dolanıyorum, takım elbisemin ceketini çıkarıp arka koltuğa atıyorum ve direksiyona geçiyorum.

Babam dikkatsizce atılmış giysiye bakıyor ve kaşlarını kaldırarak bana bakıyor. "Yetmiş beş bin, ha?"

Kaşlarımı çatıyorum. "Sessiz ol."

Geniş kumarhaneden uzaklaştığımızda sarhoş bir şekilde kıkırdıyor. "Şoförün nerede? Onu ektin mi?"

Homurdanıyorum. "Her şeyi biliyorsun, değil mi?" Direksiyonu öyle sert kavriyorum ki parmak eklemlerim bembeyaz oluyor. "Lanet olası bir kumarhaneye kaçarken aklından ne geçiyordu?"

Bana asık suratlı bir bakış fırlattı. "Biraz özgürlüğün tadına bakmak istedim. Sen ve kardeşin beni o yaşlılar köyüne hapsedtiniz-"

"Kendi iyiliğin için," diye hatırlatıyorum ona.

Kollarını kavuşturuyor, alt dudağı inatla dışarı fırlıyor. "Kendimi kafesteki bir kuş gibi hissediyorum-"

"UMURUMDA DEĞİL!" Patladım. "Sen lanet olası bir yıkım topusun, kendin ve halk için bir tehlikesin! Zil zurna sarhoş olup direksiyon başına geçtiğin gün özgürlük hakkını kaybettin! Eğer aramasaydım

bir iyilik yapsaydım, şu anda hapiste oturuyor olurdun. Kıçını kurtardım ihtiyar, biraz minnettarlığa ne dersin?"

Koltuğa yığıldı, başı koltuk başlığına yaslandı. Ben helikopter pistine doğru ilerlerken suratı asık bir şekilde sessizliğini koruyor.

Tam uykuya daldığına düşün­düğü­m anda başı yana kayıyor, odaklanmamış gözleri beni izliyor.

Dümdüz önüme bakıyorum, çenem ağrıyana kadar dişlerimi birbirine geçiriyorum. Sessiz incelemesine bir saniye daha dayanamayınca, "Ne?" diye bağırdım.

Birkaç dakika boyunca hiçbir şey söylemiyor, yüz ifadesi düşünceli bir hal alıyor. "Mutlu musun oğlum?"

Kaşlarımı çattım. "Bu nasıl bir soru böyle?"

"Dürüst biri." Ön camdan dışarı bakmak için dönüyor, alkolik sersemliğini kıran jilet gibi keskin bir berraklık patlaması. "Chevron'da çalışırken her şeyi başarmıştım. Dünyanın zirvesindeydim, hayal bile edemeyeceğim kadar çok para kazanıyordum. Ama bu yeterli değildi. Mutlu değildim." Bana baktı. "Senin de mutlu olmadığını biliyorum."

"Bir bok bildiğin yok," diye hırlıyorum.

"Ah, ama ben biliyorum, evlat. Bunu gözlerinde görebiliyorum. Huzursuzluğu. Maddi varlıklarla doldurulamayan boşluğu. İşaretleri tanıyorum çünkü bende de aynısı oldu-"

"Konuşmayı kes."

Beni görmezden geliyor. "Şöhret ve servet peşinde on yedi yaşında evden ayrıldım. Omzumda Teksas büyüklüğünde bir çip vardı ve tüm dünyanın bana karşı olduğunu düşünüyordum. Bir taşra kasabasından gelen fakir bir beyaz çöpten daha fazlası olduğumu kanıtlamak istedim ve beni başarılı olmaya iten şey de buydu." Sesi sertleşiyor, sonraki sözlerinde suçluluk duygusu var. "Her şeyimizi kaybettiğimizde senin ve kardeşin için ne kadar zor olduğunu biliyorum. Hazırlık okulundaki arkadaşların sana sırtını döndü. Daha önce sana açılan her kapı bir anda yüzüne kapandı. Benim düşüşüm seni küçük düşürdü. Seni öfkeli­lendirdi. Seni sertleştirdi-"

"Sessiz ol."

Konuşmaya devam ediyor. "Sen ve kardeşin Silicon Hills'te bir imparatorluk kurdunuz. Siz dinamik ikilisiniz. İkiz teknoloji devleri. En çılgın hayallerinizin ötesinde bir başarı elde ettiniz ve sizden şüphe eden tüm eleştirmenleri susturdunuz. Ancak her sabah dağın zirvesinden krallığınıza bakarken, bunun yeterli olmadığını giderek daha fazla fark ediyorsunuz. İşte

Hayatında eksik olan bir şey var Gunner ve onu bulana kadar mutlu olmayacaksın."

Dışlerimi öyle sıkıyorum ki kafatasım zonkluyor.

"*Şimdi* işim bitti." Gözlerini kapatıyor, ellerini karnında birleştiriyor ve hemen uykuya dalıyor.

Eve dönüş yolculuğum boyunca onun sözleri aklımdan çıkmadı.

Helikopter arazimin üzerinde alçaktan süzülürken, pencereden dışarı baktığımda Marlowe'un yaşlı bir meşe ağacının altındaki çimenlikte oturduğunu görüyorum. Başını bir ders kitabının üzerine eğmiş, koyu renk saçları öne doğru düşerek yüzünü perdeliyor.

Onu görünce içimde bir şeyler kıpırdıyor. Bu da beni daha da karanlık bir ruh haline sokuyor.

Babam uyanıyor ve halsizce etrafına bakınıyor. "Burada ne işimiz var?" diye mırıldanıyor.

"Aspen Oaks kendine gelene kadar benimle kalacaksın. Gevşek güvenlik için bir servet ödemeyeceğim."

"Ama-"

"Aması yok. Sen kalıyorsun."

Helikopter ön bahçeye indiğinde, Bay Leland aceleyle kapıyı açmaya gitti. Dışarı çıktım ve omzuna vurarak helikopterin kanatlarının uğultusu arasında "Odası hazır mı?" diye bağırdım.

"Kesinlikle efendim."

"Güzel." Babamın helikopterden inmesine yardım ettim. Hâlâ ayakları üzerinde duramıyor ama onu kaldırmaya çalıştığımda beni itiyor ve "Yürüyeblirim" diye homurdanıyor.

"Bu yeni bir gelişme." Kaşlarını çatmasına aldırmadan kolunu omuzlarıma doluyor, bir kolumu beline sıkıştırıyor ve eve doğru ilerliyorum.

Marlowe bizi yarı yolda karşılıyor, helikopter havalanırken pervanelerden gelen rüzgâr saçlarını yüzüne savuruyor.

"Vay, vay, vay." Babam ona yukarıdan aşağıya bakıyor ve şehvetle sırtıyor. "Peki bu güzel küçük hanım kim?"

"Seni ilgilendirmez," diye hırlıyorum uyarırcasına.

Marlowe yanıma geliyor. "Yardıma ihtiyacın var mı?"

"Hayır," diye çıkıştım. "Çalışmana geri dön."

Reddedilince irkildi.

"Evlat, bir hanımefendiyle böyle konuşulmaz," diye azarlıyor babam. "Seni bundan daha iyi yetiştirdim."

Sert bir kahkaha attım ve onu ön merdivenlerden yukarı sürükledim.

Bayan Calder bizi kapıda karşılıyor, gözleri endişe dolu. "Ah, Dale."

Onu görünce yüz ifadesi yumuşuyor. "Merhaba, Gemma Louise."

Hayal kırıklığı içinde dilini şaklatır ve elini onun yanağına koyar.

"İnatçı yaşlı aptal. Ne zaman öğreneceksin?"

Kaşlarını çatıyor ve yüzü utançtan kızarmış bir halde el

sallayarak onu uzaklaştırıyor. Peşimizden geliyor. "İhtiyacın

var mı?"

"Her şey kontrolüm altında." Babamın saygınlığını ya da ondan geriye kalanları korumak istiyorum.

Onu asansöre doğru yönlendirirken sarkıyor, sallanıyor ve tutarsızca mırıldanıyor. Sonunda ikinci kattaki yatak odasına ulaştığımızda, benden uzaklaşıyor ve banyoya koşuyor. Tuvalet zar zor yetiştirdi.

Kollarımı kavuşturmuş, kapı aralığında durmuş, bağırsaklarını kaseye fırlatmasını acımasızca izliyorum.

Sonunda işi bittiğinde akıllı tuvalet otomatik olarak sifonu çeker. Şaşkın bir bakış atar ve duvara yaslanıp elinin tersini ağzında gezdirmeden önce "süslü püslü klozetler" hakkında bir şeyler mırıldanır.

"Bok gibi kokuyorsun," diyorum açıkça.

"Ben de öyle hissediyorum," diye mırıldanıyor, gözlerini kapatarak.

O kadar zayıf ve yenilmiş görünüyor ki, bir an için kendimi yeniden on üç yaşındaymışım, sarhoşluk alemlerinden sonra ona bakıyormuşum gibi hissediyorum.

Beni bırakma, Gunny. Annen uyanmadan önce babanın ayılmasına yardım et. Bu son kez olacak, yemin ederim.

Tanıdık kızgınlık içimde kabarıırken, çift lavaboya doğru yürüyorum, diş fırçasına diş macunu sıkıyorum ve ona dişlerini fırçalamasını emrediyorum.

Bana donuk bir bakış attıktan sonra diş fırçasını almak için yerde sürünüyor ve ben onu ayağa kaldırırken ağır ağır homurdanıyor. Kendi başına zar zor ayakta durabiliyor, ben ona sıcak bir banyo hazırlarken lavabonun üzerinde kambur duruyor.

Fırçalamayı bitirdiğinde, soyunmasına yardım ediyorum ve onu küvete götürüyorum. Ben onu klinik bir soğukkanlılıkla yıkarken hüzünlü mavi gözleri bana bakıyor.

Su soğumadan önce onu küvetten çıkarıyorum, kuruluyorum ve temiz pijamalarını giymesine yardım ediyorum.

Onu yatağa yatırıp yorganı üzerine çektiğimde, takdirle mırıldanıyor: "Çarşaf lar iyi hissettiriyor ... güzel iplik sayısı ..." Gözleri kapanırken sesi kısılıyor.

Ona doğru eğilip sessizce çukur yanaklarını ve gözlerinin etrafındaki derin kırışıklıkları değerlendiriyorum. Göğsüm derin bir öfke ve üzüntüyle yanıyor.

"Neyin var senin, ihtiyar?" Sıkıca fısıldıyorum. "Seni canlı canlı yiyen ne?"

Gözleri benimkilerle buluşmak için aralanıyor. "Ben de sana aynı şeyi sorabilirim." Beklenmedik cevabı karşısında kaskatı kesiliyorum. Birbirimize bakıyoruz, bakışları sanki yıllar boyunca diktiğim tüm koruyucu kalkanları söküp atacakmış gibi içime işliyor.

Bitmek bilmeyen bir sessizlikten sonra geri çekilip gitmek için dönüyorum. "Gunner."

Arkamı dönmeden duruyorum, ellerim yanlarımda güçsüzce bükülüyor.

"Teşekkür ederim," diyor alçakgönüllülükle.

Sertçe yutkunuyorum ve başımı sallıyorum. Tam kapıya ulaştığımda, onun cılız sesi beni tekrar durduruyor.

"Şu kız... Kauai'ye götürdüğün güzel hizmetçin. . ."

Sırtımı ona dönüyorum, elim kapı kolunda. "Peki ya o?" Dişlerimi sıkarak söylüyorum.

"Fotoğrafları gördüm. Ona nasıl baktığını gördüm." Uzun bir süre durakladı. "Bence o senin kutsal kasen. ..aradığın kayıp parça."

Vücudumdaki her kas geriliyor.

"Kaçmasına izin verme, evlat. Eğer yaparsan, hayatının geri kalanında pişman olursun. Sözüme güven."

Gözlerimi kapatıyorum, elim kapı kolunu ezecek kadar sert kavırıyor.

o.

"Gunn? Ne dediğimi duydun mu?"

"Seni duydum." Çenem o kadar sıkılmış ki kelimeler zar zor duyuluyor.

"Yapmalısın-"

"Git uyu." Başka bir şey söylemeden kapıyı çarpıp çıktım.

Arkamda.

Bölüm Otuz Bir

MARLOWE

SLEEP O GECE BENDEN KAÇIYOR.

Karanlıkta yatıyor, tavana bakıyor ve Gunner'ı düşünüyordum. Tartışmamızı zihnimde tekrar tekrar canlandırdım, her açıdan inceledim ve boş yere sonucun farklı olmasını diledim.

Bugün onu gördüğümde, babasının son hastalığının nüksetmesinden dolayı ne kadar acı çektiğini anlayabiliyordum. Gözlerindeki acıyı ve öfkeyi görebiliyor, gergin sesinden duyabiliyordum.

Babasını yerleştirdikten sonra çalışma odasına çekildi ve kapıyı kapatarak gecenin geri kalanını orada geçirdi. Yanına gidip iyi olduğundan emin olmak istedim. Onun için orada olduğumu, teselli etmeye ya da sadece bir ses tahtası olmaya hazır olduğumu söylemek istedim. Ama beni görmek isteyeceğini sanmıyordum ve reddetmesi benim kırılgan duygusal durumumda çok yıkıcı olurdu.

Yan dönüyorum ve kasvetli bir şekilde pencereden dışarı bakıyorum. Acaba şu anda uyuyor mu, yoksa benim gibi uyanık mı yatıyor?

Acaba onun benim düşüncelerimi tükettiği kadar ben de onun düşüncelerini tüketiyor muyum? Acaba o da beni benim onu özlediğim kadar özleyiyor mu?

Gece yarısına doğru nihayet uykudan vazgeçtim ve yataktan sürünerek çıktım, üzerime bir bornoz geçirdim ve parmak uçlarımda aşağı indim.

Köşk ayın gölgeleriyle dolu, sessizlik koridorlarda yankılanıyor. Bir hayalet kadar huzursuz, etrafta dolaşırken neredeyse nefes alışımı duyabiliyorum ve sonunda kendimi oturma odasında buluyorum. Ay ışığında bir fener gibi parlayan kuyruklu piyano dikkatimi çekiyor.

Piyano sehpasına oturuyorum ve parmaklarımı tuşların üzerinde bastırmadan yavaşça gezdiriyorum. Ana yatak odaları ayrı bir kanatta yer alıyor ve oturma odası ses yalıtımlı. Yani bir şarkı çaldığımda tüm evi uyandırma endişem yok.

Dudağımı ısırarak başparmağımın orta Do'ya basıyorum. Tek nota çınıyor, çağrışımsal olarak saf ve tatlı. Başka bir tuşa basıyorum, hüznün içimde kırılğan bir kurdele gibi açılırken onu basılı tutuyorum.

Gözlerimi kapatarak parmaklarımın fildişi tuşların üzerinde kaymasına izin verdim ve Beethoven'ın Ay Işığı Sonatı'nın ilk bölümünden ciddi notaları seçtim.

Sessizce çalışıyorum, müziğin içime işlemesine izin veriyorum, her nota melankolimi derinleştiriyor.

Onu görmeden önce hissediyorum.

Etrafımdaki hava değişiyor ve ensemdeki deri farkındalıkla karıncalanıyor.

Sonra tam arkamda durdu, vücudu sırtıma yaslanmıştı.

Piyano çalmaya devam ediyorum, kalbim kaburgalarımı yumrukluyor.

Yüzü bana dönük olacak şekilde bankın üzerine oturdu. Tek kelime etmiyor. Sadece Beethoven'ın unutulmaz melodisi odanın içinde süzülüp aramızdaki boşluğu doldururken klavyenin üzerinde hareket eden ellerime bakıyor.

Sonsuz bir andan sonra uzanıyor ve bir elini saçlarımın üzerinde gezdiriyor.

Ona bakıyorum, nefes nefese.

Bakışlarıma karşılık veriyor. Gözlerindeki yoğunluk beni neredeyse çözüyor.

Sıkıca yutkunarak ondan uzaklaşıyorum ve sonatın ikinci bölümünü çalmaya başlıyorum.

Birkaç dakika dinliyor, sonra saçlarımı omzumdan alıyor ve yüzünü boynumun yanına indiriyor. Nefesi ılık ve düzensiz bir şekilde tenime değiyor, kollarımdan aşağı tüylerim diken diken oluyor.

Onu örten ağır hüznü hissedebiliyorum. Ağırılığı kalbimin etrafını sarıyor, görünmez parmaklar durmak zorunda kalana kadar boğazımı sıkıyor

Oynuyorum.

Odayı tam bir sessizlik kaplarken, dudaklarını kulağımın hemen altındaki tenime bastırıyor.

Bu his karşısında ürperiyorum, nefesim boğazımda düğümleniyor.

Yavaşça başını omzumdan kaldırıyor, mavi gözleri ay ışığında safir gibi parlıyor.

Titreyen parmaklarımla uzanıp kirli sakallarıyla kararmış yanağına dokunuyorum, gözlerim onunkilerde kayboluyor. Şu anda onun için çok şey hissediyorum. İçimde tutamayacağım kadar çok.

Yavaşça eğiliyor, dudaklarını dudaklarımın üzerinde gezdirmeden önce nefesinin sıcaklığı ağzımı ısıtıyor.

Yumuşak, çaresiz bir inilti benden kaçıyor ve havada süzülüyor.

Bu ses onun içinde bir şeyleri serbest bırakmış gibi görünüyor, çünkü belimi elleriyle kavıyor ve beni kucağına kaldırıyor, böylece vücutlarımız birbirine yakınlaşıyor, bacaklarım bankın üzerinde ona biniyor.

Beni sımsıkı tutarak, kanımın damarlarımda şakıyarak tüm vücudumu ateşlemesine neden olacak kadar çiğ, ağırlı bir ihtiyaç öpücüğüyle ağzını ağzıma bastırıyor. Adını mırıldanarak, parmaklarımı saçlarının ipeksi tellerinde gezdiriyorum, amımı kalçasına sürtünürken öpücüğü derinleştiriyorum.

Gırtlaktan bir ses çıkarıyor, alçak ve heyecan verici bir şekilde sert.

Bornozumu omuzlarımdan çekip çıkarırken ve geceliğimi bir hamlede çekip çıkarırken kalbim kulaklarımda gümür gümür atıyor. Öfkeli bir bakışla tişörtünü başının üzerinden geçiriyor ve diğer giysilerle birlikte yere fırlatıyor. Sonra tekrar ağzıma giriyor, dilinin sıcak darbesiyle dudaklarımı ayırıyor. Bunun verdiği zevkle nefesim kesiliyor ve omuzlarına yapışıyorum, girdap gibi dönen bir duygu ve his fırtınasına kapılıyorum.

Dantelli erkek şortumu yırtıp çıkarırken bir çıt sesi duyuyorum ve sonra iki parmağını içime sokuyor. Kaygan etimi okşarken omurgam yükseliyor ve karnım dalgalanıyor, başparmağıyla klitorisimin üzerindeki baskıyı artırıyor. Sıcak yaylar vücudumu pençeleyerek görüşümü bulanıklaştırıyor.

Başımın geriye düşmesine izin vererek, ağrıyan göğsümü ağzına aldığı anda gırtlaktan bir inilti çıkarıyorum. Elini sürüyorum, kalçalarım ona karşı dönüp öğütürken nefesim titrek soluklarla çıkıyor, bank ağırlığımızın altında sallanıyor.

Başparmağı klitorisimi ovarken meme ucumu sertçe emiyor ve parmakları içime pompalıyor, her vuruşta G noktama doğru kıvrılıyor. Sallanıyorum

Kalçalarım daha hızlı, vücudum orgazm beni ele geçirip haykırmama neden olana kadar daha sıkı ve daha sıkı sarılıyorum.

Kaslarım parmaklarının etrafında şiddetle kenetlenirken Gunner karanlık bir şekilde homurdanıyor, vücudumdaki her sinir cızırdıyor. Doruk noktam uzayıp giderken, içimde dalgalar gibi titreşirken ve kalçalarımı onunkilere karşı titretirken bir feryadı bastırmak için omzunu ısıyorum.

Parmaklarını çekip sularımı yalayarak temizlediğinde amım hâlâ spazm geçiriyor, yüzünde şehvet dolu bir ifade var.

"Tanrım," diye inliyorum, gözlerimi kapatıyorum.

Piyanonun kapağını çarparak kapatıyor ve beni üzerine çıkarıyor. Nefes nefese kalıyorum, pantolonunu kıcının üzerinden aşağı iterken bacaklarım kalçalarına dolanıyor. Aletin avucuna çarpışını duyuyorum, sonra uzun ve güçlü bir vuruşla içimi dolduruyor.

Bir zevk hıçkırığı çıkarıyorum ve ayak bileklerimi onun arkasında çaprazlıyorum. İnanılmaz derecede derine gömüldüğünde, zar zor dizginlenen bir şiddetle içime girmeye başlıyor. Parmakları kalçalarımın saplanıyor ve beni derin, acil vuruşlarla sikerken sıkıca tutuyor. İri bedeninin benimkine çarpması kalbimin göğsümde sekmesine neden oluyor.

Vahşi gözlerine bakarken, boştaki elimi boynunun arkasına doluyor ve ağzını kendime doğru çekiyorum. Boğazından alçak sesle hırlıyor, ilkel bir açlık sesi her santimimde yankılanıyor.

Muhtaç bedenimi onunkine bastırıyorum, bizi daha da yakınlaştırmak için zorluyorum. Kıvrılan kık yanağını kavradığımda siki kabarıyor ve öpüşürken inliyor.

Kalçaları daha hızlı çarpıyor, içime girerken beni piyanonun pürüzsüz yüzeyine doğru sallıyor, şeytanlarını kovarken bedenimden zevk alıyor.

Dillerimiz hararetle birbirine dolanıyor, kalçalarının her hamlesi topuklarımı sırtına geçiriyor. Tenlerimizin birbirine çarparken çıkardığı sıcak, ıslak ses ay ışığıyla aydınlanan odayı dolduruyor, eşi benzeri olmayan erotik bir senfoni.

İnliyorum ve ona sıkıca sarılıyorum, havadaki çiğ seks kokusu beni çılgına çeviriyor. Birlikte patladığımızda, acı dolu bir iniltiyle başını geriye atıyor, sıcak tohumu kalın fişkırımlar halinde vücuduma doluyor. Çılgılığımı göğsüne gömüyorum, tırnaklarım kıcının etini çizirken zevkten titriyorum.

Uzun dakikalar sonra ona doğru yığılıyorum, vücudumdaki gerilim azalıyor. Zor nefes alıyordu, beni boynuma yaslarken ağzı boynumda açıktı.

Onu. Aleti hâlâ içimde zonkluyor, orgazmımı genişletiyor ve omurgam boyunca küçük artçı sarsıntılar gönderiyor.

Gözlerim kapanırken parmaklarımı terli sırtında aşağı yukarı gezdiriyor, nefes alış verişlerimiz yavaşça düzelirken onu yatıştırıyor ve okşuyorum. Adımı mırıldandığında, ilk kez konuştuğunu fark ediyorum ve bir şekilde bu karşılaşmamızı daha da ateşli hale getiriyor.

Başını kaldırarak saçlarımı yüzümden geriye doğru düzeltiyor. Durgun bir iç çekişle alnımı omzuna bırakıyorum, bacaklarım beline gevşekçe dolanıyor.

"Sana sert davrandım," diyor uzun bir sessizlikten sonra huysuzca. "Umarım seni incitmemişimdir."

"Yapmadın." *En azından bu gece.*

Yanağıma bir öpücük konduruyor. Karıncalanan sıcaklık ayak parmaklarımdan yukarı tırmanıp damarlarıma yayılıyor.

"Çiçekler için teşekkür ederim," diyorum sessizce. "Çok güzellerdi ama ... gereksizlerdi."

Kabaca yutkunurken boğazının titrediğini hissediyorum. "Sana karşı böyle bir pislik olduğum için özür dilerim. Yapmak istediğim son şey sana acı çektmek."

Duygularım boğazımda düğümleniyor ve yutkunuyorum.

Sonra ağzını kulağıma yaklaştırıyor ve fısıldıyor: "Senin için deli oluyorum, tatlım."

Kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor, gözlerim yaşıyor. "Ben de senin için deli oluyorum," diye fısıldıyorum.

Parmaklarını saçlarımdan arasına sokuyor ve yüzümü kendine doğru çekerek kaygılarımdan bir kısmını eriten yakıcı bir öpücük konduruyor.

İkimiz de nefes nefese kalıyoruz, alnımız birbirimizin alnına değiyor.

"Hadi," diye fısıldıyor, siki içimde kalınlaşıyor. "Biri gelip bizi görmeden önce bu buluşmayı üst kata taşıyalım."

İKİ TUR DAHA SEVİŞTİKTEN SONRA, nemli çarşafın arasında birlikte uzandık, eli terden kayganlaşmış sırtımı aşağı yukarı okşarken başım göğsüne gömüldü.

"Seni özledim," diye mırıldanıyor.

Zevk içimi ısıtıyor. "Ben de seni özledim."

"Son iki gün sensiz tam bir cehennem gibiydi. Beni bir daha asla terk etme, Marlowe. Buna dayanamam."

Sözleri beni derinden etkiledi. "Gitmek istemedim. Sadece . . . Biraz boşluğa ihtiyacım vardı. İncinmişim-"

"Biliyorum, bebeğim." Dudaklarını saçlarıma gömdü. "Seni incittiğim için özür dilerim. Seni Harlan'la görmek beni gerçekten mahvetti ama bu sana davranış şeklimi mazur göstermez."

Kendimi daha da yumuşamış hissediyorum. "Belki biraz aşırı tepki verdim. Belli ki çok üzgündün-"

"Öyleydim ama kendimi daha iyi idare etmeliydim."

"Aynı şey benim için de geçerli. Quinn'lere kaçmak yerine kalıp her şeyi konuşmalıydım. Bunu bir daha yapmayacağım."

Başımın tepesine bir öpücük daha konduruyor ve tam olarak yakalayamadığım sevgi sözcükleri fısıldıyor.

Bir dakika sonra çenemi göğsüne dayayıp sessizce yüzünü inceliyorum. "Harlan'dan neden bu kadar nefret ediyorsun?"

Gözleri bastırılmış öfkeyle kararıyor. "Bizim bir geçmişimiz var."

Açıkça. "Ne tür bir tarih?"

Vücudundaki gerginliğin arttığını hissediyorum ama cevap vermiyor.

"Lütfen beni dışlamayı bırak Gunner," diye yalvarıyorum hayal kırıklığı içinde. "Birbirimizden sır saklarsak bu ilişki yürümez."

Bakışlarımı tutarken çenesini sıkıyor. Birkaç dakika sonra isteksizce konuşmaya başlıyor. "İki yıl önce enerji şirketimi satın aldığımda, Harlan hisselerimizi açığa satmak için bir kampanya başlattı. Fiyatı düşürdü ve bize milyonlara mal oldu. Şirketin toparlanması aylar sürdü."

"Bu korkunç," diye mırıldandım inanamayarak. "Bunu neden yapsın ki?" "Çünkü o kindar bir orospu çocuğu. Her zaman da öyleydi."

"Onu ne zamandır tanıyorsun?"

"Çok uzun zaman oldu," diyor Gunner karanlık bir sesle. "Dallas'ta aynı liseye gittik ve büyükanne ve büyükbabalarımız aynı sosyal çevrelerde koşturdular ve aynı şehir kulübüne üye oldular. Harlan bana ve kardeşime kızardı çünkü yeni gelenler olmamıza rağmen ondan daha popülerdik. Hakkımızda dedikodu çıkarmaktan zevk alırdı ve insanlara babamızın ailemizi iflas ettiren rezil bir ayyaş olduğunu hatırlatmak için hiçbir fırsatı kaçırmazdı."

Kaşlarımı çattım. "Ne öfkeli bir pislik."

"Diğer şeylerin yanı sıra." Gunner duraklıyor, çenesi daha da geriliyor. "İlk yılımda onun kız arkadaşıyla yattım. Tanıştığımız günden beri başımızın belasıydı ve ben de kendi acımı çıkarmak istedim. Bu yüzden

kız arkadaşı bir partide bana asıldığında, onu üst kata çıkardım ve becerdim. Ertesi gün Harlan bunu öğrendiğinde çok öfkeliydi. O kadar öfkeliydi ki annemi becererek misilleme yaptı."

Şok içinde nefes nefese kaldım. "*Annen mi?*"

Gunner sıkıca başını sallıyor ve gözlerini tavana dikeyyor. "Bir yardım galasında ona asıldı. Kendini yalnız ve savunmasız hissediyordu ve o gece çok fazla içki içmişti. Bu yüzden Harlan'ın ilgisini memnuniyetle karşıladı. Birlikte gizlice kaçtılar ve bir otele yerleştiler. Ertesi gün beni bulup ne yaptığını anlatmak için sabırsızlanıyordu. Kızın ne kadar çaresiz olduğunu, bunun için nasıl yalvardığını övünerek anlattı. Her şeyi kaydettiğini söyledi." Gunner'ın eli, hırlamadan önce sırtıma doğru yumruk haline geliyor, "Onun ağzını burnunu kırdım ama bu yeterli değildi. Onu öldürmek istedim. Neredeyse öldürüyordum."

Omurgamdan aşağı bir ürperti yayılıyor. "Ne oldu?" "Kaseti sızdırmakla tehdit etti."

"Aman Tanrım."

"On sekiz yaşındaydı, yani yasal olarak annem güvendediydi. Ama bu skandal ailemizi sarsar ve annemin itibarını yerle bir ederdi. Bir lise öğrencisiyle yattığı duyulursa -ki seks kaseti vardı- bir daha insan içine çıkamayacak kadar aşağılanırdı. Büyükanнем ve büyükbabamın onu evlatlıktan reddetme ihtimali de çok yüksek."

"Vay canına," diye fısıldıyorum, Gunner'a bakarak. "Ne yaptın sen?"

"Videoyu silmek için telefonuna ve bilgisayarına girdim. Etrafı kurcalarken, iki yıl boyunca öğretmenlerin sınavlarını çaldığına dair kanıtlar buldum. Suçlayıcı dosyaları kopyaladım, sonra doğruca evine gittim ve ortaya çıkardığım pisliği ona gösterdim. Nutku tutulmuştu. Ona annemle yattığına dair tek kelime ederse kopya çekmekten uzaklaştırılacağını söyledim. Ayrıca başvurmayı düşündüğü tüm kolej ve üniversitelerin kayıt bürolarına haber vereceğime söz verdim. Onunla işim bittiğinde, bir sertifika kursuna kabul edildiği için şanslı olacaktı." Gunner'ın dudaklarında tehditkâr bir yarım gülümseme beliriyor. "Beni sözüme inandı. Ve bu bizim lise kavgamızın sonu oldu."

"Vay anasını," diye nefes alıyorum, acımasızlığı karşısında hem dehşete düşmüş hem de şok olmuş bir halde. "Hatırlat da bir daha asla senin kötü tarafına geçmeyeyim."

Esprili bir şekilde kıkırdıyor. "Zavallı piç, aramızdaki kavgayı yeniden alevlendirmek için on yıl bekledi. Şirketimin hisselerini açığa sattıktan sonra, Menkul Kıymetler ve Borsa Komisyonu'ndaki bir arkadaşına ulaştım. Harlan'a biraz ödeme yaptı."

ziyaret etti ve . . . Bir daha şirketlerimi kurcalamadan önce iki kez düşünecek diyelim."

"Güzel. Hak ettiğini buldu."

Gunner saçlarımı okşuyor, gözleri gözlerime dalıyor. "Bana karşı daha fazla ekonomik savaş yürütmekten caymış olabilir ama bu başka bir saldırı stratejisi kullanmayacağı anlamına gelmez. Sizin sınıfınızla konuşması tesadüf değildi. O benim düşmanım ve bana zarar vermek için her şeyi yapacaktır, buna sizin peşinizden gelmek de dahil. Bunu şimdi anlayabiliyor musun?"

"Anlıyorum. Ve ondan uzak duracağım. Memnuniyetle."

Gunner'ın gözleri beni daha yakına çekmeden önce onaylayarak yumuşuyor. Başımı göğsüne yaslayıp elimi kalbinin üzerine koyuyorum. Başımın üstünü öpüyor ve sırtımı okşamaya devam ediyor.

Birkaç dakika sonra sessizce, "Annen Harlan'ın tek gecelik ilişkilerini ifşa etmekle tehdit etmesi konusunda ne hissetti?" diye sordum.

Gunner soru karşısında sertleşir. "Ona hiç söylemedim." "Bilmiyor mu? Bunca yıl sonra bile mi?"

"Bilmesine gerek yok. Ben hallettim." Ses tonundaki ısırlık beni duraksattı.

"Muhtemelen haklısın. Bazı şeylerin geçmişte kalması daha iyi," diye mırıldanıyorum, parmağımla meme ucunu izliyorum. "Ama onun için neler yaptığını, onu nasıl koruduğunu bilseydi, eminim bu onun için çok şey ifade ederdi. Hatta belki-"

"Bana daha iyi davranır mısın? Beni daha çok mu seviyorsun?" Sesinde sert bir alaycılık var. "Sevmezdi."

O kadar kesin konuşuyor ki kalbim onun için parçalanıyor. Göğsünü öpüyorum ve sert çenesini okşuyorum, o pencereden karanlık gölün üzerinde parıldayan ay ışığına bakarken sessizce teselli ediyorum.

"Kauai hakkında çok düşündüm," diyor bir süre sonra sessizce. "Şu anda seninle orada olmak için her şeyimi verirdim."

"Ben de aynı şeyi hissediyorum. Çok, çok fazla." Çenesini öpmek için başımı geriye eğiyorum, her zamankinden daha kalın olan sakalları dudaklarımı gıcıklayınca gülümsüyorum. "Tıraş olmuyorsun."

"Canım istemedi."

"Tsk-tsk, Bay CEO. Kesinlikle kabul edilemez." Dudakları neredeyse bir gülümsemeye dönüşür.

Bir an duraksadıktan sonra yumuşak bir sesle, "Babanızın hastalığı tekrar nüksettiği için üzgünüm. Bunun sizin için ne kadar zor olduğunu

biliyorum."

"Onun için olacağı kadar zor değil," diye mırıldanıyor Gunner karanlık bir memnuniyetle. "Uyandığında kendini bok gibi hissedecek ve ben bundan daha mutlu olamazdım."

Bir gülümsemeyi bastıramıyorum. "Bayan Calder bana bir Rolls-Royce limuzin kiraladığını ve bir kumarhaneye kaçarken başka yöne bakmaları için birkaç personele rüşvet verdiğini söyledi."

Gunner tiksintiyle homurdanıyor. "Bu yüzden aylık ödeneğini azaltıyoruz. Belli ki çok fazla parası ve zamanı var. Her neyse, artık onun hakkında konuşmak istemiyorum. Bir gün boyunca onun saçmalıklarından yeterince çektim."

Bir süre sessiz kalıyoruz, her birimiz kendi özel düşüncelerimizde kayboluyoruz. Söylemek istediğim çok şey var, ondan duymam gereken çok şey var.

Sonunda sessizliği bozdum.

"Gunner?" "Ne var bebeğim?" diye mırıldanıyor.

"Laurene'e nasıl evlenme teklif ettin?"

Vücudu altımda geriliyor ve yutkunuyorum.

"Ne demek istiyorsun?" diyor yavaşça.

"Ona nerede evlenme teklif ettiniz?"

"Bunun ne önemi var ki?"

"Sadece bilmek istiyorum. Merak ediyorum."

Uzun bir duraklama var. Vereceği cevap üzerinde düşünüyor, sözlerinin potansiyel etkisini tartıyor.

"En sevdiği restoranda akşam yemeği yerken evlenme teklif ettim," diyor sonunda. "Bir ay sonra ailesinin Martha's Vineyard'daki malikanesinde resmi bir nişan partisi verdik."

Parmak uçlarımla köprücük kemiğini izliyorum. "Evlenme teklif ettiğinde tek dizinin üzerine çöktün mü?"

Tereddüt ediyor, sonra başını sallıyor. "Bir süredir evlilik hakkında konuşuyorduk, bu yüzden teklifim tamamen sürpriz olmadı."

"Ağladı mı?"

"Hayır." Sesinde alaycı bir ton var. "Duygusal bir tip değildir." "Ama mutlu muydu?"

"Çok," diye mırıldanıyor.

Sözlerini düşünerek sessizliğe gömülüyorum.

Laurene'in beni bu şekilde etkilemesine izin verdiğim için nefret ediyorum. Şu anda Gunner'ın kollarında yatarken bile onu delicesine kıskanıyor olmaktan nefret ediyorum. Onunla tanışmış olmasından nefret ediyorum.

Birincisi. Benden önce ona dokunmasından, onu okşamasından, onunla sevişmesinden nefret ediyorum. Ona evlenme teklif edecek kadar kalbini kazanmasından nefret ediyorum.

Ondan nefret ediyorum. Nokta.

Uzun süren sessizliğimden rahatsız olan Gunner fısıldıyor, "Bir şey söyle."

"Ne gibi?"

"Herhangi bir

şey."

Sıkıca yutkunuyorum. "Hayatının geri kalanını onunla geçirecektin."

Çenesindeki kaslar esnedi. "Planımız buydu." "Sen

. . . onu hala seviyor musun?"

Sessizleşiyor.

Cevabını bekliyorum, kalbim acı içinde kaburgalarımın çarpıyor.

Derin bir nefes verirken göğsü yükselip alçalıyor. "Karışık bir durum." Hayal kırıklığı içime işliyor. "Yani bunu evet olarak kabul ediyorum."

"Hayır." Duraksıyor, sonraki kelimelerini dikkatle seçiyor. "Hiç sevdim mi bilmiyorum. Yani onu sevdim."

Kendimi bir dirseğimin üzerine kaldırıyorum ve ona bakıyorum, yüzünü inceliyorum. "Eğer onu sevmiyorsan neden evlenme teklif ettin?"

"Dediğim gibi... karmaşık bir

durum." Bundan ne anlam

çıkarcacağımı bilmiyorum.

Elini saçlarıma arasına sokuyor, gözlerimin içine dikkatle bakarken başımın arkasını kavıyor. "Endişelenmeni gerektirecek bir şey yok. Laurene'le ilişkimiz bitti ve bunu ona açıkça söyledim. O bizim için bir sorun olmayacak, sana yemin ederim."

İçimi bir rahatlama kaplıyor, tepeden tırnağa ürperiyorum. "Güvenlik kodunu değiştirebilir misin?"

"Çoktan yaptım. Buraya tekrar gelecek kadar aptal olsa bile, ön kapıdan geçemez."

Verdiği yanıttan tatmin olmuş bir şekilde üzerine tırmanıyorum, kalçalarını kavıyorum. Ellerini kalçalarımın yerleştiriyor ve o okyanus derinliğindeki gözleriyle bana bakıyor.

"Tatlım-"

"Seni seviyorum." Bakışlarının kararmasını izleyerek cesurca ileri atılıyorum. "Karşılık vermek zorunda değilsin. Aslında söylemeni istemiyorum, şu anda değil, çünkü bunu sadece beni yatıştırmak için mi söylediğini merak ediyorum." Elini tutuyorum ve dörtlüme koşan kalbimin

üzerine koyuyorum. "Daha önce hiç aşık olmadım.

Açıkçası çok korkuyorum. Ama artık duygularımdan kaçamıyorum. Seni seviyorum Gunner ve bana sahip olduğun sürece seninim."

Sert bir özlem sesiyle beni ters çeviriyor ve alnını alnıma bastırarak beni altına sıkıştırıyor. Gözlerindeki hiddetli bakış aşk ya da ona çok yakın bir şey olabilir. Her ne ise, nefesimi kesiyor.

"Sana ne kadar ihtiyacım olduğu hakkında bir fikrin var mı?" diyor, sesi duygu yüklü. "Mümkün olduğunu bile bilmeden senin için dua ettim. Sen hayallerimin kızıydın, başıma gelen en güzel şeysin. Seni asla bırakmayacağım."

İçimi bir mutluluk dalgası kaplarken, yüzünü ellerimin arasına alıp fısıldıyorum: "Burada seninle olmaktan daha çok tercih edeceğim başka bir yer yok."

"Bu benim için her şey demek. *Sen* benim için her şeysin." Ağzımı öpüyor ve gözlerimin içine bakarak fısıldıyor: "Bunu asla unutma. Tamam mı bebeğim? Asla unutma."

Otuz İkinci Bölüm

MARLOWE

L BİRLEŞMEMİZİN UNUTULMAZ ANILARI, ertesi gün ev işlerimi tamamlarken kendi kendime mırıldanmama neden oldu.

Dün geceki makyaj seansında ihtiyacım olan her şey vardı. Gunner ve ben sabahın erken saatlerine kadar konuştuk ve seviştik, sonunda birbirimizin kollarında uyuyakaldık. Alarm çaldığında birlikte duş aldık ve giyindik, ardından yavaş bir kahvaltı için aşağı indik.

Onu işe uğurlarken, ilişkimizde önemli bir dönüm noktasına ulaştığımızı biliyordum ve artık birbirimize ait olduğumuza dair hiçbir şüphem yoktu.

Omzuma aniden dokununca zaten pırıl pırıl olan masanın üzerine sıkıttığım mobilya cilasını düşürmek zorunda kalıyorum. Şişenin yere yuvarlanmasını önlüyorum, sonra arkamı döndüğümde Gunner'ın babasının orada durduğunu görüyorum.

Telaşla kulaklıklarımı çıkardım. "Bay Ransom."

"Özür dilerim, tatlım. Seni korkutmak istememiştim." Serseri sırtışında en ufak bir pişmanlık izi bile yok.

"Size bir şey getireyim mi?" Teklif ediyorum.

"Sadece kendimi resmen tanıtmak istedim. Oğlum dün görgü kurallarını unuttu ve ben de pek formda değildim." Elini uzattı. "Dale Ransom."

Hemen lastik temizlik eldivenlerimi çıkardım ve elini sıktım. "Memnun oldum Bay Ransom. Ben Marlowe Somerset."

"O zevk bana ait." Elimin arkasını öpüyor, gözleri parlıyor. "Oğlumun bu kadar aşık olmasına şaşmamalı. Ve hiç kuşkun olmasın tatlım, aşık *oldu*."

Yanaklarım kızarıyor.

Dale Ransom uzun boylu ve zayıftır, köşeli yüzü derin oluklarla oyulmuştur ve elmacık kemiklerinin üzerinde koyu gölgeler vardır. Çelimsiz yüz hatlarına rağmen çarpıcı derecede yakışıklı. Siyah saçları şakaklarında ağarmış olsa da hâlâ gürdür. Gözleri kalın kaşlarının altında delici bir mavidir.

Gunner'ın adama ne kadar benzediğini bir kez daha fark ettim. Bu biraz ürkütücü.

Cumbada güneşlenmekte olan Sansa, Gunner'ın babasını koklamak için tünediği yerden aşağı atlar.

Ona geniş bir sırıtış atıyor. "Peki, burada kim varmış?"

Gülümsüyorum. "Bu Sansa."

"Merhaba Sansa." Dale kedinin başını okşamak için çömeliyor. Kedi eline süründüğünde, Dale huysuzca gülüyor ve kulaklarının arkasını kaşıyor.

Şaşkınlığımı gizleyemiyorum. "Genelde yabancıları pek sevmez."

Dale mırıldayan kediye sırıtıyor. "İnsanlardan çok iyi anlıyorsun, tatlı bayan. Anladınız mı? *Purr-ty*?"

Şakaya gülüyorum, o da bana göz kırpmıyor. Çok çekici biri, hakkını vermeliyim.

"Anladığım kadarıyla Gunner'ın mezun olduğu okulda yüksek lisans öğrencisiymişsin," diyor.

"Öyleyim," diye onaylıyorum gülümseyerek. "Bu sabah dersim olacaktı ama profesörüm kişisel bir acil durum nedeniyle dersi iptal etmek zorunda kaldı."

"Öyle mi? Şey-"

"Umarım Marlowe'u rahatsız etmiyorsunuzdur."

İkimiz de Bayan Calder'in elinde küçük bir tepsiyle odaya girdiğini görmek için dönüyoruz.

Dale ayağa kalkar, ağzı yumuşayarak yüzündeki on yılı silip süpüren bir gülümsemeye dönüşür. "Günaydın, Gemma Louise. Nasılsın?"

"Eminim senden çok daha iyidir," diye karşılık veriyor. "On sekiz tekerlekli bir kamyonun ezdiği yol ölüsüne benziyorsun."

Kaşlarını çatıyor ama kaşlarında bir ısırık yok ve gözleri parlıyor. "Yeni tüylü arkadaşınla tanıştım." Sansa'ya utanmazca sarılmasını işaret ediyor.

bacaklarının etrafında dolanıyor. "Bana Gingersnap'i hatırlatıyor. O yaşlı kızın bana ne kadar taptığını hatırlıyor musun?"

"Elbette hatırlıyorum. Adı da Ginger'dı."

"Ona öyle *diyordun*. Ben ona Gingersnap derdim, Tanrı onun huysuz ruhunu korusun."

İki eski dost, Bayan Calder boğazını temizleyip tepsiyi kaldırmadan önce anımsatıcı bir gülümsemeyi paylaşırlar.

"Akşamdan kalma halinden kurtulman için sana biraz çay getirdim. Marlowe'un işlerini bitirebilmesi için neden güneşlenme odasında bana katılmıyorsun?" Ses tonundan bunun bir rica olmadığı anlaşılıyor.

Dale ona sırtıyor. "Her zamanki gibi otoriter."

Homurdanıyor. "*Birinin* seni hizada tutması gerekiyor."

"Ah, Gemma Louise," diyor sevgiyle, topuzundan kaçan bir tutam saçı geriye doğru tararken. "Hiç değişme."

Yanaklarına narin pembe bir kızarıklık yayılırken şok içinde bakıyorum. Vay anasını. Bayan Calder kızarıyor. Gerçekten *kızarıyor*.

Beni aval aval bakarken yakalıyor ve hızlıca boğazını temizliyor. "İşine dönmene izin vereceğiz. Şimdi gel, Dale."

"Evet, hanımefendi." Tepsiyi onun elinden alıyor ve bana göz kırpmıyor. "Daha sonra sohbet ederiz."

Bayan Calder, "Oğlunuzun bu konuda söyleyecek bir şeyi varsa olmaz," diye uyarır. Dale sadece kıkırdar.

Sırtarak ikilinin birlikte yürümesini, Sansa'nın da peşlerinden koşmasını izliyorum.

İki saat sonra, salonu süpürmeyi henüz bitirmiştik ki bir çift güçlü kol belimi sardı ve derin bir ses kulağımda gürledi, "Merhaba güzelim."

Vücudumdaki her sinir hücresi canlanıyor, ısı ve farkındalıkla zonkluyor. "Bu düşündüğüm kişi mi?" Alay ediyorum.

"Öyle olsa iyi olur." Beni sert göğsüne yaslayıp boynumun kenarını ısırırken iri bir eli karnımda geziniyor. "Güzel kokuyorsun."

Nefes nefese bir kahkaha attım. "Sanırım çam temizleyicisi ve *ter kokusu* işinizi görüyor."

"Seninle ilgili her şey beni etkiliyor."

Zevkle sırtıyorum ve kollarının arasında dönerek muhteşem maviliklerine gülümsüyorum. "Bu kadar erken saatte evde ne işin var?"

Gülümsüyor. "Günün geri kalanında evden çalışmaya karar verdim."

"Yaptın mı, şimdi?" Kollarımı boynuna dolayarak mırıldanıyorum. "Sanırım patron olmak işe yarıyor, değil mi?"

"Bu doğru." Elini uzatıyor ve başparmağının ucuyla dudaklarımın kenarını okşuyor. Kalbim küçük bir çarpıntı geçiriyor ve midem altüst oluyor.

Karşı koyamıyorum, ağzımı açıyorum ve başparmağını içeri çekiyorum. Gözleri kararıyor ve gülümsemesi kesinlikle kötücül bir hal alıyor.

Başparmağını daha derine çekiyorum, dilimi etrafında kıvırıyorum ve sertçe emiyorum.

Aleti karnıma doğru sarsılıyor ve inliyor.

Yaramaz bir kahkaha atarak onu bırakıyorum ve elektrikli süpürgeye dönüyorum. "Seni küçük baş belası." Arkamda ilerliyor, dudaklarıma minik öpücükler konduruyor.

Saçlarımın tenimle buluştuğu ense. Lezzetli karıncalanmalar omurgamdan aşağı akıyor ve keyifli bir iç çekişle ona yaslanıyorum.

Ellerini saçlarımın arasına sokup, topuzumu sabitleyen tokaları gevşetiyor. Saçlarım yumuşak dalgalar halinde omuzlarımdan aşağı dökülürken minnettar bir ses çıkarıyor. Parmaklarını koyu renk saç tellerimde gezdirip onları sırtıma yaydığında ve şampuanımın meyvemsi kokusunu içime çektiğinde şeker gibi eriyorum.

"Sana hiç söylemediysem diye söylüyorum," diye mırıldandı kulağıma, "saçlarına bayılıyorum. Muhteşem ve her zaman harika kokuyor."

"Teşekkür ederim," diye fısıldıyorum gülümseyerek. "Ben de seninkiler için aynı şeyi hissediyorum."

Saçlarımı okşayarak önlüğümü çözüyor ve antika büfenin üzerine bırakıyor, sonra elimi tutuyor. "Hadi bahçede yürüyüşe çıkalım."

"Çok isterdim," diyorum zayıfça, "ama henüz bitirmedim-" Bana sert bir bakış atıyor. "Patronuna karşı mı geliyorsun?" Dudağımı ısırıyorum ve gülümsüyorum. "Buna cesaret edemem."

"Akıllı kadın." Beni dışarı çıkarıp bahçeye götürüyor, taş patikada yürürken birleşmiş ellerimizi aramızda sallıyor, her yerdeki mis kokulu çiçeklerin tadını çıkarıyoruz.

"Vakfım önümüzdeki ay yıllık burs ödül törenimizi düzenliyor," diyor kayıtsızca. "Benimle gelir misin?"

Ona bakıyorum, kalbim küt küt atıyor. "Sen. . . ilişkimizi halka açıklamak mı istiyorsun?"

Ağzı alaycı bir gülümsemeyle seğiriyor. "O gemi çoktan kalktı, değil mi? Bu mu?"

Hatırlatma karşısında irkilerek nefesimin altında mırıldanıyorum: "Çok teşekkürler,

TMZ."

Gunner kıkırdıyor ve elimi dudaklarına götürüyor. "Gazetelerin hakkımızda ne söylediği umurumda değil. Önemli olan tek şey birbirimiz hakkında hissettiklerimiz. Seninle birlikte olmak istiyorum Marlowe ve bunu tüm dünyanın bilmesini sağlamaktan mutluluk duyuyorum."

Sözleri boğazıma bir yumru getirdi. "Vay canına."

Dudaklarını parmak eklemlerime değdiriyor. "Törende benim eşim olur musun?"

Ona bakıyorum. "Onur duyarım."

Yavaş ve memnun gülümsemesi ciğerlerimdeki oksijeni tüketiyor. Bu adam için deli oluyorum, sırlıslıkla aşığım.

Evin yan tarafına geldiğimizde, güneşlenme odasının pencerelerinden babasını ve Bayan Calder'i görebiliyoruz. Kanepede birbirlerine yakın oturmuş, sessiz bir kahkahayı paylaşıyorlar.

Bu sahne beni gülümsetiyor. "Bütün sabah oradaydılar. Sanırım yetişmeleri gereken çok şey var."

"Sanırım öyle," diye mırıldanıyor Gunner.

Birkaç dakikalığına çifti gözetliyoruz.

"Birbirlerini seviyorlar," diyorum usulca. "Sadece arkadaş olarak değil. Birbirlerine aşıklar."

"Biliyorum."

Gunner'a bakıyorum. "Öyle mi?"

Başını sallıyor. "Her zaman bilmiyordum. Çocukken tek bildiğim Bayan Calder'in babamın en yakın arkadaşı olduğuydu. Babamı kimsenin güldüremediği kadar güldürürdü ve ondan hiçbir şey almazdı. Onların etkileşimini izlemek her zaman eğlenceliydi."

"Eminim," diyorum sırtarak. "Bu sabah tadına baktım. Babanla konuşurken Doğu Teksas aksanının ortaya çıkışına bayılıyorum ve babanın ona Gemma Louise diye seslenmesi çok sevimli."

El ele yürümeye devam ederken Gunner kıkırdıyor. "Maverick ve ben her yaz onu ziyaret etmeyi severdik. Sıcak ve besleyici biriydi, yanında olmak eğlenceliydi. Bazen annemizin de onun gibi olmasını dilerdik."

Bu beni hiç şaşırtmadı ama bu düşüncüyü kendime sakladım. "Annenle iyi anlaşıyorlar mıydı?"

"Hiçbir zaman arkadaş olmadılar, eğer kastettiğiniz buysa. Birbirlerine samimi davranırlardı ama annem arada sırada Bayan Calder hakkında küçümseyici yorumlar yapardı."

Babamla olan arkadaşlığı konusunda çok heyecanlıydı. Bayan Calder'da kedi olduğu için kedi aldığından hep şüphelenmişimdir."

"Gerçekten mi? Onu kıskanıyor muydu?"

"Muhtemelen," diye itiraf ediyor Gunner. "Bullsboro'yu ziyaret ettiğimizde nadiren bizimle gelirdi ama ben sadece kasabadan nefret ettiğini düşündüm. Ki kesinlikle öyleydi. Oraya taşra cehennemi ve tekrarlamayacağım birkaç isim daha takmıştı."

"Ah." Ona yan gözle alaycı bir bakış attım. "Peki babanla Bayan Calder'ın birbirlerine aşık olduklarını ne zaman anladın? Aralarında bir şey mi oldu?"

"Hayır. Asla bir ilişkileri ya da öyle bir şey olmadı." Gunner sarkan bir daldan pembe bir çiçek koparıp saçımın arasına sıkıştırıyor. Yaz sonu esintisi ılık ve çiçek kokulu bir şekilde üzerimizden geçerken birbirimize bakıyoruz.

"Bayan Calder mutlu bir evliliği vardı," diye devam ediyor. "Kocasını çok sık seyahat ediyor olsa da onu asla aldatmazdı. Ve babam, hakkını vermek gerekirse, evliliğine saygısızlık etmeyecek kadar ona değer veriyordu."

"Bu iyi," diye mırıldandım.

Gunner başını sallıyor. "Beş yıl önce, benimle yaşamaya başladıktan kısa bir süre sonra, en büyük torunu için arka bahçede büyük bir doğum günü partisi verdik. Bir ara bir telefon görüşmesi yapmak için içeri girdim. O sırada mutfakta babam ve Bayan Calder'i gördüm. Sarılıyorlardı, ki bu alışılmadık bir şey değildi. Beni durduran şey yüzlerindeki ifadeydi. Acı. Pişmanlık. Özlem." Başını yavaşça sallıyor. "Orada durup onlara baktım ve o anda benim için her şey kristalleşti. Birden annemin onların arkadaşlığından neden bu kadar rahatsız olduğunu, Bayan Calder'ın vaftiz annemiz olmasına neden izin vermediğini anladım. Birden annemle babamın evliliğinin hiçbir zaman gerçekten bir şansı olmadığını anladım, çünkü babam Bayan Calder'i seviyordu ve her zaman da sevecekti. Yıllar önce Houston'da ona katılmış olsaydı, uyumlu olmadığı şımarık bir sosyete kızıyla evlenmeye kalkışmazdı."

"Vay canına," diye fısıldıyorum, az önce duyduğum her şeyi özümsemeye çalışarak. "Bu çok üzücü, Gunner."

Yavaşça başını sallıyor. "Boşanma için asla annemi suçlamadım. Babamın sadakatsizliğinden ve kumar oynamasından o sorumlu değildi ve Bayan Calder'a daha iyi bir koca olacağının da garantisi yok."

"Doğru," diye mırıldandım. "Onunla daha mutlu olabilirdi. Ama eğer kötü alışkanlıklara yatkınsa . . ." Cümleyi yarım bıraktım ve Gunner'ın başını sallayışını izledim.

anlaşma.

"Onun şeytanları var. Kendine zarar verme eğiliminden bir türlü kurtulamıyor." Gunner'ın gözlerine bir gölge düşüyor ve sesi bir fısıltının biraz üzerine çıkana kadar kısılıyor. "Bazen ona bakıyorum ve ... görüyorum." Sözüünü yarıda kesiyor ve ben de düşüncesini tamamlamasını bekliyorum.

Ama o sadece önüne bakıyor, aniden anıların içinde kayboluyor. "Maverick ve ben büyürken, babamın bastığı yere tapardık. Hayattan daha büyüktü; iri ve güçlüydü, gür kahkahasını kilometrelerce öteden duyabilirdiniz. Yapamayacağı hiçbir şey yoktu. Tecrübeli bir kovboy gibi sığır güder ve ata binerdi. Kamp ateşlerimizi yakmak için ağaçları keserdi. Sırf heyecan olsun diye motor yapar ve araba yarıştırdı. O bizim kahramanımızdı," diyor Gunner biraz da acıyla. "Onun eski benliğinin bir kabuğuna dönüştüğünü görmek kalbimizi kırdı."

Sertçe yutkunuyorum, ona karşı bir sevgi ve şefkat patlaması hissediyorum. Parmaklarımı onunkilerin etrafında sıkıldığımda bana bakıyor, ifadesi yumuşuyor.

"Babanla yeni tanıştığımı biliyorum ve yersiz konuşmak istemiyorum," diyorum sessizce. "Ama tüm o yıkıcı katmanların altında iyi bir kalbi olduğunu düşünüyorum."

Gunner bana bakıyor, değerlendirmeme ne katılıyor ne de karşı çıkıyor. Moralini düzeltmek umuduyla, "Sansa bile ondan hoşlanıyor," diye ekliyorum muzipçe. Kaşlarını çatıyor. "Lanet olası hain."

Kahkaha atarak kaşlarını çatmasını gülümsemeye çeviriyorum.

Salkım söğütler ve sarmaşık güllerle kaplı bir çardağın altında gölge bulana kadar yürümeye devam ediyoruz.

Yüzümüzü birbirimize döndüğümüzde, Gunner parmaklarını saçlarımdan arasından geçiriyor ve ağzımı talep ederken başımı o baskın tarzıyla kavırıyor. Öpücük nazikçe başlıyor ama kısa sürede daha ateşli bir hal alıyor. Acıktım.

Elini saçlarımda dolaştırıyor ve diliyle ağzımı yağmalarken beni sabit tutuyor. Vücudumdaki her kas, lif ve hücreye ısı yayılıyor. Yumuşak bir inilti çıkararak kollarımı boynuna doluyorum, parmaklarım saçlarının kalınlığına dalıyor.

"Tanrım, bana neler yapıyorsun." Dudakları benimkilerden çeneme ve boynuma doğru ilerliyor. "Beni delirtiyorsun."

Kulağını yalayarak onu ürpertiyorum. "Hizmetçi fetişin var mı?"

"Sen gelmeden önce bilmiyordum." Boynumun dibinde atan nabızı diliyle ısıyor, iz bırakacak kadar sert emiyor. "Her günün sonunda burada beni beklediğini bilerek nasıl iş yapabilirim ki? Üretkenliğimi mahvediyorsun."

Sırıyorum. "Özür dilerim."

"Öyle misin?" diye homurdanıyor.

"Şüphelerim var." Boğazımda bir kahkaha kabarcığı yükseliyor.

Mırıldandığı bir tehditle kıcımlı avuçluyor ve beni çardak duvarına doğru kaldırıyor. Bacaklarımı beline doluyor, hassas göbeğime bastırıldığı sikişin sertliği karşısında nefes nefese kalıyorum. Onu kendime yakın tutuyorum, gömleğinin içinden teninin sıcaklığını içime çekiyorum.

Adımı haykırıyor ve beni daha sert öpüyor, elleri elbisemin altından kalçalarımın doğru kayarken ağzı benimkine morartıcı bir şekilde sürünüyor.

Kavurucu bir zevk dalgası bedenimi sararken inliyorum. Meme uçlarım sertleşti ve klitorisim zonkluyor, sıcak meyve suları külotumun ipeğine dökülüyor.

Ağzımı tekrar bulmadan önce yanağımı ve boynumu okşayacak kadar öpüşmeye ara veriyor ve dilim onunla karıştığında inliyor.

Arkamızda bir boğaz gürültüsü açılıyor.

Gunner alçak bir küfürle ağzını benimkinden ayırıyor.

"Böldüğüm için özür dilerim," dedi babasının eğlenen sesi.

Yakalandığım için utanarak alev alev yanan yüzümü Gunner'ın göğsüne gömdüm. Sırtımı kafesli duvara dayadığım için babasının görebildiği tek şey oğluna sarılmış bacaklarım. Bu da yeterince utanç verici.

"Ne istiyorsun?" Gunner omzunun üzerinden homurdanıyor.

"Gemma Louise'i bu akşam yemeğe götüreceğim," diye anons ediyor Dale. "Direksiyon başına geçmeme izin verilmediği için, belki şoförünüz bizi götürebilir diye düşündüm. Tabii bugün başka bir yere gitmeyecekseniz."

"Bayan Calder'in arabasının nesi var?"

"Hiçbir şey. Ona çok güzel bir Benz almışsın." "Peki sorun ne?" Gunner sıkılmış dişlerinin arasından söylüyor.

Dale öfkeyle ofladı. "Sarhoş bir ayyaş olabilirim ama randevumuzda bir kadının araba kullanmasına izin verirsem lanetlenirim."

Dudağımı ısıyorum, kahkahamı Gunner'ın göğsüne bastırıyorum. "Trace seni götürecektir," diye homurdanıyor.

"Teşekkür ederim evlat.

Minnettarım." "Başka bir şey var

mi?"

Dale cevap vermeyince Gunner'ın omzunun üzerinden bakıyorum ve babasının utangaç bir tavırla çizmesinin burnunu yere sürttüğünü görüyorum.

Gunner'ın çenesi sanki sabrı tüketiyormuş gibi esniyor. "Çıkar ağzındaki bak la y ı ihtiyar."

"Onu Adagio'ya götürmek istiyorum."

"Adagio altı ay öncesinden rezerve edildi. Bu kadar kısa sürede rezervasyon yaptıramazsınız."

"Hayır, ama *sen* yapabilirsin."

Gunner başını sallıyor ve beni daha da sırtıtmaya iten öfkeli bir yemin mırıldanıyor.

Dale davasını savunuyor. "Şehirdeki en iyi yemek deneyimini hak ediyor. Ne diyorsun, Gunn? Bize bir masa ayarlayabilir misin?"

Gunner iç çeker. "Bayan Calder'a asistanımı aramasını söyleyin. O ilgilenecek o."

"Teşekkür ederim, evlat. Çok minnettarım." Dale sinsice sırtıyor. "Seni delirteceğim

Çocuklar, yaptığınız işe geri dönün. Dikenlere dikkat edin. Diken batması moralinizi bozabilir."

"Defol git ihtiyar," diye homurdanır

Gunner. Dale yaramazca kıkırdar.

O gider gitmez kıkırdamaya başladım.

Gunner bana bakıyor, kızgınlığı yerini sıcak bir şefkate bırakıyor.

"Bunun için üzgünüm."

"Özüre gerek yok. Bu eğlenceliydi."

"Böyle düşünmene sevindim." Saçlarımı gözlerimden uzaklaştırıyor, dokunuşu yanağımı okşayan mis kokulu salkımlar kadar nazik.

"Baban bana arabanın anahtarlarını isteyen bir ergeni hatırlattı. Rol değişiminden bahsediyoruz, ha?"

Gunner homurdanıyor. "Uzun zamandır böyleydi."

Göğsümdeki sempati kıpırdanırken, uzanıp nazikçe çenesini okşuyorum. "Sen iyi bir adamsın, Gunner Ransom. Babam seni severdi."

Şaşırtıcı bir kırılmalığa ihanet eden son derece ciddi b i r ifadeyle bana bakıyor. "Bunu mu demek istiyorsun?"

"Seviyorum." Alaycı bir şekilde gülümsüyorum. "Bahçenizde bana tecavüz etmenizden pek hoşlanmayabilir-"

Gunner usulca gülüyor. Yüzümü elleriyle çerçeveleyerek beni öyle şefkatle öpüyor ki kalbim acıyor ve gözlerim yaşıyor.

Başka hiçbir erkek bana kendimi bu adamın hissettirdiği kadar değerli hissettirmedi. Onu çok seviyorum. Çılgınca, vahşice, kalbimin her atışıyla ve ciğerlerimdeki her nefesle. Bu dünyadaki en korkutucu, en heyecan verici, en harika duygu.

Dudaklarımı bir kez daha dudaklarıyla okşuyor, sonra başını kaldırıp gözlerimin içine gülümsüyor. "Ne dersin, bu akşam dışarıdan yemek sipariş edelim ve bir filme sarılıp uyuyalım mı?"

Işıl ışıl gülümsüyorum. "Kulağa mükemmel bir randevu gibi geliyor."

Otuz Üçüncü Bölüm

MARLOWE

TÖNÜMÜZDEKİ İKİ HAFTA MUTLULUK İÇİNDE GEÇECEK.

Gunner benimle akşam yemeği yemek için neredeyse her gün işten erken çıkıyor. Önceden verdiği bir sözü yerine getiremediği bir akşam, ertesi gün ofisinde piknik yaparak ona sürpriz yapıyorum. Asistanına bizi hiçbir şekilde rahatsız etmemesini tembihledikten sonra kapıyı kilitliyor ve üzerime atlıyor.

Bir saatten fazla bir süre sonra saçlarım karmakarışık ve gömleğimin düğmeleri kopmuş bir halde dışarı çıktığımda Veronica bilgisayarının arkasına bilmiş bir gülümseme saklıyor.

Gunner ve ben birbirimize ziyafet çekmediğimiz ya da birlikte spor yapmadığımız zamanlarda ekonomi, jeopolitik, felsefe ve edebiyat hakkında çok ufuk açıcı sohbetler yapıyoruz. Onun için piyano çalıyorum ve sınıf ödevlerimde bana yardımcı oluyor. Benim için bir yatırım portföyü oluşturuyor ve fonluyor, bunu başarmak için her zaman çok parasızdım. Bana Mandarin bile öğretiyor.

İkinci hafta sonu UT'nin eve dönüş maçına katılıyoruz. Gunner ve Maverick'in futbol sahasının muhteşem manzarasına sahip lüks bir sütünleri var. Bize bir grup üniversite arkadaşları ve kardeşlik kardeşleri de katıldı. Biri hariç hepsi çekici ve başarılı.

bekar. Quinn burada olsaydı yedinci cennette olurdu ama ne yazık ki çalışmak zorundaydı.

Gunner ve Maverick'in arasında oturmuş, elimde biram, devasa bando takımının kornalar çalarak ve davullar çalarak sahaya girişini izliyorum. Tıklım tıklım dolu stadyum, yanık turuncu formalı, kısa şortlu ve kovboy çizmeli güzel kızların bolca serpiştirildiği titreşimli bir kütle.

Longhorns'a tezahürat yapmaktan büyük keyif alıyoruz. Takım her sayı attığında, stadyum yüz bin taraftarın "Hook 'em, Horns!" çığlıklarıyla inliyor.

Gunner, Maverick ve arkadaşları arasındaki rahat dostluğu izlemek bir zevk. Şakır şakır gülüyorlar, şakalar yapıyorlar ve beni utandıran hakaretler savuruyorlar. Bu Gunner'ın daha önce hiç görmediğim başka bir yönü ve kendimi bundan büyük keyif alırken buluyorum. Arkadaşların üniversite günleriyle ilgili anlattıkları hikayeler de aynı derecede keyifli.

Bu konuşmalar sırasında Gunner'ı sık sık sessizce beni izlerken yakalıyorum. Arkadaşlarıyla olan etkileşimlerini gözlemliyor, onun dünyasına nasıl uyum sağladığını değerlendiriyor gibi görünüyor. Ne zaman göz göze gelsek, esrarengiz bir şekilde gülümseyip gözlerini kaçırıyor ve beni nasıl bir sonuca vardığını merak ederken buluyorum.

Devre arasında Pantheon'un CFO'su Sedonia Larson bize katıldı. Beline kadar uzanan mikro örgüleri, badem biçimli gözleri ve hiçbir cilt bakım ürünüyle elde edilemeyecek kusursuz kahverengi teniyle muhteşem bir siyah kadın. Gamzeli gülümsemesi bulaşıcıdır ve vücuda oturan pembe elbisesi muhteşem kıvrımlarını ortaya çıkarır.

O bir afet, ama bana bir kez daha baktıran yanındaki adam. Uzun boylu, iri yarı ve yakışıklı olan bu adam, *Bridgerton*'daki gönül çelen Regé-Jean Page'in tıpatıp aynısı.

Ona şaşkın şaşkın bakıyorum ve Sedonia'yı güldürüyorum.

"Marlowe, bu benim erkek arkadaşım Luca. Diğer adıyla Hastings Dükü Simon."

Gülüyorum, elini sıkıyorum. "Ona ne kadar benzediğini duymaktan yorulmuş olmalısın."

Sırıttırıyor. "İlk sezonda çok daha kötüydü. Ama artık alıştım."

"Sizi kandırmasına izin vermeyin," diyor Sedonia gülerek. "Ünlü bir aktörle karıştırılmaya *bayılıyor*. İnsanlar imza almak ya da fotoğraf çektirmek için onu sokakta durduruyor ve nereye giderse gitsin hep bedava bir şeyler alıyor. Bir gece

Bir konsere geç kaldığımızda, polisin ağzının suyunun akmasına engel olamadığı için hız cezasından cazibesiyle kurtulmuştu. Eğer orada oturuyor olmasaydım, muhtemelen ona numarasını ya da külotunu verirdi."

Maverick şehvetle sırtıyor. "Ateşli bir üçlü seks için mükemmel bir ortam gibi görünüyor." Luca'nın omzuna vurur. "Kahretsin, kardeşim, soyuldun."

Luca öksürerek gülerken Sedonia Maverick'in göğsüne bir şaplak atıyor. "Sen tam bir fahişesin," diye tıslıyor.

Başını geriye atar ve güler. Birkaç kişi daha katılıyor ve Sedonia'nın ölümcül bakışlarını kazanıyor.

Sırtışımı elimin arkasına saklıyorum. Gunner sadece başını sallıyor, dudakları seğiriyor.

"Her neyse," diyor Sedonia dikkatle, "süitimize dönsek iyi olacak. Luca'nın Phoenix'ten ziyarete gelen akrabaları var ve biz yokken bar hesabımızı kabartmalarını istemiyor. Sadece uğrayıp sana kendimi tanıtmak istedim, Marlowe. Geçen gün ofiste seninle tanışma fırsatım olmadı," diye ekliyor Gunner'a bilmiş bilmiş yan yan sırtarak. "Adamınızla bir şey konuşmak için koridor boyunca kışımı yaya yaya yürüdüm ama Veronica onun rahatsız olduğunu söyledi."

Isı yanaklarımı ısıtıyor.

Gunner kıkırdar. "Bir dahaki sefere, önce ara."

"Not edildi, patron." Sedonia bana sırttı. "Sizinle tanışmak çok güzel. Gunner üniversitedeyken, sürtük kardeşinden sonra en kötü kadın zevkine sahipti."

Maverick alınıyor. "Hey-"

Gözlerini benden ayırmadan parmağını dudaklarına götürerek onu susturuyor. "Yeni tanışmış olmamıza rağmen, şimdiden hoş bir yükseltme olduğunu söyleyebilirim."

"Şey, teşekkür ederim." Yine yüzümün kızarmasına engel olamıyorum. "*ForbesWomen*'da yer aldığınız için tebrikler. Kızlar için yatırım kulübünüzü ve kadınların sektörlerinde liderlik pozisyonlarına gelmelerine nasıl yardımcı olduğunuzu okumayı çok sevdim. Sahtekârlık sendromunun üstesinden gelmekle ilgili söylediklerin de çok ilham vericiydi. Makalenin tamamı öyleydi."

"Teşekkürler, bebeğim." Burnumu cimcikliyor, gözleri sıcacık parlıyor. "İlham vermekten bahsetmişken, Gunner bana harika bir piyanist olduğunu söyledi."

Gülüyorum. "Ben parlak demezdim-"

"*Aht aht*. Yapma bunu. Yeteneğini küçümseme. 'Harika' sıfatını kullandı ve tanıdığım en büyük müzik züppesi olduğu için onun sözüne güveneceğim. Ayrıca," diye ekliyor Sedonia, "Çaldığınız videoyu izledim ve ona katılıyorum. O rastgele akşam yemeği partisini verdiğinde şehir dışındaydım, bu yüzden kalabalığı memnun eden performansınızı kaçırdığım için gerçekten üzgünüm. Bir ara daha fazlasını dinlemek isterim."

İşliyorum. "Tabii. Ne zaman istersen."

"Bir randevu ayarlayacağız. Ciddiyim." Kıyafetlerimi işaret ediyor - kovboy çizmeleriyle eşleştirilmiş turuncu Longhorns forması bir elbise. "Kıyafetine bayıldım bu arada."

"Seninkini de seviyorum."

Maverick kıkırdar. "Siz ikiniz neden öpüşmüyorsunuz?"

Sedonia ona iğrenmiş bir bakış atıyor. "Bu hoşuna giderdi, değil mi?"

Alay eder. "Aslında hoşuma giderdi. Hayal edebileceğinden çok daha fazla."

Gunner ona başını sallar. "Git hortumla yıka, kardeşim."

Herkes gülüyor.

Devre arası bitmeden hemen önce, üniversitenin rektörü VIP maiyetiyle birlikte Gunner ve Maverick'e merhaba demek için ortaya çıktı. Böylesine önemli kişilerin huzurunda kendimi biraz şaşkın hissetmekten alıkoyamıyorum. Gunner beni yanına çekip kız arkadaşı olarak tanıttığında, onun tarafından herkesin önünde sahiplenildiğim için o kadar sevinçliyim ki neredeyse yerden havalanıyorum.

Üçüncü çeyrekte bir telefon görüşmesi yapmak için uzaklaştığında, Maverick omzunu benimkine çarpıyor. "Seni ve Gunn'ı çift olarak görmek çok güzel. Birbirinize iyi geliyorsunuz."

Utangaç bir şekilde gülümsedim. "Ben de öyle düşünüyorum."

Bana sırtıyor. "Babam ikinizin birlikte olduğunuzda aşk acısı çeken gençler gibi davrandığınızı söylüyor," diye takılıyor. "Kahvaltıda birbirinize öpücükler atıyor, masanın altında ayak oyunları oynuyor, ateşin önünde Shakespeare okurken birbirinize sarılıyormuşsunuz-"

"Doğru değil!" Kızarak itiraz ediyorum.

Maverick bir kaşını kaldırır. "Babama yalancı mı diyorsun?"

"Hayır, ama abartıyor. Yani, *o kadar* da mide bulandırıcı değiliz."

"Yani birbirinize Shakespeare okumuyor *muydunuz*?"

"Shakespeare değildi!" Duraksadım, dudağımı ısırdım. "Keats'ti."

Maverick bir kakhaha çılgılığıyla başını geriye attı.

Sırtarak parmaklarımı saçlarımın arasından geçirdim ve yüzümden geriye doğru ittim.

Maverick şefkatle burnumu çimdikliyor. "Ciddiyim, Marlowe. Kardeşimi hiç bu kadar mutlu görmemiştim, ilk milyonunu kazandığında bile. Onu bulutların üzerine çıkardın." Solgun gözleri bana parıltıyor. "Sahip olduklarınıza imreniyorum. Neredeyse kendime özel birini isteyeceğim."

İtirafı beni şaşırttı. "Öyle mi?"

"Hayır."

Gülüyorum ve ona başımı sallıyorum. O ve kız kardeşim tanışırse ne olur diye düşünmeden edemiyorum. Aralarında kıvılcımlar uçuşur muydu? Uyumlu olurlar mıydı? Kaçınıcı kez Ember'ın burada benimle yaşamasını diliyorum. Belki bir gün.

"Gunner sana hiç bar kavgasına karıştığımız zamandan bahsetti mi?" Maverick soruyor.

"Bir bar kavgası mı? Bu hikâyeyi dinlemeliyim," diyorum hevesli bir sırtışla.

"On yedi yaşındaydık," diye başlıyor, kalın sesine mizah karışıyor. "O hafta sonu bize bakma sırası babamdaydı, bu yüzden bizi okuldan aldı. Bizi annemin onaylamadığı yerlere götürmeye bayılırdı. Örneğin on altıncı yaş günümüzde bizi bir striptiz kulübüne götürmüş ve özel kucak dansı ısmarlamıştı."

Yaltaklanıyorum. "Yikes."

"İtiraf etmeliyim ki pek de yılın babası sayılmaz." Maverick kıkırdıyor, gölgeli çenesini ovuşturuyor. "Her neyse, o gün bizi her zaman keyif aldığımız atış poligonuna götürdü. Daha sonra eve dönerken bir barda durduk. Duvardaki köhne bir delikti ama babam şehirdeki en iyi acılı kanatların orada olduğuna yemin ederdi. Masamıza yakın oturan bir grup kabadayı vardı. Yemek yerken beni ve Gunner'ı süzüp durdular. Hala hazırlık okulu uniformalarımızı giyiyorduk ve bize 'zengin güzel çocuklar' ve 'korkak hergeleler' dediklerini duyabiliyorduk. Onları görmezden geldik ama garson kızımıza asılmaya başladıklarında babam onlara kızı rahat bırakmalarını söyledi. Yağlı pislikler babamın müdahalesinden hoşlanmadılar ve kalkıp masamızın etrafını sardılar." Homurdanıyor. "Büyük hata."

Gözlerim fal taşı gibi açıldı. "Ne oldu?"

"Kıçlarına tekme bastık, olan bu." Maverick genişçe sırıtıyor. "Bir dakika önce ağızlarını açıp konuşuyorlardı, bir dakika sonra yumruklar havada uçuşuyor ve botlar tepiniyordu. Gunner bir adamın kafasında sandalyeyi kırdı."

ve onu yere serdim. Başka bir adamın burnunu kırdım ve birkaç dişini kırdım. Babam elebaşının kafasında bir şişe kırdı ve onu ve başka bir pisliği bar tezgahının üzerine fırlattı. Muhteşemdi," diye hatırlıyor Maverick kahkahalarla gülerek.

"Vay anasını." Sertçe sırtıyorum. "Ransom çocuklarına bulaşma, ha?"

"Çok doğru. Babamın barlarda kavga ederek büyüyen ve oğullarına nasıl dövüşüleceğini öğreten bir cahil olduğunu bilmiyorlardı. Etrafta dolaştılar ve öğrendiler." Maverick memnun bir iç çekişle sandalyesinde arkasına yaslanıyor. "Güzel günlerdi."

Gunner yanımdaki koltuğuna döndüğünde ben hâlâ gülüyordum. Kardeşine ters ters bakarak, açıkça sahiplenici bir hareketle bir kolunu omuzlarıma doluyor.

Maverick o hınzır kahkahasını atarak uzun bedenini sandalyesinden kaldırır ve bara doğru ilerler.

"Siz ikiniz ne hakkında konuşuyordunuz?" Gunner şüpheli bir ses tonuyla soruyor. Suçlu gibi görünmeye çalışıyorum. "Oops. Yakalandım."

Gözleri kısıldı. "Ne demek istiyorsun?"

Derin bir sır verir gibi ona doğru eğildim. "Sana söylemeyecektim ama Maverick ve ben birlikte kaçmayı planlıyorduk-"

Gunner kaşlarını çatar. "Hiç komik değil."

Hafifçe gülüyorum, çenesindeki belli belirsiz gamzeyi dişliyorum.

"Kıskançlık yapma. İstedğim tek erkeğin sen olduğunu biliyorsun."

Ağzı kıvrılıyor. "Eğer kardeşim o gece bara benden önce gelmiş olsaydı, benim yerime onunla tanışacaktın."

"Ama yapmadı." Gözlerimi onunkilere diktim. "Her zaman senin olman gerekiyordu, Gunner. Sadece senin."

Eğilip beni öpüyor, kardeşinden ve arkadaşlarından gelen çığlıklara ve ıslıklara aldırmadan.

Cha4Bse Ghceb,-Fow

MARLOWE

"YOU VE GUNNER ÇİFTE HEDEFLER" diyor Quinn bana iki gün sonra en sevdiğimiz kafede öğle yemeği için buluştuğumuzda. "Cidden, Mar. Aşk sana çok yakışıyor."

Gülümsüyorum. Bugünlerde gülümsemeden duramıyorum. Aşık olmak beni tam bir aptala dönüştürdü. Gunner için bir şarkı bile besteliyorum. Evet, kötü durumdayım.

Quinn sebzeli pidesini ısıtıyor. "Artık resmi olarak bir çift olduğunuza göre, daha ne kadar onun için çalışacaksın?"

"Bilmiyorum," diye itiraf ediyorum. "O kadar ilerisini düşünmedim. Şu anda sadece para biriktirmeye ve okulu bitirmeye odaklanmış durumdayım."

"Seni anlıyorum. Ama erkek arkadaşının hizmetçisi olmak biraz garip hissettirmiyor mu?"

"Öyle sanırsınız ama değil. Pek sayılmaz." Yumuşakça gülümsüyorum. "Dürüst olmak gerekirse, onun eviyle ilgilenmek hoşuma gidiyor. Neredeyse doğal geliyor."

"Vay canına," diye hayret ediyor Quinn, bana hem şaşkınlık hem de eğlenceyle bakarak. "Aşık olmuşsun."

Gülüyorum ve lattemden bir yudum alıyorum.

İnce çizgili bluzumu ve kömür rengi eteğimi işaret ediyor. "Neden böyle giyindin ki?"

"Sınıfta bir sunum yapmam gerekiyor." "Oh, güzel. Gergin misin?"

"Pek sayılmaz. Gunner onun üzerinde pratik yapmama izin verdi ve bana harika ipuçları verdi."

"Ah, parlak bir akademisyen ve CEO ile çıkmanın avantajları." "Evet." Sırıtiyorum.

"Babası hala sizinle mi kalıyor?"

"Hayır, dün Aspen Oaks'a geri döndü. Gunner ona danışmanlık seanslarına ve grup terapisine katılacağına dair söz verirdi. Rüşvet verdiği çalışanlar azarlandı ve onlara bir şans daha verildi ama bunun tek nedeni Gunner'ın babasının yaptıkları yüzünden işlerini kaybetmelerini istememesiydi."

Quinn pidesini ve humusunu bitirirken, "Çok nazikti," diye cevap veriyor. "Sence babası beladan uzak duracak mı?"

"Umarım öyledir," diyorum hayıflanarak. "Bayan Calder, Gunner'a verdiği sözü tutmazsa onunla bir daha asla konuşmayacağı tehdidinde bulundu. Eğer *bu* onu ayık kalması için motive etmiyorsa, ne motive eder bilmiyorum."

Quinn iç çeker. "Parmaklar çapraz."

"Ayak parmakları da." Lattemi yudumluyorum ve bardağımın kenarından ona gülümsüyorum. "Ee, sende ne var ne yok? Taşçı komşundan hâlâ haber yok mu?"

"Aslında," diyor kelimeyi uzatarak, "dün gece Eric'i gördüm."

"Gerçekten mi? Yani şüphelendiğin gibi DEA tarafından tutuklanmadı mı?"

"Hayır." Gülüyor. "Grubuyla turneden yeni döndü. O bir *grupta*, Marlowe. Gerçek bir müzisyen gibi. Buna inanabiliyor musun?"

"Vay canına. Bu harika." Gözlerindeki heyecanlı parıltı beni sırttırıyor. "Onunla yine seks yaptın, değil mi?"

"Yaptım," diye itiraf ediyor çok memnun bir gülümsemeyle. "İlk seferden bile daha iyiydi. Ve ilk sefer oldukça muhteşemdi."

"Kahretsin," diye haykırıyorum.

Şehvetle sırttırıyor. "En iyi gitarist olmayabilir, ama kesinlikle G noktama nasıl vuracağını ve bazı katil Os'ları nasıl sunacağını biliyor."

Birkaç lokantacının merakını çekerek yaramaz kıkırdamalara başladık.

Neşemiz yatışırken Quinn lattesini bitiriyor ve dudaklarındaki köpüğü yalıyor. "İşe dönsem iyi olacak. Erken çıkacağım çünkü Eric'in bu gece bir konseri var ve onu izlemeye gelmemi istiyor."

"Aww. Bu çok tatlı." Sırıtiyorum. "Ondan gerçekten hoşlanıyorsun, değil mi?"

"O iyi." Quinn'in etkilenmiş umursamazlığı beni yanıltmıyor. "Sadece

yeni bir kanepe alacağına söz verdiği için burada kalıyorum."

"Oh, Tanrıya şükür. O iğrenç kanepede sevişme fikriniz bile ..." Tiksintiyle ürpererek devam ettim.

Quinn güler ve banka kartını çıkarır.

"Paranı bir kenara koy. Öğle yemeği benden."

"Şu haline bak, büyük müsrif," diye alay ediyor, kahverengi gözleri parıltıyor. "Normalde itiraz ederdim ama cumaya kadar maaş alamayacağım için -ve sen benden çok daha fazla kazanıyorsun ve milyarder bir erkek arkadaşın var- öğle yemeğini senin ısmarlaman benim için sorun değil. Hatta bunu kalıcı bir şey haline getirelim."

Gülüyorum ve ayağa kalkmadan önce masanın altından bacağına şakacı bir tekme atıyorum. "Bu gece iyi eğlenceler. Yarın tüm detayları öğrenmek istiyorum."

"Ama tabii ki." Sırıttıyor ve bana sarılmak için eğiliyor, sonra parmaklarını sallayarak uzaklaşıyor.

O gittikten sonra bir latte daha sipariş ediyorum ve sunum notlarımı gözden geçirirken onu içiyorum. Gunner'ın önerdiği değişiklikler, bazı fikirlerimi genişletmesi ve kelimelerime ince ayar yapması karşısında gülümsemeden edemiyorum. O benim gizli silahım ve ona daha fazla minnettar olamazdım.

Hesabı ödedikten sonra çantamı karıştırıp arabamın anahtarlarını ararken tanıdık bir sesin "Marlowe?" dediğini duydum.

Harlan Pierce'ın bana doğru yürüdüğünü görmek için başımı kaldırıyorum. Göğsümde sıcak bir öfke alevlendi.

"Seni tanıdığımı sandım." Gülümsüyor ve çekiciydi. "Seni tekrar görmek güzel. Nasılsın?"

Ona buz gibi bir bakış attım. "Bay Pierce."

"Şirketimin staj programı hakkında daha fazla konuşmak için sizi bulmaya çalışıyordum." Karşımdaki boş sandalyeyi işaret ediyor. "Size katılmamın sakıncası var mı?"

"Aslında ben de tam gidiyordum."

"Ah." Akıllıca başını sallayarak yine de oturdu. "Soğuk tavırlarına bakılırsa, Gunner seni çekişmeli geçmişimiz hakkında bilgilendirmiş olmalı."

"O yaptı. Bu yüzden söyleyeceğin hiçbir şeyle ilgilenmiyorum. Şimdi izin verirsiniz-"

"O düşündüğünüz kişi değil."

Yerimde donup kaldım. Harlan'ın yüzünü tarayarak sertçe, "Sen neden bahsediyorsun?" diyorum.

Tekrar oturmamı işaret etti. Bir süre

sonra isteksizce itaat ettim.

Sakince koltuğunda geriye yaslanıyor. "Benden şüphelenmek için her türlü sebebin var. Erkek arkadaşından nefret ediyorum, bunu inkar etmeyeceğim. Onu toz haline getirip dört bir yana savurmaktan başka bir şey istemezdim. Ama bu benim eski bir kinimi gidermemle ilgili değil. İster inan ister inanma, Marlowe, sana göz kulak olmaya çalışıyorum."

"Elbette öylesin." İğneleyici ses tonum midemde asit gibi kabaran korkuyu maskeliyor.

"Genç ve deneyimsizsiniz ve bazı erkekler bundan faydalanacak-"

"Bana 'babalar en iyisini bilir' nutukları atmayı bırak da sadede gel," diye çıkışıyorum.

Öne doğru eğildi, bakışları yüzümde yoğunlaştı. "Eğer Gunner Ransom ile bir ilişki yaşayacaksan, onun hakkında öğrenebildiğin kadar çok şey öğrenmelisin. Bilmediğin şeyler var."

"Ne gibi?"

"Senden sır saklıyor olması gibi." Tenim soğuk ve nemli. "Ne sırları?"

Harlan bir an bana baktı. "Elliott Champion'ı tanıyor musun?"

"Champion Records'un CEO'su mu? Evet, adını duymuştum." Gunner için çalışmaya başladıktan kısa bir süre sonra Elliott Champion'ın yönetici asistanı olarak iş başvurusunda bulunduğumu eklemiyorum. Champion Records'da bir iş ilanına rastladığımda özgeçmişimi gönderme fırsatını kaçıramazdım. O zamanlar Gunner'a kızgındım ve bir kaçış yolu arıyordum. Ama aynı zamanda büyük bir plak şirketinin yönetici odasında çalışmanın kariyerim için harikalar yaratabileceğini de fark ettim.

"Elliott Champion ve ben aynı spor salonuna üyeyiz," diye devam ediyor Harlan. "Geçenlerde saunada karşılaştığımızda, bir yönetici asistanı işe alacağından bahsetti ve tanıdığım iyi bir aday olup olmadığını sordu. Hiç düşünmeden ona senden ve müzik geçmişinden bahsettim. Meğer seni zaten tanıyormuş. Gunner'ın akşam yemeği partisinde piyano çaldığınız viral videoyu görmüştü, bu yüzden özgeçmişiniz masasına geldiğinde adınızı tanıdı. Müzik yeteneğinizi takdir etti ve şirketine uygun olduğunuzu düşündü."

Harlan konuşmaya devam ederken midemdeki korku derinleşiyor. "Elliott'ın Gunner ile uzun süredir devam eden bir iş ilişkisi var. Çalışanlarından birini kaçırdığını düşünmesini istemedi, bu yüzden profesyonel bir nezaket olarak ona asistanlık işi için başvurduğunu söyledi. Gunner

Memnun oldum. Elliott'ı sizinle görüşmekten açıkça vazgeçirdi. Hatta daha nitelikli bir aday önerecek kadar ileri gitti."

Korkunç bir gerginlik göğsümü sarıyor, ciğerlerime baskı yapıyor. "Yalan söylüyorsun," diye fısıldıyorum.

"Senin iyiliğin için, keşke öyle olsaydım." "Sana neden inanayım?" "Çünkü gerçek bu."

Donup kaldım, zihnim allak bullak oldu. Tüm içgüdülerim Gunner'ın beni asla kasten sabote etmeyeceğini söylese de gerçek şu ki Champion Records'a iş başvurusunda *bulunmuştum*. Doğruyu söylemediği sürece Harlan'ın bunu bilmesine imkan yok. Ama ben buna inanmak istemiyorum. İnanamıyorum.

Harlan bana acıyan bir bakış attı. "Elliott'ı kendin ara. Sana konuştukları her şeyi anlatacaktır."

Ona bakıyorum, burun deliklerim açılıyor.

Bundan zevk almıyormuş gibi davranmayı bırakarak yırtıcı bir gülümsemeyle gülümsüyor. "Eğer kendini tekrar iş piyasasında bulursan-"

"Arayacağım son kişi sensin," diye tısladıktan sonra çantamı kaptığım gibi hışımla kafeden çıkıyorum.

Kafamda dönen onca karmaşaya rağmen sunumumu büyük bir ustalıkla gerçekleştiriyor, profesörümünden ve arkadaşlarımdan övgüler alıyorum. Ders bittiğinde, otoparka doğru yola çıktım.

Range Rover'a atlayıp telefonumu çıkarıyorum ve Gunner'dan geç saate kadar çalışacağını ve beklemememi söyleyen bir mesaj görüyorum.

Hayal kırıklığı içinde dişlerimi gıcırdatarak telefonu yere atıyorum ve parmaklarımı direksiyona vuruyorum. Onunla konuşup bazı cevaplar almam gerekiyor ve bir dakika daha bekleyemem. Bu yüzden motoru çalıştırıp doğruca ofisine gidiyorum.

Vardığımda saat geç olmasına rağmen, güvenlik görevlisi soru sormadan bana asansöre kadar eşlik ediyor. Gece ya da gündüz binaya girmeme izin verme emri var.

En üst katta iniyorum, boş resepsiyon masasının önünden geçiyorum ve yönetici odalarına açılan kapıları anahtarla açıyorum. Küresel bir şirketin mahremiyetine sınırsız erişime sahip olmak oldukça akıl almaz bir şey ama şu anda kendimi hayran ya da ayrıcalıklı hissedemeyecek kadar üzgünüm.

CFO'nun ofisinin kapısı bir santim kadar aralanmıştı; konuşmaların bazı kısımlarını duymama yetecek kadar. Sedonia telefonda konuşuyor, sesi öfkeyle keskin ve düz, uyarıyor, "Lanet olasıca beni dene. Sana meydan okuyorum."

Görünüşe göre kötü bir gün geçiren tek kişi ben değilim.

Uzun koridorun sonuna yaklaştığımda, Maverick ofisinin olduğu yönden dışarı doğru adım atarak geliyor. Arkasında minyon asistanı var, kısa bacakları onun agresif adımlarına ayak uydurmakta zorlanıyor. Tam patron modunda, emir yağıdırıyor ve hızlı sonuçlar bekliyor.

Yaklaştığımı görünce kısa bir süre gülümsüyor. Ama gülümsemesi sırtımdan çok yüz buruşturmaya benziyor ve buz gibi gözlerindeki tedirginliği görebiliyorum.

Gunner müsait mi? Onunla konuşurum.

Bir kez başını salladı ve telaşlı asistanıyla koridorda ilerlemeye devam etmeden önce kolumu sıktı.

Derin bir nefes alarak sola dönüp Gunner'ın ofisinin antresine giriyorum. Veronica masasında değil, ama açık dosya klasörlerinden ve yarım kalmış kahvesinden o gün için ayrılmadığını anlayabiliyorum. Devasa bilgisayar ekranında bir hisse senedi göstergesi dönüyor ve farklı küresel piyasalar için gerçek zamanlı fiyat teklifleri gösteriyor.

Gunner'ın ofisine açılan çift kapıya doğru yürüyorum ve içeriye bakıyorum. Odanın boydan boya uzanan pencerelerinin yanında duruyor. Telefonda Mandarin dilinde konuşuyor. Sesi alçak ve gergin, öfkeyle titreşiyor.

İçeri girmenin güvenli olup olmadığını merak ederek kapıda tereddüt ediyorum. Ne söylediğini tam olarak bilmesem de, ciddi bir şeyin ortasında olduğu açık. Onunla kavga etmek için iyi bir zaman olmayabilir.

Alt dudağımı kemirerek gözlerimin vücudunda gezinmesine izin verdim. Takım elbise ceketini ve kravatını çıkarmış. Gömleğinin ilk üç düğmesi açık, kolları dirseklerine kadar itilmiş. Şehrin gece manzarasına karşı, korkutucu derecede uzun, güçlü ve hakim görünüyor.

Birdenbire başını çeviriyor ve kapının hemen içinde durduğumu görüyor. Telefona hırlamaya devam etmek için arkasını dönmeden önce yüzü hafifçe yumuşuyor.

Sinirle yutkunuyorum. Kesinlikle dünyadaki en kötü zamanlamaya sahibim.

Birkaç dakika sonra Gunner aramayı sonlandırır ve telefonunu cebine sokar.

Tekrar yutkunuyorum, ondan sismik dalgalar halinde yayıldığını hissedebildiğim öfke biraz gözümü korkutuyor. "Sen-"

Bir yumruğunu cama vuruyor. "*Allah kahretsin!*" Şiddetli patlaması karşısında dizlerimin bağı çözüldü.

"Telefondaki kimdi?" Sesim ancak cızırtılı çıkarken soruyorum.

"Pekin'deki iş ortaklarımızdan biri." Çenesini sıkın Gunner bara doğru yürür, iki parmak viski doldurur ve bir dikişte devirir.

"Her şey yolunda mı?" Kendi sorumdan bile utanıyorum. Belli ki her şey yolunda *değil*.

"Bir hata yaptım, aptalca bir hesap hatası ve şimdi bunun sonuçlarıyla uğraşıyorum," diye mırıldandı bana bakmadan karanlık bir şekilde.

"Özür dilerim," diyorum usulca.

Sözlerimi kabul etmedi. Sadece kendine bir içki daha doldurup yudumluyor.

İleriye doğru tereddütlü bir adım attım. "Yapabileceğim bir şey var mı?"

Ağzı alaycı bir şekilde kıvrılıyor. "Az önce kaybettiğimiz dört yüz milyonu şirketime havale etmediğiniz sürece, hayır, yapabileceğiniz hiçbir şey yok."

Nefesim ciğerlerimden fışkırıyor. "Dört yüz *milyon mu?*" Sert bir homurtu çıkarıyor. "Evet."

"Aman Tanrım," diye fısıldıyorum, dehşet içinde ona bakarken. "Çok üzgünüm Gunner."

"Benim üzüldüğümün yarısı kadar bile değil, inan bana."

Yanına gitmek, onu kollarıma almak ve teselli etmek istiyorum. Ama o teselli edilemeyecek gibi görünüyor ve o anda beni suçlayıp suçlamadığını merak etmekten kendimi alamıyorum. Geçtiğimiz ay benimle o kadar çok vakit geçirdi ki. İşine daha fazla odaklanmış olsaydı böyle devasa bir hata yapar mıydı? Ben onun için pahalı bir dikkat dağıtıcı mı oldum?

Kristal bardağa biraz daha viski doldurup pencereye doğru taşırken onu izliyorum. Kollarını iki yana açıp cama yaslanıyor, içkisi parmaklarının ucunda sallanırken gözleri yavaşça bedenimde geziniyor.

"Güzel görünüyorsun," diye mırıldanıyor sonunda. "Teşekkür ederim."

Parmağını bardağının kesik kenarına vuruyor. "Sana aldığım kırmızı ayakkabıları giymeliydin. Bu daha iyi bir seçim olurdu."

Onun sözleri annemin tüm eleştirilerinden daha çok canımı yakıyor. "Moda tercihlerimi onaylamadığın için üzgünüm," diyorum sıkıca. "Bir dahaki sefere daha çok çalışacağım."

Yüzünü buruşturuyor. "Siktir, özür dilerim. Bu söylediğim çok aptalca bir şeydi."

"Öyleydi," diye soğukkanlılıkla kabul ediyorum. "Ama şu anda çok fazla stres altındasın, bu yüzden sana izin vereceğim."

Burnunun kenarını sıkıyor, gözleri kapalı ve nefesinin altında küfrediyor. "Para kaybetmekten nefret ediyorum."

Bir anda babasını kendi rahat yönetici odasında, feci bir mali kaybın etkisiyle sarsılırken görüyorum. Ondan sonra içmeye başlamıştı. Sonra da kumar oynamaya. Gunner'ın babasına baktığında korktuğu gelecek bu muydu? Annesi gibi kendisinin de aynı kendine zarar verici dürtülere sahip olduğuna mı inanıyordu?

İçkisini ağzına götürüşünü tedirginlikle izliyorum. Kehribar rengi sıvının içine bakmak için duraklıyor, parmakları bardağın etrafında kenetlenip açılıyor. Bardağı elinde ezmek ya da odanın diğer ucuna fırlatmak istiyormuş gibi görünüyor.

Gergin bir şekilde bir ayağımdan diğerine geçiyorum. "Belki de-"

"Kahretsin." Sanki varlığımı yeni hatırlamış gibi gözleri yüzüme kayıyor. "Konuşman nasıl geçti?"

"İyi geçti. Herkes etkilendi." "Güzel, güzel."

"Bunu sana daha sonra anlatabilirim."

Dalgınca başını sallıyor, akli dünyanın bir ucunda.

Kapıya doğru geri geri gitmeye başladım. "Belli ki seni kötü bir zamanda yakalamışım."

"Sorun yok." Viskiye boşaltıp bardağı bardağın üzerine bırakıyor, sonra elini bana uzatıyor. "Buraya gel."

"Olduğum yerde iyiyim."

Kaşlarını çatıyor. "Mar-"

"Gitmeliyim. Gerçekten. Kriz modundasın ve odaklanman gerek-"

"Kahretsin." Aramızdaki mesafeyi üç güçlü adımda kapatıyor ve beni kollarıyla sarıp göğsüne yaslıyor. Uzun bir günün sonunda bile hâlâ güzel kokuyor. Sanki başka bir nedene ihtiyacım varmış gibi. Onu yumruklamak istiyorum.

Başımın tepesine bir öpücük bırakıyor ve yüzünü saçlarıma gömüyor. "Böyle bir pislik olduğum için özür dilerim. Bu gün büyük bir karmaşa oldu ama seni gördüğüme sevindim."

Ona sarılmaktan, yanağımı göğsüne bastırmaktan ve güçlü kalp atışlarını dinlemekten kendimi alamıyorum. Beni hiç olmadığı kadar incitecek güce sahip.

Bu da ona olan sevgimi çok tehlikeli kılıyor.

Kollarını belime dolamadan önce sırtımı hafifçe okşuyor. "Gelecek hafta Münih'te bir teknoloji konferansında konuşacağım," diye mırıldanarak boynumun yan tarafını okşuyor. "Neden okulu asıp benimle gelmiyorsun?"

"Bilmiyorum, Gunner. Yeterince nitelikli olduğuma emin misin?" Acı sözler ben onları durduramadan ağzımdan çıktı.

Tüm vücudu bana karşı geriliyor ve birkaç saniye boyunca konuşmuyor. "Bu ne anlama geliyor?"

"Hiçbir şey, unut gitsin."

Uzaklaşıyor ve sert parmaklarıyla çenemi yukarı kaldırarak beni talepkâr bakışlarıyla buluşmaya zorluyor. "Sorun nedir?"

Başımı salladım. "Şu anda bu konuya girmek istemiyorum. Sen yeterince-"

"Sadece söyle."

Öfkem bir anda geri döndü. "Neden Elliott Campion'a beni işe almamasını söyledin?"

Sorum karşısında gerçekten şaşırmış görünüyor. "Bunu sana kim söyledi?" "Bugün Harlan'a rastladım-"

Gözleri öfkeyle kısılır.

Yılmadan devam ediyorum. "Bana Elliott Campion'ı benimle görüşmekten vazgeçirdiğini söyledi. Sadece bu da değil, onu başka birine yönlendirmişsin. Bunu neden yaptın Gunner? Yönetici asistanı olarak deneyimim ve güçlü bir müzik geçmişim var. Bu senin için neden yeterli değildi?"

"Sana o orospu çocuğundan uzak durmanı söylediğimi sanıyordum" diye cevap verirken sesi tehlikeli bir şekilde alçaktı.

"Bu Harlan'la ilgili değil!" Öfkeyle haykırıyorum. "Bu bizimle ve arkamdan iş çevirip beni iyi bir iş fırsatından mahrum bırakmanla ilgili!"

Çenesi gerilir. "Öyle bir şey değildi."

"Hayır mı? Elliott'ı kendim aradım ve beni işe almakla ilgilendiğini doğruladı. Ama sizinle konuştuktan sonra başka bir adayla anlaştı. *Senin* tavsiyene göre daha nitelikli bir aday." İnkâr etmesini, böyle bir şey yapabileceğini düşünecek kadar deli olduğumu söylemesini bekliyorum.

Düzgün bir bakışla beni sabitliyor. "Bu doğru. Onu senden uzaklaştırdım."

Geri adım atıyorum, yaralı bir şaşkınlıkla ona bakıyorum. "Neden beni böyle sabote ettin?"

"Seni sabote etmedim. Seni korumak için yaptım." "Beni neyden korumak için?"

Çenesini sıkıyor. "Harlan'ın atladığı şey, Elliott Champion'ın çoğu insanın çorap değiştirdiği gibi asistan değiştiren kötü şöhretli bir cinsel avcı olduğu. Ellerini kendine saklayamadığı sektörde açık bir sır. Eğer onun için çalışsaydın, her tarafını sarardı. Bunun olmasına asla izin veremezdim," diye hırılıyor Gunner gözlerinde vahşi bir parıltıyla. "Yani evet, ona seni aramamasını söyledim. Hiçbir noktada yeteneklerine ya da niteliklerine itiraz etmedim ama başka bir aday önerdim. Becermekle ilgilenmeyeceği bir *erkek* aday."

Yaptığı açıklama öfkemi biraz da olsa yatıştırıyor. "Tüm bunları bana neden daha önce anlatmadın?"

"Neden bileyim ki? Bilmene gerek yoktu."

"Ciddi misin Gunner? Burada *benim* hayatımdan bahsediyoruz. *Benim* kariyerim.

Benim

gelecek. Etrafta dolaşıp olası işverenleri kovalayamazsınız!"

"Yani şehvet düşkününü bir şerefsiz için mi çalışmak *istiyorsun*?" diye hayretle meydan okuyor. "Cinsel tacize uğramak mı *istiyorsun*?"

"Tabii ki hayır!"

"O zaman sorun ne?"

Ona başımı salladım. "Anlamadığına inanamıyorum. Benimle ilgili önemli bir konuda beni karanlıkta bıraktın. Beni Elliott hakkında uyarabilir ve sonra da işi hâlâ isteyip istemediğime kendim karar vermeme izin verebilirdin. Açık olmak gerekirse, yapmazdım. Ama bu senin vereceğin bir karar değildi."

Kaşlarını çatıyor ve bir elini saçlarında gezdirerek gece yarısı tellerini karıştırıyor.

"Beni sonsuza kadar kendine saklayamazsın, biliyorsun," diyorum sertçe. "Er ya da geç rakiplerini ortadan kaldırmanın yollarını bulacaksın."

Bakışları bana doğru kayıyor. "Ne ima ediyorsun? Gizli bir amacım olduğunu mu düşünüyorsun?"

"Belki de yaptın. Belki de Elliott'ın hizmetçinizi çalmaya çalışmasını hoş karşılamadınız. Ya da belki başka bir iş aradığım için bana kızgındın."

Kirpiklerindeki küçük titreşim ona ihanet ediyor. "Bu doğru olsa bile-"

"Biliyordum! Bana kızgındın!"

"Belki de öyleydin," diye homurdanıyor hayal kırıklığı içinde. "Aramızda bir anlayış olduğunu sanıyordum. İyi bir rutine oturduğumuzu ve anlaştığımızı sanıyordum-"

"*Sen* bir güç gösterisi yapıp sırf Dawson'la randevumu sabote etmek için bir akşam yemeği partisi verene kadar öyleydik." Ona suçlayıcı bir kaş attım. "Burada bir düzen görmeye mi başladın?"

Gözlerini kırıştırıyor, alışılmadık bir şekilde hazırlıksız yakalanıyor. Bakışlarını kaçırmadan önce gözlerinde bir suçluluk titreşimi görüyorum, çenesinde bir kas sıcıyor.

"Hâlâ iş aradığını öğrendiğimde pek heyecanlanmadım," diye homurdandı. "Ama bu tepkim sana söylediklerimle ilgili hiçbir şeyi değiştirmiyor. Elliott Campion lanet olası bir avcı ve bunu herkes biliyor. Harlan da *dahil*."

Kollarımı göğüslerimin altında kavuşturuyorum. "Namusumu koruduğun için teşekkür ederim Gunner. Kalbinin doğru yerde olduğuna eminim. Keşke sahiplenici bir kontrol manyağı gibi davranmak yerine önce benimle konuşsaydın."

Bakışları sertleşiyor, mavi çelik parçaları. "Benim böyle biri olduğumu mu düşünüyorsun?" "Düşündüğüm şey, Gunner, eğer senin adına karar vereceksen

Belki de çalışacak başka bir yer bulmalıyım!" Öfkeli patlamamı ölüm sessizliği izledi.

Uzun bir süre beni dipsiz bir bakışla süzdü.

"Çalışacak başka bir yer?" Sesi tehditkâr bir şekilde ölçülü, tüylerim diken diken oluyor. "Gitmek mi istiyorsun, Marlowe?"

Gözlerinin içine baktığımda, aslında sorduğu şeyin işinden değil, hayatından ayrılmak isteyip istemediğim olduğunu fark ediyorum.

Ondan uzaklaşarak odanın öbür ucuna, pencerelere doğru yürüyorum. Bacaklarım titriyor ve nefesimi ciğerlerime itmek giderek zorlaşıyor.

Sessizce arkamdan geliyor. Camdaki yansımalarımızı görebiliyorum, bakışlarındaki yakıcı yoğunluğu görebiliyorum.

"Sana bir soru sordum." Sesi alçak, her hecesi kısa ve öz.

Dengeleyici bir nefes alıyorum ve yavaşça nefes veriyorum.

"Gunner-"

Beni kendisine doğru çeviriyor. Öfkesinin zonklayan nabzının savunmalarımı dövdüğünü, onları kıyıya vuran çalkantılı bir fırtına gibi aşındırdığını hissedebiliyorum.

Eğildiğinde dudaklarım içgüdüsel olarak ayrılıyor, yüzü benimkinin sadece birkaç santim üzerinde duruyor. Etrafımızdaki hava o kadar yüklü

ki, içimdeki cızırtıyı hissediyorum.

Kemikler.

Ellerini cama dayayarak beni içine hapsediyor, gömleği büyük omuzlarını zorluyor. Vücudunun sıcaklığı beni cama doğru itiyor, o kadar güçlü ki kıyafetlerimi yaktığını ve tenime sızdığını hissedebiliyorum.

Ona bakıyorum, kızgınlık ve özlem ayrılmaz bir şekilde iç içe geçmiş. "Gunner-"

Daha yakına eğiliyor, ağzını kulağıma götürüyor ve usulca fısıldıyor, "Beni terk etmek mi istiyorsun, kedicik?"

Kalbim güm güm atıyor, göğüs kemiğimin altında acı veren bir staccato. Konuşma yeteneğimi tamamen kaybettim.

"Öyle mi?" Burnunu kulağımın arkasındaki hassas deride gezdiriyor, eşini işaretleyen bir alfa kurdu gibi dişleriyle beni kazıyor.

İçimi saf bir ihtiyaç ürpertisi kaplıyor, meme uçlarım sütyenimin altında çakıllaşıyor. Avuç içlerimi cama bastırarak başımı pencereye yasladım.

Dudakları yavaşça boynumdan yukarı ve çenem boyunca ilerlerken, vücuduma pompalanan ve midemin çukurunda biriken ham arzuyla nefes alıyorum.

Kapüşonlu gözlerle beni izlerken, elini eteğimin altına ve kalçama doğru kaydırıyor.

Külotumun ipeği arasından amımı avuçlarken neredeyse şiddetle titreyen bir iniltiyi ısııyorum. Orta parmağını nemli kasık boyunca gezdirdiğinde, daha fazlası için utanmaz bir yalvarışla kalçalarımı döndürmemek için elimden gelen tek şey bu.

"Cevap ver bana." Parmağı amımın dudaklarında gezinerek vücudumdan yeni bir sıcaklık dalgası koparıyor. Karanlık bir şekilde gülümsüyor, uyarılmışlığımın kanıtını hissediyor.

"Bunu özler miydin?" diye alaycı bir şekilde ağzıma fısıldıyor. "Eğer gidersen, sana böyle dokunmamı özler misin?"

Boğazımdan kaçmak isteyen iniltiyi yutuyorum.

Başparmağıyla ipek külotumu klitorisime sürtüyor, nemli kumaş lezzetli, eziyetli bir sürtünme yaratıyor.

"Evet," diye mırıldanıyor ipek gibi, nefesi yüzümü ısıtıyor. "Bence özlersin, kedicik. Bence bunu çok özlersin."

Kalbimin çılgınca çarpışından sesini zar zor duyabiliyorum. Bedenimi bu kadar iyi tanıması korkutucu. Beni zayıflatmak, yakmak için nereye ve nasıl dokunacağını nasıl da biliyor.

Beni tamamen çözmeye kararlı bir şekilde külotumu yana itiyor ve parmak eklemine amımın ağrıyan kıvrımlarına sürüyor.

Zevkin ani yükselişle inliyorum.

"Eğer gerçekten gitmek istiyorsan, seni durdurmayacağım." Sesi şimdi daha sert, daha karanlık. "Ama istemiyorsun, değil mi?"

"Hayır," diye nefes nefese kaldım ve ona doğru sallandım. "Seni terk etmeyeceğim."

Kalın kirpiklerinin altından bana bakmak için yavaşça başını geriye yatırıyor.

Başladığı şeyi bitirmesini istiyorum. Hissettiğim acı ve kafa karışıklığını biraz olsun hafifletmek için beni boşaltmasını istiyorum.

Ama ihtiyacım olan rahatlamayı bana vermiyor. Bunun yerine elini bacaklarımın arasından çekip eteğimi indiriyor ve sakince yerine yerleştiriyor. Sonra beni utanç içinde bırakarak uzaklaşıyor.

"Evine git Marlowe," diye emrediyor alçak bir ses tonuyla. Yüzüm yanıyor ve gözlerim sızlıyor.

"Eve," diye yineliyor ve bana ateşli bir uyarı bakışı atıyor. "Kaçıp Quinn'lerde saklanma. Eve git ve beni bekle."

Bununla birlikte bana sırtını dönüp masasına doğru yürüdü ve dikkatini daha acil konulara yöneltti.

Ne diyeceğimi bilemez halde, aşağılanmış ve bastırılmış hissederek ofisinden çıkıyorum. Eve dönerken Lesley Gore'un "You Don't Own Me" şarkısını tekrar tekrar çalışıyorum.

Eve gittiğimde doğruca dolabıma yöneliyorum ve Gunner'ın daha önce bahsettiği muhteşem kırmızı Jimmy Choo ayakkabılarımı çıkarıyorum. Fotoğrafını çekip Quinn'e mesaj attım: **Bunları ister misin?**

Bu akşam Eric'in gösterisine katılacağı için yakın zamanda ondan haber almayı beklemiyorum.

Ama saniyeler içinde cevap veriyor: **Bu bir şaka mı? Hayır**, ben mesaj atıyorum.

Bunlar Bay Moneybags'in hediyesi değil mi? Ve sen onları sadece bir kez giydin, değil mi?

Evet, yazıyorum. **Aynı** beden **giydiğin için-**

Bir sonraki mesajıyla bölündüm: **Niye bir sonraki**

4 bin dolarlık ayakkabı mı?

Sadece dolapta biraz yer açmak istiyorum, yalan söylüyorum.

Haklı olarak şüpheli: **Tüm dairemizden daha büyük olan dolap??? O dolap mı?!**

Cevap vermeden önce derin bir iç çektim: **Ayakkabıları istiyor musun, istemiyor musun?**

Cevabı net: **HELL YESSS!!!**

Lol. Yarın bırakırım.

Teşekkürler iyilik perisi! diye çığ gibi **büyüyen** kalp emojileriyle cevap veriyor.

Kıkırdayarak telefonumu bankın üzerine bırakıyorum ve dalgın dalgın az önce hediye ettiğim topuklu ayakkabılarıma bakıyorum. Bu küçük isyan eyleminin uzun vadede muhtemelen pek bir önemi olmayacak ama bana bir parça sapkın bir rahatlık getiriyor ve şu anda alabileceğim her rahatlığı alacağım.

Bölüm Otuz Beş

MARLOWE

I Önümüzdeki birkaç gün boyunca GUNNER'ı pek göremeyeceğiz.

Sabah erkenden çıkıyor ve eve çok geç geliyor. İş yerinde çok baskı altında olduğunu biliyorum ama benden de kaçtığı hissinden kurtulamıyorum.

Geceleri yatağa girdiğinde, eskiden olduğu gibi beni kollarına çekmiyor. Beni kaşıklamıyor, yüzünü saçlarımın arasına sokmuyor ve kolunu koruyucu bir şekilde belime dolamıyor. Yatağın kendi tarafında kalıyor ve aramızda bir okyanus kadar boşluk bırakıyor. Sonunda uykuya dalmadan önce zihninin karanlıkta çalkalandığını duyabiliyorum.

Birlikte olduğumuz birkaç uyanık zaman boyunca, aramızda huzursuz bir gerilim var. Sessiz ve mesafeli. Konuştuğunda sesi ölçülü. Gülümsediğinde, gözleriyle değil ağzıyla gülümsüyor.

Laurene'in uyarısı kafamın içinde acımasız bir döngüde oynayıp duruyor. *Senden sıkıldığında -ki sıkılacak- seni gönderecek.*

Her şeye rağmen haklı mıydı? Gunner benden çoktan sıkıldı mı? Yoksa artık uğraşmaya değmeyeceğime mi karar verdi?

Hiçbir cevabım yok. Emin olduğum tek şey, aramızda bir şeylerin kırıldığı ve pürüzlü parçaları tekrar nasıl bir araya getireceğimi bilmediğim.

Cuma gecesi, haftalardır ilk kez kendi odamda uyuyorum. Gunner'ın yatağında geçirdiğim onca geceden sonra büyük yatak bana yabancı ve boş geliyor. Yeniden alışmam biraz zaman alıyor.

Saatlerce dönüp durduktan sonra tam uykuya dalmıştım ki şilte arkamdan eğildi.

Yorganın altına kayarken sıcaklığını hissediyorum. Sonra bir kolunu belime doluyor ve beni geriye doğru çekiyor, ta ki ön tarafına iyice sokulana ve başım diğer koluna yaslanana kadar.

Cennet gibi hissettiriyor, o kadar mükemmel ki minnettar bir hıçkırığı yutmak zorunda kalıyorum.

Yavaşça saçlarımı okşamaya başladı. Dokunuşu, dört günlük acılı yabancılaşmanın ardından ruhuma merhem oluyor.

O da konuşmuyor, ben de... Karanlıkta öylece uzanıp birbirimizin nefes alışını dinliyoruz. Sonunda eli saçlarımdan kalçama doğru kayıyor, sıcak ve rahatlatıcı bir ağırlık.

Pencereden dışarı, yarım aya bakarak usulca fısıldıyorum: "İyi olacağımıza söz ver."

Cevap vermiyor.

Kendime uyuduğu için olduğunu söylüyorum. Ama bir şekilde daha iyi biliyorum.

PAZAR AKŞAMI Hyde Park Tarihi Bölgesi'ndeki büyük bir galeride bir sanat açılışına katıldık. Öne çıkan sanatçı Pantheon'un ilk yatırımcılarından birinin kızı.

Gunner bizi birbirimizle tanıştırdığında, içimi bir kıskançlık duygusunun kaplamasına engel olamıyorum. Gianna su mavisi gözleri, yontulmuş elmacık kemikleri ve şık siyah saçlarıyla kesinlikle büyüleyici. Cildi İtalya'da geçirdiği bir yazdan kalma altın sarısı ve makyajı kusursuz. Sarı şifon bir elbise ve diz üstü ince topuklu botlar giyiyor. Uzun boylu, kıvrak ve günlerce süren bacaklarıyla yeni yetişen bir sanatçıdan çok bir süper modele benziyor.

"Tanıştığımıza memnun oldum, Gianna," diyorum el sıkışırken. "Serginiz için tebrikler."

"Harika değil mi?" diye nefes nefese haykırıyor. "Çok heyecanlıyım."

"Olmalısın. Bu senin büyük gecen." Gunner etrafta dolaşıp kanepelerini yiyen ve duvarlardaki sanat eserlerini inceleyen konuklara bakıyor. "Katılım iyi."

"*Senin* sayende," diye ciyaklıyor Gianna. "Reklamcım bile sen davet etmeseydin bu insanların çoğunun burada olamayacağını itiraf etti. Babamın her zaman seni övmesine şaşmamalı."

Gunner gülümsüyor. "Daha gelmedi mi?"

"Geliyor." Gunner'a yaklaşıyor ve heyecanla fısıldıyor, "Sebastian Locke burada. Kapıdan içeri girdiğinde gözlerime inanamadım. Kendisi ülkenin en ünlü sanat eleştirmenlerinden biri. *Benim* küçük sergimde ne işi var?"

Gunner hoşgörölü bir şekilde eğlenmiş görünüyor. "Onunla tanıştın mı?"

"Evet, ama o kadar gergindim ki muhtemelen iyi bir izlenim bırakamadım." Kolunu Gunner'ın koluna doluyor ve kirpikleri kelebek kanatları gibi çırpınarak ona bakıyor. "Bizi yeniden tanıştırebilir misin? Onu benim yeni Georgia O'Keeffe olduğuma ve dili tutulmuş bir mankafa *olmadığıma* ikna etmesine yardım eder misin?"

Gunner kıkırdar. "Elimden geleni yapacağım." Bana göz kırptıyor ve ben de gülümsüyorum.

Gianna'yı odanın içinde gezdirirken ona yapışır ve onu orada bulunan önde gelen sanat eleştirmenleri ve koleksiyoncularla tanıştırır. O, kariyer yapabilecek ya da bozabilecek güç ve prestije sahip bir sanat hamisidir. Herkesin ona yağ çekmesini izlemek hem eğlenceli hem de büyüleyici.

Gianna'nın yüzündeki hayranlık ifadesi beni çok daha az eğlendirdi. Bu onun büyük gecesı ve kesinlikle spot ışıkları altındaki anını ona çok görmüyorum. Ama her güldüğünde ve başını Gunner'ın omzuna yasladığında içim burkuluyor. Onunla aramızdaki ilişkiler hâlâ sallantıda, bu yüzden bu gece kendimi özellikle savunmasız hissediyorum.

Üçüncü bir tekerlek gibi arkalarından gitmekten sıkıldığımda, yanlarından geçen bir garsondan bir kadeh şampanya alıp kendi başıma dolaşıyorum.

Sonunda İngiliz aksanıyla konuşan gümüş saçlı şık bir kadınla sohbet etmeye başladım. Şampanya içip havyarlı kanepeler atıştırırken sanat dünyasını tartışıyor ve sürrealizm ile ekspresyonizmi tartışıyoruz.

Sürükleyici bir sohbeti ve kadın benim kendimi tutma yeteneğimden gözle görülür bir şekilde etkilendi. Bildiklerimi, beni yürümeye başladığımdan beri müzelere ve sanat gösterilerine götürerek sanat sevgimi besleyen babama atfediyorum. "Senden hoşlandım Marlowe Somerset," diyor kadın gözleri parlayarak. "Bay Ransom için bir övünç kaynağısın.

Çok hoş bir varlıksın. Umarım

bunun farkındadır."

Ben cevap veremedim, yaşı bir beyefendinin kadının bir resimle ilgili görüşlerini sormasıyla sözümüz kesiliyor. Onunla birlikte ayrılmadan önce bana kartvizitini uzatıyor, kartvizitte Lilith Halifax, Halifax Müzik Topluluğu Kurucusu ve İcra Direktörü olarak tanıtılıyor.

"Sizin için yapabileceğim bir şey olursa lütfen arayın," diyor göz kırparak ve sesinde gerçek bir şefkatle. "Belki bir ara öğle yemeği yer ve büyüleyici baş başa sohbetimize devam ederiz."

"Bu hoşuma gider," diyorum, sıcak bir şekilde gülümseyerek.

Kartını küçük çantama yerleştirirken, şekerli bir kahkaha sesi dikkatimi Gianna ve Gunner'ın etrafında toplanmış büyük bir kalabalığa çekiyor. Gianna, tutsak bir dinleyici kitlesine sahip olmaktan mutlu bir şekilde gülüyor ve elleriyle işaretler yapıyor. Bir tür onaylama için Gunner'a baktığında, Gunner onu onaylayan bir gülümsemeyle ödüllendiriyor.

Bir kıskançlık sancı boğazımı tıkıyor. Gianna'nın Gunner'a aşık olduğu çok açık ve hiç de şaşırtıcı değil. Ama Gunner da ondan etkileniyor mu? Fırsatını bulsa onunla yatar mıydı?

Çeşitlilik isteyen doymak bilmez bir iştahı var, Laurene'in sataşması dikenli tel gibi beynimi tırmalıyor.

Gunner'ın çalışması gereken gecelerden birinde Gianna'yla birlikte olduğunu düşününce fiziksel olarak midem bulanıyor. Bana böyle ihanet eder miydi? Edebilir miydi?

Endişeli bir ağız dolusu şampanyayı yudumlarken köşede dolaşıyorum ve *Ruhu Beslemek* başlıklı devasa bir soyut resmi incelemek için duruyorum. Turuncu, sarı ve mavi alanların üzerine rastgele daireler ve kareler yerleştirilmiş. Gianna resmin, bu yaz sık sık gittiği bir trattoria'daki dağınık yemek masalarından esinlendiğini söylüyor. Bu, resmin neden boş bir tuvale gelişigüzel fırlatılmış ucuz gıda boyası lekeleri gibi görüldüğünü açıklayabilir.

Bu kaba düşünce bir suçluluk duygusu yaratıyor ve bir an için Gianna'nın resmini erkek arkadaşımın peşinde olduğu için çok sert bir şekilde yargılayıp yargılamadığımı sorguluyorum. Ama hayır, sorun bu değil. Gerçek şu ki, ben onun çalışmalarının hayranı değilim ve bu tamamen normal. Bir oda dolusu hayranı varken benim desteğime kesinlikle ihtiyacı yok.

Tam ilerlemek üzereyken, sert kollar arkamdan beni sarıyor.

Yüzümü bir gülümseme kaplamadan önce kalbim şaşkınlıkla sarsılıyor. Gunner'ın kucağında memnuniyetle eriyorum, sıcaklığı hoş bir yaz esintisi gibi vücuduma sızıyor ve her yerimi ısıtıyor.

Saçlarımın ağır perdesini kenara itip yanağını kulağıma yaslıyor ve birlikte önümüzde duran tabloya bakıyoruz.

"Çok yetenekli," demek zorunda hissediyorum kendimi. Uzun bir sessizlik oldu.

"Potansiyel orada."

Omzumun üzerinden Gunner'a bakıyorum ve onun ılımlı onayına şaşıyorum. "Babası yıllardır sadık bir yatırımcıydı," diye açıklıyor, dudakları hafifçe

seğiriyor. "Sanat okulu eğitimi için harcadığı serveti düşünürsek, onun sanatsal çabalarını desteklemekte çıkarı var."

"Ah," diyorum nazikçe, satır aralarını okuyarak. Gianna'ya babasına kişisel bir iyilik olsun diye yardım ediyor, onun henüz keşfedilmemiş yeteneklerine duyduğu büyük inançtan dolayı değil. Hissettiğim rahatlama kuşkusuz acınası.

Ensemi okşayarak elini vücudumun ön kısmına doğru kaydırıyor, geniş parmakları karnımın üzerinde geziniyor. Sırtımın alt kısmında kalın ve sert bir şekilde durduğunu hissedince amım titriyor. Sevişmemizin üzerinden bir hafta geçti. Hayatımın en uzun, en dayanılmaz haftası.

"Akşam yemeğini pek yememişsin." Kulağıma yakın konuşurken nefesi boynumda dans ediyor. "Restorandan nefret etmediğine emin misin?"

"Elbette nefret etmedim." Hill Country manzaralı bu özel restoran, o güne kadar içinde bulunduğum en iyi restoranlardan biriydi. "Mükemmeldi Gunner, yemek de öyle. Sadece çok aç değildim."

"Kendini iyi hissediyor musun?"

Endişesinden etkilenerek başımı sallıyorum. "Sadece biraz şişkin hissediyorum. Neredeyse ayın o zamanı."

İri eli karnıma doğru uzanıyor, beni nazikçe kendine çekerken tenime doğru gürlüyor: "Seninle sevişmeyi özledim."

İçime bir sıcaklık doluyor ve kalçalarımın arasına ağır bir sızı yerleşiyor. "Hiçbir yere gitmedim," diye mırıldanıyorum dikkatle.

"Biliyorum. Eylemde eksik olan benim." Sesini pişmanlık kaplıyor ve derin bir nefes veriyor. "Davranışlarım için sana bir özür borçluyum."

Sertçe yutkunuyorum, hiçbir şey söylemiyorum. Sadece dinliyorum.

"Ben Umarım gitmeyi düşünmüyorsundur." Sesi belirsizlikle katmanlanmış, kalbime dokunan nadir bir kırılmalı.

"Endişelendiğin şey bu mu? Benim gitmem mi?"

Cevap vermiyor.

Arkamı dönmeye çalıştığım da, eli göbeğimi sıkıyor ve arkam dönükken beni önünde tutuyor. Sanki yüzünü görmemi istemiyormuş gibi.

Kalbim daha hızlı atıyor. "Gunner-"

"Bunu mahvetmek istemiyorum," diye fısıldıyor biraz düzensiz bir şekilde. "Sence yapabilir miyiz?"

"Rahatsız ettiğim için özür dilerim." Bu Gianna ve sesi üzgün olmaktan çok uzak. Hayal kırıklığına uğramış bir iç çekişi bastırarak, dönüp onun Gunner'ın kolunu iki eliyle tuttu.

"Babam az önce geldi. Gelip merhaba der misin ve ailemizin adını utandıracak bir şey yapmadığım konusunda onu rahatlatır mısın?"

"Elbette." Gunner başını eğip önce çıplak omzumu, sonra yanağımı öpüyor ve kulağıma fısıldıyor: "Uzun sürmez."

Başımı sallıyorum ve gülümsemeye zorluyorum. Onları birlikte yürürken izlerken, çarpıcı mavi gözleri ve kuzguni saçlarıyla ne kadar çarpıcı bir çift olduklarını fark ediyorum. Karnıma bir yumruk gibi iniyor, mutsuzluğumu arttırıyor.

"Biraz daha şampanya?"

Döndüğümde elinde şampanya flütleriyle dolu bir tepsiyle duran güzel bir sunucu görüyorum. Güçsüzce gülümsüyorum ve yarısı dolu bardağımı kaldırıyorum. "Teşekkürler, ama hala bunu içiyorum."

Devam etmek yerine yavaşça beni süzüyor, tek omuzlu pembe tulumuma ve kristal işlemeli topuklu ayakkabılarıma bakıyor.

Alaycı bir tavırla, "Mütevazı hizmetçilikten göz kamaştırıcı kız arkadaşlığa. İyi oynadın, Sindirella."

Ona kaşlarını çatıyorum. "Seni tanıyor muyum?"

"Hayır, ama eminim beni duymuşsunuzdur. Adım Brynn. Eskiden Gunner için çalışırdım."

"Oh?" Ona daha yakından bakıyorum. Yirmili yaşlarının sonlarında, boğucu koyu renk gözleri ve iri göğüslerinin üzerine dökülmüş iki uzun kahverengi örgüsü var. Beyaz bir gömlek, siyah elbise pantolonunun üzerine bir önlük ve siyah düz ayakkabılar giyiyor.

"Casa Ransom'da işler nasıl gidiyor?" diye soruyor.

"İyi gidiyor," diyorum eşit bir şekilde.

"Emin misiniz? Çünkü görünüşe bakılırsa ..." Kasıtlı olarak sesinin kesilmesine izin veriyor.

Bakışlarını takip ettiğimde Gunner ve Gianna'nın başları birbirine eğik, parlak siyah saçları birbirine karışmış bir şekilde güldüklerini görüyorum. Kıskançlık sıkılaştırıyor

Nefes almakta zorlanana kadar göğsümde bir düğüm gibi.

"Daha fazla şampanya istemediğine emin misin?" Brynn zehirli bir tatlılıkla soruyor. "İşine yarayacak gibi görünüyorsun."

"Hayır." İçkimin kalanını geri atıyorum, bardağı tepsisine bırakıyorum ve ona sırtıyorum. "Seninle sohbet etmek güzeldi. Gunner'a selamlarınızı iletirim."

Ben uzaklaşmaya başlarken arkamdan sesleniyor, "Becerdiği ilk hizmetçi sen değilsin."

Sözleri beni olduğum yerde durdurdu.

"Özel olduğunu mu sanıyordun?" diye alay ediyor küçümseyerek. "Hayallerini yıktığım için üzgünüm ama değilsin."

Dönüp ona bakıyorum. "Yalan söylüyorsun."

"Öyle miyim?" Dudakları hain bir gülümsemeyle yavaşça aralandı. "Onun koca sikini hâlâ ağızımda hissedebiliyorum ve dölünün tadını asla unutmayacağım."

Nefesimi içime çekiyorum, kalbim de midemle birlikte düşüyor. Bir memnuniyet parıltısı gözlerini aydınlatıyor.

Odanın diğer ucunda Gianna'nın babasıyla konuşmakta olan Gunner'a bakıyorum. Bakışlarımı yakalayınca kaşlarını çatıyor ve Brynn'e bakıyor. Tanınmışlık yüzünü karartırken gözleri kısılıyor.

Brynn alçak sesle, kötü bir kıkırdama çıkarır. "Yakalandığını bilen bir adamın bakışı bu."

Hiç hissetmediğim bir sakinlikle ona şöyle diyorum: "Sen ve Gunner ikiniz de yetişkinsiniz. Onunla tanışmadan önce aranızda ne olup olmadığı neden umurumda olsun ki?"

"Yapmamalısın." Maksimum etki için duraklıyor. "Tabii sana çizgiyi aştığı ilk çalışanın sen olduğunu söylemediyse."

Başım dönüyor ve kalbim parçalanıyor. Ama ona parçalandığımı görme zevkini tattırmayı reddediyorum, bu yüzden gözlerinin içine bakıyorum ve soğukkanlılıkla, "İş performansın Gunner'ın standartlarına uygun olmadığı için üzgünüm. Umarım bu işte şansın yaver gider ama şunu söylemeliyim ki misafirperverlik becerilerin berbat. Bunun üzerinde çalışmak isteyebilirsin."

Dudakları ince.

Başka bir kelime daha söyleyemeden dönüp ondan uzaklaşıyorum.

Gunner bana doğru kararlı adımlarla yürüyor. Gözlerinde taş gibi, öfkeli bir parıltı var ve ağzı sert bir çizgiye oturmuş.

Kavga etmek ya da olay çıkarmak istemiyorum. Sadece gitmek istiyorum. "Sorun ne?" diye homurdanıyor bana ulaştığında.

"Kendimi iyi hissetmiyorum," diye mırıldanıyorum. "Ben gidiyorum ama sen kalabilirsin. Bir Uber çağıracağım-"

"Cehennem gibi olacaksın." Dirseğimi tutuyor ve beni kalabalığın içinden çıkışa doğru yönlendiriyor.

Arabanın arka koltuğuna yerleşip camları kaldırına kadar başka bir şey konuşmuyoruz.

"Brynn sana ne dedi?" Gunner soruyor. "Önemli değil," diye fısıldıyorum sıkıca.

"Belli ki öyle. Bir hayalet kadar beyazsın. Bana ne dediğini söyle."

Başımı sallıyorum ve pencereden dışarı bakıyorum. Ona önceki hizmetçisini sorduğum zamanı hatırlıyorum. O kadar sinirlenmiş ve savunmaya geçmişti ki konuyu ona getirdiğim için kendimi suçlu hissetmiştim. Bana daha önce hiç işle zevki karıştırmadığını söyledi. Bana benim ilk olduğumu söyledi ve ben de ona inandım.

Aptal, aptal, aptal. Ben lanet bir aptalım.

"Gunner, "Seni üzecek ne söyledi bilmiyorum ama çıkarıcı bir yalancı o-" diye homurdandı.

Başımı çeviriyorum. "Onu becerdiğin konusunda yalan mı söylüyordu?" "EVET!" diye gürledi.

"Onunla hiç seks yapmadın mı?" "Kesinlikle hayır!"

"Sana oral seks yapmasına ne dersin?"

Tekrar sertleşmeden önce gözlerinde suçluluk gibi bir şey parlıyor. "Düşündüğün gibi değil."

"Oh, lütfen! Aletin ağzındaydı. *Tam da düşündüğüm gibi.*" "Hayır, değil," diye hırlıyor. "Eğer çenenin kapar ve açıklamama izin verirsen-"

"Elbette," diyorum alaycı bir şekilde. "Lütfen bana oral seksin nasıl oral seks *olmadığını* açıklayın."

Bana dik dik bakıyor, gözleri o kadar karanlık ki arka koltuğun loş ışığında simsiyah görünüyor.

Beklentiyle kollarımı kavuşturarak bakışlarına karşılık veriyorum.

"Sen hayatıma girmeden önce," diye başladı gergin bir sesle, "işime o kadar dalmıştım ki evde nadiren vakit geçiriyordum. Ev işlerimle Bayan Calder ilgilenirdi, bu yüzden Brynn'le çok sınırlı temasım oldu. Ama ben aptal ya da kör değilim. Bir kadının beni baştan çıkarmaya çalıştığını anlarım, bu yüzden Brynn'in dikkatimi çekmek için yaptığı tüm küçük şeyleri fark ettim. Kısaltmak gibi.

Üniformasının eteklerini kıvrıyor, göğüs dekoltesini göstermek için fazladan düğmelerini gevşetiyor, cılız egzersiz kıyafetleriyle ofisimin önünden geçiyordu. Nişanlıma benzemek için saçlarını sarıya bile boyamış. Bu gece onu neredeyse tanıyamayacaktım çünkü doğal rengine geri dönmüştü," diye kızgınlıkla homurdanıyor ve devam etmeden önce bir elini kendi saçında gezdiriyor, "Sinsi ve hesapçıydı. Çizgiyi aşmadan çizgiye yakın yürümeyi biliyordu." Duraksıyor. "Ta ki o geceye kadar."

Nabzım rahatsız edici derecede hızlı atıyor. "Ne oldu?"

Çenesini sıkıyor. "Bayan Calder bir gün bana geldi, Brynn'in çalışmalarından memnun olmadığını ve onu işten çıkarmayı düşündüğünü söyledi. Anlaşılan Brynn onun hakkında konuştuklarımıza kulak misafiri olmuş, çünkü kovulmadan önce harekete geçme zamanının geldiğine karar vermiş. Yaklaşık bir hafta sonra, işte berbat bir gün geçirdim ve ardından Laurene benden ayrıldı, bu da ruh halimi daha da kötüleştirdi. Onu sevdiğim için değil, herhangi bir konuda başarısız olmaktan nefret ettiğim için. O gece bir bara gittim ve kafayı buldum, sonra eve geldim ve kanepede sızdım. Bir süre sonra uyandım ve Brynn'i bacaklarımın arasında diz çökmüş, eli fermuarımın üzerinde buldum. Oda karanlıktı ve o konuşana kadar şaşkınlığımdan onun Laurene olduğunu sandım. Yarı sarhoştum ve dünyaya kızgındım, bu yüzden aptalca bir zayıflık anında bana oral seks yapmasına izin verdim."

"Gerçekten hoşuna gitmiş olmalı," diye suçluyorum, midem kıskançlıktan çatlıyor. "Onun ağzına boşaldığını söylüyor."

Kaşlarını çatıyor. "Bu hiçbir şey ifade etmiyor. Özel bir şey değildi ve hemen ardından pişman oldum, gerçi ondan çok kendimden iğrenmiştim. Ertesi sabah onu kovduğumda, beni cinsel tacizden dava etmekle tehdit etti. Ona devam etmesini söyledim. Şaşırtıcı olmayan bir şekilde yapmadı." Dişlerini sıkıyor, bakışlarını benimkilerden hiç ayırmıyor. "O geceki davranışından gurur duymuyorum. Eğer geri dönüp bazı şeyleri değiştirebilseydim, bunu gözümü kırpmadan yapardım. Ama yapamam ve sen de bunu kabul etmek zorundasın."

Alt dudağımı sertçe ısıyorum, parmaklarım kucağımdaki küçük el çantasını sıkıca kavırıyor.

Yüzü asık ve sinirli bir şekilde bana bakıyor. "Mar-"

"Bana çalışanlarınızla asla dalga geçmediğinizi söylemişsiniz. Ama bu tam olarak doğru değildi, Gunner. Brynn sen sarhoşken senden faydalandığı için pisliğin teki. Ama karşılaşmayı sen başlatmış olsan da olmasan da, gerçek şu ki onunla yakınlaştın ve yalan söyledin."

Hem de hiç gerek yokken." Başımı ona doğru sallıyorum, göğsüm hayal kırıklığıyla ağırlaşıyor. "Önce Elliott Campion'la olan durum ve şimdi de bu. Benden başka ne gibi sırlar saklıyorsun Gunner? Tek bildiğim, geç saatlere kadar çalıştığını iddia ettiğin her gece Gianna'yı beceriyor olduğun."

Yüzü öfkeyle kararıyor ama konuştuğunda sesi kontrollü. "Beni böyle mi görüyorsun? Bir hilekâr olarak mı?"

"Bilmiyorum, Gunner! Bana yalan söyleyip dururken sana nasıl güvenilebilirim?"

Sustu.

Koltuğun iki ucunda oturuyoruz ve aramızdaki uçurum hiç bu kadar geniş olmamıştı. Bu beni başka hiçbir şeyden korkutmadığı kadar korkutuyor.

Pencereden dışarı bakmak için arkasını döndüğünde, profilinin gölgede kalışını izliyorum.

Kalbim güm güm atıyor ve zar zor nefes alabiliyorum. Bir süre sonra "Değilim," diye mırıldanıyor.

"Ne değilsin?"

"Gianna ile bir ilişkisi var."

Boğazım düğümleniyor ama bu rahatlamadan mı yoksa bir sonraki sözlerinden korktuğumdan mı bilemiyorum.

"Benim hakkımda ne düşünürsen düşün, şunu bil ki asla arkandan başka bir kadınla yatmam." Başını çeviriyor ve soğuk bakışlarını üzerime dikeyyor. "Eğer seninle işimin bittiğine karar verirsem, güven bana tatlım, bunu bileceksin."

Belli belirsiz uğursuz tehdidin aramızda asılı kalmasına izin veriyor, kalbim düğümleniyor.

Sonra tekrar pencereye döner ve eve dönüş yolunun geri kalanında başka bir şey söylemez.

Otuz Altıncı Bölüm

MARLOWE

"T Çarşamba akşamı eve yaklaşırken sınıf arkadaşşıma minnettarlıkla
"YOL İÇİN TEŞEKKÜRLER" diyorum.

"Hiç sorun değil. Umarım Valeria'nın araba tamiri çok uzun sürmez. Pahalı. Arabamın geçen yıl yeni bir şanzımana ihtiyacı vardı ve banka hesabım *hala* ağlıyor." Neeraj geniş araziye bakıyor ve hayretle ılık çalıyor. "Demek yüzde birlik kesim böyle yaşıyor, ha?"

Verdiğim tek yanıt küçük, hüzünlü bir gülümseme oluyor.

Taş basamakların önünde durur ve şaşkın bir ifadeyle konağa bakar. "Burada Pantheon'un CEO'suyla yaşadığına inanamıyorum."

Bu durumun daha ne kadar süreceğinden emin değilim, asık suratla düşünüyorum. Gunner ve ben Pazar gecesi tartıştığımızdan beri neredeyse hiç konuşmadık. Belirsizlik içindeydim, diğer ayakkabının düşmesini bekliyordum. En kötü düşmanımın bile başına gelmesini istemeyeceğim, dayanılmaz bir duygu.

Neşeli bir gülümsemeye zorladım. "Bıraktığın için tekrar teşekkürler Neeraj. Gelecek hafta sınıfta görüşürüz."

"Emin olabilirsin." Gülümsüyor, koyu renk gözleri parlıyor. "Eğer başka bir çalışma partnerine ihtiyacın olursa, araştırma konusunda gerçekten iyiyimdir."

"Bunu aklımda tutacağım." Ona son bir kez gülümseyerek arabadan indim ve eve doğru yola çıktım.

"Marlowe, bekle!"

Neeraj'ın sırt çantamla ön merdivenlerden koşarak çıkışını izlemek için dönüyorum. "Bunu arka koltukta unutmuşsun."

"Oh, kahretsin. Evet, buna kesinlikle ihtiyacım olacak." Utangaç bir sırıtışla sırt çantasını ondan alıyorum. "Tekrar teşekkürler."

"Sorun değil." Göz kırıyor ve Gunner eve vardığında koşarak merdivenlerden geri iniyor.

Arabanın arka koltuğundan koyu gri takım elbisesi, düğmesiz ceket ve kravatıyla çıkarken avuçlarım ter içinde kalıyor. Telefonunu kulağına dayamış, Neeraj'a bir bakış fırlatıyor.

Sınıf arkadaşım yıldızlara vurulmuş bir genç gibi sırıtıp, "Hey, nasıl gidiyor Bay Ransom? Sevgili hanımınızı sağ salim eve getirdim."

Gunner dikkatini bana çevirmeden önce soğukkanlılıkla başını sallıyor. Gözlerindeki bakış karnımda sinirlerin dans etmesine neden oluyor.

Bana doğru merdivenleri çıkmaya başladığında, konuşmasını bölmek için ağzımla *selam* veriyorum.

Telefonunun sessize alma düğmesine basıyor ve beni alnımdan kısaca öpüyor. "Yeni arkadaş mı?"

"Sınıf arkadaşım." Neeraj'a el sallayıp Gunner'ı içeri kadar takip ediyorum.

Bay Leland bizi her zamanki kibarlığıyla karşılıyor. "Bavullarınız toplandı ve gitmeye hazır," diye Gunner'a bilgi veriyor, o da dalgınca başını sallayıp teşekkür ediyor.

Bir teknoloji konferansına katılmak üzere Almanya'ya gideceğini hatırlatınca kalbim sıkışıyor. Onunla seyahat etmek için yarın okulu asacaktım ama geçen hafta ofisinde yaptığımız büyük kavgadan kısa bir süre sonra davetini iptal etti. Her şeye rağmen dersi asmamın iyi bir fikir olmadığını düşündü. Kırgınlığımı gizlemek için onunla aynı fikirdeydim.

Ama en zayıf anlarımda, güvensizliklerim zihnimi kasıp kavururken, kıskançlıkla seyahatinde ona eşlik edecek başka birini bulup bulmadığını merak ediyorum. Gianna gibi birini.

O fuayeyi geçmeye başladığında bu düşünceyi bastırıyorum. "Çok güzel bir akşam olduğu için akşam yemeğini bahçede yiyebileceğimizi düşünüyordum."

"Bu gece olmaz," diyor omzunun üzerinden. "Sabah yola çıkmadan önce bazı evrak işlerini bitirmem gerekiyor."

"Oh. Tamam." Hayal kırıklığımı yutuyorum ve geri çekilen sırtına parlak bir şekilde gülümsüyorum. "Belki sen-"

"Üzgünüm, bebeğim. Bu görüşmeyi tamamlamam gerekiyor." Sessiz düğmesine tekrar basıyor ve koridorda yürüyüp köşede kaybolurken telefon konuşmasına devam ediyor.

Bayan Calder merdivenin başında belirir ve bir çift küpe takar. "Merhaba canım. Ders nasıldı?"

"Güzel." Merdivenlerden inerken gülümsüyorum. "Güzel görünüyorsun. Bu yeni bir elbise mi?"

"Bu eski şey mi? Tanrım, hayır. Çok uzun zamandır bende. Eminim daha önce görmüşsünüzdür."

Yapmadım, ama ona karşı çıkmamam gerektiğini biliyorum. "Ateşli randevu mu?"

"Sadece Dale ile yemek yiyordum. Yaygara koparacak bir şey yok." Ama yanaklarındaki hafif kızarıklık bunu ele veriyor.

"Size iyi eğlenceler çocuklar," diyorum sinsi bir sırıtışla.

"Hep öyle yaparız." Bana daha yakından bakınca gülümsemesi soluyor. "Nasılsın, Marlowe?"

"İyiyim," diyorum çabucak-çok çabucak. "Sadece biraz yorgunum. Yakında teslim edilecek bir ödev için çok fazla araştırma yapıyorum."

Yavaşça başını sallıyor ama bahaneme inanmadığını biliyorum. Dudaklarını bükerek Gunner'ın gittiği yöne bakıyor ve sonra bana dönerek rahatsız edici derecede uzun bir süre yüzümü inceliyor.

"Gunner'la son zamanlarda zor bir dönemden geçtiğinizi biliyorum. Hayır, inkâr etme," diye nazikçe azarlıyor ağzımı açtığımda. "Senin işine karışmamam benim bilgisiz olduğum anlamına gelmez. Bu çatı altında bilmediğim hiçbir şey olmuyor. Ve bildiğim tek şey, sevgili kızım, senin de en az onun kadar mutsuz olduğun."

Gözyaşları gözlerimi yakıyor ve boğazımı tıkıyor ama onları tutuyorum.

Eliyle yanağımı okşuyor, dokunuşu rahatlatıcı bir anne sıcaklığı yayıyor. "Gunner'la aranızdaki işler biraz karışık ve önünüzde çok daha zor zamanlar olabilir. Ama şu anda ne kadar acı çekiyor olsan da, sonunda her şeyin yoluna gireceğini söylediğimde lütfen bana inan."

"Keşke seninle aynı iyimserliği paylaşabilseydim," diye mırıldanıyorum.

Bana nazik bir sempatiyle bakıyor. "Fidye adamlarını sevmek kolay, unutmak zordur. Onlara kalbinizi bir kez verdiniz mi, asla geri vermezler. Belki bencilce ona tutunurlar ve yol boyunca biraz darbe alır ve yaralanır. Ama bir Ransom erkeği sizi sevdiğinde, vahşice ve tüm gücüyle sever. Ve bir ömür boyu sever."

Sözleri, hırpalanmış duygularım üzerinde yatıştırıcı bir merhem oldu. Gözlerimi kapatıyorum, birkaç damla yaş kaçarken başımı öne eğiyorum.

Beni sıcak bir kucaklamanın içine çektiğinde, kollarında hıçkırı hıçkırı ağlamamak için elimden gelen her şeyi yapıyorum. Büyük çantasının derinliklerinden bir vızıltı sesi gelene kadar beni yakın tutuyor, sırtıma rahatlatıcı daireler çiziyor.

Bıkkın bir şekilde iç geçiriyor ve telefonunu almak için beni bırakıyor, ekrana baktığında gözlerini deviriyor. "Sakin ol, Dale. Geliyorum," diye homurdanıyor ve yeni manikürlenmiş parmaklarıyla ona mesaj atıyor. "Sabırsız yaşlı bunak."

Mutsuzluğuma rağmen sırtımdan kendimi alamıyorum.

Bayan Calder bana üzgün ve özür dileyen bir bakış attı. "Bir arabaya düz kontak yapıp buraya gelmeden gitsem iyi olacak."

Sırıtişim genişliyor. "Bunu daha önce hiç yaptı mı?"

Homurdanıyor. "Burada Dale Ransom'dan bahsediyoruz. Ne yapmadı ki?"

Her zamanki gibi büyülenmiş bir şekilde gülüyorum. "Ona elimden geleni yap."

"Yapacağım, canım." Yanağımı okşuyor ve kapıdan çıkmadan önce bana göz kırpmıyor.

Arkasından kapıyı kilitliyorum, sonra derin bir nefes alıp Gunner'ı aramak için koridorda ilerliyorum.

Onu kütüphanede, odanın uzak tarafındaki kitap raflarının yanında dururken buluyorum. Elindeki açık kitaba bakıyor, düz saçları alnına dökülüyor.

Sinirlerime hakim olarak omuzlarımı dikleştiriyor ve odaya doğru ilerliyorum. "Yolculukta okuyacak bir şeyler mi arıyorsun? Sakın bana *Klara ve Güneş'i* çoktan bitirdiğini söyleme?"

"Neredeyse," diye mırıldanıyor kitabından başını kaldırmadan. "Range Rover'da bir sorun mu var?"

"Hiç de değil." Ses tonumu hafif tutuyorum. "Valeria ve benim bir grup projesi için bazı sınıf arkadaşlarımızla buluşmamız gerekiyordu, bu yüzden sınıfa birlikte gittik. Daha sonra arabası çalışmadı ve çekilmesi gerekti. Neeraj bizi eve bırakacak kadar nazikti."

Gunner yavaşça başını sallar ve kitabının sayfalarını çevirir.

"Lütfen bana kızgın olduğunu söyleme," diyorum biraz sinirlenerek. "Neeraj sadece bir sınıf arkadaşım. Valeria bırakılana kadar arka koltukta bile oturdum."

"Kızgın değilim." Sesinde herhangi bir tonlama yok. "Bana sık sık hatırlattığın gibi, sana sahip değilim. Kiminle istersen onunla gidebilirsin."

Kafamda uyarı zilleri çalmaya başladı.

"Neler oluyor, Gunner?" Hayal kırıklığıyla ağzımdan kaçırdım.

Sonunda bana baktı. Gözleri kapalıydı, ifadesi cam gibi pürüzsüzdü. "Ne demek istiyorsun?"

"Ne demek istediğimi çok iyi biliyorsun! Beni daha ne kadar oyalayacaksın?"

Büyük kitabı sakince kapatıyor ve kolunun altına sıkıştırıyor. Ön kapağına göz attığımda, ünlü soyut ressamların yer aldığı koleksiyonluk bir sanat kitabı olduğunu görüyorum.

Cildim soğuyor.

Kitabı Gianna'ya mı veriyor? Yatakta kıvrılıp parlak sayfaları inceleyecekler, güzel sanat eserlerine hayran olacaklar ve ona ilham veren sanatçıları tartışacaklar mı?

"Seninle kavga etmek istemiyorum." Sesi alçak ve ölçülü. "Eğer bir kavga arıyorsan, bunu benden alamazsın."

"Kavga aramıyorum!" "O zaman neden bağıryorsun?"

Makul ses tonu beni sadece histerik hissettiriyor. "Neden böyle davranıyorsun, Gunner? Bana işkence etmekten zevk mi alıyorsun?"

Bana bakıyor, gözleri tehlikeli bir şekilde kısılıyor. "*Sana işkence mi ediyorum?*"

"Öyle olduğunu biliyorsun! Ve bu beni tahrik ediyor-" Kitabı aniden masaya çarpınca irkildim.

Bana doğru sinsice ilerleyişini izliyorum, çok daha büyük ve ölümcül bir yırtıcıdan kaçan korkmuş bir av gibi beni geri çekilmeye zorluyor.

Sırtım karşıdaki kitap rafıyla buluştuğunda, cesurca çenemi kaldırıyorum. "Sen-"

Yüzümü tutuyor ve ağzını yüzüme çarpıyor. Çarpma bir tsunami gibi içime işliyor, ayaklarımın altındaki zemini eğiyor. Nefesim kesildiğinde dilini ağzıma sokuyor ve tüm vücudum tepeden tırnağa titriyor.

Ellerini saçlarıma daldırarak beni neredeyse şiddetle öpüyor. Sabırsız. Talepkar. Öfkeli.

Adını inliyorum, duygulara boğuluyorum, ihtiyaç içinde boğuluyorum. Alt dudağımı ısıırıyor ve ağzımı yalıyor, dili acımasız vuruşlarla ağzıma giriyor.

Başım dönüyor, ellerim onun omuzlarına konmadan önce tutacak bir şey arıyor. Aramızda hiç boşluk kalmayana kadar beni kitaplığa doğru bastırıyor ve aldığım her nefes ona ait oluyor.

Tam beni bütünüyle yutacağını düşündüğüm anda öpücüğü yumuşuyor, tatlı ve şefkatli bir hal alıyor. Bu ani değişim beni şiddetli bir özlemle dolduruyor ve parmaklarımı ensesindeki saçlara dolayarak usulca inliyorum.

Öpüşmeyi kabaca kesiyor ve bana bakıyor, ikimiz de nefes nefese kalıyoruz.

"Gunner . . ." Çaresizce devam ediyorum.

Gözlerini kapatarak burnunu yanağıma ve saçlarıma sürtüyor, sanki son kez nefes alıyormuşum gibi beni içine çekiyor.

Yüzüne dokunmak için uzandığımda, aniden geri çekiliyor ve geri adım atıyor.

Dehşet mideme bir taş gibi oturuyor. Titreyen parmaklarımı morarmış dudaklarıma götürerek fısıldıyorum, "Neden bu bir veda öpücüğü gibi hissettirdi?"

Benden uzaklaşıp başımın üzerinde bir noktaya bakmadan önce gözleri kararıyor.

"Gunner?" Sesimdeki korku titremesini duyabiliyorum ve bunun için kendimden nefret ediyorum.

Kalın telleri düzeltmek için ellerini saçlarının arasından geçiriyor, gözlerimle buluşmadan önce gözle görülür bir şekilde kendini toparlıyor.

Sessizce, "Burada olanlar hakkında konuşabilir miyiz? Yolculuğa çıkmadan önce?"

Sanki aramıza görünmez bir duvar örüyormuş gibi yüzündeki maskenin kayışını izliyorum.

Kollarımı ona dolamak ve sıkıca sarılmak istiyorum. Ona Kauai'de birbirimiz için hissettiğimiz her şeyi hatırlatmak istiyorum. Ay ışığı altında vals yaptığımız, yıldızların altında seviştiğimiz, gün doğana kadar konuştuğumuz tüm o unutulmaz anları.

Bana verdiği her sözü ona hatırlatmak istiyorum. Ama onun duygusuz yüzüne bakmak beni dilsizleştiriyor, tek kelime daha edemiyorum.

"Alan Whitmore seni işe almak istiyor."

Konunun aniden değişmesi dengemi bozuyor ve acınası bir şaşkınlıkla ona bakıyorum.

"Kendisi popüler bir yayın servisinin CEO'su. Ona sizden bahsettim ve kimlik bilgilerinizi inceledikten sonra sizi kendi bünyesine katmak istiyor.

kıdemli müzik küratörü. Size esnek bir çalışma programıyla birlikte harika bir maaş ve yan haklar teklif ediyor. Cuma sabahı bir m lakatınız var ama bu sadece formalite. Eğer istersen iş senindir."

Başımı yavaşça ona doğru sallıyorum. "Senin sadakanı istemiyorum Gunner."

"Bunun hayırseverlikle hiçbir ilgisi yok. Doğru becerilere ve niteliklere sahipsiniz-"

"Ki bunu sadece kız arkadaşın olduğum için biliyor." Nankörlük etmek istemediğim için ses tonumu yumuşatıyorum. "Yardımanın için minnettarım Gunner. Gerçekten. Ama ilgilenmiyorum."

"Aptal olma," diye homurdanıyor hayal kırıklığı içinde. "Bu çok iyi bir fırsat."

"Bundan hiç şüphem yok. Kulağa heyecan verici geliyor. Ama işi kabul edemem. Bu şekilde olmaz."

Bir elini saçlarının arasında gezdirerek tekrar karıştırıyor. "Saçmalıyorsun ve bıktırıcı derecede inatçısın."

"şimdi de sıkıcı mı oldum?"

"şu anda, evet,  ylesin!"

Masanın  zerindeki parlak sanat kitabına suçlayıcı bir parmak sallıyorum. "Bunu Gianna'ya mı veriyorsun? O senin yeni genç kızın mı Gunner? Beni daha genç, daha parlak bir modelle mi değiştiriyorsun?"

Karanlık bir bakışla beni mızraklıyor. "Bunu artık seninle yapmayacağım." Uğursuz sözleri midemin d ğ mlenmesine neden oluyor.

"Burada neler olduğunu görmüyor musun?" Yükselen paniğimi kontrol etmeye çalışarak ona söylüyorum. "Harlan'a tam da istediği şeyi veriyorsun, Gunner. Onu o gün kafede gördüğümden beri benden uzaklaşıyorsun. Aramızda ayrılık yaratmak istiyordu ve sen de ona izin veriyorsun-"

"Hayır, bunu *sen* yaptın," diye tersliyor Gunner.

G zyaşlarımı tutamadığım için gözlerim acıyor. Ama kararlı bir şekilde ona bakıyorum ve "Gitmiyorum Gunner ve bu işi bırakmıyorum" diyorum.

"O zaman senin için kolaylaştırayım. Kovuldun."

Sanki karnıma yumruk atmış gibi nefesimi içime çekiyor. "Ne?"

"Beni duydun. Hizmetlerine artık ihtiya ımız yok."

"Benim ... *hizmetlerim*?" Kansız dudaklarımın arasından tekrarlıyorum.

"Ben aşığım-" "Yarın Almanya'ya gidiyorum," diye soğuk bir şekilde sözümü kesti.

duygu izi. "D nd ğ imde gitmiş olmanı bekleyeceğim."

Sözleri bir kılıç gibi içime saplanıyor, gözyaşlarımın akmasına ve yeni bir öfke dalgasına yol açıyor. "Beni itiyorsun çünkü isteksizsin ya da

Ciddi bir ilişkiye kendini veremiyorsun. Senin için üzülüyorum."

Mavi gözleri buz gibi parlıyor. "Tazminat çekinizi yarın postaya vereceğim. Önceki adresinizden alabileceğinize inanıyorum."

Parçalanmış gururumu etrafımda toplayarak çenemi kaldırıyorum. İçten içe ölüyor olsam da yalvarmayacağım. "Sorun değil."

Kaba bir şekilde başını sallar. "Güle güle, Marlowe."

"Güle güle, Bay Ransom." Ben de onun buz gibi ses tonuna uydum. "Bundan sonra nerede çalışacak olursam olayım, umarım yeni patronumla şansım çok daha yaver gider."

Tekrar sertleşmeden önce gözlerinde pişmanlık gibi bir şey parıldıyor. Beni son bir kez daha küçümseyen bir bakışla süzdükten sonra sanat kitabını kapıldığı gibi kapıdan çıkıp gidiyor.

Az önce olanlara inanamayarak şok içinde donup kalıyorum. Şok yavaş yavaş acıya dönüşürken, boğuk bir hıçkırıkla kitaplığa yaslanıyorum.

İşte böyle, peri masalı sona erdi.

Otuz Yedinci Bölüm

MARLOWE

BİR MUCİZE OLARAK geceyi, ertesi günü, bir sonraki haftayı ve bir sonraki ayı atlattım.

Hayatta kalıyorum ama gerçekten yaşamıyorum. Sadece var oluyorum, kalp acımın ağırlığı altında eziliyorum.

Ayrıldıktan sonra Quinn ile eski daireme geri taşındık. Kısa bir süre sonra kira kontratının süresi dolduğunda, daha büyük bir daireye geçtik, böylece her birimizin kendi odası olacaktı.

Bir hafta sonra Lilith Halifax beni aradı.

"Umarım Gunner'ın bana numaranızı vermesine kızmamışsınızdır," dedi. "Ona da söylediğim gibi, geçen ayki sanat açılışında sizinle tanışmaktan gerçekten keyif aldım. Görüşlerinizden ve bilginizin derinliğinden çok etkilendim ve gelip benim için çalışmanızı istiyorum. Halifax Müzik Topluluğu adında uluslararası bir organizasyon yönetiyorum. Üyelerimize hizmet verecek ve burs programımızı yönetecek özel bir kütüphaneciye ihtiyacımız var. Yüksek lisans yaptığınızı biliyorum, bu yüzden programınıza göre çalışabiliriz. Gunner'ın size ödediği maaşı karşılayamayabilirim, ancak gelişim için alan ve müzik sevginizi şımartmak için birçok fırsat içeren zenginleştirici bir deneyim sağlayabilirim. Eğer öğrenmeye açıksan sana mentorluk da yapmak isterim."

Lilith aksinde ısrar etse de, cömert iş teklifini Gunner'ın düzenlediğinden şüpheleniyordum. Ama bunu kanıtlayamazdım ve böylesine dinamik bir kadın için çalışma ihtimali beni inkar edilemez bir şekilde cezbediyordu. Bu yüzden kabul etmeden önce teklifini düşünmek için sadece bir gün ayırdım.

Yeni işime ertesi hafta başladım ve şu ana kadar çok iyiyim. Kuruluşun üyeleriyle etkileşime girmekten, sorularını yanıtlamaktan ve aradıkları materyalleri bulmalarına yardımcı olmaktan keyif alıyorum. Önümüzdeki bahar Lilith ve ben nadir bir klasik müzik koleksiyonunun küratörü ile görüşmek üzere Avusturya'ya gidiyoruz. Ayrıca Viyana Filarmoni'de bir konsere katılacağız ki bu benim yapılacaklar listemin en üst sıralarında yer alıyor.

Profesyonel hayatım yükselişte olsa da, özel hayatım darmadağın. İş ve okul arasında, günlerim uyuşturacak kadar yoğun ama tahmin edilebilir bir rutine yerleşti. Her akşam eve gelip rahat eşofmanlarımı giyiyorum, bir kadeh şarap dolduruyorum ve derslerimi hallediyorum, arada sırada Netflix'te akılsızca bir şeyler izliyorum. Akşam yemeği her zaman sonradan aklıma geliyor ve bazen zahmet bile etmiyorum.

Quinn, omzunda ağlamama izin vererek ya da sadece hasarlı alfa erkekleri hakkında içimi dökmemi dinleyerek harika bir sondaj tahtası oldu. Beni Eric ve onunla takılmaya davet ederek sıkıntılı halimden kurtarmaya çalışıyor. Ama ben üçüncü teker olmak istemiyorum ve enerji rezervlerim o kadar düşük ki, güzel bir kıyafet giyip bir kulübe gitme düşüncesi bende bir topun içine kıvrılma isteği uyandırıyor.

Ne kadar uğraşırsam uğraşayım, Gunner'ı aklımdan çıkaramıyorum. Telefonum her çaldığında, umarım odur diyorum ve nefes alamıyorum. Ne zaman başka biriyle hayatına devam ettiğini düşünsem, midem bulanıyor.

Onu çok özledim. Sesinin tınısını ve kahkahasının seksi gürültüsünü özlüyorum. Bana kedicik ve ukala demesini özledim. Onun ağız sulandıran kokusunu ve teninin sıcaklığını özledim. Sarılmak ve öpmek için kucağına çekilmeyi özledim. Derin entelektüel sohbetlerimizi, birbirimizin zihnini araştırmamızı ve beslememizi özlüyorum. Şiddetli sevişmelerini, içime girerken kalçalarını güçlü bir şekilde itmesini, patlayana kadar vücudumu çılgınca çalıştırmasını özlüyorum.

Onu kelimelerin ötesinde özlüyorum. Neredeyse dayanamayacağım kadar.

Ne yazık ki, mutsuz olan tek kişi ben değilim. Sansa da en iyi arkadaşını kaybetmiş gibi üzülüyor. Ona yeni oyuncaklar almama ve Bayan Calder'in tariflerini taklit etmeye çalışmama rağmen, yemek ya da spor için pek iştahlı görünmüyorum.

Quinn bir gün, "Onu gerçekten suçlayamazsın," diyor. "Bir sarayı yönetirken dokuz yüz metrekaarelik bir daireye sürgün edildi. Muhtemelen kendini tahttan indirilmiş ve sefalet içinde yaşamaya mahkum edilmiş bir kraliçe gibi hissediyordur."

Sansa ağlamaklı bir şekilde miyavlayıp başını Quinn'in bacağına yasladığında bana alaycı bir bakış attı. "Gördün mü? Teşhisime katılıyor."

Sanki yeterince kendime acımıyormuşum gibi, Sansa'nın depresyonu kendimi dünyanın en kötü kedi ebeveyni gibi hissetmeme neden oluyor.

Eğer benim sıkışık evim sevgili kediciğim için yeterince iyi değilse, annem için de kesinlikle iyi olmayacaktır. İşte bu yüzden bir sonraki hafta sonu şehre geldiklerinde onunla ve kız kardeşimle otellerinde buluşmakta ısrar ediyorum.

Annem Four Seasons'da kongre süiti ayırttı. Quinn Sansa'yla kalırken ben de bir gecelik çanta hazırlayıp otelde kalmayı kabul ettim. Annemin ziyaretinin boktan bir şova dönüşme potansiyeli olduğunu biliyor, bu yüzden dramadan kurtulduğu için rahatladı.

Cuma sabahı, kıdem tazminatımın bir kısmıyla aldığım yeni gümüş rengi Audi'yle otele doğru yola çıktım. Gunner bana önümüzdeki dokuz ay boyunca tam bir yıllık çalışmamı tamamlamam için ödeme yaptı. Ek para beklemiyordum ve miktarı gördüğümde çenem düştü. Çeki titreyen ellerimle kavrarken üzüntü, minnettarlık, öfke ve aşağılanmanın karmaşık bir karmaşasını hissettim. Sanki ona olan faydamı tüketmişim, bu yüzden beni kapı dışarı etmiş ve sorunum için bana fazladan para vermişti.

Kırgınlığım ve kızgınlığım beni normalde düşündüğümünden daha pahalı bir arabaya para harcamaya itti. Eğer bir milyarder tarafından terk edileceksem, bunun karşılığında bir Audi alabileceğimi düşündüm.

Lüks otele ulaştığımda vale parkına biniyor ve asansöre binerek dokuzuncu kattaki ailemin süitine çıkıyorum.

Ember kapıyı açıyor ve beni şimdiye kadarki en uzun, en sıkı, en sevgi dolu sarılışıyla sarıyor. Beni bıraktığında gözyaşlarımı tutamıyordum.

"Vay canına, ne karşılama ama," diye şaka yapmaya çalışıyorum.

Yanağımı okşuyor, gözleri şefkat dolu. "Buraya daha erken gelemediğim için çok üzgünüm. İşlerim vardı-"

"Çılgınca, biliyorum. Sorun değil," diyerek sulu bir gülümsemeyle onu temin ediyorum. "Sen meşgul bir avukatsın. Geldiğine sevindim."

Beni içeri çekti ve kapıyı kapattı. "Keşke yalnız gelebilseydim-"

"Bunu duydum," diyor annemiz odasından çıkarken. Beni gördüğünde şok içinde nefesi kesiliyor. "Tanrım, ne kadar çok kilo vermişsin!"

Dudaklarımı gülümseme taklidi yapmaya zorluyorum. "Merhaba anne."

"Oh, sevgilim." Geri çekilmeden önce bana göstermelik bir sarılma ve bir öpücük veriyor. Bakışlarının üzerimde gezinmesine izin veriyor, sonra gözlerimle buluşuyor ve başını sallıyor. "Seni zavallı şey. Yemek yiyemeyecek kadar depresyondaydın, değil mi? Sanırım terk edilmenin bir faydası da bu."

"Sakin başlama," diye sertçe uyarıyor Ember. "Sakin başlama."

"Sadece bir gözlem yapıyorum. Yıllardır onu gördüğümde daha zayıf görünüyor. Bu bir iltifat," diyor annem omzumu sıvazlayarak.

Röfleli sarı saçları mükemmel bir şekilde şekillendirilmiş dalgalardan oluşuyor. Cesur kırmızı ruju yeşil gözlerini ve kremi tenini dengeliyor.

Ember çantamı paylaştığımız yatak odasına götürürken, annem her zaman bulduğu kusurlar için beni incelemeye devam ediyor.

"Saçının derinlemesine bakıma ihtiyacı var. En son ne zaman kestirdin?" "Bilmiyorum anne," diyorum iç çekerek. "Çok meşguldüm."

"Hepimiz öyle değil miyiz?" Parmaklarını saçlarımda gezdiriyor. "Baban seni tatlı bukleleriyle kutsamış, zengin rengine kadar." Gözlerinde bir şey yumuşuyor, o kadar kısa *sürüyor* ki, bana *cık cık* demeden önce neredeyse kaçırıyorum. "Ne kadar meşgul ya da depresif olursan ol, saçlarını asla ihmal etme."

Bir iç çekişi daha bastırıyorum. "Tabii anne."

Ember ayaklarını sürüyerek oturma odasına geri dönüyor ve pelüş kanepeye uzanarak kollarını başının üzerine doğru uzatırken esniyor. "Bugün ne yapmak istiyorsun, Mar? Eyalet başkentini ve okul kampüsünü gezmek isterim, belki daha sonra da depo bölgesine gidebiliriz. Ama tamamen senin emrindeyiz," diyor bir başka esnemenin ardından. "Sadece biraz kestirmeme izin ver-"

"*Enerji uykusunu mu?*" Annem öfkeyle yankılanıyor. "Bunca yolu uyumak ya da gezmek için gelmedik! Bir merhamet görevindeyiz. Kız kardeşin zor durumda ve ben de tam onun derdine deva olacak ilacı buldum."

"Yeni bir vibratör mü?" Ember öneriyor. "Hayır, aptal kız. Spa'ya bir gezi!"

"Spa mı?" Kanal tedavisi için toplayabildiğim kadar hevesle söylüyorum. "Ben gerçekten-"

"Çok geç. Çoktan rezervasyon yaptırdım." Annem ellerini çırpıyor. "Gidiyoruz kızlar!"

Masaj, yüz bakımı ve manikür-pedikür için lüks spaya gidiyoruz. Daha sonra annemin hafta sonu için kiraladığı makam arabasına biniyoruz. Güler yüzlü şoför bizi şehrin öbür ucundaki lüks bir İtalyan bistrosuna götürüyor; fiskiyeli ve ferforje masalı büyüleyici bir avludan içeri giriyoruz.

Öğle yemeğinde anneme yeni işimden bahsediyorum, ama beni sadece yarım yamalak dinlediğini hissediyorum. Konuşmamı bitirdikten birkaç saniye sonra bir sonraki konuya, yani önemseddiği tek konuya geçtiğinde şüphelerim doğrulanıyor.

"Peki Gunner ile aranızda tam olarak ne oldu? Kız kardeşin ayrıntılar konusunda cimri davranıyor."

"İyi bir nedenle," diye homurdandı Ember. "Pek de sempatik biri sayılmazsın-"

"Saçmalık. Ben bir anneyim. Hiçbir anne çocuğunun acı çektiğini görmek istemez, ki Marlowe'un acı çektiği çok açık." Masanın öbür ucuna uzanıp elimi okşadı. "Bana neler olduğunu anlat."

Gunner hakkında konuşurken sesimin çatlamaması için boğazımı kayganlaştırmak amacıyla bir yudum su içiyorum. "Kontrol sorunları vardı, bu da ilişkimizde bazı sürtüşmelere neden oldu. Ben de ona güvenmekte zorlanıyordum."

Annem gözlerini kısar. "Seni aldattı mı?" Sıkı sıkı yutkunuyorum. "Hiç sanmıyorum."

"Öyle *düşünmüyor* musun?"

"Hayır," diyorum daha inançlı bir şekilde.

"Aldatmadı." "Hiç"-Annem sesini alçaltıyor-"sana vurdu mu?" "Tabii ki vurmadı!"

"Sadece emin olmak istedim. Kontrol sorunları olduğunu söylemiştin-"

"Öyle değil," diyorum şiddetle. "Gunner bana asla el kaldırmaz."

"Bunu duyduğuma sevindim. Kendi istediklerini yaptırmaya alışmış güçlü adamların ne yapacağı belli olmaz." Annem dudaklarını büzerek beni kurnazca inceliyor. "Peki Gunner'la aranızda ne sorun çıktı? Anladığım kadarıyla sana karşı çok iyiydi."

"Öyleydi," diye mırıldanıyorum sefilce, buharda pişmiş midyelerimi tabağın etrafında iterek. "Harikaydı. Tamamen romantik ve inanılmazdı. Ama onun yetersizliği ..." Sevdiğim adamı kötülemek istemediğim için sözümü kesiyorum. "Bence annelik sorunları var. Babalık sorunları da."

"Sen de öyle. Tebrik ederim. Birbiriniz için mükemmelsiniz." Kaşlarımı çattım. "Benim baba sorunum yok. Babam-"

"Mükemmel mi? Evet, babasının yanlış yapamayacağını düşünen on iki yaşındaki bir kızın gözünde Bowen mükemmeldi. Ama değildi." Sonuncusu omurgamı sertleştiren ve Ember'ın kaşını kaldıran bir acılıkla söylendi.

Önce bana, sonra annemize baktı. "Babam hakkında bize söylemediğin bir şey mi var?"

Annem dudaklarını birbirine bastırır. "Baban çok iyi bir adamdı. Ama mükemmel değildi. Hiçbir erkek mükemmel değildir." Şarabından titrek bir yudum aldı, bardağı yere bıraktı ve bana sert bir bakış fırlattı. "Hayatın boyunca babanı bir kaidenin üzerine koydun - onun asla istemediği bir kaide. Yıllar boyunca her çocuğu onunla kıyasladığını ve onları eksik bulduğunu gördüm. Gunner'la ayrılığının ardındaki tüm hikayeyi bilmiyorum. Diğerleri gibi onu da kendinden uzaklaştırdın mı bilmiyorum. Bildiğim tek şey, erkekleri efsanevi bir mükemmellik standardında tutmaya devam edersen, sonunun yalnız ve acı olacağı."

Masayı ağır bir sessizlik kaplıyor, sadece porselen ve gümüş takımların çınlamasıyla bozuluyor, daha fazla konuşmadan yemeğimizi bitiriyoruz.

Yemek yemeyi başarsam da, yemeğimin tadını zar zor alabiliyorum. Başım dönüyor, şüpheler ve korkular içimde dönüp duruyor. Ayrılıktan ben mi sorumluyum? Gunner'dan mantıksız taleplerde mi bulundum? Onu kendimden uzaklaştırdım mı?

Rahatsız edici sorular sadece mutsuzluğumu ve endişemi artırmaya hizmet ediyor.

Restorandan çıkarken annem aniden, "Bak hayatım. Bu senin eski sevgilin değil mi?"

Bakışlarını avlunun köşesinde bir masanın etrafında oturan bir grup işadamına doğru takip ediyorum. Aralarında Gunner'ı gördüğümde kalbim göğüs kafesime çarpıyor.

Sandalyesinde arkasına yaslanmış, elinde kırmızı şarap kadehi, gürültülü bir şakayı dinlerken dudakları hoşgörüle seğiriyor. Bugün takım elbise giymemiş, sadece koyu renk bir pantolon ve mavi düğmeli bir gömlek giymiş, manşetlerini kıvrımış ve yakasını iliklememiş.

Sıradan Cuma günleri, diye düşünüyorum içim acıyarak, onun görüntüsünü içime çekerken, bir daha ne zaman ya da bir daha şansım olup olmayacağını bilmeden.

"Ne hoş bir sürpriz," diyor annem heyecanla. "Hadi gidip merhaba diyelim." Başımı sallıyorum. "Öğle yemeği yiyor-"

"Korkak olma, sevgilim. Şans cesurların yanındadır." Manikürlü pençeleri koluma dolanıyor, beni pek de kurnazca olmayan bir şekilde ileri doğru sürüklüyor.

İşadamlarının masasından kahkahalar yükselirken, Gunner başını bana doğru çeviriyor.

Gözlerimiz buluştuğunda duruyorum. Bir an için yüzünde zevk gibi bir şey parlıyor, sonra o kadar çabuk kayboluyor ki acaba sadece hayal mi ettim diye düşünüyorum.

Beni izliyor, gözleri perdeli ve mesafeli. Ben olduğum yerde donup kalınca bardağını bırakıp masadan kalkıyor ve bana doğru yürümeye başlıyor. Annem onaylayan bir mırıltı çıkarırken göğsümün sıkıştığını ve vücudumun titremeye başladığını hissediyorum.

İlerlemeye devam etmek için kendimi zorluyorum. Bakışları benden hiç ayrılmıyor ve gözlerinin vücudumun üzerinde gezinerek tenimde cızırtılar yaratmasını kaçırmıyorum.

Ve sonunda yüz yüze duruyoruz. Daha doğrusu göğüs göğüse, çünkü başımın tepesi onun omuzlarını hiç geçmedi.

"Marlowe." Sesi alçak, biraz da törpülenmiş.

"Merhaba," diyorum sakince, içimdeki her şey ona dokunmak, kendimi ona yaslamak ve kollarının beni bir kez daha sardığını hissetmek için yanıp tutuşsa da. "Annem ve kız kardeşim şehirde. Biz de tam çıkıyorduk ki seni gördük-"

Annem daha önce hiç duymadığım nefesli bir sesle, "Ben de gelip merhaba dememiz için ısrar ettim," diyor.

Sıkılmış dişler ve gergin bir gülümseme arasında Gunner'ı annem ve kız kardeşimle tanıştırıyorum. El sıkıştılar ve sıcak bir şekilde hoşbeş ettiler. Ember onunla tanışırса kıcını tekmeleyeceğine yemin etmiş olsa da, şimdi gerçekten onun huzurunda olduğu için biraz baygın görünüyor. Onu gerçekten suçlayamam. Tüm kadınlar üzerinde böyle bir etkisi var gibi görünüyor.

Mesela annem ona kirpiklerini kırıpştırmadan duramıyor. "Sonunda seninle tanışmak harika Gunner. Gerçi seninle daha iyi koşullar altında tanışmayı umuyordum."

Gunner'ın gözlerindeki duygu titreşimini yorumlayamıyorum. Yüz hatlarını kibar bir maskeye dönüştürüp başını anneme ve kız kardeşime doğru eğmeden önce bir anda belirip kayboluyor.

"İkinizle de tanıştığımı memnun oldum. Ziyaretinizin tadını çıkarın." Bana kısa bir bakış attıktan sonra dönüp yemek arkadaşlarının yanına gidiyor.

Avludan çıkarken Ember bir kolunu belime doluyor ve bacaklarım

bükölme tehlikesi geçirdiğinde beni ayakta tutuyor. Beni içeri doğru yönlendiriyor.

Makam aracının arka koltuğuna geçip kolunu omuzlarıma dolayarak bana sarılıyor, sıcaklığını ve gücünü bana aşılıyor.

"İyi misin?" diye fısıldıyor.

Değilim ve o da bunu biliyor. Kalbim yeniden kırılacaktı gibi hissediyorum. Ama gözlerimi dolduran yaşlara teslim olmayı reddediyorum, kesinlikle reddediyorum.

Şoförümüzle konuştuktan sonra annem dramatik bir iç çekişle karşı koltuğa kayıyor. "*Bu kesinlikle ilginçti.*"

Ember ona "şimdi olmaz" der gibi bakar.

Onu görmezden geliyor, yüzünü yelpazeleyerek nefes nefese, "Gunner şahsen daha yakışıklı. Çok uzun, çok erkeksi. Kaç boyunda? Altı ayak dört mü? Aman Tanrım. Peki ya o muhteşem mavi gözlere ne demeli? Ve o ses-

"

"Anne," diye uyarıyor Ember.

"Ne? Kız kardeşinden ayrılmış olması onu daha az çekici yapmaz." Acıyarak iç çekti. "Zavallı kızım. Ona karşı koyamamana şaşmamalı. Hiç şansın yoktu."

Ember ona ters ters bakar. "Annelik hassasiyeti. Böyle bir şey var anne. Bir ara sen de denemelisin."

Annem başını bana doğru sallıyor, yüzünde hayal kırıklığı dolu bir ifade var. Ember elimi sıkıyor ve "*İyi olacaksın*" diyor.

Keşke ona inansaydım.

Otel süitimize döndüğümüzde, Ember ve ben Lady Bird Gölü'ne bakan güverteye çıkıyoruz. Eski sevgilimle karşılaştıktan sonra, akşam planları yapmadan önce yeniden toparlanmam gerekiyor.

İçten içe annemizin bir telefon görüşmesi yapmak ya da kestirmek için odasına çekilmesini umuyorum, onu bir süreliğine başımızdan uzak tutacak herhangi bir şey.

Hayal kırıklığına uğrayarak bir şişe şarap ve üç bardak getiriyor ve Ember'ın yanına yerleşiyor. İkisi için de şarap dolduruyor, ben reddedince kaşlarını çatıyor. Muhtemelen dilimi gevşetmek ve Gunner hakkında fazla konuşmamı sağlamak için beni yeterince alkolle doldurmak istiyor.

Hiç şansın yok.

"Ne güzel bir manzara," diyor göle hayranlıkla bakarak. "Austin'de şimdiye kadar gördüklerimi oldukça beğendiğimi söylemeliyim."

"Ben de öyle," diye katılıyor Ember.

"Taşınmak gibi çılgın fikirlere kapılma." Annem durakladı. "Tabii Gunner'ın ikiz kardeşi için bir oyun oynamayı planlamıyorsan."

Ember gözlerini devirir. "İşte yine başlıyoruz."

"Sadece söylüyorum. *Birinin* şu uzun boylu Teksaslılardan birine kement atması lazım."

Ember burnunu kıvrır. "Uzun, uzun Teksaslılar. Bu bir kitap serisinin adı değil miydi?"

"Diana Palmer. En sevdiklerimden biri." Annem şarabını yudumluyor, bardağının kenarından beni izliyor.

İçimde, var olmayan aşk hayatımı tekrar gündeme getireceğine dair kötü bir his var. Dikkatini dağıtmayı umarak ellerimi birbirine vuruyorum ve parlak bir şekilde gülümsüyorum. "Peki bu gece ne yapalım?"

Ember sırtıyor. "Her şeye varım."

Annem uzun bir iç geçirdi. "Eğer Gunner'la hâlâ çıkıyor olsaydın, şu anda onun saray gibi malikanesinde uzanıyor olabilirdik. Bunu *gerçekten* dört gözle bekliyordum."

"Planlarınızı mahvettiğim için üzgünüm," diyorum sesimi eşit tutmaya çalışarak. "Gerçekten hayatım, Gunner'la senin için hâlâ umut var. Yani,

o seni gördüğüne pek sevinmemiş gibiydi, kabul ediyorum. Ama bu çoktan hayatına devam ettiği anlamına gelmez."

Sözlerindeki umursamaz nezaketsizlik karşısında kalbim sıkışıyor. "Evdeki en sevdiğim oda olduğunu bildiği kütüphanede benden ayrıldı," diyorum acı bir şekilde. "İki haftadan kısa bir süre sonra, başka bir kadınla bir restorandan çıkarken çekilmiş bir fotoğrafını gördüm ve bu bir iş yemeği değildi. İnanın bana, o hayatına devam ediyor."

Ember sempatik bir şekilde yüzünü buruşturuyor.

Annemin dudaklı ağzı hoşnutsuz bir kaş çatmayla aşağıya döner.

İç karartıcı konuyu değiştirmek için çaresizce kız kardeşime alaycı bir sırıtış gönderiyorum. "Belki hafta sonuna kadar seni buraya, benim yanıma ait olduğuna ikna edebilirim."

"Buna güvenme." Annem Ember'ın dizini okşar. "Ablan avukatlık yapmayı çok seviyor. Daha ilk yılında işi bırakarak kariyerini asla tehlikeye atmaz."

Ember'ın gözlerinde esrarengiz bir şey titreşiyor, parmakları bardağını sıkıca kavriyor.

Ona sorgulayan bir bakış attım.

Başını eğiyor, şarabını yudumlarken gözlerimden kaçıyor.

Annem bana sıkı bir gülümseme veriyor. "Ember senin gibi uçarı değil. Bir hevesle yüksek lisans okuluna başvurmaz ve önce bir iş bulmadan başka bir eyalete gitmezdi."

Çocukluğumun incinmiş küçük kızının tekmeleyerek ve pençeleyerek yüzeye çıktığını ve duyulmayı talep ettiğini hissedebiliyorum. Onu geri itiyorum ve duygularımı kontrol altında tutmaya çalışarak dişlerimi sıkıyorum.

"Haklısın," diyorum eşit bir şekilde. "Ember her zaman benden daha sağduyulu olmuştur. Bu yüzden bu kadar iyi anlaşıyoruz. Zıt kutuplar birbirini çeker."

Kendimi küçümseyen cevabıma rağmen, annem her zaman kazanacağı bir kavga için şımararak beni iğnelemeye devam ediyor. "Bir milyarderinde tutamayacağını bilmeliydin. Her zaman her şeyi çileden çıkaracak kadar zorlaştırıyorsun."

"Bu da ne demek oluyor?" Tırnaklarımı avuçlarıma geçirerek talep ediyorum.

Buz gibi yeşil bakışlarıyla beni mızraklıyor. "Üniversiteden mezun olman beş yılını aldı. Mayıs ayında buraya taşındığından beri bir değil *iki* işini kaybettin. Yeni işin hakkında gevezelik ederken neden dikkatimi vermediğimi merak ediyorsan, orada uzun süre kalmanı beklemediğim içindir."

Ember'ın nefesinin keskin bir şekilde kesildiğini duyuyorum. Ya da belki benimkidir.

Annem bardağını sertçe indirdi. "Üzgünüm Marlowe, ama sicilin yalan söylemiyor ve acı gerçek şu ki, başarılı olduğundan daha sık başarısız oluyorsun."

Kınayıcı iddianame ruhumu bir el bombası gibi parçalıyor ve öfkemi patlatıyor.

"*Benimle derdin ne senin?*" Ona yaralı bir hayvan gibi uluyorum. "*Neden benden bu kadar nefret ediyorsun?*"

Şaşkınlıkla hızla göz kırpmıyor. "Ne-"

"Masum rolü yapma, anne!" Ember bağılıyor. "Haddini *çok* aştın ve bunu sen de biliyorsun!"

Yerimden kalktım ve reddedilmenin verdiği bastırılmış öfkeyle titriyorum. "Babama yakın olduğum için benden nefret ediyorsun. Çünkü müzikle birbirimize bağlandık ve sen kendini dışlanmış hissettin. Bu yüzden onun plaklarını verdin!"

Ayağa fırlıyor ve bana öfkeyle bakıyor. "Sen neden bahsettiğini bilmiyorsun!"

"Evet, biliyorum!"

"Onu idolleştirdin-"

"Ve bunun için bana kızdın! Hep öyle yaptın!" "İYİ BİR SEBEPLE!"

Tiz patlaması havayı yarıyor, nefesimi kesiyor ve beni bir adım geri attırıyor.

Bunu takip eden mutlak sessizlikte Ember ve ben ağzımız açık bir şekilde ona bakıyoruz.

Titreyen ellerini yüzünde gezdiriyor ve bizden uzaklaşarak gölün karşısına bakıyor. "O öldüğünde çok gençtiniz. İkiniz de neler olup bittiğini anlamadınız."

"Sen neden bahsediyorsun?" Koltuğuma geri gömüldüm, sesim ancak bir nefes kadar çıkabiliyordu. "Neler oluyordu?"

Annem göbeğini kucaklayarak güvertede bir aşağı bir yukarı volta atmaya başlar. "Baban haftalardır baş ağrısı çekiyordu. Korkunç, felç edici migrenler. Onun için çok endişeleniyordum. Doktora gitmesi için başının etini yiyordum, o da gideceğine söz veriyordu. Ama her zaman bestelenecek başka bir şarkı vardı. Prova edilecek başka bir resital. Öğretecek başka bir müzik dersi. Jüri üyeliği yapacağı başka bir yarışma. Randevu almayı sürekli erteliyordu ve bazen acı çektiğini açıkça görebildiğim halde başım ağrıyor diye yalan söylüyordu."

Babamı piyanosunun başında, solgun ve titrerken, başını ellerinin arasına almış bir halde bulduğum zamanı hatırladıkça boğazım düğümleniyor. Onu öyle görmek beni dehşete düşürmüştü. Ama o migrenini yazar tıkanıklığına bağlamıştı ve ben de safça onun sözüne inanmışım.

Annem volta atmayı bırakıp bana bakıyor, gözleri duygu dolu parlıyor. "Bir kış öğleden sonra piyano resitalin vardı. Takvimde işaretlenmişti ama nasıl olduysa babanın aklından çıkmış. Seni işten arayıp Nora Teyze'nin götüreceğini, çünkü bizim gelemeyeceğimizi söylemişim. Ama baban hatırladığında, gösterine katılmak için doktor randevusunu iptal etti. Ona başkalarının da gelebileceğini söyledim ama gitmekte ısrar etti. Sana sürpriz yapmak istedi-"

"Hayır," diye fısıldıyorum başımı sallayarak. Kalbim korkuyla çarpıyor ve o konuşmaya devam ettikçe ayaklarımın altındaki zeminin çöktüğünü hissedebiliyorum.

"Ona patladım. Ona iyi bir piyanist olduğunu ama asla onun kadar yetenekli olamayacağını söyledim. Kafanı aptalca hayallerle doldurmayı bırakmasını söyledim ve o da sinirlenip telefonu yüzüme kapattı." Annem çenesini kapattı. "Senin resitaline giderken ağır bir felç geçirdi ve yoldan çıkarak bir ışık direğine çarptı."

"Hayır!" Ember elini ağzına kapatırken ben gözyaşları içinde haykırıyorum. "Bize bunun bir vur-kaç olduğunu söylemiştin!"

"Biliyorum." Annemin gözünün kenarından tek bir damla yaş kaçıyor. Öfkeli bir şekilde gözyaşına vuruyor ve sertçe burnunu çekiyor. "Otopsi, baş ağrılarının tedavi edilebilir bir beyin kanamasından kaynaklandığını ortaya çıkardı, eğer daha önce yardım alabilseydi CT taraması bunu tespit edebilirdi." Burun delikleri alevleniyor, duygularını bastırıyor. "O öldükten sonra, parçalara ayrılmadan plak koleksiyonuna bakamadım. Bu yüzden hepsini topladım, minibüsüne yükledim ve yerel bir hayır kurumuna gittim." Neredeyse duyulmayacak şekilde fısıldamadan önce duraksıyor, "Asla başaramadım."

Şok içinde ona bakıyorum. "Yani . . . ?"

"Kayıtlardan kurtulmayı kendime yediremedim. Bunu sana ya da babana yapamazdım. Ama onları evde de tutamazdım. Eve asla gelmeyeceğini hatırlatan dayanılmaz bir şeydi. Piyanosu da öyle. Ama seni pratik yapmaktan ve yeteneklerini geliştirmekten mahrum etmek istemedim, yine de seni çalarken her izlediğimde içimden biraz ölüyordum, siyah saçların öne düşüyordu, gözlerini onun gibi kapatıyordun." Yüz hatlarını kasıp kavuran keder kalbimi parçalıyor. "Akıl sağlığım için kayıtların gitmesi gerekiyordu. Bu yüzden bir depolama tesisine gittim ve onları kilitledim."

Ciğerlerimdeki tüm hava boşalıyor.

Ember başını yavaşça sallıyor, yüzü kül rengi. "Bunca yıl... onları hayır kurumlarına verdiğini düşünmemize izin verdin."

Annem başını sallıyor ve gözlerini kapatıyor, sesi boğuk çıkıyor. "Çok incinmiş ve kızmıştım. Baban benim en iyi arkadaşımdı. Benim bütün dünyamdı. Birlikte yaşlanmamız ve ağarmamız gerekiyordu. Bir gün ikinizi de koridorda yürütecekti." Alt dudağı titriyor ve sesi yükseliyor: "Öldüğün gün onunla tartıştığım için kendimi asla affetmeyeceğim. Ve güzel kızlarımızı tek başıma büyütmek için beni terk ettiği için onu asla affetmeyeceğim!"

Onun yürek parçalayıcı ifşaatlarından etkilenerek gözyaşlarına boğuldum. Bu zincirleme bir reaksiyon başlattı ve çok geçmeden hepimiz ağlamaya başladık.

Annem yanıma oturup beni sertçe kucakladığında, omzuna yaslanıp hüngür hüngür ağlıyorum: "Neden bana hiç söylemedin?"

"Bilmeni istemedim," diye hıçkırığa hıçkırığa ağlıyor. "Kendini suçlayacağını biliyordum ve sana böyle ağır bir yük yükleyemezdim. Babanın başına gelenler senin suçun değildi ve sakın aksini düşünme!"

Ben daha çok ağlıyorum. İkimiz de ağlıyoruz.

On bir yıl önceki o korkunç günü hatırlıyorum. Babamın mezarı başında durduğumu, tabutunun soğuk toprağa indirilişini izlerken umutsuzca hıçkırdığımı hatırlıyorum. Olayın kesinliği beni çok etkilemişti. Birdenbire onu bir daha asla göremeyeceğimi anladım. Onun kırışık gözlü gülümsemelerinden birini asla alamayacak ya da kucaklaşmasının güven verici sıcaklığını hissedemeyecektim. Onunla başka bir Steelers maçı izleyemeyecek ya da başka bir konsere katılamayacaktım. Okuldan sonra ön kapıdan koşarak girdiğimde piyanosundan yükselen melodik notaları asla duyamayacaktım.

Sonsuza dek gittiğinin farkına varmak tarif edilemeyecek kadar acı vericiydi. Teselli ve bağlantı arayışıyla annemin eline uzandım, ancak annem kendini benden uzaklaştırdığında geri çevrildim.

Geçmişteki pek çok şey şimdi anlam kazanıyor. Keşke yapbozun parçalarını daha önce bir araya getirebilseydim. Ama annem bu kadar çok sır saklarken nasıl yapabilirdim ki?

Geri çekilip daha önce hiç hissetmediğim bir şefkatle yüzümü okşamadan önce birbirimize ne kadar sarıldığımızı bilmiyorum.

"Kederimin ve kırgınlığımın ilişkimizi zehirlemesine izin verdiğim için çok üzgünüm. Seni müzik kariyerine devam etmekten asla vazgeçirmemeliydim. Babanı hatırlamanı istemedim ve bu benim korkunç derecede bencilce bir davranışımı." Yanaklarımdaki ıslaklığı siliyor ve yüzümü ellerinin arasında tutuyor, alnımız birbirine değiyor. "Sebepe olduğum acı ve hasarın bir gecede onarılamayacağını biliyorum. Ama umarım bir gün beni affedebilirsin."

Sıkıca yutkunuyorum, o başımın üstünü nazıkçe öperken gözlerim kapanıyor. Boğazım acıyor ve hıçkırığa hıçkırığa ağlamaktan göğsüm ağrıyor. Zavallı babamın bu kadar acı çektiğini ve tek bir şikayet kelimesi bile etmediğini bilmek çok acıtıyor. Benimle birlikte piyanonun başına oturur, bana şarkılar öğretir, güler ve şakalaşır, acı çektiğini asla belli etmezdi. Bu sonsuza dek aklımdan çıkmayacak.

Gözlerimi açtığımda annemin ciddi bakışlarıyla karşılaşyorum. "Bu . . . zaman alacak," diyorum kalın bir sesle. "Babamı kaybettiğin için yıkıldığını biliyorum ama hayatımı cehenneme çevirdin anne. Bana kendimi değersiz ve sevilmediğimi hissettirdin ki bu hiçbir ebeveynin çocuğuna yapmaması gereken bir şey. Kendince sebeplerin vardı ve özrünü kabul ediyorum. Ama ben . . . Bize anlattığın her şeyi sindirmek için zamana ihtiyacım var. İyileşmek için zamana ihtiyacım var."

"Elbette bebeğim," diye fısıldıyor, saçlarımı yüzümden geriye doğru tarayarak. "Bunca yıldır sahip olduğun korkunç versiyonumdan çok daha iyisini hak ediyorsun. Hayatımın geri kalanını seni kazanarak geçireceğim."

affetmek, eğer gereken buysa. Beni duyuyor musun, bebeğim? Başından beri olması gerektiği gibi senin için burada olacağım."

Sertçe yutkunuyorum ve başımı sallıyorum. Artık onunla anlaşmazlığa düşmek istemiyorum, bu yüzden barışa bir şans vermeye hazırım.

Ember grup kucaklaşması için kanepede bize katılıyor, annem de iki yanımızı kucaklıyor.

"Sizi çok seviyorum kızlar." Sırayla alnımızdan öpüyor, sonra başını koltuğun minderine yaslıyor ve duygusal olarak tükenmiş bir halde gözlerini kapatıyor. "Tanrım, bu çok gecikmişti."

"Çok gecikmiş", katılıyorum.

Yüzünü siliyor ve bana ve Ember'a ağlamaklı bir gülümseme veriyor, gözlerinde bir hüznün gölgesi kalıyor. "Eski günlerin hatırına ne izlemeliyiz biliyor musun? *Sixteen Candles*."

Aklıma Gunner'la kütüphanede geçirdiğimiz o gece geliyor: masada oturmuş bir kutu dondurmayı paylaşıyorduk, dudaklarımız film gibi bir öpücükle birbirine karışmıştı.

Bu acı tatlı hatıra, az önce yaşadığım duygusal kasırgayla birleşince, yeni gözyaşlarına boğulmama neden oldu.

Otuz Sekizinci Bölüm

GUNNER

A BEŞ YIL SESSİZCE para biriktirdikten sonra babam Austin'in dışında bir at çiftliği satın aldı. Bu onun ilk mülkü. kumar borçları yüzünden her şeyini kaybettiğinden beri.

Eski çiftlik evinin yeni bir çatıya ve boya işine ihtiyacı var, ahırların temizlenmesi ve çitlerin onarılması gerekiyor. Büyük bir tadilat gerektiriyor ama babam tadilat işleriyle uğraşmaktan ne daha gururlu ne de daha heyecanlı olabilirdi.

Ekim ayının sonlarına doğru, burayı şekle sokmak için bir çalışma ekibi kiraladı. Cumartesi sabahı, Maverick ve ben şafak sökerken ortaya çıktık, kollarımızı sıvadık ve işe koyulduk.

Fiziksel çalışmayı her zaman sevmişimdir. Bugün, huzursuz enerjimi ahırları tırmıklamaya, saman balyalarını istiflemeye ve yakıcı güneşin altında çit direklerini dövmeye kanallı etme fırsatını her zamankinden daha fazla memnuniyetle karşılıyorum. Ter gözlerime damlayıp sırtımı ıslatırken gömleğimi çıkarıp hemen işe dalıyorum. Fiziksel efor beni canlandırıyor, kafamın içinde çalkalanan acı dolu düşünceleri susturmaya yardımcı oluyor.

Göz ucuyla babam ve ağabeyimin endişeli bakışlarını görebiliyorum. Ama ben yavaşlamıyorum. Daha hızlı, daha sıkı çalışıyorum, zihnimi anılardan arındırmaya kararlıyım.

Kalbimi çalan ve beni sonsuza dek değiştiren kadının anıları.

Çenemi acımasızca sıkarak bir balyozu duvara vuruyorum, göğsümde ve kollarımda tatmin edici bir etki hissediyorum. Çekici geri çekip tekrar tekrar sallıyorum, beton darbelerimin altında parçalanırken duvarda daha derin bir delik açıyorum. Kaslarım yanarken ve damarlarımdan adrenalin pompalanırken, kalbim onarılamayacak kadar kırılmamış gibi davranabiliyorum.

ZORLU BİR SABAH ÇALIŞMASININ ARDINDAN, öğle yemeği için mola veriyoruz.

Kir ve ter içinde eve girdiğimizde Bayan Calder dilini şaklatıyor ve mutfağa adım atmadan önce elimizi yüzümüzü yıkamamızı emrediyor. Yeterince temizlendiğimizde tabaklarımızı yemekle dolduruyor ve yaptığı lezzetli barbeküyü mideye indirmek için bir gölge ağacının altına sığınıyoruz. Haftalardır yediğim en doyurucu şeydi, bu yüzden tadı daha da güzeldi.

Bayan Calder piknik masasının etrafında dönüp herkesin içkisini doldururken, onaylamak için omzumu sıkıyor. Ona yeniden keşfettiğim iştahımın muhtemelen geçici olduğunu söyleyecek cesareti kendimde bulamıyorum.

İşçiler gittikten sonra babamla birlikte at ahırlarına ve padoklara bakan verandada oturup limonata içiyoruz. Dev meşeler manzarayı süslüyor, yaprakları yeni yeni turuncu ve sarıya dönmeye başlıyor.

Babam limonatasını içiyor ve dudaklarını şapırdatıyor. "Bardakta güneş ışığı. Tıpkı eski günlerdeki gibi, değil mi evlat?"

Hafifçe gülümseyip başımı sallıyorum.

Sırıtarak düz karnını sıvazlıyor. "Gemma Louise beni şişmanlatmaya çalışıyor. Çok fazla kilo verdiğimi söylüyor."

"Öyle." Ona yan gözle bakıyorum, dudaklarım seğiriyor. "Peki ikinizin arasında ne var? Senin yanına mı taşınıyor?"

"Üzerinde çalışıyorum," diyor sinsi bir göz

kırpmayla. "Eminim çalışıyorsundur."

Gülüyor. "Onu kendine saklayamazsın, Gunny oğlum. O önce benimdi."

Homurdanıyorum ve gözlerimi deviriyorum ama ikimiz de onun haklı olduğunu biliyoruz.

Genişçe sıırıtarak ayağa kalkıyor ve kollarını ahşap tırabzan boyunca açarak korkuluğa doğru yürüyor. "Gemma Louise ve ben her yaz dere kenarında uzanır, ateş böceklerini yakalar, umutlarımız ve hayallerimiz hakkında konuşurduk. Bir keresinde ona bir gün bir at çiftliği satın alacağımı ve bir ata onun adını vereceğimi söyledim. Çoğu kızın yapacağı gibi gururu okşanmak yerine

Dişleriyle ilgili bir espri yaptığımı sandı. Fazla dişlerini düzeltmek için diş teli takıyordu ve bu konuda oldukça hassastı. Bu yüzden kafama iyi bir şaplak attı ve kendimizi çimlerde boğuşurken bulduk. Neredeyse dereye yuvarlanıyorduk."

İçimden kısık bir kahkaha kaçıyor, bugünlerde o kadar nadir ki yabancı geliyor.

Babam yeni arazisini gurur ve memnuniyetle incelemek için arkasını dönmeden önce bana sırtıyor. "Burayı bir yuva yapacağım, Gunn. Oğullarımın eşleri ve çocuklarıyla birlikte ziyaret etmekten keyif alacakları *gerçek* bir ev. Yemekler, piknikler ve piñatalı doğum günü partileri yapacağız. Atlara bineceğiz, futbol oynayacağız, donup kalacağız, 4 Temmuz'da havai fişekleri izleyeceğiz."

"Kulağa hoş geliyor baba," diye mırıldanıyorum, gıcırtılı sundurma salıncağında kayıtsızca bir ileri bir geri sallanırken.

Yüzünü gökyüzüne kaldırıyor ve derin bir nefes alıyor. "Ailesi tarafından doğru olanı yapmak için ikinci bir şansa sahip olmak her erkeğe nasip olmaz."

"Sadece ayık kalmaya odaklan, baba. Tek istediğimiz bu."

"Biliyorum oğlum." Gözleri kapanıyor ve yüzüne vuran ılık esintinin tadını çıkarıyor gibi görünüyor, ta ki "Marlowe harika bir gelin olurdu" diyene kadar.

Yumuşak ruh halim anında buharlaşıyor.

Bakışlarıma aldırmadan inatla devam ediyor: "Sen ve ailen ziyarete geldiğinizde yanınızda hayal ettiğim kadın *o*. Bebeklerinizi doğurduktan sonra birkaç kilo almış olsa bile umurunda olmaz-"

"Baba-"

"Pedikürünü bozma endişesi olmadan bahçede çocukları kovalardı. Mutfakta yardım etmeye burun kıvırmazdı. Bir kamp ateşinin etrafında oturup lokum kızartırken sivrisineklerden şikayet etmezdi. Etrafta olması bir keyif olurdu. Temiz bir nefes. Laurene 'Bayan Otel Varisi' Vandenberg'in aksine. Ya da görüştüğün şu küçük sanatçı-"

"Yeter," diye bağıyorum.

"Sadece söylüyorum." Omzunun üzerinden bana bakıyor. "Haklı olduğumu biliyorsun."

Çenemi kemiklerimi kıracak kadar sert sıkıyorum. "Öncelikle, Gianna'yla görüşmüyorum. Berbat *bir* randevuydu."

Marlowe taşındıktan bir hafta sonra Gianna beni aradı ve yemeğe davet etti. Ona yaptığım her şeyin karşılığını ödemek için ısrar etti.

sanat kariyerini başlatmak için. Günlerce beni rahatsız etti, sonunda teslim olana kadar aradı ve mesaj attı.

Etkilemeye hevesliydi, beni Porsche'sine aldı ve tadım menüsü olan üst düzey bir restorana götürdü. İlk yemeği zar zor bitirdim. Sadece iki dakika süren yavan gevezeliğinden sonra kulaklarımı karides çatalıyla oymak istedim.

Yemek uzadıkça Marlowe'un parlak zekâsını daha çok arzuluyordum. Onun keskin zekasını. Büyüleyici kahkahasını. Bulaşıcı cazibesi.

Gianna'dan sadece bir yaş büyüktü ama on yaş da olabilirdi. Olgunluk seviyeleri arasındaki fark alışılmışın dışındaydı.

Gianna yanlışlıkla garsonumuzun elinden bir tabak ton balığı carpaccio'yu aldığı anda, onaylamayan bakışları üzerine çeken histerik kıkırdamalara patlamadan önce birkaç kırmızı tona döndü.

Garson ortalığı toplayıp aceleyle uzaklaştıktan sonra "Aman Tanrım!" diye bağırdı. "Benim tam bir sakar olduğumu düşünüyor olmalısınız!"

"Hiç de değil," diye mırıldandım. Sakarlığı beyinsizliğe her zaman tercih ederdim ama Gianna her ikisini de barındırmaya tehlikeli bir şekilde yaklaşıyordu.

"Beni çok heyecanlandırdın," diye itiraf etti nefes nefese. "Muhtemelen bunu sana söylememeliyim ama on sekiz yaşından beri senden hoşlanıyorum. İlk GQ kapağın en uzun süre benim Insta profil fotoğrafım oldu. Çok zeki ve sofistikesin, seksi olmandan bahsetmiyorum bile. Bu tamamen sinir bozucu!"

Nazıkçe gülümsedim. "Gergin olmana gerek yok, Gianna. Ben ısırمام." "Ben istesem bile mi?" Göz açıp kapayınca kadar flört etmek.

Çok güzel bir kadındı, buna şüphe yoktu. Onu eve götürüp aptal küçük beynini sikmek çok kolay olurdu. Tanrı biliyordu ki biraz stres atmaya ve birkaç saatliğine dertlerimi unutmaya ihtiyacım vardı.

Ama yatağımı onunla ya da başka bir kadınla paylaşmaya hiç niyetim yoktu. Marlowe'un solmakta olan kokusunun son izlerine acınası bir şekilde tutunduğum için yeni temizlik servisinin çarşaflarını değiştirmesine izin vermiştim.

Akşam yemeğinden sonra Gianna beni eve bıraktı ve ben onu durdurmak için bileğini tutana kadar elini kalçamdan yukarı kaydırarak bana cesurca teklifte bulundu.

Bana şaşkın bir bakış attığında, sessizce ama kararlı bir şekilde, "Yemek için teşekkür ederim. Ama korkarım randevumuz burada sona eriyor."

Gerçekten şaşırmış görünüyordu. "Babam için endişeleniyorsan, bilmesine gerek yok. Ve dürüst olmak gerekirse, birlikte olmamız onun için sorun bile olmaz. Seni çok seviyor ve damadı olmanı çok ister."

Tanrım! Çok mu acele ediyorsun?

Ona uzun uzun baktım, bakışlarımın altında bocalamasını ve kızarmasını izledim. "Babanızın yıllar boyunca bana verdiği tüm destek için minnettarım. Bu nedenle, stres atmak için kızının bedenini kullanarak ona asla saygısızlık edemem. Sen de benim için bundan başka bir şey ifade etmiyorsun, Gianna. Ne demek istediğimi anlıyor musun? Bu" -aramızda işaret ettim- "asla olmayacak."

Ezilmiş görünüyordu. Sonra kızdı. "Hâlâ eski sevgiline takılıyorsun. Ama bir müzik blogunda onun bir resmini gördüm. En iyi arkadaşı bir indie grubunun baş gitaristiyle çıkıyormuş. O ve Marlowe konserden sonra sahne arkasındaydılar ve davulcu kolunu Marlowe'un omuzlarına dolamıştı. Eğer şimdiden takılmıyorlarsa, muhtemelen yakında takılacaklardır."

Bu haber üzerine içimdeki her şey çığına döndü ama ses tonumu oldukça dengeli tuttum. "Eğer yardımına ihtiyacın olursa, bunu alacaksın. Ama sana verebileceğim tek şey bu, Gianna. Daha fazlasını değil." O başka bir şey söyleyemeden arabadan indim ve kapıyı kapattım, hem gerçek hem de mecazi anlamda.

"Sebep bu muydu?" Babamın sesi düşüncelerimi böldü. Ona kaşlarımı çatıyorum. "Ne?"

Beni izliyor, gözleri spekülatif ve değerlendirci. "Marlowe ile ilişkini bu yüzden mi bitirdin? Başka insanlarla görüşmek için mi? Yabancı yulaflarını ekmeyi bitirmek için mi?"

Dişlerimi sıkıyorum ve bağırma dürtümle savaşıyorum. "Son kez söylüyorum, aramızdaki ilişki yürümüyordu. Biz çok farklıyız-"

Babam bir kahkaha attı. "Sen kimi kandırdığını sanıyorsun? Bu güzel küçük hanım çok zeki ve çok inatçı. Eşinle tanıştın, hem de fazlasıyla."

Acı göğsümü dağlıyor. Ama hiçbir şey söylemiyorum, sakince çizmelerle kaplı bir ayağımı diğerinin üzerinden geçiriyorum.

"Maverick, Marlowe'un akşam yemeğinde piyano çaldığı gece ona aşık olduğunu anlamıştı. Yüzüne bir kez baktığını ve çoktan gidici olduğunu anladığını söylüyor."

Sertçe yutkunuyorum ve gözlerimdeki korkuyu ve kırılganlığı göreceğinden korkarak babamdan başka tarafa bakıyorum.

Marlowe'un gitmesine izin vermek hayatımda yaptığım en zor şeydi. O gün onu bırakıp gittiğimde, kütüphanenin dışında durup

nefes almak için duvara yaslandım. Göğsüm o kadar sıkışmıştı ki kalp krizi geçirdiğimi sandım.

Onu unutmanın zor olacağını biliyordum ama önümüzdeki günlerde ve haftalarda beni içine çekecek olan sızılı boşluğu ve dipsiz acıyı çok hafife almıştım.

O gittiğinden beri her sabah kalbim kırık bir şekilde uyanıyorum. Onsuz aldığım her nefes ciğerlerimi parçalayan sıcak bir bıçak gibi geliyor. Onu o kadar çok özlüyorum ki, sadece onu düşünerek bütün günlerimi kaybediyorum. Onu istiyorum. Ona ihtiyaç duyuyorum.

Mahvoldum amına koyayım.

Babam bana pişmanlık dolu bir bakış attı. "Maverick'le aranızda bağlılık sorunları olması benim hatam. Benim ve az da olsa annenin hatası."

Bu da kaşlarımı çatmama neden oluyor. "Benim bağlılık sorunum yok. Altı ay nişanlı kaldığımı unutmayalım."

"Ah, oğlum," diyor babam üzgün bir şekilde başını sallayarak. "Laurene'e evlenme teklif ettin çünkü yapılacak doğru şeyin bu olduğunu düşündün. Onu sevdiğin ya da seni mutlu edebileceğine inandığın için değil."

Haklı, her ne kadar bunu itiraf etmek beni üzse de.

Kendimi otuzuncu yaş günümün eşiğinde bulduğumda, yuva kurmak için uygun bir kadın bulma zamanının geldiğine karar vermiştim. İşlevsiz yetiştirilme tarzıma rağmen, her zaman sevip besleyeceğim, doğruyu yanlış öğreteceğim ve mirasımı bırakacağım kendi çocuklarım olsun istemiştim.

Evlilik fikrine, sağlam adayları belirlediğim ve en iyi anlaşmayı müzakere ettiğim başka bir ticari işlem gibi yaklaştım. Nihayetinde Laurene'i soyağacı için seçtim. Bir mirasçı olarak, geldiğim dünyayı ve sektörümün zirvesinde kalmak için karşılaştığım baskıları anlıyordu.

Mantığım kurnaz, pratik ve büyük ölçüde duygusallıktan yoksundu. Annemle babamın evliliğinin yıkılışını izlemiş ve aynı hataları Laurene'le tekrarlamayacağıma yemin etmiştim. Zamanla onu seveceğimi düşünmüştüm.

Daha fazla yanılmış olamazdım.

Huzursuz ve tedirgin bir şekilde ayağa kalktım ve verandanın bir ucundan diğerine koşmaya başladım. Sonunda kendimi babamın yanında buluyorum, öfkem, acım ve pişmanlığımın boğuşurken ahşap tırabzanı kavıyorum. Çok fazla pişmanlık.

Babam gözlerinde uzaklara dalan bir bakışla otlağa bakıyor. "Yanlış sarışınla evlenmişim," diyor neredeyse kendi kendine.

Ona kaşlarımı çatıyorum. "Bu da ne demek şimdi?"

"Bu, sevdiğim tek kadın için direnmem gerektiği anlamına geliyor. Gemma Louise ile evlenmeliymişim." Gözlerime bakıyor. "Kaybedilen şanslar bir adamın ruhunu ve varoluş nedenini elinden alabilir. Ben bu dersi zor yoldan öğrendim ve belki de çok geç. Ama senin için çok geç değil evlat."

Ona bakıyorum, sözlerinin içgüdüsel gerçekliği göğsümün tam ortasına çarpıyor.

Ben daha cevap veremediğim annem verandaya çıkıp Bloody Mary'sini yudumluyor. Yaklaşık bir saat önce, efsanevi bir at yetiştiricisinin torunu olarak uzmanlığını gerekçe göstererek çiftliği incelemek üzere helikopteriyle gelmişti. Babamla birlikte araziye gezip görüş bildirdikten sonra Bayan Calder ile kokteyl içmek için kaldı.

Şimdi onun cılız sundurma salıncağına kuşkuyla bakmasını, sonra verandayı geçip yeni rattan kanepeye oturmasını izliyorum. İçkisini yudumluyor ve durgun bir iç geçiriyor. "Ne güzel bir gün, değil mi?"

Babam ve ben alaycı bakışlar atıyoruz.

Annem Marlowe'dan ayrıldığımı öğrendiğinden beri memnuniyetten havalara uçuyor. Görünürdeki mutsuzluğum onu o kadar neşelendirdi ki, babamın varlığına birkaç saat tahammül etmeye bile razı oldu.

"Az önce telefonda kiminle konuştuğumu asla tahmin edemezsin."

Ne babam ne de ben bir tahminde bulunmaya cesaret edemiyoruz. Bizi merakta bırakmayacağını biliyoruz.

"Laurene'di tabii ki." Annem baş dönmesi sınırında görünüyor. "Çok hoş bir sohbet ettik, birbirimize hayatlarımızdan bahsettik. Son zamanlarda müsait olduğunu duyunca özellikle memnun oldu, Gunner."

"Eminim öyledir," diye mırıldanıyor babam nefesinin altında. Annem ona dar bir bakış fırlatır.

Sadece kıkırdıyor, onun kem gözlerinden korkmayı çoktan geçmiş.

Dikkatini bana vermeden önce zarif bir el hareketiyle onu başından savıyor. "Konumuza dönersek-"

"Yapmamayı tercih ederim," diye ısırdım.

Dudaklarını büzüyor, bardağındaki sıvıyı karıştırırken beni düşünüyor. "Laurene seni görmeyi gerçekten çok isterdi. Artık bekâr olduğunuza göre, belki ikiniz-"

"Hayır." Sabırlı olmaya çalışarak çenemi sıkıyorum. "Tekrar bir araya gelmeyeceğiz."

"Ama, sevgilim-"

"Bırak artık şunu."

Herkes dönüp Maverick'in paravan kapıda durduğunu görür, Stetson'ının tozlu siperliği altında yüzünde karanlık bir çatıklık vardır.

Annem burnunu çekiyor. "Sadece diyordum ki-"

"Ne dediğini duydum." Verandaya adım atıyor, botları tehditkâr bir gümbürtüyle döşeme tahtasına çarpıyor. "Ne kadar bencil olabilirsin anne?"

Babam parmaklıklardan doğruluyor. "Şimdi oğlum, bu güzel günü mahvetmeyelim-"

"Gunner'ın yüzüne bak. Güzel bir gün geçiriyor gibi görünüyor mu?" Bu retorik bir soruydu ve Maverick anneme doğru ilerlerken cevap beklemiyor. "Laurene'i geri alması için ona baskı yapmaya çalışırken nasıl orada oturabiliyorsun? Temmuz'dan beri bir kayanın altında mı yaşıyorsun? Onun başka birine aşık olduğunun farkında değil misin? Yoksa onaylamadığın için aksini mi iddia ediyorsun?"

Annemin yüzünde kibirli bir küçümseme ifadesi belirliyor. "Marlowe'un kardeşin için doğru kişi olmadığı açık. O ve Laurene daha uyumlu-"

"Kim demiş?"

Annem bu meydan okumaya içerleyerek gözlerini kısar. "Ben onun annesiyim. Onun için en iyisini ben bilirim."

Maverick'in ağzını bir alay bükerek. "Laurene'i sevmenin tek nedeni sana kendini hatırlatması -şımarık, sığ, kendini beğenmiş, tüm dünyanın kendi etrafında döndüğünü sanan bir sarışın."

Annem soluk soluğa

kaldı. "Maverick,"

diye uyarıyorum.

"Hayır. Dilimi ısırmaktan yoruldum. Gerçeği duymaya ihtiyacı var." Rezil olmuş annemize ters ters bakıyor. "Senden nefret eden bir anneyle büyümenin nasıl bir şey olduğu hakkında bir fikrin var mı? Varlığından pişmanlık duyan? Babanın işlediği her günah için seni suçlayan? Dokuz yaşındaki bir çocuğa, iyi olacağı tek şeyin bir vakıf fonu ve güzel bir yüz olduğunu söylemek için ne kadar sadist olmanız gerektiğini biliyor musunuz?"

Annem dehşete düşmüş bir inkârla ona bakar. "I . . . I . . ."

"Evet, sevgili anneciğim. Bu bana ve Gunner'a bahsettiğin en nazik armağanlardan biriydi. Şok edici bir şekilde, senin zehirliliğin bizi gerçekten etkiledi. Ben herhangi bir ciddi ilişkiden kaçınırken, Gunner ruhunu emen ilişkilerde, süreleri dolduktan çok sonra bile kalmaya zorladı kendini. Senin yanıldığını kanıtlaması gerekiyordu ve bilinçaltında bir yerde seni memnun etmek istiyordu. Yoksa neden senin en kötü kusurlarını paylaşan bir kadınla evlenmeyi *düşünsün* ki?"

Annem tepkimi ölçmek için bana bakıyor, narin çenesi titriyor. "Bunu asla kabul etmeyecek, kendine bile. Ama bu doğru." Bir çizgi Maverick'in buz mavisi gözlerinde karanlık bir acımasızlık yanıyor. "Neden hâlâ sosyete de başını dik tutabildiğini biliyor musun?"

"Bu kadar yeter Mav," diye homurdanıyorum.

Beni görmezden geliyor, lazer gibi annemizin giderek solgunlaşan yüzüne odaklanıyor. "Highland Park'ın mavi kanlıları, Harlan Pierce henüz reşit bile değilken onunla yattığını öğrenseler ne kadar skandal olurlardı?"

Boğuk bir çığlık atıyor.

Babam yüksek sesle araya girer, "Şimdi, oğlum-"

"Sen karışma," diye hırlıyor Maverick gözlerini annemden ayırmadan. "En büyük düşmanımızla, bulduğu her fırsatta adımızı lekeleyen zorba bir pislikle birlikte olman yeterince kötü. Kendi oğullarına ihanet ettin. Sonra da ironik bir şekilde intikam almak için ihanete uğradın. Bak anne, küçük oyuncağın oteldeki buluşmanızı gizlice kaydetti ve kaseti sızdırmakla tehdit etti. Seni küçük düşürmek istedi. Seni mahvetmek. Ve Gunner onu durdurmasaydı bunu yapacaktı."

Annemin yüzünde ne kadar kan kaldıysa akıp gidiyor. Babam bile şok olmuş görünüyor.

"Gunner sana hiç söylemedi çünkü duygularını ve saygınlığını korumak istedi." Maverick sırtıyor. "Şanslısın. Ben olsam bu kadar merhametli olmazdım."

Annem bana çılgınca bakıyor, çenesi titriyor. "Hiç bilmiyordum..."

Sadece ona bakabiliyorum, hayal kırıklığıyla kaskatı kesilmiş bir halde. Bunu öğrenmesini istemiyordum, hele de bu şekilde. Ama kardeşim belli ki kırılma noktasına ulaşmış ve tam gaz giden bir yük treni gibi durdurulamıyor.

"Ona borçlusun, anne. Skandal sırrını gömdüğü ve değerli erdemini koruduğu için ona sonsuz minnettarlığını borçlusun. Ailenin gözbebeği olarak statünü koruduğu için ona borçlusun."

Maverick, derisini yüzecek kadar keskin bir bakışla onu iğneliyor. "Sevdiği kadını reddetmek yerine, onu Marlowe'un peşinden gitmeye ikna etmek için cephaneliğindeki tüm manipülatif hileleri kullanmalısın. Çünkü onsuz tamamen kaybolduğunu göremiyorsan, zaten kanıtladığından daha da kötü bir annesin demektir."

Bunu takip eden şaşkın sessizlikte babamla birbirimize acımasızca bakıyoruz.

Yarım saniye sonra annem gözyaşlarına boğuldu.

Çenesini sertleştiren Maverick, Stetson'ının kenarını gözlerinin üzerine doğru iter ve ardından evin kapısını arkasından çarparak içeri girer.

Babam annemin eline bir mendil sıkıştırıyor ve beceriksizce omzunu sıvazlıyor. Annem daha yüksek sesle hıçkırdığında, aceleyle geri çekilmeden önce bana sempatik bir bakış gönderiyor.

Korkuluklara yaslanarak sessizce annemin orada oturup kontrolsüzce hıçkırmasını izliyorum. Teselli etmek için hiçbir girişimde bulunmasam da onun için üzülmekten kendimi alamıyorum. Maverick'in az önce soğuk bir tepside sunduğu acımasız iç boşaltmaya çok az anne dayanabilirdi.

Hıçkırıkları ara sıra hıçkırığa dönüştüğünde sessizce "İyi misin?" diye sordum.

Acınası bir şekilde burnunu çekiyor ve ıslak mendiliyle akan gözlerini siliyor. Yanına oturmak için hareket ettiğimde, elime uzanıyor ve onu bir can simidi gibi kavıyor.

"Özür dilerim," diyor çatlak bir sesle, bu kelimeleri hayatımda ilk kez söylüyorum. "Çok üzgünüm Gunner. Her şey için."

Hiçbir şey söylemiyorum, elimi onun elinden çekiyorum ve arkamı dönüyorum. Yüzü buruştu.

"Senden ya da kardeşinden nefret etmiyorum," diye gözyaşları içinde ısrar ediyor. "Kendi kanımdan ve canımdan asla nefret edemem. Babanla birlikte perişan haldeydim ama asla hıncımı senden ve Maverick'ten çıkarmak istemedim. Seni asla incitmek istemedim-"

"Ama sen yaptın." Sesim sert. Soğuk. "Maverick'in zamanlamasına katılmıyor olabilirim ama söylediği her kelime doğrudu. Bektan bir anne değilmişsin gibi davranmaktan bıktım. Çıkarıcı, bencil ve zalimdin. İkimizin de Tanrı'ya başka birinden doğmuş olmayı dilediğimiz çok gün oldu. Senden başka biri."

Nefesini içine çekiyor, gözlerinden taze yaşlar dökülüyor.

Lafı uzatmak istemiyorum ama içimi dökmem gerekiyor. Maverick konuyu açtığına göre, ben de içimi dökebilirim.

Annem ıslak mendili kucağında evirip çeviriyor. "Bahane uydurmak istemiyorum-"

"O zaman yapma."

Kırmızı çerçveli bebek mavileriyle bana bakıyor. "Baban bana cehennemi yaşattı. Ona çılgınca aşkıttım ve o bu aşkı saf nefrete dönüştürdü. Adil olmadığını biliyorum ama sana ve kardeşine her baktığımda tek gördüğüm Dale'di. İkinizin de ona çok benzemenizin bir faydası olmadı," diye mırıldanıyor kızgınlıkla. "Ailemin uyarılarına kulak asmadığım için Tanrı beni cezalandırıyormuş gibi hissetmemek çok zordu."

"Demek misilleme olarak bizi cezalandırdın,"

diyorum acı acı. Bunu inkar etmiyor.

Dirseklerimi dizlerime dayayıp ellerimi kavuşturarak öne doğru eğilerek başımı sallıyorum.

"Harlan'la olan kaçamağımdan kimseye bahsetmediğin için teşekkür ederim." Parmakları mendilin etrafında sıkılaştı. "Onun ne kadar kindar bir pislik olduğunu bilseydim-"

"Ama mesele de bu anne," diye homurdanıyorum sabırsızca. "Bilmen *gerekirdi*. Harlan benim ve Mav'in başını belaya sokmak için elinden geleni yaptı. Bize en ufak bir ilgi göstermiş olsaydın, o aşağılık piçten uzak dururdun."

"Haklısın. Aptallık ettim. Kasten aptalca. Ve muhteşem bir şekilde geri tepti." Duraklıyor, mendili sıkı bir düğüm haline getiriyor. "Durumu idare ettiğiniz için teşekkür ederim."

"Teşekkürünü istemiyorum," diye homurdandım. "Bunu öğrenmemen gerekiyordu."

"Maverick'in bana söylemesine sevindim. Bunu duymak küçük düşürücüydü ama benim için ne yaptığını bilmem gerekiyordu." Koluma dokunmak için uzandı. "Senin ya da kardeşinin benden nefret etmesini istemiyorum. Affını kazanmak için ne yapabilirim?"

Cevap vermeyeceğim. Ona verecek cevabım yok, şu anda yok.

"Terapiye gideceğim," diye söz veriyor. "Muhtemelen uzun zaman önce biriyle görüşmeye başlamalıydım ama çok gururlu ve inatçıydım, hayatımın mükemmel olmadığını kabul etmekten çok utanıyordum."

Sessizim, çalışmaktan pürüzlenmiş ellerime bakıyorum.

"Pazartesi ilk iş bir randevu ayarlayacağım." Sessizce eklemeyen önce tereddüt ediyor, "Belki sen ve Maverick bir ara bana katılabilirsiniz. Sorunlarımız üzerinde bir aile olarak birlikte çalışmak iyileşme sürecine yardımcı olabilir."

Bir an için gözlerimi sıkarak kapatıyorum. Sonra sertçe yutkunup başımı sallıyorum. "Maverick adına konuşamam. Ama . . . Açık fikirli olacağım."

"Teşekkür ederim bebeğim," diye fısıldıyor minnetle.

Sıkıca başımı sallıyorum. Bana daha önce hiç bebeğim dememişti. Bunu özümsemekte zorlanıyorum.

"Marlowe'a karşı daha nazik olmalıydım. Ayrıldığımızdan beri mutsuzsun, bunu şimdi anlıyorum." Suçlu bir empatiyle elimi sıktı. "Eğer yapabileceğim bir şey varsa-"

"Yok." Ayağa kalktım ve sırtımı ona dönerek korkuluklara doğru yürüdüm. "Uzun bir gün oldu ve ikimizin de sindirmesi gereken çok şey var. Eğer hepsi senin için aynıysa . . ." İşaret ederek devam ediyorum.

Ne demek istediğimi anladı. "Tabii ki. Misafirliğimi fazla uzatmak istemem." Ayağa kalkıp bana doğru bir adım attı ama sonra vazgeçti.

Konuşmasını bekliyorum, bütün sinirlerim gergin.

"Buna inanmakta güçlük çekebilirsin," diyor usulca, "ama senin ve Maverick'in mutlu olmanızı istiyorum. *Gerçekten* mutlu. Peri masalı gibi bir son baban ve benim için hiçbir zaman söz konusu olmadı. Ama Marlowe'un birlikte olmanız gereken kişi olduğu çok açık ve umarım çok geç olmadan onu geri kazanabilirsiniz."

Dişlerimi gıcırdatmamak için kendimi zor tutarak hiçbir şey söylemiyorum.

Annem sessizce uzaklaşıyor ve beni hayatımın geri kalanını hayatımın aşkı olmadan geçirmenin acı gerçekliğiyle boğuşmaya bırakıyor.

Otuz Dokuzuncu Bölüm

MARLOWE

DKASIM'IN İLK HAFTASINDA dersten sonra koşuya çıktım. Korkunç derecede uzun bir zaman oldu. İş, okul ve kırık bir bebeği emzirmek arasında kalbim, egzersiz yapmak için motivasyonum ya da enerjim yoktu.

Kendimi üç mil koşmaya zorluyorum, her yolda nefes nefese kalıyorum. Soluk soluğa eve döndüğümde atletim ve yoga pantolonum terden sıırıslıklam olmuştu.

Binamın önüne park etmiş siyah lüks sedanı gördüğümde kalbim bir kez daha hızla çarpmaya başlıyor. Sonra da sinirleniyorum. Tabii ki bugün ortaya çıkacaktı, onca günün arasında, ben terden sıırıslıklam olmuşken. Piç kurusu.

Nemli at kuyruğumu omzumun üzerinden atarak, Gunner arabadan inerken ön girişe doğru yürüyorum. Siyah bir kazak, siyah kot pantolon ve siyah botlar giymişti ve tam bir belalı gibi görüldüğü için ondan nefret ediyorum.

"Hey." Kararsızca bana bakıyor. "Konuşabilir miyiz?" "Git kendini becer," diyorum adımlarımı bozmadan. Bir adım öne çıkıp yolumu kapatıyor.

"Çekil yolumdan," diye hırladım.

Kıpırda mıyor, mavi gözleri doğrudan benimkilere bakıyor. "Seni özlüyorum," diyor usulca. "Sensiz aklımı kaybediyorum."

"Bu *senin* sorunun gibi görünüyor."

Yavaşça bana bakıyor, kaşlarını çatıyor. "Kilo vermişsin. Kendini aç mı bırakıyordun?"

"Siktir. Seni."

Bana attığı bakış o kadar acınası ki nefesim kesiliyor. Ama dişlerimi sıkıyorum ve yerimde duruyorum.

Yaklaşıyor, kişisel alanımı işgal ediyor. "Sadece konuşmak istiyorum-"

"Oh, şimdi mi konuşmak istiyorsun? Beş hafta oldu Gunner. Beş lanet tek bir arama ya da mesaj olmadan haftalar-"

"Seninle konuşmak istemediğimi mi sanıyorsun? Sesini duymak? Her lanet gün seni aramayı düşündüm ama ne söyleyeceğimi ya da nereden başlayacağımı bilmiyordum. Ve muhtemelen numaramı engellediğini düşündüm."

"Hatırlattığın için teşekkürler." Telefonumu çıkardım ve resminin altında onun adını bulana kadar rehberimde gezindim. Birkaç sinirli dokunuştan sonra telefonu yüzüne tutuyorum. "İşte. Artık engellendin ve silindin."

Küfrediyor ve elini saçlarında gezdiriyor, bu tanıdık hareket kalbimi sızlatıyor.

"Özür dilerim," diyor kabaca ve acısını duyabiliyorum. "Sana bütün o şeyleri söylememeliydim. Brynn hakkında yalan söylememeliydim-"

"Nefesini boşa harcama. Artık umurumda değil." Ondan kaçmaya çalıştığımda, koca bedeni yine yoluma çıkıyor.

"İçeri girip konuşabilir miyiz? Lütfen?"

Ona ters ters baktım. "Bırak beni Gunner. Ben ciddiylim."

"Ben de öyleyim." Üzerime abanıyor, bir alfa gibi egemenliğini ilan ediyor. "İzin ver seni yemeğe götüreyim-"

"İlgilenmiyorum." Ellerimi göğsüne koydum ve sertçe ittim.

Zar zor geri adım atıyor, çenesinin yan tarafındaki bir kas pathıyor. "Mar-"

"Hayatımdan uzak dur." Onu itip binaya doğru koşuyorum, gözyaşlarım her adımda gözlerimi yakıyor.

Bu kadar kolay pes etmeyeceğini bilmeliydim.

İki gün sonra, telefonum masamda çaldığında öğle tatilinde çalışıyordum. Numarayı tanımıyorum, ama mesaj

boğazımdan tutuyor: **Seni düşünmeden duramıyorum.**

Sanki yanmışım gibi telefonu yere atıyorum. Beş saniye sonra tekrar elime alıp cevap yazıyorum: **Sana beni rahat bırakmanı söylemişim.**

Tepkisi anında oldu: **Dışarıya bak.**

Ofisimin penceresinden dışarı bakmak için sandalyemi döndürüyorum. Üzerinde "Gerçekten üzgünüm, Marlowe." yazan bir pankart taşıyan bir uçak gördüğümde gözlerim açılıyor: *Gerçekten üzgünüm, Marlowe. Lütfen beni affet.*

Aptal kalbim göğsümde çarpıyor.

Cam duvarın arkasından, pencerenin etrafında toplanmış, heyecanla işaret eden ve fısıldaşan iş arkadaşlarımı görebiliyorum. Lilith ofisinin kapısında durmuş, bilmiş bir sempatiyle beni izliyor.

Pencereden uzaklaşıp derin bir nefes alıyorum ve telefonuma yazmadan önce savunmamı toparlıyorum: **Tüm hayatım boyunca annemden hiç bilmediğim nedenlerle kötü muamele gördüm. Aynı zulmü sevdiğim adamdan görmeyi kabul etmeyeceğim - o üç sihirli kelimeyi söylemeye bile cesaret edemeyen bir adamdan. Ne kadar hile yaparsan yap ya da kaç farklı telefon numarası kullanırsan kullan, seninle konuşmuyorum. O yüzden kendini zahmetten kurtar ve benimle iletişime geçmeyi kes.**

Gönder tuşuna basıp yeni numarasını engelledim, çenem kararlılıkla dikilmişti.

İş arkadaşlarımın meraklı bakışlarını görmezden gelerek sakince tuvalete gidiyor, kendimi bir kabine kilitliyor ve sonraki yirmi dakikayı sessizce hüngür hüngür ağlayarak geçiriyorum.

Cha4Bse FæB,

GUNNER

"W MÜTHİŞ BİR KONUŞMA, BAY RANSOM. ÇOK İLHAM VERİCİ."

"Teşekkür ederim Bayan Duffy," diyorum elimi sıkkan orta yaşlı şımarık sarışına. "Hoşunuza gitmesine sevindim."

"Bir tek ben değilim," diye övünüyor. "Tüm seyirciyi her kelimene kilitledin. Bir grup genci TikTok'tan on dakikadan fazla uzak tutabilen herkese saygım sonsuz. Ve *ne* muhteşem bir katılım. Çok memnun olmalısınız."

"Elbette," diye mırıldanıyorum, bakışlarım kalabalığın üzerinde geziniyor.

Bu akşamki burs ödöl törenine yüzlerce toplum lideri, kurumsal bağışçı, öğrenci ve aile katıldı. Ransom Global Vakfı, teknoloji kariyerlerine ilgi duyan lise son sınıf öğrencilerini kutlamak amacıyla her yıl bu etkinliğe ev sahipliği yapıyor. Bu özel geceyi her zaman dört gözle beklerim ve Marlowe'un yanımda olmaması beni çok üzüyor.

"Cömertliğiniz için size ne kadar teşekkür etsek azdır" diyen Bayan Duffy, kolunu çift ırklı oğlunun omuzlarına dolayarak biraz daha sevindi. "Zachary Genç Yenilikçi Ödöl'ünü kazandığı için çok heyecanlıydı."

"Bunu hak etti," diyorum içtenlikle. "Zeki ve yetenekli, çok çalışıyor ve başkalarına yardım etmekten hoşlanıyor. Önümüzdeki yaz staj programımızda başarılı olacağından eminiz."

Anne ve oğul övgülerim karşısında gülümsüyorlar.

Zachary, "Bir gün Pantheon için çalışmayı kesinlikle çok isterim," diye heyecanla ekliyor. "Piyasadaki en havalı uygulamalardan bazılarına sahipsiniz, ayrıca en iyi CEO sizsiniz."

Kıvırcık siyah saçlarını karıştırarak "İyi oynadın," diye takılıyorum.

Kardeşim de bize katılarak Bayan Duffy'nin dikkatini çekti. Onlar sohbet ederken ben de kolumu Zachary'nin omuzlarına doluyor ve kulağına mırıldanıyorum: "Ders dışı aktivitelerinden bazılarını yeniden düşünmelisin. Özellikle de bilgisayar korsanlığını."

Gözleri yuvalarından fırladı. "Nasıl yaptın-" "Her yerde gözlerim var."

Gergin bir şekilde yutkunuyor. "I . . . Ben sadece-"

"İnan bana, bu dürtünü anlıyorum. Ama çok fazla kısıntı bırakıyorsun ufaklık ve ben senin tüm potansiyelini ortaya çıkarma fırsatı bulamadan yakalanmanı istemiyorum." Ona göz kırpmıyorum. "Bir süre ortalıkta görünme. Son senenin tadını çıkar, baloya git. Sonra da en iyilerden bir şeyler öğreneceğin unutulmaz bir staja hazır ol. Anlaştık mı?"

Gülümsüyor. "Anlaştık."

"Aferin," diyorum, saçlarını tekrar karıştırarak.

Annesi koluma dokunuyor. "Umarım bunu söylememe kızmazsın ama geçen haftaki afişinin çok romantik olduğunu düşündüm. Umarım kız arkadaşında işe yaramıştır. Ama işe yaramazsa-"

"Anne," diye inliyor Zachary, yüzünü buruşturarak. "Bir kez olsun sakın olabilir misin?"

Bana ve Maverick'e kirpiklerini kırpmıştırarak gülüyor.

"Hadi gidelim." Zachary annesini uzaklaştırmadan önce bize özür dileyen bir bakış fırlatıyor.

Maverick yanımda sırıttıyor. "Benim zevkime göre biraz fazla konuşkan olsa da, yalnız boşanmış kadınlarda karşı konulmaz bir şey var-"

"Bunu aklından bile geçirme," diye uyarıyorum.

Daha fazla insan tarafından kuşatılmadan önce gülüyor.

Bir saat sonra arabaya geri döndük ve şehir merkezinden uzaklaşmaya başladık. Maverick mini bardan bir bardak viski alıp bana uzatıyor. "Hayır, teşekkürler."

Kaşı kalkıyor. "Hâlâ çekimser misin?" Kravatımı çözerek başımı sallıyorum.

Bir yudum almadan önce bardağına bir şeyler mırıldanıyor.

"Bilgin olsun," diye homurdandım, "bu gece benimle gelmene gerek yoktu. Yanında birini getirebilirdin."

"Ve bütün gece üzgün bir çuval gibi mi görünüyorsun?" Maverick homurdanır. "Yok artık."

"Yanında b i r i y l e gelseydin dağılmazdım. Ben *öyle* biri değilim. acınası."

Bana ikimizin de daha iyi bildiğini söyleyen bir bakış attı.

Kaşlarımı çatarak telefonumu çıkarıp haber akışlarını tarıyorum ama en korkunç başlıklar bile beni Marlowe'u düşünmekten alıkoyamıyor.

Benden nefret etmesine rağmen hep aklımda. Bu kadar bencil bir piç olmasaydım, hayatına devam etmesine izin verirdim. Bensiz daha iyi.

Ama ben onsuz bir hiçim. Bu yüzden onu geri kazanmanın bir yolunu bulmalıyım. "Ona bir piyano almayı düşünüyorum," diye mırıldanıyorum, yarı kendi kendime. "I

Yeni dairesinin kat planını kontrol ettim ve sanırım oturma odasına bir bebek torunu sığabilir."

"Yani afiş olayından dersini almadın mı?" Ben kaşlarımı çattığımda Maverick acımasızca kıkırdıyor. "Üzgünüm Gunn, ama sana Marlowe gibi bir kadının büyük jestlerden daha fazlasına ihtiyacı olduğunu söylemiştim."

"Bilgin olsun, benim sözde büyük jestlerime bayılır." Ya da en azından eskiden severdi. Ben her şeyi berbat edip onu kaybetmeden önce.

Maverick iç çeker. "Bakın, yalan söylemeyeceğim. Bütün bir orkestrayı Hawaii'ye uçurmak oldukça destansı bir şeydi. Marlowe için Laurene ya da bir başkası için yapmayı *aklından* bile geçirmediğin şeyler yaptın. Ama her ne kadar romantik bir milyarderle çıkmanın avantajlarından hoşlanmış olsa da, bahse girerim senden en çok istediği şey dürüstlüktür. Şeffaflık. Nasıl bağlandığınızı bilmek istiyor. Şifreni çözmek istiyor." Sesi yumuşuyor. "Her şeyin ötesinde, Gunn, senin kalbini istiyor."

Çenem sıkıştı, gözlerim kardeşimin yüzünde daraldı.

"Hayır, onunla gizlice konuşmuyordum. O sadece senin şimdiye kadar çıktığın tüm kadınlardan daha fazla derinliğe sahip." Maverick kıkırdıyor ve başını bana doğru sallıyor. "Onun ateşe verebileceği bir piyanoya seksen bin dolar vermeden önce, söylediklerimi uzun uzun düşün."

Başımı koltuğa yasladım ve sözlerini düşünmeye başladım. Marlowe ile bir şans daha yakalamak için servetimden vazgeçebilirdim. Ama benimle işinin bittiğini acı bir şekilde belli etti ve bu beni parçalıyor.

Dairesinin çıkışına yaklaştığımızda, Trace'e inmesini söylememek için tüm irademi kullanıyorum. Onu görmek için o kadar çaresizim ki

binasının önünde oturup pencerelerini izlemeyi düşündüm. Görünüşe göre onu kaybetmek içimdeki sapığı uyandırdı.

Bu düşünceye kaşlarımı çatarak kravatımı yakamdan çekip çıkarıyorum ve yumruğumun arasına alıyorum. Şu anda gerginliğimi atmak için bir içki içebilirim ama bu bir seçenek değil. Böyle bir şey olamaz.

"Sen babam değilsin," diyor Maverick sanki aklımı okuyormuş gibi gergin bir şekilde. "Çocukken ne tür bir saçma programlamayı içselleştirdiğin umurumda değil. Sen Dale Ransom *değilsin*."

Maverick viskisini yudumlayıp beklerken ben uzun süre cevap vermiyorum, sadece önüme bakıyorum.

"Münih'teki teknoloji konferansına gittiğim zamanı hatırlıyor musun?" Sonunda sesim kısık bir şekilde söyledim. "Marlowe'dan ayrıldığımın ertesi günüydü ve ben tam bir enkazdım. Şehirdeki ilk gecemde tamamen sarhoş oldum ve otel odamda sızıp kaldım. Ertesi sabah kendi kusmuğumun içinde yüzüstü uyandım. O kadar kendimde değildim ki açılış konuşmasını yapmak için açılış oturumuna bile yetişemedim. Veronica herkese gıda zehirlenmesi geçirdiğimi söyleyerek kıcımlı korudu. Ama beni o kadar hayal kırıklığına uğratmıştı ki günlerce yüzüme bile bakamadı." İçim yeniden utançla yanıyor. "Meslek hayatımın en kötü anlarından biriydi. İşte o zaman bazı değişiklikler yapmam gerektiğini anladım."

"Demek soğuk hindi oldun."

Sıkıca başımı sallıyorum. "Bir daha asla içki içmeyeceğim demiyorum. Ama biraz ara vermem gerekiyor. Alkolü bir koltuk değneği olarak kullanmadığımı bilmem gerek. Beni kontrol etmediğini bilmem gerek. İhtiyacım var ..." Sesim kesiliyor, elim kalçamda kenetleniyor.

"Alkolik olmadığını bilmen gerekiyor," diye bitiriyor Maverick benim yerime. Sertçe yutkunuyorum ve dişlerimi sıkarak başımı sallıyorum.

"Mesele sadece içki içmek değil.

Şirketimize kaybettirdiğim yarım milyar mı? Bu sadece dikkatsiz bir hata değildi. Kendimi yenilmez hissettiğim için tehlikeli ve pervasız bir kumar oynadım." Maverick'e meydan okurcasına baktım. "Öyleyse bana nasıl babam gibi olmadığımı tekrar anlat."

Uzun bir süre bana bakıyor, sonra uzanıp elini omzuma koyuyor.

"Sen o değilsin," diye yineliyor sessizce. "Ama seni ne kadar ikna etmeye çalıştığının bir önemi yok. Buna kendin inanana kadar, sonsuz bir suçluluk ve sefalet döngüsü içinde sıkışıp kalacaksın. Bundan daha iyisini hak ediyorsun, Gunner.

Marlowe da öyle. O yüzden kendini düzeltmek için ne gerekiyorsa yap.
Sonra da Tanrı aşkına, git kız arkadaşını geri getir."

Cha4Bse FæB,-Cns

MARLOWE

HARALIK AYININ SONLARINA DOĞRU LILITH, göl kenarındaki evinde bir tatil kokteyline ev sahipliği yapar. Ev, parlak parke zeminleri, uzun koridorları ve her yeri kaplayan cesur soyut tablolarıyla bir sanat galerisini andırıyor. tüm duvarları.

Zarif ve kibar bir ev sahibesi, bana odada eşlik ediyor ve konuklarıyla tanıştırıyor. Çoğunlukla ressamalar, müzisyenler, yazarlar ve şairlerin yanı sıra kuruluşumuzun daha önce iş aracılığıyla tanışmadığım üyeleri de var.

Küçük siyah elbisem ve gökdelen topuklu ayakkabılarımla onun yanında dururken, benden ve başarılarımdan övgüyle bahsedip Halifax Müzik Topluluğu'na yaptığım katkıları anlatırken gülümsüyor ve bolca kızarıyorum.

"Marlowe birçok yeteneğinin yanı sıra aynı zamanda başarılı bir piyanisttir," diye gururla yerel müzik otoritelerinden oluşan dikkatli bir gruba duyurdu. "Her ne kadar müziğin idari yönünü tercih etse de, virtüözitesiyle dinleyicileri büyüleyecek kadar yetenekli olduğu kesin. Belki bu akşam bizi bir şarkıyla onurlandırır."

Çemberin etrafında bir onay mırıltısı dolaşıyor. Prestijli bir oda topluluğunun başkanı bana kartını uzatıyor ve yüksek lisansımı bitirdiğimde onunla iletişime geçmemi söylüyor.

Heyecanımı zorlukla bastırarak ona bakıyorum. Topluluk kütüphanecisi olarak çalışmak mutlak bir hayalin gerçekleşmesi olurdu.

Lilith birkaç dakika sonra beni uzaklaştırırken, belime sıcak bir sıkışma veriyor ve "Bu gece büyük bir hit olacağını biliyordum" diyor.

"Her şey için teşekkür ederim," diyorum ona içtenlikle. "Sen benim için bir nimet oldun."

"Oh, Marlowe." Bana sarıldı ve başlarımızı birbirine yaklaştırdı. "Hayatın sunduğu tüm iyi şeyleri hak ediyorsun. Ayrıca, biz akıllı kızlar birbirimize destek olmalıyız."

Ona sırtıyorum. "Bana bir dakika izin verir misiniz? Tuvalette küçük bir mutluluk dansı yapacağım."

Gülüyor, beni serbest bırakıyor. "Acele etme."

Kokteyller ve ordövrlerle etrafta dolanan, sohbet eden ve eklektik müzik yelpazesinin tadını çıkaran düzinelerce insanın arasından geçerek makyaj odasına doğru ilerliyorum.

Mesanemi boşalttıktan sonra ellerimi yıkıyorum ve annemin diğer güzellik ürünleriyle birlikte bana gönderdiği kırmızı mat ruju tekrar sürüyorum. Yıllardır bana pislikmişim gibi davranmasının kefareтини ödemek için elinden gelen her şeyi yapıyor. Pahalı hediyelerden daha fazlası gerekecek elbette. Ama elinden geleni yapıyor ve bunu takdir ediyorum.

Saçlarımı parmaklarımla tarayarak aynadaki yansımama sertçe bakıyorum. Yüzüm daha ince, elmacık kemiklerim Teksas'a ilk taşındığım zamankinden daha belirgin. O zamandan bu yana çok şey değişti ve bazı günler kendimi tamamen farklı bir insan gibi hissediyorum: daha yaşlı, daha bilge ve çok daha bıkkın. Artık peri masallarına inanmıyorum. Böyle bir şeyin var olmadığını ve Beyaz Atlı Prens'in sadece harika saçları, büyük kasları ve devasa bir penisi olan bir pislik olduğunu zor yoldan öğrendim.

Alaycı düşüncelerden sıyrılıp makyaj odasından çıkıyorum ve daha fazla misafir geldikçe daha da gürültülü hale gelen partiye geri dönüyorum.

Önümden geçen bir garsonun tepsisinden karamelli elmalı martini alıp odayı geçerek teras kapısına ulaşıyorum ve biraz temiz hava almak için dışarı çıkıyorum.

Austin, konukların çoğunu içeride tutan bir soğuk hava dalgasının pençesinde. Pittsburgh'dan geldiğim için dondurucu soğuklara ve kar fırtınalarına alışkınım. Bu yüzden birazcık soğuk hava beni içeriye geri döndürmüyor.

Birkaç cesur insan daha bir araya toplanmış sigara içiyor ve sessizce gülüyor.

Martinimi yudumlayarak taş balkona yürüyorum ve gece gökyüzüne bakıyorum. Orada durmuş yıldızları sayarken teras kapısının açıldığını ve ardından iki sesin kısık mırıltısını duyuyorum. Biri Lilith'e ait.

Kalp atışlarım hızlandı. Çünkü ikinci sesi tanıyorum. Kendi sesim gibi biliyorum.

Arkamı dönüp Gunner'ı gördüğümde, karnım nefesimi kesecek kadar sert bir şekilde dönüyor.

Bakışlarımız terasta kilitlenirken Lilith usulca gülümsüyor ve içeri giriyor.

Gunner uzun paltosu esintide dalgalanarak, siyah saçları ay ışığında parlayarak yavaşça bana doğru yürürken martini bardağımı sıkıca kavriyorum.

Tüylerim diken diken oluyor ve titriyorum, o aramızdaki mesafeyi kapatırken başka tarafa bakamıyorum.

Koyu mavi gözleri her zamanki gibi büyüleyici, ellerini ceplerine sokmuş önümde dururken beni olduğum yere mıhlıyor.

Soğukkanlı ve ilgisiz görünmeye çalışıyorum. Tamamen umursamaz. "Gunner."

"Marlowe." Sesi midemde hissettiğim sessiz bir gümbürtüye dönüşüyor. "Seni görmek güzel."

Boğazımdaki kocaman düğümü yutmaya çalışarak sessizce başımı sallıyorum. Umarım kalbimin ne kadar hızlı attığını ya da o bu kadar yakınımda dururken nefes almanın ne kadar zor olduğunu fark edemiyordur.

"Lilith'in seni davet ettiğini

bilmiyordum." "O davet etmedi.

Ben kendimi davet ettim."

İçimden soğukla ilgisi olmayan bir ürperti daha geçiyor. Bardağımı dudaklarıma götürüyorum, yudumlarken ona bakıyorum.

Pahalı, koyu gri bir palto giyiyor. Ceket, uzun ve güçlü vücudunu vurgulayan lacivert takım elbisesini ortaya çıkaracak şekilde açık duruyor. Saçları yakasını geçip kulaklarının üzerine kadar uzamış, gece esintisi kalın telleri karıştırıyor.

Tanrım, harika görünüyor. Kalbimin üzerinde tepinip beni sepetlemesine rağmen, ona duyduğum delice arzu hiçbir yere gitmedi.

Üzerimde yükseliyor, gözleri yüz hatlarımı inceliyor. Nefis kokusu, acı verecek kadar tanıdık, burun deliklerimi okşuyor. Onu içime çekmemek için elimden gelen her şeyi yapıyorum.

"Neden buradasın?" Kararsızca talep ediyorum. "Ne istiyorsun?"

"Seni." Bir adım daha yaklaştı. "Seni istiyorum."

Dizlerim birbirine çarpıyor ve kalbim bir kaburgamı kıracak kadar sert çarpıyor. Kendimi onun kollarına atmak ve sonsuza dek sarılmak istiyorum. Ama o beni belirsiz bir şekilde terk ettiğinde bu ayrıcalığı kaybetti.

Ben de martinimin geri kalanını fırlatıp bardağı taş korkuluğun üzerine bırakıyorum, sonra da topuklarımın üzerinde dönüp yürüyorum.

Peşimden geliyor, beni evin içine kadar takip ediyor ve partiye katılanların kalabalığını itiyor. İnsanların onunla konuşmaya çalıştığını duyabiliyorum ama o onları başından savıyor.

"Marlowe, bekle. Lütfen." Kalabalık odanın içinde beni takip ediyor, merdivenlerden aşağı iniyor ve dışarıya, alt terasa çıkıyor. Göle inen merdivenlerden aşağı koşmadan kolumdan tutup beni etrafında döndürüyor.

Yemin ederim neredeyse tokat atacaktım. Ama tam olarak yalnız değiliz ve muhtemelen zaten sahip olduğumuzdan daha fazla sahneye neden olmak istemiyorum.

Ben de kolumu tuttuğu yerden çekip geri çekildim ve gözyaşlarımın yakıcılığıyla savaştım.

"Özür dilerim." Bakışları benimkilere kilitleniyor, yüzü suçluluk duygusuyla harap olmuş. "Hâlâ acı çektiğini biliyorum-"

"Siktir git," diye
tıslıyorum.

Yüzünü
buruşturuyor.

Birkaç kişi daha dışarı süzülürken, açık kapılardan bir şarkı süzülüyor. Russ'tan "All To You". Eskiden bu şarkıyı severdim. Şimdi ne zaman duysam, bu ay manzaralı terastaki o lanet anı hatırlayacağım.

"Seni yalnız bırakmamı söylediğini
biliyorum-" "Yine de buradasın."

Başını sallıyor. "Hazır olup olmadığını görmek istedim-"

"Gianna nasıl?" Kollarımı göğsümün üzerinde
kavuşturarak alay ediyorum. Kaşlarını çatıyor. "O ... iyi,
sanırım. Neden ki?"

"Onunla çekilmiş bir fotoğrafını gördüm. Belli ki dışarı çıkmak için hiç vakit kaybetmemişsin-"

"Bir kez." Tek bir parmağını kaldırıyor. "*Bir* kez çıktık, o da yardımımın karşılığı olarak beni yemeğe davet etmekte ısrar ettiği için. Aramızda hiçbir şey olmadı." İnanmayan bakışlarım karşısında sakince, "Eğer birlikte olsaydık, şimdiye kadar daha fazla fotoğrafımızı görmek gerekmez miydi?" diye soruyor.

"Şart değil," diye karşılık veriyorum. "Seni ilk kez Google'da arattığımda Laurene'le çekilmiş bir fotoğrafını göremedim, oysa *o* senin nişanlındı."

Başını eğerek haklılığımı kabul ediyor. "Şirkette gizliliğimi korumak için görsel arama sonuçlarını düzenleyen içeriden biri var. Kamuya mal olmuş bir figür olmam, özel hayatımın kamuya açık olduğu anlamına gelmiyor. Arada sırada birkaç fotoğrafım gözden kaçabilir. Ama artık Gianna ile benim fotoğraflarımız yok çünkü çıkmıyoruz."

Başımı yavaşça ona doğru sallıyorum. "Her şey için bir cevabın var, değil mi?"

"Genel olarak." Ağzının bir tarafı yukarı kalkıyor. "Ben bir dahiyim, unuttun mu?"

Ne gülümsemek istiyorum ne de *onun* gülümsemesiyle etkisiz hale gelmek istiyorum.

Ona karşı koymakta yeterince zorlanıyorum zaten.

"Gianna'nın gösterisinde onunla nasıl güleştüğünü gördüm," diye homurdandım. "Ondan etkileniyorsun."

"Uzaktan bile değil."

"Neden olmasın? Bir süper modele benziyor." "O bir çocuk."

"Ben çok yaşlı değilim-"

"Ve sen onun asla olamayacağı kadar kadınsın."

Bacaklarım titriyor, onun boğuk sözleri duygularımla oynuyor. "Peki ya sanat kitabı?" Aklıma gelen ilk şeye tutunarak ağzımdan kaçırıyorum.

Başını eğiyor, gözleri kısılıyor. "Sanat kitabı mı?"

"O gün kütüphanede baktığın. Willem de Kooning tarafından imzalanmış olan. Gianna'ya verdiğin."

"Kitabı ona vermedim. Otistik oğlu ressam olmak isteyen bir arkadaşşıma verdim." Gözleri bana parlıyor. "Bunu bütün gece yapabilirim, tatlım. Ama açıkçası konuşmamız gereken daha önemli şeyler var."

Kalbim üç atım atlıyor, sonra o yaklaştıkça çılgınca çarpıyor. "Başka kimse yok, Marlowe. Ben senin için deliriyorum. I en başından beri öyleydi."

"Bunu göstermek için çok komik bir yöntemin vardı," diyorum acı bir şekilde. "Beni kovdun-"

"Çünkü dehşete düşmüştüm ve lanet bir korkaktım." Sesi boğazında düğümleniyor ve bakışlarını geceye çevirmeden önce sıkıca yutkunuyor

Gökyüzü. "Uzun yıllar boyunca babamın hatalarını tekrarlamaktan, onun gibi olmaktan korkarak yaşadım. Bana hep bu telkin edildi ve ben de buna tüm kalbimle inandım."

Gözleri bana dönüyor, fırtınalı ve kırılgan. "Seninle tanıştığımda, hiçbir kadınla hissetmeyi beklemediğim bir bağ hissettim. Hayatımda ilk kez aramızdaki her şey *doğru* geliyordu. İlişkimiz geliştikçe, kendime gerçek olamayacak kadar iyi olduğunu söyleyip durdum, ama seninle olmalıydım. Uzak kalamazdım. Senden bir şeyler sakladım çünkü seni kaybetmek istemiyordum ve sana layık olamamaktan, ihtiyacın olan ve hak ettiğin adam olamamaktan korkuyordum. Ama ne zaman saçmalıklarımı yüzüme vursan, tıpkı her zaman korktuğum gibi seni hayal kırıklığına uğrattığımı fark ettim. Sonunda, seni daha fazla incitmeden gitmene izin vermeye karar verdim." Duraklıyor, zorlukla yutkunuyor. "Dürüst olmak gerekirse, benden bıkip gitmenden de korkuyordum."

"Yani benden önce davrandın? Ben sana zarar vermeden sen bana zarar mı verdin?"

Gözlerindeki suçluluk titreşimiyle arkamı dönüyorum ve biriken gözyaşlarımı kırpmaya çalışıyorum ama gelmeye devam ediyorlar.

"Burada durup çocukluk travması hakkında konuşabilirim. Alkolik bir babanın ve duygusal olarak istismarcı bir annenin ürünü olduğum hakkında. Beni mahvettiklerini söyleyebilirim ve bunların hepsi doğru olur." Sesi bir oktav düşüyor. "Ama senin kalbini kıran benim ailem değil. O bendim. Ve evrende sana ne kadar üzgün olduğumu anlatmaya yetecek kelime yok."

Gözlerimi sıkarak kapatıyorum, teslim olmak, özrünü kabul etmek, ona kalbimle tekrar güvenmek için her dürtüyle savaşıyorum.

"Bana bak."

Başımı sallıyorum.

Parmaklarını çenemin altına koyuyor ve yüzümü çeviriyor ama ben inatla bakışlarıyla buluşmayı reddediyorum.

"Bana bensiz daha mutlu olduğunu söyle," diye kabaca emrediyor. "Gözlerimin içine bak ve artık beni istemediğini söyle."

Acıyla yutkunuyorum. "Gunner-

" *Söyle bana.*"

Çenemdeki hafif titremeden nefret ederek kendimi onun yüzüne bakmaya zorluyorum.

İşıltılı gözleri benimkileri tutuyor, ona yalan söylemem için beni cesaretlendiriyor. Ağzımı açıyorum ama kelimeleri söyleyemiyorum.

"Ben de öyle düşünmüştüm," diye fısıldıyor.

Öfkeli bir şekilde geri adım atıyorum, bedenim aramızda oluşan soğuk havada titriyor. "Bu gece buraya gelmemeliydin."

İleriye doğru adım atıyor, yarattığım boşluğu kasten kapatıyor. "Bana bir şans daha ver."

"Neden yapayım ki?" Gözyaşları içinde boğuldum. "Beni incittin Gunner. Beni artık istemediğin ya da ihtiyacın olmayan değersiz bir mal gibi soğuğa fırlatıp attın!"

"Ve sen gittiğinden beri her saniye pişmanlık duyuyorum." Gözleri kederli, elleri şimdi üst kollarımı kavlıyor. "Sensiz yaşayamam, Marlowe. Lütfen beni geri al. Sana yalvarıyorum. *Lütfen*."

Başımı sallıyorum, gözyaşlarımı siliyorum. "Artık çok geç Gunner. Ben hayatıma devam ettim."

"Öyle mi?" Saçlarımı avuçlarının arasına alıyor ve başımı geriye yatırarak yüzüme bakıyor, gözleri şiddetle yanıyor. "Seni düşünmeden duramıyorum. Uyuyamıyorum. Yemek yiyemiyorum. İşe konsantre olamıyorum. Sürekli nerede olduğunu ve ne yaptığını merak ediyorum. Ev sensiz aynı değil. *Ben* sensiz aynı değilim. Seninle gülmeyi özledim. Bazı kelimeleri telaffuz edişini özlüyorum, downtown yerine *dahntahn* gibi. Piyano çalışının meleksi sesini özledim. Kavga etmeyi, sevişmeyi ve güneş doğana kadar konuşmayı özledim. Hayatımda olmanı özledim."

"Oh Tanrım." Sözleri kalbimi yakıp tenimi dağlarken kalın bir gözyaşı tabakası görüşümü bulanıklaştırıyor. "Bunu bana yapamazsın, Gunner. Bu adil değil-"

"Seni seviyorum. O saçma isimli barda göz göze geldiğimiz andan itibaren seni sevdim. Masama oturduğunda kendimi dünyanın en şanslı adamı gibi hissettim. Sen tanıdığım en büyüleyici kadındın ve senin hakkında her şeyi bilmek istiyordum. O gecedен sonra seni aklımdan çıkaramadım ve seni bir daha hiç görmeseydim hayatımın çok daha kötü olacağından adım gibi eminim." Sesi kalınlaşıyor, çaresizliğinin bir kısmına ihanet ediyor. "Seni çok seviyorum, Marlowe. Eve, yanıma gel. Lütfen bebeğim, sadece eve dön."

Aman Tanrım!

Boynumu, yanağımı, saçlarımı öpüyor, alnını alnıma sürterek yalvarıyor: "Beni affettiğini söyle. Bana ikinci bir şans vereceğini söyle."

Hayatında ilk kez kalbini ortaya koyuyor, hiçbir şeyi saklamıyor. Gözlerine baktığımda, gerçek aşkı ve onu sıkı sıkıya tutan bir kırılganlığı görüyorum.

Kalbim. Ben de onsuz yaşayamam. Denemek bile anlamsız.

"Seni seviyorum," diye teslim oluyorum sonunda, kelimeler ruhumun derinliklerinde yankılanıyor. Yüzü rahatlamayla yumuşuyor. "Beni hâlâ seviyor musun?"

"Evet, Tanrı yardımcım olsun, biliyorum."

Kelimeler ağızımdan daha yeni çıkmıştı ki beni ayaklarımdan kaldırıp kendi etrafımda döndürdü. Gözyaşlarımdan arasından gülüyorum ve kollarımı boynuna doluyorum, içimde patlayan neşe, coşkulu şampanya baloncukları gibi taşıyor.

Beni tekrar etrafında döndürdükten sonra vücuduna sarıldı, büyük bir eliyle başımın arkasını kavrarken saçlarımdan arasına fısıldadı: "Seni çok özledim!"

"Ben de seni özledim!"

Dudakları nefesimi keserek dudaklarıma yapışmadan önce beni ayağa kaldırıyor. Beni son seksen bir gün boyunca biriken tüm şiddetli özlem ve duygularla öpüyor ve ben de onu aynı yoğunlukta öpüyorum.

Öpüşmeyi kesiyor ve yüzümü ellerinin arasına alarak bana bakıyor. "Bir partinin ortasında olduğunu biliyorum ama seninle yalnız kalmak için ölüyorum. Buradan siktir olup gidebilir miyiz?"

"Evet, lütfen," diyorum soluksuz bir kahkahayla.

Elimi tutup terastan uzaklaşırken birkaç kameralı telefonun flaşını görüyorum. Beni tekrar içeri sokuyor ve gülümseyen yüzlerden oluşan kalabalığın arasından geçiriyor.

Lilith elinde ceketim ve bir yerlerde bırakmış olduğum boncuklu el çantasıyla kapının önünde duruyor. Bize gülümsüyor, gözleri onaylayarak parlıyor.

Gunner paltomu giymeme yardım ederken, parmak uçları sırtımın çıplak tenine değiyor ve içime bir ürperti yayılıyor.

Omzumun üzerinden ona bakıyorum, alt dudağım dişlerimin arasında sıkışmış.

Gözlerinde çiğ açlık parlıyor.

Lilith bilerek kıkırdar. "Gidin bakalım, genç aşıklar."

GUNNER'ın patronuma yakın oturması ÇOK İYİ BİR ŞEY, yoksa eve giyinik gelemeyebilirdik.

Lambo'suyla kükreyerek eve geldiğinde ve dışarı atladığında, kapımı açmasını bile beklemiyorum.

Dudaklar ve diller birbirine karışarak, birbirimizin yüzünü okşayarak ve ellerimizi birbirimizin saçlarında gezdirerek ön basamakları birlikte çıkıyoruz.

Ön kapının kilidini açıyor, öpücükler arasında bu gece evin bize ait olduğunu mırıldanıyor. Sadece bu sözler bile bedenimi alevler içinde bırakıyor.

Beni eşikten geri geri geçiriyor ve kapıyı arkamızdan tekmeleyerek kapatıyor. Elimdekileri bir masanın yakınına fırlatırken, yatak odasına olan mesafeyi hesaplayıp çok uzak olduğuna karar verirken gözlerinin ikinci kata doğru kayışını izliyorum. Alt dudağımı agresif bir şekilde emerek kısa elbisemin altına uzanıyor ve külotumu yırtıyor.

Zevkle soluyarak kemerini çözüyorum ve pantolonunun fermuarını açıyorum, beni kaldırmadan önce pantolonunu kalçasının yarısına kadar indiriyorum. Beni en yakın duvara yaslariken bacaklarımı beline doluyorum. Elleri dış uyluklarımı kavıyor, kalçalarını acımasızca iterek içime giriyor.

Adını haykırıyorum, sert sikiinin etrafında kaygan bir şekilde kenetleniyorum. İnliyor ve içime girmeye başlıyor, her vahşi vuruş kanıma bir lav nehri gönderiyor. Saçlarından tutup ayak bileklerimi arkasına kilitliyorum, çivili topuklarım mahmuz gibi kışına saplanıyor.

Beni duvara vuruyor, çok derin ve çok iyi. Her hamlesinde inliyorum, haftalar süren yoksunluktan sonra onu içimde hissetmek beni kesinlikle delirtiyor. O ihtiyacı olanı alıyor, ben de sahip olduğum her şeyi ona teslim ediyorum.

Sert ve hızlı bir şekilde doruğa ulaşıyoruz, benim kendinden geçmiş çığlığım onun daha derin olanını yankılıyor. Başım duvara yaslanıyor, amım onun sikini emerken sıcak dölleri içime doluyor. Serbest bırakılmamız boyunca itmeye devam ediyor, kalçaları benimkine çarparken kabaca hırlıyor ve tüm vücudumun başka bir orgazmda kontrolsüzce spazm yapmasına neden oluyor.

Sersemlemiş ve titreyerek gözlerimi kapatıyorum ve ona doğru yığılıyorum, başım omzuna düşüyor. Sonunda o da hırıltılı bir iniltiyle yüzünü boynumun kenarına gömerek bana doğru yığılıyor. Birbirimize sıkıca sarıldık, kesik kesik nefeslerimiz fuayeyi dolduruyordu. Paltolarımızı çıkarma zahmetine bile girmedik.

Gunner boynumu öpüp kulağıma fısıldamadan önce keyifli dakikalar geçti, "Artık gerginliğimizi attığımıza göre ..."

Beni kollarına alıp göğsüne yaslayarak yatak odasına doğru ilerlerken, merdivenleri ikişer ikişer çıkarken soluksuz bir kahkaha atıyorum.

Yatağın yanındaki lamba ışığında birbirimizi şefkatle soyuyor, her bir giysiyi çıkardıktan sonra öpüşüyor ve okşuyoruz. Ten tene olduğumuzda Gunner beni kaldırıyor ve yatağın üzerine yuvarlıyor, vücudu benimkinin üzerine iniyor. Bacaklarımı beline doluyorum, dudaklarımı yakaladığında ve parmaklarımızı başımın üzerinde birbirine doladığında zevkle iç çekiyorum.

İlk hamlesiyle ağzına karşı haykırıyorum, kalçalarım onu daha da derine çekmek için kalkıyor. Adımı inliyor, sesi boğuk ve acıtıcı bir şekilde çığ. Parmaklarını benimkilerin etrafında sıkarak içime girip çıkmaya başlıyor. Nefes nefese bir iniltiyle gözlerimi kapatıyorum, başım coşkuyla geriye atılıyor.

Umutsuzca sevişiyoruz, paylaştığımız şiddetli bağla daha da patlayıcı hale gelen duygular içinde kayboluyoruz. Boşaldığında adımı haykırıyor, beni de kendisiyle birlikte uçurumun kenarına götürürken vücudu benimkine karşı sertleşiyor. Güçlü orgazmlar ikimizi de titretiyor, kalplerimiz aşk ve coşkuyla dolup taşıyor.

Olağanüstü uzun bir süre içimde kalıyor, dudaklarıma, çeneme ve boynuma, göğüslerimin üst kabarıklıklarına ve sonra tekrar dudaklarıma ağzı açık öpücükler kondururken aleti seğiriyor, titreyerek iç çekişime gülümsüyor.

"Tanrım, seni özledim," diye fısıldıyor.

"Ben de seni özledim bebeğim." Gülümsüyorum, alt dudağını ısııyorum. "Ne kadar ağır olduğunu neredeyse unutuyordum."

Göğsünden kaba bir kahkaha yükseliyor. "İşte tanıdığım ve sevdiğim ukala."

Gülüyorum. "Hayır, hayır, inme," diye itiraz ediyorum ama o çoktan kendini kaldırmış, yavaşça çekilmeden önce omzumun kıvrımını öpüyor. Geri çekilen sikiinin tatlı sürtünmesi ayak parmaklarımı kıvrıyor.

Sırt üstü dönüyor ve beni kendine doğru çekiyor, kolunu belime doluyor. Yanına sokuluyorum, onunla birlikteyken vücudumdaki her hücreye nüfuz eden tamamlanmışlık hissinin tadını çıkarıyorum. Çok uzun zaman oldu.

Dudaklarını saçlarıma gömerken usulca, "Bana böyle seslenmeni özledim," diyorum.

"Ne?"

"Ukala." Gülümsüyorum. "Ve kedicik. Başka birine bu isimleri taktığını düşünmek beni üzüyor."

Başımın tepesini öpüyor. "Sen benim tek ve biricik ukalamsın, kedicik. Bir başkası asla olamaz."

Sanki Baudelaire'den en epik romantik şiiri okumuş gibi bir su birikintisinin içinde eriyorum.

Güçlü bir rüzgâr pencerelere doğru estiğinde, yorganları belimize kadar çekiyor ve bizi kocaman yatağında koza gibi sarıyor. Kendimi nefis bir şekilde sıcak ve rahat, güvende ve korunmuş hissediyorum.

"Austin'de havanın bu kadar soğuk olabileceğini düşünmemiştim."

"Olur böyle şeyler," diye mırıldanıyor Gunner tembelce. "Bazen Ocak ayında kar bile yağıyor. Çok değil ama heyecan yaratmaya yetecek kadar."

"Vay canına," diyorum gülümseyerek ve göğsüne sokularak. "O soğuk kış gecelerinden birinde ateşin önünde sarmaş dolaş olmak için sabırsızlanıyorum."

"Mmm. Kulağa cennet gibi geliyor." Elini saçlarımla arasından geçiriyor, parmak uçlarıyla kafa derime nazikçe masaj yapıyor. Mutluluk içinde mırıldanıyorum, bu da onun kıkırdamasına neden oluyor.

"Sana kedicik demem için bana bir neden daha verdin."

"İlk başta başlamana ne sebep oldu?"

"Tanıştığımız gece beni azarlama ve tokatlama şeklin yüzünden. Keskin pençeleri olan muhteşem bir küçük ateş parçasıydın," diyor sevgiyle kıkırdarak. "Gözbebeklerime bir şey olmadan kaçabildiğim için şanslıydım."

"*Taşakların* demek istiyorsun," diye karşılık veriyorum kuru bir şekilde. O gülüyor. "Onlar da öyle."

Sırıyorum ve daha da sokuluyorum, yatak odasının etrafına bakıyorum. "Buraya tekrar dönmek çok güzel. Burayı çok özlemiştim."

"Hislerimiz kesinlikle karşılıklı. Bu da bana Bayan Calder'ın Sansa'yı gerçekten özlediğini hatırlattı. Onun eve dönmesini istiyor."

"Peki ya sen?" Ona sırtıtmak için başımı arkaya eğerek alay ediyorum. "Sansa'yı özlüyor *musun*?"

Homurdanıyor, utanmış görünüyor.

"Belki." Gülüyorum. "Kesinlikle öyle."

Gözlerini deviriyor ve ben daha çok gülüyorum.

Sırtıtmamaya çalışıyor. "Onun etrafımda olmasına alıştım."

"Yaptığını biliyorum." Gülümseyerek çenesini ısııyorum. "Sansa geri döndüğüne çok sevinecek. Ayrıldığımızdan beri eskisi gibi değil. Çok iyi bir çift olduk, bir elmanın iki yarısı gibi."

"Etrafta bundan bolca var. Sefaletten bahsetmişken," diye homurdanıyor Gunner, "O davulcuyla işlerin yürümemesine sevindim."

Ona şaşkın bir bakış attım. "Nasıl oldu da . . ?"

"Bir konserden sonra kuliste onunla çekilmiş bir fotoğrafını gördüm." Yüzümü görebilmek için arkasına dönüyor. "Onunla çıkıyor muydun?"

"Pek sayılmaz. Yani, onunla birkaç kez çıktım çünkü yalnızdım ve depresyondaydım. İyi biriydi ama herhangi bir kıvılcım hissetmedim. Ben sadece ..." Başımı Gunner'a sallayarak sözümü kesiyorum. "Beni başkaları için mahvettin."

Yüz ifadesi yumuşar. "Birbirimizi mahvettik."

Ona gülümsüyorum, o da bana gülümsüyor.

"Arayı kapatmamız gereken çok şey var," diyorum sessizce. "Seninle paylaşmak istediğim o kadar çok şey var ki. Ve senin dünyanda kaçırdığım her şeyi bilmek istiyorum."

"Bütün gece uyanık kalıp yarın bütün gün konuşabiliriz. Dediğin gibi, kaybettiğimiz zamanı telafi etmeliyiz." Parmak uçlarını sırtımda gezdiriyor ve tenimde karıncalanma izleri bırakıyor. "Babam şehrin dışında bir at çiftliği satın aldı."

"Gerçekten mi? Bir at çiftliği mi?"

"Görünüşe göre bir çocukluk hayaliymiş." Gunner gülümsüyor. "Pazar günü seni oraya götüreceğim. Babam ve Bayan Calder seni gördüklerine çok sevinecekler. Onlarla ata binmeye gidebilir ve akşam yemeğine kalabiliriz."

"Kulağa harika geliyor. Sabırsızlanıyorum." Ona umutla sırtıtıyorum. "Sence bir gün evlenirler mi?"

"Babamın bu konuda söyleyecek bir şeyi varsa söyleyecekler."

"Tanrım, bu çok tatlı," diyorum iç çekerek. "Onlar adına çok mutluyum. Umarım her şey yolunda gider."

"Ben de." Gunner bana bakıyor ve saçlarımı okşuyor. "Seni çok seviyorum, tatlım. Artık geri döndüğüne göre, seni bir daha asla bırakmayacağım."

"Güzel," diyorum usulca, "çünkü beni bırakmanı istemiyorum. Asla."

Beni çeviriyor, böylece altında yatıyorum, kalçalarını benimkilere bastırıyor ve ağzımı derin, aç bir öpücükle alıyor. Onun içinde eriyorum, kollarımı boynuna doluyorum ve bir bacağımı kalçasına doluyorum.

Beni içine çekiyor, yavaşça yalıyor ve alt dudağımı dişlerinin arasına alıyor. Ağzının içinde inlediğimde, bana küçük seksi bir gülümseme veriyor ve ben de ona gülümsüyorum.

Gecenin geri kalanında, yeniden bir araya gelişimizin coşkusuna kapılmış bir şekilde dünyayı dışlıyoruz. Şafak sökerken uykuya daldığımızda, yüzümde rüya gibi bir gülümseme var.

Ailem bir hevesle Teksas'a taşındığım için deli olduğumu düşünüyordu ve bazen ben bile kendi akıl sağlığımı sorgulamak zorunda kalıyordum. Ama hiçbirimiz kaderimin beni tam burada, Gunner Ransom'ın kollarında güvende ve emniyette beklediğini bilmiyorduk.

Cha4Bse FæB,-Geo

MARLOWE

TİKİ HAFTA SONRA, Yılbaşı gecesini kutlamak üzere spontane bir kaçamak için Kauai'ye döndük.

Kış yağmur mevsimidir, bu yüzden adadaki ilk günümüzün çoğu yağmurlu geçti. Bu da bize yatakta kucaklaşarak kalmak ve açık balkon kapılarından yağan yağmurun sesini dinleyerek sevişmek için mükemmel bir bahane sunuyor.

Sabah aydınlık ve berrak olduğunda, şnorkel maskelerimizi ve paletlerimizi alıp Güney Kıyısındaki Poipu Plajına doğru yola çıkıyoruz. Suyun altında el ele tutuşup tropik balıkların ve deniz kaplumbağalarının nefes kesici dünyasını keşfederken sırtışlarımızı paylaşıyoruz.

Birkaç saat şnorkelle daldıktan sonra duş alıp üstümüzü değiştiriyoruz ve pürüzlü kayalıklarla çevrili küçük şirin bir noktada öğle yemeği yiyoruz. Daha sonra bir helikopterle Gunner'ın Kuzey Sahili'ndeki arazisine geri dönüyoruz.

Yolculuk sırasında Na Pali Sahili'nin, Waimea Kanyonu'nun ve Wai'ale'ale Dağı kraterinin havadan muhteşem manzaralarını seyrediyorum. Kendimi sersemlemiş küçük bir çocuk gibi hissediyorum, heyecanla Gunner'a dönüp pencereden dışarıyı gösteriyorum. Şefkatle gülümsüyor ve omzumu öpüyor, manzara pornosundan çok benim zevkimden hoşlanıyor.

Helikopter denizin üzerinden alçalıp uçurumun tepesindeki malikânesine doğru yönelirken, "Buraya geri döndüğümüze çok memnunum," diyorum. "İlk yolculuğumuz tamamen muhteşemdi,

Ancak üç gün her şeyi görmek ve yapmak için yeterli bir süre değil."

"Ben de öyle düşünmüştüm," diye mırıldanıyor tenime karşı. "Önümüzdeki sekiz gün boyunca tamamen bana ait olacağın için ne kadar mutlu olduğumu söylemiş miydim?"

"Bir ya da iki kez bahsetmiş olabilirsin." Ona sırtıyorum. "Ve aynen."

Birkaç dakika sonra helikopter uçuruma iniyor ve pilotumuz kapıyı açıyor. Gunner aşağı iniyor ve beni kaldırıp yere indirmeden önce burnumun ucunu öpüyor.

Helikopter havalandığında kollarımı açıp daireler çizerek dönüyorum, pervanelerden çıkan rüzgâr saçlarımı savurup beyaz tül elbisemi bedenime çarparken gülüyorum.

"Tanrım, bu adaya bayılıyorum," diyorum nefes nefese. "Tüm o şelaleler şu kayalıklardan aşağı dökülüyor. Hayatında gördüğün en güzel şeyler degiller mi?"

"Hmm. Pek sayılmaz."

Gunner'a bakmak için dönüşün ortasında duruyorum. Ellerini haki pantolonunun ceplerine sokmuş beni izliyor, rüzgâr beyaz keten gömleğini kaslı göğsüne yapıştırıyor.

Ben ona bakarken yaklaşıyor ve çenemi yukarı kaldırarak bakışlarını benimkilere kilitliyor. "*Sen* şimdiye kadar gördüğüm en güzel şeysin. Başka hiçbir şey yanına bile yaklaşamaz."

Eriyorum. *Eriyorum*.

Elimi tutup dudaklarına götürüyor, parmaklarımı tek tek öperken gözlerimin içine bakıyor. "Hiç fazla mücevher takmıyorsun," diye usulca gözlemliyor. "Bilezik yok. Yüzük yok. Güzel, parlak şeyleri sevmiyor musun?"

"Biliyorum," diyorum gülümseyerek. "Ben sadece ... şey, hiçbir zaman büyük bir mesele olmadı. Yine de son geldiğimizde bana verdiğin elmas küpelere bayıldım."

Gözleri parlıyor. "Belki de bir gelenek başlatmalıyım."

Cebine uzanıp küçük siyah kadife bir kutu çıkardığında, "Kahretsin," diye nefes alıyorum. Anında gözlerim yaşlarla dolmaya başlıyor. "Gunner ..."

"Seninle tanıştığım geceye kadar hayatımda sana ihtiyacım olduğunu bilmiyordum. Ama tam burada, aynı yerde durup senin etrafında dönmeni izlerken, sonunda kendime senin hakkında gerçekten ne hissettiğimi itiraf ettim. Dünyamı altüst ettin ve beni daha iyi bir adam yaptın ve senin karım olman için her şeyimi verirdim." Gözlerini yüzümden ayırmadan

tek dizinin üzerine çöküp kutuyu açıyor. "Seni seviyorum, Marlowe Somerset. Benimle evlenir misin?"

"Aman Tanrım, Gunner ..." Gözyaşlarımın arasından ona bakıyorum, kalbim umut ve sevinçle çarpıyor, hiçbir korku ya da şüphe duymuyorum. Ama kendi kendime "Emin misin?" diye fısıldadığımı duyuyorum.

"Hayatım boyunca hiçbir şeyden bu kadar emin olmamıştım." Işıldadım. "O zaman *evet*, seninle evlenirim."

Kocaman sırtıyor ve en büyük taşı parmağıma takıyor. Kocaman kare şeklindeki elmas yakındaki bir volkanın derinliklerinden çıkarılmış olabilir. Güneş ışığında pırıl pırıl parlıyor ve nefesimi kesiyor.

Gunner ayağa kalktığında kollarımı boynuna doluyorum. Bir yandan gülüyor bir yandan ağlıyorum, beni ayaklarımın altından çekip göğsüne bastırırken gözyaşlarım yüzümden akıyor. Bu, hayatımın en romantik anı olabilir, bu adamın bana yaşattığı birçok unutulmaz andan biri.

Ağzı benimkinin üzerine eğildiğinde, sevgisinin gücünü hissedebiliyorum ve her zerresini içime çekiyorum.

Yüksek sesli tezahüratlar bizi küçük dünyamızdan çekip çıkarıyor.

Sese doğru döndüğümde annemin, kız kardeşimin, Nora teyzemin, Lilith'in, Quinn'in ve Valeria'nın çimenlerin üzerinde yürüdüklerini görünce çenem düşüyor. Onlara Gunner'ın aile üyeleri, arkadaşları ve onların yakınları, asistanı ve üst düzey yönetici ekibinin yanı sıra Bayan Calder, Bay Leland ve Trace eşlik ediyor.

"Hayatta olmaz!" İki elimle ağzımı kapatarak ciyaklıyorum.

Gunner sıcak bir şekilde kıkırdıyor ve kulağıma "Sürpriz" diye fısıldıyor.

Kalabalık bizi tebrik etmek için öne doğru kabarıken gülüyorum. Sonraki birkaç dakika gülümseyen yüzler, ağlamaklı kucaklaşmalar ve coşkulu el sıkışmalarla geçiyor.

Gunner'ın gece ve gündüz kadar farklı olan büyükanne ve büyükbabasıyla tanışıyorum. Ransom'lar Hawaii tişörtleri, Bermuda şortları ve sandaletleriyle tuzu kuru bir çift. Saçlarıma iltifat ediyorlar ve bana "hoş ve doğurgan" görünen küçük güzel bir şey diyorlar, Gunner'ın annesinden mahcup bir nefes alıyorlar.

Ailesi, tam tersine, eski Güneyli asilzadelerin zarif duruşuna sahip ve beni onayladıklarına tam olarak ikna olmadım. Ama Gunner onları uslu durmaları konusunda uyarmış olmalı, çünkü yeterince nazik bir şekilde gülümsüyorlar ve beni aileye kabul ediyorlar.

Bir noktada Gunner, babası ve her iki büyükbabasıyla sohbete daldı. Fırsatı değerlendiren annem beni Nora Teyze, Ember, Quinn ve Valeria ile birlikte bir kenara çekiyor.

Onu en son ne zaman bu kadar mutlu gördüğümü hatırlamıyorum. Bana bir kez daha şiddetle sarıldı ve kulağıma fısıldadı: "Baban seninle gurur duyardı. Ve Gunner'ı kesinlikle çok severdi." Geri çekiliyor ve yanağını okşuyor, yüzünü yumuşatan duygusal bir gülümseme. "İkiniz adına çok mutluyum. Birbiriniz için gerçekten *mükemmelsiniz*."

"Teşekkürler anne." Ona sulu bir gülümseme veriyorum. "Bizimle kutlama yapmak için burada olmana sevindim."

"Vahşi atlar beni uzak tutamazdı. Gunner bize planlarını anlatmak için aradığında, daha telefonu kapatmadan bavulumu hazırlamıştım." Yüz ifadesi alçakgönüllülüğe dönüştü. "Özel gününüzde yer almama izin verdiği için ona teşekkür ettim. Sana yaşattığım onca şeyden sonra, Tanrı biliyor ki burada olmayı hak etmiyorum."

"Geçmişini düşünmeyelim anne," diyorum sessizce. "Bugün olmaz."

"Haklısın. Özür dilerim. Ben sadece Sadece ne kadar minnettar olduğumu bilmeni istedim."

Başımı salladım ve gülümsedim.

O da gülümsüyor. "Ailemizin geri kalanı da düğünde olacak elbette. Bu hafta sonu sizi bunaltmak istemedim. Gunner'ın sınırlı sayıda akrabasını davet etmesinin nedeni de bu. Her iki tarafta da büyük bir ailesi var ve oldukça ele avuca sığmaz olduklarını söylüyor." Gözleri parıltıyor. "Sana karşı çok korumacı, sevgilim. Romantik yönü konusunda da abartmıyormuşsun. *Ne* evlenme teklifi ama."

"Tamamen bayıltıcı." Ember bana arkamdan sarılıyor ve çenesini omzuma yaslıyor. "Sonunda aklının başına gelmesine sevindim. Teksas'a uçup kışına tekme basmadan önce ona bir hafta daha veriyordum."

"Elbette öyleydin," diye takılıyorum. İkimiz de gülüyoruz.

"Hayatım," diye iç geçiriyor annem, etrafına hayranlıkla bakarken. "Bu mülk tek kelimeyle nefes kesici. Bu sabah geldiğimizde, kesinlikle aklımız başımızdan gitti."

"Kesinlikle," diye onaylıyor Nora Teyze ve Ember.

"Parmağındaki taşın büyüklüğüne bakın," diye haykırıyor Quinn.

Gunner bize katılana kadar pırlanta yüzüğüm için büyük bir yaygara koparıyorlar ve sonra utanayım mı yoksa

Eğleniyorum.

Gunner'ın annesi beni sevgiliyle tanıştırmak için geldiğinde yaltaklanmalar neyse ki kısa kesildi. Çekici, bronz tenli ve bağımsız olarak varlıklı biri. Ayrıca ondan on yaş küçük. Genç erkeklerden hoşlanıyor ve ona iyi davrandıkları ve servetinin peşinde olmadıkları sürece bunda yanlış bir şey yok.

"Bu, başka hiç kimsenin yapamadığını yapan özel genç bayan: Gunner'ın kalbini kazandı." Tabitha bana anlamlı bir gülümseme veriyor ve elimi sıkıyor.

Barış teklifini minnetle kabul ederek gülümsemesine karşılık veriyorum.

Ön selamlaşma ve tanışma faslını atlattığımızda, yemek şirketlerinden oluşan bir ordu büyük beyaz bir çadırın altında masaları kurmayı neredeyse bitirmişti. Keten örtüler, porselenler, gümüş takımlar, kadehler, çiçekler. Her şey.

İnanmaz bir şekilde Gunner'a baktığımda bana tembel bir sırıtışla karşılık veriyor. "Bu bizim nişan partimiz ve yılbaşı eğlencesi bir arada."

Ona merakla başımı sallıyorum. "Sürprizlerine asla doyamayacağım."

"Ve *sana* asla doyamayacağım," diye mırıldanıyor ve beni usulca öpüyor. Etrafımızda tezahüratlar ve ıslıklar patlak verdiğinde, birbirimizin dudaklarına karşı gülüyoruz.

Parti, canlı bir müzik grubu ve kokteyl ve kanepeler yapan garsonların dolaşmasıyla başlıyor. Gunner ve ben kalabalığın arasında el ele yürüyor, gülüyor ve misafirlerimizle sosyalleşiyoruz.

Luca'yı yanında getiren Sedonia, Gunner ve Maverick ile geçirdiği üniversite günlerine dair hikâyelerle beni şaşırtıyor. Onlardan tanıştığı en çılgın beyaz çocuklar olarak sevgiyle bahsediyor, bu da şirketlerine katılmayı kabul ettiği için onu "vekaleten çılgın" yapıyor. Gunner esprili bir şekilde onu kovmakla tehdit ettiğinde, gırtlaktan bir kahkaha atıyor ve desteğe ihtiyacım olursa onu aramamı söylüyor. Kesinlikle iyi arkadaş olacağız.

Çimenlerin yarısında, Gunner'ın diğer üniversiteli arkadaşları etrafımızı sarıyor, şakalaşıyor ve şakacı bir şekilde sırtını tokatlıyorlar. Bana göz kırpıp bekarlığa veda partisini 13 yaş üstü tutacaklarına söz verdiklerinde Gunner hiç vakit kaybetmeden beni uzaklaştırıyor ve şamatalı erkek kahkahalarının yükselmesine neden oluyor.

Eğlenceye kendini kaptıran insanlar dans pistine akın ediyor. Gunner ve ben de onlara katılıyor, yıldızların altında vals yaptığımız gecenin anılarını yeniden yaşarken birbirimizin gözlerinin içine bakıyoruz. Klasik müziğin yerini pop melodileri almış olsa da, yine de bir tür rüya gibi büyüye kapılıyor. Dans ediyoruz.

Kimse izlemiyormuş gibi birlikte, şarkı hızlı da olsa yavaş da olsa birbirlerine sımsıkı sarılarak.

Yağmur yağmaya başladığında, büyük çadırın altına sığınmak için en son biz koşuyoruz, birbirimizin yüzündeki suyu silerken gülüyoruz. Beş çeşit akşam yemeği ve kutlama kadehleri boyunca sırtıyoruz.

Akşam yemeği bittiğinde güneş batmış ve yağmur durmuştur. Parıldayan ışıklar ve ağaçların arasına asılmış kağıt fenerler çimenlere büyü, romantik bir parıltı verir.

Dans ve eğlence devam ederken, Gunner ve ben devasa bir banyan ağacının gölgesine çekildik, öpüşüp koklaştık ve birbirimize tatlı sözler fısıldadık.

"Bir oda bulun, muhabbet kuşları."

Gunner ağzını benimkinden ayırmadan kardeşini tersledi.

Maverick gülüyor. "Sağdıcnı böyle mi karşılayacaksın?"

"Eğer özel bir anımıza izinsiz giriyorsa," diye homurdanıyor Gunner, "o zaman evet, öyle."

Gülüyorum ve Maverick'e gülümsemek için dönüyorum. "Eğleniyor musun?"

"Eğlenmeyecek ne var? Harika bir parti. Güzel manzara. Önemli bir olay." Burnumu cimcikliyor ve Gunner'ın omzuna vurarak kaşlarını çatmasına kıkırdıyor. "Kendi kıcıma duman üflemek istemem ama siz muhabbet kuşlarını bir araya getirdiğim için çok fazla övgüyü hak ediyorum. Yani, o gece The Jaded Zombie'de bir şeyler içmek için buluşmayı seçen *bendim*. Ve eğer sürekli geç kalmasaydım, Marlowe geldiğinde seninle aynı masada oturuyor olacaktım. Yani seni sevgilisi sanmazdı."

Gunner'a sırtıyorum. "Haklı bir

noktaya değindi." "Öyle," diye

kabul ediyor Gunner.

Daha sert sırtarak parmak uçlarımda duruyorum ve Maverick'in yanağından öpüyorum. "Teşekkür ederim, peri vaftiz babası."

"Evet. Sana borçluyuz." Gunner bir kolunu kardeşinin boynuna doluyor ve yüksek sesle yanağını öpüyor, Maverick inleyip kıvranmaya çalışınca da gülüyor. Aralarındaki sevgi dolu bağ beni her seferinde etkiliyor.

"Bu benim kadınımdan alacağın son öpücük olacak," diyor Gunner ve Maverick ile benim arama giriyor.

Arkadaşça sırtarak, üçümüz orada durup dansçıları ve partiye katılanları izliyoruz, birçoğu çoktan içkiyi fazla kaçırmış.

Özellikle de elinde kokteyl bardağıyla nefes nefese Trace'e bakan Quinn. Trace başını sallıyor ve içkisini yudumluyor, görünüşe göre onun "al beni" gülümsemesiyle eğleniyor. Sarhoşken aşırı flörtöz olma eğilimindedir ve bir erkek arkadaşı olmasına rağmen Trace'i her gördüğünde ağzının suyu akmaktadır. Adamın bir ilişkisi var ve bana aldatan bir tip gibi gelmiyor. Ama tropik bir ada kaçamağı sırasında her şeyin olabileceğini bilecek kadar çok realite flört programı izledim.

Eğlenen bakışlarım Ember'ın Lilith, Valeria ve Veronica ile oturduğu yere kayıyor. Konuşuyor ve gülüyor, okyanus esintisi saçlarını altın bir hale gibi yüzünün etrafına savuruyor.

Lilith kardeşimden hemen hoşlandı. Kısa bir süre önce Ember'a Austin'deki mavi çipli hukuk firmalarından bahsederken kulak misafiri oldum. Belli ki onu Pittsburgh'dan uzaklaştırmaya çalışıyor ki bu çabasını tüm kalbimle destekliyorum.

Gunner saçlarımı okşarken dans pistine doğru bakıyorum ve sırtıma başlıyorum. Müstakbel kayınpederim hareketlerini sergiliyor, Bayan Calder'ı kolunun altında döndürüyor ve bir kız öğrenci gibi kıkırdarken elbisesinin dizlerinin etrafında dalgalanmasını sağlıyor.

"Babam her an evlenme teklif edebilir," diye tahmin ediyor Maverick. "Muhtemelen," diye katılıyor Gunner.

İçimden hüznü bir iç çekiş geçiyor. "Onlar için daha fazla heyecanlanamazdım. Ama ev Bayan Calder olmadan eskisi gibi olmayacak ve Sansa'nın velayetini bırakmak zorunda kalabilirim." Bir an sonra neşeleniyorum. "Belki de sadece bizimle yaşayabilirler?"

Maverick homurdanıyor. "Onları sikişirken görme riskini almak ister misin?"

"Tanrım." Gunner kardeşinin omzunu yumruklar ve kaşlarını çatar. "Görsel için teşekkürler, göt herif."

Maverick'in gürleyen kahkaha sesleri duyan her kadının hayran bakışlarını üzerine çeker. Bu hafta sonu yatak arkadaşı sıkıntısı çekmeyeceği kesin.

Gunner'ın kulağına bir şeyler fısıldıyor ve o da eğlenerek başını sallıyor. Sırıttıyor ve Gunner'ın sırtına şakacı bir tokat atıyor, sonra da bana göz kırptıyor. "Benimle dans etmeyi sonraya sakla."

"Cehennem gibi olacak," diye homurdanıyor Gunner.

Maverick şeytanca gülüyor ve bizi tekrar yalnız bırakarak uzaklaşıyor.

Banyan ağacına sırtını yaslayan Gunner, kollarıyla belimi sararak ve çenesini başımın üstüne koyarak beni kendine doğru çekiyor. Biz

Bir süre sessiz kaldık, sahneden gelen ukulele müziğinin tadını çıkarırken altımızdaki dalgaların vuruşunu hissettik.

"İyiler," diyorum takdirle. "Yerel grup mu?"

"Evet. David Kaponu tavsiye etti. Bağımsızlar."

Başımı sallıyorum, bulaşıcı ritimle sallanıyorum. "Eğer bir plak şirketim olsaydı, onlarla hemen anlaşırdım."

Gunner saçlarımı bir tarafa itiyor ve boynumun kıvrımını öpüyor. "Belki de sana bir plak şirketi almalıyım."

Gülüyorum. "Portföyünü çeşitlendirmeye devam etmelisin, ha?" "Elbette. Neden olmasın?"

Arkamı dönerek kollarımı boynuna doluyorum ve göğüslerimi göğsüne bastırarak ondan yumuşak bir inilti çıkarıyorum. Üzerimizdeki yapraklardan artık yağmur suyu damlaları düşerken, ağzımı açıp Gunner'la paylaşmak için birkaç damla yakalıyorum, dillerimiz ıslak bir şekilde dans ederken inliyorum.

"Çok ateşli." Sesi kaba bir törpü gibi, siki karnımda zonkluyor.

Gülümsüyorum, dudaklarını ısııyorum. "Kutlama yapacak çok şeyimiz var, değil mi?"

"Tabii ki evet." Gözleri şehvetle parlıyor, bir elini sırtımdan aşağı kaydırıyor ve kıcımlı sıkarak kulağıma fısıldıyor, "Bu gece hiç uyumayacaksın."

"Yeni olan başka ne var?" diye fısıldadığımda vücuduma lezzetli bir sıcaklık yayılıyor.

Sırıttırıyor ve banyan ağacının dalları arasından yumuşak bir esinti eserken bana daha sıkı sarılıyor. Mutluluktan ölmenin mümkün olup olmadığını merak ederek mutlu bir gülümsemeyle gözlerimi kapatıyorum.

Birkaç dakika sonra sessizce, "Babanın yemekte yaptığı güzel konuşma beni çok etkiledi. Çok tatlı şeyler söyledi."

"Her kelimesinde ciddiydi. O her zaman senin yanındaydı, Marlowe. Sana tapıyor, hiç sahip olamadığı kızı olduğunu söylüyor." Gunner'ın dudakları şakağımı okşuyor. "Burada mı evlenmek istiyorsun? Yoksa başka bir yerde mi?"

"Şaka mı yapıyorsun?" Başımı kaldırıp ona bakarak söylüyorum. "Burası mükemmel bir yer Gunner. Burası tropik bir cennet ve şimdiden bizim için pek çok özel anı barındırıyor. Yeni hayatımıza birlikte başlamak için daha iyi bir yer düşünemiyorum."

"Katılıyorum." Yüzüme dokunuyor, bakışları nazik. "Düşünüyordum da belki koridorda babanın şarkısı 'Blue Wish' eşliğinde yürüyebilirsin."

Kalbim o kadar çok duyguyla doluyor ki gözlerim yaşıyor. "Bu harika bir fikir," diye fısıldıyorum boğazımdaki yumruyu geçerek. "Bunu düşündüğün için teşekkür ederim."

Saçlarımı okşuyor ve bana gülümsüyor, gözleri sevgiyle parlıyor ve milyonlarca yarın vaat ediyor.

Akşam gece yarısına doğru ilerlerken, garsonlar şampanya kadehlerini dağıtıyor. Yeni bir yılın eşiğinde, havada hissedilir bir heyecan ve vızıltı var. Grubun solisti mikrofonuna sayıları haykırırken kalabalıktaki insanlar otuzdan geriye doğru saymaya başlar.

"Yirmi dokuz!"

Gunner'a gülümsüyorum, kalbim daha hızlı atıyor. "Yirmi sekiz!"

Yüzümü ellerinin arasına alıyor, gözleri gözlerimin içine bakıyor. "Mutlu yıllar tatlım," diyor artan gürültünün üzerinde.

Sırıttıyorum. "Teknik olarak, saat henüz ortayı vurmadı-"

Başını eğiyor ve ağzımı alıyor. İçimdeki her şey bu anın doğruluğuna seviniyor. Bu adamın doğruluğu.

İlk havai fişek gösterisi gökyüzünde patladığında ve kalabalıktan kutlama tezahüratları yükseldiğinde dudaklarımız hâlâ birbirine kenetlenmişti.

Beyaz atlı prensimin gözlerine gülümsüyorum ve "Mutlu yıllar" diye fısıldıyorum.

Gülümsemesi şefkatli. "En iyisi henüz gelmedi."

Sonsöz

GUNNER

TKAYITLAR ÜÇ HAFTA SONRA GELDİ.

Marlowe'un annesi bunları ona düğün hediyesi olarak vermeyi planlıyordu. Ama ben bu planı bozdum ve bebeğimin babasının plak koleksiyonundan yeterince mahrum kaldığını söyledim. Mafya tarzı zorba taktikler kullanmaya hazır ve istekliydim. Ama buna gerek kalmadı; tek bir gık bile çıkarmadan deponun anahtarını teslim etti.

Uzun süredir kayıp olan plakları almak üzere Pittsburgh'a bir uçak gönderdim. Kuryeme dikkatle açıkladığım gibi, Bowen Somerset'in müzik koleksiyonu Hope Diamond'dan ve Avrupa'nın tüm kraliyet mücevherlerinin toplamından daha değerliydi. Son derece dikkatli bir şekilde ele alınması gerekiyordu.

Açık talimatlarımı verdikten sonra bile - üstü örtülü bir şiddet tehdidiyle - kayıtların güvenli bir şekilde teslim edilmesi için o kadar endişeliydim ki o gün işe zar zor odaklanabildim. Doğumhanenin bekleme odasında volta atan ilk kez doğum yapan bir babadan daha fazla heyecanlıydim.

Albümler nihayet geldiğinde, onları kütüphaneye taşıttım. Yüzlercesi vardı, eklektik bir sanatçı ve tür çeşitliliği: rock 'n' roll, pop ve funk, caz ve blues, tüm zamanların en büyük orkestraları. Herhangi bir müze koleksiyonuna layık bir hazineydi.

Marlowe o akşam dersten eve döndüğünde elinden tutup kütüphaneye götürdüm. Gülüyor ve biraz hareket etmeden önce akşam yemeğini yedirmem konusunda bana takılıyordu. Ama odaya girip de plakların bulunduğu açık kutu yığınlarını görünce dizlerinin bağı çözüldü ve onu yakalayıp sabit tutmasaydım düşecekti.

Benimle plaklar arasında bir ileri bir geri baktı. Sonra ağlamaya başladı ve lanet olsun ki kalbim cehenneme kadar erimedi. Titreyen dudaklarıyla beni öptü ve "Çok teşekkür ederim" diye fısıldadı.

Sesime güvenemediğim için sadece başımı sallayabildim.

Odanın içinde yürüdü ve plakları yavaşça karıştırmaya başladı, onları çekip çıkardı ve kapaklarına baktı, tatlı bir nostaljik gülümsemeyle belirli olanları göğsüne yakın tuttu.

Kapı aralığından izledim, ona anılarında kaybolması için ihtiyaç duyduğu alanı ve zamanı verdim. Sessiz üzüntüsü ve kırılğanlığı beni daha da şiddetli bir şekilde korumacı hissettirdi. Zırhımı kuşanıp onun için ejderhaları öldürmeye hazırdım. Neye ihtiyacı olursa olsun, ben onun adamıydım.

O akşam hiçbir şeyin onu plaklardan uzaklaştıramayacağını biliyordum, bu yüzden pizza sipariş ettim ve eski bir pikapta babasının en sevdiği şarkılardan bazıları'nı dinlerken onunla birlikte kütüphanenin zemininde yemek yedim. Tom Petty'nin "Free Fallin'" şarkısı çalmaya başladığında heyecanla ayağa fırladı ve elimi tuttu. Dans ettik, güldük, başımızı arkaya attık ve nakaratı avazımız çıktığı kadar bağıarak söyledik. Bitirdiğimizde yüzünden mutluluk gözyaşları süzülüyordu ve ben hepsini öptüm.

O hafta sonu plakları özenle yeniden düzenledi ve şimdi babasının değerli müzik koleksiyonunun kütüphanede kendine ait bir bölümü var - evdeki en sevdiği oda.

Doğum günüm yaklaşırken, hayatım ve geleceğim hakkında oldukça iyi hissediyordum. Minnettar olmam gereken çok şey olduğunu biliyordum. İyi bir sağlık. Başarılı işler. Stratosferde net bir değer. Destekleyici aile ve arkadaşlar.

Hepsinden önemlisi, iyi bir kadının sevgisine sahiptim. Sıradan bir kadın değil. Hayatımın aşkına.

Maverick ve ben doğum günlerimizi her zaman büyük bir partiyle kutlardık ve bu yıl da bir istisna değildi. Ama Marlowe'un benim için erken bir sürprizi vardı. İş bağlantılarını kullanarak, gizlice bir ev kiralamıştı.

konser salonu. Doğum gününden önceki gece, Trace'in işten sonra beni oraya götürmesini ayarladı.

Oraya vardığımda konser salonunu boş buldum ve açıkçası ne düşüneceğimi bilemedim. Önde ve ortadaki koltuğa oturdum, tek kişilik meraklı bir izleyiciydim. Saniyeler sonra ışıklar karardı, perdeler açıldı ve sahnedeki pırıl pırıl bir kuyruklu piyanonun üzerinde bir spot ışığı parladı.

Sonra Marlowe, onu bir peri masalı prensesi gibi gösteren pırıltılı buz mavisi bir elbiseyle dışarı çıktı. Tam bir hayal gibiydi ve nefesimi kesti.

Bana ışıltılı bir gülümseme verdi ve selam verdi, sonra piyanoya oturdu ve benim için yazdığı bir şarkıyı çalmaya başladı.

Orada büyülenmiş bir şekilde oturmuş, zarif parmaklarının piyanonun tuşları üzerinde sihirli bir değnek değmişçesine süzülüşünü izliyordum. Koyu renk saçları sırtından aşağı dökülüyor, kalbini ve ruhunu her enfes notaya dökerken spot ışığında parlıyordu.

Hayatımda duyduğum en güzel şarkıydı.

Eve dönerken, limuzinin arka koltuğunda onunla seviştim. Onu ilk kez sevişiyormuşuz gibi öyle doyumsuz bir vahşilikle yalayıp yuttum ki kelimenin tam anlamıyla hıçkırarak ağladı ve merhamet diledi. Yatmadan önce ve ertesi gün partimde şarkıyı benim için tekrar çaldı.

En iyisi. Doğum günü. Hediye. *Hiç*.

Oh, ve şarkının adı? "Boss of Me." Bana söylediğinde, yüksek sesle ve uzun uzun güldüm ve onu anlamsızca öptüm.

Söylemeye gerek yok, yeni nişanlımla hayatım şu ana kadar olağanüstü geçti. Yolda hiçbir engelle karşılaşmadığımızdan değil.

Nişanlanmamızdan kısa bir süre sonra, Harlan Pierce'in Marlowe'u yerel müzik endüstrisinden attırmaya çalıştığı haberi geldi. Başarısız karalama kampanyası beni saf, kaynayan bir öfkeyle doldurdu. İlk tercihim olan onun bağırsaklarını deşmek yerine, şirketini satın almak için sessizce harekete geçtim.

İlk hamlem Digitistic'in kontrol hisselerini satın almak oldu. Ardından Harlan'ın liderliğinden memnun olmayan bazı yönetim kurulu üyelerini hedef almak için arka kanalları kullandım. Her biri benimle aynı hizaya gelmek için gemiden atladı.

Harlan, doğal olarak, tam bir panik modundadır.

Bu şekilde olmak zorunda değildi. Aramızdaki baltaları sonsuza dek gömmek istiyordum. Her şeye sahip olan bir adam barış yapar, savaş değil. Ama Harlan sadece

yeterince rahat bırakmadı. Kan davamızı canlı tutmaya kararlıydı ama sevdiğim kadının peşine düşerek ölümcül bir hata yaptı.

Şubat ayının sonunda avukatım beni iş yerinden aradı. "Sadece gitmeye hazır olduğumuzu bilmeni istedim. Tüm *i'ler* noktalandı ve *t'ler* çaprazlandı. Şirketin hissedarları yeni hisse senedi fiyatından çok memnun. Yönetim kurulunun çoğunluğu tarafından destekleniyorsunuz ve kalan birkaç direnişçi de muhtemelen baskı altında pes edecektir. Beklenmedik bir sürpriz olmazsa, teklifiniz oybirliğiyle kabul edilecek."

"Mükemmel." Soğuk bir şekilde gülümsedim. "İyi iş çıkardın."

"Hey, bu senin ana planındı. Ben sadece senin isteklerini yerine getirdim," diye espri yapıyor Archie. "Harlan uzun zaman önce senin onun liginin çok dışında olduğunu fark etmeliydi. Yıllardır seninle başa baş mücadele etmeye çalışarak boyundan büyük işlere kalkışıyor. Ve şimdi bu ona her şeye mal olacak." Archie kıkırdıyor, anın tadını çıkarıyor. "Peki onu kovduktan sonra, yeni şirketin için ne planlıyorsun?"

"Yeniden yapılanmaya gideceğim ve Blue Wish Records adında bir plak şirketi kuracağım. Yeni sanatçılarla anlaşacağız ve kulübümde albüm tanıtım partileri düzenleyeceğiz. Ayrıca Bowen Somerset'in bazı kayıtlarını yeniden düzenlemek ve yeniden yayınlamak istiyorum. Belki birkaç yıl içinde hazır olduğunda Marlowe'un bu bölümü -ya da tüm şirketi-yönetmesine izin veririm. Serçe parmağında Harlan'ın tüm vücudunda olduğundan daha fazla müzik bilgisi var."

"Lanet olsun, Ransom. Hatırlat da seninle asla ters düşmeyeyim," diyor Archie hayranlık dolu bir kıkırdamayla. "Yeni ediniminiz için tebrikler. Diğer talimatlarınızı bekleyeceğiz."

"Mükemmel. İrtibatta olacağım." Telefon görüşmesini sonlandırıyorum ve parmaklarımı çenemin altında birleştirerek sandalyemde arkama yaslanıyorum, Harlan'ın yönetim kurulu odasına girip dizginleri ele aldığımda yüzünde belirecek ifadeyi hayal ederken dudaklarım acımasız bir memnuniyetle kıvrılıyor.

Şah mat, orospu çocuğu.

"Bay Ransom?" Veronica masamın üzerindeki dahili telefonda şarkı söylüyor. "Bir ziyaretçiniz var."

Pencereden dönüyorum, muhteşem nişanlım açık kapıdan kafasını uzatıp bana gülümsediğinde kalbim deli gibi çarpıyor.

"Bu iyi bir zaman mı?" "Senin için mi? Her zaman."

Odaya girdiğinde gülümsemesi genişliyor. Yaklaşmasını izlemek için arkama yaslanıyorum, bakışlarım vücudunun her kıvrımını okşuyor.

göğüslerinden çivili botlarla vurgulanmış uzun bacaklarına kadar.

"Kütüphaneye gidiyordum, uğrayıp bir merhaba diyeyim dedim." Masamın köşesine zıplıyor ve bacak bacak üstüne atıyor, kot gömleği kalçalarına kadar iniyor.

Aynen böyle, aletim sertleşti.

Sandalyemi ona yaklaştırdığımda gülümsüyor ve bir öpücük için eğiliyor. Ona dokunmak bile kanımın damarlarımda hızla akmasına ve kasıklarım da yoğunlaşmasına neden oluyor. Ona doyamıyorum. Aşka aç bir ergenden daha kötüyüm.

Haziran'da evleniyoruz ve bunun için çok erken bir gün değil. Bahar dönemini atlatmak istiyordu, böylece rahatlayıp düğünümüzün ve balayımızın tadını çıkarabilecekti.

Parmağına bir yüzük daha takıp onu karım yapmak için sabırsızlanıyorum. Bir aile kurmak ve birlikte çocuk yetiştirmek için sabırsızlanıyorum.

Hayatımın geri kalanını onunla geçirmek için sabırsızlanıyorum. İnşallah, birlikte uzun yıllar geçiririz.

Burnumu onunkine sürtmek için çekilmeden önce dudaklarımız lezzetli bir şekilde birbirine yapışıyor, gözlerimiz hala kilitli. "Bu sabah düğün organizatörüyle her şey nasıl gitti? Lütfen bana annelerimizin uslu durduğunu söyle."

Marlowe sırtıyor. "Birkaç küçük güç mücadelesi dışında, en iyi davranışlarını sergilediler."

"Gerçekten mi? Sadece birkaç güç mücadelesi mi?"

"Evet." Gözlerinde eğlenen bir pırıltı dans ediyor. "Nişan partimizde yaptığın uyarıyı hatırlıyor musun? Haziran'dan önce beni üzecek bir şey söyler ya da yaparlarsa onları düğünümüzden men etmekle tehdit ettiğin zamanı? Bir sürü inci tutuşunu hatırlıyorum. Ama sanırım tehdidini ciddiye alıyorlar."

"Öyle olmalı. Her kelimesinde ciddiydim. Mükemmel sosyete düğünü hayallerini gerçekleştirmeye çalışırken seni strese *sokmalarına* izin vermeyeceğim. Aynı şey büyükanne Billingsley için de geçerli. İnanabiliyor musun, annemden bile daha kötü." Sırtıyorum. "Peki şimdi neredeler?"

"Annelerimiz mi? Trace onları süslü bir çay salonuna bıraktı. Nane çayı ve çörekler eşliğinde yemek menüleri ve oturma planları hakkında pazarlık yapabilirler."

Gülümsüyorum ama sadece yarım yamalak dinliyorum, pırıl pırıl ela gözleri ve omuzlarına dökülen siyah saçlarıyla ne kadar güzel görüldüğü dikkatimi dağıtıyor ve

Göğüsler. Onun tuvale aktarılmasını istiyorum, yani portresini çizmesi için bir ressam tutma zamanı geldi.

"Ooh, kafein. Birazını kullanabilirim." Soğumakta olan kahve fincanımı eline alıyor ve takdirle yudumluyor. "Bu gece okumam gereken çok şey var. Alabildiğim kadar kafeine ihtiyacım var yoksa başım belada."

"Hayır. Sen halledersin, Bayan Düz A'lar."

Sırıttıyor ve biraz daha kahve yudumluyor, gözleri fincanın kenarından bana bakıyor.

Onunla ve bugüne kadar başardığı her şeyle gurur duyuyorum. Mezun olmasına daha bir yıl olmasına rağmen, Como Gölü'ndeki villamda onun için büyük bir parti planladım bile. Bebeğim için her şeyin en iyisi olsun.

Masamın üzerindeki çerçeveli fotoğraflara bakıp gülümsüyor. Kayalıkların tepesinde dönerken çekilmiş fotoğrafına, gün batımında kayıkta öpüşürken çekilmiş resmi nişan fotoğrafımız da eklenmiş. Biraz klişe ama inkar edilemeyecek kadar romantik.

"Ofisine ilk geldiğimde masanda hiç kişisel eşya yoktu. Sadece evraklar ve dosyalar vardı," diye mırıldanıyor Marlowe, parmakları görüntümüzün üzerinde gezinirken. "Aşk ne büyük bir fark yaratıyor."

Yumuşakça gülümsüyorum. "Gerçekten."

Bana utangaç bir gülümseme veriyor ve göğsüm coşkuyla kabarıyor. Tanrım, bu kadını seviyorum.

Tanıştığımız gece ve o zamandan beri birçok gece yaptığım gibi dizinin üzerinde daireler çiziyorum. Kahveyi bırakmadan önce dudaklarının aralanmasını ve gözlerinin tahrikten puslanmasını memnuniyetle izliyorum.

"İster inanın ister inanmayın," diyor boğuk bir sesle, "bu bir seks görüşmesi değil."

"Hayır mı?" Parmaklarımı yavaşça elbisesinin altında gezdiriyorum.

"Ne o zaman?" Bileğimi yakalayarak yukarı doğru gidişimi durdurdu.

Kurt gibi sırtıttıyorum.

Seğirmesini engellemek için dudağını ısırtıyor. "Cidden Gunner, yapacak çok işim var. Planlamam gereken bir düğün. Okunacak bölümler. İş yerinde incelenecek burs başvuruları. Misafirlerimizi eğlendirmekten bahsetmiyorum bile.

-"Elimi çapraz bacaklarının arasından geçirdiğimde bir solukla sözünü kesiyor. Kalçaları etrafımda sıkıştı, göz bebekleri büyüdü.

Kıkırdıyorum, kendi vücudum onun uyarılmasına tepki veriyor. "Bu küçük seksi elbiseyle masamın üzerine zıpladın ve çok seksi bacak bacak üstüne attın ve gerçekten ellerimi kendime saklamamı mı bekliyordun?"

"Evet," diye mırıldanıyor, dantelli külotunun üzerinden onu yavaşça okşarken kalçaları titriyor. "Ben de tam olarak bunu bekliyordum."

"Hmm. Bilmiyorum bebeğim," diye baştan çıkarıcı bir şekilde alay ediyorum. "Bunun bir seks çağrısı olmadığını *söylüyorsun*, ama görünüşe göre vücudun notu almamış."

Bana ters ters bakmaya çalışıyor ama beceremiyor.

Alçak sesle ve yumuşakça gülüyorum, bacaklarını nazıkçe ayırıyorum ve aralarında duruyorum. Başını şefkatle ellerimin arasına alıp ipeksi saçlarının parmaklarımın arasından kaydığını hissettiğimde bana bakıyor.

"Bak ne diyeceğim," diye mırıldanıyorum gülümseyen dudaklarına karşı. "Okul ödevlerine odaklanabilmen için kimsenin seni rahatsız etmemesini sağlayacağım. Sana akşam yemeği getireceğim ve tatlı olarak kahveli dondurma da dahil olmak üzere gönlünün istediği tüm kafeini sana yedireceğim. Düğünümüze gelince, bırak o süslü planlamacı bizden istediği serveti kazansın. Ve ziyaretleri sırasında annelerimizi eğlendirmek konusunda endişelenmeyin. Caroline ve Tabitha alışveriş, spa ya da canları ne isterse onunla eğlenebilirler. Birçok yönden birbirlerine benziyorlar," diye alaycı bir ifadeyle ekliyorum.

Marlowe'un gözlerindeki parıltı bana aynı fikirde olduğunu söylüyor.

Pelüş alt dudağını dişliyorum ve ağzının her köşesine bir öpücük konduruyorum. İnliyor ve başının geriye düşmesine izin vererek güzel boynunu ortaya çıkarıyor. Yumuşak tenini ısıyorum, onu titreten tembel öpücükler ve aşk ısııkları atıyorum.

"Lanet olsun sana, Gunner Ransom." Sesi gırtlaktan ve nefessiz geliyor, sikimi daha da sertleştiriyor. "Sadece uğrayıp bir merhaba demek istemiştin."

Gözlerinin içine gülümsüyorum. "Merhaba."

Boğazından bir kahkaha kaçıyor. Sonra iç çekerek teslim oluyor ve kollarını boynuma dolayarak göğüslerini göğsümle aynı hizaya getiriyor. Göğüs uçları elbisesinin altında o kadar sıkı ki, dilim onları yalamak için ağrıyor.

Bir kolumu beline dolayarak onu kendime doğru çekiyorum ve ağzımı onunkine yapıştırıyorum. Derin ve uzun öpüşüyoruz, dilim onu inleten yavaş erotik hareketlerle onunkine çarpıyor.

Elini aramıza sokup sertleşmiş sikimi avuçladığında, sert bir inilti çıkarıyorum. Taşaklarımı nazıkçe sıkmadan önce dudaklarıma gülümsüyor. Neredeyse onun sıcak ellerine boşalacaktım.

Aletim fermuarıma çarparak zonkluyor, telefonumun dahili telefon düğmesine basıyorum. "İkinci bir emre kadar tüm aramalarımı beklet, Veronica."

"Elbette, patron." Sesinde bilmiş bir sırıtış var. "Siz ve sevgili müstakbel gelininiz için öğle yemeği sipariş edeyim mi?"

"İyi düşünmüşsün. Teşekkürler." Kapatarak Marlowe'un elbisesinin altına uzanıyorum ve külotunu bacaklarından aşağı sıyrıyorum. Onu açmak ve saatlerce tadına bakmak istiyorum, ama gerçekten kaçıramayacağım bir toplantım yoksa lanet olsun.

Ona pis bir göz kırparak, dantelli iç çamaşırını masamın üst çekmecesine yerleştiriyorum, sonra da kemerimi ve fermuarımı hızlıca çekiyorum.

Marlowe dudaklarını yalayarak pantolonumu ve külotumu dizlerime kadar itiyor ve kemer tokamın yüksek sesle şingirdamasına neden oluyor.

Onu masadan kaldırıyorum, bacaklarını iyi bir kız gibi kalçalarımın etrafına kilitlediğinde mırıldanarak onaylıyorum. Ne kadar ıslak olduğunu hissettiğimde, nefesimi içime çekip gürlüyorum, "Seks çağrısı değil, kırım."

"Sessiz ol," diye pantolonunu indirdi.

Karanlık bir şekilde sırtıyorum ve poposunun tatlı kıvrımlarını avuçlayarak ereksiyonumu ağlayan kıvrımlarına doğru okşuyorum.

Nefes nefese kalıyor, parmakları destek için omuzlarıma kıvrılıyor.

Onu ağrıyan sikimin üzerine kaldırıyorum ve yavaşça indiriyorum, kaygan sıcaklığı ve sıkılığı karşısında inliyorum, sarhoş edici derecede mükemmel bir uyum.

İçine girmeye başladığımda dünyanın geri kalanı yok oluyor, nabzının etrafımda attığını hissediyorum.

"Bebeklerimi doğurman için sabırsızlanıyorum," diye fısıldıyorum ağzına karşı. "Vay canına," diye nefes alıyor, gözleri parlıyor. "Sadece kaç tane bebek

Ne hakkında konuşuyoruz?"

"En az üç. Anlaştığımız gibi."

"Peki ya iki?" diye soruyor sırf aykırı olmak için, çünkü bizde işler böyle yürüyor. "İki güzel bir çift sayıdır."

"Dört de öyle."

Sırtıyor. "Ukala."

Kısık sesle kıkırdıyorum. Şimdiden orgazm olmamak için savaşıyorum çünkü o çok inanılmaz hissettiriyor ve şakacı atışmalarımız bile beni cehenneme çeviriyor.

Dudağımı ısıırıyor ve sırtıyor. "Buraya geldiğimde uzun don yerine pantolon giymeye başlayacağım. Almak için biraz daha fazla *çalışmalısın-ahhh*," diye inliyor daha derine ittiğimde, farklı bir açıdan yararlanmak için kalçalarımı döndürüyorum.

"Ne diyordun sen?" Aletimin etrafında sıcak bir şekilde dalgalanırken alay ediyorum. "Daha çok çalışmamla ilgili bir şey mi? Ben kelimenin tam

anlamıyla tanıdığın en çalışkan adamım."

Ben daha hızlı pompalarken elleri gömleğimi omuzlarından kavıyor. "Konuşmaya devam edersen sana daha fazla öğlen yemeği yok," diye nefes nefese boğuluyor. "Aslında-"

Onun tatlı noktasına vurduğumda, ağzı küçük bir *O* şeklinde açılıyor ve taşaklarımı acıyla sıkan bir ses çıkarıyor - kabul edilebilir bir sonuç.

Tekrar içeri dalmadan önce yavaşça ucuna kadar geri çekildiğimde, bana karşı titriyor ve "Sen çok kötü bir adamsın" diye inliyor.

"Hayır bebeğim," diye fısıldıyorum bir sonraki derin itişimde, "Ben sadece aşık bir adamım."

Author Note

Sevgili okuyucu,

Umarım Gunner ve Marlowe'un tutkulu aşk hikayesini beğenmişsinizdir!

Bir zamanlar okuyucularıma gizli bir takma isimle (başka bir zaman açıklayacağım nedenlerden dolayı) birkaç aşk romanı yazdığımı duyurmuştum. Bunca yıl sonra, kitapları gerçek adıyla yeniden yayınlamaya karar verdim. Neden şimdi? Dürüst olmak gerekirse, siz sabırla *Evet Kaptan*'ı beklerken sadık hayranlarıma okuyacak yeni şeyler vermek istedim.

Bu kitaplar hiçbir şekilde Hunter'ın hikayesinin yerini tutamaz. Sadece destansı ana yemekten önce tadına bakılacak lezzetli aperatifler olarak düşünün.

Patronum Benim yıllar içinde iki kez güncellendi ve yeniden yayımlandı. Umarım üçüncü (ve son) versiyonu beğenmişsinizdir.

Gunner Ransom gerçek aşkını bulduğuna göre sırada Maverick var! Yerleşik kötü çocuğumuzu kim evcilleştirebilir? Yorgun kalbini kim iyileştirebilir ve onu sonsuza dek mutlu olacağına kim inandırabilir? Onun ruh eşiyle *Sahte Erkek Arkadaşıma Aşık Olmak'ta* tanışacaksınız, bu yüzden lütfen bizi izlemeye devam edin!

Ember ve Sedonia'ya gelince, her ikisi için de aklımda özel biri var. Onların gizemli erkekleri bir sonraki kitapta ortaya çıkacak, bu da size *Sahte Erkek Arkadaşıma Aşık Olmak'ı* dört gözle beklemeniz için daha fazla neden veriyor.

Tükenmişlik nedeniyle dört yıl ara verdikten sonra, yeniden yazıyor olmak ve hayranlarımla etkileşime geçmek çok güzel bir duygu. Hepinizi çok özledim ve romantik ruhunuzu besleyecek daha pek çok ateşli aşk hikayesi sunmak için sabırsızlanıyorum.

Patronum Benim'i beğendiyseniz, lütfen bir yorum veya puan bırakmayı düşünün. Desteğiniz için çok teşekkür ederiz!

Her zaman olduğu gibi, sizden haber almayı seviyorum! Lütfen düşüncelerinizi sosyal medyada veya author@maureen-smith.com adresinde benimle paylaşın.

Bir dahaki sefere kadar, iyi okumalar!

Her zaman sevgiler,
Maureen

Ransom Billionaires

*Benim Patronum
Sahte Erkek Arkadaşıma Aşık Olmak*

Also By Maureen Smith

DENVER REBELS SERİSİ

Kötü Oyunlar

İsveçli

Sin Bin

KURT SÜRÜSÜ SERİSİ

Hain Cehennem

Kurdu Evcilleştirmek

Kurdu Baştan

Çıkarmak Baştan

Çıkarmanın Tarifi Gece

Yarısı Ayart Beni

Bir Tatil İlişkisi

Bu Size Söz

Veriyorum

Oh bebeğim

MARKA KARDEŞLER SERİSİ

Ne İstersen İstedğin

Şekilde Ne İhtiyacın

Varsa

AFFAIR SERİSİ

Yasal Bir İlişki

Suçlu Bir İlişki

Riskli Bir İlişki

MAYNE CAZİBE SERİSİ

Cennetin

Dokunuşu Bizi

Hayal Edin

ECSTASY ISLAND SERİSİ

Benimle Kal

ROMANTİK GERİLİM

Ateşin Hayaletleri

Her Nefes Bir

Kalp Atışı Uzakta

Baştan Çıkarma Silahı

Adımı Fısılda Gizli Ajan

Baştan Çıkarma Senden

Başka Kimse Yok

Başka Kimse Gibi

Tek Başlıklar

Romancing the M.D.

Romanlar İçine

Düşmek Hain

Bir Tatil İlişkisi

Benimle Kal Oh

Bebegim

NAOMI CHASE TARAFINDAN

İfşa Serisi İfşa

Aldatma İhanet

Konuşamayan

About the Author

Maureen Smith, duygusal romanları ve kalp atışlarını hızlandıran romantik gerilimleriyle eleştirmenlerin beğenisini kazanan *USA Today* çoksatan yazarıdır. Romantic Times Reviewers' Choice Ödülü (toplam yedi ödüle aday gösterilmiştir) ve çok sayıda Emma Ödülü kazanmıştır. Ayrıca ödüllü Naomi Chase takma adıyla seksi kadın kurguları yazmaktadır.

Yazar olmadan önce Maureen, eski bir ABD başkan adayının yanında staj yapmış, ünlü Watergate kompleksinde çalışmış, muhabirlik ve serbest yazarlık yapmıştır. Üniversite aşkı ile evlidir ve iki çocukları vardır.

Maureen'in web sitesini ziyaret edin ve yeni kitaplar, güncel projeler ve yaklaşan etkinlikler hakkında güncellemeler almak için e-posta listesine katılın. Kendisine şu adresten ulaşılabilir:

E-posta: author@maureen-smith.com
Web sitesi: www.maureen-smith.com
Instagram: @authormaureensmith

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.